AUTHOR _____

NO. 4653

TITLE MAHZOR, ROMAN RITE

RR _____

IMPRINT FERRARA, 1492

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO. ENA 1396

DATE MICROFILMED _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

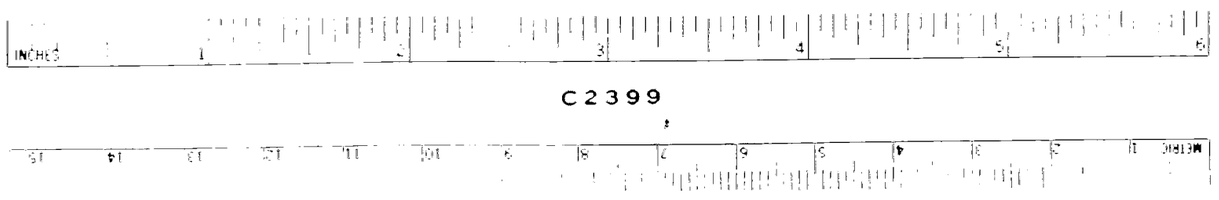

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A XEROX CORPORATION

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

Restored
through the generosity of
Mr. S. J. Singer,
Oklahoma City

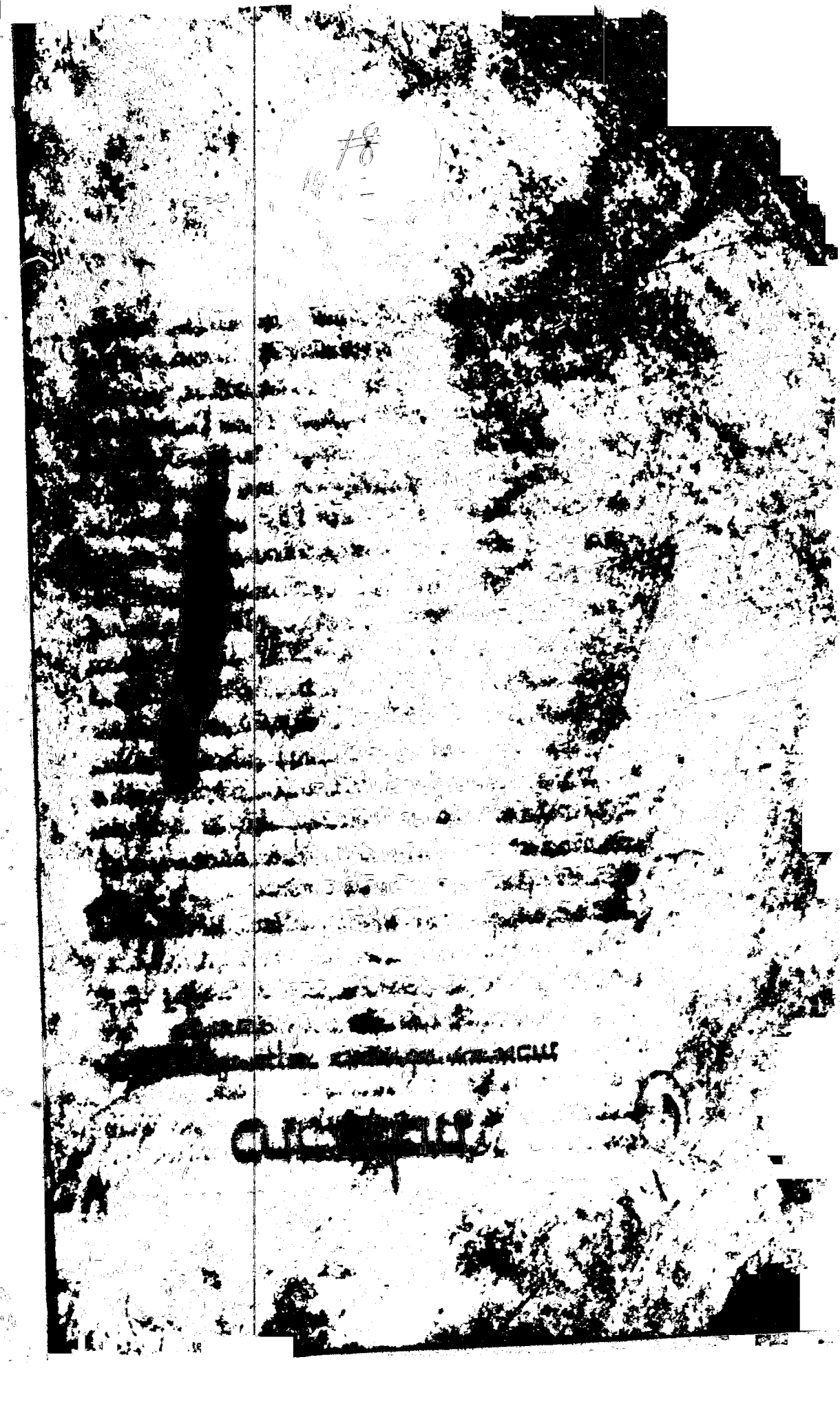

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

מי ימלל א"

ב"

בהלכות ותחומים אחרות מקומה ובריניה ולא יכולת לשפיל ולהרים ביד רמה
וכל פרטין המבוארין שמשה מסכה וכבל ים ויום כיוצחוה לילה וכית נתיבת
נעשה ובשחר תרים ראש ותקר ליעד במערבה בי"ב היא כאה והבקר

היא שבה

יום מי יכול נרוחך בעשותך אותה למנית בה כים ושנים ועתים
מזומנים והעבריה בה ינן עשיה פרי ומיעדות כיעדי
וכושפות כסדר דישנים וריענים ושישה חדשים הולכת לפאת עפון לחמכב
האורי והמים והרעים האבנים וכפי קרבתה ליפקו יגדל העכים ויאריכו הי
שעבשם עד יבשו מקום ירד יכו עד היותו ששה חדשים בפשעים נאמנים ו
ושישה חדשים הולכת כמאת רוחה מתיעלים נתונים עד יכיא מקום אויר נדל
לילי עד היותו ששה חדשים לפי כבחן הכריאם וכמה יורן קעת דרכי נוראי
ישכין מגבוריתי ויעזוו ופלאותיו כי כגדרת היבשה גדולת האויר ו
נודע לכל יודעי דעת ועל היובי תוקף ריאתן והכירו וכל טוב יי, בידו

יום מי יכיר שיחיד בהקדרך אותה ורוקף אור לובכי מיללה וכ
וכשה ונו לכבי ואם תחתוי הכרחית לבנה וכפ שיש
ויחסך מכמה הרוח מכיר יקרו כי ברוחקו יקרב עמיחה ויקבל ברוחה
עד ימלא אורו בעוכדי לפניה והאיר על יגבר פניו וכל אשר יקרב אחר חי
החדיש אליה הוא הנוטה ליה יחק כיעמד טרדי וילך ליעדה ועל כן תחסר
אדרתו עד כלות חר שו ותקפיתו וכא בגבה כלפיו ובהדרקן עבה יעש
בכסתרים כפ יום וחצי וחצי שעה ורבעים כשהים ואחרים יתחזים שבעה

לקדמותו והוא כחצן יצא כיחופתו

יום מי יודיע אליאתך בהקיפך על גלגל חמה גלגל חמישי וכו נשוביכ
כמלך כהיכלו וכשכינה בעשר שעה יסוב גלגלו וכידתו כעלה ה
האדץ ביום וחצי ושמינית ביום וזה תכלית נד"ו והוא עבור ערבין מן נבחי
מאדם ומיעודי כלחמות והת ואבדן וכוכי חרב והתיאבדן ולחמי רשף ע

יצמ

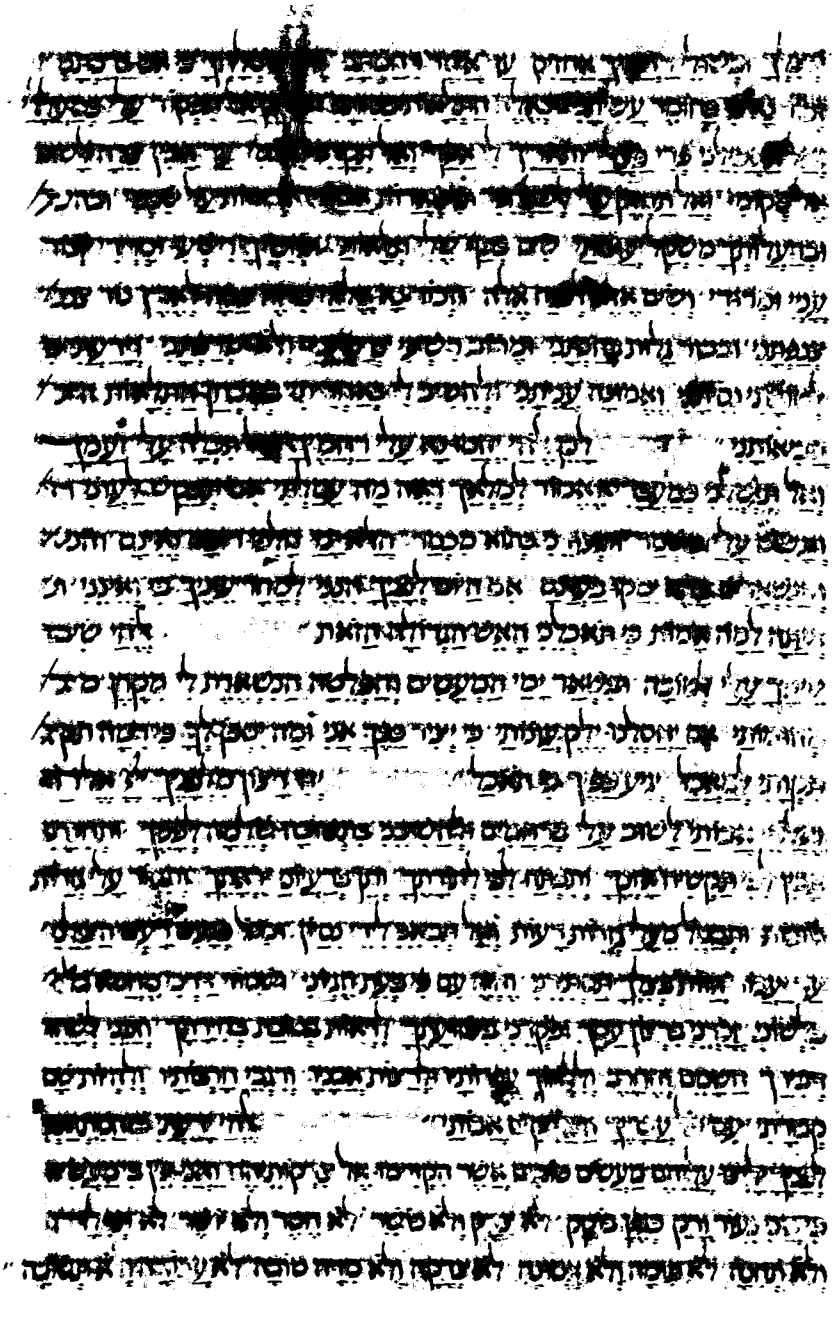

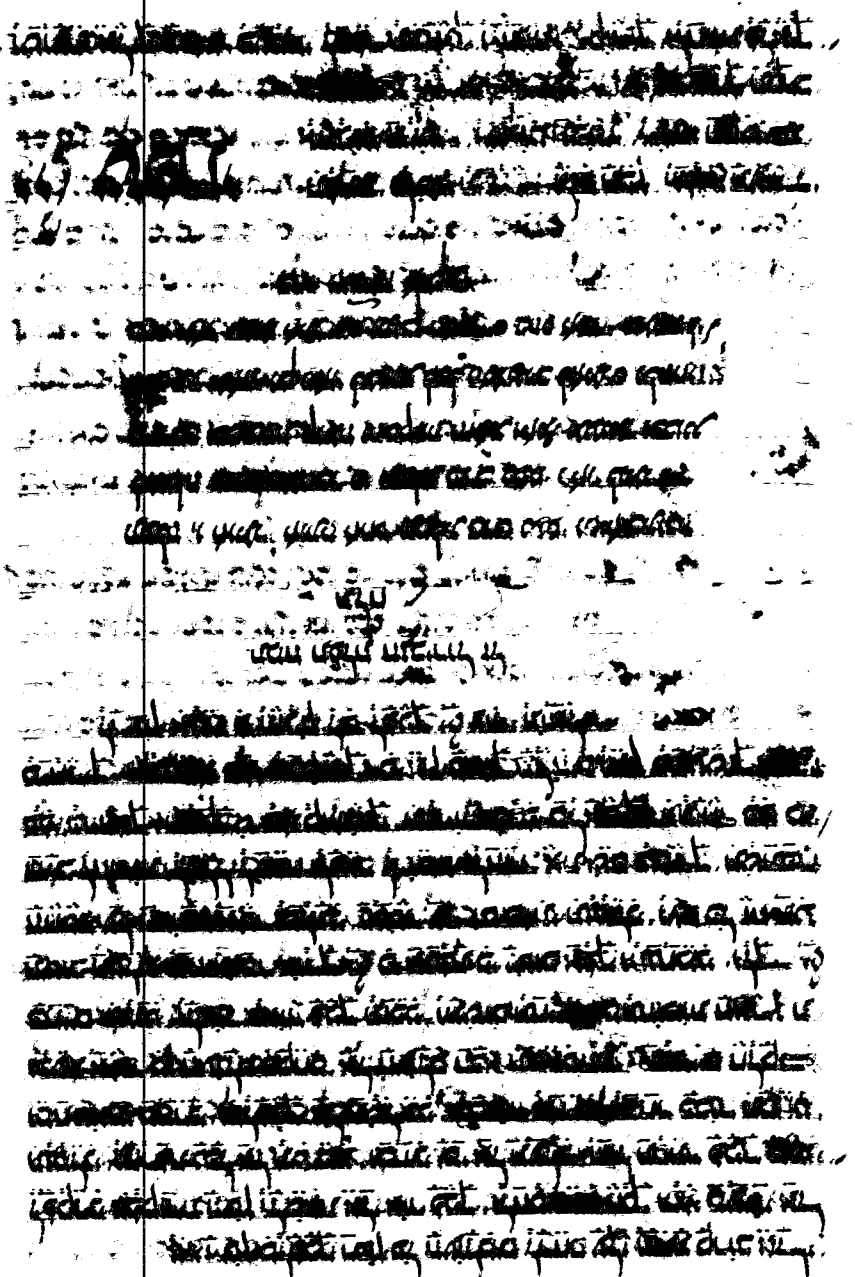

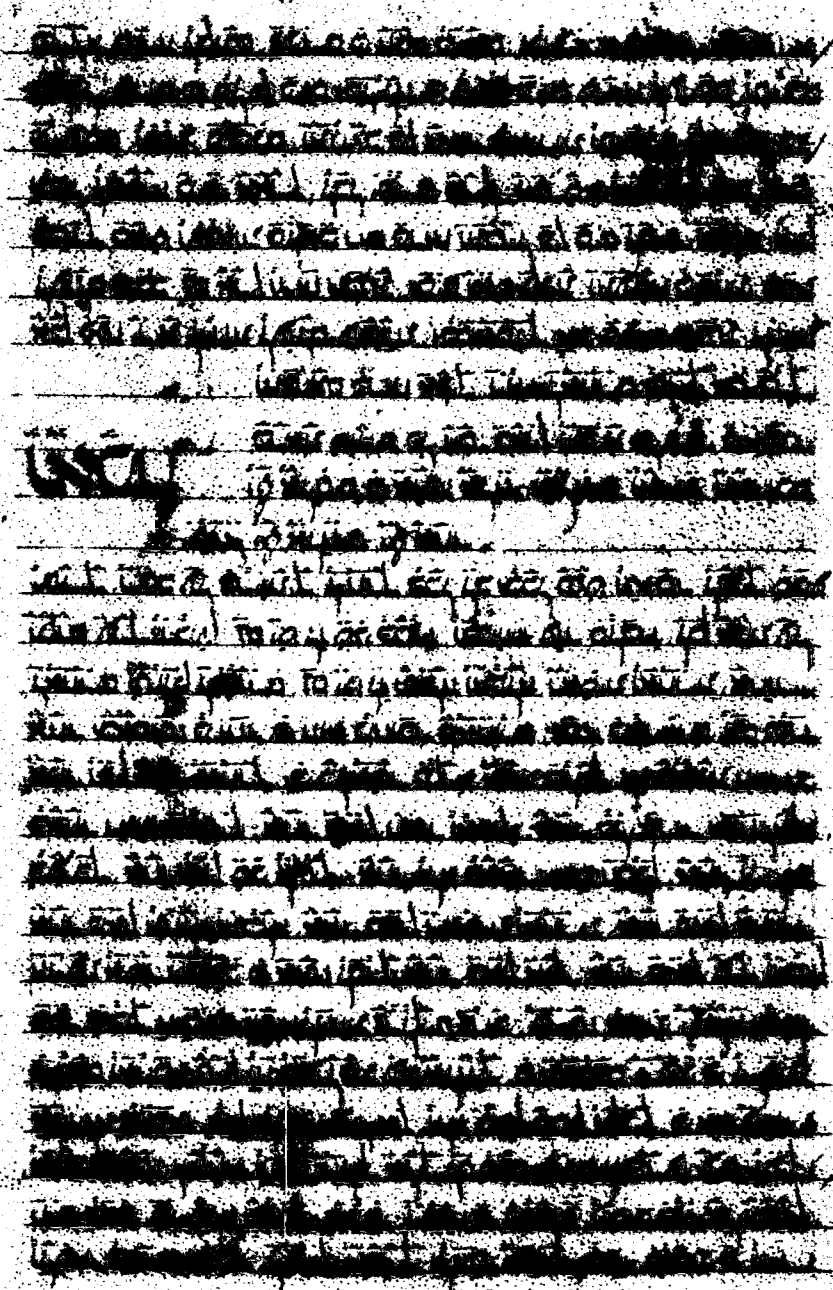

הַמִּשְׁפָּט לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּי לֹא עַל יְדֵי יְכֹלֶת אֲבוֹתֵינוּ וְחִזְקָן לְרֹעַת וְסִיל לְתָנֵם
עֵצָה כִּי אֵין דֶּרֶךְ הַלְּשׁוֹנוֹת וְיִשְׁרֵי הַבְּרִיּוֹת וְיֵשׁ יְהוָה וְשָׁלוֹם הַשָּׁמַיִם וְהָעֲרָבוֹת
הַנְּרִיּוֹת וְהַמִּיִם עַד אֵין מִסְפָּר וְהַחוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוֹלוֹת וְתוֹלַעַת הָאָרֶץ גַּם בְּיָד
בְּהֵמוֹת שֶׁל וְחִיל אָרֶץ וְאַחֵר כֹּל אֵשֶׁת יְצִיאַת אֲדָמָה וְכָמְהוּ יְדֵי יְהוָה וְכָרְאוּת אוֹרְיוֹ
קְרִיאַת בְּטַכְמָן וְעַמְּדוֹת שֶׁם נִסְמָה קְרִיאַת וְסִיאַ וְאַפָּה וְחִפָּה מְחַכְמִיה וּמְשַׁכְלוּת
לְחֻלְשַׁת מוּסַר וְחָכְמָה וְלִמְדֵת דַּעַת קְדוֹשִׁים וְהוֹדַעְתָּ כִּי אַתָּה יְהוָה יְצַרְתָּה
וְעַדְתָּה כִּי אַתָּה בְּרִיאוֹתָנוּ פֶּה יִשְׁכִּיל כִּי חָכָם וְלֵב וְיֵדַע וְכִמְעַט יִתְבּוֹנֵן אֵיךְ
תִּסְמֹךְ וְמַעֲנֵךְ כִּי אַתָּה שִׂכְלוֹת לְאוֹת וְלִמּוּשׁוֹת לְאַמֵּשׁ לְכֹב חַיִּים וְתִתְּנֵהוּ לְעֵץ
מַכִּיר לְמַכְבִּי דַּעַת בְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי אִם אֵבֵד בְּךָ מַכִּיר וְכַחֵישׁ בְּךָ כִּיכַחֵשׁ בְּאֵבֶן
כִּפֵּר וְנִיעֵן מַסְמֵרוֹ וְכַפְּלֵס מַאֲזֵן יַעֲנֶה וְחִוּי לָכֵן מִבְּלוֹתָם שְׁכִיחִין
מְבַקְּשֵׁי יְהוָה וְחִשְׁבוֹתָם יְמַצְּאוּךָ כִּי וְיִדְרְשֵׁךְ וְאֵלֵיהֶם קְרוֹב אַתָּה בְּחוֹדֶשׁ יְהוָה
לְכֹאוֹר כִּי נִפְלֵאתִי לְךָ עֲשֵׂיתָ נוֹרָאִים וְנִיתְנוּ יַעֲנֵי בְּנֵי עֵדוּת אַמֶּת וְיִדְעוּ יְהוָה
אַמְּנוּ הַיְחַמֵּר וְאַתָּה יִעְרְנוּ וְאַתָּה הוּא הַבּוֹרֵא יִתְעָלֶה וְכַעֲשֵׂה יְדֵיךָ כֻּלָּנוּ וְ
וְאֵמֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ כִּי אַתָּה הוּא עֲשֵׂה כֻּלָּנוּ וְאֵין מִי יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ כִּי
מִי עֲשֵׂה זוּלָתֶךָ יֵשׁ כִּישׁ כִּישׁ עֲשֵׂה וְאַתָּה עָשִׂיתָ יֵשׁ מֵאַיִן מָה וְכָל חָכָם חֶרֶשׁ
יְצִירָתוֹ וְאֵין בּוֹ כֹּחַ לְחַדֵּשׁ שׁוּרֵשׁ הַבְּרִי לֹא חֲרִישָׁתוֹ וְלֹא לְהַמְצִיא עֵקֶר חָדָשׁ לֹא
יְדִיעוּ אֲבָל אַתָּה הוּא יוֹצֵר וּמְחַדֵּשׁ וּמְחַכֵּם קוֹנֶה וּמְאַבֵּד לָכֵן נָאוָה לְךָ
לְהוֹדוֹת עֲשׂוֹת נְדוֹלוֹת לְאֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר וְאֵמֶת יְיָ אֱלֹהִים כִּי
כֹּל יְצִיר נִמְצָא לֹא לְהַנִּיחַ מְרִיאָתוֹ וְלֹא לְהַבִּיל יְצִירָתוֹ כִּי כִּי שָׁם יִבְנוֹת הָעוֹלָם
וְתָם מְעִיר עַל חָכְמָתְךָ וְאַבְרָתְךָ וְכָל אֲשֶׁר עָשִׂיתָ תָּם מֵאֵין חֶסְרוֹן וְשֶׁלֹּא מִכְּלִי
יְדוֹן כְּמַעַן שֶׁסֵּר יְדַעְתִּי כִּי כֹּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו
אֵין לְהוֹסִיף וּמִמֶּנּוּ אֵין לִגְרוֹעַ וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו וְלָכֵן יִרְאַת לְךָ
לְחוֹדֶל מִי לֹא יִירָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ שַׁיָּיכָה כִּי בְּכֹל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכֹל מַ
מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ מֵאֵין כָּמוֹךָ יְיָ גָּדוֹל אַתָּה וְעָשׂוֹ שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה וְאֵין
יְיָ אֱלֹהִים כִּי מְרִיבֵךְ וְרַחֲמֶיךָ עַל יְדֵי יְדֵיךָ וְחַסְדֶּיךָ עַל יְשָׁרֶיךָ מִמְּ עֲרֵיכֵ
נְדוֹלוֹת וְנִפְלָאוֹת וְיִהְיֶה יְהוָה עֲבֵדִים וְאוֹתוֹת וְרָאוֹתִי וְיִם סוּף וְנִקְעֵנוּ וְנַפְנֵנוּ

וּמִי בָּא הַמַּעֲנָל לְהוֹצִיאֵנוּ מִן הַלַּחַם שֶׁכָּמַס הָאֹפֶה אֹתָנוּ וְלַמַּיִם שֶׁהוֹרִידָנוּ לִשְׁכָּבָה
הַמָּעִים וְהִמְלִיטָנוּ וְהִפְלִיט קְרִישָׁיו מִלְּהִסָּתֵם אֵשׁ הִשְׁכִּיחָתְנוּ וְשִׁרַּת חִסּוֹר
חִנָּנְתָנוּ וְכִיעוֹת אֲכִילַת הַדְּיָעָתְנוּ וְכִישָׁפָתְךָ הַיְשָׁרִים לְהַדִּיחָנוּ וְחֻקִּים עֲרִיקִים
הוֹרִיתָנוּ לְהַזְחִיחַ מִבְּעֵדֵי יְשָׁר לְהַזִּיר שָׁם עֵינֵי וְלִשְׁרִיף מִשְׁכָּתוֹ מִכְּבֵד
וְחֹשֶׁךְ וְיֵיתָנוּ וְלַשְׁוֹת מִשְׁכִּיתָנוּ מִמְּשׁוֹת הַחֹסֶן וְהַתַּעֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה לְהַגִּיד/
לְהַזְהִילוֹ אוֹר זְרוֹעַ לְשֵׁיקִים לְעוֹלָם וְשָׁא לָכֵן חִשַּׁכְתִּי יְדִיכִי וְחִקַּרְתִּי
אוֹרְחוֹתַי וְשִׁקַּלְתִּי מַעֲנוֹתַי וְאָזַנְתִּי אַחֲרִית כָּל חָכְמוֹתַי וְהִנֵּה הֵפֵל חֲבִל
וְרֵעוּת רוּחַ וְסוֹף וְהֶבֶל וְאַחֲרִיתוֹ תַּעֲתוּעִים וְאַתָּוָה לְהוֹשִׁיב רִגְלֵי אָדָם
עֲדוֹתֶיךָ לְהִסְתּוֹפֵף תַּחַת פְּנֵי כְּבוֹדֶךָ וּלְהִסְתַּפֵּחַ אֶל עֲבוֹדָתֶךָ פִּי יְדַעְתִּי/
יְדַעְתִּי כִּי יִהְיֶה טוֹב לִירֵאֶיךָ וְלֹא יְבוּשׁוּ קְוֶיךָ וְלֹא יִפְרְמוּ מְבַקְשֶׁיךָ
וְכָל הֵיוֹסֶה בָּךְ בְּמָקוֹם נָאכֶן יִשְׁכֹּן וְזֵרַע יַשְׁבִּיעַ יִשְׁכֹּן תַּחְתִּי בְּרֹכֶב
גְּבוּרָתִי כִּי אַחֲרִית כָּל דָּבָר טוֹב מֵרֵאשִׁיתוֹ וְסוֹף כָּל חָדָשׁ בְּקַדְמוּתוֹ
וְכָל אֲשֶׁר יְחוּשַׁר נִתַּן וְכָל פְּגִיעַ נַעֲקָם וְכַאֲשֶׁר לֹא הָיָה יִהְיֶה הֵפֵל יַאֲבִיר
וְאַתָּה תַּעֲמוֹד הֵפֵל יִכְלֶה וְאַתָּה תִּהְיֶה וְהֵפֵל יִסּוֹף וְאַתָּה תָּקוּם מִלֵּט
מִפְּשׁוֹת וְהַסִּידִים הַשְּׁטוּחִים מֵחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר תַּעֲמִיד רִגְלֵנוּ לְעוֹלָם כְּעֵין
שֶׁנֶּאֱמַר הַפּוֹעֲלִים בְּיַד פְּרִיד עַיִן לֹא יָמוּט לְעוֹלָם יֵשֵׁב " וְאַתָּה הוּא יְיָ בְּאֲשֶׁר
הָיִיתָ עַד לֹא רֵאשׁוֹן וְלֹא שֵׁנִית כֵּן תִּהְיֶה אַחֲרִית בְּלֹא אַחֲרוֹן לֹא תִּשְׁתַּנֶּה
עַד עוֹלְמֵי עַד הַכֹּנֶס לֹא יִצְאוּ לְךָ תְּחִלָּה וְהַיְחִידוֹת לֹא יִשְׁנוּ לְךָ תְּכוּנַת תְּמִיהָ
כִּי אַתָּה הַקּוֹרֵא הַיְחִידוֹת מֵרֹאשׁ לְךָ יָם אַף לְךָ לַיְלָה אַתָּה הֲכִינוֹתָ מְאוֹר
וְשֶׁמֶשׁ אֲשֶׁר הַמָּה יְסוֹד הַזְּמַנִּים וְעֶרֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַשָּׁנִים לְכָן נָאוָה לְךָ יְהוֹדֶה
לְשֵׁם הָאָרֶץ יְסוֹדָהּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמַיִם וְהַמָּה יֹאבֵדוּ וְאַתָּה תַּעֲמֹד וְכֻלָּם
כַּבֶּגֶד יִבְלוּ תַּחֲלִיפֵם וְיֶחֱלָפוּ וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתַּמּוּ בְּנֵי עַבְדֶּיךָ
יִשְׁכֹּנוּ וְזַרְעָם לְפָנֶיךָ יִכּוֹן גַּם הַיּוֹם יְדַעְתִּי וְהִתְבּוֹנַנְתִּי כִּי אַתָּה הוּא מְקוֹם
הָעוֹלָם בְּיֵין כִּי בְּדִבְרֶךָ נַעֲב וּרְוִיחַ פִּיךָ עָמְדוּ וְאֵין הָעוֹלָם מְקוֹמְךָ כִּי
הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ וּבְאִמְתָּה יוֹדֵעַ כִּי כָל אֲשֶׁר אֶקְרָא
חֹכֶר לֹא יְכַהֲדוּהוּ כְּמָקוֹם וְלֹא יְכַהֲלוּהוּ מָעוֹן כִּי כָל מְקוֹם נִקְרָא וְכָל מָעוֹן

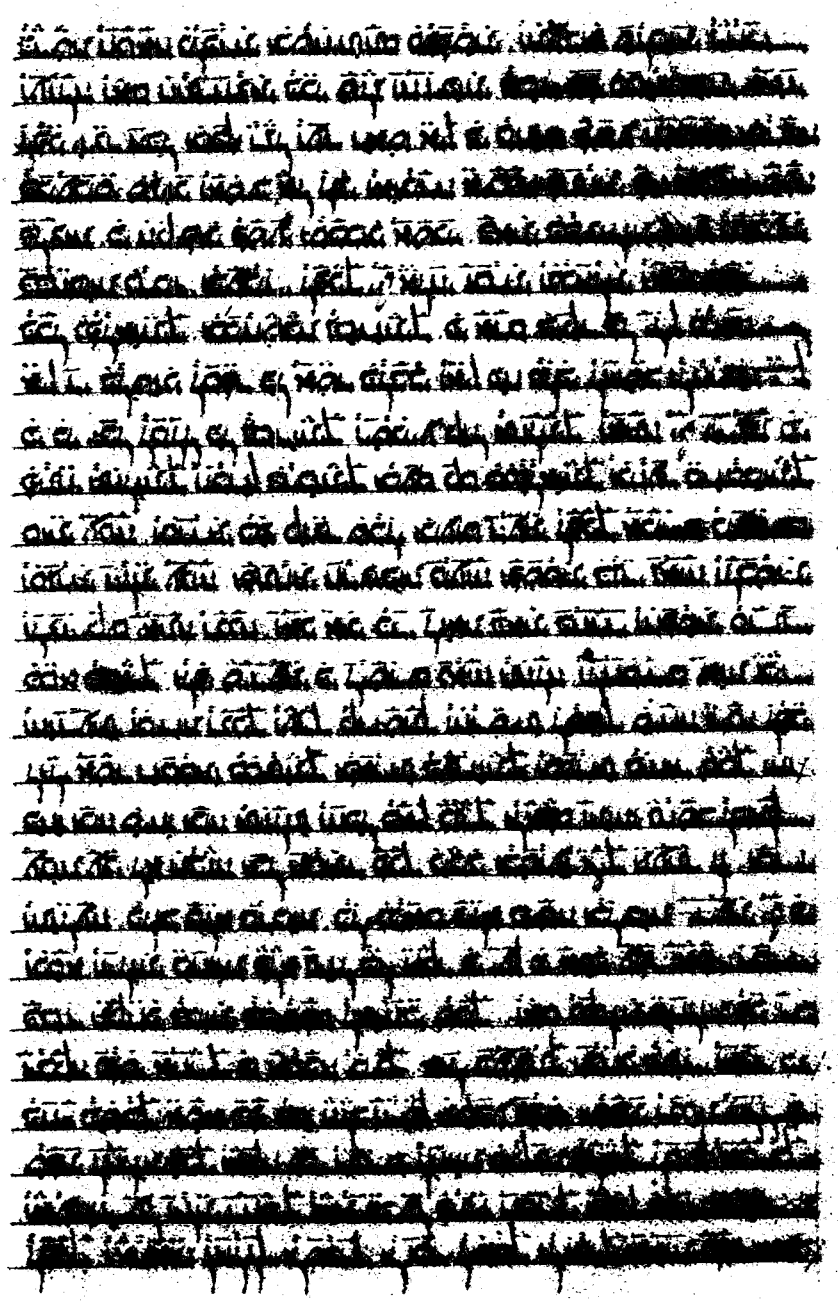

יהי רצון

עלי לאומם סדוך אשרם ועזרתך כי השלת נפשי כשורת הלא רגל מדרי
לעשותך למען אלוהם פארעות החיים זכרני יי בדצון עמך ופקדני בישוע
ב שועתך לראות בטובת בחירך לשמחה בשמחת גויך להתהלל עם נח
ילתיך שנה אלי חונני כמשפט לאוהבי שמך ופנה עלי לעבדך והושיעה
לבן אמתך עשה עמי אות לטובה וראו שונאי ויבשו כי אתה יי עזרתני
ונחמתני יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי עושה
שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו על כל ישראל ואמרו

חנו יש עב סמוכים שם שם בן עב יחוכות היללו לשמו יסע
ישם ושם ועדיו מסגרון זה חסד יאב בן אדך בעב ישכן ויה
סגר שב שיחתן על היקבה והחלמיש סכב יש תוכחה לו מחל
בן יעשם הבא יחינו מיך כב לאוהן היש ׃

ואתה

יי מגן בעדי שבדי וכידים האשי חזו
ואתה יי אל תרחק איתתי לעזרתי השגיחי לי
אומרי ליי מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו סתו
שוכה יי חלצה נפשי חושיעני למען חסדך עזם
הדשותי את יי תעבר כבכל מעוזתי העידני כוחני
זכור יי שב עלי הגדיד בעבים עליתני דוזו
חנני יהוה יי ארך אפים ורב חסד אבא
נגיאי השתחוה הקדיבה נברכה לפני יי עשתי כחות
אמר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם הפה הזי
יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך יחד
חיי יי וברוך צורי ויהי אלהי ישעי
למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה
הדיעני יי קצי ומדת ימי מה הוא אדעה חדל

ס יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן

ויהי יי משגב לדך משגב לעתות בצרה כמז
יי אלהי ישועתי יום זעקתי בלילה נגדך הלל
יי אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ הקם
שפטני כצדקך יי אלהי ואל ישמחו לאו
קחו קיותי יי ויט אלי וישמע שועתי כלי
וכשם יי אקרא אנא יי חלצה נפשי לזו
ואני עליך בטחתי יי אמרתי אלהי אתה פהל
שומרך יי שלך על יד ימינך נלך
יי שמור עמך וכאך מעתה ועד עולם יי
יה יי את ידעו את הנמהלים לחסדו מלה
יחד יי כבל לבי אספרה כל נפלאותיך חוז
יהי נא לבל לבי שונני יי דרכך אעודה נתה
ולמי יי מאדיר רין מיוש ומסם תעזרני דאג
להיות יי תרחק ממני אלהי לעזרתי חושה ידד
יי חס ושלום כי אודה כי חושעתני לך
כי זוה יי אלהי מבטחי כמעני
אנוא הגבירות יי להם אחביד צדקתך לבדך אוז
כי ישרו דבר יי וכל מעשהו באמונה לכב
יי יודעך פרשנות אדם כי והפה הכל שי
יי אל תראנו יי שעה ולא עלים יא
ותרבתי כי יי יי את לבי תחונני הוח
יי אתבני ומעון עזי בקום משכן כמיך כוף
יי אלהים עבאות השיבנו האר פנין ונושעה מם
כי אתה יי מחסי עליון שכות מעונך אמי
שמע יי וחני יי הוה עוזר לי הוע
לשם יי תוכן נפשי ותסתי פרך כמצ רמנ

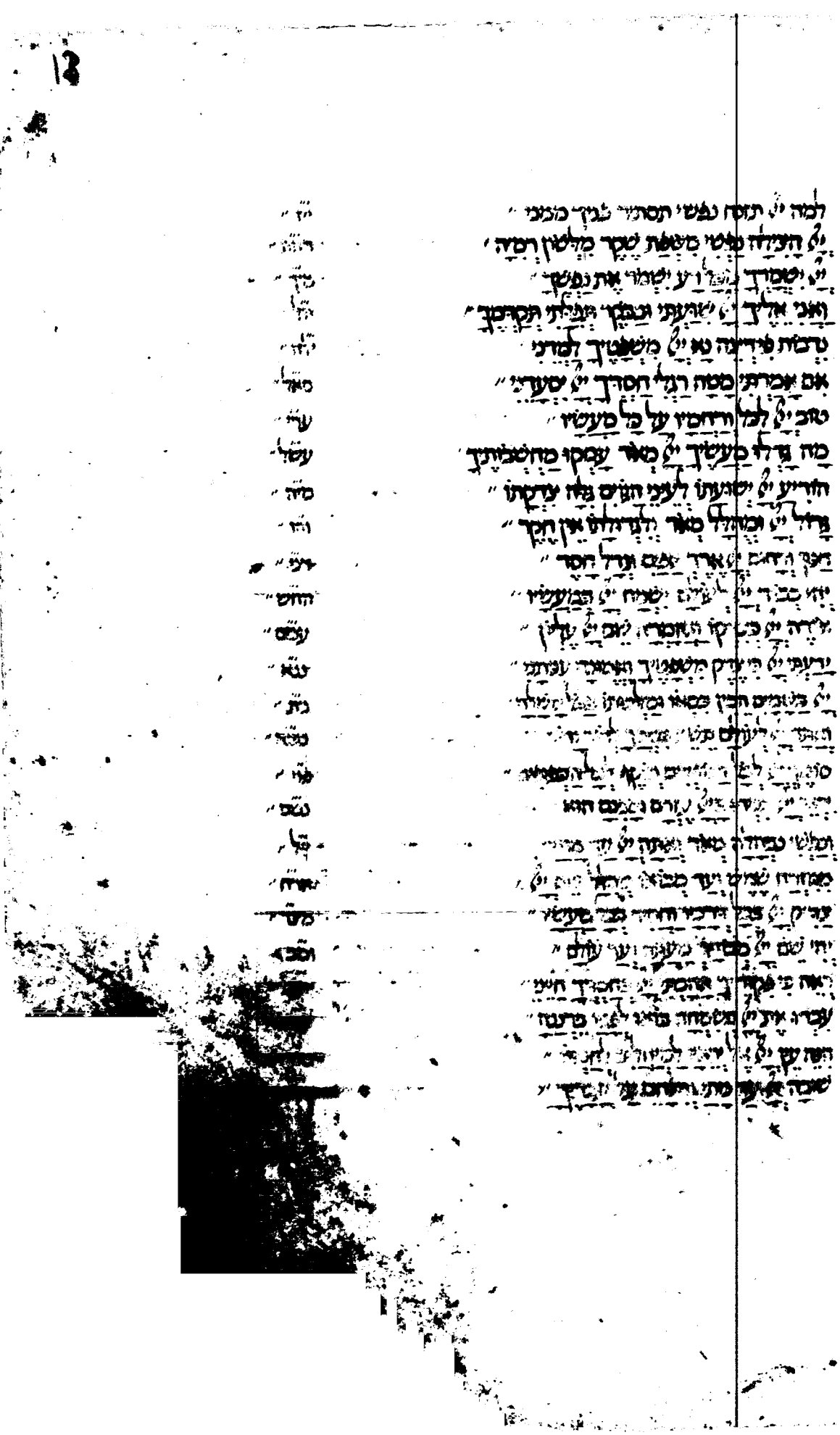

אל תעזבני יי אלהי אל תרחק ממני
חושה לעזרתי יי תשועתי
חדרי לבי כי טוב כי לעולם חסדו
יי כמוך אין כמוך אתה תמיך גורלי
חדרי לבי קריאי בשכמו אזיין בעמים עלילותיו
אזיר יי כאמונתך כחוך רפים אהללך
שחם נפלו לבעוזיכי כי יי נמל עליכי

ואחתי לאמר אין היאור לי ואני עשיתני
יי מעשה ידיך עשני יי עשם יבי שמיך אמלט

עגילה

מזמור לדוד הבו ליי בני אלים הבו ליי כבוד ועוז הבו ליי כבוד
שמו השתחוו ליי בהדרת קדש קול יי על המים א האל הכבוד
הרעים יי על מים רבים קול יי בכח קול יי בהדר קול
יי שבר ארזים וישבר יי את ארזי הלבנון וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו
בן ראמים קול יי חוצב להבות אש קול יי יחיל מדבר יחיל יי מדבר קדש
קול יי יחולל אילות ויחשוף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד יי לשבר ישב
יי למבול וישב יי מלך לעולם יי יתן לעמו יברך את עמו בשלום

עגילה או הן עשוה ג משלי

יי עבדיות יעשנו כי משגב לנו אלהי יעקב סלה א עבדות אשרי אדם בוטח בך יי
חושיעה המלך יענינו ביום קראנו ב

ויהי בשלחן עשירין ב ויתקן אחד מעשרה שלחנות ויהי
ארבעים ושבעה אלף גר מלבדות שנשא לבדן ואם יאמר הן
ובעוגה ג פעמים שתין כך אמרתים ויהי שם
ארבעים ושבעה ורבעי עם קנבה אחד יחיד ויחסיר כך
פעמים ד ואם תאמר ויהי שם

ארץ ד ואמר תעודי יי שכב

עשים

כשתגלה הלוהב יכור מוריא ולא תערת תשמנו וכהיונך נעב
רץ תן לפני שנפש יכור ברכיו ויעש דמוך ב ע ה ס

כמעלי וקריר חסדי ומזרע גאולתי ויהי מזונותי ומזונות זרעי מסודים בידיך ולא
בידי בשר ודם ירמיהו שתעידני מיד הדין ומהשם דין וכשתעיין
ומשטן המשחית ומכל מיני יסורים ותחלואים ומכל מיני פרענות הנמתקות ובאו
לעולם ירמיהו שתשמרני מדין משה ומכעס דין קשה ותעזרני מעוני פנים
ומעוות פנים ירמיהו חטא עברה ועון מעתה ועד עולם ירמיהו
שתפתח לפני שערי צדק אשר כל הנכנס בהם ויחייני חיים אריכים חיים של דיאת
ויהא חיים שאין בהם פשה וכליה חיים שאין בהם נסיון ובזיון חיים שאהבו
בהם חי העולם הבא חיים שזיעתך נוחה בהם ירמיהו שתעלקד
על ברחמיך הרבים ותגמול עלי כחסדיך הגדולים ותעשה עמי סמיות טובות
והצלחות ואנו קצרתי שאלתי תגדיל עמי חסדיך ותשמע כולו תחונני לכל תשיב
ותשיבני ריקם מלפניך יהי רעון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתמחה
שטת גאולתינו תחיש קץ פדיותנו ותביא עת ישועתנו ותשמור שלו בחיי
עזורנו תזכנו לראות בטובת בחירך לשמוח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך
לשוב את שבות עברך וירושלים עירך שנבנית בית תהלתך ובהקימך בית מסדת
מזבחך וכמי בן לנו את כל חזון תנחומיך לשעשע נפשי בם ולתתנו לשכר
ותהלה בכל עמי הארץ כשיבי עלי ידי עיניהי בשוב בית הויש אבא אתכם וגי
בעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם
לעיניכם אמר יי יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי

תפלת היחוד לבעלי משה ישרת כבר יחודה בשלש הקפות
ותכונה ... ולשמוח לבי שלשלחותיו בכל יום אחד
התלוין אחיה חומרת ריקם

אכות דין אבות הוא ושמו אחד ואין לשמו אשר הזכירנו בפי
קדושים הריאנים להזכירו והיודעין ששמו מראה ארץ ושמים
שלישי בעליונים ובתחתונים אשר העירות שמים ישמחו
ותגל ארץ עליונות ט"ז וחית ואופנים ארואלים וחשמלים ירעד ויחתו מאמתו יגעו
הנשיאים וחזקו ישי יחי מרומם ומבורך ומקודש לעולמי עולמים והלעיי נעתים

משכן

לָכֵן נַפְשִׁי אַל נֹעַר עַל וְנִשְׁכַּבְתָּה אֶל הַר עֵז וְקִשְׁיוֹן וְכִבְתוּלָה חֲגוֹרַת שַׂק אֵלַי

כִּי שַׁר מִמְּזִמָּה עַל יְמֵי נְעוּרַי יְדוֹשׁ חִשְׁבּוֹן עַם עֵד מְחוֹרוֹתַי לֹא יְחִישָׁה

אוֹזֶה נַפְשִׁי שָׁבוּא לְפִי רְשׁוֹן הַיְעַלְמוּם כֹּל מַעֲשֵׂי לָהּ מַה תַּעֲנֵי מַה תְּיַסְּרִי קִלְבּוֹן

הָבוֹא זְעָקִי עַד כִּשֵּׁר יְכִלָּה הִתְמַצְּאִי מַה לְהִתְעַבֵּל בַּאֲשֶׁר מַצְאַת פֶּרַע לְהַתְּלוֹא

עִם נִעֲרֵי יְחִידִי לְהִתְעַבֵּל כּוֹתֶרֶת עֲדֵיכֶם וְסוֹעֵן לְשַׁח לְשָׂרִים שְׁחֵם פַּעַל

הַטּוֹבוֹת עַם יְקָרוֹת מִכֵּן תְּקוֹם הַיְטֵט וְטִפְיָאָה נְעָרוֹת שְׁעֵה עָשׂוּ דִּדֵּי פְּתוּלֵיהֶן

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מְרוֹב צָרוֹת אַפְפוּנִי וְעַד עַל רֹאשִׁי חָשְׁבוּ יְעַנִּי כְּחֹשֶׁבֶת מְאוּרוֹת

וּמִסְכֹּלוֹת מַחְסֶה עַל שֹׁרְשִׁי הֵן לֹא אֵרַע אוֹפֶן הַחֲזִירָה לְדֶרֶךְ הוֹרִיתָ אֵי קְדוֹשׁ

אִקּוֹד אֶכְרַע וְאֶשְׁתַּ מִכֶּךְ עֶזְרָה הוֹסֵף לִקְנוֹת שִׁכְיַת אֶת נַפְשׁ זֹאת כְּהִכְבְּחָתָ עִם זוּ לְיוֹם נוֹרָא

וּשְׁלַח נָא מִיכָל לִי לְהוֹדוֹת מִיְמִי חֶסֶד רַטּוֹב נֶאֱלָח אַחַר שְׁוִישׁ נִיעֲנֵךְ לְחִיּוֹת

וְאִם בְּבִי וְכִיעֲקָה תִּסְלַח אֲכַבֶּה בְּמִסְתָּרִים גַּם אֶקְנֵן קִינַת אָדָם לְבִי לֹא יִצְלַח

אִם בְּתִפְלָה הִנֵּי מִתְחַנֵּן קַרְבֵּן אֲמַרְי אֶעֱרֵךְ עַל גַּ מִזְמוֹרִי זֶה וְעַל חֵטְ אֶתְאוֹנֵן

וְאִם בְּשִׁכְבִי לִבְ וּן יִבְמוֹנֵן לְבִי וְנָה וְיָחִי עֵת יִפְרֵט אֲשֶׁר הַזִּיד וְאֶת אֲשֶׁר שָׁגַ

אִם בְּתִשׁוּבָה וְנֵנִי מִתְחָרֵט אוֹמַר אוֹי לִי וְעַל יְדֵךְ סוֹפֵק וְכָף אֶל כַּף וְשַׁעֲרִי אֲמָרֵט

וְשָׁב וְכִיתַּדְתִּי אַחַר רוֹפֵק דַּלְתוֹת רַחֲמִים וְסַלְחָה חֵרֵשׁ כְּכֹל לְכֹב אוֹרֵי רַעֲנֵן שָׁגַן

עֶזְרִי אֵל מְדִי לְחֵרֵשׁ וְלָכֵן אֶת נַפְשִׁי לְתַלְמִיד לְבְנֵי כְּכִבְנֵי חוֹרֵשׁ

וְאַל טְבִיעָתִי כְּבְרוֹמִיד לֹא יִסְיף מְכָנָה לְהַסְתִּיר וְלֹא תִּסְרֵת וְאֵא מְעַמִּיד

סְלַח סְלַח לִי הַתֵּר הַתֵּר מְחוֹל מְחוֹל נָא קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת עֲבִירַי נָא לְיוֹבֵה הוֹדֵר

לְבִי הִשִּׁיאַנִי וְלֵב יַעֲקֹב אַךְ לֹא לְהַכְעִיסְךָ נִתְבּוֹנְתִי שְׁאוֹר שְׁכִיעָה עַוְנוֹנִי יַעֲקֹב

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הִתְעוֹנַנְתִּי עַל חֵטְ הַמְּחִשְׁבָּר עוֹד לְיָחוֹד שֶׁלְּכִי תּוֹדָה בְּמִטְּר כִּיבַּנְתִּי

וְכִטֵּס עֲצָמִיתַי הַמִּתְאַחֵד אֶתְחִיל אֶכְתֹּב נְרִי נֶהֱלָלִי וְחִיּוּב וִישׁוּעָתְךָ לֹא אֶכְזֹר

אֲבָן אֶקְחָה נִצְבָה מִלְּחֵי כִּי אֵין לָךְ יְאִי וְלֹא שְׁנִי רְאוּיוֹת וְהִתְעַבָּה וְחוּשׁ בְּמִלְּ

וְאִם בָּא זִכְרְךָ יוֹם נִבְנִי לֹא לְתוֹאַר טַבְּי וְכִחְכְּמָתְךָ בְּרִאת מֵאֵין עוֹלָם בָּנוּ

גַּם מַלְאָכִים מְשָׁרְתֵי בְּ קְדוּשָׁה וְכִבְהִירָה מְטַלְּלִים וּשְׁטִבִים רִאשׁוֹנִי מִזּוֹ מַלְכוּתְךָ

וְכִמְּדוֹת עֲשֵׂר הֵם נִבְדָּלִים וְכִנְיוֹתָם שֶׁכֹּל בְּשׁוּנִי וְזֶךְ וְעַד עוֹלָם מַה נִּעֲלִים

וּמְעַבְּדִים בְּצוּרָאוֹת עֶזְךָ טְיָרוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת אָדָם בְּאוֹר וְכִעֵן כַּדַּע כִּי אַתָּה יְחִזְךָ

מהם טהורים לך אחיד נאור לדין עולם תלמשפט כל שריה אשי תעבוך גם אשר תאור
לכן הזה יהיה וגם הזיה פלחי יחיאך יכבל כסעך לך כמיה ויתן הודיה
ליוסי ניקם שם שלשון נטעך שם עם אה ואור לכל עלבי ותת לחם משכת אגוש סעד
עם אחריניהם חיל כבשי יכל תשמות משם תעופעה ושם תשובבה אל מקום יבד
יכן למעלם שם תמשאה אוערית ישע וגזי חיים אוערית חשך והעיד ערמה
אחר הגופם השמעים הכסדילים נפט באותם נשכם טיחוד וכעגם נקיים
רמות פדור להם וכעטלפם מפירים ירך ימנידים פלאי מעשיך בתגועתם
ולעזרית מעיות מתיחדים פל אחד לעצמו יכחדך מתיחס אל חשקם מפרידים
לכן צורי מי יחוה גדלך פבוך פלם עם הסביהם לצר זכלית אחר פרכ חילך
ואחר מתיחסים ערביהם עם ארך מצרים גדל ושם הכבעית בהדיה חודי בהם
גלגל הקף אשר בם בקעם עשת הפירפו חלקי הכלכים הכפלים חכבוה בעריהם
ובגבותם הימן הכלכים וסדרי מעבם וכלותם ושוב נעוציהם מתערבים
שכני ירח על מסילותם מתעגלים נעלמי הפינה לאותית ולמועדים פתאפלהם
אחר חמר אשר בחכנה נקנת כן הגלגל קבל עשרות ארבע ואכיות כן למעה
הן הנה יסודות כל היצירות הוות ונפסדות בשפלים בעריב וגמזג מתחפרות
פבניות לקדום שקולים דמם עזמה יחי וכפרפר יעדי מהם ומעופפים
והיית נתך פל מתחבר ואי אפשר השאיר פטרט אובל פיין בני חלוף עובר
הסכים הטבע בנבנה נחרט וחזר חלילה קיים בבין אחר מדיך הקיים ירט
לכן אחי לא שמין פחכמתך כי אין לה סן וגבול ועם מציאותך מי זה יטבין
שמת אל יגר חמר בית קשל וקחלט נפש כיעגם שכל בלי ערוב והוא לה בית
מכונה הגשלים נר הגלי על רעתך הרכים לדעה ואם רמיון מטוה אין לך אחר
לפי לבי יום זה יום תרועה אשעק יי בשלח אז בן מבוש מלקין על לבו טוביה השמועה
בן תבוה קצין רמות ונביש לחת ראש הרישוי מול שקך פתוב אשעקך דין עשק בוש
וחכמת שדי זה הכערך ראשי תחלות הם ואל תאמר ם ימתי לתוכחתיה רמוך
רפאנו שר עולם רשחי הסר אבין ועשמת עוד אישר וכן לבי הלן פתא מכבי
אם טוב בעיניך ואם פשר הושש נא ל שרביט ייבך מלין ישור וגשמך אתישר

עַבְדֶּךָ אַל תַּט בְּאַפֶּךָ אַתָּה הָיִיתָ עֶזְרָתִי אַל תִּשְׁכְּחֵנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי
אֱלֹהֵי יִשְׁעִי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי צָרָה קְרוֹבָה כִּי אֵין עוֹזֵר
הוֹשִׁיעָה לִּי אֲדֹנָי אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי לְךָ נָאוָה תְהִלָּה כִּי מִמְּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נָתַתִּי לָךְ
הַרְאֵנִי אֲדֹנָי דַּרְכֶּךָ נַפְשִׁי כִּי נִכְסְפָה אֵלֶיךָ נַפְשִׁי וְנִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה
כִּי חַסְדְּךָ חִנָּם אֶת יְדִידֶיךָ וְיִרְחֲמֵם וְנָא מְרֹאשׁוֹ רָע וְלֹא נִדַּע כִּי בְּשֵׁם עָלֵימוֹ קָרְאוּ
אֲנִי אֲדֹנָי אֵל נָא יֹאחֵז בְּנִגְלָל חֵה לִי כְּמִדְרַךְ הַכֶּסֶל חֲמֹל עָדֵי וְעַד דְּמִי קְדֵעַ
וְהַעֲבֵד אֶת יַעֲקֹב עַבְדֶּךָ חֲזוֹרֵד נִרְגוֹת מֵיחִידִי תִּמְנֵן הַרְבִּית שָׁמַיִם כְּכוֹכְבֵי וְנִפְסַל
וְשׁוֹחֵחַ יַעֲמֹךְ עִיר נֶאֱמָנָה בְּשֵׁר הַבָּנִים בִּיצָה נָאֵל וְיַקְצֵן לְעֵינֵי עַם לֹא אֵלְמָן
וְגִבְעוֹת כְּבָדִים עַד לֹא אֹתָנִי וְהִכְרִיתָם עַל מִי אֲהוּתֵךְ וְאֵת אַפְרִם וְחָכוֹר אֲנִי הוֹדִי
וַיְהִי תְּאוֹתִי עַל אֲבִירֵךְ בְּתִתֵּךְ לִי אֲמִינֵי נִבְחֶרֶת סַעֲדֵנִי הַיּוֹם הַנְתִּבְיֵךְ
יַחְדִּישׁ יַעֲמֹד כָּל שֵׁרִית לְהַעֲבֵד לָךְ וְלָשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה לְהִילָחֵה אֵז בְּיוֹם רָעָה נִסְתֵּרָה
כִּי מַרְאֵיתָנִי חֶסֶד וְרַבִּי וְאַגְרֵת מְחֻקֵּי כְּחֹל אֲבִיוֹן זִמְּקַעַד וְגִמְאַסְתִּי מְרוּמָה
עֲדֵי מִחְרַפָּה וְכִלָּיוֹן בְּמֵי הַבְּלִי וְזֵתֶר מֵהֲמָה אֵל תְּרִיאֵנִי לְיָדֵי נָחָיוֹן
וְגַם כִּי תְּשׁוּאָה וְלֹא מְחֻכְּמָה וְגִשְׁכַּחְתִּי זֹאת וְרִמְעֵי עֵינִי בְּרִיאָה שְׁנֵי הַלְּזוֹן וְסֵר כִּיתְמָה
עַד סְטַחְתִּי תַּעֲבֹר עַל פָּנַי וְאָמַרְתִּי תִּצְפְּצֵף מֵעָפָר רֵיחַ יָיָא וְתַבֵּל הֵן זוֹנִי
וְיִתְּרֵיךְ מִכְּבִי מִלְּבִי יִשְׁמַר תְּרָאֵנִי נִבְלָאוֹת וְאֵת רֵיעִי יַעֲבִירֵךְ פְּלֵב טוֹב מִיהוּדִי בִּי
וְאַל יִחְסַר מֵהֶם אֵל חִירִיעַ מִזֶּה וּלְבִישׁ חֲכִירָה וְעֵינִי וְזוֹלֵד עַל פְּרִבֵּי חֹר רְבִיעִי
וְלִשְׁנִי יִשְׂרָאֵל עֵת יְכֵינִין תְּבִיאֵ רִיחָמִים יְאַנְדֵּי וְכֹאן מִדְּשֵׁן בְּיָדֵךְ יְדִידִי
וְאִם זְכוּת בָּנִים אֵינוֹ כְּדֵי צַרְךָ נָא עֲבוּרָם זְכוּת אָבוֹת נְטִלִּית לְחֵם אֵז בְּאֵל שַׁדַּי
וְכֵבֵן יְאַמְּרוּ וְהַלְּבָבוֹת כְּמַרְיָה שָׁמַיִם וְעַד מְלֹאוֹ כֵּךְ עֵזֵר עוֹלָמִים חֵלֶק כִּיוֹבֵי
וְיָשׁוּב וְיִרְחַם אֵיל מְחַטָּאוֹ הַפְנֵיךְ צְ רַחוּם וְחַנּוּן יוֹדֵעַ לֵב כָּל אִישׁ וְיָחֵיאוֹ
פַּסְתֵּי הַיּוֹם מְאֹלֵף יוֹם מְרַחֵק מְדִידֵי דַּי וְקָרֵם יְדֵא מִיחֲבֵיךְ כְּמַעֲרִין שָׁנוּן
יְדֵי יְצֵר זֵד הָגֶבֶר הָעָם וְיָדִיל נְאֵד וְהִלִּיקוֹ לֹא אֵיבֵל אַף שֶׁיַּרְבֶּה הַחֲזִיק כִּי הַיּוֹם
אֲנִי יְיָ חַנֵּנִי אֵלֵי אֲבָל וְיִיכֹּב וְזוֹרֵב הוּא לִי שָׁנוֹעִים וְגַם מִי יְיָדֵד מֵרֵד וְכֵל
וְלֹא נִמְצָא תִּדְבְּרוּ עָרֵם חֲיֵיהֶם לִי מִיכָּסֵף אַכְזִיבָה אֵלְמָן אֵמֶת אֲמָרִים
יוֹם עָנָה לִי וְעִיר לֹא אֵמֵף אֵמְלִיטִי בַּת רִיחִי וְיִי נַיִּין לְיָעַת שְׁיִבְרִים אוֹרֵם תּוֹכֵן
יוֹם כְּגַיִי וְזִמְּרוּ תְּקוֹמֵן מִן בְּרִיחִי וְזִבְּאוֹ מַרְבֵּן תְּפִלָּה זֹ וְמִקְרִיאַת תְּפִלּוֹן

ום מסחון אשר תבנה תרצון עני ארשותך עד הקיצה וישרל שבים אל ישובן "
ום לך אעבא ומלאתי רעה הראני נאוה שקמי הדום מי מינן אז מביתך ינא "
זכור עם לנגיו שרו " וכחד ויתן סלה לא אכלם קריה היא מעז ויהרום "
כרין מתלין מתליא בדישהם "

חזק תם תלח "

רסן

כָּל הָעוֹלָמִים יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ וּמִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי שֶׁתִּתֵּן חֶלְקִי בְּתוֹךְ פְּנִימִיּוּת וְכִכְלוֹת
מַרְדִּישׁוּת וְלֹא תִּתֵּן חֶלְקִי בְּתוֹךְ חִיצוֹנִיּוּת

וּכְמוֹ הֵיאַטְרָאוֹת שֶׁל רֵיקִים שֶׁהֵם עֲמֵלִים וַאֲנִי עָמֵל הֵם עֲמֵלִים
לִכְאֹר שִׁחוּת וַאֲנִי עָמֵל לִחְיֵי הָעוֹלָם הַבָּא עַל כֵּן אַכְוִין אֶת יְ
אֲשֶׁר יְעַנֵּנִי אֵל לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִּלְיוֹתָי לָכֵן שָׂאִיתִי יְ לַעֲנוֹתִי תָּמִית
פִּי מִימִינִי עַל אֲמִיתוֹ לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן
לָבֶטַח כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת
תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שׂוֹבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ
נֶצַח וְאַתָּה תַּשְׁחִיתֵם כִּי יְ אֶת רָעוֹן אֱלֹהִים חֲרוּכִי חַסְדְּךָ עֲנִי וְ
נָאֶמְנָה יְשׁוּעָה וַאֲנִי בְּרוֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל
קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ וְאוֹרַח אֶת שִׁמְךָ שֶׁל חֶסְדְּךָ וְשָׂשׂ אַמְתִּיךָ כִּי
הַגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ מַה שֹּׁכִי אֹהֲלֵי יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ
יִשְׂרָאֵל אֲנָא לְמִשְׁנָתְךָ אֶשְׁמְחוּ וְחָרִים רַגְלֶיךָ אֲמוּנָתָה
פְּנֵי תּוֹדִיעֵנִי הַמְּרִיעַ אֲרִיעֲךָ יְ אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי יוֹם שָׁמַרְתִּי
בַּלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ וְקוֹמִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי עֵרְכִי בְּנֵי הַרְחֲמָה לִי יָחֵל
וְשָׁמַע תְּפִלָּתִי שָׁמְעָה תְּפִלָּתִי יְ וְשׁוּעָתִי הַאֲזִינָה וְאֵל תִּסְתַּעֵר
אַל תַּחֲרֵשׁ תַּחְשֹׁכַת וְקוֹל שַׁוְעִי סוֹלְחִי וְאוֹתִי כִּי אֶלְיךָ אֶתְפַּלֵּל
תַּאֲזִינֵי תְּפִלָּתִי וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתִי הָבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי
וְהָעֵר אָזְנְךָ לְרִנָּתִי יְ עֲנֵנוּת אֲשֶׁר אֲדֹנִי בְּשׁוּבָה בָּךְ
עֲנוּת שֶׁאֵין לָנוּ אֶלָּא יַעֲקֹב סֶלָה יְהִי חַסְדְּךָ יְ עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

רסן

שֵׁם אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ שְׁמֵי שָׁמַיִם נִבְרָא
תֵּבֵל מִשְׁמֵי שְׁמֵי כֹּל אֲדֹנִי תֵּבֵל שְׁמֵי נִקְרָא

ואחרי כלות הכל
והוא היה והוא הוה
והוא אחד ואין שני
בלי ראשית וכלי תכלית
והוא אלי וחי גואלי
והוא נסי ומנוסי
ביד אפקיד רוחי
ועם רוחי גויתי

לבדו הוא יכילך נורא
והוא יהיה מתפארת
להמשיל לו ולהחשיבו
ולהתעלות למשרה
ויצור חומת קיום ערה
מנת כוסי בימים אקרא
בעת אשן ואעירה
ועירי ולא אזירא

ברוך אתה יי אמת אקבע עמשפלת ידיש
כאי אמה אשר יצר את האדם בחכמה וברא
בו נקבים נקבים חלולים חלולים גלוי וידוע לפני כסא כבודך
שאם ישתם אחד מהם או אם יפתח אחד מהם אין כל בריה
יכולה לעמוד לפניך אפילו שעה אחת כאשר הוא כל צורי
ומגדיא לעשות

אלהי נשמה שנתת בי טהורה אתה יצרתה ואתה נפחתה
בי ואתה משמרה בקרבי ואתה עתיד ליטלה ממני ולהחזירה
בי לעתיד לבא כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני
לפניך יי אלהי ואלהי אבותי כאי הפיחם נשמות לפגרים
מתים

כאי אמה ומשתדלשלי פינה לחכמין פיזהיש ענין השילה
כאי אמה שילא עשאני ערל
כאי אמה אשר נשאני ישראל
כאי אמיה שילא עשאני אשה
כאי אמה עובדי עוכים

פאי	אמה	מתיר אסורים "
נאי	אמה	מגמיד שפלים "
באי	אמה	מלבין עריצים "
עאי	אמה	זוקף כפופים "
כאי	אמה	רוקע הארץ על המים "
לאי	אמה	חמדתן וצבאי גבר "
פאי	אמה	אוזר ישראל בגבורה "
נאי	אמה	עוטר ישראל בתפארה "
באי	אמה	שמחית לי כל ערכי "

מחר כך חמ"ו

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם המעביר חבלי
שינה מעיני ותנומה מעפעפי " יהי רצון
מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתרגילני לרכב בעזה וא
תרגילני לדבר עם יון והשלט בי יצר שוב ואל תשלט בי
יצר רע וחזקני במידך והן חלקי בתורתך ואל תכאיבני ר
חטא ולא לידי כזיון ולא לידי כזיון וזכה את יצרי להשתעב
לך והכניע יצרי לשוב אליך וחדש פלוחי לשכיר פקודיך
וכול את לבבי ואת לבב זרעי לראה את שמך ולעשות מ
הטוב והישר בעיניך והיים עלי ועל זרעי ועל זרע זרעי מזרע
שפתיך וסלח אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את
את אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך לכשון חייך ואמרי יהי רצון
נריח אותם אפי יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך
את ישמשו מיכאל וגבריאל ורפאל וזרעך ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד
עולם יהודה לי משוב ומכשול וכשלו בם מעשי ידיהם וכל
ישיגנו ולחשיבו נפש משחית ומקל בידה ואקב ויום וכל
ויחן אלהים ורחמים בעיניך וכעיני כל רואי ואמרו אמן

הַגּוֹמֵל וְהַוַּיִּיז טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

[illegible] רָצוֹן [illegible] אֱלֹהֵי וֵאלֹהֵי [illegible] וְחַיֵּי שֶׁתְּצִילֵנִי חַיִּים וְכָבֵד יוֹם [illegible]
[illegible] וְעֵינוֹת פָּנִים וְיֵצֶר [illegible] וְאָדָם רַע וְחָצָן הָרַע [illegible]
[illegible] גֵּרוּשִׁים וְחָבֵר רַע וּמִשְׁכֵּן רַע וְשָׁכֵן הָרַע וְשִׁמְשׁוֹן מֵ
וְשִׁילֹה [illegible] וְכִיעֵל דִּין חֲשִׁיבָה בֵּין יְהוֹשֻׁעַ בֵּן פְּרָת בֵּין
לְאֵינוֹ בֵּן בְּרִית

אָמֵן אֶקְנֶה עַל דִּבְרֵי תוֹרָה

הָעֶרֶב

[illegible] הֵינִי נוֹתֵן [illegible] בְּרִי תִּיתֵּךְ מְלֵינוּ וְכַפְּיוֹת
עַמְּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּרְיֵה אֲנֵרֵנוּ וְצַאֲצָאֵינוּ וְצַאֲצָאֵי
עַמְּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל [illegible] יִרְאֵי שְׁמֶךָ וְלִמּוּדֵי תוֹרָתֶךָ לִשְׁמָהּ בְּאֵי
לְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

בְּאֵי [illegible] אֲשֶׁר בָּחַר בְּנֵי מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בְּאֵי
נוֹתֵן הַתּוֹרָה

וַיְדַבֵּר

[illegible] אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי
[illegible] וְדַקְדַּקְתָּ [illegible] מֵעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים שְׁנַיִם לַיּוֹם עוֹלָה תָּמִיד: אֶת הַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם:
[illegible] [illegible] הֵיפָה סוֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין:
[illegible] תָּמִיד [illegible] בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחוֹחַ אִשֶּׁה לַיְיָ: וְנִסְכּוֹ
[illegible] הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיְיָ

[illegible]

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עוֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עוֹלַת הַתָּמִיד
וְנִסְכָּהּ [illegible]

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שִׁשָּׁה וְאַיִל

אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ושלשה עשרונים סלת
מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרונים סלת מנחה בלולה
בשמן לכבש האחד עולה ריח ניחוח אשה ליי ונסכיהם
יהיה לפי הראשית חדשין לאיל הרעיעית ההין לכבש
זאת עולת
חדש בחדשו לחדשי השנה ושעיר עזים
על עולת התמיד יעשה ונסכו
וידבר יי אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו
את בני ישראל אמור להם יברכך יי וישמרך
יאר יי פניו אליך ויחנך ישא יי פניו אליך וישם לך שלום ושמו את
שמי על בני ישראל ואני אברכם
הברית הזאת ועשיתם את למען תשכיל את כל אשר תעשה
לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר
לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכיך אז תשכיל ולא
תיראך חתן ואמין אל תערוץ ואל תחת
אשר תלך גואלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל

אשרי

אשרי אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך
חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב כי
אם בתורת יי חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה והיה כעץ שתול על
פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח
לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח
על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים
כי יודע יי דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד

מזמור

למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק
יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יי ועל משיחו
ונתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו
יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו
אז ידבר אליהם באפו ובחרונו יבהלמו
ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי
אספרה אל חק יי אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך
שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ
תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם
ועתה מלכים השכילו הוסרו שופטי ארץ
עבדו את יי ביראה ונגילו ברעדה
נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו
אשרי כל חוסי בו

מזמור

יי מה רבו צרי רבים קמים עלי
רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה
ואתה יי מגן בעדי כבודי ומרים ראשי
קולי אל יי אקרא ויענני מהר קדשו סלה
אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יי יסמכני
לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי
קומה יי הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני רשעים שברת
ליי הישועה על עמך ברכתך סלה

מזמור

למנצח בנגינות מזמור שיר
אלהים יחנינו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה
לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם
ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם
ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו
יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ

בני שנה שבעה תמימים

בערבין ברישא [illegible] בשחרין ברישא [illegible]
כשכבר וכלימך והכי קתני אימת זמן קריאת [illegible]
בישיבה שחכמים נכנסין לאכול בתריהן [illegible]
לילה מבריותו של עולם ויכתיב ויהי ערב ויהי [illegible] יום אחד
אי הכי סיפא דקתני בשחר מברך ברישא [illegible] נערב מברך
ברישא ותדיר הכי בשחרין ודקאי בשחרית בפרש כלי
דשחרית ותדיר בפרש כלי הערבית

אי זהן

מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיטתן
בצפון פר ושעיר של יום הכפורים
שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ורמן שעון הזאה
על בין הבדים ועל המזרח ועל כזזה המזבח כיתנה אחת מהן
מעבירת ישרי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח
החיצון אם לא נתן לא עכב:

פרים הנשרפים ושעירים הנשרפין שחיטתן
בצפון יחבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן שעון הזאה על
הפרכת ועל מזבח הזהב כמנה אחת מהן מעבירת שירי הדם
היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון אם לא נתן לא
עכב אלו ואלו נשרפין בבית הדשן:

חטאות הציבור והיחיד אלו הן חטאות הנשאות
שעירי ראשי חדשים ושל מועדות שחיטתן בצפון וקבול
דמן בכלי שרת בצפון ודמן שעון ארבע קרנות של ארבע
קרנית כיעד יורה בקבוש ושנה לסובב [illegible]
מזרחית מזיחת צפונית צפונית מערבית [illegible]
שירי הדם היו שופך על יסוד דרומית [illegible]
הקרבים לאורכה נכה את [illegible]
הדקדה [illegible]

תנא עירית תנא ברישא

כל דבר שהיה מבלל ויצא לשעון
שעון אחר שהוא כעניינו יצא
לחקל ולא לחמיר .

אין עוד ׃

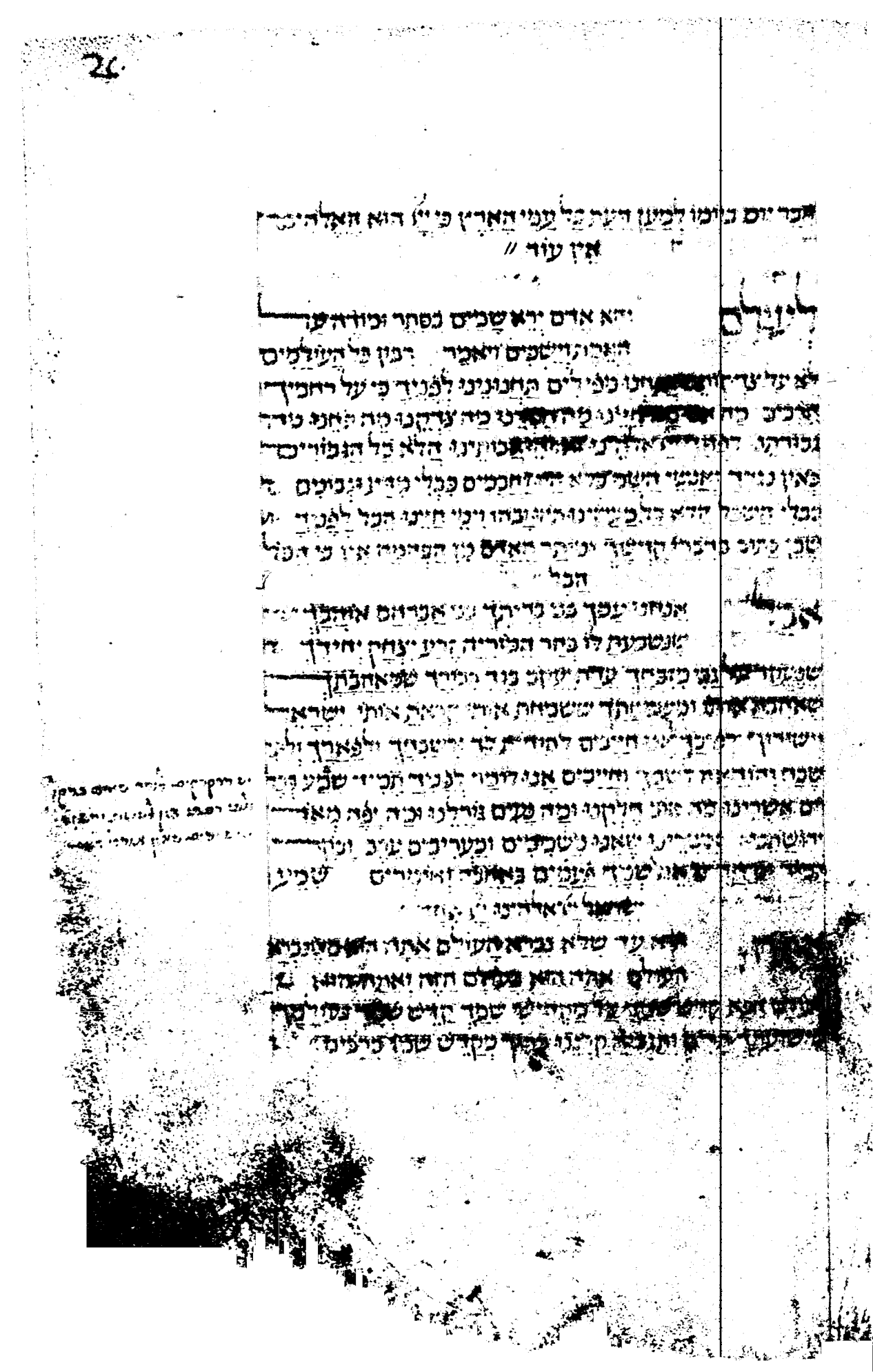

יחזקאל הוא יי אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְשִׁמְךָ הַשֵּׁם יִכְתֹּב
אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ
אֵין אֱלֹהִים קְבֹץ קְוֵיךָ מֵהֲרָה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ
כָּל פָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה יי אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ לְכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ מִי כְּכָל כַּיֹּצֵא יָדֶיךָ בָּעֲוִילוֹנִים
אוֹ מַחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה תַּעֲשֶׂה אַבְנֵי שָׁמַיִם עֲשֵׂה יי
עֲשֵׂה מַעֲבִיר פְּטוֹד שִׁמְךָ הָאֵל וְשַׁדַּי חַגְבּוֹר וְאַמֵּרָא וְקַיָּם עָלֵינוּ
מֵהֵרָה מַה שֶּׁאָמַרְתָּ עַל יְדֵי עַבְדֶּיךָ מֵרֵאשִׁית בְּעֵת הַהִיא אֲבִיא אֶתְכֶם
וְכְעֵת קְבָצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה לְכָל עַמֵּי הָאָרֶץ
בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבִיתְכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יי׃

יי מֶלֶךְ יי מָלָךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד יְהִי
כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׂמַח יי בְּמַעֲשָׂיו יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן
יָגִילוּ בְּמַלְכָּם יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ
פְּרִיךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה פְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבַדּוֹ וּבָרִיךְ
שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן

יי מָלַךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יי עֹז וְהִתְאַזָּר אַף
תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּפּוֹט נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יי
נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים
מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יי עֵדְוֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ
יי לְאֹרֶךְ יָמִים

לְיי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ
וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ מִי יַעֲלֶה בְהַר יי וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ
נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה
יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יי וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה
שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יי עִזּוּז וְגִבּוֹר יי גִּבּוֹר מִלְחָמָה שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
וְשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד
יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה יי מֶלֶךְ יי מָלָךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד
כִּי לַיי הַמְּלוּכָה וּמֹשֵׁל בַּגּוֹיִם יי עֹשֶׂה צְדָקוֹת וּמִשְׁפָּטִים לְכָל עֲשׁוּקִים
יי מָלָךְ יי מָלָךְ יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד יי מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גּוֹיִם
מֵאַרְצוֹ יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ

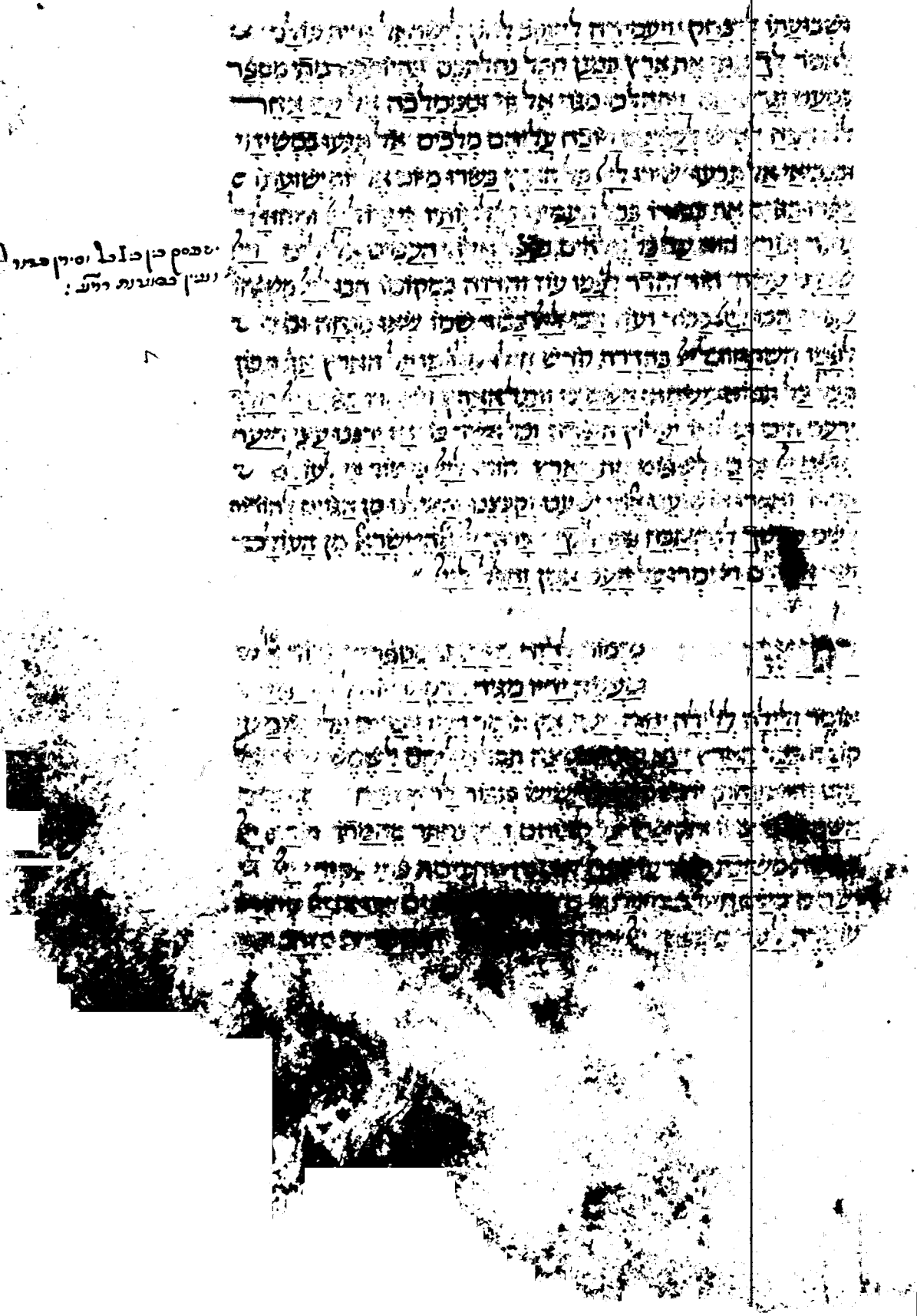

לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה׃

מגדיל

עוז שם יי כי יראין צדיק ונשוב עשה עמי
אות לטובה יראו שנאי ויבושו כי אתה יי
עזרתני ונחמתני ויהי בער לי משיבי את רגלי ויזפוד
להשמידיני ויגיחם כרוב וסדיו ויתך אזוקי ורודפים לעבי
פל שוכשם הושיענו יי אלהינו וקבצנו מבינים להודות
לשם קדשך להשתבח בתהלתך אתה יי ריחם ציון כי
עת לחננה כי בא מועד ויחפריה הלויה ובישה ויזפיה מי כמוך
יי עצאות בדי ציון ובירושלם ופגד זקניו כבוד ויאיר ביום ההוא
הנה אלהינו זה קוינו לו וישיענו זה יי קוינו לו נגילה ונשמחה
בישועתו ברוך יי לעולם אמן ואמן ברוך יי מציון שוכן
לנו הא לישועתנו סלה ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד
העולם ואכל כל העם אמן הללויה׃

ברוך שאמר

והיה העולם ברוך אומר שי
ועושי ברוך גוזר ומימים ברוך
אל חי לעד וקים למנח ברוך עושה בראשית ברוך מרחם
על הארץ וברוך מרחם על הבריות ברוך נותן שכר טוב
ליראיו ברוך חי לנצח וקים לעד ברוך פודה ומציל ברוך שמו
יי אלהינו מלך העולם האל המלך הנאדר בתשבחות והמפואר
בפי עמו הללויה כל חסידיו ועבדיו ובשירי עבדך נהלל
יי אלהינו ונשבחך ונפארך ונרוממך ונעריך ונקדיש את
שמך כאמור לנו אלהינו יחיד יי מעולם אתה מלך משבח ומפואר
עדי עד שמך יי אל מלך גדול בתשבחות
יי הבורא [illegible] במעשיו׃
יי שם [illegible] מפחד משה ועד שלמה [illegible] עד סבוא

הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

הַלְלוּיָהּ

שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל
חֲסִידִים׃ יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן
יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃ יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ לוֹ׃ כִּי רוֹצֶה
יְיָ בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה׃ יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל
מִשְׁכְּבוֹתָם׃ רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּפְיוֹת בְּיָדָם׃ לַעֲשׂוֹת
נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכָחוֹת בַּלְאֻמִּים׃ לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם
בְּכַבְלֵי בַרְזֶל׃ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא
לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ

הַלְלוּיָהּ

הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ
הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ׃

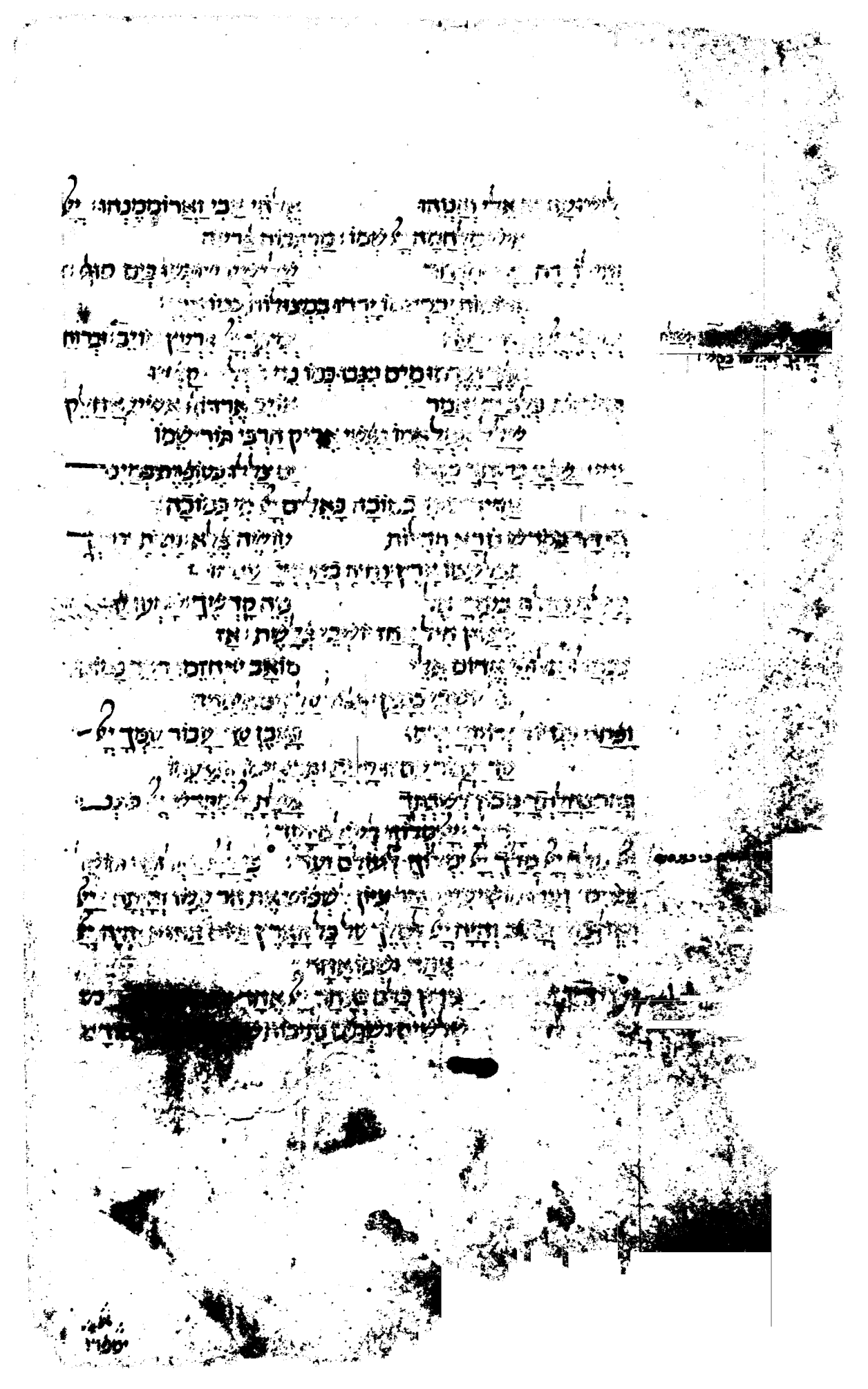

31

יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ נְאוֹם יְיָ כִּי הַמְּלוּכָה שֶׁלְּךָ וְאַתָּה הוּא הַמְיוּחָד
יִמְלֹךְ יְיָ
לְעוֹלָם וָעֶד עוֹלָם בְּנֵי נִמְצָא עַל יְשׁוּעָתֶךָ שֵׁנִי כְּמִסְפָּר
מִשְׁמָר הַיּוֹם בְּנֵי כְּלֹם נִתְּנוּ מְרוּעָה אֶחָד
יִמְלֹךְ יְיָ
מִיּוֹשֵׁב וְעַד סוֹף יֵשׁ לְךָ סִיבָּן מִזְּרַח מַעֲרָב צָפוֹן וְתֵימָן שְׁחַק
וְקֶרַח לְךָ עוֹד נֶאֱמָן כְּמָה אֶחָד וְכַמָּה אֶחָד
יִמְלֹךְ יְיָ
הַכֹּל מִפְּךָ שֶׁבְּךָ זָמַד אַתָּה תַּעֲמוֹד וְהֵם יֹאבֵדוּ אֲבוֹד לְכֵן כָּל
יָעוּר לְךָ יִתֵּן כָּבוֹד מִיאֵט וְעַד סוֹף חֲלֹא אַב אֶחָד
יִמְלֹךְ יְיָ
וְטָהֳרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד כַּ
יְהִי חֲסִידֶיךָ יְיָ עֲשׂוּ כִּרְצוֹנֶךָ לְכָל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְכוּתְךָ עַל עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר
שֶׁאַתָּה הוּא אֲדוֹן מְקוֹרוֹ וְשֶׁה דְּלֹא אֶחָד הַמְ
שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַ
וְהַקְּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אַתָּה כָּ
אֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשֻׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֻ
מַעֲשֵׂה גְּדוּלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְ
וְיִחוּד עוֹלָם מַאֲמַר אֶל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
וּנְפָלִים וּמְרוֹמְמִים מִקֶּדֶם וְעַד עוֹלָם אַתָּה
לְעוֹלָמִים אָמֵן
וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ דְּאָמַר בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִּרְעוּתֵיהּ
וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵיהּ וִיקָרֵב מְשִׁיחֵיהּ
בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן
יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח

ויאמרון כעלמא ואמרי אמן

ברכו את יי המבורך

ברוך יי לעולם ועד

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עושה שלום ומסדר את הכל

לארץ ולדריה עליה המתנשא שמו בפי כל חי ומעלה מעשה ידיו

בית רצו משבחך יי כולם מהללים עשית מלאה הארץ קדוש

המלך המרומם לבדו מאז והמהולל המשובח והמפואר

והמתנשא מימות עולם אלה עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו

אדון עזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו

אל ברוך גדול דיעה הכין והעריך חמה טוב

יער בבוד לשמו שורות נתן סביביו עמות עזמות קדושים

רוממי שדי תמיד יפארו בגוד אל הקדושים

יי אלהינו בשמים כבודך על הארץ כיבחת יעל כל שבחי

מעשה ידיך ומאורות אשר יצרת פאר ישבחוך סלה

יתברך עוירנו מלכנו וגואלנו יוצר קדושים ישתבח

ויתפאר שמך מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים

ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול זכרי אלהים חיים

ומלך עולם כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים ועושים

ברצה וביראה רצון [illegible] כלם פותחים את פיהם

בקדושה ובטהרה ובשירה ומשבחים ומפארים ומרוממים

ומקדישים ומעריצים את שם המלך האל הגדול הגבור והנורא יי אלהינו

[illegible] עול מלכות שמים מעל צואריהם

[illegible]

קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו והאופנים
וחיות הקדש בקול גדול מתנשאים לעמתם משבחים
ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו

לאל ברוך נעימות יתנו לשוכן אל חי לעד וקיים זמירות
יאמרו ותשבחות ישמיעו כי הוא לבדו פועל גבורות עושה
חדשות בעל מלחמות זורע צדקות צמיח ישועות בורא תהלות נורא תהלות
ממית ומחיה מרומם ישועות אדון הפלאות המחדש בטובו בכל יום תמיד
מעשה בראשית כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם
חסדו והסדו נתנם להאיר על הארץ ואנו יודיך הכאורות

אהבת

עולם אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה
ויתרה חמלת עלינו אבינו מלכנו בעבור
אבותינו שבטחו בך ותלמדם לעשות חקות חיים כן
תחננו ותלמדנו אבינו הרחמן המרחם רחם נא עלינו
והן בלבבנו להבין להשכיל לשמוע ללמוד ולמד לשכור
ולעשות וליקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה והאר
עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך ויחד לבבנו לאהבה וליראה
את שמך כי שם קדשך הגדול הנורא עלינו עשית ואתנו
חסד בעבור גדול שמך האל הגדול הגבור והנורא כוהרת
באהבה תרים קרנינו ונכליך עליה והדש עינינו למען שמך כי
בך בטחנו אל גבור יכשמך הגדול חסינו לא נבלם ולא
נכלם לשם קדשך כי באינו שמך עלינו אתה וריממנו
לנצח והרים אל אהבתינו נצחית אגילה וכשמחה בך
ובאחיך ורעיך אוהבינו עלינו ברכתך ישלום מהירה מארבע פנות
הארץ והולכי נתיבות לארצנו כי אל פעל ישועות

אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו לשמך הגדול סלה
האמת להודות לך ולייחדך באהבה שאי המחזר בעמו
ישראל באהבה ‡ ועוד מזה

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד ברוך שם כבוד ‡
מלכותו לעולם ועד ואהבת את יי אלהיך בכל
לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על ידך והיו ‡
לטוטפות בין עיניך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך ‖

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש
ואספת דגנך ותירושך ויצהרך ונתתי עשב בשדך לבהמתך
ואכלת ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם וחרה אף יי בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהר
הטוב הזה מעל האדמה הטובה אשר יי נתן לכם ושמתם את דברי
אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אותם לאות על ידכם
והיו לטוטפות בין עיניכם ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך

למנצח יהי יענך ביום צרה אשר ישגבך
שם אלהי יעקב לך לאמור ושמע יי אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם ונתנו

וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹתָי וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם
וְאֵנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת

וַיַּעֲבֵר וְקַיָּם וְיַשָּׁר וְנֶאֱמָן עָלֵינוּ וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר וּמְסֻדָּר וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד אֱמֶת הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ לְדוֹר וָדוֹר הוּא חַי וְקַיָּם שְׁמוֹ וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים וְאֶמֶת וְנֶחְמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים עָלֵינוּ וְעַל אֲבוֹתֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ עַל הַנִּסִּים וְעַל הַנִּפְלָאוֹת וְעַל הָאֲחֵרוֹנִים הַכֹּל טוֹב וְקַיָּם אֱמֶת וֶאֱמוּנָה אוֹן

אֱמֶת שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גְּאָלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלֹהִים עוֹד מִבַּלְעָדֶיךָ

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מָכוֹן שִׁבְתְּךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע אֶל מִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ שָׂם עַל לִבּוֹ וְדִבְרֵי שִׁירֶיךָ יָשִׂים אֱלִילָפוֹ אֱמֶת אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא יוֹשֵׁב עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמֶךָ לְרִיב אֶת רִיבָם וְלָדִין אֶת דִּינָם אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ מַצִּיל וּמְפַרְנֵס וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים אֱלוֹהַּ כָּל בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל תּוֹלָדוֹת הַמְהֻלָּל בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים וַיְיָ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בְּרִיּוֹת אֲלוֹהֵי כָל תּוֹלָדוֹת הַמְהֻלָּל בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים וַיְיָ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים

לסלך אל רם ונשא זך ויקים נדיב ועריץ נשפיל גאים כניה
שפלים מציא אסורים ופדיה עניים ועזר דלים ושוני לעמי
ישראל פעה שועם אליו תהלה לאל עליון ברוך הוא משוד
וכני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם מי
כמוכה נאלים יי מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות ע
עושה פלא שירה חדשה שבחו גאולי שלשכך
שפת דים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו יי ימלך לעולם
ועד נגלד אבות תשיע בנים ליבא ואילה לכל
בניהם מי כעולם אתה גואל ובאי קהל ישראל
ישמע תשבי ויאמרו לעלמי
ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה
את הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם
שמו באהבה מלך גואל עוזר ומושיע מגן בא מגן
אברהם
אתה גבור לעולם יי מחיה כלם אתה רב מו
להושיע משיב רוח ומוריד הגשם
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נו
פלים ורופא חולים מתיר אסורים וקים אמונתו
לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית
ומחיה ומצמיח לנו ישועה בקריב ואמן אתה להחיות
מתים ברוך אתה יי מחיה המתים
קדוש אתה ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה
ברוך אתה יי האל הקדוש

לדור ודור נגיד גדולך וקדושתך נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה ברוך אתה יי האל הקדוש

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש חננו מאתך דעה בינה והשכל ברוך אתה יי חונן הדעת

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך ברוך אתה יי הרוצה בתשובה

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו כי אל טוב וסלח אתה ברוך אתה יי חנון המרבה לסלוח

ראה נא בעניינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך כי אל גואל וחזק אתה ברוך אתה יי גואל ישראל

רפאנו יי אלהינו ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה והעלה רפואה שלמה לכל מכוֹתינו ולכל חליינו כי אל רופא רחמן ונאמן אתה ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ולטובה ואת כל מיני תבואתה

יהן טל ומטר לברכה על פני האדמה ושבענו מטובך וברך שנתנו כשנים הטובות והמבורכות כל ימות השנים

קבץ פזורינו מארבע כנפות הארץ יובלו כל באי עולם לעבודתך

הושיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כתחלה והסר ממנו יגון ואנחה

יי לנוכח כצדק וכמשפט באי מלך אוהב צדקה ומשפט
ולמלשינים בל תהי תקוה וכל הזדים פלם כרגע
אנדי וכל איביך ידרוש ותכניעם במהרה בימינו באי שובר
איבים ומכניע זדים על החסידים ועל
הצדיקים ועל גרי הצדק ועל פלטת עמך בית ישראל יהמו
רחמיך יי אלהינו והן שברשוב ולמל הבוטחים בשמך הטוב
באמת ושים חלקנו עמהם לעולם לא נבוש כי בך בטחנו מלך
עולמים באי משען ומבטח לצדיקים
על ירושלם עירך ברחמים תשוב ובנה יהה הנן
עולם במהרה בימינו באי בונה ירושלם את צמח
דוד עבדך במהרה תצמיח וקרנו תרום כישועתך כי לישועתך
קוינו כל היום באי מצמיח קרן ישועה
שמע קולנו יי אלהינו חום וחננו ורחם עלינו
וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי אב כולא
רחמים רבים אתה מעולם ולא נשוב ריקם מלפניך כי
שומע תפלה ותחנון אתה באי שומע תפלה
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך והחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים שמך
ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון
מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו
אלוהי אבותינו על חיינו המסורים בידיך
ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיך שבכל יום עמנו
ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב
כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך מעולם

נאה להודות

מודים דרבנן

מודים מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו
על כל חסדים יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקיימתנו
כן תחיינו ותאמצנו וגלויותינו כאן תקבץ לחצרות קדשך
לשמור חוקיך ולעשות רצונך ובאמת בלבב שלם על שאנו
מודים לך

סדר שני ו[illegible]

ועתה ועתה יי אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ
מצרים מיד חזקה ותעש לך שם כיום הזה
חשאנו רשענו יי ככל צדקותיך ישוב נא אפך וחמתך
מעירך ירושלם הר קדשך כי בחטאינו ובעונות אבותינו
ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבותינו ועתה שמע אלהינו
אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על מקדשך השמם
למען אדנים השה אלהי אזנך ושמע פקח
עינך וראה את שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה
כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנוניט לפניך כי על
רחמיך הרבים יי שמעה יי סלחה יי הקשיבה ועשה אל
תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך
אל הוריתנו למד שליש עשירית נמסר
לנו ברית שלש עשרה שהודעת לענו כימים מקדם וירד
יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי ויעבור יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים

נושא עון ופשע וחטאה ונקה ׃ וסלחת לעוונינו ולחטאתינו
ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי ׃
פשענו כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך כי עמך
וסליחה לבינן תיהא למען שמך יי׳ וסלחת לעוונינו כי רב הוא ׃

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל
תתעלם מתחנתנו שאין אנו עזי פנים
ויקשי ערף בדברי הזה שנאמר לפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו
צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו ׃
אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי העוינו והרשענו זדנו ׃
חמסנו טפלנו שקר יעצנו רע כזבנו לעגנו מרדנו נאצנו ׃
סררנו עויינו פשענו צררנו קשינו ערף רשענו שחתנו ׃
תעבנו תעינו תעתענו סרנו מצותיך וממשפטיך הטובים
ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית
ואנחנו הרשענו ׃

מה נאמר לפניך יושב במרומים ומה נספר לפניך שוכן שחקים
הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע אתה יודע ערמת עולם
ותעלומות סתרי כל חי אתה חופש כל חדרי בטן ובוחן ׃
כליות ולב אין לפניך דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך
יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שתסלח ותמחול
לנו על כל עוונינו ותכפר לנו על כל חטאותינו

ויחל יחזן על פני ויכרע ויפול

רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו אב
הרחמן מלא רחמים רפים ברא עולם
שמידת רחמים וחטאנו לפניך רחם עלינו גדול העצה
ורב העלילה דובר צדקות וכונד חשדים הדרי גלגולים

וְאַתָּה מְחֹנֵן וְרַחוּם אֶרֶךְ וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ
וְיַשֵּׁר חַסְדְּךָ וְרַחֵם מוֹב וּמֵישִׁיב לְמִי יִשְׁכֹּב בְּסִתְרוֹ וְרוֹאֶה כָּל סִתְרֵי שִׁכְבַת
עוֹתוֹת וְכַמְלִיךְ בְּמִצְוֹתֶיךָ לְוֹכֵשׁ עֲרָקָה בְּטוּרִין וְיִשְׁעָה נִמְהָב
וְחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ כְּלֵךְ בְּמַלְכֵּךְ מְלָכִים וְלֵךְ הַמְּלוּכָה
מְיַצֵּר לְאֵלִים וְחֵסֶד סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְעוֹנֶה עֲשׁוּקִים פּוֹדֶה וּמַצִּיל
עֲנִיִּים וְיָשׁוּר וְחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ קָרוֹב אַתָּה
לְכָל קוֹרְאֶיךָ בֶּאֱמֶת רַחוּק וְיוֹשֵׁב וְקָרוֹב שׁוֹמֵעַ שַׁוְעַ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים
שׁוֹעֵר שְׁוָעָה לְוֹכֵעַ שַׁוְעָה מַקְשִׁיב עַל כַּל נְבִיִּים פָּעֲלוֹ אֵל אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ

וחתך יחזו ראשו ראשו לי ויו וחתוך ש״י לחשלות ישלח עמי
על הדרי בעיר קכ״ו ויחתוכים קריאתי בפיוט קכ״ו ו׳
ראשו וכן ויו

אם עוֹנינוּ

יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי רַבּוּ מְשׁוּבֹתֵינוּ לְךָ חָטָאנוּ מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל
מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה לָמָּה תִּהְיֶה כְּגֵר בָּאָרֶץ וְכָאוֹרֵחַ נָטָה לִין וְלָמָּה
תִּהְיֶה כְּאִישׁ נְדָהִים כְּגִבּוֹר לֹא יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ וְאַתָּה בְּקִרְבֵּנוּ יְיָ
וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אַל תַּנִּיחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ כִּי
עַל נֶפֶשׁ לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא
יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוֹלוֹת יָם כָּל
חַטֹּאתָם תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם

וְרוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וְתִקְרֵית יְצְחָק וְשׁוֹב נִרְחָמִים עַל
שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אַרְצִי
זָכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וְעֵקֶדֶת יִצְחָק זְכוֹר לְמַעַן אַחֲזֵב שְׁבוּת אָהֳלֵי
יַעֲקֹב וְחוּשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ
לְמַ תִּזְכְּבֵנִי יְיָ אֱלֹהַי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי וְחוּשָׁה לְעֶזְרָתִי

אבינו אב הרחמן והושיענו למען שמך אלהינו
ואלהי אבותינו בטחנו לא נבוש והושיענו
למען שמך גאל אמתה גואל שמך בבורה וישועה
אלהינו הפיצה לנו והושיענו למען שמך והעתר לנו
בחמין רחמיך ואל תכישנו משמרנו והושיענו למען שמך
יהי רחמיך יי וחסדיך כי מעולם הפיה חכינו
עליך באב של בנים והושיענו למען שמך טוב אמיה
ומטיב לקויך יכבשו רחמיך את כעסך מעלינו והושיענו
למען שמך בלה אל תעש למאריתנו לא בשתנו
ממשאלותינו והושיענו למען שמך מלשנינו
אל תשלימנו טראות בצרין תענינו אלהי ישענו והושיענו
למען שמך סעדיני כך ונושעה הללך
עותרתי והושיענו למען שמך עת צרתנו
לבד להושיע עמנו בעת צרתנו והושיענו למען
פניך אל תסתר ממנו פרע ועשה לנו מהר צורתנו
והושיענו למען שמך עניין אתה צדיקך אהבת
צדקה עשה עמנו שמחתנו תעלה לפרום והושיענו למען
שמך קולנו השמע ורחום עלינו והושיענו
מאד עד לנו והושיענו למען שמך
ברצון שאלותינו תמלא כל מחשבותינו והושיענו
תעלה תפלתנו למען שמך
ורחמיו ורצון מלאניך והושיענו לשמך
כי אין לנו אלוה אזור והושיענו למען
שמך אין לנו מלך אושיע פדה והושיענו למען
מפרעם וחמרום נעי ונלך אתה הוא

והושיענו למען שמך

אבינו הרחמן והושיענו למען שכינך יענך יי
ביום ישגבך שם אלהי יעקב ישלח עזרך
מקדש ומציון יסעדך יזכור כל מנחותיך ועולתך ידשנה
סלה יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא נרננה בישועתך וכש
אלהינו נרגל ימלא יי כל משאלותיך עתה ידעתי כי הושיע
יי משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו אלהי
ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יי אלהינו נזכיר ונדגה
כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד יי הושיעה המלך
יענינו ביום קראנו הושיעה את עמך וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד העולם אבינו מלכנו חננו וענני כי אי
בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו למען שמך

ועזור יחון על נלי ויחל פלחם

ואנחנו לא נדע עד עשה כי עבך עינינו זכור
רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה אל תזכר
לנו עונות ראשונים ובחר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד חנני
יי חננו כי רב שבענו כאן שרים ויהי תפלתי יי הושיעה המלך
יענינו ביום קראנו כי הוא ידע יצרנו זכור כי מפי יצאנו עדרי
ליהי ישועתך עלי יקר כבודך עזיך והשלנו וכבד על זה אהיה לעזין
שיך

[illegible]

[illegible]

לעין נואל ולשבי כי ביעקב נאם יי ואני זאת
בריתי אותם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי
אשר שמתי בפיך לא ימישו מפי זרעך ומפי זרע זרעך
אמר יי מעתה ועד עולם ואתה קדוש יושב תהלות ישראל
יקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא
כל הארץ כבודו
ויפלין דין מדין ואמרין
קדיש קדיש קדיש יי שכינתיה קדיש על ארעא
עובד גבורתיה קדיש לעלם ולעלמי עלמין אלהי
ישראל קליא בל ארעא זיו קריה ותשבחי
ואשמע אחורי קול רעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו
ונטלתני רוחא ושמעית בתרי קל זיע זיע סגיא
דמישבחין ואמרין ברוך יקרא יי מאתר בית שכנתיה
יי ימלוך לעולם ועד אלהיך ציון לדר ודר הללויה
יי אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם
לייצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם ולבבי אליך והוא רחום
יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו
כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך האזינה יי תפלתי
לעולם ותמשוך אמת תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר
נשבעת לאבותינו מימי קדם דויד יי יום יום יענינו ביו
האל ישועתנו סלה יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב
סלה יי צבאות אשרי אדם בטח בך מיך אלהי
שבראני לכבודו והכדילני בן יתן לנו תורת אמת
ותי עולם נטע בתוכנו ויחמין יפתח לבנו בתורתו ויטע
בלבנו יראתו בלבנו ושים בלבנו לאהבה אותו ולעבדו
ולעשות רצונו בלבב שלם ובנפש חפצה למען לא ניגע לריק
ולא נלד לבהלה וכן יהי רעון מלפניך יי אלהינו ואלהי

אמתיני שמשמור חקיך ... חדה ונוסה ונחיה וראה זמרים
ישועת שני חמשית ושובך כריה וחיי העולם הבא
קדיש נמלך ויהי

אחרי הוא שהחטאו אמתיני לפניך את חשרת חשפים
פשום חקוסרי חמנפרין וחחלטה והלכטה
ישקל שכעים סטרי מור וקציעה שמלת נרד וכיפי
כשקל טשה עשר שעה על סטה חמישי שכעים עשר
קלופה שלשה וקמכון חשקר פרית כרשעה תשעה קנין סאין
רבי אלעזר שאין תרת ושבין פשוא אם אין לו לקנות שאין
ם חמר ואין לו אלא חמר אחד מוכר חמר ומקנה שמלה מפני
מי שהוא אין לו אלא חמר אחד מוכר חמר ומקנה שמלה אם מן כה
כש פסלה אם חמר אחד מכר שמכניה וחיב מיתה
רבן שמעון בן גמליאל אומר ואין אין אלא שרף
מעלי חקטף שירית כרשעה שנאמר בה ארזי שעלין פרי שהוא עתה וחלאן
נאה יין חפרידין ששורין בה ארזי שעלין פרי שהוא עתה וחלאן
ט הגלים פיזלה אלא שאין מכשרין מי רגלים בשקדש מפני
הפגמו חשיני שהיו הגוים אומרים בכירך
השקדש בימים הראשונים היו אומרים ליין והארץ ומלואה תכל
וישבי בה שפל ... בשנחלו אומרים גדל ... שמאוי
מאוי בעיר אלהינו הר קדשו ... בשלימי הידמה
אלהים נעב בעורה את תקוב אלהים ישפוש ...
בירכתי צפון אומרים את קשות יפ את נקמות חופיע
השא לופט הארץ חשב גמול על גאים ...
מחשבי היו אומרים הניע לאלהים עשב הרש
לאלהי יעקב ... בשלשי אומרים ... שלך נאמר
... עוד חשאר אף אתן עוד על חשמש ...

בְּשַׁבָּת הַיּוֹם אוֹמְרִים מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת מִזְמוֹר שִׁיר
לֶעָתִיד לָבוֹא לְעוֹלָם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים
אָמַר רַ אֶלְעָזָר אָמַר רַ חֲנִינָא תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים
שָׁלוֹם בָּעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ אַל
תִּקְרֵי בָּנָיִךְ אֶלָּא מְבוֹנָיִךְ יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ
לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ יִרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל

וּמִן

עָלֵינוּ

לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם
שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לַאֲלִילִים וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ
וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגַבְהֵי מְרוֹמִים הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד זוּלָתוֹ
אֱמֶת מַלְכֵּנוּ וְאֵין זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ
אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת
אֵין עוֹד

עַל כֵּן

נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ
לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ
וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר
יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ
תָּבִין כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן
יִכְרְעוּ וְיִפְּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ וְיִקַּבְּלוּ כֻּלָּם
וְיֹאמְרוּ כֻּלָּם הִנֵּה יְיָ לְעוֹלָם יָעִיד הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הוּא
וְלָעַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב וַיהוָה לְמֶלֶךְ עַל

ואמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד

ויחל קדיש

יעקב ויקרא שמות רבה ומשה רבינו מרשותיה ויילך ולבתיה
כתיבין ומוסיכין ובתי דכל בית ישראל בעלה וכתוב קדיש ויחזו
יחזו שיהיה רבה מבך לעולם ולעולמי עולמיא
ויתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעלה
ויתהדר ויתעלה שמיה דקודשא בריך הוא לעילא
ין כל ברכתא שירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו
יהי שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו
ישראל ואמרו אמן עשה שלום במרומיו הוא יעשה
יעשה שלום עלינו וכל ישראל אמן

ואומרים יעלה תחנונים וקדיש

יה מי שעשה נסים לאבותינו ולנו ולכל ישראל
ולמשיח שלום עלינו וכל עמו ישראל ונאמר אמן
שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא
מלך אדון לכל השלום ומוב בעיניך שנברך את עמך ישראל
בכל עת ובכל שעה בשלומך ברך את כל העמים ואת כל
יום ויום כשהוא לשמן רשת כל שמי הארץ ם מי יהיה כאלהינו
שלום

ואומרים עלינו

ועל כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך
להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם
במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל
רשעי ארץ יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך
תשבע כל לשון לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד שמך
יקר יתנו ויקבלו כולם את על מלכותך ותמלך עליהם
מהרה לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך
בכבוד כאמור בתורתך יי ימלך לעולם ועד ונאמר והיה יי
למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד

עשה שלום במרומיו
הוא
שלום

וכמעט הייטחה יומ' ישרי יקריב עד לעולה ויתעלה
תפלה הייטחה ומקדירה יתחן ויאמ' קדיש ונמור ויחל

תפלת ערבית

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו
יי הוש' רחום וחנון חיך לחפיס ורב חסד ויחוש יי הושיעה
היתך ישמנו כיום קדישנו ויאמ' היחון

ברכו את יי המכורך ישתן ברוך יי המכורך לעולם ועד
ויאמ' בקול

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מע
מעריב ערבים וכחכמה פותח שערים ובתבונה
משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים
במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יומם ולילה גולל אור
מפני חשך וחשיך כפני אור המעביר יום ומכניא לילה המבדיל
בין יום ובין לילה יי צבאות שמו ושמו חי וקיים תמיד הוא
ימלוך עלינו לעולם ועד ברוך אתה מעריב ערבים

אהבת עולם בית ישראל עמך אוהבת תורה ומצות
חקים ומשפטים אותנו למדת על כן יי
אלהינו בשכבנו ובקומינו ונגיל בדברי
ושמחת בתלוד בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חי
ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסר ממנו
עד נצח ברוך אתה יי אוהב את עמו ישראל
אמת ויצ' וכו'

ואמונה כל זאת קיים עלינו כי הוא יי אלהינו
ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו

וְיוֹרִיד מֵיד כָּל שׂוֹנְאֵינוּ מַלְכֵּנוּ תִּמְחָא עַל עֵדִיעִים הָאָ הַנִּפְרָע
לְ מִצָּיוֹן וְהַשָּׁלוֹם גְּמוֹל לְכָל אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ · וְשִׂים נַפְשֵׁנוּ מִ
וְ שׁ וְלֹא נָתַן לְפוֹשׁ רַגְלֵנוּ · וְתַמְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וְיָרֵם
קֶ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ וְעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנָקָם וְנַפְרִיעָה אוֹתוֹךְ
וְ אֹיְבֵי הָאֲמִתַּת בְּנֵי חָם · וְהַמְּבָה מְעַבְּרֵינוּ כָּל מְכוֹרֵי מִצְרַיִם
וְ שׁ עַל עַמּוֹ מִמְּקוֹמָם לְחֵרוּת עוֹלָם · וְהַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין
יִם סוּף וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם מְהוֹמוֹת טֶבַע
וְרָאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ וּמַלְכוּתוֹ
בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה וְאָמְרוּ כֻּלָּם · מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר
בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא · מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ
בּוֹקְעִים לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ · יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד
וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק
מִמֶּנּוּ · בָּרוּךְ גָּאַל יִשְׂרָאֵל

הַשְׁכִּיבֵנוּ

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ
לְחַיִּים וּלְשִׂמְחָה וּלְשָׁלוֹם וּפְרוֹס עָלֵינוּ
סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵינוּ וְהָקִינֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ · וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב
וְיָגוֹן וְאַדְּרָה וְשִׂכּוֹר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ
וְכוֹנְנֵנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם · בָּאֵי שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד ׃

בָּרוּךְ

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן · יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם אָמֵן ׃
וְאָמֵן · בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ
בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבַדּוֹ ׃
וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן
יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו · כִּי לֹא

ישוט יי אֶת שְׁמוֹ הַעֲשֵׂר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל מִי הוֹאִיל יי לַעֲשׂוֹת אִתָּכֶם
לוֹ לְעָם וְיִרְא כָּל הָעָם וְיִרְגְּזוּ וְיִפְלוּ עַל פְּנֵיהֶם וְשָׁמְרוּ יי הוּא
הָאֱלֹהִים יי הוּא הָאֱלֹהִים וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם —
יִהְיֶה יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד יְהִי חַסְדְּךָ יי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ
לָךְ הוֹשִׁיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ
לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבִיאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
יי וְיִכְבְּדוּ לִשְׁכֶךָ כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְ
לְבַדֶּךָ וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר
נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ בְּרוּךְ יי בַּיּוֹם בָּרוּךְ יי בַּלַּיְלָה בָּרוּךְ יי
שֶׁבָּרְכוּ בָּרוּךְ יי בְּקוּמֵנוּ בְּיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר
בְּיָדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָ
אוֹתִי יי אֵל אֱמֶת אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יִחֵד שִׁמְךָ וְקַיֵּם לְ
מַלְכֵּנוּ תָּמִיד עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד

תְּהִלָּה לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יי וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יי
וְאַל תִּשְׁכְּחִי כָּל גְּמוּלָיו הַסֹּלֵחַ לְכָל עֲוֹנֹתַיִךְ הָרֹפֵא לְכָל תַּחֲלוּאָיִךְ
הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיָּתֵךְ הַמְעַטְּרֵךְ חֶסֶד וְרַחֲמִים הַמְשַׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֵךְ
תִּתְחַדְּשִׁי כַּנֶּשֶׁר נְעוּרָיִךְ רָצוֹן עֹשֵׂי יי וְקִיִּים לְכֻלָּם
וכו׳

בְּרָכָה וּמִבְרֶכֶת חֲלוֹם

ראה הערה בסוף הספר

שבעה

סדר קריאת שמע לפני המטה

השכיבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו
לחיים ולשמחה ולשלום ופרוש עלינו
ספת שלומך וחגן בעצתך ותקננו בעצה שהיא טובה מלפניך

והושיענו למען שמך והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב
ויגון ומנחה ושכור שטן מלפנינו ומאחרינו ושטור עמתנו
ובואנו מעתה ועד עולם

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד ואהבת את יי
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על
ידך והיו לטוטפות בין עיניך וכתבתם על מזזות ביתך
ובשעריך

והיה פתח עלינו כנגל שערי ירושלים אומר להי
מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו כי הוא
יציל כמו ציפור מפח יקוש מדבר הוות באמרתו יסך לך ותחת כנפיו
תחסה צנה וסוחרה אמתו לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף
יומם מדבר באופל יהלוך מקטב ישוד צהרים יפל מצדך
אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש רק בעיניך תביט ושלמת
רשעים תראה כי אתה יי מחסי עליון שמת מעונך לא תאונה
אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך כי מלאכיו יצוה לך לשמרך
בכל דרכיך על כפים ישאונך פן תגוף באבן רגלך על שחל
ופתן תדרוך תרמוס כפיר ותנין כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו
כי ידע שמי יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו
ואכבדהו אריך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי

נפ' ויחר כך יהוה

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא
עזרי עזרי מעם יי עושה שמים וארץ אל
יתן למוט רגלך אל ינום שומרך הנה לא ינום ולא ישן

ערבית של שבת

ברכו את ה' המבורך ישתין ברוך ה' המבורך לעולם ועד

ואומר התחן

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר בדברו

מעריב ערבים ובחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים

ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם

ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור

ועובר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ולילה ה' צבאות שמו

אל חי וקים תמיד הוא ימלוך עלינו לעולם ועד

ברוך אתה ה' המעריב ערבים

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות

חקים ומשפטים אותנו למדת על כן ה' אלהינו בשכבנו

ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי הם

חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל

תסיר ממנו לעולם ברוך אתה ה' אוהב את עמו ישראל

ואומר זרע

ואמונה כל זאת אנחנו מודים לך ומקבלים עלינו

ושומרים לעשות כל דברי תורתך לעד כי הוא חיינו

וטוב הוא לאורך ימינו ובו נהגה יומם ולילה ואמונתך

היא לעולם כי שמית ימים עולמך מקטת ובני ישי נחת לעשן

שותה לעמך ישראל ולכבוד שמך שפיחו וזמרו ברך הוא

משה וכני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם

מי כמוכה באלים ה' מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלת

ברכו את ה' המבורך ישתין ברוך ה' המבורך לעולם ועד

ואומר התחן

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר בדברו

מעריב ערב ובחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים

ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותם

ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור

ועובר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ולילה ה' צבאות שמו

אל חי וקים תמיד הוא ימלוך עלינו לעולם ועד

ברוך אתה ה' המעריב ערבים

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות

חקים ומשפטים אותנו למדת על כן ה' אלהינו בשכבנו

ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי הם

חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל

תסיר ממנו לעולם ברוך אתה ה' אוהב את עמו ישראל

ואומר זרע

ואמונה כל זאת אנחנו מודים לך ומקבלים עלינו

ושומרים לעשות כל דברי תורתך לעד כי הוא חיינו

וטוב הוא לאורך ימינו ובו נהגה יומם ולילה ואמונתך

היא לעולם כי שמית ימים עולמך מקטת ובני ישי נחת לעשן

שותה לעמך ישראל ולכבוד שמך שפיחו וזמרו ברך הוא

משה וכני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם

מי כמוכה באלים ה' מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלת

ידי עון שבת יחדיו וישמרו בני כל ישראל מקדשי שמך ואמי
כמקדש השבת "

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות "

אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
קונה שמים וארץ מגן אבות ברוך חיית מתים במאמר
אל הקדוש שאין כמוהו המניח לעמו בשבת קדשו כי
הם ליהם לפני לעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו
ים תכיר מעין הברכות אל ההודאות אדון השלום
מקדש השבת מברך השביעי השבית מקדשה לעם מרשכי
ענג זכר למעשה בראשית.

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך שמחנו בישועתך
וטהר לבנו לשמך באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה ו
ישמחו בך כל ישראל מקדשי שמך
ברוך אתה יי מקדש השבת

מדליקין נרות אין מדליקין אור
כלכש ולא בחושן ולא בכובע ולא בתפילין
ולא בתפילת הדרך ולא בדיורא שעל פני הבית
ולא בשעוה ולא בשמן קיק ולא בשמן שרפה לא

כאלו זולו בחלב ר' לחם ואבודי אומר מדליקין בחלב מ"
מבושל וחכמים אומרים אחד כבושל ואחד שאינו מבושל אין
מדליקין בשמן שרפה ביום טוב
ר' יוסי אומר אין מדליקין בעטרן מפני כבוד השבת ואחרים
אומרין אף מדליקין בו ואלו הן השמנים שמותרין שמן צנטות
שמן גרגיר שפן קדושות בעטרן וכבמטי דשרשן אומר אין
מדליקין בגמא בשמן זית מלכי
מדליקין בו אלא בשתן וכל היוצא מן הענן אינו מטמא טומאת
אוהלים אלא פשתן שאילת השני שקפלה ולא זכרה ראשון
ותזר מטמאה השאין מדליקין בה ר' עקיבא אומר טמורה
מדליקין בה לא יקוב אדם שמוטרת של בצורי
ומדליקין שמן ויתנה על פי חבר כשכיל שתהא מכשפתי ומדליקי
היא של חרש ור יהודה מתיר אם חברה חיובר מתחלה
אחר כפנס שהוא כלי אחד לאומלא אדם קערה
שמן ויתנה כנגד הפתילה בתוכה בשם ר' שמעון
מיאבה ור יהודה מתיר המכבה את הנר מפני
מוראה ומתירא מפני גוים מפני לסטים מפני רוח רעה ומי
כבילה חוזרה שלשה פטור חס על הנר חס על השמן
חס על הפתילה חייב ר' יוסי פוטר בכלם חזקן הפתילה
ונלנב שהיא עושה פחם על שלש מדות עסיס
מומה השעוה דרתן על שאינן חוזרות מעבה בחלה ובהדלקת
הנר שלשה דברים צריך אדם לומר פתוך בירון
שבת עם חשכה עשרתן ערבתן אדליקו את הנר
סמוך לחשכה חפץ אינו חשכה אין מעשיהן את הנאי ואין
מעבילין את הכלים אין מדליקין את הנרות אבל מעשרין את
הדמאי ומערבין ומוזגין את היין

ל' לחם. מקום שמעשרין הכל מעשרין ודמאי מעשר ראשון יש:

[illegible]

[illegible]

יגדל

אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוּתוֹ
אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ נֶעְלָם וְאֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ

אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גּוּף לֹא נַעֲרִיךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ
קַדְמוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ
הִנּוֹ אָרוֹן עוֹלָם וְכָל נוֹצָר יְרֵה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ
שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נָתַן אֶל אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאָרְתּוֹ
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד נָבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוּנָתוֹ
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל עַל יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ
לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ
עֹפֶה וְיוֹדֵעַ סִתְרֵינוּ מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמוּתוֹ
גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ יִתֵּן לָרָשָׁע כְּרִשְׁעָתוֹ
יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִים מְשִׁיחֵנוּ לִפְדוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ
מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרוֹב חַסְדּוֹ בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ

[illegible]

בָּרוּךְ

בָּרוּךְ אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר
דִּבֶּר לֹא נָפַל דָּבָר אֶחָד מִכָּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב נֶאֱמָר

[illegible]

קדוש של שבת על הכוס

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום
חשביעי מלאכתו אשר עשה וישבות ביום ה
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות
ואי אמה מרא פרי הגפן: בואי אמה אשר יקדשנו במצותיו ורצה
בנו ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו זכרון למעשה
בראשית כי יום זה תחלה למקראי קדש זכר ליציאת מצרים
כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ושבת קדשך
באהבה וברצון הנחלתנו ברוך אתה יי מקדש השבת:
ושיתה היא יכל המזונין ופריס חמוטי בחס
ממנו זכר למן כי מצוה היא מדברי סופרים

זמירות של שבת

יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד: יהי
כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו יש
ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם ימליך יי לעולם אלהיך
ציון לדור ודור הללויה ברוך יי אלהים אלהי ישראל
נפלאות גדולות לבדו וברוך שם כבודו לעולם ויפלא
את כל הארץ אמן ואמן

מזמור לתודה הריעו ליי כל הארץ עבדו
בשמחה בואו לפניו בריעה דעו כי
אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו
בתודה וחצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו כי טוב יי

חטדו ושמחו ורור אמיתו

הודו

הודו לאלהי האלהים	כלח
הודו לאדוני האדונים	כלח
לעשה נפלאות גדולות לבדו	כלח
לעשה השמים בתבונה	כלח
לרוקע הארץ על המים	כלח
לעשה אורים גדולים	כלח
את השמש למשלת ביום	כלח
את הירח וכוכבים למשלות בלילה	כלח
למכה מצרים בבכוריהם	כלח
ויוצא ישראל מתוכם	כלח
ביד חזקה ובזרוע נטויה	כלח
לגזר ים סוף לגזרים	כלח
והעביר ישראל בתוכו	כלח
וכער פרעה וחילו בים סוף	כלח
למוליך עמו במדבר	כלח
להכה מלכים גדולים	כלח
ויהרג מלכים אדירים	כלח
לסיחון מלך האמרי	כלח
ולעוג מלך הבשן	כלח
ונתן ארצם לנחלה	כלח
נחלה לישראל עבדו	כלח
[illegible]	כלח
[illegible]	כלח
[illegible]	כלח
[illegible]	כלח

כי לעולם חסדו

הודו לאלהי השמים כלח הודו לא השמים כלח

הורן קראו בשמו והודיעו בעמים עלילותיו שירו
זמרו לו שירו פעלותיו התהללו בשם
קדשו ישמח לב מבקשי יי דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד זכרו
נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו זרע ישראל עבדו
בני יעקב בחיריו הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו לעולם
זכר ליעד דבר צוה לאלף דור אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק
ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם לאמר לך אתן את
ארץ כנען חבל נחלתכם בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה
ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר לא הניח לאיש
לעשקם ויוכח עליהם מלכים אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו
שירו לי כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו ספרו בגוים את
כבודו בכל העמים נפלאותיו כי גדול יי ומהולל מאד ונורא הוא
על כל אלהים כי כל אלהי העמים אלילים ויי שמים עשה הוד
והדר לפניו עוז וחדוה במקומו הבו ליי משפחות עמים הבו
ליי כבוד ועז הבו ליי כבוד שמו שאו מנחה ובואו לפניו
השתחוו ליי בהדרת קדש חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל
בל תמוט ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך
ירעם הים ומלואו יעלוץ השדה וכל אשר בו אז ירננו כל עצי
היער מלפני יי כי בא לשפוט את הארץ הודו ליי כי טוב כי לעולם
חסדו ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים
להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך ברוך יי אלהי ישראל
מן העולם ועד העולם ואמרו כל העם אמן הללויה

למנצח מזמור לדוד השמים מספרים כבוד אל
ומעשה ידיו מגיד רקיע יום ליום יביע
אומר ולילה ללילה יחוה דעת אין אמר ואין דברים בלי נשמע

שין לשלה פשוטה

הַלְלוּיָהּ

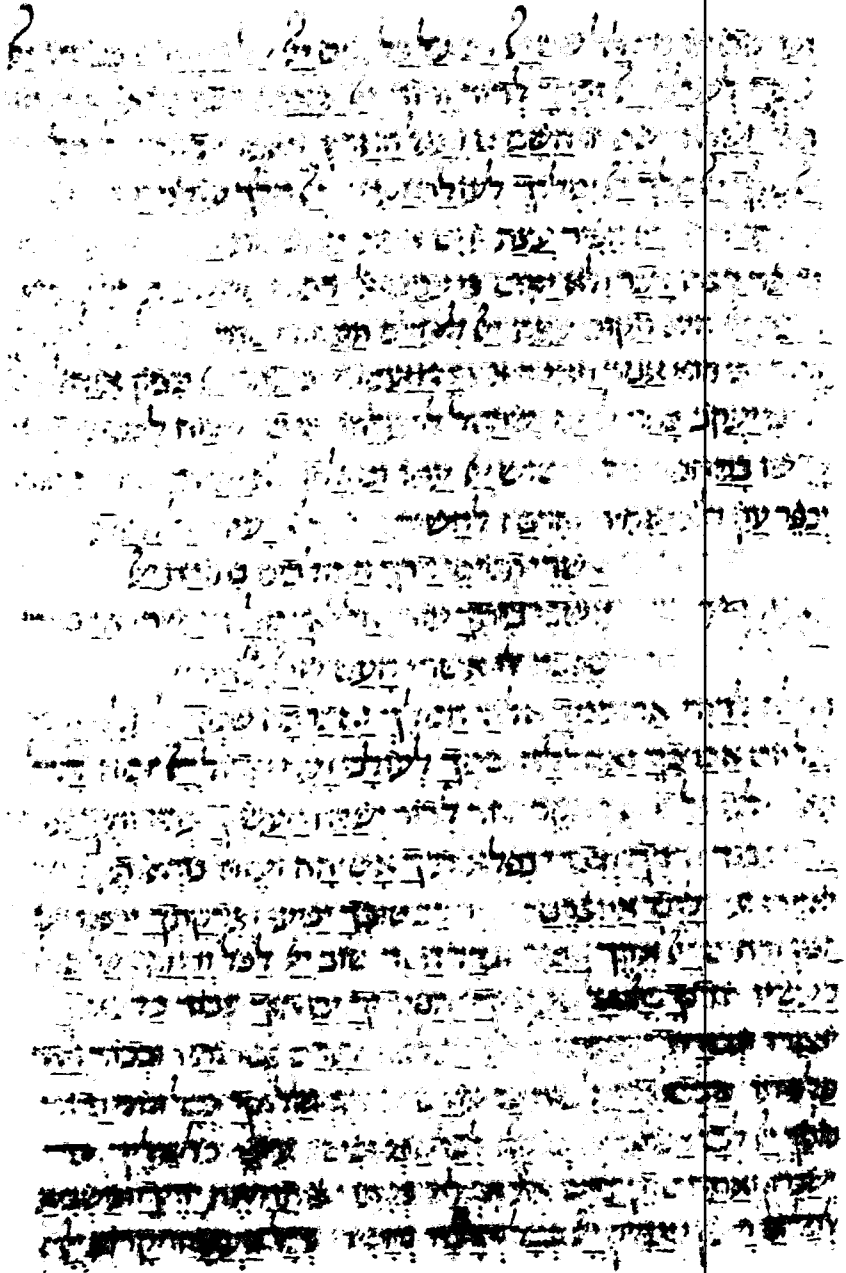

לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת רצון יראיו יעשה ואת
שועתם ישמע ויושיעם שומר יי את כל אוהביו ואת כל
הרשעים ישמיד תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
לעולם ועד ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה׃

הללויה

הללי נפשי את יי אהללה יי בחיי
אזמרה לאלהי בעודי אל תבטחו בנדיבים
בבן אדם שאין לו תשועה תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום
ההוא אבדו עשתונותיו אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יי
אלהיו עושה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השומר
אמת לעולם עושה משפט לעשוקים נותן לחם לרעבים יי
מתיר אסורים יי פוקח עורים יי זוקף כפופים יי אוהב צדיקים
יי שומר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות
ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה

הללויה

כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה רוזה ירושלם יי נדחי ישראל
ירפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם מונה מספר
לכוכבים לכולם שמות יקרא גדול אדוננו ורב כח ותבונתו
אין מספר מעודד ענוים יי משפיל רשעים עד ארץ ענו
יי כתודה זמרו לאלהינו בכנור המכסה שמים מים
לארץ המצמיח הרים חציר נותן לבהמה
עורב אשר יקראו לו בגבורת הסוס לא יחפץ ולא בשוקי
רצה יי את יראיו את המיחלים לחסדו שבחי
את יי הללי אלהיך ציון כי חזק בריחי שעריך בירכך
בקרבך השם גבולך שלום

אמרתי אדין יעד מהרה ירון דברי הפיתן שלג כצבי כפור
כאפר יפזר כשליך קרחו כפתים לפני קדתו מי יעמוד ישלח
דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים מגיד דברו ליעקב חקיו
ומשפטיו לישראל לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום
הללויה

הללויה הללו את יי מן השמים הללוהו במרומים
הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו
הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור הללוהו שמי השמים
והמים אשר מעל השמים יהללו את שם יי כי הוא צוה ונבראו
ויעמידם לעד לעולם חוק נתן ולא יעבור הללו את יי מן הארץ
תנינים וכל תהומות אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עושה
דברו ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים החיה וכל בהמה
רמש וצפור כנף מלכי ארץ וכל לאומים שרים וכל שופטי
ארץ בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים יהללו את שם
יי כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים וירם קרן לעמו
תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה

הללויה שירו ליי שיר חדש תהלתו בקהל
חסידים ישמח ישראל בעשיו בני ציון
יגילו במלכם יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו כי ירצה
יי בעמו יפאר ענוים בישועה יעלזו חסידים בכבוד ירננו
על משכבותם רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם לעשות
נקם בגוים תוכחות בלאמים לאסור מלכיהם בזקים כבליהם
ביד להם לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא
לכל חסידיו הללויה

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו

תְּמַלְּאֵנוּ נַפְשִׁי שְׂבָעָה
תּוֹרִישֵׁמוֹ יְדֵי נִשְׁטָה בְּיוֹחֲךָ כַּפָּיו
אַדִּירִים מִי בָּאֵל שַׁלְּטוֹ
מִי כָּמוֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא
יְמִינְךָ תִּבַּלְעֵמוֹ אֶרֶץ
אֶת יְחִידָתִי
שִׁמְעוּנִי
נַכִּים
עָלֶיהָ אֵיבָתִי יִפֹּד נִגְרִי
נָכוֹן
וְתִשְׁעָמֵם בְּהִי
לְעוֹלָם וָעֶד

כִּי הַגְדָּלָה וְהוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם
שִׁפְּטוּ אֶת דִּין עֲשׂוֹ וְהִיְתָה לַיְיָ
בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
אֲשֶׁר יְחַלְנוּ לָךְ כָּל יְקַוֶּיךָ אֱלֹהֵינוּ
וְלָךְ נָאוָה הַשֵּׁלוֹמָה
וְהַלֵּךְ הַנָּוִוש

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך וינרשהו וילך
אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו בפי
תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו גדלו ליי אתי ונרוממה
שמו יחדו דרשתי את יי ועניני ומכל מגוריתי הצילני
הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו זה עני קרא וייי שמע
ומכל צרותיו הושיעו חונה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם
טעמו וראו כי טוב יי אשרי הגבר יחסה בו יראו את יי קדושיו
כי אין מחסור ליראיו כפירים רשו ורעבו ודורשי יי לא יחסרו
כל טוב לכו בנים שמעו לי יראת יי אלמדכם מי האיש
החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב נצור לשונך מרע ושפתיך
מדבר מרמה סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו
עיני יי אל צדיקים ואזניו אל שועתם פני יי בעושי רע
להכריית מארץ זכרם צעקו וי שמע ומכל צרותם הצילם
קרוב יי לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע רבות רעות צדיק
ומכלם יצילנו יי שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה
תמותת רשע רעה ושונאי צדיק יאשמו פודה יי נפש עבדיו
ולא יאשמו כל החוסים בו

ויהי היום לעבד יתנכה ויחס כנעמה

נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח
כל בשר תפאר ותרומם זכרך מלכנו מן
העולם ועד העולם אתה הוא אל ומבלעדיך אין לנו מלך
גואל ועזר ומושיע פודה ומציל ומפרנס ומרחם בכל עת צרה
וצוקה אין לנו כלך אלא אתה

אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל בריות אדון כל תולדות
המהולל ברוב התשבחות המנהג עולמו בחסד ובריותיו
ברחמים יי לא ינום ולא יישן המעורר ישנים והמקיץ

ולו"

אנחנו כודים אלוקינו בלא שיריה כינו ולשוננו
רנה כהכין גליו ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע
עינינו כאירות כשמש וידינו פרושות כנשרי שמים
ורגלינו קלות כאילות אין אנו מספיקין להודות לך יי אלהינו
ואלהי אבותינו ולברך את שמך על אחת כאלף אלפי אלפים
ורבי רבבות הטובות שעשית עמנו ועם אבותינו מימינו
ומכית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו וכשבע כלכלתנו
מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחלאים רעים ורבים
דליתנו עד הנה עזרוני רחמיך ולא עזבונו חסדיך
ואל תטשנו יי אלהינו לנצח חבלו בנים שפדנת
ומשמה שנלמדנו באפנו ולשון אשר שמת בפינו הן הוא יודו
ויברכו וישבחו את שמך יי אלהינו כי כל פה לך יודה וכל
לשון לך תשבע וכל ברך לך תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה
וכל הלבבות יראוך וכל קרב וכל כליות יזמרו לשמך כדכתוב
שנאמר כל עצמותי תאמרנה יי מי כמוך

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ובלשון קדש תתקדש ובקרב קדושים תתרומם׃

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל

שמך ומלכנו מלך מלכי המלכים

לפניך לשבח ולפאר

לשבח לשיר

ישראל

ישתבח שמך לעד מלכנו

ובשבחות והודאות

ומלכותך

ממך

ובמקדש

ומוצא תפה ממקומה ולבנה כמכון שבתה
ולישבניו שברה כמדת רחמים
וטוב מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית
כי כלם בחכמה עשית תלאה הארץ קנינך
ובדו כאה ומפי כל השופחה והמשאר ומחתרת
אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם
ובזכות בנין ישעיה ומשבל ומרת

אין קדוש כיי אין זולתך
אין כצורנו אלהינו בעולם הזה
ואין מושיע לישראל לחיי העולם הבא
לש עינו לתחית המתים

כל נשמה

המתנשאות לחיות הקדש ונדחי
לנו כמו
אלהינו צרם צרעה
שלים הקרב
עולם שמחים
מאר וכבוד יהבו
חדש וזכרו אד
לו על שאר

אשר שבו
וישב על כפת
ליום השבת

יום תשעה לפיכך יאריכו לאל כל יצוריו ושבחי
ידיו יתנו למלך שנתן מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קדש
שהוא יום אלהינו יתקדש וזכויך מלכנו יתפאר בשמים כמו כן
על הארץ תפארת ועל פל שנת כעשה ידיך והפאורית אש
יצית גם זכות יאריכון סלה יתברך שריט מלכנו
ונאלנו פורא קדושים שמצפיו ויתפאר שמך מלכנו יוצר
כל שרתיו ואשי משרתיו כלם עומדים ביום עולם ומשמיעים
ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם כלם
אהובים כלם ברורים כלם גבורים כלם עושים באימה וביראה
רצון קונהם וכלם פותחים את פיהם בקדושה ובטהרה
ובברכה ומשבחים ומקדישים את שם האל המולך הגדול
והגבור והנורא קדוש הוא וכלם מקבלים עליהם עול
מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה להקדיש
ליוצרם בנחת רוח בשפה ברורה בנעימה ובקדושה כלם
כאחד עונים ביראה ואומרים קדוש קדוש קדוש צבאות
מלא כל הארץ כבודו והאופנים וחיות הקדש
ברעש גדול כלם משבחים ואומרים ברוך
ואל ערוך עמידות יחני למדך
לעומתם משבחות ישמיעו קול המון
עושי רצונך כלם כאחד עושים בשמחה ובזמרה
ומהללים ומפארים ומרוממים ומקדישים ומעריצים את
שם המלך הקדוש והגבור והנורא כלם מקבלים עליהם
זה מזה עול מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות
זה לזה להקדיש ליוצרם בנחת רוח בשפה ברורה
בנעימה וקדושה כלם כאחד עונים ביראה
ואומרים קדוש קדוש קדוש ה' צבאות
מלא כל הארץ כבודו והאופנים וחיות הקדש
ברעש גדול כלם משבחים ואומרים ברוך
ואל ערוך עמידות יחני למדך
קדוש לעד ומשבחות זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו
כי הוא לבדו פועל גבורות עושה חדשות בעל מלחמות זורע צדקות
מצמיח ישועות בורא רפואות נורא תהלות
אדון הנפלאות
המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית כאמור
לאל עושה אורים גדולים כי לעולם חסדו ותחת נתנו
האדיר בגבורה יוצר המאורות
אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו מהרה לאורו
עולם אהבת ה' אלהינו תורה ומצות חיים וחסד
ויעזרנו תכלית עינינו אמן בשמך

אמתיני [illegible] ותלמדם לעשות מיד [illegible] חקי [illegible]
[illegible] ותלמדני אבינו אב הרחמן המרחם רחם [illegible]
עלינו [illegible] לבנו להבין להשכיל ולשמוע ללמוד וללמד
לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה
והאירה עינינו במצותיך ודבק לבנו ביראתך ויחד
לבבנו לאהבתך ולירא את שמך כי שם קדשך הגדול [illegible]
נקרא עלינו עשה עמנו חסד בעבור כבוד שמך
הגדול האמור והטוב כאשר הבטחת ותאמר [illegible]
עליו [illegible] ותושיענו למען שמך כי בך כטחנו [illegible]
וכשמך הגדול חסיני [illegible] ולא נבוש
לעד ולעולמי עד כי אבינו ואלהינו [illegible] ורחמיך ורבים
חוסים אל יעזבונו צור טלה ויוד
ונגילה ונשמחה בישועתך והבא
שלום מהרה מארבע כנפות הארץ ותוליכנו קוממיות
לארצנו כי אל פועל ישועות [illegible]
וקרבנו לשכן הגדול סלה [illegible] לודיות לך ילחודך
באהבת נאמנים [illegible]

[illegible] עתין

שמע [illegible]
[illegible]
את [illegible]
אשריך [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
והיה אם [illegible]

וְחָמוּדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים עָלֵינוּ עַל אֲבוֹתֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל
הוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל
הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר ׃

אֱמֶת שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ כְּלִבְנֵי מַלְכֶּךָ אֲבוֹתֵינוּ
גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ צוּרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם
הוּא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלֹהִים עוֹד מִבַּלְעָדֶיךָ ׃

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר בֵּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ
עַד אַפְסֵי אָרֶץ אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע אֶל מִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ
יָשִׂים אֶל לִבּוֹ אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל וְגִבּוֹר לָרִיב
אֶת רִיבָם אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ סוֹמֵךְ וּמַצִּיל כָּל נוֹצְרֵיהֶם הַנֶּגְרָל
בָּרוּךְ וְנֶאְדָּר יְיָ סוּף בַּקְעָתָם זֵדִים טְבַעְתָּם יָם לִפְשָׁה שָׁכְלָתָ וִידִידִים
יָדְרוּ וַיְכַסּוּ מַיִם עָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר וְעַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים
לְאֵל וַיִּתְּנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בָּרְכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם רָם וְנִשָּׂא חָזָק וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ
שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו הוֹד מִלְּוָה וְנִבְיָא
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם מִי כָמֹכָה
בָּאֵלִים יְיָ מִי כָמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא ׃

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם
יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד
גְּאוּלַת יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ בְּנֵיהֶם וּפָדִיא אֲמִתָּה לְכִבְנֵי בְנֵיהֶם מִי מְעוֹלָם
אַתָּה גִּבּוֹר יְיָ לְבַדֶּךָ ׃

לְךָ שִׁבְּחוּ הַמְּאוֹרוֹת כִּי אֵל תַּרְבִּיעַ

אֲמִתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם

ג לשרשין דלא עני

ג דשרשין ורבה

ג דשרשין וחיין שלו ברחמים
שלא בחיוב ע"ק רפון

אלהי יעקב ואלהי ישראל האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזוכר חסדי אבות ומביא
גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך עוזר ומושיע
ומגן בא"י מגן אברהם

אתה גבור לעולם א' מחיה מתים אתה רב להושיע
משיב הרוח ומוריד הגשם מכלכל חיים
בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל
גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו ישועה
ונאמן אתה להחיות מתים בא"י מחיה המתים

לדור הודו לאל כי הוא לבדו נרום וקדוש
ושבחוך אלהינו כפינו לא יכיש לעולם ועד
כי אל מלך גדול וקדוש אתה בא"י האל הקדוש

ישמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו
אלהינו כליל ותפארת נשאתה ותת לו
בעמדו לפניך על הר סיני ושני לוחות אבנים הוריד בידו
וכתוב בהם שמירת שבת וכן כתוב בתורתך ושמרו
בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית
עולם ביני ובין בני אות הוא לעולם כי ששת ימים

עשה לנו את השבת הזה ואת היום הזה לשבעי שבתון ומנוחה
ולא נתתו יי אלהינו לעמי הארצות ולא
הנחלת מלכנו לעובדי פסלים ולא גם במנוחתו לא ישכנו ערלי
כי לישראל עמך נתתו באהבה לזרע יעקב אשר בם בחר
ואם מקדשי שביעי בהם ישבעו וישתעשו לפניך ועבודתך
יגיעת כף וקדושתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה ד

בראשית

אלהינו ואלהי אבותינו במנוחתנו קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו
מטובך שמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וישלמו בך כל ישראל
מקדשי שמך בא מקדש השבת

רצה

יי אלהינו רצה בעמך ישראל ואל תפלתם שעה
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים
ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו על חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום ועמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב
כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו
לך על כן אברים שנתת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו
כל החיים

ועל הכל יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר
פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבָה וְחֶסֶד וּ
צְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְ
לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם

מוסף של שבת

תִּקַּנְתָּ שַׁבָּת רָצִיתָ קָרְבְּנוֹתֶיהָ צִוִּיתָ פְּרִישְׁתָּהּ עִם
סִדּוּרֵי נְסָכֶיהָ מַעֲנֶגֶת לְעוֹלָם פְּנוּי יַחַד וְ
שְׁעָמֶיהָ חַיִּים זֶבַח וּמִנְחָה בְּרֵיחַ נִיחוֹחַ לְאִשֶּׁה שַׁבָּת
כְּנִשּׁוּי עֲלִיָּה וְתַצְוֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב לְפָנֶיהָ מוּסַף שַׁבָּת
וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתַּעֲלֶה לְרָצוֹן וְתֵעָתֵר וְתִשָּׁמַע וְתִפָּקֵד וְיֵרָצֶה וְלֹא יִהְיֶה מְנוּשָׁה וְלֹא מְאוּסָה וְלֹא

קְרֻבַּת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין מְסֻדָּרִין וּמוּסָפִין כְּהִלְכָתָן "
וּמוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ
מִפִּי כְּבוֹדֶךָ כָּאָמוּר וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי
תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ עוֹלַת
שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עוֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ "
יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם
מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ וְהַשְּׁבִיעִי וְרָצִיתָ בּוֹ
וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית "
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִּמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ שַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ
לֵב לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
קָדְשְׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְזִמַּן שַׁבָּתוֹת "
רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם
וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם

קדושין רבה דשבת

[illegible]
[illegible]
וקרא זה אל זה ואמר [illegible]
ארץ כבודו מלא [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
אחר [illegible]
[illegible]

אנו יי אלהיכם ובכתבי קדשך כתוב לאמור ימלוך יי לעולם
אלהיך ציון לדור ודור הללויה

עמדי ודוד אבי ושלמה יחיו בעולם הזה ובעולם
קדוש גדול ונחתר ומהולים על שמם בקהל ובעדה

אדון כאדונינו אין כאלהינו אין כמושיענו
מי מאדונינו מי מאלהינו מי כאדונינו
מי מגאלינו מי מושיענו נודה לאלהינו נברה
לאדונינו נודה למלכנו נזמרה למושיענו
ברוך אלהינו ברוך אדוננו ברוך מלכנו מיחד מושיענו
אתה הוא אלהינו אתה הוא אדוננו אתה הוא מלכנו
אתה הוא מושיענו

[illegible]

[illegible]

במנחת שבת אוב

אתה הטיב משתי רגליך עשות חפציך ביום
קדשי וקריאת לשבת עונג ליקרוש
יי מכבד וכפרתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר
אז תתענג על יי והושבתיך על במותי ארץ והאכלתיך
נחלת יעקב אביך כי פי יי דבר

מה יאמר על החרים רגלי מכשר משמיע
שלום מבשר טוב משמיע ישועה אומר לציון מלך אלהיך
וילי ניאור בת עין ודייני בת ירושלם חטה מלפך יבא לך

עריץ תושע והוא ענני ורוכב על חמורי ועל עיר בן אתונות
וענני פלולית כלאכי ופניה דירך ולבני שמתאים יבא אל היכל
האדון אשר אתם מבקשים מלאך הברית אשר אתם חפצים
הנה בא אמר יי צבאות והנה אנכי שולח לכם את אליה
הנביא לפני בא יום יי הגדול והנורא והשיב לב אבות על
בנים ולב בנים על אבותם והנה ימים באים נאם יי והקימותי
לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה
בארץ בימיו תושע יהודה וישראל ישכון לבטח וזה שמו
אשר יקראו יי צדקנו וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי
ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם
ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם וכרתי
להם ברית שלום ברית עולם יהיה אתם ונתתים והרבו
אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם והיה משכני עליהם
והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם וידעו הגוים כי
אני יי מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם

תשרי ובו נמין יקריש על עגילא יחול בקוד

ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני
באמת ישעך ענני יחי

כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך ברוך
אתה יי גדול בעצה ורב בעלילה קדוש ונורא שמך פס פש

ויהי נעם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
כשושנת הים נעלבון הסת ואתה יי רחמן וחנון ורחים ארוך
ורחום וחנון ואתה יי אלהינו יקדיש עד לעילא ויתקבל צלותן

ששתי תשחרו ותי יזיד והלולך

פיוט אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור

וְחַטֹּרֵא אֶל עֵילּוֹן גַּבֵּי חַסְדִּים טוֹפִים וְקוֹטְרֵי אֶת חֲכָל וְזוֹפֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וְכֵיצִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֵן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃
מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם׃ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ
מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ לְנוּ יְשׁוּעָה בֶּאֱמוּנָה אַתָּה לְהַחֲיוֹת
מֵתִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

קְדוּשָׁה כְּתִיב וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃
וְכִתְבֵי קָדְשֶׁךָ מְקוֹמוֹ׃ וְכִכְתָבֵי קָדְשֶׁךָ סוֹבֵב וְאוֹמֵר
וְשֶׁלְמַן יְהֵא קוֹל וְזוֹר וְזוֹר הַעֲנִיף׃

וְזוֹר נָמֵל לָךְ לְאֵל כִּי הוּא לְבַדּוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ׃
וְשַׁבְּחָךְ אֱלֹהֵינוּ כִּפְיוֹ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי
אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ

אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד וּמִי כְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד
בָּאָרֶץ תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה וְעַטֶּרֶת יְשֻׁרוּן מְנֻחָד
וְשֵׁם מַמְלַכְתּוֹ שֵׁנִי עַל שֵׁנִי יְחַדְתָּ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁם
שִׁבְעָה שֵׁמוֹת לְךָ נָתַתָּ לְזֶרַע אַבְרָהָם יְגֵל יִצְחָק וְיִבְנוּ יַעֲקֹב וּבָנָיו
מְיוּחָד אַהֲבָה וְיָחִיד נְעִימָה אֶמֶת וְאֶמוּנָה מְנוּחָה שָׁלוֹם וְשִׁקּוּט
וְבֶטַח מְנוּחָה שְׁלֵימָה שֶׁאַתָּה רוֹצֶה בָּהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּנֶיךָ יֵדְעוּ כִּי
מְאוֹתְךָ הִיא מְנוּחָתָם וְלִשְׁמְךָ כָּבוֹד יִתְּנוּ עַל מְנוּחָתָם וְעַל
לְךָ׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִּמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ
לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ

משלים מנחה ערב שבת וערב יום טוב

וישמחו בך כל ישראל מקדשי שמך באי מקדש והשבת

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם כאהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישר
עיניינו בשובך לציון וליר[ו]שלם עירך ברחמים
באי המחזיר שכינתו לציון

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו על חיינו המסורים בידיך
נפשותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו
אותך ושוכותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא
כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קיוינו
אלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרנו פניך
על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
ויודוך סלה ויהללו לשמך הטוב האל הטוב שמך
נאה להודות

שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד
באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבה
צדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך
לברך את עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך
ברך את עמך ישראל בשלום

עורך לעולם ותורתך אמת ועדותיך אלהינו
עשית עמנו אשר עשית גדולות לאמת ל[ו]
עקתנו שמעת משעבדינו הושע רועה אחד וכוכבה [ו]

יי ברכנו ואמרינן ובו ביום ואחר והקריב היין ושמע חמש

מוצאי שבת

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה

אתה הבדלת בין קדש לחול נין אור לחשך בין
ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי
המעשה וקדשת שבת לקדשת יום טוב והבדלת
בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת וקדשת
את עמך ישראל בקדשתך הבדלתנו מגזרי חזרעות ומכשפות וזמרמה
כן תבדיל ותחנטנו מכל חשא ועון וחטוי מאתך דעה ובינה
והשכל נאמי חונן הדעת חשיבנו אביע וכו׳

ואחר אומר המוציא עד לשולי ומוסף

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו

יושב בסתר עליון בצל שדי ימלונן אומר ליי מחסי
ומצודתי אלהי אבטח בו פי הוא יצילך מפח יקוש
מדבר הוא יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה
אמיתו לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם
יהלוך בקטב ישוד צהרים יפול מצדך
אליך לא יגש רק בעיניך תביט ושלומת רשעים

אתה יהוה סיחסי עליון שמע מעוך לא תאנח אליך רעה ונגע ב
לא יקרב באהלך כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך על
כפים ישאונך פן תגוף באבן רגלך על שחל ופתן תדרוך
תרמס כפיר ותנין כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי
יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו ארך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי
תמך ימים
ותמה קדוש ויחדיש ממיר כבושה ומומה

ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ז
ורוב דגן ותירוש יעבדוך עמים וישתחוו
לך לאומים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אפך אורריך
ארור ומברכיך ברוך ואל שדי יברך אותך ויפרך וירבך והיית
לקהל עמים ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך
לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם הפלאן
הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם
אבותי אברהם ויצחק וירגו לרוב בקרב הארץ מאל אביך
ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכות שמים מעל ברכות תהום
רובצת תחת ברכות שדים ורחם ברכות אביך גברו על
ברכות הורי עד תאות גבעות עולם תהייה לראש יוסף ח
ולחדקד נזיר אחיו יי אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום
ככוכבי השמים ליוד יי אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם
אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם ברוך אשה בעיר
ברוך אתה בשדה ברוך אתה בבואך וברוך אתה בצאתך ז
יתן יי את איביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו
אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך יצו יי אתך את הברכה
באסמיך ובכל משלוח ידיך וברכך בארץ אשר יי אלהיך נתן
לך יפתח יי לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר

אַרְצֵךְ פִּצְחוּ וְהַבְרִיקוּ אֶת־הַלְּמַעֲשֵׂה יְדֵיךְ וְהַלְוּשֵׁךְ גֹּעִים בַּמַּיִם וְאַתֵּד
לֹא תֵּלוֹנָה׃ אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּיהוָה מָגֵן עֶזְרֶךָ
וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאוֹנֶךָ וְיִכָּחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל־בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ׃
וַתְּרוּמֵי יָלְ יְשׁוּכֵן וַיִּבְאוּ עֵינֵן מְרַפֵּה וְשִׁמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן
וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה׃ וְאָנֹכִי אֲנִי הוּא מְנַחֲמְכֶם הִנֵּה
אֵלִי זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְיָ קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה ׃
הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ
וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה׃ וְשָׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעְיְנֵי הַיְשׁוּעָה וְאָמַרְתֶּם
בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו
זִכְרוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ זַמְּרוּ יְיָ כִּי גֵאוּת עָשָׂה מוּדַעַת זֹאת בְּכָל
הָאָרֶץ צַהֲלִי וְרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃
יִשְׂרוֹאֵל טְשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תֵבוֹשׁוּ וְלֹא תִכָּלְמוּ
עַד עוֹלְמֵי עַד׃ כִּי כָל הָעַמִּים יֵלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וַאֲנַחְנוּ נֵלֵךְ
בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד׃ בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה לְאוֹר יְיָ׃
וְיִהְיוּ לְכָל דּוֹר לְכָל דְּרָכָו מַשְׂכִּיל וְיָ עִמּוֹ׃ וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לְחַי וְאַתָּה
שָׁלוֹם וְאֵיתָן שָׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לָךְ שָׁלוֹם׃ הִנֵּה שֹׁלֵחַ מַלְאָכִי
וְיָרֵךְ לְפָנָי וּפִתְאוֹם יָבוֹא אֶל הֵיכָלוֹ וְהָאָרוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם
מַלְאַךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֲפֵצִים הִנֵּה בָּא׃ הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֶת אֵלִיָּה הַנָּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְיָ הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא׃ וְהֵשִׁיב לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל אֲבוֹתָם פֶּן אָבוֹא
וְהִכֵּיתִי אֶת הָאָרֶץ חֵרֶם׃ זִכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתוֹ
בְּחֹרֵב עַל כָּל יִשְׂרָאֵל חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים׃ וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃ כִּי מִשְׁמַחַת תֵּצְאוּ
וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל עֲצֵי
הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כָף׃ שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים
מֵהֵיכָן יָבֹא עֶזְרִי׃ עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ אַל
יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃ הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישַׁן שׁוֹמֵר

61

ישראל ה׳ שומרך ה׳ צלך על יד ימינך יומם החמה לא יככה וירח
בלילה ה׳ ישמרך מכל רע ישמר את נפשך ה׳ ישמר צאתך מ
ובואך מעתה ועד עולם ה׳ עוז לעמו יתן ה׳ יברך את עמו
בשלום

תורת ה׳ תמימה משיבת נפש עדות ה׳ נאמנה מחכימת פתי פקודי
ה׳ ישרים משמחי לב מצות ה׳ ברה מאירת עינים יראת ה׳ טהורה
עומדת לעד משפטי ה׳ אמת צדקו יחדו הנחמדים מזהב ומפז
רב ומתוקים מדבש ונפת צופים גם עבדך נזהר בהם בשמרם
עקב רב שגיאות מי יבין מנסתרות נקני גם מזדים חשוך עבדך
אז תשלה כי אז איתם ונקיתי ממשע רב יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך ה׳ צורי וגואלי

עודי בעולם חזה וגואלי לעולם חפא ואני אגיד לעולם
אחריה לאלהי יעקב וכל קרני רשעים אגדע תרומנה קרנות
צדיק טוב לי כי שמרתי למען אלמד חקיך טוב לי תורת פיך
מאלפי זהב וכסף

ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן
לוך ה׳ לעולם ואבון ואמון ברוך ה׳ מציון שוכן ירושלם הללו
הללויה הללו את קדשו הללוהו ברקיע עזו הללו
בגבורתיו הללוהו כרוב גדלו הללוהו בתקע שופר הללו
בנבל והכור הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב הללוהו בצלצלי
שמע הללוהו בצלצלי תרועה כל הנשמה תהלל יה הללויה

יאיר ה׳ שמיר ה׳ חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך
שמרתי ולא אבוש בעשותי כל מצותיך אודך בישר לבב
בלמדי משפטי צדקך אשמר חקיך אל תעזבני עד מאד
במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך בכל לבבי דרשתיך
אל תשגני ממצותיך צפנתי אמרתך בלבבי למען לא אחטא לך
ברוך אתה ה׳ למדני חקיך

ברוך אתה ה׳ אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים
ורוממנו מכל הלשונות וקדשנו במצותיו ויתן לנו ה׳ אלהינו
באהבה

הבדלות למוצאי שבת

משביח

שאון יפים נשוא עליונו שלומים
וברכות מבורכים כל שבעת הימים

יהי שלום בחילנו ושלוה על גבוליו
והצרים יחולנו ישאף חילם עציש
ויעריב ויין ערבנו לך ילל מלשנו
ונם פריך ומסיבנו כזקן עם בעים
אקדימך בשיר ושבח במוצאי יום קדוש
נשוב ונשוליש אזמירך בלאומים
כך היא תוחלתנו ישוה עזרתנו
כגאולת אבותינו נאליו כמשפים
והשיבנו כבראשונה כערתנו בכת אישון
ויש בשת בין בתשון ומזור קץ החכים
קרא לנו שבת רצון טוב יסף כשנה
וליצים חמדו לעון יהיו משפת הרמים
טירתי הנשגבה תכונן בתוכם שמה
ילל איש כלחמיה אל עני עזרתים
נחה עם זו סגלתך בחר בזין טהרתך
אלהים אין זולתך מלכות בל עולמים
חזקנו בתורתך ולשבוד בל מצותיך
וכל חיים יודוך יחי לעבוך תמים
עור ריב העלילה השובן שמי עליה
שלח לנו אליה כי ארכו הימים
ואל תעלם אזנך לשועת מאמינך
כיחתנם לפניך כשביח שאון יפים

משביח

אחרת

נְבוֹנָאי

יום מנוחה וחגיא לעמך מנוחה
שלח משכי למנוחה ונם יגון ואנחה

יאתה לך צורי לקנין את מפוזרי
מיד בני אכזרי אשר פרו לי שוחה
עת הזדים תעורר אל למדש עם אשר שואל
ראות טוכך נבא גואל לשוה פזורה ונדיחה
קרא ישע עם טרפה אל ונגיל מרכבה
יהי שנוע הבא לישועה ולרוחה
נת צין השכולה אשר היא היום נעולה
עתה תהיה בעולה אם הבנים שמחה
מעונות אזי ינבין לפרויים עת שובין
וכי ישע ישאכון והיתה נשמחה
טחה עפך פאב רחמן יצמצפו עם לא אלמן
הבר יי אשר נאמן כחקיכך הבטחה
יהי חחדש הזה הנבואת אבי חוזה
ויצאו נא קחלי זה בקול ששון וקול שמיחה
חזק ימלא משאלותיט ואמין יעשה בקשתנו
וישלח נכל כיעשה ידיט ברכה רוחו והצלחה
זה אלהינו קויכו גבורתו למיחליו יקרב גאולתו
וכגבורות עוז ישועתו נגילה ונשמיחה
קול צהלה וקול רנה שפתינו אז תרננה
אנא יי הושיעה נא אנא יי הצליחה

ממיכאי
ואחרת

אחרת

אלהים פועה אשר נעשה בכל ששת ימי המעשה

משלש

יום ראשון אמרך אלך — את ברכתו יען אומרך
הכון תרצין שמך אכה — ששת ימים תעשה
כל ששת ימי המעשה

עלח בשני ותרויח — באשר תשנה ותשנאה
אלהים עמך ימליח — כל איש באשר הוא עושה
כל ששת ימי המעשה

הזי שריך ולחמך — לך יהוי נטיריך
ובטוחיך את שלמיך — הוא יאחז ושבתה
כל ששת ימי המעשה

קדם יוצרך בטוב מסחר — מחזל ברכיו ופחר
יום ויום לאולתו מסדר — חקותיו חתן ועשת
כל ששת ימי המעשה

גבר בשוקי הוא מוצא — שלום הבא והיוצא
ובחסן את בשרו אלהים ירחם לו חשת
כל ששת ימי המעשה

יט ושש בלכתך — ועשית כל מלאכתך
אלהיך עמך ותרויח — עבים ילו ותעשא
כל ששת ימי המעשה

אור פניך יום שבת — ושא עליט את אחבת
מלוה וזכור ותעשא בת — טיבים והית נטשא
כל ששת ימי המעשה

תבלה במלוב יעזלט — ובמעיים על שאולט

וְעַל אֶרֶץ יָם וְיִיתְכוּ תְּרוּת צַל נַעֲלָךְ נְחֻסָה

כָּל שִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה "

לְיוֹם מוֹעֵד "

אַחֲרִית

שִׁיר אֶעֱנֶה כִּי זֶה מְכַשֵּׁר טוֹב חִישׁ יְצַעֲרִי

אֲלִיחוּ חַמְשָׁבֵי סִתּוֹשָׁבֵי גִּלְעָדִי "

לְיוֹם "

אַל חִילִי בָּךְ גִּילִי מִשִּׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשָׂה

יוֹם רִאשׁוֹן כְּמוֹ אִישׁוֹן נְצַל הַמַּלְאָךְ אֶחְסָה

מִכָּל עָנֶן וְכָל קְנָן וְכֵן נַפְשִׁי אֶעֱשֶׂה

וַשְׁלִישִׁי אֶת רֹאשִׁי וְכָל אֲשֶׁר אֶפְנֶה אַצְלִיחַ

וַיַּרְכִּיבֵנִי אֶת יִשְׁעִי וְלֹא אָזוּר מִשּׁוֹסָה

וַחֲמִשִּׁי וְשִׁשִּׁי כִּמְעִיל גִּיל יָעֹן תְּכַסֶּה

וְנֵרִנִּן כְּטוֹב רֵינָן וְהִיא זִכְרוֹ מַעֲשֶׂה

וְהַשְּׁבִיעִי בַּל יֶחְסַר וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָדִי

לְיוֹם הַשַּׁבָּת מְהוּשָׁבֵי גִּלְעָד

וְכָל חֹדֶשׁ וְיוֹם חֹדֶשׁ וְתִשְׁרֵי יָבוֹא כִּשְׁמוֹ

וּמֵרִאשׁוֹן וְעַד סִיוָן אֲחִי כְּהִשְׁקֵט וּבְטוּחָה

כִּי פִּכֵּס לוֹ אֲחִי שָׁלוֹ טֹהַר וְשָׁכֵט מְבִינוּתָה

אֲחֹרֵשׁ אֶרֶץ וְחַפְשִׂיר גְּבוּרוֹת אֵל אֲשִׁיחָה

וְיָעַן נָא פִּתְאֹם אֲהוּבָה וְיָם יָעֹן וְאָטוּחָה

וְאֵיר הוּא מְבוּחָה וְכָל תַּכְסִיס בְּרוּחָה

וְלֹא אֶרְאֵב מֵחֹדֶשׁ אֶב וְכַאֲלוּל אֵין צִיָּחָה

וְלַשְּׁנִי בַּיָּם מַטְחִנִי וְלֹא אֶמְעָדִי "

לְיוֹם הַשַּׁבָּת מְהוּשָׁבֵי גִּלְעָד "

ראה מלכי לעולם כי — קך שם עמך פסלו
שנת תהלה ואגדה — כדברך קרא נא לו
וקם יאוכן הוא הבן — חדאשון לגורלו
בהתאספו בית יוסף — ושב שמעון לגבולו
ויהודה בקול תודה — ולוי ישא קולו
זבד ואשר ודן בישטו — ונפתלי מחיבלו
ויש שכר לישעכר — וזבולון לזבולו
וכנימן לקן ימין — בבקר יאכל עד
ליהו התשבי — מהתשבי גלעד

כילוך על עם אשר נרעם — משכלות זועמיך
יהי עפו ועז שלומו — מבוכבי כירומיך
והוד טלה אל יכלה — והדר שור מרומיך
ועם תאוכים ותעבים — יהמו נא רחמיך
ואין טטן כיעת סרסן — אכל תהי שלומך
ומאריה כנך חיה — ושית בלבו אימיך
והפתולה תחא בעולה — בחזיונך ינאמך
לאזנים פי שנים — תן מטוב נועמך
ישית ידרב נגיד הון רב — למלאות את אסמיך
וחן חישת באף תשת — כלב אויבים קמיך
נדי נדלי עדי ותילי — ידגו על רחומיך
ומו דגים בכל פלגים — ידנו לרוב לעד
ליהו התשבי — מהתשבי גלעד

אחרת

דניאל — בן קדש לחול — חמואלינו כיחול
וזרעונו ירבה כחול — בכוכבים בל לו

יום פנה כצל מזרי — אקרא לאל עלי צדקי
אמיר שומר — אתא בקר וגם לילה

המכריל

ערקתך כיחד תגיר — על חשאתי עבוד מעבדי
כיום אתכול כי יעבור — ואשכורה בלילה

המכריל

חדפה עונת מנחתי — מי יתן מנוחתי
נעתי באנחתי — אשחוח בכל לילה

המכריל

חראתך וה הושיעני — אויה חיים מזדיעני
בידה יכנעני — מיום יער לילה

המכריל

העיר נירא ואיום — לשועתי תנה פריום
נכשף בערב יום — באישון לילה

המכריל

קולי בל יכשל — פרח שער המיכשל
ראשי נמלא טל — חזוזותי רסיסי לילה

המכריל

טהר טנוק כיעשי — פן יאמרו מכעיסי
איה אלוה עושי — טתן זמירות בלילה

המכריל

נתני כליך כחכיר — סלח נא על כל יחוכמי
אם ליום יפיע אמר — ולילה לדילה

המכריל

המכריל בין חיש לחול — משמחתיו יחתל
נרשינ ונסמנו ירבה פחול — פמוכיים פלילה

הבדלה על הכוס

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה ויהי
לי לישועה בשמחה נועדנו בפית הזה ובכל מקום
אשר נהיה שם יהיה אדיר בעזרנו סמן טוב בחיתנו יברכנו
יוצרנו יוצר כל נבריה ורביה בעשר ובנגסים וברוב כל ישפחנו
אדון מעזנו וברוב טובו ידריכנו
ליהודים היתה אורה ושמחה ששון ויקר כוס
ישועות אשא ובשם יי אקרא נשא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי
ישענו אנא יי הושיעה נא אנא יי הצליחה נא אנא
יי ענני ביום קראנו הוא ישלח ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה
ידינו ונאמר אמן
באי אמה בורא פרי הגפן
באי אמה בורא עצי בשמים
באי אמה בורא מאורי האש
באי אמה המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל
לגוים בין יום השביעי לששת ימי המעשה באי
המבדיל בין קדש לחול
ושומרנו
תטמשטנ ימתול ונרעטנ ירבה כתגל נבתכבים
בלילה
ואומרי רזל כי אמיקה להבדלה תנינה מן המונחר לפניך
ברוך אלהים להללין אכנוקה ומי היה הבנוב ועלה על בל ומיתו
ומיחזנו מאנו ידיו וכמה עמנים ונבנ חים עתב היתב
להוסיף בשדר ההבדלה ונ"ל לפי המנהג
שלום סדר מוצאי

ענין ראש חדש וברכת הלבנה

הריחה לבנה בחדשה קודם שתמלא טמוהה יוכיח

נאי אמה אשר נמאמרו ברא שחקים וכריתו פיו כל צבאם
חק ונתן להם שלא ישנו את תפקידם פעלו אמת
ופעלתם עדין וללבנה אמר שתתחדש עטרת תפארת לעמוסי
בטן שאתם הן עתידין להתחדש כמותה ולפאר ליוצרם על כל מה
שברא בארי מחדש חדשים

ג פעמי ברוך יצרך ברוך עושך ברוך קונך ברוך בוראך
ועוד ישקו ויש שמריקין לתוב המטורה ויהו פתוחין ויוצא
כמין תעול עליהם ויהיה והכל לפי המעבד והסדוח כדי חסד
יפוכבנהו

ברכת הנקשת

ראיתי הקשת במגן יריב לברך מלכי מקדם

נאמן בבריתו וקיים במאמרו בארי אמה זוכר הברית

ויהרו חכמי לתאמבל הקשת ראוי הטרכה

כלי קודם והתחזינה עיטנן ממל

נאלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו
זכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית
ישראל לפניך לטובה לחן ולחסד ולרחמים ולרצון לחיים ולשלום ביום ראש החדש
הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו
לחיים טובים וברבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו
והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה

מתחזינה עיטנן ומשלים מסדר

בואי אביה אמנו לגמור את ההלל

בואי אביה אמנו לקרות את ההלל

חלדיח

בעזאת

לאדנו

בית אהרן בטחו בי׳ עזרם ומגנם הוא יראי י׳ בטחו בי׳
עזרם ומגנם הוא

עי׳ כאן

ל זכרנו ברך יברך את בית ישראל יברך את בית
אהרן יברך יראי י׳ הקטנים עם הגדולים
יסף י׳ עליכם עליכם ועל בניכם ברוכים אתם לי׳ עושה שמי
הארץ והשמים השמים שמים לי׳ והארץ נתן לבני אדם לא המתים
ולא כל יורדי דומה ואנחנו נברך מעתה ועד
עולם הללויה

עי׳ כאן

אהבתי כי ישמע י׳ את קולי תחנוני כי הטה אזנו
לי ובימי אקרא אפפוני חבלי מות ומצרי
שאול מצאוני צרה ויגון אמצא ובשם י׳ אקרא אנא י׳ מלטה
נפשי חנון י׳ וצדיק ואלהינו מרחם שומר פתאים י׳ דלותי
ולי יהושיע שובי נפשי למנוחיכי י׳ גמל עליכי כי חלצת
נפשי מות את עיני מדמעה את רגלי מדחי אתהלך לפני
י׳ בארצות החיים האמנתי כי אדבר אני עניתי מאוד אני
אמרתי בחפזי כל האדם כוב

עי׳ כאן

מה אשיב לי׳ כל תגמולוהי עלי כוס ישועות
אשא ובשם י׳ אקרא נדרי לי׳
אשלם נגדה נא לכל עמו יקר בעיני י׳ המותה לחסידיו
אנא י׳ כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי
זבח תודה ובשם י׳ אקרא נדרי לי׳ אשלם
נגדה נא לכל עמו חצרות בית י׳ בתוכך ירושלים הללויה
הללו את י׳ כל גוים שבחוהו

כי גבר עלינו חסדו ואמת יי לעולם הללויה׳
הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו׳
יכר נא ישראל כלח׳
יכרו נא בית אהרן כלח׳
יאמרו נא יראי יי כלח׳

מן המיצר קראתי יה ענני במרחב יה׳ לי לא
אירא מה יעשה לי אדם יי לי בעזרי
ואני אראה בשונאי טוב לחסות ביי מבטוח באדם טוב לחסות
ביי מבטוח בנדיבים כל גוים סבבוני בשם יי כי אמילם סבוני גם
סבוני בשם יי כי אמילם דחה דחיתני לנפל ויי עזרני עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי עושה
חיל ימין יי רוממה ימין יי עושה חיל׳ לא אמות כי אחיה ואספר
מעשה יה יסור יסרני יה ולמות לא נתנני׳ פתחו לי שערי צדק
אבוא בם אודה יה׳ זה השער ליי צדיקים יבאו בו׳
אודך כי עניתני ותהי לי לישועה׳ אבן
אבן נאצו הבונים היתה לראש פנה׳ מאת
מאת יי היתה זאת היא נפלאת בעינינו׳ זה
זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו׳ נא

אנא יי הושיעה נא׳
אנא יי הושיעה נא׳
אנא יי הצליחה נא׳
אנא יי הצליחה נא׳

ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי׳ אל
אל יי ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות
זולי אתה ואודך אלהי ארוממך׳ הודו ליי כי

פרשת ראש חדש

וידבר יהוה אל משה לאמר׳ צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי
ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי במועדו׃ ואמרת להם זה האשה
אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם שנים ליום עלה
תמיד׃ את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים׃ ועשרון אחד סלת למנחה בלולה בשמן כתית
רבעית ההין׃ עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה
ליהוה׃ ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר
ליהוה׃ ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר
וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה׃
ועשיתם ביום השבעי כבשים בני שנה תמימם שבעה
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
שני עשרנים לאיל׃ עשרון עשרון לכבש האחד מכל שבעת
הכבשים׃ ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם׃ מלבד עלת התמיד
תעשו אתם כל אלה׃ כמעשה הבקר לשבעת הימים לחם אשה
ריח ניחח ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו׃
ביום השבעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו
יום תרועה יהיה לכם׃ ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה
פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם׃
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים
לאיל׃ עשרון עשרון לכבש האחד משבעת הכבשים׃ שעיר חטאת
אחד לכפר עליכם׃ מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם׃ כמשפטם לריח ניחחי אשה ליהוה׃
ביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילם שנים
כי לעולם חסדו׃ יהללוך יי׳ כל מעשיך וחסידיך
יברכוך׃ כי לך טוב להודות ומעים לשמך לחגיר כי מטוב כי עד
עולם אמה אל צאני כלך מהולל בפי משבחות׃
ויהי חיון קדיש ועזיר׳ ושמל יום כי מוקף לומר׳ כי
קדיש ועזיר יכל סאמה לון יהי׳ לחון׳ ומוסיפין שם ומה
ויהי נעים׳ ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו׃
ויקרין בתורה ל׳ טב יהים ויסן קורין ב׳ פסוק׳ ויקרישם
ויכרכו׳ ויחזירין להם׳ ולני חזור וקורין ויחזירין להם׃

מוסף לראש חדש

ראשי חדשים לעמך נתת זכרון תורה לכל יוצריהם
נה ותם מקריבים לפניך זבחי רצון שני
חטאת לכפר בעדם זכרון לכלם יהיו תשועת ונפשם ביד
שונא הזכר חדש בציון תכין עזרת ראש חדש נאלה עלי
ושעירי עזים ועשה כרצון וכעבודת בית המקדש נשמח מצ
ושירי דוד הנשמעים בעירך ואמירים לפני בהבחר אהבת
עולם הביא להם וברית אבות הנעים

אז ישישו עמך וינדיך כישותם ברננו על זבח
מזבחך ינכון יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתחדש לנו את הרגל הזה לטובה ולברכה לשמחה ולששון
קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן
ואין יום ראש החדש הזה נזכרין ונפקדין
לפניך באהבה במצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורת
על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור
ובראשי חדשיכם תקריבו עולה לה' פרים בני בקר

שנים ואיל אחד בשלשים בני שנה שבעה תמימים
וקרבנם ומנחתם וכו' שלשה עשרונים לפר ושני
עשרונים לאיל ועשרון לכבש וין נסכו ושעיר לכפר ושני
תמידין כהלכתן אלהינו ואלהי אבותינו
חדש עלינו את החודש הזה לשלום ולברכה לששון ולשמחה
לישועה ולנחמה לפרנסה ולכלכלה לסליחת חטא ולמחילת
עון לגאולה וחסר ולהצלחה תודה כי בישראל עמך ובחרת
מכל האמות וחקי ראשי חדשים לזם קבעת כאי מקדש
ישראל וראשי חדשים

רבי ומורים משה שלום ומשיחי יחזק תפלתי תופח ומוי
קדש נחור ויאיה הוי שיקשיוו ועליו לשנח יקרש שתי
יהי ה' עמנו והלכן לעולם

יום לשבת וראש חדש

תפלת

אור בקדש ביום שבת וחדש

המלכות

אויות נדולים שקם אשר נשמים
כראתנו לאורות בם לחדש אורות
קנודקים ולילות צמקנם בנורלות

המלכות

תקן אור לאור הדין חור ליאור
חדש ושבת הכחה לחוגי קשיבו
שחי כשנים. וטוב לעינים

תלמית

את המנחה זה חדש והנחה

חֲדֵשׁ אוֹר מְקַדֵּשׁ חֲזוֹת שִׁבְעָתַיִם יְחַדֵּשׁ
טָהוֹר נוֹגֵהַּ טוֹב אוֹר חָדָשׁ יָגִיחַ "

תימה

יִשְׁעֵךְ אוֹרִיעוּ יְחַדֵּשׁ זְכוֹל מְרַאֲיְנוּ
כְּמֵאוֹר פָּנֶיךָ כְּאוֹרוֹ אֲשֶׁר לְשִׁבְתֶּךָ
לְאוֹר עוֹלָם לְחָאִיר יְשׁוּלָם "

תימה

מֵאוֹרוֹת שֶׁנָּתָאנוּ חֵן יְפִי וְמַרְנוּ
נוֹחֲגִים מֵאָחֵת נְגִידָה חֹדֶשׁ יָעַחַת
שֵׁנִי בְּלִי אָסוֹן שִׁשִּׁים וְשִׁשׁוֹן

תימה

עֲשׂוֹ יְרֵחַ עָנָג וְחֹדֶשׁ זוֹרֵחַ
לְמוֹעֵד פְּקֻדַּת מוֹעֲדִים לְהָעֵד
עֲנוֹ חֳדָשִׁים וְשַׁבָּתוֹת צִיָּתָ יָמִים וְשָׁנִים וְשָׁרוֹת "

תימה

קַדְּשׁוּ אוֹרֵחַ קְרָאוֹ לְהָאִירָה
רֹעַשׁ בְּנֶשֶׁק שׁוֹנְאֵי יָחַד
שְׁמוּכִים מִן הָאָחוֹר "

תימה

ישעיה פ

וישלימו היסוד ונקיד היום ככתוב לעיל בקדיר שכתב ימחיל
שיש שם סחיר קודין ו' פרט היום והחפטיר קודין בחיבור
של יום וטעמי הקריאה לקרות מן פשהיה כתוב
לעיל ויעמידין בפוף ישמיה הזמים כמלי ויחזרין על הסדר
לחרון כן היה מילי חתם בחרון שב פשמי לפי שיין ושלשי
שקרעונוק ויהי בדיקן לפל כאר ויחזרין ככתב ההפטיר ב
וקפץ השבת ושלם וריש חדשים ויום חל ליה סחיר כשבת
מפטירי מחר חדש " וחזר קדיר עד שלישי חון ויחל

והקדנ

מוסף לשבת וראש חדש

אַתָּה יָצַרְתָּ עוֹלָמֶךָ מִקֶּדֶם כִּלִּיתָ מַלְאַכְתֶּךָ מִיּוֹם הַשִּׁבִּיעִי
בָּחַרְתָּ בָּנוּ מִכָּל הָאֻמּוֹת וְרָצִיתָ בָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת
וְתִתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וְיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ
הַזֶּה יוֹם רָצוֹן לִכָּפֶר בַּעֲדֵנוּ לְמַעַן טְחוֹל מַעֲשֵׂק יָדֶיךָ אַבְרָ
מְשִׁחָתֶנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חָרְבָה עִירֵנוּ וְשָׁמֵם
מִקְדָּשֵׁנוּ וְגָלָה יְקָרֵינוּ וּנְטוּלָה כְּבוֹדֵנוּ מִבֵּית חַיֵּינוּ וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִין
לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי יָד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ "

וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ
לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוּסָפִין כְּהִלְכָתָן וְאוֹתָךְ
יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּמוּסַף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדֶּךָ מִפִּי כְּבוֹדֶךָ כָּאָמוּר וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ
עוֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עוֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ "

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עוֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר
שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִים
וְנִסְכֵּיהֶם כְּמוּרִיבַ שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִם לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים לָאַ
וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ יַיִן כְּנִסְכּוֹ וּשְׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְּמִידִין כְּמִ לְכָתָן
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
יִשְׂמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי
שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ
וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה
בְרֵאשִׁית
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת

החדש הזה לשובה ולברכה לששון ולשמחה לישועה ולנחמה
לפרנסה וכלכלה לסליחת חטא ולמחילת עון לגבילות חסד
ולתלמוד תורה כי בישראל עמך כתוב ספר האמיות וחקי שפות
וראשי חדשים לזכם קבעת שמי מקדש השבת וישראל וראשי
חדשים : רצה והחליצנו ביום סמוך
" משלימין הלל "

סדר חנכה

נכה נכסלו חנכה והדליקין נרות שמנה ימים נסלנה
ויתחילין מיום ומוסיפין עד שמנה וימים יהא לחמרין,
בהספר ובצבעה ומיתרין כמצויה ומצה ומצה שמוח
בהם וחייבים עמוד ההלל סכל יום ולבדך עלינו ומיכי סוף
ובגל ישועה ומלוין ומבין שנו מסתן ומלך מבין שיני
ומדוקה לחת "

בורי ממה מסכנו להדליק נר של חנכה "
בורי ממה שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה "
בורי ממה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה "
ומוסיף ומזמור שיר חנוכת הבית ומשלה קורס ומיחר
של כלם יתברך לחת כל ומלים "

על הנסים

על הנבורות על התשועות על
המלחמות על הפורקן ועל הפרקן
שעשית לאבותינו ולאמותינו בימים ההם ובזמן הזה / בימי
מתתיה בן יוחנן כהן גדול וחשמונאי ובניו כשעמדה עליהם
מלכות יון הרשעה לשכחם מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך
ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את

ריכם ואת דינם נקמת את נקמתם · מסרת גבורים ביד——
חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים
ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך · לך עשית שם גדול ו
וקדוש בעולם ולעמך ישראל תשועה גדולה · ואחר כך באו
בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו
נרות בחצרות קדשך וקבעו שמנה ימים בהלל והודאה ׳׳
וכשם שעשית עמהם נס כן עשה עמנו · אלהינו פלא ונפים
בעת הזאת וטהרה לשכך הגדול סלה ׳׳

על כגון יעמדון וכו׳ משלימים הפלה ׳׳

יוצר לשבת וחנכה

אורך כי אתה תשוב · אזכך חשית שועי לקשוב
[redacted] בקש בעלעודת לנשוב ׳׳

אכינה ואזמירה יום קדש — אשר קראוך מנוחתם אודם
אורותם אגירה ולא אשיחם — אשיחה צרות ונחמת אנשיכם
אנח חסידי ומשיחיעלם — אזילי עמי פחקי יצוי להרכם
יין ועור סגני פלדות — סמו רוכבים שנוסי לפידות ׳׳
מופת הראות בעיר נכבדות קדוש
באו אבן פריצים ללשון — בחרי את המלך לעשן
כשר להסרית שריצי גושן — בעירה חמתו ויצא בפלץ
סלע נשרי וחיתי שתע — כיערים חפתי בבהמות להתע
נמלותו להשמיד עם ולרפוס — נאר לשר יצבאו פלידפוס
צרית להעבירי ופסלו להתפיש ׳׳
גזר מי כחזיר יגגל — גם מושך עירלה לעגל
ויתם להשליך והכמאן כיסגל · גואלי נמת בגו ושאליל חיה

חֲסִידִים אַלִּי אֲחֵרֵיהֶם זְעֹר חָפְנִי גֹּבֶר לְעָבוֹר

חָשׁוֹן וְרִיבִי בְּלֵילֵךְ זְעֹר ׃

טָפַשׁ עַד מֵיקוֹם גְּרִיָּה טְמָטוּמֵי אֲשֶׁר לֹא יִסָּרֵם

יָסוֹס וְנִי הַחַי יִקְרָא שִׁפְּטוּ וְכֹר שְׁמוֹ יְחוּדִי

טָרְחָה וְיִיחַ כְּסוֹנְדִי טְרִיָּה: הַקּוֹרֵת לְחַכְמִיד בְּשָׁלְחִי

טוּר שְׁכִילַת מְקוֹם חֲחָדִיל טְמוּקְדוּשִׁים מַעֲשֵׂיהֶם לְהַכְזִיל

טָרְחַם מַקְדַּח עִם לְהַגְזִיל

יָחִיד וְנִשָּׂא שׁוֹכֵן שָׁמַיִם יָפֵן לְכָלֵם מְקוֹאוֹת מַיִם

יַעַן חִסִּידִיו חָדְרוּ פַּעֲמֵיט יָשֵׁן יָדוּ לְהָעִיב הֲמוֹן

יְדִידוֹת מַיִם לְאִישׁ בְּחֵמֶן יִשְׁפְּכֵהוּ אָז תְּחִלַּת הֲתָמוֹן

יְהִי זֵה נִתְקָעָה לְנוֹדֵשׁ יְרוּחִים אַרְבָּעִים וְאַרְבָּעָה חֹדֶשׁ

יְהוּדָה וְשִׁמְעוֹן בֵּין הַקְּדֹשִׁים

יְרֻמְּלֵם שְׁפָתַיִן וְשִׁמְרֵי חָנֵן פּוּמֵי לְחַשְׁמוֹתַאי בַּת יוֹחָנָן

כְּסִיסִים בְּמִשְׁתֵּה בְּרוֹשָׁה לְאוֹתָלוֹן כַּלְעַיְתָא פַּחֲחָה הַנְּלָה

כְּסִיסִים לְקוֹוֵאי הַזְּלָא כִּכְּשׁוּ עֵינֵיהֶם מֵהַפִּיל יְלָחָ

כַּמַּה שֶׁלֹּא חָזוּ לְעִבְּדָה כַּמְּרִיכִ קְרֵיאִים פֵּה דְּכַ

כְּנִיסִים אֵיךְ עַמִּיתָ בְּחִדְשׁוֹ עֲרוּמָה

כְּתִיבָה נוֹת יְבֵשָׁה לְיוֹן הַשְּׁרִי בְּרִכְתִּי

כְּלוֹל וְשִׁשָּׁה תַּשְׁגִּיחוּ עֲרִיכָה לְבִשְׁרָה רְחַ אָז יְהוּדִי

כְּפוֹתְרָן בְּבוּיִם עֲכוּדָה לְחַשׁ יִקְרָא רְאוּ כְּבִידִי

לְהַר וְהַרְנִי כְּשָׁכִים לְהַגִּיל כְּמוֹ גִּיל

לְהִתְעוֹת לְעֵבֶר

עֲרוּכִים שִׁקְּמֵם מְזַמְּרִים מְדַגְּנִים מְאִירִים מְטַהֲרִים

מְעוּזָה וּמְצָדָה מְשׁוֹרְרִיו וּמְחוֹלָה חַיִּים

מְתוּקָה וְאַהֲבִי נַפְשָׁה מַפְּלֵי יְרוּחַ גְּמוּרָה וְאָנִיָּה

מְמוּאֶסֶת עֵין יְקָרִי הַמְּעַלֵּי עֲטֶרֶת דֶּרֶךְ הַמְּנוּחָה

כִּי הֵמָּה יְכֻלָּם וְיוֹנֵד לְאַלְמְנוּתָה׃

נָסַן וְאַסְנַת הַכֹּהֵן לְהַקְסִיל עַד קְרִיב מְעַיִן כִּיל
נָע לְבֵי פִּישׁ אֲסִיד נִרְכּוּ עִם לְשׁוֹב לְמִיהוּדָם׃
נַאֲחִים עֲנָשׁ וְכֻלְכֵּי כֻלָּם נַחְמִרִים סַפְּזוּ חֲנֵי סַחְרִים
נִגְּעוּ לְמֵרֵךְ הַגְּמוּנוּ אֲלִיזוּר נְדִיב וּמְעֻנָּן וְחָכָם וְאַלְפְּעִזוּר

נְעָרוּ חָכָם וְיָצִיתוּן בְּבֵזוּר

שׁוֹטֵם פּוֹאֲזִין עֲרֵי הַגְּעִיר שׁוּחַ לְחוֹקְיֵי כְּסוּדֵי לְשַׁלְעִיר
סַכִּין מְכוֹא שַׁעַר הָעִיד סַעַף מְחוֹר הַקְּרִיחָה מְאֻגְּדָל
כִּילֵי בְּרֹאשׁ זֶה אַתְחִיל כַּנְגְּרוֹן מִשְׁנֵי עֲבֵי וְשַׁחְיל
סַכְּכוּתָנִי בְּלֵילָה הַחֹמֶן יְהוּדִית סוּרִיָּה כְּרִיךְ וְשַׁעֲבָה עֲדִית

סוֹחֲרָה לְעֻמָּה וְלִיזוֹן לְפִיהִית׃

עִיר וְיוֹשְׁבֶיהָ בְּכוּשֵׁר פְּוִחוֹתָה עֹלָעָה וְתוֹלָךְ עֲכָה שְׁפוּחָתָה
עַל יֵת וְשַׁלִּיכָה יְהַמְּתָה עֲמִירָה מְרֹאשׁ מְחֻנִּית וְאָוִיב
עַל יְעוֹתָיו לְהַסּוֹךְ וְחִילוּ לְדִיב עַל רֹאשׁוֹ נְמִילוּ לְחַיִּיב
עֲרֵי יְפִיָּה הַגִּידוּ לְמֶלֶךְ עֲרֵכָה כְּמוֹהּ אֵין כְּפֶלֶךְ

עֲרֻכָּה עָלָיו וְלַהֲבִיאָה הֵלֶךְ׃

פִּין מִי דְּרִיךְ וְשַׁמְּעִינִי פְּנֵה מְשֻׁפְחַת נְכֵאִים אֲנִי
נְיִתְרִים עָלֶיךָ כְּלִי קִנְיָנִי נִתַּע פְּתָאוֹם בְּעֵת מְחִי
כְּגוֹזֵיךְ יִהְיוּ הָעִיר נִפְחָר פְּסַעְתִּי לְכִשְׁדֵּךְ בֵּל הָעֲוָוִי
פְּרֵה כְּרִיכֵךְ כְּמִי חֲמִיכֵךְ פְּקוֹד וְזַכְּרִי אֶת אֲמִיכֵךְ

רְוִי נִשְׁפַּחְתִּי יְשִׁירְתוּךְ נְבִיתֵךְ׃

עֲמִינָךְ כָּל שְׁאֵלָתֵךְ אֲמַלֵּא עֲבִיכִי אִם תַּעֲשִׂי מְלֵכְלָה
עֲאֲיָאי בִּית אֲבִיךְ אֶעֱלֶה צְרִיחָה לוֹ אֵינֶנִּי שְׁחוֹרָה
עַז לְהַעֲבִיר קוֹד וְגִזְרָה עֵירוּ בְּחִגִּיעַ נַעֲלְמָה חֲכִשּׁוּחַ
עָהַל כְּסוּס מְזֻיָּן וְכַרְכָּה עֲנָאיו לְכִשְׁתָּה שְׁמָנִים וְשָׁנִי

צִיאֲרוּ לְיָעוּר שְׁחָה וְיִשְׁבַּר׃

קְפַחְתִּי אֵז שְׁנַת יְרֻדָּמָה קְרִישׁוּ מִמְּהַעֲרָה לְפִנּוֹתָהּ
קְרָקְדוּ הַשְּׁפִיכָ וְכִישַׁן נִרְמָה קָמוּ אִישׁ וְעָנוּ לְרֵעֵהוּ
קְדוּ רָנוּ מֵעַל מִשְׁכָּם קִדְּמוּ וִירוּצוּ לְאָחֳלֵי סַפָּם
קְרִיאָה דְּשָׁוְעַת יָם וּמִשְׁכֹּלֶת קְצָצָה גְּוִלְגַּלְתּוֹ רֹאשׁ שִׁבּוֹלֶת
קְחוּתִי וְחֻבְּרוּתִי לְהֵישִׁיב הַיְחֹלֶת

רְאוּהוּ וְלֹא הִמְתִּיכוּ דָּמָה רִצּוּ לְאִישׁ בְּקִינָתוֹ תְּלָאָה
רְחִישׁ הוּא רְאֹשׁוֹ בְּאֻלָּה רִמֵּשׁ הָהוּא גְּדוֹלוֹ שְׁמָחוֹת
רְחֵקִי רְבִיסוּ יָגוֹן וַאֲנָחוֹת רוֹדֶף וּמִתְנַקֵּם כְּחֹרֶן לְמִחוֹת
רְקִיעַ זְהוּרוֹ שֶׁל חֲדִילָה רֵגֶן הִנְעִימוּ לְעוּרִיא עֲלִילָה
רְחֹפֵס יְקִידִים בְּפַסּוּחַ וְחַמְלָה

שַׁחַר כְּהַקְרִין וְהִבְקִיעַ אוֹר שָׁאֲגוּ לְקוֹל אַדִּיר וְנָאוֹר
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ לְטָאוֹר שׁוֹדְדִים כְּשִׁמְעָם הַמּוּלַת הֲמוֹן
שְׁחֹחוּ לְתִקֵּן הַמֶּלֶךְ וּלְכִמּוֹן שֶׁזְּפִיחוּ מַה מִּשְׁפָּב בְּאַרְכִּין
שְׁאוֹנָם נִכְנַע וְתִבְרַח רְוָחָם שָׁחֲחוּ וְחָגְרוּ נִפְתַּע אֲבִיזָם
שׁוֹכְיָהֶם רְפִיִּים וְהַכִּים לְפַלָּחִים

תָּמִים וְחַרְגִּים תְּלִי תְּלִים תְּהִלּוֹת וְשִׁיר סִיְּגוּ סְגוּלִים
תִּיקַּן הֵם קִבְּעוּ כְּשִׁפּוּלִים תָּחֲכוּ חֵלֶל לְגִבּוֹר שְׁסוּעַ
תּוֹכֶן עֵרֶת לְהַעֲלוֹת בִּרְכָּה תָּמִיד כְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה
תֵּיאֲמוּ חֵיּוֹם שִׁמְחַת וְחַנֻּכָּה תְּפוּאֵי בְּעֵינֵיהֶם נַעֲנוּבָה וְרֵיחַ
תְּעִידֵךְ נְעִים לָךְ הַמְלִיכָה יְחִידַיִךְ וִידִידַיִךְ סָלַח פְּקִידָיִךְ
עַל נְדִבַת שִׁגְיוֹנָךְ לְבַדּוֹן כְּשִׁכְחִי הַדְּרוֹרִים הָעֵל יוֹרִיד

קְרוֹשׁ

תְּמוּרָה וְזוֹלֶת

אֲזַכֵּרָה מִיעַלְלֵי יָהּ יְאַתֵּן לוֹ הוֹרָה
כְּמַעֲשֵׂה שֶׁהָיָה בְּיָמֵי מִיתְיָה
נִהְיוֹתִי כְּזוֹיָה יְשׁוּעָה וּרְוָיָה מִתּוֹךְ רֹאֶב וּרְוִיָּה

נֵבִי וְעֵלָה — אַלְכַּסַנְדְּרוֹס בִּגְדֵלָה
בְּמַלְכוּת יָוָן בַּתְּחִלָּה — הִיא הַקֶּרֶן הַגְּדוֹלָה
וּמִם לֶעָשׂר בַּאֲפֵלָה — וְכֹלָא הָיָה לוֹ בֵּן לְחַמְדוּלָה
וְזֶה מַלְכוּת מִמְּשָׁלָה — לְאַרְבַּע נְגִי עוֹלָה
הֵם וְיָוָן לְסִגְלָה — קוֹן וְדַרְגֵּר וְחַרְוֹלָה
וְגָרוּ בְּחָכְמָה וְכֹלָה — תּוֹרַת מֹשֶׁה לְגַעֲלָה
וְהָגְיוֹן דַּת לְבַשְּׁלָה — וְשַׁבָּתוֹת לְחַלְלָה
וְעִם נְדוּת לְקַלְקֵל — וּבָהֶם שֹׁלֵא לְמַחֲלָה
וְהִכְלִים וְהֵזִיר וְכִלָּה — כֹּחַ אוֹתָם לְהַאֲכִילָה
וְחַי בָּהֶם לְנַשְּׁלָה — וְאִם לֹא אוֹתָם לְקַטְלָה
וְרוּחַ בְּקִרְנֵי שׁוֹרִים תְּהִלָּה — נָאֵל בְּלִי הֱיוֹת לְמוֹ סְחוֹרָה
וְעָזְרוּ יִשְׂרָאֵל בַּהֲלָה — וּמֵכְרוּ מְשׁוֹר וְעַד עֲגָלָה
וְיוֹשֶׁבֶת בְּגִילָה — וַזְרוּ עַל כָּל כַּלָּה
וְשִׁשִּׁים לְבַעֲלָה — תִּכְעַל לְהִגְמוֹן וְתִזְלָה
וְיֵשׁ מֵהֶם עֲגוּלָה — לְהִשְׁתַּמֵּן בְּמַרְוִיסוֹת אֲכִילָה
וְיֵשׁ שִׁשִּׁם מִרְבַּת הַלְוָלָא — וְנַעֲשׂוּ כְּמוֹ אַחַת מִדָּה לֹא גְּדֵלָה
וְנַעֲשׂוּ כְּהַבָּה — כְּרִיוֹת לְהַסְּמִין בַּתֵּי אֵימָה
וְיֵשׁ מֵהֶם לְקַיְמָה — כְּצִוּוּי תּוֹרָה תְּמִימָה
וְיֵשׁ הֵימָה — כְּשֵׁר יְשׁוֹכֵן רוֹעָה
וְיֵשׁ יְדִידֵי וְתֵיבָה — עֲשָׂרִים לְהַלְחִמָה
וְיֵשׁ [illegible] — חוֹבְרֵי בַּחֲתוּנוֹת
וְיֵשׁ [illegible] — וְהֵמָּה הָיוֹן [illegible]
וְיֵשׁ בֵּיתָן [illegible] — הָיוּ לְכוֹתְבֵי [illegible]
וְיֵשׁ [illegible] — מְשָׁאִים בְּיָדָיו וְהֵיכָה
וְיֵשׁ [illegible] — כְּעֵרָה הַחֲנָה שְׁמוֹ

קְרִיעָה כִּנְרִי רִקָּמָה | וַעֲמִדָה לָהּ עֲרִיפָּה
עֵינֵיהֶם נָכְשׁוּ לְאַרְמָה | וְהִיא קוֹל חֲרִיכָה
לְעֵרֶל תִּסְרִיחִי נִזְמָה | וְלָכֶם אַחַי פּוֹשְׁטֵת לַפָּח
פֶּן מַתָּתְיָה לְחַשְׁמוֹנַאי | אַתֶּם כֹּהֲנֵי יָיָ
וַאֲנִי וְשִׁכְנָה כָּנִי | לְמִנְיַן שִׁבְטֵי אָמוֹנִי
עֲרִי לְאַבֵּר וְכוֹנִי | נַרְגּוֹל כְּשֵׁם יָיָ
וּמִיד אֶלְעָזָר חִתִּיד רֹאשׁ הַמְּצִי | שֶׁהוּא אָרוֹס וְקָנְיִי
קָמוּ נְדָבִים יְהוּדָה מַכְּבִי וְשֹׁאֵר גִּבּוֹרִים
אִישׁ אֶחָד חֲבֵרִים | מַחֲנֵה יְוָנִים כְּפָזְרִיכ
רוֹצְנִים וּמְשַׁבְּרִים | מְשִׁנִּים עֶשֶׂר עֲבָרִים
זֶה מַכֶּה וְזֶה מַחֲרִים | וְרַבִּים מֵעַכּוּ וְעַד נִמְרִים
שָׁאַל אַנְטִיוֹכוֹס אֵיכָכָה | סִיעָתוֹ רוֹכָכָה
וְנִשְׁמְעוּ מְכָה | חֲמָתוֹ לֹא שָׁכְכָה
תִּרְגַּל פָּלִיט לְשׁוֹרְכָה | יִקְשָׁהוּת לְדָרוֹרְכָה
פְּלִי קְרֹב לַעֲרוֹרָה | נְאוֹזֵק עִם לְפִרְיוֹרָה
כִּיצָא חִכְּוֹן מֹא | גֶּבֶר חֵיל הַמּוֹט
וַיִּלְבַּשׁ שִׁרְיוֹנוֹ | וַיַּעַל עַל פִּיל גַּאֲוָתוֹ
שַׁאֲגַ יְהוּדִיתּ בְּעָפְיָטוֹ | וְאֶלְעָזָר יָרִיתּ חֵץ שְׁפִיטוֹ
וַיַּךְ פִּיל נִשְׁרִיר בִּטְנוֹ | וַיִּפֹּל וְנִשְׁבַּר הוּא וְאֵרוֹטוֹ
וְהִתְחַפֵּן מֶלֶךְ נִכְרִיָּה | הִתְפַּלְּלוּ עָלַי לְתַחְיִיָּה
וְאָבְנָה בַּיִת בַּפַּז וּטְרַקְיָא | וְלֹא אָבוּ לוֹ תּוֹשִׁיָּה
חִילוֹ אָבַד כְּלֹא הָיָה | וְהוּרַד לִשְׁאוֹל תַּחְתִּיָּה
וַתִּקּוֹל בְּרִיזָה נִצְחוּ טַלְיָא | וְרַאֲגַחוּ קְרָבָא נְאַנְטִיוֹכְיָא
זֶמֶן יְצִיאַת יְהוּדִים | כְּאֶחָד בְּאָב לְהַכְחִיד כְּרִיבִים
וְנַחֲלָה אַסְיָה כְּלוּ כָּל אוֹיְבִים | וּבְכָךְ הָא כְּסִלּוּ לְכִיתָּם שָׁבִים
קְרִיאַת שְׁמַע הַלֵּל נוֹבְכִים | כִּי מִטְבִּיעַת לוֹבְכִים

סדר קריאת ימי חנוכה

ביתי חנוכה נכנסים קורין מעריב ג׳ מבחוץ שחרית ומנחה ואם
ביום ראשון כהן קורא ויהי ביום כלותי קורא ישי תוקריב ביום
ישלח קורא ביום השני
ביום שני כהן שני קורין ביום השני ישלח קורא ביום השני
ביום שלישי כהן שלישי קורין ביום השלישי ישלח קורא ביום רביעי
ביום רביעי כהן רביעי קורין ביום רביעי ישלח קורא ביום חמישי
ביום חמישי כהן חמישי קורין ביום חמישי ישלח קורא ביום ששי
ביום ששי כהן ששי קורין ביום הששי ישלח קורא ביום השבת
ביום שבת כהן שביעי קורין ביום השביעי ישלח קורא אם חסר
ביום ראשון כהן ראשון קורין ביום השמיני ישלח קורא אל תגע
אם פרסה ראשונה משחשיכה שלא כן שוה את הראשון
שבת ויהי מקץ שחל להיות בחנוכה קורין בשבת ביום ראשון
קורא שנים מקרא ואחרון מפטיר בתרא רע ושמחי ואם חל ראש חדש
שבת קורא לראשון ומפטיר בתרא רע ושמחי וכשבת שבה
ויעש חירום מפטיר פקודי
שבת ורח וחנוכה ומנחה ג׳ קורא אחד קורין מרוץ קורא
קורין שנים רע נעשית משחם וכשני מפטיר קורא
מפטיר מכן חנוכה בתרא רע ושמחי כי עשתם
קורא ומי מלין

קריאות ימי חנכת נשא

ויהי

ביום בלות משה להקים את המשכן ויכהן
אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח
ואת כל כליו וימשחם ויקדש אותם ויקריבו נשיאי ישראל
בית אבותם הם נשיאי המטות הם העמדים על הפקודים
ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושנ עשר בקר
עגלה על שני הנשיאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן
ויאמר יהוה אל משה לאמר קח מאתם והיו לעבד את עבדת
אהל מועד ונתת אותם אל הלוים איש כפי עבדתו ויקח משה
את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלוים את שתי
העגלת ואת ארבעה הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם ואת
ארבעת העגלת ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם
ביד איתמר בן אהרן הכהן ולבני קהת לא נתן כי עבדת
הקדש עליהם בכתף ישאו ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח
ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח
ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו
את קרבנם לחנכת המזבח

ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה
יהודה ויקרבן קערת אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה חלה אחת עשרון זהב מלאה קטרת
פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעולה שעיר
אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אלים חמשה
עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב
ביום השני הקריב נתנאל בן

עיר נשיא ישכר הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעולה
שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אלם חמשה
עתודים כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער
ביום השלישי נשיא לבני זבולן
אליאב בן חלן קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעולה שעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אלם חמשה עתודים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלן
ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף אחד
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעולה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אלישור בן שדיאור
ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למ
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעולה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני

שנה חמשה זה מדרן שלמיאל בן צורי שדי׃
ביום הששי נשיא לבני אלישף בן דעואל׃ קרבנו
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אלישף בן דעואל׃
ביום השמיני נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד׃ קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אלישמע בן עמיהוד׃
ביום השמיני נשיא לבני [illegible] בן פדהצור׃ קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן [illegible] בן פדהצור׃
ביום [illegible] נשיא לבני [illegible] בן גדעוני׃ קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת
עשרה זהב מלאה [illegible]

[illegible]

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מלולה בשמן
למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעולה: שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן:

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מלולה בשמן
למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעולה: שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן:

זאת חנוכת המזבח ביום המשח אתו

נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזרק כסף שבעים
עשר כסף האחד שתים עשרה שלשים ומאה המזרק האחד
כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע
מאות בשקל הקדש: כפות זהב שתים עשרה מלאת קטרת
עשרה עשרה זהב בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים וחמש
מאות: כל הבקר לעלה שנים עשרים אילם שנים עשר
פרים אילים שישים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם
שנים עשר לחטאת: וכל בקר זבח השלמים
עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתודים ששים כבשים
בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו: ובבא
משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר
אליו מעל הכפרת אשר על ארן העדת מבין שני הכרבים
וידבר אליו:

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואמרת אליו
בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות:
ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר
צוה יהוה את משה: וזה מעשה המנרה מקשה זהב עד
ירכה עד פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה
את משה כן עשה את המנורה:

ויקרבו על העמים

[illegible]

שמנה עשרה לעשרה בטבת

מלכות מזון

בן אדם

אלהי אתה כשוכנך אור מטרידי כישן
בשוכנך: בעשם היום הזה אותי כלא אור
בשוכנך אין אשיבן בשוב ישוך ואתן לי מזון ישועך
בני מזון ומחיה
מאה ומכה
שוב נשאת פריך חיות ביחוך: כי כשלשעי עמך יקומך:
נעמם חיים והזה בן מדי בשר הזמך: שחושר מטרות עוז עם זה
יזמך: וגשם חיים שאל מפיך
בני מחיה ומחיים
מהר ישבע
לדור ודור
לך שניתי וסעת מלחפיע: ונר אור קדשתי לעיני: כעשם היום הזה
גלוי עמי מכלי ים: נעוז בלבך עת תודיע: בגלות ואת שם קדשי
אומיע:
בני המלך הקדוש:
ומחה תמחן
את ידיך עזותי להתגבר: השפתי נעוד על אוכל: בעשם היום
הזה הודם שמך לשבר: הדרש נא מכיסת אמתך ויכל: לחות מזוני
ח חשבון
פרק ומחה ך תמחן הבשת
חשיבנו ומביאן
שם הוקלף עטרתה לחמים: הגו ברגנו עם תלחמים: בעשם
היום הזה השלמתני בזר הולמים: הג הן עתיקן לשלם עתומים
כמתי שבתי לירושלם ברחמים: בני הדרך בשושנה
שלח לנו
חיים וקלקלו חצים שמו: ותחתי לירדן: בעשם היום הזה
ישלחני קונני: ואעת הדיבי: ירחם יכונני: יבקש את
עון ישראל ואיבמו

סלח
כי אתה יי טוב וסלוח רב חסד לכל קוראיך יי
עמך השלוחה לכאן תורא למען שמך יי ומחית לעונג כי כב
הוא: שלח יי לחננו אתנו נפשנו ותחוננו למענך
כי על רחמיך הרבים כי על ויחמיך הרבים אנו בטוחים
ועל כן יקוה לך כל משעמם ולפליטתך מקוים אמתש
הוא יי כלך אוהב צדקות מקוים מעביר עונות שניך ומסיר
חטאות יראיך פורת פריה לראשונים שמחים בשורת
לאחרונים אתה הוא שיר ית בעון בטחון שיר ית
וידי שובך לפשה עבידך ארחות מסדיך
כי אתה אל רחום וחנון
אל ארך אפים ורב חסד ומרבה
את כל העולם כולו בטובך רחמים וכן בחסד
כל טובי עמך בניך זקראתי בשם יי לעמך וחטול את חטאתינו
וידחקתי את אשר ארחם
ניעל הרחמים נקרא תדיר משובה תורתי
וחסדיך תמיד השם אלהינו לזרע ידידיך
אתה היא בעל הרחמים מתחנין ומתפללין נחום שבו
שהוד עיר לענו נקרם מחרון אפך שוב מתורתך כהר
כעל מצפיך נחמה ונחלתך מים נוזל יי בשנן תעביר על כל
פשע ותכפוה אשם מייעב עמשים מעוד ומשוב
מאסר פייקרא נשם יי ושם שאלי
ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נשא שון
ופשע וחטאה ונקה וסלחת לעונינו וחטאתינו ונחלתך
סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו כי אתה

[illegible] חסר לכל קראיך ע"ש השליחות [illegible]

[illegible] יסדתם לעונינו בי"ב חודש

סליחות לעשרה בטבת

[illegible] שלגי חוניך שקם לא תשוו
[illegible] ויהי לחם יום יום ומהוכחתם נטו ירדן
[illegible] ושלגת עליהם כעון
[illegible] מלאכתם עיר ובחוץ ופניהם ושוו זה לזה
[illegible] ישרשו ושוו וחכוני מעכו ולא תשוו עוד אוכן
טובים לא נמצאו כי כי כלם משוגו
[illegible] שקרו ומתת שוטטו נתוב לך את שם הישוב
[illegible] הלסתך בל עיר סוחביתכו ואתבוטטו
מה נאנחו על כפות אשר בם לשוש עיניכו
[illegible] גלא את קושטו סביבי עונם וגרע מאשר בנפשו
[illegible] כן לאדמה קרצני וקדני בחשו
פלאות עושה עד אנה בעמנו פלימות עשו אבאון
ויואיל על שמך בגדיות יתשושטו קצי ארץ ששו ויוי כלי
נשבעו רציצים ערימו עד שמך ועוער פשטו
שמע שמענו פלאותיך מעולם נפשו מ
שיריעם ולא מצאנם כאשר נחרשו תחריש עד כינו ניעטר
פרטו הישיב נא שביתם וחקם והרביתים ולא יכשו
מל מלך
יתרת למשרה בגורל
[illegible] מקרא זית כיעת אל עם כעל זכן לא הגיע
[illegible] זעקי ודותי ומשאתי אבעת ואאנח לשלי

צָרוֹת אֲשֶׁר אֵירְעוּנִי בְּבֵית עֵת

וְהִשְׁאִין אֵשׁ גַּלְגַּל וְיִבְנֶה נֶפֶשׁ זוֹרֵז וְעֵצֶן אֲשֶׁר

הוֹסִיף וְיִסַּף חֲמָתוֹ הַהִיא לֹא נִמְנַע עַד חֵפֶץ

שָׁמַעְתִּי אֲחוֹרַי נְהִימִים וְכָל תַּגְמוּרוֹת יְחֻלְּצִים וְחִיקוּ עָלַי

חֹרֶב וְחֵמֶת כַּלָּה רוּחִי בְּחוּשׁ זֶה הַגַּעֲגוּעַ דִּית יוֹמֶת לָכֵן מִפֶּשׁ

חֹשֶׁךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וּגְזוּרִים מַעֲבֶת

מֵמֵת וּשְׁלֹשֶׁ מֵאוֹת לְחֹם נִשְׁכְּחוּ נִשְׁאֲנוּם וְלֹא ז

אֶחָד מֵהֶם בְּיַד אַשְׁחוּ סַלְרוּתִי כִּי הִגִּישָׁתְנִי בַּאֲוֹת מַכָּחוֹת עַל פִּי

לֹא יְדַעְתִּי עֲשׂוֹת נְכוֹחָה "

פַּלְיוֹת אֶחָזְנִי מְרוֹב עֲוֹנוֹת עֲמָקְוָה רוּחִי לְדַד מְעוֹנוֹת "

קִצְבוּ חַיִּים בְּצָרוֹת עַל צָרוֹת שׁוֹנוֹת רִאשׁוֹנוֹת שָׁכְחוּ כִּי הִשְׁתַּ

אַחֲרוֹנוֹת

שִׁשְׁחוּ אֵלַיִךְ כִּשְׁנֵי כַפַּיִם וְהָלִיץ לָךְ שַׁעֲשָׁעִים : תִּשְׁשׁוּ צַוְּחִיכֶם

וְתִחְזְקוּ עַל כַּפַּיִם תְּסוּרוּן לְאַשּׁוּר הִשְׁאִירְתֶּן אֶרֶץ אֹיְבִים

וְלֹא מָלַךְ

וְחָלַת לְשִׁשְׁחִי בְּטֶכֶת "

יְרִיחוֹ מִסְגְּכוּ מִעַת עֲלֵה בְּיוֹם זֶה סְמָךְ אֶל עִיר

הַחוֹלְלָה נַעֲוָה חוֹזֶה כִּי סָלַח אַךְ נִכְחָלָה עַ

כֵּן מָלְאוּ מֵרֵעַ חֲלָחָלָה "

כֵּיךְ כְּבָטוּ הִרְוֹעָה חֲרִירָה חִטְּשָׁה וְהִשְׁתּוֹגְגָה נַעֲוָה הִתְעִדָּה

וְיִזְעַק הַנָּבִיא אוֹי כִּי נִלְכְּדָה עִירִים אֲחוֹזֵי כְּעִירִי זוֹלְדָה "

זֶה הַיּוֹם בְּשַׁאֲנוֹ רִבּוּ תְּלָאוֹת : חֲרוּדַת כָּל הָאֲרִין נִבְדְּלוּ תְּשׁוּאוֹת

שׁוֹרֵךְ מִתְּנוּ קוֹל אוֹתָהּ לְהַשְׁאוֹת נַעֲוֵיתִי מִשְׁמוֹעַ נִבְהַלְתִּי מֵרְ

יְרוּשָׁלַם בְּשׁוּרִי חֲלָחָלָה אֲחָזַתְנִי כְּרִים פְּשׁוּטוּ רִשְׁוּ הַצִּיקוּ

לְקוֹל הַמְּרִנְעָה שָׁבַח וְחִזְּיקָתְנִי תַּעֲוֵי לְבִי פַּלְיוֹת בִּישָׁתְנִי

מְכַצְּרִים בְּתַפְּשָׁה עַל חֲנוּיוֹת טָלוּל מִפְּתֵי עֲנָק עִיר בְּחוּר

את שמך מארץ מיצרים כיד וחזק [illegible]
וחשאנו רשעתנו כי כבר ערקותינו [illegible]
וירושלם הר קדשך כי בחטאתינו וכעונות אבותינו ירושלם
וישמך לחרפה לכל סביבותינו ועתה שמענו אלהינו את תפלת
עבדך ואת תחנוניו והאר פנך על מקדשך השמם למענך
הטה אלהי אזנך ושמע פקחה עיניך וראה את שוממותינו
והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו
מפילים תחנוננו לפניך כי על רחמיך הרבים
סלחה ק חקשיבה ועשוה אל תאחר למענך אלהי
פקיא על עירך ועל עמך
עמך ונחלתך ישעי טמאי צריקך מחפי ישעך יכירו
וידעו כי לי אתה הרחמים והסליחות ואל יעקב פל חסא
ועון את תפלתנו
כמי חטן המרכה לסלות
ולמה נא בעמיך
את זועקי כסוקה מגולגלים זעאני סודי היות כגולים כעצם
היום הזה זועבתי בנשיקות עדיים זרועך חשקו ושטה
גלים דרך לעבור גאולים כמי גוי ישרין
ענינו ק ענני ביום צום תעניתנו כי צרה גדולה
אנחנו ואל העלם אזנך קשטוע תעלם
ואל תתעלם מבקשתנו היה נא קרוב לשמעני שוטריא
אתה תענה כרבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה
עוד הם מדברים ואנכי אשמע כי אתה פודה וכיציל כבל ערי
צרה וצוקה נאי היעוה בעת צרה ונושיע
רפלנו
עצם חרה מיקוד זעמי חופתי לכגר כם נוח בהעבו כעצם

בְּנוֹת חוֹלוֹת יְרוּשָׁלָם בְּמֵי אֱלֹהֵינוּ נִבְחָר יְרוּשָׁלָם

אֵת צִמְחֵי דְוִד עַבְדֶּךָ מְהֵרָה תַּלְבִּינֵהוּ בְּאֵשׁ יְרוּשָׁלָם

כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם בְּמֵי מְסִבַּת קֶרֶן יְרוּשָׁלָם

שִׁשּׂוּ קְלָלָה

יְרוּשָׁלַיִם סֵפֶר תִּהְיוּ בַּמּוֹת יַעַר סֹבֵב לְשׁוֹם כְּרִיס נַפְשָׁעַי בְּעָצְבוֹן

הַיּוֹם הַזֶּה שִׁיתִי עָרַי שְׁנִי לְמַטֵּה עָתָּה יַעַר וְאַתְּמֵי פָּנָה אֶל

תְּלוּל הָעַרְעָר כִּלְיוֹת שִׁלְמָה תִּפְלָה

רִיבוֹת יָיָ לְהַלְחֵם

עִמָּם עֲצוּ הֵרוֹם פְּעֻלוֹת עֵת מְחוֹנֵת מְרוֹעַ נְעִילוֹת בְּעֵטֶם הַלֵּם הַזֶּה

עֲרֵי מְעִילוֹת עַל שַׁלְיֵךְ תַּעֲטֹל כְּעֵלוֹת אַבִּיאֲבִיתֵךְ בְּעוּלוֹת

[illegible] בְּרִימָה עַמְּבוּ

לְהֵיכָן לְךָ שֶׁמַּתָּה הוֹרֵךְ יָיָ לְהֵיכָן וְלֵהִי נַבְּחוּ כַּף

עַל טִיבוֹתֵךְ וְשִׁיר מְבוּלָם וְעַל רַחֲמֵיךְ וְתַסְרִיךְ מָשָׁל

מִיכָאֵל קְדֹשׁ

חִיּוּךְ פִּיתִי עָלוּ בְּעֵבְאוֹתָם פִּשְׁעֵי לְפָנֶיךָ מִנְכַּתָּם בְּעֵצֶם הַיּוֹם

וְיוֹם בְּעֵרוּ בְּחֹרְפָתָם מְלֹאִים כְּיִשְׂרוּ מִעֵּין הֵם וְשִׁשְׁתִּי

עֲלֵיהֶם לְהֵישִׁיד אוֹתָם כְּלִי מְטֹב שִׁמְךָ נְלֵךְ נִמְהָה לְהוֹדוֹת

וְלֵהִיכָל שִׁיר שְׁלֹשִׁי חִיּוּךְ

הַיּוֹם יָצְרוּ נְגָלִים דְּרוֹרָה קְדֵא וְזוּרִים חֵיזוּב יְחֹרְבָה בְּעֵצֶם

הַיּוֹם הַזֶּה שִׁמְעוּן תִּשְׁתַּעֲבָד יְרֻשָּׁה יְשׁוּעָה וְזֹאת

וְהַשְׁלִישִׁי אוֹכֵל כְּלִי לְהַמְרִיךְ תֵּת שִׁמְךָ יִשְׂרֵל בְּשָׁלוֹם

וְהַשְׁלִישִׁי עַל עֲמָלֵי

זָכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וְעֵקְדַּת יִצְחָק וְשִׁבֵּר פְּרוֹחִים עֲלֵי שִׁיאֵל

יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ

זָכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וְעֵקְדַּת יִצְחָק וְהַשְׁבֵּר שִׁבְעַת אֵלּוּ

יַעֲקֹב אֲזוֹם יְעֵנֵי לְמַעַן שְׁמֶךָ

זְכוֹר

בְּרִית אָב הָמוֹן וְגוֹ׳ תִּשְׁמְרוּן אֱלֹהִים יָ׳ אֲשֶׁר
בְּעֵקְדוֹ שְׂחֹקָה לְעֵינַי בִּי כִּשְׁבָעָתַי נְאֻם יָ׳ //
וְשׁוּב בְּרַחֲמִים

זְכוֹר נִינְוֵי הוֹלֵךְ בְּחַמּוּת אֲשֶׁר נְטִיעוֹת הוֹרִי עֲמוּת וְכֹם וְאֶעְקֹר
וְאֻמּוּת חֻדַּשׁ נַפְשׁוֹ לָמוּת וְחֶשֶׁב שִׁבְעָה
זְכוֹר יוֹשֵׁב בְּאָהֳלֵי תּוֹשִׁיָּה חֲחָקוֹק בְּכִסְאֲךָ דַּד עֲלִיָּה וְעָלוֹ וְיִשְׁבְּעוּ
כֻּלָּם יָ׳ כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ וְשׁוּב בְּרַחֲמִים
זְכוֹר מַשּׂוּי נַעֲלָה וְנִשָּׂא כְּזֵרִיד אֲכוֹן לְכִנְמָה וְהַשֵּׁךְ מִמְּךָ רֵב
כְּעֻמָּה צַדְקַת יָ׳ עֲשָׂה וְחֶשֶׁב שִׁבְעָה
זְכוֹר יְדִידְךָ יָ׳ מֻקְשָׁד לְמַעַם לְפָנַי וּמְכַפֵּר עַל עַם אֱמוּנַי הוּא
אַהֲרֹן קְדוֹשׁ יָ׳ וְשׁוּב בְּרַחֲמִים
זְכוֹר טְעַר אֲלוּמִים אַהֲבַ נְגַן בִּנְגוּנִים הֵיוֹת לְמַסֵּךְ וּמְיֻשָּׁנִים
חַסְדֵי דָוִד הַמְּאֻמָּנִים וְחֶשֶׁב שִׁבְעָה

אֵלֶיךָ

וְיִתֵּר יְהוּדָה // זְכוֹר בְּרִית וְהַתֵּר
אֶקְרָא גְּבַל דּוֹר וְדוֹר שִׁמְךָ אַזְכִּירָה
שַׁח פְּזֹרֵחַ כְּמַעֲבוֹדַת יוֹם בִּזְכוּת אַבְרָהָם
וְשָׂרָה וְשׁוּב בְּרַחֲמִים
דְּלָה מְשׁוּחָה שְׁבוּקָה הַטְּרוּחִים בְּאֶרֶץ רְחוּקָה
וְעָשׂוּ אֲרוּכָה לְאוּם נָךְ דְּבוּקָה מִזְּכוּת יִצְחָק וְרִבְקָה
וְחֶשֶׁב שִׁבְעָה
יְשׁוּעָתְךָ הַגְּדוֹלָה יְהַרְאֶה הַשּׁוֹקֵד לְאוּם עוֹלָה וְנִחְלָאָה טַהֵר יָשִׁישׁ
כָּל טוֹמְאָה יַחְתֹּךְ עֵינֵי בְּרִית יַעֲקֹב וְרָחֵל וְלֵאָה
וְשׁוּב בְּרַחֲמִים
יְשׁוּעָתְךָ קָרֵב לְמַעֲשִׂים כִּי בְּךָ לְבַד שִׁשּׁוּ אַרְבָּעוֹת שַׁעֲטִים
לְיִחוּדִים לְמוּת וְלִירֹג מַטִּים הֵילֵל בְּזִמְרַת שִׁירִים עֶשֶׂר שִׁבְעִים

מיחדים שמך באחד שבים נאקתם שעה אל חי וקיים
סלח לעון עם עובדי יה בזכות משה ואהרן וכריה
ושוב ברחמיה

עמך אשר לעבודתך חטבה שכנו פרוס כיד צר וכיחרמו
עיר קבץ אותם מפיקומו בזכות דוד ושלמה
ומשב שבות

קצין עכות רשע ראה כלחיצת אוס בך נושע
שלח עזרנו מקדש ופדות וישע בזכות אליהו ואלישע
ושוב ברחמיה

תכיר לך אנחנו מורים ועל דלתותיך לשחרך שוקדים
שעה לשועת עם ענים ומרודים בזכות עבדיך
הנביאים וכל אנשי חסדים
ומשב שבות

וממר אל תעזבנו

אל תעזבני

אלהי אל תרחק ממני חושה
לעזרתי יי תשועתי

אל רמי לך רב וגאל יעקב בפיצר ועת צרה לישראל ברטות
עתים פלא עשות הואל אל תחרש ואל תשקט אל
לב עבדיך עזבם וחיל החזיקם חנם ליטחו ואויב נאפם
עשקם קנא קנאתך ונקום נקם והשב לרשעים
שבעתים אל חיקם

ימין ושמאל עצית ואין מכיר עורר משעבר ומא ומהאני
עמך להעכיר חרפתנו עוד עלינו לא יזכיר חרבך
רוה וחיצך מדם רשעים תשפיר
העבד ישראל אם יורש אין לו מדוע לכך חיות ושודדים
באו לו להשחו והבל פלה פחו וחילו ערוך יגע ולא

חוצה לו

חילך עזוב עליך עוז מאזר תחום רבה מדרך ולים גוזר
לכן אליך שב ועריך חוזר: כי יתום אתה היית עזר
זרועם שכח בשר תרפה כבוד ובישחיך חי וקים נתנו למאמר
יכלו את חסדיך ואמתיך ללבוש עבאות הוד
כלך הכבוד
קומה עזרתה לגוי ליקחת במשות: זרוי ונעוין ונם בעלך
לחסות: נרח הסתר טוד חופה לכסות קום כי עליך
הדבר לעשות
ולא השוכב יין וכו' ומס הוא
שכ וחמישי ממ מכיר הרחמן

תחנה מיושב לעשרה בטבת

תהיינה

עינך פקוחות ואזנך קשבת לרופקית
דלתיך פרוצת מעצבת וריצה תעניתיך
כמנחה נערכת בחדש העשירי בעשרה בטבת
תהיינה

אתה כגוד אחרית מראשית אפס מעדיר את אשר תעשיר
כטרם הפחל תעל לו תשית בזוים תמשיל ורשעים
תנשית

נשית לאזרח חמעוניתך יהיות גלות נפדיום עתידות כך
אחרונית דברת לו בפראה דין ארבע מלכיות דולקין
עם זו בפריצי חיות
מחלה לרדות עגלה כשולשת המיט פזרה בכל קצוי
יפשות ומדריך גוי כבריכת מכתשת ותאריך על גבי

מעגית הראשונה

דיעלבני תחלה אני נוטה אני זמיל הזה ויכואני במעגר ב
וחשפוני שני נוזיו מעגן נמעגר יחילי אפם זבוחי נעגר "

שיר הגדול: בני [illegible]

שדודתי שבעים עשר שרידים הלם אוכלי השמר /

עלמה:

ידי ורגלי פלדו באשר יקשתי תיגן וחוסר "

ערבל סנגור: סניגור:

כנפרין מעלי עול עגלה נחשת פלחתי חמתיבי עז הפשת "

הפלה:

למעני פרשה נכסף ושת לנגדי ידיה ידינה תותם "

שלג עשיר: בני [illegible]

ת סתירה: בני [illegible]:

טהרי קשת "

פרס: פרסיים ולט:

מדי ופרס נקוו נקוו יחד מלכי שלשה מהם עמדו בפחד /

נמשכי מלכותם שלשים וארבע שאגו נותני כידם

ונבחדתי בכחד "

פרק רבי: בי [illegible]

אל תירא עבדי יעקב נאום יהוה ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחק

אויבים: יהודים:

וזרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד "

פרון: תלמיד:

כלי ריק מפוחש "

נאמר: לא שמיה:

משחוני והשקוני ראש מתן אכזר פרע מפרעות וגחלת גזר "

משרת: לא נקנה:

עוטרת שלשים ומאה מפורד ומפוזר צמות שתות /

וכרות ומחר "

שופר: שופר כפוף

ותקע בשופר ויהי כהקיץ שרין קול התור קריקר והחריב בית המעתור "

לעגל

ורשו חפשים נחפזתו חמשתור רמסני ושוחיתי כאין פחמה

ונסתור "

שיבלי [illegible] חני הים כמה זמנים שלמו אלף ועוד שנים

תלולות חבלנו גם כמה יגונים תמיר קדשת שמך שוכן

מעונים

יה שור נא כי הי זעות אזל "וכאשר גזרת מן עליני נזל "

חור נא ברחמים על גחל העזל "פשוח זאבך ועריות

והזל "

מֵאֵת הָרֵעָה בְּנַחֲלָה וְתִשְׁקוֹד רְעוּתִי עָנְיֵךְ בֶּן תָּחִישׁ לְפָקוֹד

בְּזוּזֵי אַרְעָן יְרִימוּ קַרְקֹדִי יְרִיבֵךְ יִשְׁקוֹ בְּשֹׁלְחֹת הַיְקוֹדִי

יְדִיעִי וִיבִיטִי אַהֲלֵי עַיִן וְתֵימָן צְפִיעוֹת יְצַפְּפוּ יְיָ אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ

חוֹנֵב לְכָל מִפְעַל תַּכְלִית חֵן וְחֶסֶד קְדוֹשָׁתְךָ אָז יַחַד כִּמְעַט

שַׁמֵּן

תְּחַיֶּיהָ עֵינֵךְ לְקִוְיוֹת וְאָזְנֵךְ קְשֻׁבַת לִדְמָמַת הֲלִיכַךְ פְּרִיחַ

מְזִבַּת וְרִיעָה תַּעֲנִיתָהּ כְּמִטְחָה וְעֶרְבַּת בְּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי

בְּעֶשְׂרִים בְּטֵבֵת

וְשִׁיחַ חִיזוֹן עַל יְשָׁרֵי וְאָמוּנֵי וְאַחֲטֵנוּ לֹא נִרְעָשׁ וְשֵׁם קָדִישׁ שַׁדַּי

נְמִילַת וּמוֹשִׁיעַ הוּא וְקִיּוּיִן שֶׁעֲשָׂה וְיָחֵל מַעֲשֶׂה וְשָׁמוֹר מִזְמוֹר לְחַיֵּי

אֶל רוּמִי לָךְ כְּמִיּוּן כֵּן וְיָחִיד מְלֹךְ הַכֹּל וְשֵׁמוֹ יְיָ רְצוֹן וּשְׁ

הַקְּדֵי

יוֹצֵר לְפָרָשַׁת שְׁקָלִים

זְמִרָתְכֶם לְכָל לְאוֹשׁ בַּיִת בְּדִלַּחַ רֹאשׁ כְּלִלְדוֹד

בְּתֹאֲנָה כְּרֹאשׁ כְּיִשְׁיָה אוֹתָהּ דְּרוֹשׁ מַהֲלָל

לְעֵשָׂו עַל כָּל רֹאשׁ מַעֲלֵיךְ תַּשִׁית לְמַטֵּה רֹאשׁ וְרֹאשׁ עֲרוּם

רֹאשׁ בְּכָסָא כְּבוֹד מֵרֹאשׁ פְּסֵדִי וּמְרִים רֹאשִׁי עֲהָהּ

נְרוּשִׁי וִידִידִי וִיבַקְשִׁי חֹרוּשׁ

פ

רִפְדוּ בַּדּוֹחַ מִשְׁכָּב וְקִימוּ פְּנִינֵי מִשְׁכָּב

לְשׁוֹשַׁנִּי אֹפֶר הִיוּתֵנִי הַבְּנִי הַעֲבָר

כְּלִי דַּלְיִי וְחַפֵּר כְּעֵר עֵינִם לְכַפֵּר

וְיִקָּתֵם לְכָתוֹב בַּסֵּפֶר מִזְכֹּרוֹן וְסֵפֶר לְמַטָּתָם עִם נָם אֲנִי עָמַרְ

זה אלי נם לאבי חוזה ואראהו כמן משבינאש בכחזה
ונם הכל יתנו בזה " חסדים יושת בזה
ואזור מזם אל יתבזה ועוריך תריזה
טובות ישלו על זה ושכינה תמך לחזת "
וגו' זה לעוים רכים יזה "
יחיד שוכן רוכיה חתנה סעידה ובריכה
ליונה שחיה ושדה " כל העובר ביפיה
ישקלו כסף כלי מאומיה מודעית אשקל תרומה "
לטוכתם בלי לעלמיה והחזיה לאם כחומיה
תמלא ארץ על בלי כיה "
ניבן עשרים שנה יתנדבו כחינה
פני שוכן מעונה " נשיאים ורכים נמשענה "
כלים ישוו פתיגה בלי עוד להתלחתנה "
כלה יסכית תחפה ככל עת ובכל עונה "
ויתקיימו בירנגה "
על נפשותיכם יכפרו וחטאתיכם יופרו
יכחלון שוב יזכרו פאדם וכל יסגרו
וישובו יתנו ויגביר והודיה לעור ישוררו
יזעשו ויופרו ועל צואכם יוברו
ושבועת שפחות יחוברו
קהלם ליוחזק בתעודה פלי עוד לכעודה
ניהקריבם זה לעבודה " רם עכם יתנודה
כאהבה וכחמידה כיש ביה ובעכידה
ישמים כחיים יתמידה ככל כלוד חמידה
לזר כלי לעבודה " תמיד תזיה לזכרון
לחביאת השרון לכפר ויתרון

לפני מרום וקדוש

חמשיר

קריאת ההודה לפרשת שקלים

וידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את ראש
בני ישראל לפקודיהם ונתנו איש כפר
נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: זה
יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים
גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה: כל העבר על
הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: העשיר
לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת
יהוה לכפר על נפשתיכם: ולקחת את כסף הכפרים מאת
בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל
לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם:

וישמרון מלכם

הפטרה לפרשת שקלים

בן שבע שנים יהואש במלכו מאת שבע ליהוא
מלך יהואש וארבעים שנה מלך
בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: ויעש יהואש הישר
בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: רק הבמות
לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: ויאמר יהואש
אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף
עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב
איש להביא בית יהוה: יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו

לשון יהואש

ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש

ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן

ויאמר אליהם מדוע אתם מחזקים את בדק הבית

ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנוהו

ויתנו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את

בדק הבית ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקוב חור בדלתו

ויתן אתו אצל המזבח מימין בבוא איש בית יהוה ונתנו

הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית יהוה ונתנו

את הכסף המתכן על ידי עשי המלאכה הממנים בית יהוה

ויוציאהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה ולגדרים

ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את בדק בית

יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה אך לא יעשה בית

יהוה ספות כסף מזרקות מזמרות חצוצרות כל כלי זהב וכלי

כסף מן הכסף המובא בית יהוה כי לעשי המלאכה יתנהו

וחזקו את בית יהוה ולא יחשבו האנשים אשר יתנו את

הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמונה הם עשים

כסף אשם וכסף חטאות לא יבא בית יהוה לכהנים יהיו

ויגש לפרשת זכור

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים

אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך

ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים

והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב

תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח

מוך אבן מעמסה — אתה זוכר נשכחים
זמר אום לך משבחים — נקדושתה לשבך מפיחים

קדש

זכור רחמיו עתק מגורך — לחננך ירך
לדדיו מפרך — הקדיו וכן ויצא נחיך
לזעב בל ירך — לדוש בנאות גלחדין
וכלדך בן מחיך — בכל רוחב ואורך

עמך משוכה לאורך

זכר זמירה שהשריך למעלה — אחזיק אין לחלחלה
עשותם כבעי כפלה — חזק לשיתם כלה
וקומתם לחפילה — כוכבעה וכושפלה
סוד שוכע תפלה — העלתן צבחלה

ועוד אחרינו לקדיקלה

זכר יוצר ורשע — כי לכוד בשע
חיצין בן משועשע — עמי פחשא ובן שע
ואזכו הכפיר ועמו השע — גלידאתך לא שע
שמעך צעקין ומשיע — ושמה לעשעים ישע

נושא עון ועובר על פשע

זכר מעולה למוך — וכשם מעלך
נפחזי קהלך — נא זכרים זכלך
ישלם לו משלך — גמול דע מחילך
מעיזו כמעט גדלך — וכי אזה יחלך

על אלא מעלך

זכר עמך ועזיך — אליך ום אוכסך
ומחכים לישועתך — פנה נא מחולתך
ורחם על עזיתך — חוגי כשעשועיך

תשמישי קדושה

עֲהָלֹס בְּאָהֳלֶךָ וְשַׂמְּחֵם בְּקִרְיָתֶךָ
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה

זָכוֹר קְדוּשַׁת הַשַּׁחַר וְעֹלֶה מִי מָנָה
הַיְמִירֵת בְּכָל לָשׁוֹן וּמְסֻמָּה וּמְשֻׁנָּה
כִּי כָאָה עוֹנָה וְשֵׁנָה לְחַנְנָה
שַׁבֵּחַ אֶת יְגוֹנָהּ מִכָּל צַר וְשׂוֹנֵא שָׁה
וְהַיְלָכוֹת לְמַעֲרִיב שׁוֹכֵב אָז תֵּן שֵׁנָה לְרֵיחָיִם
וְתַלְפִּיעַ מְתֻקָּנִים וְהַזְכִּיר מְעֻשְׂרוֹתֵיהֶם

קְדוּשׁ וְהַמַּלְךְ

קְרִיאַת הַתּוֹרָה לְפָרָשַׁת זָכוֹר

זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרָיִם: אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים: וְהָיָה
בְּהָנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם לֹא תִּשְׁכָּח: וְשׁוֹלְטִין הַקָּהָל

הַפְטָרַת פָּרָשַׁת זָכוֹר

טֶרֶם אֶמָּר יְהוָה צְבָאוֹת פָּקַדְתִּי אֶת אֲשֶׁר עָשְׂתָה
עֲמָלֵק לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׂם לוֹ בַּדֶּרֶךְ
בַּעֲלֹתוֹ מִמִּצְרָיִם: עַתָּה לֵךְ וְהִכִּיתָ אֶת עֲמָלֵק וְהַחֲרַמְתֶּם
אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ וְלֹא תַחְמֹל עָלָיו וְהֵמַתָּה מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה
מֵעוֹלֵל וְעַד יוֹנֵק מִשּׁוֹר וְעַד שֶׂה מִגָּמָל וְעַד חֲמוֹר: וַיִּשְׁמַע

שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת
אלפים את איש יהודה: ויבא שאול עד עיר עמלק וירב
בנחל: ויאמר שאול אל הקני לכו סורו רדו מתוך עמלקי
פן אוסיפך עמו ואתה עשית חסד עם כל בני ישראל
בעלותם ממצרים ויסר הקני מתוך עמלק: ויך שאול את
עמלק מחוילה בואך שור אשר על פני מצרים: ויתפש את
אגג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב: ויחמל
שאול והעם על אגג ועל ג ב היאן וחבקר וחמשכים
ועל הכרים ועל כל הטוב ולא אבו החרימם וכל המלאכה
נמבזה ונמס אותה החרימו: ויהי
דבר יהוה אל שמואל לאמר: נחמתי כי המלכתי את שאול
למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל
ויזעק אל יהוה כל הלילה: וישכם שמואל לקראת שאול
למקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מציב לו
יד וישב ויעבר וירד הגלגל: ויבא שמואל אל שאול ויאמר
לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את דבר יהוה: ואמר
שמואל ומה קול הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי
שמע: ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על
מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היתר
החרמנו:
ויאמר שמואל אל שאול חרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה
אלי הלילה ויאמר לו דבר: ויאמר שמואל הלא אם קטן
אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה ויבשחך יהוה למלך
על ישראל: וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמת את
החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אותם: ולמה
לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני

יהוה ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך
בדרך אשר שלחני יי ואבא את אגג מלך עמלק ואת
עמלק החרמתי ויקח העם מן השלל צאן ובקר ראשית החרם
לזבח ליהוה אלהיך בגלגל:

ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה
הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים: כי חטאת קסם
מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את דבר יהוה וימאסך
מלך: ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי
יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם: ועתה
שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה: ויאמר
שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסת את דבר יהוה
וימאסך יהוה מהיות מלך על ישראל:

ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע: ויאמר אליו
שמואל קרע יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה
לרעך הטוב ממך: וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי
לא אדם הוא להנחם: ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד
זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחויתי ליהוה אלהיך:
וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה: ויאמר
שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק וילך אליו אגג
מעדנת ויאמר אגג אכן סר מר המות: ויאמר שמואל
כאשר שכלה נשים חרבך כן תשכל מנשים אמך וישסף
שמואל את אגג לפני יהוה בגלגל:

וילך שמואל הרמתה ושאול עלה אל ביתו גבעת שאול:

מהלפר

משלימים סוד היום

מי כמוכה לפרשת הכור

אהרן

תסרך כל יחדל אמתך לעיר מבצר יוז
ומגדל: מי היית מעוז לדל "
מחסה לאביון בעד לו "

בימי חלשי מקדמון פי דפר רוח?
חזקם מאס גדשוני עוני הודי ליואבי לו "
אשוגם כיאר שוטות גליות לכליות וללבבות
גם אם יהיו הצרות מרובות אשר כל חוכי לו "
ימי ימקופני אדוה הגלי ארים בדבר כל חוזה
הנה אל הרכי זה קויט לו "
היום אנעלה חידות מאז ומע קדם עתידות
נפלא בם המכין עפותי סודות יוצרי מכשן לעכד לו "
ויחי בימי אחשורוש למלך מקום על כנדוש
נשוא ורם על כל קצין וראש ויל זכויח לו "
זפן נשנת שלש למלכותו להראות לכל עבדיו גבורתו
כי אנכי נזר מתנוססות עלאדמתו: העטרות זהב לו "
חלק לכל בני שושן נתן וחקפשש קדושיו כחתן
טחער גפת המתן אמוז למשכב לו "
טעם עשות רצון כל איש וצרו ואין אונס לאיש יין עברו
ולוח לשואל ד׳ מחסורו עשה ויחסר לו "
יחד אוספה כל העדרים אם ושתי המלכה עשתה משתה נשים
גלמשתה הנשים שבעת ימים מפתויולו "
כטוב לב יחמך יין אמר להביא את ספר הזכרון
ותבואן בדשת ואסתר אין העיזה פנימה ותאכור לו "
לקרובים אדיו חישבים על הן שאל ויעצוהו מיומן

הוא הכן לפרעמחוכן לפי יקרין און לי
מועצותיו כזית מרשטת היו לעכי רפואות צפועות
כי לולי אמרית הראשונות פלשתי לא היתה לו
עיין לקיא כבל המוניו לזבוא כל יפת תואר לפניו
והעזרה אשר תשב כעיפו מהר יזרשה לו
סנסן ליאור חאיוי וחיוי ישיש כגבור לרוץ אורח
טרם כפה ציון רפואה פריו כי הנה יהוה מחריב לו
עמו נאכנת והיתה הקמה היא אסתר מתנדרו
ונטות אביה ואמה לקחה מרדכי לו
פגעה וקרתך וחולם ומלקוח אל בית העלך גדעון שלום
ומרדכי יצוה לה לכי לשלום כי הוא איבתך ומשנאיך
ענדק לכשת מסשטלתה לא הגידה עמה וכילדיתה
והכלך אחכה וידכוקפארתה כי כיץ ושתה לו
קשב רב קשב ציוד חמור כפריס הקנו מקבילים שמור
והנם ומשכבים על חכלך לאבי וכח נחמנה לו
רצה והאחר לשכור כפלים משכירתי ומשכרית חמרי שמי
והשב שם בשפל חמים שם שם לו
ריחשה אסנר לחלך בשפר בשם מרדכי ונכתב בשפר
להגשש באחרית יצב עפר כי כיל הריש ישאו לו
שניהם נתנו על יחזקן כי משמע לשונם כיחזקן
נשיקה וחכלך שם תמית רוצן אחלי יפותה ושכלה לו
תשוקתה זו לדור אחרון נכמכה על סמי מאבדון
לתת לו קץ בחלך ערין כי פועל אדם ישלם לו
אחר על גלה ומדרים אחשורוש אחסן ויחדים
וינשאהו על כל השרים והועמות חדים בו
נגנע מרדכי מיסמי לרשע נין יגבלין אשר כיקדם פשע

טֶרֶם טֶרֶף שְׁאֵת הַטּוֹבָה
וְיִשְׂרָאֵל לְיִחוּדִים הַלְאֵילָ
נַעֲרוֹת אַסְתֵּר תַּגִּידוּהָ רִבִּי
וְכוּרְדֵּכַי פִּלְכוּשׁ שַׁק עָבַר
כְּנֵדִים שְׁלוּחָה לְמַדְעִישׁוּ
וּמִשְׁלוֹחַ חוֹק לְחוֹקֵד וְלִדְרִישׁוּ
רִאשׁוֹן הוֹצִיא אֶלְיוֹ טוּמְאָה
וְהַפְּתִשְׁגָּן שֶׁלַּח וְאֶל אֶסְתֵּר צִוָּה
בְּתַשְׁוּמָה אֲמִירָה לְהַשִּׁיבוֹ
לְבַד מֵאֲשֶׁר יוּשַׁם לוֹ חֻקָּתוֹ שׁוֹרֵשׁ הַמֹּר בְּקֵרֶב אִישׁ לְחַשְׁחוֹת
יְקִיד מִשְׁמְעוֹ וְכִלֵּי הַד שׁוֹחֲטוֹ
זְעַק יֵלֶל אֲשֶׁא
שְׁלַח אֵלַיִךְ עוֹד אַל תַּחְשֹׁךְ
כִּי נָתַת לְאֹהֲלֵי עַמִּי
עֲשִׂיקוֹם אֲזוֹר שֶׁלַח שִׁלּוּמַיִךְ
כִּי לֹא כָלָה רוֹאֲיִךְ
וּמַעֲנֶה לְךָ נָטַס חוֹכֵי פְּדִיוֹם
בַּקְּשׁוּ רְחָמִים מֵאֲלֵיהֶם
נְדָרֵשׁ לְכָל לֵב יוֹדֵשְׁנוּ
וְלֹאמֶר עוֹד זְכוֹר אַזְפִּרֵנוּ
לְכִשָּׁה זֶן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְנִלְךָ וְתִיקַר מֵאוֹד מִנִּים הַמְּזֹר
וַיְכִי פְּעִינַי פִּי אֲשֶׁר הוּא כּוֹלֵךְ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר יֶשׁ לוֹ
יְלוּחַ בְּמַשִּׂים נָטַע נְטָעָן
וְתֹאמֶר יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן
לְמַזְמֵּה קְרָאתָם לְסוּרֵי נִכְמָס
וְהוּא בְּמַלְכִּים יִתְקָלֵס

מֵי עָרַךְ לְמִשְׁתָּה יַעֲקֹב לְמוֹמֵי
זוּ חַטָּאתָלוּ
צְעָקָה שָׁכְנָה פִּי עַמֵּם בְּמִרְבָּר
לֹא יִדְעָנוּ מָה הָיָה לוֹ
וְלֹא קִבֵּל נְפוּרוֹת עַצְמוֹ
לְדַעַת נָשׁ יִשְׁמָה לוֹ
וּפְרָשַׁת הַסְּטַרְטָאוֹת
לְכוּ אֶל חַנְדָּךְ וְהַשְׁחִתוּן לוֹ
כִּי חַטָּאתִי לוֹ
לְהַמְלִיךְ בֵּית הַמֶּלֶךְ מַעֲדֵל לְאָבִי
אֲשֶׁר נִסְפַּר נָאוֶה הַדְּמוּת לוֹ
עֲשׂוֹת שָׁלוֹם מְרוֹמָיו
עַל כֵּן אוֹחֵל לוֹ
וְצִוִּינוּ עַל שִׁלְשֶׁת יָמִים לְיַהֲדוּם
וְאַל תִּתֵּן דָּמִי לוֹ
נִכְמְרוּ רַחֲמָיו עַל עַם יְקָרָאִי
עַל כֵּן הַכִּין מְעַל לוֹ
וְיֵצֵא בַּיּוֹם הַהוּא נָעֵלָס
וְרוֹזְנִים מְשֻׂחָק לוֹ

נסח ראשון:

לו: נסח שני:

נסח אפשרי שלישי
בפיוט: נסח הבבלי; ונסח
בבלי כזה מתפשט לפי טעם:

נסח אפשרי:
שלשה: פי שמות ושורש:
ויקרא: לו שם הפעל:

ויבא אוהביו וחרש אשתו
וגזרה אמרה לעפרתו
עשוה עשות עץ גבה חמשים
ולהכיט מבד חרשים
אלהים עזר צאנו בקר
בספר והסרוכות והיה בקר
ממנאו בית מרדכי מפרש
ואומרי כי לא פורש
גלה אזן חמן בדבריו
ואמר ויקץ ממאמריו
דבי לעדותך מעוני מלכים
ממחשבי חוזך חשכים
חשים המילך כן הפרת
כן משפטיך אתה חרצת
וישב מרדכי אל משמרתו
וינעד אוהביו וכל חכמיהו
זרע ישורין זכיו עבומן
אשר החלות לנפיל לפניו
חכמיו עודם מדברים עמו
ולא ידע כי בא זמו
טרם כלות משתה תיין
שאלי יתן לך כי חצי נגדך נאין
עתן לי נפשי בשאלתי
כי נהפרט לצד להזכיריתי
מי מה חפצי אחר זה חצער
היטאג אריה ביער

ויספר להם עכורו ומשלתו
הוי חמריבה לא לו
להתלות עליו קדש קדשים
חרש חכם ימקש לו "
ותדר שנת המילך עד יהי חוקר
ויודיע לו את אשר לו "
מה נעשה יקר ונדולה תרש
מה יעשה לו "
מה לעשות שלוש חשמתי ביקרו
לא כסיל כיאתה לו "
ולית לפבי אחר מתנסיכים
ואין נגזה לו "
לך ועשה כן תמרדכי עשר אמרת
כמשפט חזה יעשה לו "
והכן נרחק אל ביתו
לכא לנוי לו
אם יש מרדכי יכבנו
לא תוכל לו "
וסריסי המילך והמהילוהו לחון כמו
ויל ישחק לו "
אמר המילך אל פתי חעין
והבך ותתחנן לו "
ועמי אדוני נבקשתי
האות לכ נתן לו "
וכלי חקרב שות שרע וחשער
וטרלי אין לו

לָה אֲמַר מִי הוּא מִכָּל אֲנָשַׁי ׀ וְאִי זֶה הוּא מִבֵּל מִגַּרְשַׁי ׃
אוֹ מִי מְשַׁשַׁי אֲשֶׁר מָכַרְתִּי אֶתְכֶם לוֹ ׃
מַהֲרָה לַעֲטוֹת חֲמַן חֲדֵע פְּרַעֲנוּת צְנוּי עֲלֵיךְ פָּרַע
אוֹי לָרָשָׁע רַע כִּי גְמוּל יָדָיו יֵעָשֶׂה לוֹ ׃
נִתְמַלֵּא חֲמָתוֹ וְיָקֵם עַל גַּוּוֹ וְכִשּׁוּפוֹ רָאוּי נוֹפֵל עַל פָּנָיו
יִגְלוּ שְׁמַיִם עֲוֹנוֹ וְאֶרֶץ מִתְקוֹמֵמָה לוֹ ׃
סָרִיס אֶחָד גָּדַל חַשְׁאַתּוֹ הֵן עֵץ עָשָׂה לְמָרְדֵּכַי מֵבִיתוֹ
וַיְעַן הַפֶּלֶךְ לְתָלוֹתוֹ עַל הָעֵץ אֲשֶׁר תָּכִין לוֹ ׃
עָמְדָה אֶסְתֵּר לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשָׁהּ לְהָשִׁיב סִפְרֵי הָאָח וְהַחֲרָטָה
כִּי נִחַם יְיָ עַל מַכַּת הָעֲשָׂמָה וְשָׁב וְרָפָא לוֹ ׃
פְּתִשְׁגֶן הַכְּתָב לְחִיוֹת הַיְּהוּדִים לְהִנָּקֵם מֵאוֹיְבֵיהֶם עֲתִידִים
וְיַעֲזֹל פָּחַד מָרְדְּכַי עַל כָּל הַמּוֹרְדִים וְשָׁלוֹם הָיָה לוֹ ׃
עֹזֵה מָרְדְּכַי בְּעַם לֹא אַלְמָן מוֹשִׁיעַ וְרַב נָגִיד וְאַמָּן
וְהַפְקֵד עַל בֵּית הַמָּן וְעַל כָּל אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ ׃
קִדַּשְׁתִּי לְעוֹרְרִי מִזְבֵּחַ כִּי חָכְכָן לִבְנָיו מִטְבֵּחַ
בְּעֵגֶן אֲכוֹתָם חֲמַרְצֵחַ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הֵילוֹרִים לוֹ ׃
רְצָצְתִּי פַּרְשְׁנְדָתָא דַּלְפוֹן וְאַסְפָּתָא פּוֹרָתָא אֲדַלְיָא וַאֲרִידָתָא
פַּרְמַשְׁתָּא אֲרִיסַי אֲרִיסַי זַיְזָתָא וְגַם פַּלְשָׁה לֹא הָיְתָה לוֹ ׃
שָׁלַלְתִּי שׁוֹלְלִי וַאֲרִיעַ רֵיעַ כִּי עָלָה מִשְׁאוֹל עֲנִי וְנָוֵעַ
יְמַלֵּט עָנִי מְשׁוּעַ וְיָתוֹם וְאֵין עוֹזֵר לוֹ ׃
תִּכְתֹּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן לִבְנֵי אֲמוּנִים לְזִכָּרוֹן
וְכֹל הַמַּזְכִּיר אוֹתָהּ יְרוֹן אַשְׁרֵי וְעַם שֶׁכָּכָה לוֹ ׃
אָכְלוּ רְעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ וִימֵי הַפּוּרִים לֹא יַעֲבְרוּ
וְעִם שִׁמְחַתְכֶם תַּעֲנִים בְּטוּבָהּ זִכְרוּ וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לְאֵין נָכוֹן לוֹ ׃
נַפְשִׁי אָמְאֲזָ נִשְׁאוּנִי וְנִבְכֵּי יָם הֶעֱבִירוּנִי
פְּלִיטָתִי וְלִבִּי יְפָרְחוּנִי רוֹם לִיָּי וְהִתְחוֹלֵל לוֹ ׃

יום יעות פרעה אחרי
נעבו מי משפטי
יא יר אחרי עם קדושו
לחיות על על ראשו

ושבירו במשמר יצריו ואחריו וכינו וכין מרגליו תפריחו
והחזקתי בישראל תודיד
ושמחה היום לאמיתנו
ד והכבוד מרכבות נאמנו
והחזקת אבירים מעסיק יס צללו
ודרשני יג יחולל
ודרכנו ידו הנפלאה
אשירה ליי כי גאה גאה
ושידו עם אכזבי
פרעה וחיל כשנאי
וגלים עכרו כיפשה
ואמרו כשידה חדשה
שנה נעשי תפלה
לשאת משל וכוליצה

שירת האזינו וכו׳

משמרת קדיד ישנה כבוש שנל ושיום מה תחילן
עזיבית כשחיה סיו שחורי רגל תשבעם ירדי תרבי
כשחיה

הס שלה

ליהוק שמריה עדרי
ויתנעשוכי תריה לו
וייצו צור עגן לחשרישו
להעיל לו

וכינו וכין מרגליו תפריחו
חוקקי כסלע כישכן לו
נטבע פרעה וכל חמנו
וירא כי לא יכול לו

עלות כוך שמשם נפלו
שמשי אשורי יחדיו לו
על שפת ים נרוזה
בזמירות נריע לו
לצור שוכן מעוני
תכוה יכחשו לו
היה לפניהם כמרן קדושה
כזמירות נריע לו
נירתן וכיאור עלצה
חירות לו

סליחות לעם אסתר

אשרה

אַשְׁרֵי מַכִּיר רַב תְּקֵף וְעָזּוּז אֵלִי זֶה ׃ הַמְחֻלָּל רַב תְּהִלָּה בְּזִמְרָה וְחַדְוָה בְּזִמְנֵי חֶזְוָה ׃ פְּקוּם לְמַעַן חֲנֵם אֵישׁ עֵר כּוֹזֶה ״ וְאֵין לְהַסֵּר דַּלְתֵי הַנְּשִׁימוֹת הַסֵּר תְּהִלָּה ״

יָהּ צָעַקְתִּי וְעָלִיתִי לְשֵׁם עָלֶיהָ ״ וְתִקְדַּע לְקוֹלִי גַּר יִן הַחֲתוּם לְכָלֶיהָ ״ וְהוֹתִי דְלִי יְהוֹשִׁיעַ וְאֶעֱלֶה רִגְלֵי כְּרִיחָה ׃ לֹא נִמְשִׁי ״ וְלֹא עֲזַבְתִּי כְּנֵלוֹת וְכַשְׁבִיָה ״

כִּי כָל פַּעַם וְעַתָּה [illegible] כְּלִיחָה לְדַד ׃ יִתְחַל וְאַחַר כֵּן מִכֵּן מִלְּמַטָּא ״ וְלִי לְשֵׁם מְזוּרֵי רְשָׁאוֹת תַּשַׁע וּמְחֻמָּה ׃ כִּי כָל מְהוּמָתִי עָלַי חָסֵר וְיִחְסִים חִפָּה ״ זֶה הַמַּאֲסִיר זִי הוֹסֵב וְנִדְלָל עָלָיו ׃ כִּי פְשָׁה אֵל אֵל יָדוֹ וְרֵעַ בְּצוֹאר אֵלָיו ׃ חָשֵׁב לְשָׁרֵשׁ פְּרִם מִשְׁפָּחָה מִפְּרִי כַּעֲלָיו ׃ חֲרַפְתּוֹ וְיָגֵל הַיּוֹם וְיֵרַע קְלִקְלָיו ״

טִפְּעוֹ מְרוֹצֵץ טְרִיָּה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ ׃ וְשֵׁאָג וְעָרַח סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת לְפָנָיו לְהֵלֶךְ ׃ יְפִי פְּרִי פְּתָחָיו פְּרִיאוֹת פִּי ׃ מֶלֶךְ יִשְׁמְשֵׁי עוֹחֵן וְנוֹחָה וְעָבְרִיאֵל שָׁתַב בְּחֵלֶךְ ״

כְּמוֹ מְעַן אוֹמֵר עֲחַר עֲשָׂה כֵּן נָחֵן צְוָאר וְשֵׁעַן לְהֵכֵן ׃ לְסוֹ מְצֵא יוֹשֵׁב וְסוֹדֵה קוֹטֵן בֵּית שְׁכֵן ׃ שִׂיחַ בָּא מְעוֹשֵׁךְ וְיָחֵה אֶת כָּל הַיְקוּם ״

מָשַׁךְ הַמֵּרְכָּב וְסָתָה חַדְרֵי לַמֵּם ׃ וְעַתָּה אֵין יִסְלַח אֲבָל אֲרִיחֵן ׃ בְּחֵמִין וְכַלִּים ׃ טְחִינָה הַדְמָה וְאַשְׁרֵה כָּל שֶׁבַּלְבָּבוֹ וְיֵדֵךְ וְשָׁאַב וְעָשָׂה כָּל תִּקּוּם ״

סוֹפֵר וְאַתָּה הֵיה בְּעֵרְכִי חֲעָרֵיךְ ׃ כִּי לֹא נִטָּה נִכֵּךְ מְחֻתָּעָג וְסֵרֵךְ עַל גַּבֵּי עֵלָה וְכָלַשׁ מָרְקוּ לְפָרֵיךְ ׃ לְקַיֵּם וְאַתָּה עַל בַּמּוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ

פִּסְעֵי טְהִילָּתֶם פְּנֵי בֵּית אֱלֹהֵינוּ וְהַעֲלֵה עָלָיו עֲנִיֵּי מְדוֹכָן
עֲצָה וְחִשָּׁה הוּא עֲנָבָה וְיַיִן לְעוֹכָן וְנִרְוָה אֹבֵל בְּשָׂלָה וְחַלְבֵי
רֹאשׁ עַל רֹעֵי חַסְכָּן

קְרָא לְמוֹרְעֵי וְהַגִּיד לָהֶם אֶת אֲשֶׁר נִדְרְשׁוּ וְכִדְבָרָם עִמּוֹ סְרִיסֵי
הַהֵיכָל וְהוּא רִכְּבָם עַל מִשְׁחַת הַמַּלְכָּה הַשְּׁלִישִׁית וְנִבְעֵת וְטִחֲנָן
וְיוֹרִיס אֶחָזוּהוּ

שָׁעָה וְקָשְׁבָה הַמַּשְׁכִּיל יְקֹם בְּחַסְדּוֹ וְחָתָם חוֹמְבִים וְכוֹרְתִים פְּרִי
אֲשֶׁלִּי גְּדוֹלִי וְכַעוֹשְׁכִי לְפָנִים וּמֵצָאוֹ עַל מִשְׁתּוֹ וְיָחֹר עָלָיו אַפּוֹ
וְצִוָּה לְהָמִיתוֹ

נֶאְכָּד שׁוֹרֵק וְגוֹרִין נָחוּ חֵיתוֹ יַעַר נָסוּ יָגוֹן וְאַטָּחָה וְאָנָּא וְסַעַר
יָדָךְ הַגְּדוֹלָה פָּרְסְמוּ מִשְׁעַר לְשַׁעַר מְרִיחַ בַּצַּר וּמֵשִׁיב
לְגַרְגַּן מַעַר

מְרֵאוֹת בְּצֶדֶק מְעֻנָּג כְּשַׁעֲנֵנַת לְקְרוּמִים מִי שִׁוָּה לְעֹפֶר נַפְשֵׁנוּ
נָחוֹת יְדֵי מַעֲגִימִים נָא לְמַעַנְךָ הַכְמֵר עָלֵינוּ נְחוּמִים מָלֵךְ וְשַׁב
עַל כִּסְאוֹ רְחוּמִים

וּמַלְמֵלֵךְ

מְחֻדָּשׁ לְכִסֵּא מַמְלָכָה

אַלְפַּי

דַּת וְחָכְמֵי דוֹרוֹת בְּעַפְרֵי יוֹשְׁבִים פְּחָזִים פְּלֵי דִּיוֹת
גַּם תִּיטְקוֹת מִתְפַּלְּשִׁים בְּאַפְרוֹת דּוֹאֲגִים וְכֹרְכִים
עַל רוֹעֲגְזֵרוֹת

הֵן בְּיוֹם זֶה נִגְזְרָה גְּזֵרָה וְנִחְתְּמוּ
סְפָרִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה זְכֵי יִשְׂרָאֵל לְהַכְרִית מַכְבִּירָה חֲמִיסִים
חֲרָצִים בְּמַתֵּךְ וּבְשׁוּרָה טַעַם זֶה נִמְשְׁכָה אֲלָפַי

יָגוֹן וְאַטָּחָה לִיהוּדִים וְסַעַד הָאֶחָד גְּזֵרַת תַּעֲנִית עֲשָׂרָה יְהוֹנָדָב
לְבַל תִּתְקַיֵּם עֵצַת חוֹשֵׁר

מִדַּת דִּין הַמְיַעֲרִיא לְפִדְיָה כֵּן יָמִיב כִּי לֹא קְשׁוּבָה הַתְעַנִּיא
סַעַר הָעֲלִיּוֹת הֵחֵזוּם בְּרֵעָדָה עַל כִּי נָזוּנוּ

עליאה יעאה פבגדיהלמנות: צור כי יחגבו ופתחי כשבעים
לשונות: קסג אגבות ודיוה בתחיטת רמז קול הינוקות לשון
מעונות
שדי פין כמו פקול גדיים אשר ישוטע תקף רועה ועיזות קול קשה
עמך ישראל עולה ברגע. שחרט אנגי חושב אותם לגמין
מה תעשה לשכך הגרול אשר פפיהם נשתמין
ומיד נתגלגל מדת הדין למדת רחמים: אבל נהפך ליום ישועה
ונחומים: ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר שני ימים
כגזרת אל מלך ושב על כפא רחמים
ואי מל מלך: ועוד ויהי בימי אחשורוש:
מתלת לכם מסתר
אתה
הא עושה פלא בכל דור ודור לעה לן כ חלדי
גבורות רחמיך לעם נספר דלים מקים מעפר
ואפר:
הנהרגים הורגים את הורגיהם והפגלכים עולכים את צלבה
ד אגגי על אוכן הרסה חשב לתת יעקב לבז ולמשטה
טף ונשים מכין עם תלמיד: יום אחד כנתנ
לי"ו ולאבד ולהשמיד כיצביר גרנה הינוקות אספת לפני
אבותם שארם לם לשסף
מחון אמותם גועות כראגז ונגיהם כנתנו כמו צאן להריג
סופרים נותנים ולרב נותנים עד עתה היינו סנודים כי גם
נאריך ימים ושנים
פגיעתם עליתה בשתי שעות בי"ה צור פין כקול גדיים
עולה למעלה קכו כלאפים ונבו לפני אל לא קול גדים
הם כי אם קול קטני עמיך ישראל
ריכן ריזם וחותם קרע והשיב הדעה על ראיש הכן הרי

פלגש: רש"י לחורם:
ורוצה: רש"י לחטם:
פלק: לרש"י פרושים
לקח רוזה: פ' חשק כרגש
לעגה: לרש"י לבושם:
אגגי פרושם: רש"י לשונם
שפיר אגגי פרושם:
לשסף: פי' לקשה הכתוב
אבותם:
ונשתה: לת ישקוה:
נתנם: לת נתנם:
פלגיעתם: לת תפלגתם:
פלן: לרש"י פרושם:

שמה עדיה ונהפכו עניים להתלות על עץ אבעם סגים
תקפו מתים ומתו חיים כי לא חפיר עמלת גוים "
שדי אתה לא שנית מקני נגיהם אנחנו רחם כמו רחמת
תכרנו ופקדנו בפקידתישועה ורחמים " אל מלך יושב
על כסא רחמים "
ומל מלך

ויהי בשושן הבירה עמל הישועה עלתה עטרה
על שניהם ויהוי ויחנן ומרי עריץ אכזריהם ולא הבו
הכתוביב עוטה כגדר עשירה מאוכל ויצא לחוץ עגן

תחנות מיושב לצום אסתר "

שובן עליונים מלך מסלית עתיר ולובש גאות אף
עטוי כתר לרוממיך כפי אנא העתר נאשר
עשית כימי מרדכי ואסתר "
עשיריה שכך לאחי ניתך זהב עריתי נבוסתי פראיך אשפתן
ויחתי גבורתיך אשלגה כל עוזי כי נשבעתי ויכיך יי
להזדיעני כימי קדם קדמתי "
שלשלי בעולם נתון שבעים שנה ועלי יצאה גזרה
משונה זעקתי אליך עזרתני עזרה הישנה חסדי יי
אזמירה נבל עת ובכלי עזנה "
ידה בית מקדשך פטרם נשוא ראש יהידים יעצו עלי
חרוש כמעט פליתי כימי אחשורוש לולי רחמיך מכין
אחרית מראש "
ים ראשי כבן מחלתי " טהג מדיתו וחקוים רמוצתי
ידה כמורדית חמלכה ושתי " עותה ונדשה ותלקח
הדסתי "

חסכות שתר : ל שוחשלפם :
אשגה : לשון רבוי ושכוח :
שלשלי : ל כרלבון בשם יש
משונה : שם סוג שמשתנה
ידה : שם סוג שמשתנה
רמז לשלשלת כלשה :
חרוש : ל מקום מחרש
רמז כאשר מחשבין מלת
רמוז אליו :

עַל־כֵּן נוֹשְׂאָה עֵינַי אֶל־הַשָּׁמַיִם׃ צוּר גָּדוֹל אַדִּירִים וְאַלּוּפִים׃
קְדֵם לְאַבְדִּי בְּמִדְבְּרֵי אַלְמָוֶת׃ רִשְׁמוֹת הַשְּׁתִים עַזְרָיִם
וּרְחוֹבוֹת׃

שֶׁלְּחוּנִי יָצָאתִי וְהָיִיתִי שׁוֹשֵׁן סְבִיבָה׃ תִּירְגַּמְן מְחִירְעִי וְהִתְחַלְחַל
וְהַפְלָבָה שְׁאֵלָה עַל מַה זֶּה וְעַל מָה זֹאת הִפְכִּיבָה׃ מֵרִדְכִי׃
הוֹדִיעָה מְחִירָה עֲטִנָּה וְהִבָּה״

וְשָׂרֹת פְּנִימָה בְּעֵצַת לְפוֹת יוֹכֵן׃ אֲמָרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ עַל יַד הַחֵן
וְהַסּוֹכֵן׃ לְךָ כְּמוֹ הַיְהוּדִים שֶׁלֹּשׁ עוֹמוֹת לְהוֹכֵן׃ פִּתְחֵן וְגַם אֲנִי
וְנַעֲרוֹתַי אָצוּם כֵּן״

רוּחַ מְחִיָּתָם וְאוֹזֵן בְּכֵלוֹן שִׁכְחִי׃ שֶׁחֲשַׁמְתֶּם וְתִרְבֵּן חֲפִיד וְהִכְנִיא
עֲלֵינוּ״ יוֹם לְאַבְדִּי וְהוֹשֵׁב פּוֹ רַעֲתוֹ׃ יָקֵשׁ וְתִתְלֶה בְּעֵצַת
וְיֵרֵשׁ אֲשֶׁפֵּר״

וְאָז לְיִהוּדִים רֵיעָה וְחַבְלָה׃ וְכֵן צוֹם וְאֵת יוֹם סְפָרָה וְתִתְלֶה״
קִיְּמוּ עַל־יְהֵם יְמֵי הַפּוּרִים לְעִתָּם׃ מִכְּתוֹבָם וּכְמַזְמַנָּם בְּכָל־שָׁנָה
סָלָה״

וְאָכְאָה פּוּ עַד יוֹם לְכֵן פְּקוּדֵי׃ וְיֵשׁ מַנְדָּה וְשׁוֹכֵן אַחֲרִיתִי
מְרֵאשִׁיתִי׃ דְּרוֹ כְּמָה לְהַשִּׁיבָה אֶל קֵרֵשׁ אֲרִשְׁתִּי׃ קְדוּשָׁתָן
אֲז אֲעָרִין אֶל חֵרֵד וְחוֹרֵי״

לְדוֹדֵיךָ כְּמוֹ נְעֵי וְיִכְוֹנָה׃ מְמֻשָּׁה עֲשׂוֹתָה בְּיוֹם אַחֲרָנוֹ וְמִסְכָּר
שְׁכֵן שְׁלִיחוֹס
הַמָּה וְהַתֵּרֶת מִיּוֹשֵׁב לְשָׁכֵם וְמִשְׁכָּב

אֶל אֶחָד

וְאֵין שָׁכֵן׃ וְהִי־נָא יְדֵךְ לְעֵזְרֵנִי׃
בְּרִית אֱמֶת בֵּינֵךְ וּבֵינִי׃ שְׁמוּאָה לִי וּלְכֵנִי״
כִּיּוֹם עֲשׂוֹתֵךְ דִּינִי׃ בְּרִי הַדְּשָׁה וְאֵשׁ יְמֵנִי״
וְאַנְתָּה יְדִי עִבְרֵךְ׃ אֲחַזְתָּ בְּיַד יְמִינִי״
וְלֹא אֶחָד״

כִּי נְכֵרָה הִיא לְאָה שִׁשָּׁם כִּשְׁבֵי רַאוּתֹת

יְדֵי רִאשׁוֹן עֵת בָּאָה שֵׁכֶשׁ עָשׂוּ גְּבֵרוּתֹת

וְכֵן פִּילֶגֶשׁ נִבְאָה וְיָדֶיהָ הָיוּ אֲסוּרוֹת

וְשׁוֹפֶת רִאשׁ צַלְמָוֶת יָדֵי אָחִיהָ הַשֵּׁנִי

וְהַשְּׁלִישִׁי

רֵחֶל יָלְדָה שְׁלִשָּׁה וְהֵם הָיוּ בְּנֵי חַיִל

וְיוֹעֵץ בֶּן בֵּן וְחַלָּשָׁה כְּנֶגְדָּם בָּא שְׁלִישִׁי לְחַיִל

וְעַם בֶּן יִשׁ קְשָׁה וַיַּכֵּם אֶת אֲבִיחַיִל

אֶת לְהוֹשִׁיעֵנִי

אֲדוֹנַי רְאֵה עָנְיִי וְשִׁמְעֵנִי

וְהַשְּׁנִיִּי

וְהַעֲזֹב יָדִין וְנִלְחֲמוּ עִם מַעֲרָי

וְכֵן לֹא בֵּן הָאֱמֹרִי וַתִּתֵּן יָדָן נָזָר

וְשׁוּב מְחַזְּקֵי לְיִשְׁקֹל כֵּן עֲשָׂרִית אֲלָפִים כִּכָּר

שָׁוְא לְבַד יְמוֹתְתֵנִי וְאָז תָּשׁוּב תְּחַיֵּנִי

וְהַשְּׁלִישִׁי

מַעֲנִי אֵיךְ תַּעֲנֶנּוּ וְאִקְרָא וְלֹא תַעֲנֵנִי

כִּי אֶכֹּד תִּבְעֲרֵנִי וְחַטָּם לֹא וְכִבְרֵנִי

כֵּן אֲמָתִי יְשִׁבְתֵנִי וְנָוָה עַל אֹזֶן יְחַבְּרֵנִי

אָבִי רְאֵה כִּי עָנִי וְאֵבָה נַפְשִׁי עָנִי

וְהַשְּׁלִישִׁי

לֹא תְּתֵר מִמֶּנִּי שֵׁרִי וְהַבִּיטָה לְמַדְלֵי יָדֶיךָ

וְכִי

[illegible]

סדר יום פורים

על הנסים

קריאת יום פורים

ויבא

שמעת ימים בחדר בית המלך ויחל עדיהם אסתר את
מחבי לבן ואדגבן עלילי הסרסים ועמודי שש אשר אחשורוש וכסא
על רצפת שהם ושש ושיש וסוחרת: ומשקה בכלי זהב וכלים
מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך והשתיה אין
אנס כיכן יסד המלך על כל נדיב ביתו לעשות איש כאשר
נמוסתי המלכה עשתה
נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: ויום השביעי כי
טוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא
זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני
המלך אחשורוש: להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר
מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה
והנה המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים
ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: ישמר
המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי
דין: והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא
ממוכן שבעת שרי פרס ומדי רואי פני המלך הישבים ראשונה
במלכות: כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה
את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים:
ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עות
ושתי כי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל
מדינות המלך אחשורוש: כי יצא דבר המלכה על כל הנשים
להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר
להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה: והיום הזה תאמרנה
שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך
וכדי בזיון וקצף: אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו
ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבר אשר לא תבוא ושתי לפני

המלך אחשורוש ומלכותו ויתן המלך לישועתה השוכה מקצה
השמים פתגם המלך אשר ועשה כל מלכותו כי רבה היא וכל
הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן וישב הדבר
בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן ותשלח
ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל
כל עם כלשונו להיות כל איש שורר בביתו ומדבר כלשון עמו
אחר הדברים האלה כשך חמת
המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר
נגזר עליה ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך
נערות בתולות טובות מראה ויפקד המלך פקידים בכל
מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל
שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר
הנשים ותתן תמרוקיהן ויחבורה אשר תיטב בעיני המלך
תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן

איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי
בן קיש איש ימיני אשר הגלה מירושלם עם הגולה אשר
הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך
בבל ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דודו כי אין לה אב
ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה
לקחה מרדכי לו לבת וייהי כהשמע את דבר המלך ודתו וכהקבץ
נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל
בית המלך אל יד הגי שמר הנשים ותיטב הנערה בעיניו
ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותיה לתת לה
ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת
נערותיה לטוב בית הנשים לא הגידה אסתר את עמה ואת

מולדתה ק מרדכי יהוה עליה אשר לא תגיד: וכבלים ויוכ
מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסת
וכה יעשה בה: ובהגיע תור נערה ונערה לבוא אל המלך
אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כ
ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המור וששה
חדשים בבשמים ותמרוקי הנשים: ובזה הנערה באה אל
המלך את כל אשר יאמר יתן לה לבוא עמה מבית הנשי
עד בית המלך: בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית
הנשים שני אל יד שעשגז סריס המלך שמר הפילגשים
לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם:
ובהגיע תור אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת
לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי
סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל
ראיה: ותלקח אסתר אל המלך אל היכל מלכותו אחשורוש אל
בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע
למלכותו: ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן
וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה
ויכליכה תחת ושתי: ויעש המלך משתה גדול לכל שריו
ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משא
כיד המלך: ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער
המלך: אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה
עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עושה כאשר
היתה באמנה אתו:
בימים ההם ומרדכי יושב בשער המלך קצף בגתן ותרש
שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלוח יד במלך
אחשורוש: ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה

ואשר אסתר המלך נפשם מרדכי: ויפקד המלך ויתלו
שמם על עץ ויפקד בספר דברי הימים לפני המלך
אחר הדברים האלה גדל המלך
אחשורוש את המן בן המדתא האגגי וישאהו וישם את כסאו
מעל כל השרים אשר אתו: וכל עבדי המלך אשר בשער
המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא
כרע ולא ישתחוה: ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך
למרדכי מדוע אתה עבר את מצות המלך: ויהי באמרם
אליו יום יום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו
דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי: וירא המן כי אין
מרדכי כרע ומשתחוה לו ויפלא המן חמה: ויבז בעיניו וי
שלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש
המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל ממלכות אחשורוש
עם מרדכי: בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים
עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן
מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר:
ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו
עם אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות ממלכותיך
ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך
אין שוה להניחם: אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת
אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל
גנזי המלך: ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן
בן המדתא האגגי צורר היהודים: ויאמר המלך להמן הכסף
נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך: ויקראו ספרי המלך
בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר
צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על

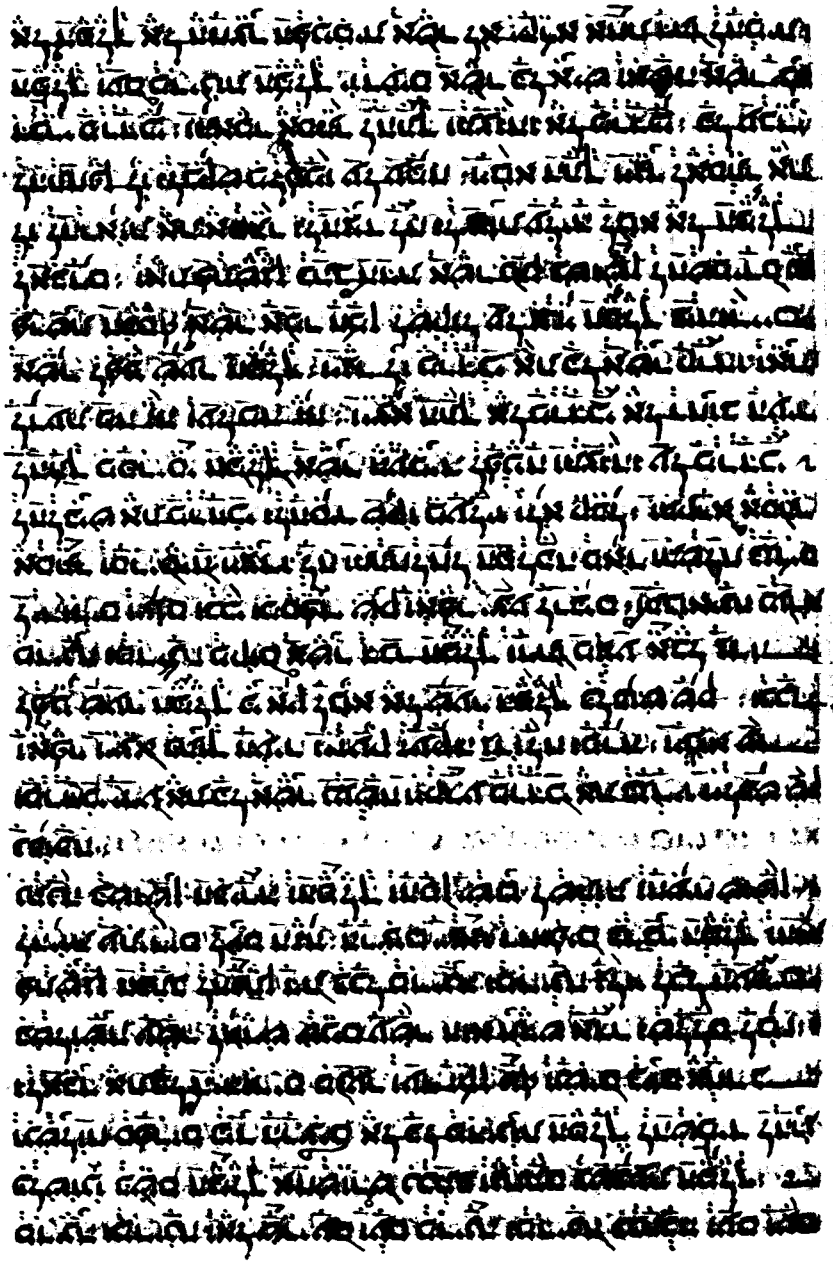

ויבא את אחיה ואת דרש אשתו וכל אשר נתן
עשרו וזרבבל את כל אשר גדל המלך
על השרים ועבדי המלך ואחיה הנביא
הפלטה עם המלך אל המשתה אשר
ולמחר אני קרוא לה עם המלך
אשר אם ראה את מרדכי היהודי
ותאמר לו דרש אשתו כל אחיה
אמרו ולבקר אסר למלך ויתלו את המן
המלך אל המשתה שמח וישב הנבר

בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר
הזכרונות דברי הימים ויהי נקראים
ויכתב אשר הגיד מרדכי על
משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך
המלך מזה נעשה יקר וגדולה למרדכי
המלך משרתיו הנערים משרתי
והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר
את מרדכי על העץ אשר הכין לו
הנה המן עמד בחצר ויאמר
לו המלך מה לעשות באיש אשר
לכוש מלכות אשר לבש בו המלך
ואשר נתן פתר מלכות על
איש משרי המלך הפר הנביש
חפץ ביקרו והרכיבהו על
יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו
מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר

ויאמר המלך למרדכי היהודי
המיושב בשער אל יפל
ממנו דבר מכל
אשר דברת
ויקרא

והפקים אשר נתן המלך ליהודים לאשר בכל עיר ועיר להקהל
ולעמד על נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את כל חיל עם מדינה
וצרים אותם טף ונשים ושללם לבוז: ביום אחד בכל מדינות אחשורוש
בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר:
פתשגן ונכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים
ולהיות היהודים עתודים ליום הזה להנקם מאויביהם: הרצים
יצאו רכבי הרכש בהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה
בשושן הבירה: ומרדכי יצא מלפני
המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוץ
וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר: ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום
אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום
טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם:
בשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר
הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו אויבי היהודים
לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם:
נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח
יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל
העמים: וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי
המלאכה את היהודים נשאים את היהודים כי נפל מרדכי
עליהם: כי גדול במית המלך ושמעו בכל המדינות
כי איש מרדכי הולך והגדל ויהי היהודים בכל איביהם מכת
חרב והרג ואבדן ויעשו בשונאיהם
כרצונם: ובשושן הבירה הרגו היהודים
ואבד חמש
מאות

האחשדרפנים

פחי

אִישׁ :	וְאֶת
פַּרְשַׁנְדָּתָא	וְאֶת
דַּלְפוֹן	וְאֶת
אַסְפָּתָא :	וְאֶת
פּוֹרָתָא	וְאֶת
אֲדַלְיָא	וְאֶת
אֲרִידָתָא :	וְאֶת
פַּרְמַשְׁתָּא	וְאֶת
אֲרִיסַי	וְאֶת
אֲרִידַי	וְאֶת
וַיְזָתָא :	עֲשֶׂרֶת

בְּנֵי הָמָן בֶּן הַמְּדָתָא צֹרֵר הַיְּהוּדִים הָרְגוּ וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם:
בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפַּר הַהֲרוּגִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְּהוּדִים
וְאֶת חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֶת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן בִּשְׁאָר מְדִינוֹת
הַמֶּלֶךְ מַה עָשׂוּ הַשְּׁאֵלָתֵךְ וְיִנָּתֶן לָךְ וּמַה בַּקָּשָׁתֵךְ עוֹד וְתֵעָשׂ:
וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִתֵּן גַּם מָחָר לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר
בְּשׁוּשַׁן לַעֲשׂוֹת כְּדָת הַיּוֹם וְאֶת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן יִתְלוּ עַל הָעֵץ:
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵעָשׂוֹת כֵּן וְנִתַּן דָּת בְּשׁוּשַׁן וְאֶת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי
הָמָן תָּלוּ: וַיִּקָּהֲלוּ הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן גַּם בְּיוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ אֲדָר וַיַּהַרְגוּ בְשׁוּשַׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ
אֶת יָדָם: וּשְׁאָר הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בִּמְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ נִקָּהֲלוּ וְעָמַד
עַל נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאֹיְבֵיהֶם וְהָרוֹג בְּשׂנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים
אֶלֶף וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם: בְּיוֹם שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ
אֲדָר וְנוֹחַ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה:
וְהַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן נִקָּהֲלוּ בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה

עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה:
על כן היהודים הפרזים הישבים בערי הפרזות עשים את
יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלח
מנות איש לרעהו: ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח
ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש
הקרובים והרחוקים: לקים עליהם להיות עשים את יום
ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה
ושנה: כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש c
אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות
אותם ימי משתה ושמחה ומשלח מנות איש לרעהו ומתנות
לאבינים: וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר
כתב מרדכי אליהם: כי המן בן המדתא האגגי צורר כל היהודי
חשב על היהודים לאבדם והפל פור הוא הגורל להמם ל
ולאבדם: וכבואה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו
הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אתו ואת בניו
על העץ: על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על
כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על כה ומה הגיע
אליהם: קימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל
הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה
ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: והימים האלה נזכרים
ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר
ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא
יסוף מזרעם:

וז ויכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי
את כל תקף לקים את אגרת הפרים הזאת השנית: וישלח
ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה

מלכות צוה שומרים ברית שלום ואמונה שלחם אוהבי הפירים והאלוה
כמוהם כאשר הלכו על ידי אמרו כי הוא אמר ואמתך המלכה ואשר
קיים ועל עשרת הדברות שהן עדות שמרו פקודותיו נתן אמרי אמתו
קיים נתני אפריים האלוה ונתתך במפרי

ונשם האמת אלה שרוש עם הארץ ואין ויהי אם שמוע תקפו
תבונתו אשר שת אותות בירושלים אשר בלילה ההוא נתנו
על ספר דברי הימים למלכי יהודה כי בירושלים היתה
למלך עוזיהו ויהוש ויגד ליהודים ביתה ויך אחיו ויכשל לעמו
ודבר שלום לכל זרעו

חתן יהוידע שבעת ימים

נאצ אמת האלוה אתה יבינו והוא יודענו
ושמם את מקומו והעמיד למנוחה בריחו
והפשלם גמול לכל איבי נפשנו צלי אמתיך לעמוד ישראל ועמך

צריהם הא הכוכבים

אֲרוּר הָמָן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְּדִי בָּרוּךְ מָרְדְּכַי חֲזָקְנִי׃
אֲרוּרָה זֵרֶשׁ אֶשֶׁת מַפְחִידִי בְּרוּכָה אֲסְנַת בַּעֲדִי׃
בָּרוּךְ בָּרָק טָרִיךְ יָם בָּרוּךְ בָּרוּךְ בָּרוּךְ מָרִיאָבִי׃
בְּרוּכָה בְּרוּכָה בְּרוּכָה אֲסְתֵּר בְּרוּכִים בְּרוּכִים בְּרוּכִים כָּל יִשְׂרָאֵל׃
אָרוּר אָרוּר אָרוּר הָמָן כּ
אֲרוּרָה אֲרוּרָה אֲרוּרָה זֶרֶשׁ

ומלבן יהי יחולה ויחי קוריו ועלה ויתוקריים וכח
שמין וקדיש נעור ויהיה יהיו שהקעידו ושבו שבת
וקדיש טרגל ושלחן עורך לחכיריהם בשוחה ועל
ויה״י ילדם שלוח שתי ומנוך ומחר ומנוך ונהנעם

כָּם קְדֹר מְלֵיס

יוצר לפרשת פרה

אום [illegible]

[illegible]

נאור ארוכה ועמוקה — לחם טאהב לחשוקה
כרכיד בצואר להחמקה — גם היא בביאי מתוקה
נתקף וכועאי מחקה — מעפו כלי לסלקה
אשרי מי זאת שהתחקם בפרה זאת — בפרשת פ זנזות

קדוש

דרש בעד טטרה — חיובם לתובי בפרה
בערם עבור לכפרה — אלא פחטאת בפרה
חרת עליהם גזרה — וחנם באמירה סורדה
וזה המקבל עתיות — וחשך מהם עברה

וכל צנקם נעדה

זכרון פרה אדומה — כפי יוצה תמה
לעד בלי לעלמה — חסד דת תמידה
יעטו בה להתרוממה — בני יוצר נשמה
טועמיה בשוב מביאה — כלי חיות לשמה
והארץ הנשמה — זאת חקת התורה
ערוכה ושמורה — פם להקדיש לעורא

וקדוש

יקרה והדרה תכניה — ומכל מום שלמה
בנקיות וטהורה מסוימה — פרה חקוק ושומה
לשמח נפש עגומה — למעלה לזקוף ולרוממה
לטהר נפש אשמה — ולמחוד עון זעומה
עד בלי להאשיכה

טַהֲרַת לִבֵּנוּ אַמֵּץ
וְאַל תַּעֲבִירֵנוּ
וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ
שֶׁנֶּאֱמַר יִרְשְׁעוּ רְשָׁעִים
וְיַעַזְבוּ דַּרְכָּם אִישׁ

עַל יְדֵי כֵּן נִתְיַצְּבָה
וְנִרְקִידְמֵן כָּל לְיִשְׁבָּה
הוּא יִקְרַב אוֹתָנוּ
עוֹשִׂים חֶסֶד שׁוֹכְנָה

קְדוּשָׁה וְלֹא לְסִגֻלָּה
נִרְקִידְמֵן כָּלִיל וְעוֹלָה
נִרְאֶה וְלֹא נֵרָעֵלָה
שׁוֹכְרִיהָ יִצְרֵי מְחֻלְחֶלָה
מְשׁוֹרְרִים שִׁיר וְתִהֻלָּה
אֲשֶׁר שְׁמָךְ נִזְכָּרִים

קְדוּשׁ

קריאת פרשת פרה

וַיִּדַּבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה
אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדֻמָּה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם אֲשֶׁר לֹא עָלָה
עָלֶיהָ עֹל: וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו וְלָקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ

נאצבעו והזה אל נוכח פני האהל מועד מזרקה שבע פעמים׃
ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על־
פרשה ישרף׃ ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשלך
אל תוך שרפת הפרה׃ וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים
ואחר יבא אל המחנה ושמא הכהן עד הערב׃ והשרף אתה
יכבס בגדיו במים ושמא עד הערב׃ ואסף איש טהור את
אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה־
לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת היא׃ וכבס
האוסף את אפר הפרה את בגדיו ושמא עד הערב והיתה
לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם׃ הנגע במת מ
לכל נפש אדם ושמא שבעת ימים׃ הוא יתחטא בו ביום
השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי
וביום השביעי לא יטהר׃ כל הנגע במת בנפש האדם אשר
ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ב
ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד־
טמאתו בו׃ זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל
האהל וכל אשר באהל ישמא שבעת ימים׃ וכל כלי פתוח
אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא׃ וכל אשר יגע על פני
השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר ישמא
שבעת ימים׃ ולקחו לשמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו
מים חיים אל כלי׃ ולקח אזוב ושבל צפים איש טהור־
והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם
ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר׃ והזה הטהור
על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי
וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב׃ ואיש אשר ישמא ולא
יתחטא ונכרתה הנפש ההיא מתוך הקהל כי את מקד־ש

יהוה טמא מי עיר לא ישקין עליו טמא הוא יהיה להם לחקת
עולם והזה המזה יכבס בגדיו והנוגע במי הנדה יטמא
עד הערב׃ וכל אשר יגע בו הטמא יטמא הנפש ההוא׃

חפטרת פרשת פרה ביחזקאל

ויחי דבר יי׳ אלי לאמר׃ בן אדם בית ישראל ישבים
על אדמתם ויטמאו אותה בדרכם וכעלילותם
כטו׃ את הנדה היתה דרכם לפני ואשפך חמתי עליהם על
הדם אשר שפכו על הארץ וגלוליהם טמאוה׃ ואפיץ אותם
בגוים וזרו בארצות כדרכם וכעלילותם שפטתים׃ ויבא אל
הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם
עם יי׳ אלה ומארצו יצאו׃ ואוחל על שם קדשי אשר חללוהו
בית ישראל בגוים אשר באו שמה׃
לכן אמר לבית ישראל כה אמר יי׳ אלהים לא למענכם אני עשה
בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם
שם׃ וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם
בתוכם וידעו הגוים כי אני יי׳ נאם יי׳ אלהים בהקדשי בכם
לעיניהם׃ ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל
הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם׃ וזרקתי עליכם מים
טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר
אתכם׃ ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי
את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר׃ ואת רוחי אתן
בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם
וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי
אהיה לכם לאלהים׃ והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי

אל חדגן והרפתי אתו ולא אזמן עליכם רעב: וירדתי לי[illegible]
העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים:
וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם
בפניכם על עונותיכם ועל תועבותיכם: לא למענכם אני עשה
נאם אדני אלהים יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל:
פה אמר אדני אלהים ביום טהרי אתכם
מכל עונותיכם והושבתי את הערים ונבנו החרבות: והארץ
הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר: ואמרו
הוא: הארץ החשמה הזאת כגן עדן והערים החרבות והשממות
והשחתות בצורות ישבו: וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם
כי אני יהוה הנדרתי נבניתי נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי:
כה אמר אדני אלהים עוד זאת אדרש לבית ישראל
לעשות להם ארבה אותם כצאן אדם: כצאן קדשים כצאן
ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם
וידעו כי אני יהוה:

מגילת יחזקאל מפטרה ליום ראש השנה

ומשלים בדרום

[illegible]

אות [illegible] ה החדש [illegible] אתך כל קדש
וכו ישע לחדש:

מחריב תגבעים אתך לקדש [illegible]
אוצרך קדש: [illegible] עשה עחדש
ומירך תזעוס להדש [illegible] וכל [illegible] ירוכם ורגד ש
חחד ש הזה לכם [illegible] כל [illegible] תיבנו

נחלה כבל קהלכם קדוש׃

דרשתו מכל חדשים והנחלתו לקדושים
היות בו מקדישים הזמנתו לשלישים
לאפרתים מיגלשים למנות בו עד שלשים
ובו תפיל רשעים ותחמול על צאן קדשים

בבית קדש הקדשים׃

זכרון שבועת פרוכים הזכרת למבורכים
להושיעם כיד מפריכים חונן דלים ודכים
חכמתך על נמוכים אשר אחריך משוכים׃
טוב טעם מעריכים ולפניך לב שופכים

בראש ירח מחליכים׃

יקובצו עתה מקהלים ביופי תאר מכלולים
ושם תשמע פלולים׃ כבוד שמך מעלים
וכשיח תחן מתפללים בחשבון ראש רגלים׃
לפניך יהיו מסוגלים כל גזעי דגלים

משוררים ומהללים׃

מה גדלו מעשים עושה נפלאות וגסים
לבנים אהובים ועמוסים נוצלו מיד פתוחים
אשר אותם מעשים והועמסו חיות ששים
שונאיהם בים דורסים וכנגד ראשיכו רופסים

כי בנוחם היו חוסים׃

עולצי בשמחות ישישו בריב הצלחות
ויתעלטו מכל אנחות פורה אלהי הרוחות
הפעלה מכל שבחות ישה אזן לשיחות
שונאיו יפיל בשוחות ונפשותם יהיו שחות

מכל רע מוכחות׃

קדוש חושך עדרים — זכר ברית אבירים
אשר לפניו היו צרורים — רץ בנגים מובחרים
מפל צד ועברים — לפניו היות משמרים
שקוד עליהם בליל שמורים — מקטל למענם נכורים
והוציאם בפרות מוררים — תיפן באני ישנה
ותעילה מעדינה — בראשון לחדשי השנה

קדוש — המלך

ויאמרו יצר של שכר ומשלמין כאחר יעשרה ויש חל
רח ניסן משכ אות תישמח קיבס יצר יחדש יקוין הלל
ומוציאין ג הח כאחר קורין מפ היום וכאו כאל רח
ובאלו מפטיר קורין פשה ון יחדש הזה לכם ריש חל

קריאת פרשת החדש

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים
לאמר: החדש הזה לכם ראש חדשים
ראשון הוא לכם לחדשי השנה: דברו אל כל עדת ישראל
בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית:
ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרוב אל
ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה: שה
תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו: ז
והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו
אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: ולקחו מן הדם ונתנו
על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו
בהם: ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על
מרורים יאכלוהו: אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים

כִּי אִם עַל אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל כְּרָעָיו וְעַל קִרְבּוֹ׃ וְלֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד
בֹּקֶר וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃ וְכָכָה תֹּאכְלוּ אֹתוֹ
מָתְנֵיכֶם חֲגֻרִים נַעֲלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמַקֵּלְכֶם בְּיֶדְכֶם וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ
בְּחִפָּזוֹן פֶּסַח הוּא לַיְיָ׃ וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִכֵּיתִי
כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם
אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְיָ׃ וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאוֹת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר
אַתֶּם שָׁם וְרָאִיתִי אֶת הַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵיכֶם וְלֹא יִהְיֶה בָכֶם נֶגֶף
לְמַשְׁחִית בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכָּרוֹן,
וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תָּחֹגּוּהוּ׃ שִׁבְעַת יָמִים
מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תַּשְׁבִּיתוּ שְׂאֹר מִבָּתֵּיכֶם כִּי כָּל
אֹכֵל חָמֵץ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד יוֹם
הַשְּׁבִיעִי׃ וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלָאכָה לֹא יֵעָשֶׂה בָהֶם אַךְ אֲשֶׁר יֵאָכֵל לְכָל
נֶפֶשׁ הוּא לְבַדּוֹ יֵעָשֶׂה לָכֶם׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמַּצּוֹת כִּי בְעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת צִבְאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת
הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מַצּוֹת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב׃
שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם כִּי כָּל אֹכֵל מְחֻמֶּצֶת וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר וּבְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃ כָּל מְחֻמֶּצֶת
לֹא תֹאכֵלוּ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם תֹּאכְלוּ מַצּוֹת״

וּנְכִין עַל יְחִידָה קַלְמָן הַכֹּהֵן וּמְפָרְשִׁי בִּיחִזְקֵאל״

הַשְׁאֵרֶת פָּרָשַׁת הַחֹדֶשׁ בִּיחִזְקֵאל

בְּרֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקַּח פַּר בֶּן
בָּקָר תָּמִים וְחִטֵּאתָ אֶת הַמִּקְדָּשׁ׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִדַּם הַחַטָּאת וְנָתַן עַל מְזוּזַת הַבַּיִת וְעַל אַרְבָּעָה פִּנּוֹת הָעֲזָרָה

לְמִזְבֵּחַ וְעַל מְזוּזֹת שַׁעַר הֶחָצֵר הַפְּנִימִית: וְכֵן תַּעֲשֶׂה בַּשִּׁבְעָה
בַּחֹדֶשׁ מֵאִישׁ שׁוֹגֶה וּמִפֶּתִי וְכִפַּרְתֶּם אֶת הַבָּיִת: בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם הַפָּסַח חַג שָׁבֻעוֹת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל:
וְעָשָׂה הַנָּשִׂיא בַּיּוֹם הַהוּא בְּעַדּוֹ וְכָעָם כָּל עַם הָאָרֶץ פַּר חַטָּאת:
וְשִׁבְעַת יְמֵי הֶחָג יַעֲשֶׂה עֹלָה לַיְיָ שִׁבְעָה פָרִים וְשִׁבְעָה אֵילִם ד
תְּמִימִם לַיּוֹם שִׁבְעַת הַיָּמִים וְחַטָּאת שָׂעִיר עִזִּים לַיּוֹם: וּמִנְחָה
אֵיפָה לַפָּר וְאֵיפָה לָאַיִל יַעֲשֶׂה וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה: בַּשְּׁבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֶּחָג יַעֲשֶׂה כָאֵלֶּה שִׁבְעַת הַיָּמִים חַטָּאת כָּעֹלָה
וְכַמִּנְחָה וְכַשָּׁמֶן:

כּה אָמַר יְיָ אֲדֹנָי שַׁעַר הֶחָצֵר הַפְּנִימִית הַפּוֹנֶה קָדִים יִהְיֶה סָגוּר
שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת יִפָּתֵחַ וּבְיוֹם הַחֹדֶשׁ יִפָּתֵחַ: וּבָא
הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ אוּלָם הַשַּׁעַר מִחוּץ וְעָמַד עַל מְזוּזַת הַשַּׁעַר וְעָשׂוּ ז
הַכֹּהֲנִים אֶת עֹלָתוֹ וְאֶת שַׁלְמָיו וְהִשְׁתַּחֲוָה עַל מִפְתַּן הַשַּׁעַר וְיָצָא
וְהַשַּׁעַר לֹא יִסָּגֵר עַד הָעָרֶב: וְהִשְׁתַּחֲווּ עַם הָאָרֶץ פֶּתַח הַשַּׁעַר
הַזֶּה בַּשַּׁבָּתוֹת וּבֶחֳדָשִׁים לִפְנֵי יְיָ: וְהָעֹלָה אֲשֶׁר יַקְרִיב הַנָּשִׂיא
לַיְיָ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שִׁשָּׁה כְבָשִׂים תְּמִימִם וְאַיִל תְּמִים: וּמִנְחָה ט
אֵיפָה לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים מִנְחַת מַתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה:

וּבְיוֹם הַחֹדֶשׁ פַּר בֶּן בָּקָר תְּמִימִם וְשִׁשָּׁה כְבָשִׂים וְאַיִל
תְּמִימִם יִהְיוּ: וְאֵיפָה לַפָּר וְאֵיפָה לָאַיִל יַעֲשֶׂה וְלַכְּבָשִׂים כַּאֲשֶׁר
תַּשִּׂיג יָדוֹ וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה: וּבְבֹא הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ אוּלָם הַשַּׁעַר יָבֹא
וּבְדַרְכּוֹ יֵצֵא: וּבְבֹא עַם הָאָרֶץ לִפְנֵי יְיָ בַּמּוֹעֲדִים הַבָּא דֶּרֶךְ שַׁעַר
צָפוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא דֶּרֶךְ שַׁעַר נֶגֶב יֵצֵא
דֶּרֶךְ שַׁעַר צָפוֹן לֹא יָשׁוּב דֶּרֶךְ וּשְׁעַר בָּא בּוֹ כִּי נֶכַח יֵצֵא:
וְהַנָּשִׂיא בְּתוֹכָם בְּבֹאָם יָבֹא וּבְצֵאתָם יֵצֵא: וּבְחַגִּים וּבַמּוֹעֲדִים תִּהְיֶה
הַמִּנְחָה אֵיפָה לַפָּר וְאֵיפָה לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים כְּמַתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הִין
לָאֵיפָה:

יוצר לשבת הגדול של פסח

אני חומה ושדי כמגדלות : אותם סרסר נורא תהלות
בעת פקדי להוציאי כמכלות : בזמן חתור
השמיע קולות :

ידו שלח מן החור הקריבני לעם נבחרי בחור
וסככני כאכרתו באורין שיחור : רמי כנפיסתי חזיני כמחוור
המו מעי גרונתו מלאחור

" קדוש "

גל לחצי לפני עזי גלה כבודו בפנה לחוזי
דבר בקדשו לחדי ולהעלידי : דשת פורכי מכשמן מרדי "
הרצה לפניו כל המשלח חשיבו שלח נא ביד תשלח
ויפצר בו בזאת להשתלח : וילך הוא ונבחר למפלח "
זקני כבוד אספו קבצו זה עזם למו פצו
חברו לילך למפני נלחצו : חבאו ונשמטו והאחים רצו "
טחון עניו מה לך טורח עול מעליהם השלך
ימים שלשה ילכו מהלך : יזבחו זבחי צדק למחוללך "
כעס רשע ישובו חרק כאויל עגה ואיעות שרק
למס חקדי ויראה פרק לא ידעתי שולח ברק "
מעון לנואל עלה וענה מה תחשב ותבקש תואנה
נאכך למו מטובך להתדשנה : נהפכת עתה לרוש ולענה :
שגיא כח עניים דואה סרסרני לך להניח לתלאה
עורף אם תקשה תשאה עירך וארצך וכל הנראה "
פן תנא כאש חמה פקוד והחרם ישכי כיערימה
עבאות קדושים לשוכן רומה " עאם מעמך
ויחגו כאימה "

קָשָׁה לֵב לְהַחֲפִיץ רְעוּצִים קִוְּטוּ בְּמַעֲשׂ פָּעֳלָם רוֹעֲצִים
רִבָּה כְצִבְיוֹן הַשְׁרֵה עֲצִים רֶם נֹתֵל נוֹתְנֵי וְאֵיבֵי קְצִים "
שִׁמְטֵי יִשְׂרָאֵל יוֹ עֲרוּת שְׁלֻמִים וְכִשְׁרִים לִיֵּל לְהוֹרוֹת
תּוֹלֵד וְתָם נַתִּיחֵם וְהַרְבֵּית פְּדוּת " תַּמְכֵּתָם שְׁלֹשָׁה
עֲשֶׂר עֵדוּת "

יְרֹ כְּגִלָּה כֵּן תְּחַגֵּר הַקְרִיבֵנִי לְעֵסֶ וְכַחֲרֵב בָּחוּד
וְסַבֵּבְנִי בְּמַבְרֵהּ בְּמֵרֵךְ טִיחוֹר דְּמֵי כְּנִתְמוֹסַסְתִּי הַחַיֵּנִי כַּבְּחוֹר
דְּמוּ מִכְּבֵי תְּרוּלָהּ מִלְּמַחְתֵּר קְדוֹשׁ "
חוֹלִיר לְחֵין "

גְּלָלָה

אַרְוֹסַת אֲמִינָה אֲרוּסַת צֶדֶק וּמִשְׁפָּט בְּכָבְיָה
אֵדֵע אֲשֶׁר זְקֵנָה פְּטוּטָה "
גְּרוּת לָהּ נְגֹזַר מֵעֹנִי לְהִשְׁפָּט דְּרִיָּה כִּלֵּא הַיְּהוּדִי לְצֵאת
בְּמִשְׁפָּט "
הַתְּהִי הַגִּיעַ יָפָה לַמֶּלֶךְ תְּהִלָּה מֵ
וְיִזְלֹג הָרִים לְהַתִּיר חַבְלֵי כְּבָלָה "
יְתֵן לָהּ יְצִירִים כְּשֶׁמֶשׁ וְקָבָל " מֵה
חֵפֶץ שְׁמוֹתָם מִשְׁכְּמָה לְהַעֲדָה הַכְּבָלָה
טוֹשׁ שֶׁר נוֹא מִקְבָּל כְּרָאוּי " מֵי
יִשְׂרֵי לֵבָב כְּשֵׁלֶג הַקְּיִצִּי נִצְרוּ
כִּי לֹא כְּחָזוּ הָאֲמוּר לְעֵרוּי מֵשׁ
לָכֵן שִׂנְאַתְכֶם וְאוֹיָה לְרִיב נְרוּי "
מְחִטֵּי וּלְבָבִם וְעַד נְבוֹב גִּילִי " כֵּשׁ
נְעִנִּית וּגְלִאִית מְאֹד מְהֻמְרוֹת הָעֲלָה "
סַכֵּל מְחַזִּיק בָּהּ פַּאֲפִרְיוֹן מְהֻתְּכָלָה מֵד
עַד בָּא יוֹמוֹ וְצֵאתוֹ מְכֻלָּא " כֵּ

פְּקֻדָּה חִטָּה מְרַבְּרִים שׂוֹכִים וְחוֹמִים
עֻקְתֵךְ אֲסִיר וְאֵיסֹר אֹשֶׁךְ מַעֲמִים
קִשֻּׁט אֲקִשְׁטֵךְ כֶּסֶף וְזָהָב וּשְׁלָמִים
רָנִּי וְשִׂמְחִי כִּי מִתְפָּאֵךְ נִרְשָׁמִים
שִׁיתִים לָךְ לְהִתְיַפּוֹת בְּיוֹם חֲתֻנָּה
תִּלְפּוֹשֶׁת רִקְמָה וְתַחַשׁ לְהַנְעִיל מִסְגָּה
יְפִי יְפַעְתֵּךְ בֻּשֶׁשׁ לְחַחֵכֵשׁ וּלְתַקָּנָה
הִתְכַּסּוֹת בְּגָדֵי מֶשִׁי בְּפִיגֵי צְבָעוֹנָה
וְעֵדֵי אֶעֱדֵךְ וְצַמִּידִים כִּידַיִךְ יִתֵּנוּ
דַּלַּת רֹאשֵׁךְ בְּרָבִיד וְנֶזֶם יְתֻקְנוּ
הַמְּזֻמִּים כַּעֲגִילִים וְהָרֹאשׁ בַּעֲטֶרֶת יִתְּקֵנוּ
נְסֹלֶת וְשֶׁמֶן וּדְבַשׁ מַאֲכָלַיִךְ יְדוּשָׁנוּ
רַחִים מְלֵאִים נְחוֹל מוֹרָשָׁה בְּחִטָּה
חֵשׁ חֲרוּתָה וְאַדִּירִים הָעֲבִירָה בְּחֶרְבָּה
זְבֻלָה פְּנִימָה וְחוֹת עֲבוֹדָה וַאֲוָה
קִרְיַאתָן לוֹ לָהּ מִכָּל בָּנוֹת לְהִשְׁתַּגְּבָה

עזרת יטהמ וכו׳

ומילט מדר היום משיר השטחת וקודם ט״ויחר
אפי יושבי יומ׳ היחן מקול רם בנעמה זה השוה׳

שבת הגדול של פסח

כַּךְ נְזִירוֹ רְחוּמֵנוּ סַנְהֶדְרִין גְּאוֹנֵי עוֹלָם בְּבֵית מִקְדָּשׁ
שֵׁנִי כְּבִנְיָנוֹ וְכִשְׁלֵם וְאָז נִרְאֶה כְּמֵא אֵשׁ
בְּשָׁלֵם וְעָלָיו מַלְטֵי שֶׁל עוֹלָם מְסֻתָּלָס וְעוֹמֵד בֵּין הָאוּלָם
וְקִבְּלוּ כֹּהֵר וְהַפְשׁוּ חוּתָם נֶעֱלָם וּמְטֵי וְתִקְנוּ תַּקַּנַת עוֹלָם וְנִתֵּן

בִּירַר אֶלִיעֶזֶר גָּדוֹל שֶׁבְּכֻלָּם " וְהַתִּקּוּן לֹא נִדְּחָה פּוּר וְלֹא נִדְּחָה פֶּסַח
וְלֹא נִדְּחָה עֲצֶרֶת וְלֹא אָמְרוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְסֻכָּה וְלֹא אָמְרוּ יוֹם כִּפּוּר
לְעוֹלָם " וּמֹרְשׁוּתָם יֵשׁ לָנוּ חַג הַמַּצּוֹת יוֹם מְלוֹנוֹ וְיוֹם פְּלוֹנִי מַיִם
עוֹלָם יַשְׂמִיחוּ בִּי אֱלֹהֵי עוֹלָם ׃

אַז כְּגוֹלְלֵי שְׁעִבּוּד הוֹרִים כִּבְּלֵי עֹם לוֹעֵז הָיוֹת
אַסְגִּירִים · גָּמְרוּ לִבְלָעָם כְּרוּבִים וְגִמְרִים · דָּשׁוּם טַהֲדוּשׁ גְּזֵן ׃
עֲמָרִים · הִשְׁלִיכוּ וְהִטִּילוּ לְיָאוֹר זְכָרִים · וְחוֹק בְּרִית מִילָה
מְגִירִים וּמַעֲקְרִים · זָעֲקוּ וְחִנְּטוּ לְאֵל מַשְׁעֵל וּמְרִים · חִנּוּנָם
וְקִשּׁוּב תְּשֻׁמֵי אוֹרִים · טָס וּיְדַע וּבָא לְהוֹצִיא אֲסִירִים · יְדַע
הִכְרוּ לְלֹא אִישׁ דְּבָרִים " כְּצִיר נֶאֱמָן הֲלַךְ לְמִלֵּךְ מְצָרִים לְשַׁלַּח
לְהַזְחִישׁ רִיצִּים וְשַׁכְּרִים · מָרַד וְסָרַב לְמוֹדוֹ וְחָל לְחַקְשׁוֹת
אֲמָרִיכָ · נַם מִי הוּא אֱלֹהֵי הָעִבְרִים סַפֵּר לִי כֹּחוֹ וְגָדְלוֹ בְּגִבּוֹרִים
עַד כַּמָּה כְּרָכִים פְּמֹשׁ בְּכָל עֲבָרִים פְּקוּדָיו וְצִבְאָיו נָא כִּתְגַּבְּרִים
עִיר חֲמִיכוּ אֱלֹהֵיכוּ אַדִּיר בַּאֲדִירִים · קְשׁוּחוֹ אֵשׁ וְחִשְׁוֵי שַׁלְהֶבֶת
וְרוּעָתוֹ לַפִּידִים הַדְּעָרִים · רְאוּיִם מַעֲשָׂיו וְנִפְלְאוֹתָיו וְשִׁיחוֹתָיו
פְּרָקִים מְאִירִים · שְׁאוֹט מִשְׁטַר סִלְעִים וּמִפְרַק הָרִים · תַּקְפּוֹ ׃
וְתִהְלָּתוֹ רוֹם וְתַחַת מִסְפָּרִים "

כָּל הָעוֹז לֹא שָׁם וְלֹא רָחַק תַּכְעִירִים " נִרְמָה לְעַבְדּוֹ לֹא יִזְהַר
נִדְבָּרִים " יְצַר נָגְעוֹ כִּנְגָעִים מְשׁוּכִים וַעֲכוּרִים מְפַּחַת יָם וְעַד
מַפַּת נְהָרִים · יְלָלוּ וְנָהֲמוּ וְהָמוּ גְּדוֹלִים וְעֲצוּמִים כְּמוֹ יָם
וְהוֹרֵד גְּאוֹנָם לְעָפָרִים · וְאֵז שִׁלְחוּם וְלוּחוּם חִשְׁכוּ אֲחוֹרִים
עֲרוּיֵי הַכֹּחַ וְהַחֹב וּמְכֻסִּים יְקָרִים · וְלִפְנֵי צֵאתָם הִזְהִירוּ בְּחִירִים
קַחַת שֵׂיחַ מִסְּבִלְאוֹת עֲדָרִים · וְלֶאֱכֹל עַל מַצּוֹת וּמְרוֹרִים וְלַלּוּ
מְעוּלוֹת וּמֻתָּבִים וּמְגֻרִים וּמְרוּרִים · וְנַעֲשָׂה לָהֶם דְּמוּת מַנְפִּי ׃
מְשָׁרִים · וְהִנֵּה וְעָלוּ לְנַחֵל צְנֵי מְהִירִים · וְאָכְלוּ שָׁם הַפֶּסַח ׃
מִזְּהוּלִים וְשִׁירִים · מִי וְעָה לָאָרֶץ פְּסָחִים לֹא נִכְשָׁרִים · וּמִן

בלילה שכבו לגיא כפתורים · לכן ימי החפשה קבועים לדורי
דורים · פחוק מעות אלהינו ובהורית נוקדים ·

מה טעם בחרוסת מסובין ושלוחים
זכר לעבודת טיט אשר היו חומרים · מה טעם שכיבת
פקערה סורדים · זכר לאהרן ומשה שכיבת שלוחים ·
מה טעם שלחן מפקומו עוקרים · טרי טרי שלחה מתי מעט
ליל זה נעדים · מה טעם צוצע כפרוסת עדיות נוהרים
כי אין כפר שלמה בכלי ענים וחסרים · מה טעם שתיסתה
שותים וגומרים · זכר לעבדים שהעשו כמו חורים · מה
טעם פלא כרכה אכילת מרורים · זכר למקדש הזכר ·
פחטא וסרריס · מה טעם כוסות ארבעה שעורים · זכר
לארבעה גליות ית עיון הזקרים · מה טעם על פוס ואכילת
הלל הגדול גומרים · זכר לכוס ישועות אשא ואריס ואזוזי
יאתם רדפים כפתורים · בכל כלי זין חגורים ואזורים ·
השינום חוכם על שלחנים מוגרים · ונשאו עין ויעזקו ערת
ערים · לעזרים סוף לגזרים ·

לגזרים כנקרע ונעשה נהיכה · נגזה עליו
היצמו חוגב לדבה · ובא אזדחי ועמדי פני המרכבה · ומקו
איש תם כימין להתיצבה · וארבע אמהות משכאל לקדצה ·
ואחר הכפא שכם עשר שבטי תאוה · ואלמלא תורדר
ריאה וכתיבה · אי אפשר לשוחטה ולטבנה · נגר
אותם עשה פלא בקרון בא בה · וקול ממרום למי הים צוה ·
הזהרו והשמרו בעמחי רבבה · לכל הזיקוס כטיבה וקדר
ויבה · ועברו ונזו בתוך הים בחרבה · גם פחזר גם מתילה
ונק · עם איש שיבה · ורודפיהם נכעדו · ותשכבו ·
למעצבה · ואז ידידים שבחו ורננו מהבהיובה ·

לְעֵין כְּסוּר קְדוֹשִׁים רִבְּה׃

רַבָּה תִּפְאֶרֶת הַרְפּוּ לְכַאֵב בַּעֲדִיתוֹ אֲשֶׁר נָאַל וְפָדָה
מְחִיר אֲיֻמָּתוֹ׃ וְשִׁפֵּךְ עַל רוֹדְיָה אַפּוֹ וַחֲמָתוֹ וְכִמּוֹ כֵּן עֲתִיד
לְהָשִׁיב זְרוֹעַ מַאֲרִיתוֹ׃ וּלְכֻלָּם מֵאַרְפֵּא עֵץ מַרְעִיתוֹ וְלִבְנוֹת
הֵיכַל קָדְשׁ עַל רֹאשׁ מְכוֹנָתוֹ׃ וְיִקְיָן וְיָעוֹר יְשֵׁנֵי אַדְמָתוֹ׃ ז
וְחִדְיוֹ חָנוֹךְ בֶּן יְרִיד מְמָעוֹן דִּירָתוֹ וְיַעֲלֶה מִגּוֹךְ שְׁאוֹל
קְהַל זְכַל עֲדָתוֹ׃ וְיַעֲרֹךְ יְחַד יְחִיד אֱלָהוּתוֹ׃ וְאָז יִרְאֶם קֵץ
עֲמָלוֹ וְתַחֲלָתוֹ׃ וְיִקָּבֵל כָּל פְּאֵי עוֹלָם עוֹל מַלְכוּתוֹ׃ וְנַחֲזֹדוּ
עֵין בְּעֵין בְּיַגְלוּתוֹ׃ וְנֹאמַר זֶה אֱלֹהֵינוּ וְזֶה גְּבוּרָתוֹ׃ וְנָגִילָה
וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ׃

וְתוּשַׁשׁ מְשֻׁמִּים לְמַחוֹלֹת מְחֹנִים׃ אִישׁ חַכְלִילִי עֵינַיִם וְלֹבֶן
שִׁנַּיִם׃ וְשִׁכְלֹל מְשֻׁמִּים׃ מְקוֹם שָׁם לֵב וְעֵינַיִם בִּימִינוֹ׃
וּבִשְׂמֹאלוֹ׃ וּבִימִינוֹ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וְנֹאמַר אָמֵן׃

וְיֹאמַר יְשָׁרֵי וְיִצְחָקִין חֵלֶק שְׁמוּאֵל וּמְשֻׁלְּמִין הַלֵּוִי׃

סדר ענין פסח

נרות בעור חמץ

בעי אמה אקבו על בעור חמץ
ומיקן כל מיקוס צריך לבירוק. וכל מינהג פסוע עשיס
קושה גבוריס טפיאל מיקוסוק ולהשעה עמהר. ויהיו

כל הבירא. ראיבא בדשותי דלא ידענא ביוס לבשיל ולהוי כמבערא:
ומיהו כל היומן. ומיקן עד התלת שעה זמיהו כדי. נמוך כלי ויהיב
שרקין הכל. רק מוכני לאכל חמץ עד חיצוני שעה ביום ויהיו לפני

ערובי תבשילין

יום טוב שחל בערב שבת צריך לזהר להניח ערוב ושני הפתילי
ביום חמישי בערב יום טוב לשתן ויהיה מוכן לו לשהות ולבשל
ולשהות כל מה שצריך לו ביום טוב לשבת ויום כל יום טוב
כשהוי מערבין בשבת ויערוב מאכל הבשול לפני חצות
יו צלי כגון כיר וקבב ובציה ומשה. ויש לברך נועל הבקר ז
השרוב ומזכה בה מי שירצה ומכוך ויהיו בקול.

בעי אמה אקבו על מיטת ערוב.
בדין יהא שרי לנא למשולי ולאפויי ולטמוני ז
ולאדלוקי שרגא ולמעבד כל מאן דצריך לא לנא מיתא מיבא
לשבבא לנא ולכל ישראל המוכנין על ערוב זה.
ונגזל השרוב ומעשרין יפה ביום טוב לא נתנו על שלחן יפה
ונגזל תמורין למשוה רבר לצורך שבת יגזל אחר עשרה הכל ועל
השרוב מוכרין לאכול ולמשתל כל המוקדם והשני בשרוב ויתן
שרקין הכל. רק מוכני לאכל חמץ עד חיצוני שעה ביום ויהיו לפני

מעריב לשתי לילות ראשונה של פסח

לֵיל שִׁמּוּרִים אוֹתוֹ אֵל חָצָה׳ בַּחֲצוֹת לַיְלָה נְתוֹן׳
מְצָרַיִם כִּיצָא׳ בְּזוֹד יְחָצֵנִי מְחָצָא׳ הוּר מַעֲרִיב׳
עֲרֹךְ נְזַמְּרֵנִי בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה׳

בְּרִי מַעֲרִיב עֲרָבִים׳ מְהֻבָּח׳

לֵיל שִׁמּוּרִים הוּא זֶה הַלַּיְלָה׳ וְתִקַּט אֵל אוֹמֵר מְחָצוֹת לַיְלָה׳
זֶה אֲשֶׁר לוֹ יוֹם וְגַם לַיְלָה׳ חוֹק אַהֲבָתוֹ זְכוֹר לְמֵנִי חֲלַק לַיְלָה׳

מִי מְהֻבָּח עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׳ שִׁמְּחֵנוּ יְיָ׳ וּמִ

לֵיל שִׁמּוּרִים טִכַּסוּ אַלּוּף נְעוּרִים׳ יְלִידֵי בְּרִירִים לְהוֹצִיאָם מֵאֲרוּרִים׳
בְּוַפְּחוֹ יָם חֵיכוּ מְאֹרָרִים׳ לִהְיוֹת מְצָרִים מְקֻמָּרִים׳
מְלֹל הַמְּתִיק בְּמֵי חוֹרִים׳ נִצָּחוּהוּ יַחַד עַל מַפַּת בְּכוֹרִים׳

מְגִלָּה׳

וַיְ תּוֹרִיס וַיְ בְּחוֹקֵף עִכְּסוּ חֹלֶף שְׁמוֹרִים

לֵיל שִׁמּוּרִים פֶּסַח אֲכָלוּ פְּחוּזִים׳ נִפְלָאוֹת חוֹזִים׳

בִּימֵי חַג פֶּסַח׳

פֶּסַח בָּנוּי לִשְׁמוֹר לְדוֹרוֹת פְּנֵה לָנוּ לְהוֹרוֹת

בִּימֵי חַג פֶּסַח׳

פֶּסַח גָּזַר עָנְיֵי אֲמוּנִים אַרְבַּע מֵאוֹת נְמוּנִים׳

בִּימֵי חַג פֶּסַח׳

פֶּסַח דֵּת שְׁבוּעִים יְמַלֵּא וְיוֹם נָקָם יְגַלֵּה׳

בִּימֵי חַג פֶּסַח׳

פֶּסַח הָרַג נִכְדֵי חָם וּבֵן בְּכוֹרוֹ טָחַם׳

בִּימֵי חַג פֶּסַח׳

פֶּסַח וְעֵד לְשִׁפּוּשׁ מַרְשִׁיעִים גְּלוּיָה גְּלוּלוֹת מוֹשִׁיעִים׳

בִּימֵי חַג פֶּסַח׳

פֶּסַח זְמַר בְּנוֹף נָתָן לְגָאוֹל בְּנֵי אִיתָן בְּחֹף
פֶּסַח חֹרֶב חֲדָה עַל סְדוֹם בְּיַד צָח וְאַדוֹם בְּחֹף
פֶּסַח טְבִיחַת נְמֵי כּוּשׁ לְהוֹצִיא עַמּוֹ נִרְכּוּשׁ בְּחֹף
פֶּסַח יְדִידוּת יֵן שְׁדוּדִיה כְּנֶפֶשׁ לְאוֹם נְדוּדִיה בְּחֹף
פֶּסַח כְּרֵת לְמוֹ נְפָשִׁים לְהוֹצִיא עַמּוֹ נְכָשִׁים בְּחֹף
פֶּסַח לוֹחֲצֵינוּ לָחַץ וַיִּרְפָּאֵנוּ מִמַּחַץ בְּחֹף
פֶּסַח מְמַלֵּא חֲמוֹן הֲרִיקָה וְהִפִּיעַ נָפֶן שׁוֹרֵיקָה בְּחֹף
פֶּסַח נְגִידוּת הַכְּחִיד וְהִפִּיל וְגִיל עַמּוֹ יַכְפִּיל בְּחֹף
פֶּסַח סְגַר זְדִים לַחֹפֶשׁ וְרָפָא עַמּוֹ מִשֶּׁבֶר בְּחֹף
פֶּסַח עֲבוּר כָּל רַע שָׁמוּר וְנָקָם עַמּוֹ בָּאֲמוּר בְּחֹף
פֶּסַח פְּרַח בֵּתֵי מְצֹרָיִם מִכִּין צְוָחֵי נוֹצְרִים בְּחֹף
פֶּסַח צְבִיחַת צַר בְּעַלְוֵקָה פְּנֵה לְאוֹם חֲלוּקָה בְּחֹף
פֶּסַח קְשֹׁר לְצַר אֲגִידָה וְגָאַל יְדִידִים מֵעֲבוּדָה בְּחֹף
פֶּסַח רְעִים תַּשְׁפִּיל קְרֶקַע וְגוֹאֵל בַּשּׁוֹפָר יִתְקַע בְּחֹף
פֶּסַח שֹׁת כָּל בֵּית יְלָל כְּצֵאת חֲצוֹת לַיְל בְּחֹף
פֶּסַח תּוֹכֵן וְחִקּוּק לְאוֹת לְהַרְאִינוּ נִפְלָאוֹת בְּחֹף
פֶּסַח תְּהִלּוֹת לְשֵׁם שׁוֹכֵן שְׁחָקִים תְּקַפּוּ הִפִּיעוּ קְרוֹבִים
וּרְחוֹקִים בְּחֹף

תּוֹקֵף כְּבוֹדוֹ בָּיִם מְחוֹקְקִים שִׁירוֹת וְשִׁבְחוֹת מְשׁוֹרְרִים
וְעוֹתְקִים: כְּגוֹלָה

וְשָׁלֹשׁ תְּחִלּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים סָמַן הוּא לְעָתִיד לָבֹא: עֲלֵיהֶן כִּי נָא יָבֹא: פָּקוֹד
יִפְקוֹד עַם קְרוֹבוֹ: צוּרֵינוּ הוּא גְּאוּלָה וְתִשְׁמְחָה כּוֹ

וְהָעֹלֶר

לֵיל שִׁמּוּרִים קֶרֶב קֵץ גְּאוּלָה לְהַקְדִּיר פְּנֵי אוֹם סְגֻלָּה
שֶׁהוּא אַחֲרִית קֵץ לְכָל

תְּבֹרַךְ ... מֵי מֶלֶךְ זְכַר יִשְׂרָאֵל ...

לֵיל שִׁמּוּרִים שָׁמוּר הוּא לְאַחֲרוֹנִים · לְהִגָּאֵל כִּי רִאשׁוֹנִים
יִשְׂמְחוּ בּוֹ אֲבוֹת וּבָנִים · תִּפְרשׂ שְׁלוֹמֶךָ אָם עַל בָּנִים ·
מֵי פָּרַשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ ... וְכוּ' ...

תְּהִלָּה מִשְׁעֵי ... וּמִקְרֵי קֹדֶשׁ יְאַזֵּר תִּקְרֵיהוּ לְיוֹקֵשׁ מְמַעֲדִים וּמַשְׁלִיךְ הַפֵּל ...
וְלִבְּי מְהַגֶּה לְמֹד מִשְׁעֵי יְאַזֵּר כְּנִרְיוֹ כְּבַדְּלִין וְיֹאמַר הֵיחַ שִׁבְרִי
לְמֹד יְאַזֵּר כֹּלָּה וְשִׁמְרִי · תְּהִלָּה מִשְׁעֵי · וְקָרֵיהוּ שֵׁם לְעַגְלָה
וּמִכְשׁוֹלִין יָקֵם וּמְחִיר וְהַלְ מִקְרוּהוּ

עַרְבִית שַׁחֲרִית וּמִנְחָה לְפֶסַח

אַתָּה

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ ·
וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה · מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה וְחַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן ... יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ · אֶת יוֹם
חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרַיִם ...
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ
וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכָּרוֹן אֲבוֹתֵינוּ
זִכָּרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְזִכָּרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכָּרוֹן כָּל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
וּלְרָצוֹן ... בְּיוֹם ... הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ ... בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זָכְרֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
שׁוֹבִים בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים · חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ ...
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה ·
וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וּלְשִׂמְחָה וּלְשָׁלוֹם כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְרָצִיתָ לְבָרְכֵנוּ כֵּן תְּבָרְכֵנוּ ·

סלה קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו משובך שמחנו
בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו מהכר
ורצון בשבתותיכם שמחו ויגילו מלכי מקדש מי מקדש
ישראל והזמנים
רצה והחליצנו יום שבתון ויקדש עמך ישראל למנוחה
ברוך אתה יי מקדש השבת
ועל הכל יהי שמך מבורך ומרומם תמיד לעולם ועד

ותודיענו במשפטי צדקך ותלמדנו ס
לעשות מצות חקי רצונך ותתן לנו יי
אלהינו באהבה משפטים ישרים ותורות
אמת חקים ומצות טובים אשר תעשה
אותם ואדם וחי בהם ותנחילנו זמני
ששון ומועדי קדש וחגי נדבה ס
והורישנו קדשת שבת וכבוד מועד
וחגיגת הרגל וכין קדשת שבת לקדשת
יום טוב הבדלת ואת יום הששי ס

הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ מִשִּׁשֶׁת יְמֵי חֻמְּעֲשֶׂה הַנְּדוֹלֶת
וְקָדַשְׁתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ׃

יהא רעוא דיהא בקדמיתא וכו׳ ומשלשין חבורי ומתו עליו לשבת
וקדש בתורה יגדל להיות וכו׳ יהי רעוא קמיה וכו׳ והולכין לשלום

סדר הגדה

סֵדֶר הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם לֵיל הִתְקַדֵּשׁ חַג חֲפָזוֹן
נוֹרָא קָדֵשׁ הַחֲרֵךְ וְנָטוֹל יָרֵק וְטָמוֹן לַחְמָא
רָזוֹן יָרֵךְ תּוֹצִיא מַשָּׂה מָרוֹר גָּרוֹן וְרוֹצֵץ

אַפִּיק מָזוֹן

מזון ברכת ראשון ויחד ומזגן על ידי הבן קדש וקדוש היום יהא בחי
גו׳ היך׳ דחייכו ושגל שולחן ידיך יכלית כרפס ׃
חו שיר ירקות עמל טחרוקת ומצרך טוש פי הלמוה וטמון
מרק מצה יחד לשמש חגיה נוקה בין שני השלחן יחפה עזיבה
תוצא ומצה וקדש שמה לתפקימון שמור רזון מעבירין הקשה
וחוזרים פת לשלן ׃ יכל שולחן ידיך תעלה נרסה המוגיל ׃
מכסל אשלח מצה ידיע כשבע השעות ישוטה עמרמה מוכל
יחד ׃ מרור עוכל כזית מהמוה השלוחה ומצרך שה יכלית ורור כז
וכריך טעל כזית מהמוה השלוחה ומצרך שה יכלית ואכל
עם כרפס ומוגל זכר למקדש כהלל היה עושה פסח מצה ומרור יכלו
ועשה כרפס חפין בהן שבשה מעמי חפין יחד מוכלן לפקיעין
מזון ברכת ראשון ויחד ומזגן טס רביעי ומגיד שלא היה הלל

קדוש לשבת ופסח

[illegible]כלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות

נאי אכה פרי הגפן

נאי אתה אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל
לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו
באהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה וחגים וזמנים
לששון את יום השבתהזה ואת יום חג המצות הזה זמן
חרותנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת
ואותנו קדשת מכל העמים ושבתות ומועדי קדשך באהבה
וברצון בשמחה ובששון הנחלתנו ברוך אתה מקדש השבת
וישראל והזמנים

בא אתה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

קדוש לפסח שחל להיות בשבת

נאי אכה פרי הגפן

נאי אתה אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל
לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו
באהבה מועדים לשמחה וחגים וזמנים לששון את יום חג

המצות הזה זכרון חרותנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי
בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ומועדי קדשך בשמחה
ובששון הנחלתנו. בא"י מקדש ישראל והזמנים

בא"י אמה"ב מורא באורי האש

בא"י אמה"ב המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל
לגוים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה ובין קדשת שבת
לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי הגדול והקדוש
ששת ימי המעשה הבדלת וקדשת והבדלת את עמך
ישראל בקדושתך. בא"י המבדיל בין קדש לקדש.

בא"י אמה"ב שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

ושורין בהסבה שחל. ויחיין לא יקטין. ובשל תשת לוט
שהחיינו. לכל כיוצא לחרותם לין שהחיינו.

קדוש לפסח שחל בימי השבוע

בא"י אמה"ב בורא פרי הגפן

בא"י אמה"ב אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל
לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו ז
באהבה מועדים לשמחה וחגים וזמנים לששון את יום חג ז
המצות הזה זמן חרותנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי
בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ומועדי קדשך בשמחה
ובששון הנחלתנו. בא"י מקדש ישראל והזמנים

בא"י אמה"ב שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

ושורין בהסבה שחל. ויחיין לא יקטין. ובשל תשת לוט שהחיינו
ויחיך כך ליתנן ידיהם ומזרקין של נטילת ידים ולוקח הכוס לין מיד כרשה
שעל גחרוסת. ומברך. בורא פרי הגפן. ולוקח לחת לין

קדש ורחץ כרפס יחץ מגיד רחצה מוציא
מצה מרור כורך שלחן עורך צפון ברך
הלל נרצה

הא לחמא

עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים כל דכפין ייתי ויכול כל דצריך
ויפסח הא שתא הכא לשתא דאתי בארעא דישראל הא שתא
עבדי הכא לשתא דאתי בארעא דישראל בני חורין

מה

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות שבכל הלילות אין
אנו מטבלין אפילו פעם אחת והלילה הזה שתי פעמים
שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ או מצה והלילה הזה כולו מצה
שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות והלילה הזה מרור שבכל
הלילות אנו אוכלין בין יושבין בין מסובין והלילה הזה כולנו
מסובין

עבדים

היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יי אלהינו

משם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה שֶׁאִלּוּ לֹא חוֹצִיא הַקָּבָה אוֹתָנוּ
אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם הֲרֵי אָנוּ בָּנֵינוּ וּבְנֵי בָנֵינוּ מְשׁוּעְבָּדִים הָיִינוּ
לְפַרְעֹה בְּמִצְרַיִם וְאַפִלּוּ כֻּלָּנוּ חֲכָמִים כֻּלָּנוּ נְבוֹנִים כֻּלָּנוּ זְקֵנִים
כֻּלָּנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם שֶׁכָּל
הַמַּסְפִּיר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הֲרֵי זֶה מְשֻׁבָּח

מַעֲשֶׂה בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה וְרַבִּי
עֲקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן שֶׁהָיוּ מְסֻבִּין בִּבְנֵי בְרַק וְהָיוּ
מְסַפְּרִין בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה עַד שֶׁבָּאוּ תַלְמִידֵיהֶם
וְאָמְרוּ לָהֶם רַבּוֹתֵינוּ הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שַׁחֲרִית

אָמַר לָהֶם רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה הֲרֵי אֲנִי כְּבֶן שִׁבְעִים שָׁנָה
וְלֹא זָכִיתִי שֶׁתֵּאָמֵר יְצִיאַת מִצְרַיִם בַּלֵּילוֹת עַד
שֶׁדְּרָשָׁהּ בֶּן זוֹמָא שֶׁנֶּאֱמַר לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ יְמֵי חַיֶּיךָ הַיָּמִים כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ הַלֵּילוֹת
וַחֲכָמִים אוֹמְרִים יְמֵי חַיֶּיךָ הָעוֹלָם הַזֶּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהָבִיא
אֶת יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ

בָּרוּךְ הַמָּקוֹם בָּרוּךְ הוּא בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בָּרוּךְ הוּא כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בָנִים דִּבְּרָה תּוֹרָה
אֶחָד חָכָם וְאֶחָד רָשָׁע וְאֶחָד תָּם וְזֶה שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל

חָכָם מָה אוֹמֵר מָה הָעֵדוֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם אַף אַתָּה אֱמָר לוֹ
כְּהִלְכוֹת הַפֶּסַח אֵין מַפְטִירִין אַחַר הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמָן

רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר מָה הָעֲבוֹדָה הַזֹּאת לָכֶם לָכֶם וְלֹא לוֹ
מִלְּפִי שֶׁהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכְּלָל וְכָפַר בְּעִקָּר אַף
אַתָּה הַקְהֵה אֶת שִׁנָּיו וְאֱמוֹר לוֹ בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי
מִמִּצְרַיִם לִי וְלֹא לוֹ שֶׁאִלּוּ הָיָה שָׁם לֹא הָיָה נִגְאָל

תָּם מָה הוּא אוֹמֵר מָה זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ

ושאינו יודע לשאל את פתח לו שנאמר והגדת
לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה
לי בצאתי ממצרים בי לכל כדאיש חרש תלמוד לומר ביום
ההוא אי ביום הייכול מבעוד יום תלמוד לומר בעבור
זה לא אמרתי אלא בשעה שיש מצה ומרור מונחים לפניך

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו ועכשיו
קרבנו המקום לעבודתו שנאמר ויאמר
יהושע אל כל העם כה אמר יי אלהי ישראל בעבר הנהרי
ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויע
ויעבדו אלהים אחרים ואקח את אביכם את אברהם
מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וארבה את זרעו
ואתן לו את יצחק ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן
לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים

מרוך שומו הכשחתו לישראל ברוך הוא שחקבה
מחשב את הקץ לעשות כמה שאמר לאברהם
אבינו בין הבתרים שנאמר ויאמר לאברם ידוע תדע כי גר
יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אותם ארבע מאות
שנה וגם את הגוי אשר יעבודו דן אנכי ואחרי כן יצאו ב
ברכוש גדול

והיא שעמדה לאבותינו ולנו שלא אחד בלבד עמד
עלינו אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו
לכלותנו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם

צא למד כמה נפש לבן הארמי לעשות ליעקב
אבינו שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ב

ולכן נתש לעקור את הכל שנאמר ארמי אובד אבי וירד מצרימה
וגו' על פי הדבר ויגר שם כלומר שלא ירד יעקב אבינו
להשתקע במצרים אלא לגור שם שנאמ' ויאמרו אל
פרעה לגור בארץ באנו כי אין כרעה לצאן אשר לעבדיך
כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ
גשן

נמתי מעט כמה שנאמר בשבעים נפש ירדו
אבותיך מצרים ועתה שמך ה' אלהיך
ככוכבי השמים לרוב

וידי שם לגוי גדול מלמד שהיו ישראל מצויינין
שם לגוי גדול ועצום שנאמר ובני ישראל
פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אותם

ורב כמה שנאמ' רבבה כצמח השדה נתתיך
ותרבי ותגדלי ותבואי בעדי עדיים שדים
נכונו ושערך צמח ואת ערום ועריה

וירעו אותנו המצרים כמו שנאמר הבה
נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה
מלחמה ונוסף גם הוא על שונאינו ונלחם בנו ועלה מן
הארץ

ויענונו כמה שנאמר וישימו עליו שרי מסים
למען ענותו בסבלותם ויבן ערי
מסכנות לפרעה את פיתום ואת רעמסס

ויתנו עלינו עבודה קשה כמה שנאמ' ויעבידו
מצרים את בני ישראל בפרך

ונצעק אל ה' אלהי אבותינו כמה שנאמ' וידי
בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים

ויאנחו מבני ישראל מן העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים
מן העבודה׃

וישמע — ויאמר קודם שמה שמעתי וישמע אלהים
את נאקתם ויזכור אלהים את בריתו את
אברהם את יצחק ואת יעקב׃

וירא — את עניי זו פרישות דרך ארץ כמה שנאמר
וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים׃

ואדע — עמלט אל תקנם כמה שנאמר כל העץ הילוד
והיאורה תשליכוהו וכל הבת תחיון׃

ואראה — לחצעה זו הדוחק כמה שנאמר וגם ראיתי את
הלחץ אשר מצרים לוחצים אותם׃

ויוציאנו — לא מצרים לא על ידי מלאך ולא על ידי
שרף ולא על ידי שליח אלא הקבה כי
בעצמו ובכבודו שנאמר ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכי
כי הכה בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים
אעשה שפטים אני׃

ולא בעגל — מצרים בלילה הזה אני ולא המלאך וכי
ולא בנבר בארץ מצרים אני ולא השרף ובכל אלהי מצרים
אעשה שפטים אני ולא השליח אני יי אני הוא ולא אחר׃

ובזרוע — חזקה זה הדבר כמה שנאמר הנה יד יי
במקנך אשר בשדה בסוסים בחמורים
בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד׃

ובזרוע — נטויה זו החרב כמה שנאמר וחרבו שלופה
בידו נטויה על ירושלם׃

ובמורא — גדול זו גלוי שכינה כמה שנאמר או הנסה
אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות

אותות ומופתים ובידים וביזרוע נטויה וכמוראים גדולים
ככל אשר עשה לכם אלהיכם במצרים לעיניך

והאותות זה המטה שנאמר ואת המטה הזה
תקח בידך אשר תעשה בו את האותות

והמופתים זה הים שנאמר ונטה משה
בשפים יכתירים ים ואש וערפל עשן

וידך אחר ביד חזקה שתים וזרוע נטויה שתים
וכמוראים גדול שתים והמופתים
שנים אלו עשר מכות שהביא הקב"ה על המצריים במצרים
ואלו הם דם צפרדע כנים ערוב דבר שחין ברד ארבה חשך
מכת בכורות ר' יהושע היה סופן מחס שמנים

היצן ערש מאחב

ר' יוסי תלמי אומר כמנין אתה אומר שלקו המצריים
במצרים עשר מכות על הים לקו חמשים
מכות במצרים מה הוא אומר ויאמרו החרטומים אל פרעה
אצבע אלהים היא ועל הים מה הוא אומר וירא ישראל את היד
הגדולה אשר עשה ה' במצרים וייראו העם את ה' ויאמינו
בה' ובמשה עבדו כמה לקו באצבע שאר מכות אמור מעתה
במצרים לקו עשר מכות ועל הים לקו חמשים מכות

ר' אליעזר אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא
הקב"ה על המצריים במצרים היתה של
ארבע מכות שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה
משלחת מלאכי רעים עברה אחת זעם שתים צרה שלש
משלחת מלאכי רעים ארבע אמור מעתה במצרים לקו
ארבעים מכות ועל הים לקו מאתים מכות

ר עקיבא אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא חבירו על המצריים במצרים היתה של חמש מכות שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה וזעם ועברה משלחת מלאכי רעים אפו אחת עברה שתים וזעם שלש עברה ארבע משלחת מלאכי רעים חמש אמור מעתה במצרים לקו חמשים מכות ועל הים לקו מאתים וחמשים מכות

כמה מעלות טובות למקום עלינו

אלו	הוציאנו ממצרים	ולא
	עשה בהם שפטים	דיינו
אלו	עשה בהם שפטים	ולא
	עשה דין באלהיהם	דיינו
אלו	עשה דין באלהיהם	ולא
	הרג את בכוריהם	דיינו
אלו	הרג את בכוריהם	ולא
	נתן לנו את ממונם	דיינו
אלו	נתן לנו את ממונם	ולא
	קרע לנו את הים	דיינו
אלו	קרע לנו את הים	ולא
	העבירנו בתוכו בחרבה	דיינו
אלו	העבירנו בתוכו בחרבה	ולא
	שקע צרינו בתוכו	דיינו
אלו	שקע צרינו בתוכו	ולא
	ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה	דיינו
אלו	ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה	ולא

	הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן	דַּיֵּנוּ
אִלּוּ	הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן	וְלֹא
	נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת	דַּיֵּנוּ
אִלּוּ	נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת	וְלֹא
	קֵרְבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינַי	דַּיֵּנוּ
אִלּוּ	קֵרְבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינַי	וְלֹא
	נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה	דַּיֵּנוּ
אִלּוּ	נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה	וְלֹא
	הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל	דַּיֵּנוּ
אִלּוּ	הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל	וְלֹא
	בָּנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ	דַּיֵּנוּ
אִלּוּ	בָּנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ	וְלֹא
	כִּפֶּר לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה	דַּיֵּנוּ

עַל אַחַת

כַּמָּה וְכַמָּה טוֹבָה כְּפוּלָה וּמְכוּפֶלֶת לַמָּקוֹם עָלֵינוּ

הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם — עָשָׂה בָהֶם שְׁפָטִים
עָשָׂה דִּין בֵּאלֹהֵיהֶם — הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם
נָתַן לָנוּ אֶת מָמוֹנָם — קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם
הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בֶּחָרָבָה — שִׁקַּע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ
סִפֵּק צָרְכֵּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה — הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן
נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת — קֵרְבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינַי
נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה — הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
בָּנָה לָנוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ — כִּפֶּר לָנוּ בֵּית הַבְּחִירָה
לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ

רַבָּן

גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר כָּל מִי שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֹשָׁה

דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו ואלו הם פסח מצה ומרור
פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש קיים על שום
מה על שום שפסח הקב"ה על בתי אבותינו במצרים שנא'
ואמרתם זבח פסח הוא ליי אשר פסח על בתי בני ישראל
במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקוד העם
וישתחוו
מצה זו שאנו אוכלים על שום מה על שום שלא
הספיק בצקן של אבותינו להחמין עד
שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה וגאלם שנא'
ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עוגות מצות כי לא
חמץ כי גורשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא
עשו להם
מרור זה שאנו אוכלים על שום מה על שום מה
שמררו המצריים את חייהם של אבותינו במצרים
שנא' וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים
וכל עבודה בשדה את כל עבודתם אשר עבדו בהם
בפרך
וכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו
הוא יצא ממצרים שלא את אבותינו בלבד
גאל הקב"ה אלא אף אותנו גאל שנא' ואותנו הוציא משם
למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע
לאבותינו
לפיכך אנו חייבים להודות להלל לשבח לפאר
לרומם להדר ולגדל ולקדש למי שעשה
לאבותינו ולנו את כל האותות האלו והפורקנים והנסים
הוציאנו מעבדות לחרות מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב

וּמְאֻפָּלָה לְאוֹר גָּדוֹל וּמְשַׁמֵּר לְפִנּוּי הַלְלוּיָהּ

הַלְלוּיָהּ

הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ יְהִי שֵׁם
יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם מִמִּזְרַח
שֶׁמֶשׁ וְעַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיבִי עִם
נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׁ
שְׁמוֹר דְּלוּיָה

בְּצֵאת

יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז הָיְתָה
יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר
הֶהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר
הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ
מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם

וְהִיא

אֲמָה אֲשֶׁר עָמְדוּ אֲבוֹתֵינוּ וְאַתֶּם רָאִיתֶם בְּמִצְרַיִם
וְהִגִּיעָנוּ הַלַּיְלָה הַזֶּה לֶאֱכֹל בּוֹ מַצָּה וּמָרוֹר
כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים הַבָּאִים
לִקְרָאתֵנוּ לְשָׁלוֹם שְׂמֵחִים בְּבִנְיַן עִירֶךָ וְשָׂשִׂים בַּעֲבוֹדָתֶךָ וְ
וְנֹאכַל שָׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפְּסָחִים
אֲשֶׁר יַגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבַּחֲךָ לְרָצוֹן וְנוֹדֶה לְךָ שִׁיר חָדָשׁ
עַל גְּאֻלָּתֵנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל

בָּאֵי אֲמָה גְּרִיסִין בְּרִי דְּרַבָּנַן
וְיוֹכִין שֶׁהָיָה שְׁחִיטָה וְאָמְרִי לֵיהּ וְשָׁפְכוּ עָלָיו
לֵיהּ וְשָׁפְכוּ עֲלֵיהֶם עַמּוּדֵי הַגַּן עַל הַמִּזְבֵּחַ

לא לנו

לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ וְעַל
אֲמִתֶּךָ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם
וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ
אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן יְדֵיהֶם וְלֹא
יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יֶהֱגוּ בִּגְרוֹנָם כְּמוֹהֶם יִהְיוּ
עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיְיָ עֶזְרָם
וּמָגִנָּם הוּא בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא יִרְאֵי
יְיָ בִּטְחוּ בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא

לי

זְכָרָנוּ יְיָ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת
בֵּית אַהֲרֹן יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדוֹלִים
יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ עֹשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְהַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם
לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא כָּל יֹרְדֵי דוּמָה וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ

אזכירה
[illegible]
כי היית עזרתי
[illegible]
[illegible]
[illegible]

לְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים אִלְמָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
כַּהֲמוֹן גַּלָּיו וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ וְעֵינֵינוּ כַּשֶּׁמֶשׁ וְיָרֵחַ
וְיָדֵינוּ כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ כָּאַיָּלוֹת אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִין לְהוֹדוֹת
לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְלָבֵךְ אֶת שְׁמֶךָ עַל אַחַת מֵאֶלֶף
אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רִבָּבוֹת חֲשׂוּכוֹת שִׁעֲשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעִם אֲבוֹתֵינוּ
מִמִּצְרַיִם וְגָאַלְתָּנוּ מִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ בְּרָעָב זַנְתָּנוּ וּבְשָׂבָע
כִּלְכַּלְתָּנוּ מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ וּמֵחֳלָאִים רָעִים וְרַבִּים
דִּלִּיתָנוּ וְעַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוּנוּ אַל יַעַזְבֵנוּ רַחֲמֶיךָ
וְחַסְדֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְכֵן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ
בְּאַפֵּינוּ וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ
אֶת שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כִּי כָל פֶּה לְךָ יוֹדֶה וְכָל לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע וְכָל
בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה וְכָל הַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ
וְכָל קֶרֶב וְכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר כָּל עַצְמוֹתַי

תְּאֳמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ

נַיי יִדְמֶה לְךָ וּמִי יִשְׁוֶה לְךָ וּמִי יַעֲרֹךְ לְךָ מִי יְשַׁוֶּה
כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ הָאֵל פִּתְגָמוֹתֶיךָ עָשֶׂךָ הַגָּדוֹל לְכָבוֹד
שִׁמְךָ הַגִּבּוֹר לָנֶצַח נוֹרָאוֹתֶיךָ נְהַלֶּלְךָ וְנִשְׁבָּחֲךָ וְנָבָרֵךְ אֶת שֵׁם
קָדְשֶׁךָ דָּוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ וְכָל קְרָבַי
אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ כַּיָּעֵל עַמְּךָ מְחַזֵּק מִפְּנֵי וְעָנִי וְאֶבְיוֹן

מְגוֹדְלוֹ

וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה פִּי
יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְכוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִתְפָּאַר
שִׁמְךָ וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר

שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת
לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר וְלְקַדֵּשׁ עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת
וְתִשְׁבְּחוֹת שֶׁאָמַר דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ׃

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשֻׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת
קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם בָּרוּךְ אַתָּה אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת
אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל
חֵי לָעוֹלָמִים אָמֵן׃

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ
שֶׁעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת בֵּית
אֱלֹהֵינוּ הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְיָ זַמְּרוּ לְשְׁמוֹ כִּי נָעִים כִּי יַעֲקֹב בָּחַר
לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְיָ וַאֲדוֹנֵנוּ מִכָּל
אֱלֹהִים כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְיָ עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל
תְּהוֹמוֹת מַעֲלֶה נְשִׂיאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עֹשֶׂה
מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד
בְּהֵמָה שָׁלַח אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל
עֲבָדָיו שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים לְסִיחוֹן מֶלֶךְ
הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכָל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן וְנָתַן אַרְצָם
לְנַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדוֹר
וָדוֹר כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף
וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא
יִרְאוּ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם כְּמוֹהֶם
יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בּוֹטֵחַ בָּהֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְיָ
בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת יְיָ בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת יְיָ יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ

אות ב בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ
בְּחִי מְנִיחָה בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן
וְיוֹתְרִין כְּהַקְּנָה שְׁמִיעָה וְיֵשׁ רוֹצֶה לְשַׁיֵּיךְ כּוֹס חָמִישִׁי
לְחוּר עַיֵּן יוֹאֵל הַנָּעִים

חַזְּרָן לֵיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

הוֹדוּ לַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים כלח
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבַדּוֹ כלח
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כלח
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם כלח
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כלח
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כלח
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כלח
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כלח
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כלח
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כלח
לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים כלח
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כלח
וְנָעַר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם סוּף כלח
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כלח
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדוֹלִים כלח
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כלח
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כלח
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כלח
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כלח
שֶׁבִּשְׁפָלֵנוּ זָכַר לָנוּ כלח

וּפְרָקְנוּ מֵעָרֵינוּ כלח׳
נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כלח׳
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כלח׳

נהי׳ ומקה בורח פרי הגפן ושותין בהסבת שמאל׳

רהיטין להגדה

אָז רוֹב נִסִּים הִפְלֵאתָ בַּלַּיְלָה בְּרֹאשׁ אַשְׁמוּרוֹת זֶה
הַלַּיְלָה גֵּר צֶדֶק נִצַּחְתּוֹ כְּנֶחְלַק לוֹ לַיְלָה וַיְהִי
בַּחֲצִי הַלַּיְלָה׳
דַּנְתָּ מֶלֶךְ גְּרָר בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה הִפְחַדְתָּ אֲרַמִּי כָּאֶמְשׁ לַיְלָה
וְיִשְׂרָאֵל יָשַׂר לָאֵל וְיוּכַל לוֹ לַיְלָה וַיְהִי בַּחֲצִי׳
זֶרַע בְּכוֹרֵי פַּתְרוֹס מָחַצְתָּ בַּחֲצִי הַלַּיְלָה חֵילָם לֹא מָצְאוּ בְקוּמָם
בַּלַּיְלָה טִיסַת נְגִיד חֲרוֹשֶׁת סִילְיָה כְּכוֹכְבֵי אוֹר לַיְלָה׳
וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה׳
יֵיעִין מְחָרֵךְ לְנוֹפֶךְ אָוִי וְהוֹבַשְׁתָּ פְּגָרָיו בַּלַּיְלָה נוֹשַׁיִן כִּיהוֹ
אֲרִיוֹת לַיְלָה לְאֵישׁ חֲמוּדוֹת נִגְלָה רָז חָזוֹן לַיְלָה׳ פּוֹתֵר בְּעוֹנָה
וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה׳
מְשׁוֹתֵבֵר כְּלֵי קֹדֶשׁ נֶהֱרַג בּוֹ בַּלַּיְלָה נוֹשַׁע מִפּוֹר אֲרִיוֹת פּוֹתֵר
בִּשְׁוֹנוֹת לַיְלָה שִׂנְאָה נָטַר אֲגָגִי וְכָתַב סְפָרִים בַּלַּיְלָה׳
וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה׳
עוֹרַרְתָּ נִצְחֲךָ עָלָיו בְּנֶדֶד שְׁנַת לַיְלָה פּוּרָה תִּדְרוֹךְ כְּשׁוֹמֵר
מַה מִּלַּיְלָה צָרַח כְּשׁוֹמֵר וְשָׁח אָתָא בֹקֶר וְגַם לַיְלָה׳
וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה׳
קָרוֹי יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה רָם מוֹדִיעַ כִּי לְךָ יוֹם
וְגַם לְךָ לַיְלָה שׁוֹמְרִים הַפְקֵד לְעִירְךָ כָּל הַיּוֹם וְכָל

הַלַּיְלָה תָּאִיר כְּאוֹר יוֹם הוֹן חֶשְׁכַּת לֵילָהּ ויהי בחצי הלילה

רחיט אחר

אומן גְּבוּרוֹתֶיךָ הִפְלֵאתָ בְּפֶסַח רֹאשׁ עַל מוֹעֲדוֹת
כִּשְׂאֵת פֶּסַח גָּלִיתָ לְאוֹרְדֵי חֲצִי לֵיל פֶּסַח
ותמדתם זבח פסח

דָּלְתַּי הֲפַקְתָּ כְּחוֹם הַיּוֹם בְּפֶסַח הִסְעִיד גִּבְעָתִים עֲמֻדוֹת בְּפֶסַח וְאֶל הַבָּקָר רָן אַב זִכֶּךָ לְשׁוֹרְרֶיךָ פֶּסַח
ותמדתם זבח פסח

זוֹעֲמוּ סְרוֹסַיִם וְלוֹהֲטוּ כָּאֵשׁ פֶּסַח חוֹלִין לוּשׁ מָהֵם וּמַצּוֹת
אֲפֵה כַּיּוֹן פֶּסַח טַאֲטֵאתָ אַדְמַת מוֹף זְנוֹף בְּעֶבְרְךָ בְּפֶסַח
ותמדתם זבח פסח

יָרֹאשׁ כָּל אוֹן מָחַצְתָּ בְּלֵיל שִׁמּוּרִים בְּפֶסַח כַּנִּיר עַל תֵּן עָכוּד
פָּסַחְתָּ כְּרֵם פֶּסַח לְבִלְתִּי תֵּת מַשְׁחִית לָבֹא בִּפְתָחַי בְּפֶסַח
ותמדתם זבח פסח

מְסוּגֶרֶת סְגִירָה בְּעֻתּוֹתַי פֶּסַח נִשְׁמְדָה סְדִין בְּעֵלִיל שְׁעוֹרֵי
עֲמֹר פֶּסַח שׁוֹרְפוּ מְשַׁמְּנֵי פֶּגֶל וְלוּד פִּיקֵד יְקוֹד בְּפֶסַח
ותמדתם זבח פסח

עוֹד הַיּוֹם בְּנוֹב לַעֲמוֹד עַד גַּעָה עוֹרֵת בְּסָה יַד סָתְרָה לְחַטֵּא
עַל בְּפֶסַח צָפָה הַצְּפִית עֲרוֹךְ הַשֻּׁלְחָן בְּפֶסַח
ותמדתם זבח פסח

קָהָל כִּנְסָה הִדְשִׁיר לִשְׁלֹשׁ יוֹם בְּפֶשַׁע רֹאשׁ מְחִיַּת רָשָׁע מָחוֹץ
כְּעֵין חֲמִשִּׁים בְּפֶסַח שֵׁתִי וְהָיָה הַבִּיא לְעוֹן בְּפֶסַח
רוֹם יָדְךָ הָעֵז יְמִינְךָ לֵיל הִתְקַדֵּשׁ חַג בְּפֶסַח
ותמדתם זבח פסח

רחיט אזור

כי לן נאה אזיר במלוכה כיחור כהלכה
גדודיו יאמרו לו לך ולך לך ילך לך יי
המכלכה

כי לו נאה גיל במלוכה הדר כהלכה זכיין
יאמרו לו לך ולך לך ילך לך יי המכלכה

כי לו נאה כי לו נאה זך במלוכה חסיד כהלכה שפמריש
יאמרו לו לך ולך לך ילך לך יי המכלכה

כי לו נאה כי לו נאה יחיד במלוכה כביר כהלכה לוחיש
יאמרו לו לך ולך לך ולך לך יי המכלכה

כי לו נאה כי לו נאה כרום במלוכה נורא כהלכה סנהדרי
יאמרו לו לך ולך לך ולך לך יי המכלכה

כי לו נאה כי לו נאה עזוז במלוכה פודה כהלכה צנאתיה
יאמרו לו לך ולך לך ולך לך יי המכלכה

כי לו נאה כי לו נאה קדוש במלוכה רחום כהלכה שבמרון
יאמרו לו לך ולך לך ולך לך יי המכלכה

כי לו נאה כי לו נאה תקיף במלוכה תמים כהלכה תכיריו
יאמרו לו לך ולך לך ולך לך יי המכלכה

נשא לחבי ושלין נשרית ילשושם כלום ישרך נעשתאדונות זה
כיוצא בהמפרש יאב שש שבועות יוסיפו ישקוים פשלה

לשנה הבאה בירושלים

תם ונשלם

רשות לנשמת של פסח

אדיר אקדיר[ך] יכונן לבב אורך
יחד שבים שליך מי המליאת לגדרך

כיר

[illegible] ישמחו מים ואפל
[illegible] סוכ גם בשיש אותם גאל
[illegible] זאת אוכורה מי כמוכה
[illegible] החלותאצמח על עמיך
[illegible] ועסיתו מעשה חוריך

נגד ומגן

[illegible] שנה הדר כפיך לאום
[illegible] כי עריים מכל גוי ראום
[illegible] את צורך מריאותי טאום
[illegible] ויקדשו עוד נגדיך
[illegible] עד שלחת מי ידיך

יחיד מחים

[illegible] קרא אל יגיעך וירוי
[illegible] פוסים עת שבעו מרור
[illegible] יצריך את זית הלא מרור
[illegible] וישר לך ויורך
[illegible] ירון למאור לבבוך

יחיד מחים

[illegible] את ירח אחרי עמך
[illegible] ויזכיר מי הל אומך
[illegible] אז יגיעך כפיורך

לָכֵן כָּל עֵת אֶכְמָנֵךְ רְוִי עַם נַפְשִׁי תְּוִרְךָ
כִּשְׁמֵת כָּל חַי תְּהַדְּרֵךְ כִּי גָבַר עָלַי חַסְדֵּךְ

מחר ומצ"ר

וְיִשְׂמְחוּ כָל חֵי וְקָדִישׁ עַל עַמָּא דְּמַלְכָּא דְּיִתְמַלֵּךְ לְעָלַם

יוצר לימים ראשונים של פסח מ"ר

אַנְעִים

חֲדָשִׁי שִׁירִים שֶׁכֵּן אֱמֶת מְשֻׁרָּרִים
אֶעְתָּרְנוּ עֲשָׂרוֹת מְשׁוֹרְרִים שִׁיר הַשִּׁירִים

אַחַת לְאַחוֹת מַשִּׁיקוֹת מְהִירוֹת פַּרְפְּרֵי רְשָׁקוֹת
אוֹמֵר וְחֶרֶת נְחֻשְׁקוֹת יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת
כַּחֲרֵבוֹת הוֹלְכֵי נַאֲמָנֵךְ תַּלְעֲטֵהֶם שׁוֹד מִשְׁפָּנֵךְ
כְּלוֹתִי רֵיעֲנֵי שִׁמְּנֵךְ לְרֵיחַ שְׁמָנֵיךְ
כִּן יְשׁוּם מִשְׁחֲרֵיךְ יְהִי עַתְּ טוֹב מְזָרֵיךְ
בַּקָּשָׁה מַכִּים לְשַׁחֲרֵיךְ מַשְׁכֵנִי אַחֲרֵיךְ
גְּדוּלָה לוֹ נָאוָה הֶאֱמַרְתִּיו בְּגֶרֶס תַּאֲוָה
גְּדֻלָּתִיו כְּשָׁמַעְתִּיו כְּאוָה שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה
עַם הַרְבִּיר בְּחֹרֶת קְרֵטוֹת עֲשֶׂר נְסוֹרֶת
גּוֹרֵל וְחֶכֶל נִבְחֹרֶת אַל תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחוֹרֶת
הוֹד אַהֲבַ הַגּוֹלִי טַעֲמֵיו הַגִּיד לִי
דֶּרֶךְ יְשָׁרִים סַגְּדִי לִי הַגִּידָה לִי
דֵּעוֹת פָּרִיק מַדְּעִי נוֹאַם הַזְּחִיר לְיַדְּעִי
דְּרוֹשׁ לָךְ לְיוֹדְעִי אִם לֹא תֵּדְעִי
הַגִּידִי אֵזֶר לְאַרְסָתִי כּוֹזֶה זְרוֹעַ חִמַּסְתִּי
יְקָרוּתִיו וְזוֹדְעוֹתִיו הִבְסַתִּי לְסוּסָתִי
זְכִירוּ עִזּוּ שְׁלַחֵיךְ שָׁרִיתִי שַׁמְּתִי בְּנַחֵיךְ

הָגוּת עָמוֹק שִׁיחֵךְ
וְרוּחֵן דַּעֲבִיר לִיהֵב
וְהַטְחֵיל לְכַעַר נַאֲהֵב
וְחָנֵן טִירוּת אוֹהֲבוֹ
וְשַׁר כְּחוֹלַת אַהֲבוֹ
אֵיר מְשׁוּל חֲכִיזוֹר
זְבַד סַפִּים שְׁמוּר
זֶרַע נִרְכָּה לְעוֹפֶר
זֶרַע פַּרְדֵּסִים וְכוֹפֶר
חֵן אַפְרִיתֵךְ רַעְיָתִי
וְנִבְחַתִּיךְ בְּכָפֶל נִרְאֵיתִי
חֲזֶרְתִּי גְּמוּל לְדוֹדִי
הֲבֵנְתִּיו יְדִידִי נְעִימִי
מִפַּז בָּחוּר כָּאֲרָזִים
טוּרִים פְּסִילִים וְעֲרוּכִים
יָמִים וְטַעַם יַיִן
מְהֻדָּר כְּשֵׁפֶן וְיָרִין
יְדַע כְּרִיחַ נִיחוֹחִים
יְהִי יְקַבֵּן נִיחוֹחַ
יְיוֹבֵב [illegible]
יָצִיל נָאֵי שַׁעַר
[illegible]
נִיחַן לְךָ וְעַן
[illegible]
[illegible]

נָאוּ לְחַיִךְ
רְכָבָה כְּיוֹרֵל נָאֲוֵךְ
תּוֹרִי זְהַב
כְּפֶנֶה נִגְלָה מְלֻבָּנִי
עֵר שְׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְיָבוֹ
יְפוּי כֹּחוֹ לָאֲמוֹר
עֲרוֹר וְעָמוֹר
מוֹנָיו לַשְׁחַת עָפָר
אֶלְעָפוֹל הַכֹּפֶר
לֵיזוֹן וְטוֹב בְּרֵעִיתִי
רְעֵךְ יָפָה רַעְיָתִי
הֲדָרוֹ פְּלִשׁוֹן חֲמוּדֵי
[illegible]
עֹלְכִים מְגִלַּת רָזִים
קוֹוֹת בְּתוֹךְ אֲרָזִים
עֲרַכְתִּי לְרִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן
אֲנִי חֲבַצֶּלֶת שָׁרוֹן
יְרוּדִים בְּטוּעֲךְ נִחַרְתִּי
כְּמִיוֹשֶׁנָה כֵּן דְּחוּחִים
[illegible]
כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי יַעַר
רְכָבוֹתָיו יְזוּדְתִּי זִיז
הֲבִיאֵנִי אֶל בֵּיתוֹ
וְלִאוֹי רַחֲזֵק תְּשִׁישׁוּתִי
סַמְּכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת
מְרוּשׁ מְרֵאשִׁית חִפְרִשִׁי

לְעִוְרִים יִשְׁמוּ רְאֵשִׁי
דְּקַל נַאֲהַבְתִּיכֶם
לְחַיִּין וְלֹא לְהִתְגָּרוֹתֵיכֶם
מִנִּי דַּרְ בִּשְׁעָרַי
מְדֻרָּג הַר לְעוֹרְרִי
כְּכוֹסָהּ עִוֵּי מְרַצְּצִי
מֵעֹלָם הֵלִין פִּי
נְעִימוֹת נַעַם אֲגַדִּילִי
נְעִימִים חֲבָלִים לְהַגְדִּילִי
נָאוֹר כְּעֵת עֲבֹר
נְגִיל יָשִׁישׁ יְעַנֵּר
עֲנִי אֵימֵי יַחֲרִין
כְּיַד מְכַנֵּף הָאָרֶץ
מִינִי סְכָכֶךָ מְלִיצִי
סְחוֹר בְּאַתְנֵי מוֹנִיב
יַעֲלֵק סַפֵּר לְכִיס
יְזִיכִיר נְטְחוֹרֶת סְלַע
יְמִיר כְּנֵב עוֹלִים
עֲנִי גְּנִי שְׁעוֹלִים
נָאוֹר עֲבוֹד כְּלִילִי
מְדֵי וְעוֹז מְגֻדְּלִי
נְטִיעִי מְחַמְּדֵהוּ יוֹם
פְּרִיתַ מַגֵּי יְפִדְיוֹם
צְדִין נַאֲלַמְתִּי בְּעַכְּבִי
עֲשַׂרְתִּי לֵילוֹת דְּעַפְּנִי
עֲעַנְתִּי תְּקוֹכֵם נָא

שְׁכֹאוֹ וְאַחְדּוֹ אִישִׁי
אֶלְפְּתִי בְּשִׁיחַ שִׂפְתוֹתֵיכֶם
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם
יְרִיד וּפַדְּ דּוֹדִי
קוֹל דּוֹדִי
חָלִיל נְזִירֵי נִקְצָנִי
יָגֵל מִשְׁכָּבִי
יְלִיד וְהַדִּיר נוֹרְלִי
עֲנֵה דּוֹדִי וְאֹמַר לִי
וְהַדִּיר [illegible] דְּבָרִי
כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבַר
יְרִיד יְרֵנִי הָאָרֶץ
אֲנוּנִים נִרְאוּ נֶאֱרָץ
שְׁדִי עִית יְזוֹנְגִיָּה
יְקַאֲנָה חֲנַמְּה פַּגְיָה
גְּרִיוּ וְקַלְּעוּ נִיקְלָע
יְנַתִּי בְּחַנְנִי הַכְּלָע
יְמִיר כְּנֵב עוֹלִים
אֶעֱשֶׂה לְנִי שְׁעוֹלִים
לְבַדְּנִי כְּעַרְנִי וְהַכְּלִילִי
יְוֹדִי לִי
[illegible]
יְד [illegible]
[illegible]
עֲד [illegible]
[illegible]

עזקה בו מיו תקיטוה אוזריו נ
קשיט נכוחים אכדיה רשה וחרט לשומרים
קצינ אכיין כ[illegible] מעאינו השחמרים
קיים שטו כמוכדי הלכתי ידוכית והשברי
יקלפוני ירינו תעריתי פקיעם שעברתי
[illegible] יכ אנה תאת כשותכם
[illegible] השבעתי אתכם
ויחשתי לרב יולילה עיור תור המעלה
האוזן דמוזן כיולילה כי תאת עולה
[illegible] משעו רשכם ליוכמ
שהידים עדיקים כילכו הנה מטתו שלשלה
[illegible] עדיקות כגויה עיב
[illegible] הם אזוזי חיל
[illegible] והזן הלאדות כילה
[illegible] אפריון עשה לו
[illegible] הדב ותן לזכמה
[illegible] עמודיו עשיו כסף

[illegible]

[illegible] ומאיכה שכחת יום חתונתו
[illegible] ושמחת לבו
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ אֲמָנָה
לִבַּבְתִּינִי אֲחוֹתִי כַּלָּה שִׁבַּרְתִּינִי בְּאַחַת עֵינָיִךְ
מַה יָּפוּ הֲגוֹנַיִךְ בְּתַלְמוֹד וּבְמִשְׁנָה
נֹפֶת תִּטּוֹפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ לְמֶלֶךְ מְפוֹאָר נִכְסַף עָפָה

שָׁלָה

כְּתֹרָה וְאַוָּה בְּהַדּוּרִים
בְּרֹב גְּרֻלּוֹת אַיּוֹמָה בְּחַדְרִים
חֲבִבִי חֲשִׁילֵכִי יַהַב וְסַבְרִים לְמִחוֹלֵל כָּל מְכַלְכֵּל מְסַבְּרִים
שִׁנַּיִךְ אֹכְלוּ חֲרֵצַת פְּרָרִים לֵיתַת צְדָקָן בָּהּ מְיַדְּרִים
כְּפֶלַח רִמּוֹן וְרָדִים הֲדוּרִים הוֹמְשַׁל רַקָּתֵךְ כְּתַאַב הֲדוּרִים
שִׁשִּׁים הֵמָּה חֲשׁוּבָה סְדָרִים נְתִנִי מְרוּעָה אֶחָד לְמַסְדְּרִים
אַחַת מְיַעֲלוֹת חֲשׁוּבָה נְתַדְּרִים רָם וְנִשָּׂא אַדִּיר נֶאְדָּרִים
הַמְּמֻיָּר לְמֶרְךְ וְלָדִים

גַּ

נָעוּל אוֹפַפְנִי בַּחֲיוֹבִי לְהַכִּים
שִׁלַּחְתִּיךְ פְּלוּחָם מְתַעֲלְסִים נֶאֱהָבִים
נֵרְדְּ וְכַרְפּוֹס גִּבְעַת הַלְּכוּנָה הוֹכִים
מַעְיַן דּוֹלֶה מַשְׁלִיכִים יְהָבִים
עוּרִי הַשְּׁמָה מַעֲמַקִּי שִׁיעוּלִים
דֶּרֶךְ לְעָבֵר בַּיָּם גְּאוּלִים
בָּאתִי לְגַנִּי וְשׁוֹרַרְתִּי לְרוֹדִי הִלּוּלִים
עוֹז יְסַדְתִּי יְיוּנְקִים וְעוֹלְלִים
אֲנִי יְשֵׁנָה זְכוּרָה בְּעַתִּיקִים מְשׁוּלִים
שָׁשְׁתִּי חֻקִּים שִׁלְטֵי מוּשָׁלִים
דּוֹדִי טִיְּנֵנִי בְּכַנְּפֵי נְשָׁרִים
קַמְתִּי יְאַבְתִּי לְהַעֲרִיצוֹ בְּשִׁירִים
פָּתַחְתִּי כְּכוֹדוֹ עֲנַד בְּסַתָּרִים מְצָאוּנִי לְחַעֲנִי הֶבֶל לָוּא מְשַׁמְּרִים

הִשְׁבִּיעַתְנִי יְרוּשָׁלַיִם כַּאֲיָלוֹת הַשָּׂדָה

מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים

דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז

יְעָרָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב

עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל אֲפִיקֵי מָיִם

לְחָיָיו כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם צְמָחוֹת מִגְדְּלוֹת

יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ

שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְיֻסָּדִים עַל אַדְנֵי פָז

מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר כָּאֲרָזִים

חִכּוֹ מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים

זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלָיִם

אָנָּא הָלַךְ דּוֹדֵךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים אָנָּא פָנָה דוֹדֵךְ וּנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ

דּוֹדִי תָּפְאֶרֶת שִׁבְחוּ מַעֲרִיצִים חֲזָקִים

אֲנִי תוֹקֵף יְחִידוֹ אֲסַפֵּר לְעוֹמַת חֲיָילֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

והמלפנם

יזר אחר לימים ראשונים של פסח

אַדֶּרֶ

מְשָׁרְתִים מְשָׁלְּטִים יְשָׁרִים

אֲחוּלֵל בְּשָׁרִים שִׁיר הַשִּׁירִים

אֲמָרוֹת חֲשׁוּקוֹת מַר נְשִׁיקוֹת

אֵלּוּ הַפִּגּוּן מַנְשִׁיקוֹת יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת

נֶרְדְּךָ הִכּוֹנֵךְ לִכְרוֹר לָמוֹ טְמוּנֵךְ

נַאֲהֲבָה יְמִינֵךְ לְרֵיחַ שְׁמָנֵךְ

בַּחֲרֵנִי כּוֹחֲרֵיךְ וַאֲדֵיתַי מְשָׁחֲרֵיךְ

נִכְשָׁה בָּאִים אַל חֻדְרֵיךְ מָשְׁכֵנִי אַחֲרֵיךְ

פּ

גַּה יוֹנִי אַוָּה וְחַסְדּוֹ לִי עֲנָה

גַּם הוּא לִי הַאֲוָה שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה

דודי אל מוכרת
עוי רגע מבשורת
הגדי לי
דברו מגיד לי
שמעו חגידה לי
טל אובות ידעי
ידעי ישעי ידעי
הודעתי חסתי
הן את כשושתי
המשפרת מאחיך
הדלחת ידולחין
וכל כלי מיההב
והעדי באהב
והוא בכיבו
ונתאדר כפל סביבו
יעד שהמלך בסיבו
להזיר ולאכיר
יצור המור
חק פדיון וכופר
אשכול הכופר
פליטה להוסיפה
הטך יפה
פיצו לשם פה
הנך יפה
ורכולתיו ארזים
דורות בתיני ארזים
בישובי לכיזרון
טולתי כחבצרון על מחרון

משחזור שחרחורת
אל תראוני שאני שחרחורת
ישעו מגויל לי
חגידה לי
טל אובות ידעי
אם לא תדעי
לאום אריסתי
הפיתיך לסוסתי
הישבים נכחיך
נאוו לחיין
וכסף מיאהב
תורי זהב
נתחבולות הסבינו
יעד שהמלך בסיבו
להזיר ולאכיר
יצור המור
חק פדיון וכופר
אשכול הכופר
פליטה להוסיפה
הטך יפה
פיצו לשם פה
הנך יפה
ורכולתיו ארזים
דורות בתיני ארזים
בישובי לכיזרון
אנו חבצלת השרון

שְׁמָחוּ אֲנִיחִים
שָׁרִיחוּ אַפְרוּחִים
יִשְׂרָאֵל נַעֲרִי
יְהִי בְּצִלּוֹ יְעוֹרְרִי
שֶׁל אֵלִיל רֵאִין
פַּחֲלִילוֹת עַיִן
פְּרִיחוּ בְּבַקְשׁוֹת
נְעוּגָה לְרֹאשׁ עֲשִׁישׁוֹת
לְכוּנְיָנִי לְחַמְּמוֹ
לוּ חַמְרוּנִי נְגִינוֹ
לוּלֵי אוֹרְכֶם
לְכִינוֹ וְיֹאכַל לָמוֹ
מָה יְרִידִי
מַגֵּן בְּיוֹדִי
נִכְחַצְבְתִּי חֲמָבִי
נִכְחִי מְעוּנָתִי
נָאוֹר אוֹר לִי
נוּדוּ כְּיוֹנִים חֲהִלִּי
נְשִׁיקוּ נִי
נוֹגְהִי נָגֵר
סְעִי נִקְרִין
שֹׁאֵי עֵרֶךְ בְּעֵרִין
סוּסְתִּ סְרִיגִיָּה
שְׁאֵת עַל טוּכֶם עִידָה
עֲנֵי ס אַבְלִין
עֲמִי כְּרִקְדֵי יְלִין

וְיוֹטְבוּ זְנִיחִים
כְּמוֹשְׁכָה בֵּין הַחוֹזִים
יְצָאוּ בְּשַׁעַר
נִהְפּוּחַ בְּעֵנִי הַיַּעַר
וּפְעָלֹם כְּאֵין
הָכִיאֵנִי אֶל בֵּית הַיַּיִן
לְיַשֵּׁר כְּעַקְשׁוֹת
חַמְכוּנִי בְּאַשִּׁישׁוֹת
אַסְיִיךְ תְּרוּשִׁי
יְבֹאלוּ תַּחַת לְרַאשָׁי
יְדַרְקַת אֲבוֹתֵינוּ
יְשׁוּעָתִי אֶתְכֶם
גְּנוּדִי וְחוּדִי
קוֹל דּוֹדִי
לְפָנָיו הִצָּנִי
וְאָמָה דּוֹדִי לִצָּנִי
זְלִי וְיִזַּל לִי
עֲנָה דּוֹדִי וְאָמַר
[illegible]
[illegible]
כְּיַלְיוֹן וְיַחְרִין
הַנְּיוֹנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ
וְכַשּׁוֹק עֲרוּמִים
[illegible]
וְהִבְרִיחַ אַקְדִּיחַ
יוֹעֵל כּוֹזְנִי הַרְיוֹן

עֲדֵי כְעָלִים
עַם חֲמוּשִׁים עוֹלִים
פְּתַח לִי
פֶּן פּוֹרִי וְהוּא אֵלַי
פְּנוּיִם בְּמַפּוּחַ
פַּסּוּחַ וְרֵיחַ תַּפּוּחַ
עֲוִי וּמִשְׁגַּבִי
נֶעֱמָה לִי רֵעוּתִי בְּחֵרוּתִי
עוֹר שִׁימָה נָא
עֲרוּכָתֵךְ לְרַמָּה
קָמְתִּי בַּשְּׁעָרִים
קוֹל תִּתִּי לְהָרִים
קְדוֹשֵׁי סְבִיבָתִי
קוֹלוֹ נָתַן וְגָבְרָתִי
רָאִיתִי בְּיָנֵיכֶם
רוּעַ עַד בֹּא עִתֵּכֶם
רֹאשֵׁךְ כַּמַּעֲלָה
רְכוּלָה וּמְעוּלָה
שִׁשִּׁים בְּהַעֲטוֹתָו
שְׂרֵפֵי חוֹם חוֹרֵב
שֶׁכְּבָדִים בְּיִשְׁיוֹת חֶרֶב
תְּמִנִּין זְכוּלוֹ
תְּחִלָּה אֲגוֹר מְלוֹנוֹ
תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה
תֵּיכֶן חֲמוּדָיו מֻכְסָף

יוֹתְנִים וְעוֹלְלִים
אֶחֱזוּ לָנוּ שׁוּעָלִים
שַׁעֲרֵי חֶמְדָּתִי
חוּרִי לִי
אַגְלִישׁ מְסִיד נַפְתֵּן
עַד שֶׁתָּפוּחַ
חֶלְקִי וְצוּר לְבָבִי
עַל מִשְׁכָּבִי
וְעִמְּךָ עֲרֵבְנִי נָא
אֲקוּמָה נָא
לְאָסוֹף מְשׁוּרִים
מְיָאוּנִי חֲשׁוּמִים
הַהוּא־אִיתָם הִפַּרְתִּי
כְּמִיעַט שֶׁעָבַרְתִּי
וְרַבְתִּי רִיבְכֶם
חִשְׁפַּעְתִּי אֶתְכֶם
צַוֵּארֵךְ עוֹלָה
כִּי זֹאת עוֹלָה
אֲשֶׁר עָשְׂיתָו
הִנֵּה מִטָּתוֹ
כְּלִיפְּרֵי חֹק חוֹרֵב
כֻּלָּם אֲחוּזֵי חֶרֶב
וּתְכֹנֶן אָהֳלוֹ
אַפְרִיוֹן עָשָׂה לוֹ
אַהֲבַת חֹסֶף
עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף

סֶלָה

עֲאִינָה

רְאִיָּה דֶּרֶךְ מְשָׁרִים
הֵטֵךְ יָפָה וְטַאֲוָה פְּתוּרִים
שִׁנַּיִךְ יוֹלְדָנִי כְּעֶבֶר עֲדָרִים פְּחוּט הַשָּׁנִי הוֹכְחוֹת דְּבָרִים
מִגְדַּל דָּוִד בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת שְׁנֵי שָׁדַיִךְ נְכוֹחִים כַּעֲפָרִים
אַף שֶׁיִּשְׁפַּח הַמַּשְׁפִּיל יְכִירִים כְּלַךְ יָפָה וְמֵרֵאךְ כְּמַזְהִירִים
אֲחוֹתִי מִלְבָנוֹן כַּלָּה נָשׁוּר מֵחַדְרֵי נְמָרִים ׀ לְבַבְתִּינִי אֲחוֹתִי כַּלָּה
אַיָּכָה כְּזוּדִירִים
מַה יָּפוּ אִמּוּכֵךְ מְשֻׁרָפִים מְעֻטָּרִים נוֹפֶת תִּטּוֹפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ
נִקְדֶּשֶׁת קָדוֹשׁ מַזְכִּירִים
תמונה מופע

גַּן נָעוּל

אִוַּפְּנִי זְרֹאלִים
שִׁלְחַיִךְ פֶּם כְּסַלְסִלִים
נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם גְּבָעוֹת מַזְלִילִים מֵעַיִן גַּנִּים דְּפָקוּנוֹ זְלִילִים
עוּרִי צָפוֹן חֲפִיחִי גַּנִּי בָּאתִי לְגַנִּי וְשָׁתִיתִי יֵינִי
אֲנִי יְשֵׁנָה זְרוּמָה וְאֵלִי גַּנִּי פָּשַׁטְתִּי חֲלִילִי לְקוֹל נְגוּנִי
הוֹדִי שָׁלַח טַפְסַר כְּיָבֵא הַשָּׂר קָכִיתִי יְחֵד לְקֵנֶל מְאֹד
פָּתַחְתִּי בְּבִיר עֶבֶד וְסָר מְצָאוּנִי לְכוּשִׁי בְּיָדָם נִמְסָר
הִשְׁבַּעְתִּי מְחוֹלֶלֶת מַחוֹלֹת אַהֲבָה מַה הוֹדֶךְ מִדּוֹד עֲנָוִי וְאַהוּבָה
הוֹדִי סַךְ דְּגוּל נִרְכָּבָה רֹאשׁוֹ עָטוּר פָּז גְּמוּר יְרוּשָׁ׳
רְבַד
עֵינָיו פְּשׁוּטוֹת מְשׁוּטְטוֹת בְּכָל לְחָיָו צָפִין פּוּשָׁה אֶשְׁכּוֹל
יָדָיו קְרוּטוֹת אֲכוּיוֹת בְּכָל שׁוֹקָיו רַגְלָיו יְכִילוּ הַכֶּל
חִכּוֹ כַּכִּתָּמִים שׁוֹכֵן שְׁחָקִים אֲנָה הָלַךְ שָׁהוּא מְבֻקָּשׁ ב
בְּשׁוֹקִים
הוֹדִי יָרַד תְּלוּתִי מְשֻׁעֲמָקִים אֲנִי לְדוֹדִי אֲהֻלָּל בְּקוֹל הַמּוּלַת
פְּרָקִים והמפכס

יוצר אחד לנפרד

אור ישע

אלהי אור השכינה
אהבני שכני להשכין
ניחני בשלמיך וכשמיך
נשמתנו הנירות מכמניך
בני ביתך ויחורך
ביתגדך עיניך
נשוא ודבר עמנו
נא ניזון
נחני בי מחוקרות
נחל קדומים תחזנו
ידידי וכידידי ידידי
ותלי שיח כנודלי
ודבונו מלבד בידיכי
וידוי זבוח ידיעי
הדיוט [illegible]
[illegible]
והעיר מלי חיוך
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ישמרה מכלייס
אחוד בי כי ידיד [illegible]
זוהות עיקר ישותנות
ישוקו מנשיקות
כושיד נגנזי מצמיד
דוידו שבינך
וקנם חיר מחוריך
כישנני אחריך
הדי מכנות נוה
שיחיה אנו תמיד
וקרב רגע מחוקרת
אל תראוני שאנני שזפתני
טוטפות בלילו נדדי
הגידה לי
[illegible]
אנו לא ידעני
[illegible]
[illegible]
ויהיו קלי ניחוך
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
עד מהרוץ בכישני

[illegible]

מִגִּית חוֹמֵר קְצָבִי
מְצָאַנִי מְיַפֵּי מַצָּבִי
טְחֲלָה שֶׁפְּרָה לִי
נְעִימוֹת כִּסֵּר לִי
גַּם תְּמִי כְּבַר
וְרֵק אֵין חֲבַר
נוֹסוּ נוֹדוּ כְּבַר
כִּי חִטָּה חִפְּטָה עֲבַר
תִּרְסוֹר זְרוֹז מְרֵן
רֹאשׁ עֲרִינִין חֵרֵן
סְלוּל שָׁלוֹם וְתִירֵן
הַכֹּבָשִׁים נִרְאוּ בָּאָרֵן
הַפֶּקֶן עֲתִיק מְפוּגִיָּה
הָלַק מַטְתִּיק שְׁנִיָּה
סְלִית כְּלִית מְפוּגִיָּה
חִתְאָנָה חֲנָמְוָה פָּצָה
עֲרֵבוֹן טְשֵׁלְ קוֹלֵע
גִּיהִין מְבַשֵּׂל כְּגֵלֵע
עֵרֶב שְׁלִישׁוֹ בְּרִיקֵלֵע
יְעָתִי בְּחַגְוֵי חִפְלֵע
עֲרוּרִים עִם עֲלִית
חָדוּ זְדוּ שְׁעוֹלִים
נִמְנוּ לוֹ עֲלֵילִים
אֶחֱזוּ לָנוּ שׁוּעָלִים
פְּתִגְיל וַעֲגִיל דָּדְלִי
עֲשֵׂק פֶּטֶן קְדָלִי
פָּנִים הַלָּמִם הִשְׁדִּילִי
דּוֹדִי לִי
פּוֹעֵל כָּם תַּפּוּחַ
שֶׁכֵּן לוֹ קְצוּחַ
פְּקוֹד דֹּר תַּפּוּחַ
עַד שֶׁיִּפּוּחַ
עִמָּם יְכֹנֵט מֵרְכְּבִי
יוֹם חִטְּךָ פַּרְסוֹבִי
עָפִיתִי פֶּה טְחוֹבִי
עַל מִשְׁכָּבִי
עֲבִי קְדֹשִׁי מְנָה
עִקּוּם מִכְחַר מַנָּה
עַיִן רֹאשׁ אֲמָנָה
אֲקוּמָה נָא
קוֹרַצְתִּי רַצְתִּי מְאוּמָרִים
טָפַחְתִּי נָטַתִּי כְּעוּרִים
קִלְקַלְתִּי שְׁמָנִים שְׁמָרִים
מְצָאנִי הַשּׁוֹמְרִים
קְנִין כִּי שָׁפַרְתִּי
וְטוֹב לֹא מָצָאתִי
קְדוֹשִׁי לוּלֵי חִמַּרְתִּי
כְּמִיעַט שֶׁעָבַרְתִּי

עֵת חַיִּים הִיעָבִי
דּוֹמָה דּוֹדִי לִצְבִי
תְּקוֹת שְׁלוֹשׁ גְּוִדְלִי
שָׁנָה דּוֹדִי וְאָמַר לִי
וְרֵק אֵין חֲבַר
כִּי חִטָּה חִפְּטָה עֲבַר
רֹאשׁ עֲרִינִין חֵרֵן
הַכֹּבָשִׁים נִרְאוּ בָּאָרֵן
הָלַק מַטְתִּיק שְׁנִיָּה
חִתְאָנָה חֲנָמְוָה פָּצָה
גִּיהִין מְבַשֵּׂל כְּגֵלֵע
יְעָתִי בְּחַגְוֵי חִפְלֵע
חָדוּ זְדוּ שְׁעוֹלִים
אֶחֱזוּ לָנוּ שׁוּעָלִים
עֲשֵׂק פֶּטֶן קְדָלִי
דּוֹדִי לִי
שֶׁכֵּן לוֹ קְצוּחַ
עַד שֶׁיִּפּוּחַ
יוֹם חִטְּךָ פַּרְסוֹבִי
עַל מִשְׁכָּבִי
עִקּוּם מִכְחַר מַנָּה
אֲקוּמָה נָא
טָפַחְתִּי נָטַתִּי כְּעוּרִים
מְצָאנִי הַשּׁוֹמְרִים
וְטוֹב לֹא מָצָאתִי
כְּמִיעַט שֶׁעָבַרְתִּי

רֹאשׁ אֲשֶׁר בְּעֲבוֹתֵיכֶם — בְּזַעֲזוּעַ חֵיל אֱיִלוּתֵיכֶם
וְיָחוֹן דְּחוֹק אֶתְכֶם — הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם
וְיִשׂ גְּלִי כְּהַעֲלָה — יוֹנָה תַּפָּה עוֹלָה
רַגְשׁוּ כְּנֵי עֲוֹלָה — מִי זֹאת עוֹלָה
שְׁרוּת שַׁפְרִיר שַׁשְׁתּוֹ — מְשׁוֹת וְרִפּוֹא חַטָּתוֹ
שַׁעַר יָא וְשִׁשְׁתּוֹ — הִנֵּה מִשָּׁתוֹ
שִׁירַת עֲרֵבוּב מְלִיצָרֵב — אוֹמֵנוּת אִכּוּב עֲרֵב
שׁוּרַת נָכוּב חָרֵב — כְּלֵם אַחוּזֵי חֶרֶב
תַּאֲב פַּסַּח לוֹ — מַלְאַת כַּפֵּי שַׁרְסַקְלוֹ
תַּטְלִיל חַסָּה לוֹ — אַפְרִיוֹן עֲשָׂה לוֹ
תֹּאַר פַּרְסָה מַחְכֶּסֶף — טַעֲמוֹ יְרִידוּת כּוֹסֶף
תַּבְנִית אוֹת יוֹסֶף — עַפּוּדָיו עֲשָׂה כֶּסֶף

צְאִינָה

וּרְאִינָה בְּשִׁפְלֵי שִׁיר יְדִידִים
רִנַּת חֲתוּנַּת דּוֹדִים

הַעֲרֵב דַּת דִּין וּפְקוּדִים — כְּכָל יְחִיד לְפָקוּדִים
שְׁעֵיךְ הֲרֵחֵק בְּאוֹר חֲמוּדִים — קְלוּס לָשׁוֹן לְמוּדִים
נְחוּט הַשֵּׁנִי שַׁעַם בֵּיוֵן יְדִידִים — נְגִדּוֹ שׁוּלֵם לַיְלָדִים
מִגְדַּל דָּוִד יְקֵרַת פִּטַּת יְסוֹדִים — גְּבוֹל הַזְּרִיוֹת יְ[illegible]
שְׁנֵי שָׁדַיִךְ דִּפּוּן אֲחִים חֲסִידִים — לְרוֹעֲעִים תְּיֵרִיבָ[illegible]
עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם יוֹם צְרָקָה לְזוֹרְדִים — חִפּוּל זְדִים זְדִים
מַךְ יָפָה מַלְּי מוּם כְּסַמְּרִים — גַּם וְחִלְקוֹ מְזוּבָּ[illegible]
אֲגַן מִלְכָּנוֹן כַּלָּה וְעוֹד שִׁכְיָה בְּשַׁעֲבוּרִים — רְצוֹף הַנּוֹ[illegible]
מְאֻפּוּדִים

לְמַדְמִין אֲחוֹתִי כַּלָּה הַבֵּת עַת נְזִירִים — וְאַהֲבַת חִנָּה אֲנוּדִיב
מַה יָּפוּ דוֹדַיִךְ אֲחוֹתִי כַּלָּה כְּנוּחָה וְשֹׁאֵר וְעוֹרִים — וְשִׁמְנֵךְ
קְרֵית מוֹשָׁרִים

נוֹבֶת תְּסוֹפְנָה שִׁפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה אֲחוּזוֹת מְשׁוּחִים עוֹכְדִים
מִכְּלִי קְטָאָה כִּיעוּכִים

מליץ

נַ נַעוּל נֶקֶב וְאֵין בְּגִידִים
סָתוּם לְתַלְפִּיוֹת הַבְּגָדִים
שִׁלַּחְתִּיךְ פַּרְדֵּס שְׁפַר נְאִים וְהַדּוּרִים
לְטַכְסִיס פְּלָלִים אַדְּרִים
נֵרְד וְכַרְכּוֹם מִזֶּה וּמִזֶּה סְדוּרִים
הַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ נְדוּרִים
מֵעַיִן נֶפֶשׁ הַדַּחַת קַלִּים וְחַמּוּרִים
טְבִילַת נְחִיוֹת שְׁמוּרִים
עִירֵי עֲפוֹן וּבוֹאִי תֵּימָן יַחַד לְכָפֶס נִשְׁעָרִים
גַּלּוֹת כָּל שְׁעָרִים
נְאוֹת לְגַנִּי אֲחוֹתִי כַּלָּה דְּגָבִית מְזוּמָּנִים גְּנוּזִים
לְקַבֵּל אֲבִיִּים וְאִמּוּרִים

אֲ אֲנִי יְשֵׁנָה כְּאֵת עִיר מְשֻׁעָרִים
תּוֹחֶלֶת יְחִכּוּם עֲתִידִים
נִשְׁמְתִּי אֶת כְּתֹנְתִּי רְגָלַי וְשֵׁנִי כְּתָרִים
הָאוּרִים וְתוּמֵּי סְתִירִים
יָדִי שָׁלְחוּ יָדוֹ אֵז לְסַעֵד הָרִים
כְּזוּמָּן עוֹד לְכְבוֹדִים
נְגוּדִי נַעֲבֵית כְּחֹמֶד הָרִים וְרַעְיָתִי אֲצָתִי נְזָהִים
כְּחֹתִי כְּאֵלִי נְטוּעַ כְּרוּרִים נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע אֲבִרִים
נְאוֹנִי לְיוֹנוֹת כְּנִגְבֵּי כְּנָהָרִים עָמֹד בְּהַדְּסִים נְוִיִּים
הַמְעַתִּי דְּיוֹשׁ וְוֹר נְשִׁיִּים כּוֹר מְרוֹכְסֵי קְשָׁרִים
נֵה הוֹדֵךְ כְּהוֹד לְעֵיד טְיוּל נְפְשָׁרִים הֵם בְּאוֹמוֹת הַכְּשָׁרִ

נה יוּדַךְ מְיוּד נֹאמִים בְּזֶה אַקְשִׁירִים
נֶגֶד נַהֲרָגִים כְּשׁוּרִים
אַתָּה נְזַר יְחִידוֹ קְדוֹשִׁים נְצַח נַיְלְכוֹתוֹ שָׁרִים
וְזוֹרֵי צֵדָה נוֹעֲמוֹ עַבּוּ מְיֻשָּׁרִים נִלְהָב נִזְרָא בְּטוּרִים

צִדְקוֹתֵינוּ לְרֵיחַ מְחֻזָּרִים יְצִיּוּנוּ עֲשׂוֹת מְתֻאָזָּרִים
צְפוֹתֵינוּ צְפוֹת מְשֻׁחָרִים עַיִן עַפְעַף מְשׁוּחָרִים
צוּר קוֹנֵנוּ כְּכָתִירִים צִיְּרֵנִי נִפְלָל כְּעוֹמְדִים
חַזֵּה נַחֲזֵה כְּבָאֲדִים חֲשׁוֹנוֹ יְעַר לְאוֹרִים
זִי זְכֵנִי כְּמִתְפָּאֲרִים קַיֶּם לְעַד לְדוֹרִים
הַמְאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים
הַמְּזַמֵּר

יוֹצֵר אַחַר לְפֶסַח

שִׁיר אַשְׁר

נֹאמִי אֵדִין עוֹלְמִי
לְיִשְׂרֵי אוֹנִי אַשְׁרֵי לְמוֹרִי

שִׁקְנֵי נִכְלֵי יִרְעִין פְּשִׁיקוֹת בְּרוּעִין
נְשׁוּקֵי תוֹרוֹתֵיהֶם כִּי טוֹבִים דּוֹדֵיךְ כַּיַּיִן
רֵיחַ זְרוּלוֹתֵךְ סְבִיבֵךְ וְשִׁשִּׁים רְפוֹא תְּקִיפוּךְ
לַלְכוֹת וְכִחֲטַת וְכוֹכֵךְ עַל כֵּן עֲלֻמוֹת אֲהֵבוּךְ
נְשָׁכְנֵי דְּבָרוֹ שְׁקָשִׁיכֵךְ וְנַעֲשׂוֹת וְנִשְׁמַע י״י נוֹן
נְמוּדֵיהּ הֲעִיבֵךְ כְּשׁוּיִים אֲהֵבֵךְ
שְׁחוֹרָה הִוְשַׁבְּרַתְּ נְבִירוֹ כִּיקְוּיוֹת יְדִידֵנִי
שְׁחִי נֹאמִי פִּרְיוֹעוֹת שְׁלֵמִי

אַל תִּרְאוּנִי וְתִשְׂמְחוּ בְנֵי אוֹרְבְתִי שֶׁנִּידְיְכֶם נִמְסַרְתִּי
שֶׁלְיַעֲנִי נַרְמִתִּי דַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא נִטַּרְתִּי
הַגִּידָה זִטְחַת אַפִּירֵךְ וּטְבִיחַת עֲדִירֵךְ
פֶּן יוּחוּ מַאְסִירֵךְ עַל עֲדִרֵי חַטִּירֵךְ
אִם חַכְמָה שׁוֹמְעִים שְׁנֵי נַרְגָּעִים
וְהַסְכִּי כְּשִׁשְׁעוּעִים עַל מִשְׁבְּנוֹת הָרוֹעִים
לְכוּתִי טִיסְתִּיךְ אַיְמָתִי וְקִנִּיתִיךְ סְגוּלָתִי
וּכְמַלְאֲכֵי שֵׁרוּתִי דְּפִיתִיךְ רַעְיָתִי
נָאווּ יָם גָּזִים תּוֹרוֹת מַכְרִיזִים
וְאַעְדֵּךְ כִּלּוּעָזִים צַוְּארֵךְ פַּחֲרוּזִים
תּוֹרִי כְּשִׁרוֹן אֲחַשְׁשׁ וּכְפֻמִּים אֲבַשֵּׁשׁ
וְדִרְישׁוֹת אֲאַסֵּשׁ עִם נְקוּדוֹת הַפַּסֵּשׁ
עַד לְעֵימוֹ שִׁפְחוּ וּמִפְּקוּדָיו מְשַׁמְּחוּ
חֲעֵרָה לְחַשְּׁחוּ נְרִדִי נָתַן רֵיחוֹ
עֵרוּר מַחְמוּרִים מְשׁוּלִים מוֹצָאֵי בְּהִלּוּלִים
מַסְלִיל בַּשּׁוּעוּלִים בֵּין שַׁדֵּי יְלִין
אֶשְׁכּוֹל נֶחְמַד יְחִידִי נַרְמָה רוֹדִי
נָחַלְתִּי עִפְּדִי בִּכְרָתִי עֵין גְּדִי
הֵגֵךְ סְמוּכָה בָּאֵיתָנִים בִּזְכוּת קַדְמוֹנִים
סוֹחֶפֶת כְּטַעֲנִים עֵינַיִם יוֹנִים
הֵאָךְ עֵרֶב תְּנָגָה וּמַלְכוּת הַגְּנָזָה
נִמְקְדֵשֵׁךְ לְשָׁכְנָה אַל יַרְשִׁנִי רַעֲנָנָה
קְוּרוֹת פְּרִיוֹנֵךְ פְּלוּטִים סְמָיִם עִמְּאִים
פְּעוּלֵי מוֹפְתִים רְחִישׁוּ פְּרוּתִים
אֲנִי צְבִיַּת עוֹקִים מְסוּרָה לְעוֹשְׁקִים
עוּר עֲנָה לְהָקִים שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים

פְּשׁוּטָה קְלוּטַת גְּוִיּוֹת
חֲסוּדָה מִכָּל אִילָנוֹת
טְעֻנָּה רוֹן אֲנָכִי
נֶאֱרָחָה סִבְּכִי
הִכְאִיב שִׁפְעָנִי כִּי צָבָה
טִפְּסִי נְחָבָה
סְמָכִינִי תּוֹרוֹת קוֹנִי
וְאַל תַּחֲלִישׁוּנִי
שְׁמָאלוֹ תְּפַלְּין אֶדְרְכִי
עַלַּת עִטְּפָנִי
הִשְׁפַּעְתִּי לְכָל לְקָפָן
וְחַרְחוּר מִלְּקָפָן
קוֹל יְדִידִי פִּתְרוֹנוֹת
מְדֻלָּג פְּסִיעוֹת
דּוֹמֶה אַפִּיר מְלָכִים
מִיד פּוֹרְכִים
עֲנֵה וְאֶרֶד לְהַעֲיֵלָךְ
אֲנִי אֶמְחוֹלְלָךְ קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ
כִּי נִשְׁלַם לוֹ
מְצָרֵי כּוֹשְׁלוֹ
הַנְּעָמִים שָׁנָא לְהַרְצָנוּ
קָרֵב קִצֵּנוּ
הַתְּאֵנָה יַעַת כַּל מְלוּכְלָךְ
וְכִי וּרְךָ אֲמִישִׁילָךְ קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ
יִתְּנִי בַּיִם לְהַחֲבָא
אֲבָל תְּפִלָּה לְהַרְבֵּה

אֲפוּדִית חֲנוֹת
כֵּן רַעְיָתִי כֵּן הַבָּנוֹת
רֵיחוֹ הִמְשִׁיכִי
וְעָרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי
דַּת מְשׁוּלְהֶבָה
וְדִגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה
נִמְצוֹתַי רַפְּדוּנִי
כִּי חוֹלַת אַהֲבָה אֲנִי
וּכְשָׁמוֹ סִפְּנִי
וְיָמִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי
מִלְּעוֹרֵר מַפָּן
עַד שֶׁתֶּחְפָּץ
בַּסְּפִית שׁוּעוֹת
מְקַפְּצִין עַל הַגְּבָעוֹת
לְהוֹשִׁיעַ תְּכֵלִים
מִיצִּין כִּן הַחֲרָכִים
מִיד מְחַפְּלָךְ

כִּי נִשְׁלַם לוֹ
חָלָה הָלַךְ לוֹ
וּלְהַזְמִיר מַפְרִיכֵנוּ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ
וּכְנִיחוֹחִים אֲצֵילָךְ
כִּי קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאֵךְ נָאוֶה

נְוַחֲזוּ רְשׁוּיוֹת נְזוּדָר וְחַגְלוּ קְדוּדָר
מִקְצֵי מְרִי חָדוּר וְכִי כִיגִי טְמִדָּר
דּוּדִי וְנִי עֲרֵכֶם דּוּדִי הַשְׁכֵּד לְשַׁכֵּב
אֲהוּדִנִי בְּנָנִיכֶם הֲרוּעִי מְלוּשׁוֹעִים
עֲדִי עֵד סוֹתִי חֲלִילְנִי נִיכִּתִי
סוֹב וְחִקְשֹׁב עַתִּי עַל הוֹי נִיגִי
עַל יְעוֹנִי בַּקְשָׁתִי דּוּדִי הַזְכִּירֵנִי
וְנִלְנִי חֲמַדְתִּיו בַּקְשָׁתִי וְלֹא מְצָאתִיו
אֶקּוּמָה אִיכָן אֲבַרְתִּיו כְּמוֹרְשִׁים סַבְּנִתִּיו
וְלַנְּבִיאִים שְׁאֵלְתִּיו עַקְשׁוּתִי וְלֹא מְצָאוּנִי
מְצָאוּנִי בְּעֵין סְתָם אוֹתִי הִמּוּ לְהַתָּם
אַךְ זֶה קְיִיתֶם אֶת שְׁאַהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם
כְּלִיעַט רְגַע נְיַצַּלְתִּי וּמֵחֶמְדִּי מְצָאתִי
וְכִנּוֹדוֹ הֲבֵאתִי אֶל חֵדֶר הוֹרָתִי
הִשְׁכַּעְתִּי הוֹדִי פֶּן הַמְנוֹפֶן כִּלְגֵלוֹת קֵן הַמְנוֹפֶן
מִי מַפֵּל נוֹכֵל יְדִי שׁוֹתְחִפֶּן
כִּי מְרִירַת שְׁכֵל יָבִין וְיִסְתַּבֵּל
הֲנֵי חוֹפֶת גִּיאֵל מִכֹּל אַבְחַת רוֹכֵל
טְרוּדָה לְמִשְׁכָּב וְשׁוּא מְגַפְּרֵי יִשְׂרָא
כְּלֵם זְהִירִים בִּשְׁאֵלוֹת וְחַכְמוֹת מְכוֹלְלוֹת
זִיוֵי אֲלוֹת כְּפַחַד לֵילוֹת
אַפְרִיוֹן קְשֵׁט חֲנוֹן לִיחוֹת סַמְפִּירֵי גַּן
כְּתָלָיו תַּקִּים בְּיַד יָוָן מְעַצֵּי הַלְּבָנוֹן

131a

מסכת תענית בבלי

בבא שלח נוברא

קריאת יום ראשון

וקרא משה לכל זקני ישראל ואמר אליהם
גיזכו ויקחו לכם צאן לבישפחותיכם
ושחטו הפסח וקחתם אגודת אזוב וטבלתם בדם אשר
בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם
אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר
כי יעבור יי לנגף את מצריים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי
המזוזת ופסח יי על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל
בתיכם לנגף ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד
עולם והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יי לכם כאשר דבר
ושמרתם את עבודה הזאת והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה
לכם את העבודה הזאת לכם ולמדתם בניכם את
ויקד העם וישתחוו וילכו ועשו בני ישראל כאשר צוה יי את משה

אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ׃

וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיְיָ הִכָּה כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשֶּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֹּהַר וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃ וַיָּקָם פַּרְעֹה לַיְלָה הוּא וְכָל עֲבָדָיו וְכָל מִצְרַיִם וַתְּהִי צְעָקָה גְּדוֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין שָׁם מֵת׃ וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי גַּם אַתֶּם גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת יְיָ כְּדַבֶּרְכֶם׃ גַּם צֹאנְכֶם גַּם בְּקַרְכֶם קְחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וְלֵכוּ וּבֵרַכְתֶּם גַּם אוֹתִי׃ וְתֶחֱזַק מִצְרַיִם עַל הָעָם לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם כִּן הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כֻּלָּנוּ מֵתִים׃ וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת בְּצֵקוֹ טֶרֶם יֶחְמָץ מִשְׁאֲרֹתָם צְרֻרֹת בְּשִׂמְלֹתָם עַל שִׁכְמָם׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאֲלוּ מִמִּצְרַיִם כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב׃ וּשְׂמָלֹת׃ וַיְיָ נָתַן אֶת חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיַּשְׁאִלוּם וַיְנַצְּלוּ׃ אֶת מִצְרָיִם׃

וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִרַעְמְסֵס סֻכֹּתָה כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף׃ וְגַם עֶרֶב רַב עָלָה אִתָּם וְצֹאן וּבָקָר מִקְנֶה כָּבֵד מְאֹד׃ וַיֹּאפוּ אֶת הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֻגֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי גֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם צֵדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם׃ וּמוֹשַׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃ וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל צִבְאוֹת יְיָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא לַיְיָ לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא הַלַּיְלָה הַזֶּה לַיְיָ שִׁמֻּרִים לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם׃

וַיְיָ אָמַר אֶל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח כָּל בֶּן נֵכָר לֹא יֹאכַל בּוֹ׃ וְכָל עֶבֶד אִישׁ מִקְנַת כֶּסֶף וּמַלְתָּה אֹתוֹ אָז יֹאכַל בּוֹ׃ תּוֹשָׁב וְשָׂכִיר לֹא יֹאכַל בּוֹ׃ בְּבַיִת אֶחָד יֵאָכֵל לֹא תוֹצִיא מִן הַבַּיִת מִן הַבָּשָׂר חוּצָה וְעֶצֶם לֹא תִשְׁבְּרוּ בוֹ׃ כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ וְכִי יָגוּר

ואת כל זבח לעשות לו כל זכר ואז יקרב לעשותו והיה
כיחרם האזרח וכל ערל לא יאכל בו: תורה אחת יהיה לאזרח
לגר הגר בתוככם: ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יי את
משה ואת אהרן כן עשו: ויהי בעצם היום הזה הוציא יי את
בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם:

ומצוה שלא בספר שם בפרשת פינחס עשה כו מ"ש

במדבר ט

הראשון באחד בחדש לחדש השני
לייצ: וכחצות היום כחרש והוא

חג מצות ימים מצות יאכל: ביום הראשון מקרא קדש יהי
מלאכת עבודה לא תעשו: וה והקרבתם אשה עלה
לייצ פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה יהי
תמימים יהיו לכם: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר ושני עשרנים לאיל תעשו: עשרון עשרון תעשה לכבש
האחד לשבעת הכבשים: ושעיר חטאות אחד לכפר
עליכם: עולת הבקר אשר ליולת התמיד תעשו
תעשו לים שבעת ימים לחם אשה ריח ניחוח לייצ
התמיד יעשה ונסכו: וביום השביעי מקרא קדש יהי
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו:

ויקרא כג

ויקרא

הוא אמר יי אל הושע עשו
ערים ושוב קול את בני ישראל ישנית
לו יהי רבות עורים ועין את בני ישראל
וזה ראיה על כל יהודע כל מה דיצא מפיו
לאנשי יחזקאל כתב כמו דכתיב בציווי
מלים הי הייאים וכי

קריאת יום שני של פסח נאמור א

ההפטרה

ויהי ה׳ אל משה לאמר: שור או כשב או עז כי
יולד והיה שבעת ימים תחת אמו וביום
השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה לה׳: ושור או שה אתו
את בנו לא ושחטו ביום אחד: וכי תזבחו זבח תודה לה׳
לרצנכם תזבחו: ביום אכלו לא יותירו ממנו עד
אני ה׳: ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני ה׳ ולא תחללו
את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה׳ מקדשכם:
המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני ה׳:
וידבר ה׳ אל משה לאמר: דבר אל
כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו אשר תקראו
מקרא קדש אלה הם מועדי: ששת ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו
שבת הוא לה׳ בכל משבתיכם:
אלה מועדי ה׳ מקראי קדש אשר
תקראו אתם במועדם: בחדש הראשון בארבעה עשר יום
לחדש בין הערבים פסח לה׳: וחמשה עשר יום לחדש
הזה חג המצות לה׳ שבעת ימים מצות תאכלו: ביום הראשון
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו:
והקרבתם אשה לה׳ שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש
כל מלאכת עבודה לא תעשו:
וידבר ה׳ אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן
לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם

ל ישראל: והנפת את העמר לפני יי לרצנכם ממחרת השבת
הכהן: ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו
תקריבו לעלה ליי: ומנחתו שני עשרונים סלת בלולה בשמן
אשה ליי ריח ניחוח ונסכו יין רביעית ההין ולחם וקלי
וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן
אלהיכם חקת עולם לדורותיכם בכל מושבתיכם:
וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם
את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה: עד ממחרת
השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה
ליי: ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים
סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליי: והקרבתם על הלחם
שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים
יעלה ליי ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחוח ליי:
ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה
לזבח שלמים: והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה
לפני יי על שני כבשים קדש יהיו ליי לכהן: והקרתם ביום
הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו
חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם: ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט
לעני ולגר תעזב אתם אני יי אלהיכם:
וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון
תרועה מקרא קדש: כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם
אשה ליי:
וידבר יי אל משה
לאמר: אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא
מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם

אשה ליי׳ וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים
הוא לכפר עליכם לפני יי׳ אלהיכם: כי כל הנפש אשר לא
תעונה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: וכל הנפש אשר תעשה
כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההיא מקרב
עמה: כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל
מושבתיכם: שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם
בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם:
וידבר יי׳ אל משה לאמר: דבר
אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי החג
חגהסכות שבעת ימים ליי׳: ביום הראשון מקרא קדש כל
מלאכת עבדה לא תעשו: שבעת ימים תקריבו אשה ליי׳ ביום
השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליי׳ עצרת הוא
כל מלאכת עבדה לא תעשו: אלה מועדי יי׳ אשר תקראו
אתם מקראי קדש להקריב אשה ליי׳ עלה ומנחה זבח ונסכים
דבר יום ביומו: מלבד שבתות יי׳ ומלבד מתנתיכם ומלבד כל
נדריכם ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו ליי׳: אך בחמשה עשר
יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את
חג יי׳ שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון
ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף
עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יי׳ אלהיכם שבעת ימים
וחגתם אתו חג ליי׳ שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם
בחדש השביעי תחגו אתו: בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח
בישראל ישבו בסכות: למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי
את בני ישראל בהוציאי אתם מארץ מצרים
וידבר משה את מועדי יי׳ אל בני ישראל

וסמוך קודם הספר שני וחדש תלתשין בפיתח

מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַיי כָּל פֶּטֶר
רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל בְּכוֹר בָּנַי אֶפְדֶּה: וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרָיִם:

והיה כי יביאך וכתבת את הפסח וכו' עד ושחטו אותו וכו'

יום רביעי שהוא ליסח קודין בפרשת משפטים

אם כסף

תִּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הֶעָנִי עִמָּךְ לֹא תִהְיֶה
לוֹ כְּנוֹשֶׁה לֹא תְשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ: אִם
חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ: כִּי הוּא
כְסוּתָה לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמֶּה יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי יִצְעַק
אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי חַנּוּן אָנִי: אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל
וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאוֹר: מְלֵאָתְךָ וְדִמְעֲךָ לֹא תְאַחֵר בְּכוֹר
בָּנֶיךָ תִּתֶּן לִי: כֵּן תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם
אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ לִי: וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר
בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִיכוּן אֹתוֹ: לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע
שָׁוְא אַל תָּשֶׁת יָדְךָ עִם רָשָׁע לִהְיוֹת עֵד חָמָס:
לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים לְרָעֹת וְלֹא תַעֲנֶה
עַל רִיב לְנְטֹת אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת: וְדָל לֹא תֶהְדַּר בְּרִיבוֹ:
כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׂנַאֲךָ רֹבֵץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ
וְחָדַלְתָּ מֵעֲזֹב לוֹ עָזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ: לֹא תַטֶּה
מִשְׁפַּט אֶבְיֹנְךָ בְּרִיבוֹ: מִדְּבַר שֶׁקֶר תִּרְחָק וְנָקִי וְצַדִּיק אַל
תַּהֲרֹג כִּי לֹא אַצְדִּיק רָשָׁע: וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח
יְעַוֵּר פִּקְחִים וְיַסֵּלֶף דִּבְרֵי צַדִּיקִים: וְגֵר לֹא תִלְחָץ וְאַתֶּם
יְדַעְתֶּם אֶת נֶפֶשׁ הַגֵּר כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: וְשֵׁשׁ
שָׁנִים תִּזְרַע אֶת אַרְצֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: וְהַשְּׁבִיעִית

תשמטה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חיתו
השדה כן תעשה לכרמך לזיתך לא תעשה לעשרך
וביום חשביעי תשבות למען ינוח שורך וחמרך ויפש בן
אמתך והגר: ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם
אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך: שלש רגלים
תחג לי בשנה: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל
מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת
ממצרים ולא יראו פני ריקם: וחג הקצר בכורי מעשיך
אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את
מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך
אל פני האדון יי: לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב
חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי אלהיך
לא תבשל גדי בחלב אמו:

ויכתוב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים

יום חמישי של פסח קורין נו ומפטיר

שלש עשרה ימים של חמשה של פסח קורין פרשה זו ויש שנוהגין
שאין קורין אותה אלא ביום ראשון ושלישי ורביעי ושביעי
שהוא יום טוב אחרון של פסח ויש שנוהגין לקרות ביום שני
ובשבת קורין ז ומתחילין ויכתוב ומשלימין קורין שלישי הקרוב שאחר

ואתחנן

משה אל יי ואשה אמר אלי העל
את המקום הזה ואתה לא הורדתני את
אשר נשלח עמך ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת
חן בעיני: ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את

דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי
הזה: ויאמר פני ילכו והנחתי לך: ויאמר אליו אם אין פניך
הולכים אל תעלנו מזה: ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך
אני ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם
אשר על פני האדמה:
ויאמר יי אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי
מצאת חן בעיני ואדעך בשם: ויאמר הראני נא את כבודך
ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי לפניך
וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם: ויאמר לא
תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וחי: ויאמר יי הנה
מקום אתי ונצבת על הצור: והיה כעבר כבדי ושמתיך
בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי: והסרתי את כפי
וראית את אחרי ופני לא יראו:
וידבר יי אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשונים ואכתב
על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר
שברת: והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי
שם על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה
בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל נגד ההר ההוא:
ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל
אל הר סיני כאשר צוה יי אתו ויקח בידו שני לחת אבנים:
וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי: ויעבר יי על
פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה
פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל
רבעים: ויכהר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם

אלהיכם מריח נגד כל עמיך אעשה נפלאות אשר לא
נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה
בקרבו את מעשה יי כי נורא הוא אשר אני עשה עמך:
שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את
האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי: השמר
לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן
יהיה למוקש בקרבך: כי את מזבחותם תתוצון ואת מצבתם
תשברון ואת אשריו תכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר
כי יי קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושב הארץ
והזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת
מזבחו: ולקחת מבנתיו לבניך והזנו בנתיו אחרי אלהיהם
והזנו את בניך אחרי אלהיהן: אלהי מסכה לא תעשה לך:
את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר
צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת
ממצרים: כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה:
ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור
בניך ולא יראו פני ריקם: ששת ימים תעבד וביום השביעי
תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעות תעשה לך
בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלש
פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יי אלהי ישראל:
כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא יחמד איש
את ארצך בעלתך לראות את פני יי אלהיך שלש פעמים
בשנה: לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח
חג הפסח: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי אלהיך לא
תבשל גדי בחלב אמו:

ויכתב על הלחת [illegible] עשרת הדברים החזק

הפטרה לשבת וחלו ישלמו עד שלפס

הפטרה

יחזקאל ל"ז יד-כח

וידעתם כי אני יי' בפתחי את קבריכם ובהעלותי אתכם מקבריכם עמי: ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יי' דברתי ועשיתי נאם יי':

מנחת שי של פסח קורין בפרשת נהעלתך

חורין שלשה והרביעי קורא והקרבתם

וידבר יי אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: ויעשו
בני ישראל את הפסח במועדו: באַרבעה עשר יום בחדש הזה
בין הערבים תעשו אותו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו
אותו: וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח: ויעשו
את הפסח בראשון באַרבעה עשר יום לחדש בין הערבים
במדבר סיני ככל אשר צוה יי את משה כן עשו בני ישראל:
ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות
הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא:
ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה
נגרע לבלתי הקריב את קרבן יי במועדו בתוך בני ישראל:
ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יי לכם:
וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה
לכם או לדורותיכם ועשה פסח ליי: בחדש השני באַרבעה
עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומרורים יאכלהו:
לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח
יעשו אתו: והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל
לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההיא מעמיה כי קרבן יי לא
הקריב במועדו חטאו ישא האיש ההוא: וכי יגור אתכם גר
ועשה פסח ליי כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת
יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ:

והרביעי קורא והקרבתם כמיכאל ושלשה

ביום שביעי של פסח קורין ויהי בשלח

תהלתו בפי ודש ומקדישים חדש מעריבתם

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך
ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן
ינחם העם בראותם מלחמה ושבו מצרימה: ויסב אלהים
את העם דרך המדבר ים סוף וחמושים עלו בני ישראל
מארץ מצרים: ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע
השביע את בני ישראל לאמר פקוד יפקוד אלהים אתכם
והעליתם את עצמותי מזה אתכם: ויסעו מסכות ויחנו
באתם בקצה המדבר: וי"י הלך לפניהם יומם בעמוד ענן
לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם
ולילה: לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני
העם:

וידבר י"י אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו
לפני פי החירות בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו
על הים: ואמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם בארץ סגר
עליהם המדבר: וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם
ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו כל מצרים כי אני י"י ויעשו
כן: ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו
אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל
מעבדנו: ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו
ויקח ששׁ מאות רכב נבחר וכל רכב מצרים ושלשים על
כלו: ויחזק י"י את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני
ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: וירדפו מצרים
וישיגו אתם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו

הַחֲרִיטֻת לִפְנֵי בַּעַל עָמָן׃ וַתִּרְשׁ הַתֹּף בְּיָדָהּ וַתִּשְׁאַ נְבִ
שְׂרָאֵלִית עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה כֹּצְרִים נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְאוּ כְּאֹ
וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה הֲמִבְּלִי אֵין קְ
קְבָרִים מִמִּצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוּת בַּמִּדְבָּר מַה זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ
הוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרָיִם׃ הֲלֹא זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּ
מִצְרַיִם לֵאמֹר חֲדַל מִמֶּנּוּ וְנַעַבְדָה אֶת מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ
אֶת מִצְרַיִם מִמֻּתֵנוּ בַּמִּדְבָּר׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַל
תִּתְיַצְּבוּ רְאוּ אֶת יְשׁוּעַת יְיָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּ
אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֶת מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תֹסִפוּ לִרְאֹתָם עוֹד עַד
עוֹלָם׃ יְיָ יִלָּחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן׃

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה מַה תִּצְעַק אֵלַי דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסָּ
וְהָרֵם אֶת מַטְּךָ וּנְטֵה אֶת יָדְךָ עַל הַיָּם וּבְקָעֵהוּ וְיָבֹאוּ בְנֵי
בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וַאֲנִי הִנְנִי מְחַזֵּק אֶת לֵב מִצְרַיִם
וְלִבְאֹרֵיהֶם וְאֶכָּבְדָה בְּפַרְעֹה וְכָל חֵילוֹ בְּרִכְבּוֹ וּבְפָ
וְיֵדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְיָ בְּהִכָּבְדִי בְּפַרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָ
וַיִּסַּע מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם
וַיִּסַּע עַמּוּד הֶעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם׃ וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה
מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הֶעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיָּאֶר אֶת
הַלָּיְלָה וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלָּיְלָה׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל
הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְיָ אֶת הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עַזָּה כָּל הַלַּיְלָה וַיָּשֶׂם אֶ
הַיָּם לֶחָרָבָה וַיִּבָּקְעוּ הַמָּיִם׃ וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם
בַּיַּבָּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם׃ וַיִּרְדְּפוּ וַ
מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוּס פַּרְעֹה רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו אֶל
אֶל תּוֹךְ הַיָּם׃ וַיְהִי בָּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקֵף יְיָ אֶל מַחֲנֵה מִצְרַיִם
בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן וַיָּהָם אֶת מַחֲנֵה מִצְרַיִם׃ וַיָּסַר אֶת אוֹפַן מַ
מַרְכְּבֹתָיו וַיְנַהֲגֵהוּ בִּכְבֵדֻת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָ

כִּי־נִלְחַם בְּמִצְרָיִם׃

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וְיָשֻׁבוּ הַמַּיִם
עַל־מִצְרַיִם עַל־רִכְבּוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁב
הַיָּם לִפְנוֹת בֹּקֶר לְאֵיתָנוֹ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ וַיְנַעֵר יְיָ אֶת־
מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם׃ וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם וַיְכַסּוּ אֶת־הָרֶכֶב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים
לְכֹל חֵיל פַּרְעֹה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׁאַר בָּהֶם עַד־אֶחָד׃
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם
וּמִשְּׂמֹאלָם׃ וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם׃ וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת
הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־יְיָ׃ ז
וַיַּאֲמִינוּ בַּיְיָ וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ׃

אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ׃ ו
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי־גָאֹה גָּאָה
סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה
לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וַאֲרוֹמְמֶנְהוּ׃ יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ׃ מַרְכְּבֹת
פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו
טֻבְּעוּ בְיַם סוּף׃ תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ
אָבֶן׃ יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְיָ
תִּרְעַץ אוֹיֵב׃ וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ
יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃ וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מָיִם
נִצְּבוּ כְמוֹ נֵד נוֹזְלִים׃ קָפְאוּ תְהֹמוֹת בְּלֵב יָם׃ ז
אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל
תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אַדִּירִים׃ מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ

טֶרֶף תְּהִלּוֹת עֹשֵׂה פֶלֶא׃ נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃
נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ כְּעֻזְּךָ
אֶל נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃ שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז׃
יֹשְׁבֵי פְלֶשֶׁת׃ אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם
אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כָּל יֹשְׁבֵי כְּנָעַן׃ תִּפֹּל
עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפַחַד בִּגְדוֹל זְרוֹעֲךָ יִדְמוּ
כָּאָבֶן עַד יַעֲבֹר עַמְּךָ יְיָ עַד יַעֲבֹר עַם זוּ קָנִיתָ׃ תְּבִיאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ
פָּעַלְתָּ יְיָ מִקְדָּשׁ יְיָ כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד׃
כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְיָ עֲלֵיהֶם אֶת מֵי
הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃
וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת הַתֹּף בְּיָדָהּ
וַתֵּצֶאן כָּל הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלוֹת׃ וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם
שִׁירוּ לַיְיָ כִּי גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃
וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל מִדְבַּר
שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא מָצְאוּ מָיִם׃ וַיָּבֹאוּ מָרָתָה
וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת מַיִם כִּי מָרִים הֵם עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ
מָרָה׃ וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה נִּשְׁתֶּה׃ וַיִּ
וְהָיָה יְיָ וְיִסֹּךְ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שָׁם
וְתִשְׁפֹּט וְיָם נִגְדּוֹ׃ וַיֹּאמֶר אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ
וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו כָּל
הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רֹפְאֶךָ׃
וּמִתְעוֹרְרִין בְּשְׁמוּאֵל וְיִרְמְיָה וְהַקְרִבְתֶּם וְיִרְאֶה
וְיִדְבַּק דּוֹד לִי אוֹנְדְמֵי הַשִּׁירָה וְהָאוֹת כְּיוֹם הַצִּיל
יְיָ אֹתוֹ מִשְּׁבִי כַּשְׂדִּים וְכִפֵּל שָׁאוּל׃ וַיֹּאמֶר

יום אחרון של פסח קורין כל הבכור

תַּעֲשֶׂה כֵן: לֹא יִקָּשֵׁה בְּעֵינֶיךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֶה
שְׂכַר שָׂכִיר עָבַדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבֵרַכְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:

וביומי החול מתחילין כאן

כָּל הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר תַּקְדִּישׁ לַייָ אֱלֹהֶיךָ
לֹא תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֹז בְּכוֹר צֹאנֶךָ: לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ
שָׁנָה בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֹתָה וּבֵיתֶךָ: וְכִי יִהְיֶה בוֹ מוּם
פִּסֵּחַ אוֹ עִוֵּר כָּל מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ לַייָ אֱלֹהֶיךָ בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ
הַשָּׁמֵי וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו יֵאָכֵל כִּצְבִי וְכָאַיָּל: רַק אֶת דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל עַל
הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם: שמור

שָׁמוֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַייָ אֱלֹהֶיךָ כִּי
בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה: וְזָבַחְתָּ פֶּסַח
לַייָ אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם:
לֹא תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי
כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים
וְלֹא יָלִין מִן הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר:
לֹא תוּכַל לִזְבֹּחַ אֶת הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן
אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם
תִּזְבַּח אֶת הַפֶּסַח בָּעֶרֶב כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם:
וּבִשַּׁלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר
וְהָלַכְתָּ לְאָהָלֶיךָ: שִׁשֶּׁת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת
לַייָ אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה:

סְפֹר שִׁבְעַת שָׁבֻעוֹת תִּסְפָּר לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה
תָּחֵל לִסְפֹר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת: וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַייָ אֱלֹהֶיךָ
נִסְבַּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ:
לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי

משעריך ואנך והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר
יבחר יי אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים
ושמרת ועשית את החקים האלה:

חג השבעת תעשה לך שבעת ימים מאסף מגרנך
ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג ליי
אלהיך במקום אשר יבחר יי כי יברכך יי אלהיך בכל תבואתך
ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה יראה
כל זכורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות
ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יי ריקם: איש
כמתנת ידו כברכת יי אלהיך אשר נתן לך:

שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך אשר יי אלהיך נתן לך
לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר
פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים:
צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יי אלהיך נתן לך:

לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יי אלהיך אשר תעשה
לך: ולא תקים לך מצבה אשר שנא יי אלהיך:

לא תזבח ליי אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע
כי תועבת יי אלהיך הוא:

כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יי אלהיך נתן לך איש
או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יי אלהיך לעבר בריתו: וילך
ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם או לשמש או לירח או לכל צבא
השמים אשר לא צויתי: והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה
אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: והוצאת את
האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה
אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם באבנים ומתו:
על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד
אחד: יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה
ובערת הרע מקרבך:

כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע
לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר
יי אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה
בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על פי
הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יי ושמרת לעשות
ככל אשר יורוך: על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר
יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל:
והאיש אשר יעשה בזדון ולא ישמע אל הכהן העמד לשרת שם
את יי אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל:
וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד:

כי תבא אל הארץ אשר יי אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה
ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבותי: שום תשים
עליך מלך אשר יבחר יי אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך
לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא
ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס
ויי אמר לכם לא תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבו
לו נשים והסיר לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: והיה כשבתו
על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני
הכהנים הלוים: והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד
ליראה את יי אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים
האלה לעשתם: לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה
ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל:

הכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה לא יהיה עם ישראל
אשי יי ונחלתו יאכלון: ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יי הוא
נחלתו כאשר דבר לו: וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת
זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה:
ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: כי בו
בחר יי אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים:

והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד
לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנוחתו כבוד׃
והיה ביום ההוא יוסף יי שנית ידו לקנות את
שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש
ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים׃ ונשא נס לגוים ואסף
נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ׃ ו
וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את
יהודה ויהודה לא יצור את אפרים׃ ועפו בכתף פלשתים
ימה יחדיו יכו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני
עמון משמעתם׃ והחרים יי את לשון ים מצרים והניף ידו
על הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים
והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה
לישראל ביום עלותו מארץ מצרים׃ ואמרת ביום ההוא הודו
ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי
נשגב שמו׃ זמרו יי כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ
צהלי ורני ישבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל׃ פ

ונתלמד יי יבואות שמו׃

ויהי היחן יי רעון׃ לעזי יהללו קדיש שר לעולם
ומשלטן המלכות ומסף ושלמין קדר ביום כוז
אמנם יהיר זי׃ וחזו
מוסף של פסח

מוסף לכל ימי הפסח

בלחש מגן אבות והל הקדוש

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך
וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו נקראת
ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים
לשמחה וחגים וזמנים לששון את יום השבת הזה ואת יום חג המצות הזה זמן חרותינו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים

ובגלל חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מגבולנו
ארכיתינו ואין אנו יכולין לעלות ולראות
ולהשתחות לפניך בבית בחירתך בית הגדול והקדוש
שנקרא שמך עליו מפני היד שנשתלחה בנכסי
ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתשוב
ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו במהרה
ותגדל כבודו ביתו אבינו מלכנו אלהינו ואלהי אבותינו
ותראה כבוד מלכותך ומלוך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו
לעיני כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים וגלויותינו כנס
מירכתי ארץ והביאנו יי אלהינו לציון עירך
מעון ולירושלם בית מקדשך בשמחת עולם ושם
נעשה לפניך את קרבנות חובותינו התמידין כסדרן והמוספין
כהלכתן

ביום יום השבת הזה

וכוסף יום חג המצות הזה נכשוב ונקריב לפניך באהבה כמצות
רצונך ככתוב שהתנת עלינו ביד משה עבדך מפי
כבודך באמור

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים
סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו שלית שבת בשבתו על עולת
התמיד ונסכה׃

וביום הראשון פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים
יהיו לכם׃ ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשרונים
לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין נסכו ושעיר לכפר
ושני תמידין כהלכתן׃

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו וישתנגו מטובך והשביעי רצית בו
וקדשתו מחמדת ימים ומתוק קראת זכר למעשה בראשית׃

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו וקבל
ברחמים הדרש לנו שובה עלינו ברחמים ו
ורחמיך גדל אבותינו שעשו רצונך׃ בנה ביתך כבתחלה וכון
ית מקדשך על מכונו והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו והשב
שכינה לתוכו והשכן ישראל לנויהם והשכם תמים לעבודתם
ויהיו לעירה ולזמרה׃ ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך
שלוש בעמי רגלינו כמשפט גזרתך שלוש פעמים בשנה
ראה כל זכורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בחג
המצות ובחג השבועות ובחג הסכות ולא יראה את פני יי ריק׃
איש מתנת ידו כברכת יי אלהיך אשר נתן לך

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
ולשמחה ולשלום כאשר אמרת ו

וּרְצֵה לְמִרְכָּנֵי בֵּן תִּבְרְכֵנוּ סֶלָה חַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּ—
תוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ כִּשׁוּבֶךָ שַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ
נֶאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחַת—
וּבְשָׂשׂוֹן שַׁבָּתוֹת וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ וְתָרְצֶה לַעֲנֵךְ אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
עַמְּךָ מְהֵרָה יוֹם וּבְרָכֵנוּ נוֹרָא מוֹשֵׁעַ בִּין בָּאֵי מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים
רָצָה וּמְנוּחָה וְשִׂים שָׁלוֹם וְהַסְדִּיר הַחֵן הַתְּלָה מוּסָף
וְיוֹם שַׁבָּת שֶׁל עֲצֶרֶת בְּהַתְלָה מוּסָף מְעֻמִּין נְשָׁמִים—
יְשׁוּלִיס הַטֶּל

שַׁאתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטָּל וְ
לִכְרָכָה וְלֹא לִקְלָלָה לְחַיִּים וְלֹא לְמָוֶת
לִשׂוּבָע וְלֹא לְרָעָב לְרָצוֹן וְלֹא לְזִעְזוּן מְמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ
יְשׁוּעָה וְאֵין דּוֹמֶה לְךָ נֵאֵי מְחַיֶּה הַמֵּתִים כְּתִי
וּמְשַׁלִּימִין מְשׁוּלִי

עֲשִׂיָּה הַשָּׁלוֹם לְפֶסַח שְׁבוּעוֹת וְסֻכּוֹת

יְיָ יִשְׁפּוֹת לְנוּ שָׁלוֹם יְיָ יְבָרֵךְ
עָמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:

אִישׁ מַלְאָכִי חַפְצִי בּוֹ
אֲשֶׁר בְּשׂוֹרָה טוֹבָה יָבֹא
נְרִית לְנֶצַח מְאֹת רְפוֹ
הֱיֵה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם:

יְיָ יְבָרֵךְ:

זוֹלֶת שַׁבָּתִי בְּמַאֲסַר שְׁכִיתָה
נִכְמְהָה לְיַחֵל פֶּסַח וְכַלָּתָה

דִּבַּרְתָּ אֵלָיו רוּץ לְקַרְאָתָה
וְאֱמוֹר לָהּ הַשָּׁלוֹם לָךְ שָׁלוֹם

יוֹדֶה

הֵן בֵּיְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל אִי תּוֹחֶלְתִּי לְבַדִּי שׁוֹאֵל
וְאַשְׁכִּיעָה מַה יְּדִידִי הוּא יֵצִי יְדִידִי שָׁלוֹם

יוֹרֶה

יְרִים יְהֵלוּ וְיָחִי רְאוּבֵן כְּשׁוּרָה יִשְׁמַע שִׁמְעוֹן וְיָבֵן
חֲסִידֶךָ כְּהִתְכַּשְּׁרוּתוֹ לָךְ בֵּן רְוֵה וְעַמְּךָ בְּנִי יְשִׁי שָׁלוֹם

יוֹמֵן

נְעִי כְּהָפָה נְדוּיַת יְחִידוֹ נְכוֹנִים אִישׁ מִמִּשְׁמְרוֹת מַעֲמָדוֹ
יְהוּדָה לְחוֹג חָגָיו וְיוֹעֲדָיו עַל מְזוּזוֹתָיו יִכָּא בְּשָׁלוֹם

יוֹסֵף

כְּאַחַד יְדִין דִּנִי וְיַפְדֵּהוּ יְוַרְּדוּ כְּדִיד אֵלִיל הִרְוּוּהוּ
לְהוֹשִׁיב נַפְתָּלִי עַל כְּרוֹמֵי שׁוּרָה וְיִשַּׂע עַמִּי כְּנִיָּה שָׁלוֹם

יוֹבֵךְ

מְרוֹחֵב מְכִיב נַחֲלַת גָּדִי מְטוֹרְחוֹת אֲשֶׁר לְאַשֶּׁר כְּיוֹדִי
נְשָׂא וְנַעֲלֶה כֵּן בְּעֵרִי וְיוֹשִׁיט טוֹב לְעַמּוֹ וְדוֹרֵשׁ שָׁלוֹם

יוֹבִיל

מְכוּכִים בְּצוּרִים בְּנֵי יִשָּׂשכָר נֹאכְלִין יָצוּ וְאִבְּוּ שֵׂכֶר
עֹלְלֵי זְכוּלֵן בְּזִבְנוּ לְפָנָיו יְחַזֵּק בְּנֵעוּרָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם

יוֹדֵד

פְּלִישִׁי יוֹסֵף נְשִׁכְנְאֵל וְיָמִין חֲבֵרִים עַל יְיוֹרֵה יְכַוֵּן
צִיּוֹן יַעֲלֶה יְדִין הַיָּמִין יִשְׁאֲלוּ אִישׁ לִדְעָתוֹ דִּשְׁלוֹם

יוֹדֵן

קְרָאוּ וְדִרְשׁוּ לְשָׁלוֹם שָׁלֵם זְבוּחִים וְתוֹרוֹת עוֹלוֹת לְשָׁלֵם
רְגָלִים מְחוֹגְגִים יָשִׁישׁ וְעָלֵם לְמוֹעֲדִים טוֹבִים הָאֲבִיבוּ וְשָׁלוֹם

שלוש פעמי רגלי שבחי קרואים לעלות לבית ניחוחי
תאמרו כה לחי אחי וריעי אדברה נא שלום

יי׳ ישמות לנו שלום יי׳ יברך עמו בשלום

בפרוב ברכי קדשך למען אחי וריעי אדברה נא שלום בך
ונאמר שאלו שלום ירושלם ישליו אוהביך ונאמר יי׳ עוז
לעמו יתן יי׳ יברך עמו בשלום
קדיש דמיר ימין כהניו ושבט לשמן יקדיש משה

יום שני

בפרוב

ואתם הדבקים בי׳ אלהיכם חיים כלכם היום

היום

האפילנו היום תברכנו היום תגדלנו
היום תדרשנו לטובה היום תהדרנו
היום תועדנו היום תזכרנו ברחמיך היום תחסננו היום
תטכסנו היום תישרנו לפניך היום תכבדנו היום תלבבנו
היום תמלטנו מכל רע היום תנצרנו היום תשמחנו
היום תשעשענו היום תאורנו היום תצילנו היום תקוממנו
היום תרוממנו היום תשמע שועתנו היום תתמכנו
כהיום הזה תכיאני שלשי ושמחיך
בכנן שלם בפרוב והכיאותים אל הר קדשי ושמחתים
בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי בית
בית תפלה יקרא לכל העמים וכתוב ויצום לעשות את
החקים האלה ליראה את יי׳ אלהינו לטוב לנו כל הימים
וחיתנו כהיום הזה וצדקה נברכה וחיים ושלום יהיה לנו
קדיש דמיר ימין כהניו ושבט

ברכת העומר

בליל שניה של עצרת מברכין ברכת העומר ומיד מברכין
שהחיינו ומסיים עד שבא שבועות מפי ימים וכסס
שמתחלין ממחר השבת כך מסכת מנחות השבועות שנאמר
שבע שבתות וכתוב רומז ריבבל וכס"ו פ"ו

נָאֶה אֱמֶת אֲשֶׁר קִדַּשְׁתָּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְצִוִּיתָ עַל סְפִירַת
הָעֹמֶר

שהיום לעמר יום אחד עד ו' יום' ואומ'
יום שנים אחת עד ו' שבועות

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּבָּנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ
ולשמה כראוי יכוי לעשיי ידוע וכו'

יוצר לדוד ישע

אַתָּה הֵאַרְתָּ יוֹם וְלַיְלָה לְפָנַי כְּחָכְמָתֶךָ אַחֲרֵי
יְדֵי מַרְכֻּבוֹת מַעֲנֵי אֲבִידָה נִמְלַט עָלַי
שְׁלֹשֶׁת יָמִים רָאוּ עֵינַי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁהָרְגוּ בְּיוֹם הַהוּא וּשְׁלֹשָׁה יָמִים
פָּרִית בְּיָדַיִם הַזְהִיר רִיזָן וְגוֹאֵל פְּטוּחָתוֹ זְרוֹעוֹ וּגְאוּלַת יָד
כָּאֵל עֵדֵן עַם יִרְאוּ לְהַאֲכִין פִּי כִּי הוּא אָמַר גְּלוּעִים קָאָה
יָם סוּף וְיִרְא יִשְׂרָאֵל
גְּאוּלִים יָעֲלוּ לְזִירוֹת מִצְּפוֹר חֲמִשִּׁי גָּשׁוּ לִים סוּף וְלַפּוּת אֲנוּשָׁה
גְּאִים רְדָפוּ וְאֻכְזָרִים כְּמוֹ יָם חֲלוּמֵי נָאוֹ נָאָה שִׁיר
יְשׁוּעָה אֵז יָשִׁיר מֹשֶׁה

הַפַּן פִּתְחִי יִשְׁנָה בְּנַפְשׁ בְּזַהִיה : וְרוֹר טַחַת מַעֲבִדוּת לְחֵרוּת
עֲשׂוּיָה : הוֹדָה הוֹצִיאָה בְּזְרוֹעַ נְטוּיָה : דּוֹבְבִי יוֹנָדָם
זֶה אֵלִי עָנָי וְאַמְרוּ יָה :
הָלְכוּ בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַסּוּס לָהֶם חוֹסָה : הוֹלִיכָם בַּתְּהוֹמוֹת בַּמִּקְצָעָה
אֵדֶם וְכוּשָׁה : הַפְּאִים אַחֲרֵיהֶם זְעַם פְּאַף וְחֵמָה : הַדּוּרִים
שִׁבְחוּ לְשָׁמוֹ יְיָ אִישׁ כִּלְחֲמָה :
וַיְחַזֵּק לְבוֹ לִרְהוֹת עִם כָּל צְבָא קָהָלוֹ : וְשִׁשׁ מְאוֹת רֶכֶב בָּחוּר
לָקַח לוֹ : וַיּוֹרֶם בְּחִנֵּי אֵשׁ וְחֹמֶס וְהַבְהִילוֹ : וְשׁוֹפְטֵנוּ בְּיָם סוּף
מֵרְכָבוֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ :
זְמִמוּ בֶּן יְרֵנוּ יוֹעֲצֵי תוֹלָלֵימוֹ : זְרוֹ בְּפֶרֶךְ וְהִכְבִּידוּ עֻלְּמוֹ :
יְדוֹן מַחְשְׁבוֹתָם טֶהֶפֶךְ עֲלֵיכוֹ : זוֹרְקֵי יְלוֹד בַּמַּיִם
תְּהוֹמוֹת יְכַסְיוּמוֹ :
חוֹתָם עַל חֲרִי בְּתֵךְ נִקְמַת דִּינֵי : חִפֵּל טִגְשֵׁי וְדֶן דִּינֵי :
חָשְׁכוּ בְּגַלִּים פְּגֵרֵי מְרִינֵי : חִזַּקְנִי בְּכֹחַ נָאַדְּרוּ
יְמִינְךָ יְיָ :
טִפַּנוּ בְּנֶגַף בְּכוֹרֵי שׁוֹטְנֶךָ : מְיָרְדוּ פְּעִירֵי רוֹרְמֵי הַמּוֹטְנֶךָ
טוֹבְעוּ פְּלִפּוּתֵי תְּהוֹם עוֹדֵי דְּמוּנֶךָ : טוֹאֲטְמוּ חֵילֶךָ
נָחְרוֹן וְרִיב נָאוֹנֶךָ :
יְרִית אֵשׁ וְעָנָן חֵיל רַשְׁפֶּיךָ : יְרוּעַ עַל מַחֲנוֹת אֵשׁ מַחֲרִיפֶיךָ
יֵין פִּי יְרִיפוּ אַחַר עַם מְצַפֶּיךָ : יִקְפָּת תְּהוֹם פִּקְרַח
וְרִיחַ אַפֶּיךָ :
כִּנֵּם פָּל עֲמוֹ יְחִיד חָסַר לֵב : כְּעָסוֹ הָעִיר לְרַהוֹף כְּדוֹב אוּרֵב
כְּאַפֵּר כּוֹר לְנַפּוֹל פּוֹ חֲנִיבֵי : כְּלָה לְהוֹרִישׁ שׁוֹר וְשֵׂה
אֲמַר אוֹיֵב :
לְשַׁלּוֹט זְדִים כִּי מָמוֹל יִסְפֶּת : לְאַדִּירֵי מַיִם כְּדָגִים לְרֶשֶׁת אֲסַפְתָּ :
לְלוּחֵי עֲמָךְ מַפּוֹת עַל מַפּוֹת הוֹסַפְתָּ : לְכוֹסְתָם כְּמַיִם פְּרִיחַ נְשַׁפְתָּ :

כְּנִשְׁגְּבֵי עַם סוּף בְּשִׁירַת יְדִידֶיךָ הַמְפָרְסִים מַעֲשֶׂיךָ וְגִבּוּרֹתֶיךָ
מְשֻׁאִים כְּבוֹדָם וְהֵילוֹלִים רוֹמְמוּךָ כִּשְׁבָחֶיךָ לְשֻׁכָּן בַּמָּרוֹם
יְיָ מִי כָמֹכָה׃

נֶאֱנָחוּ מֵעֲבֹדַת וְאֵזֶן הַטִּיתָה נַקְרָה הִלְבִּינוּ וְקוֹאָה עָטִיתָ
נוֹגְשֵׁימוֹ נִזְרַת וְכָלְמוּ טָאטֵיתָ נִבְדַּתָּם יְבוּעַ גֵּיא
יְמִינְךָ נָטִיתָ״

סוֹכְלֵי עוֹל פָּנַד לְיוֹאָם רָאִיתָ סַכְנֵרִי כִּיר פָּרְזָל לְוֹחֲצֵימוֹ דָחִיתָ
סוֹטְנֵימוֹ סִיַּרְתָּ דָּחוֹס דָּחִיתָ סְמִיכִים עַל שֵׁם קָדִישְׁךָ
נֶחְמַדִּין נָחִיתָ״

עוֹיֵד סַעֲרָה בְּשֹׁאֲגַת רַעֲמִים עוֹכְרֵי זְדִים כְּמִשְׁבְּרֵי יַמִּים״
עֵרֶן שָׁאִים וְהִשְׁבַּל רַמִּים עֲלִילוֹת נִפְלְאוֹתֶיךָ
שָׁמַיִם עָמִים״

פְּדוּיִים לְחִירוּת לְנוֹאֲלֵם הִלֵּל פְּרִיזֵי כְנַעַן רָגְזוּ וְחָלוּ
יְיָ מוֹאָב רָעַד וְחוּלְחָלוּ פַּחְתֵי אֲלוּפֵי אֱדוֹם
אָז נִבְהָלוּ׃

יָגוֹר וְגַז לְהַנְאָא חֹגְרֵי כְּסִילֵיהֶם עֲוִחוֹת פָּכוּ לִידוֹם כְּאַבְנֵי׃
כְּסִילֵיהֶם יַאֲנֵךְ לְהַעֲבִיר עֵזֶת גְּבוּלֵיהֶם יְנִיקַת פַּחַת
אֵיכָתָה תְּפוֹל יְלִיהֶם׃

הֲהִלּוֹת אֵישׁ וְגַם שְׂרֵית אַב תִּשְׁבִּי עַמִּי קְמֵיהֶם תַּפִּיל וּמִדָּם
תּוֹשִׁיעֵמוֹ׃ חֵרֶן פְּזוּרִים וּבְרִיעֵךְ תּוֹשִׁיעֵמוֹ קְרִית הַר
נַחֲלָתֵךְ תְּכַאֲמוֹ וְתִפְטְרֵמוֹ׃

דַּעַת יְדִים נָעַר וְהוֹרִיד רְפוֹת יְדִים לְהַעֲבִיד בָּם וְיָעַר״
רֵז הַמְלִיכָה יְשֻׁרוּן חֵיזַד׃ רֶנֶן וְשִׁירָה נָמוּ יְכִלֵּךְ
יְעוֹלָם וָעֶד״

שַׁאֲגַ פְּאֵרֵיהּ וְחִשְׁחַשׁ זְרוֹעַ טַפְּלַת יָם סוּף חֶרֶב וְחֹבְקֵיהוּ
שְׁדֵפוּ וְרוּחַ קָדִים וְחִפְרֵיעוּ שֹׁב וְיָם רְכוּבוֹ וְחֵילוֹ כְּיַבֵּא סוּס פַּרְעֹה

תוקף בית יעקב עטרת עטויים הפארת ראשם עשרת עדים
תופפי בתחולות כיצאו מן הים תעודה שיריה ומו
ותקוה כרים
המאיר

יוצר ליום אחרון של פסח

אופלי

המוכנה לעיני וישועיי
כיום בין עים גואל נגלה כפוד א וירא ישראל
ויר כערב מקשה ותשבר עלו המקשה אז ישיר משה
ורחבי אלי שע והושיע ונושע המקדש כשיר ויושע

קדוש

ויריה כלה בודויה ושכחה בליבשה ידידיה יעני וזמירת יה
הפיל על איבים ואמה נאף וקצף ויאמר איש מלחמה
וצריה כלו בתוך ים העלילו ורכבו כריעה וחילו
אשורך ליה נהאת עיני לחזות ויהיו הזאת

קדוש

זך לפם ושמכו וטהרון אף זעקנו
ותכלי ויעזי וישרי כאכרני ימין
טובני משאונך וישועתי בחרונך וכרוב גאונך
ס עליהם בוציפך ירוו כחצפך וגרוש אפך
נשל כוחם לישאיך לרוחף ולדיך אמרי אויב
לחוגא זך בטוחך ולתגות שבחך נשפת ברוחך
מושיע ואוליי משוררים ומהללים כי כמוך נאלים
עריך ביחנך למחון ראש כוננך נטית ימינך
סיעת בעמך כבידך להנחית צאן ידך נחית בחסדך

עם כך יזלזון פחזים כזמן שמעו עמים ירגזון
פרעה וצבאו כהוציאלו אדום ומואב חזלחלו אז נבהלו
ערץ קול מאזליהם בגפול חלליהם תפול עליהם
קדושים כשבתך תריצימו ובנוך תרכין כשעימו תכיאמו ותשעמו
רוממם בית מקדשיך להשמיע תהלתך בהר נחלתך
שכן ידשיך בני עזיך מקדש יי כוננו ידיך
ונתפאר בשלוש למלוך בהכלים שרפים למלוך יי ימלוך
תתקדש כנם עולם כמעריצך בהלולם יי ימלוך לעולם
מיערין בקרית כועדי בסוד מלאכים להעודי יי ימלוך לעולם ועד
אשורר ליה בזאת עיני לחזות את חשירה הזאת

קדוש

המגיד וכו׳

מנחות לתורה לשלש רגלים

אין כמוך נאלהים יי ואין כמעשיך
מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך
בכל דור ודור יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד יי
עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום
שמע ישראל יי אלהינו יי אחד
אלהינו גדול אדוננו קדוש ונורא שמו אחד אלהינו
גדול אדוננו קדוש ונורא שמו אחד אלהינו רחום
אדוננו קדוש ונורא שמו
אב הרחמים השיבה ברעונך את עמך תכנה חזמות ירושלם
כי בך לבדנו מלך עולמים ונעתה קדמה יי אלהים

לתחן אתה וזרון עדך: פהנך יי אלהינו ילבשו תשועה ב
וחסידיך ישמחו בטוב: בעבור דוד עבדך אל תשיב פני ב
משיחך: יי אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דוד
עבדך: ויהי נעם אדני האלהינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ב
איכך ויושב משכניך שפניך: קומה יי זרחה לנו כי עת ב
למען חסדך: קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל
הגוים: קומה אלהים ריבה ריבך זכור חרפתך מן נבל ב
נבל כל היום: קומה יי חדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מ
מריעים חוכך: קומה יי הושיענו אלהי כי הכית את כל
לחי שוא רשעים שברת: קומה יי אל נשא ידיך אל תשכח
ענוים: קומה יי אל יעז אנוש ישפטו גוים על פניך:
קומה יי למנוחתך אתה וארון עזך: כהניך ילבשו צדק
וחסידיך ירננו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: יי
אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דוד עבדך
הכל הבו גדל לאלהינו ותנו כבוד לתורה: כי
מציון תצא תורה וחבר יי מירושלם: יי ישיבך לעולם יי
זכרך לדור ודור: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר
גדלת ליי אנוי וגרום בזה שמו יחדו:
חמאו יי אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא רוממו
יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו

[illegible]

[illegible]

תְּהִנָּה אֲהוּבָה תְּהִנָּה אֲהוּבָה תְּהִנָּה אֲהוּבָה אֲהוּבָה תְּהִנָּה
גְּמַל מִינִי׳

תּוֹפִיעַ מְרָאָךְ תּוֹפִיעַ מְרָאָךְ תּוֹפִיעַ מְרָאָךְ מְרָאָךְ תּוֹפִיעַ
וְעוֹרִיעַ׳

תְּזָרֵז כַּלָּה תְּזָרֵז כַּלָּה תְּזָרֵז כַּלָּה תְּזָרֵז כַּלָּה
וְתָזְרִיחַ

תַּחְשֹׁךְ יְרֵאָה תַּחְשֹׁךְ יְקָרָה תַּחְשֹׁךְ יְקָרָה יְקָרָה תַּחְשֹׁךְ
כְּעַל יְדֵי נִסּוּי׳

תְּשׁוּפֵנָה נַפְתֹּלִי תְּשׁוּפֵנָה נַפְתֹּלִי תְּשׁוּפֵנָה נַפְתֹּלִי נַפְתֹּלִי תְּשׁוּפֵנָה
כְּמִנְהָג׳

מִיוּחָדוֹת

מְיֻשֶּׁרֶת מְכֻתֶּרֶת מְשׁוּחֶרֶת כְּלִיכָּתָהּ
מְעֻטֶּרֶת כַּלִּינוּתָהּ מְאֻפֶּרֶת לְמַתָּן

תְּעִירִי וְתָעִיר [illegible] נְחוֹנָה לְנַגֵּן לְהַדְלִיק הַמְּאוֹרוֹת
לְאֵל יְשׁוּעוֹתֵינוּ לְעוֹרֵר לְעוֹרְרִים הַבְּכִיִּים עִם שְׁכִינַת מְנוּחָתָם
[illegible] הַמְּעֻכָּבִים לְיִרְאֵי דְבָקִים פְּלִיאָה נַכֵּר
[illegible] קְדוֹשִׁין בְּטוֹהֲרִי וּבְזוֹהַר
[illegible] לְהַתְעוֹרֵר יְעִיר הַזּוֹהַר שְׁוִיעָה עַל רֹאשׁוֹ כְּצִיץ וְנֵזֶר
[illegible] הַזְּכִירִי בִּית מַלְכָּךְ תְּנִיעִי פְּרִידוּתֵיהֶם עֲבוּרָן
[illegible] אֲשֶׁר חוֹתָם שְׁלוֹ בֶּכִי מְנַגֵּן וְאוֹמֵר לוֹ נִיכַּסֵּה
לֹא שָׁפַל נְבוּכֵיהֶם עַד הֵנָּה דּוֹרִים שְׁפָלִים עַד הַבִּלְעָדָה
[illegible] נְעָיִים וְאוֹכְרִים לוֹ רְכוּי מַלְכֵּיהֶם אַכְזְרִיּוּתָן
[illegible] לְהוֹדִיעַ לְכָנֵי דְּוִידוֹ גְּבוּרוֹתָיו גְּבוּר חֶדֶר מַלְכוּתוֹ
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ
[illegible] יְיָ מָלַךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד עוֹז
יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ׳

אתה הוא יי לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים
וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם
ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים

אנא יי הושיענא אנא יי הצליחה נא
אנא יי ענני ביום קראנו
אלהי האלהים הושיענא פתח לבבנו בתורתך הצליחנא וגאלנו
מהרה ישועתך ענני ביום קראנו
חונן הדעת הושיענא הדריך בדרכי תורתך הצליחנא וזכרנו
ברחמיך רבים ענני ביום קראנו
[illegible] הושיענא חנון ורחום הצליחנא טוב ומטיב
לנו ענני ביום קראנו
[illegible] עשית נפלאות אתה אלהים גדול וקדוש
מי כמוך
[illegible] ומי מכולנו יאדיר בהודיו נורא תהלות
עושה פלא הושיענו לשמך שמך
[illegible] ומי כמוך נאדר בקדש נורא תהלות
גדלך כפי יכולתם הושיענו לכבוד שמך
[illegible] דור בערבות יכי כמוך הדור בדרי רננים ורי חריד
זוכר נשיות אבות הושיענו למען שמך
[illegible] כמוך ותעזוך כל ימי כמוך חי וחתים יכוך ומי כמוך
טוב ומטיב לכל הושיענו למענך
[illegible] כמוך יוצר ובורא ומי כמוך פודה וכוסה ומי כמוך
להודות ולשבח הודו לשמך
[illegible] הוא האלהים ויכלו כל שבי שמי קדם הן יתן בקולו
קול עז על הכל יהללו ויקדישו ויפארו ויתרוממו
ויתנשא ויתעלה שמו ישלח יד למלכי הכבדים הנפה

יתרומם זה אלי ואניחה: בסוד קדושים רבה מאדר הוא יתעלה
ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש
יתרומם ונאות לכש במלאכים: הודי דורות מהללים ומשבחים
יתעלה ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים
יתרומם היה ויהיה ומפל נעלם: אלהי עולם ואליו הפל ישובון
יתעלה ויתנשא בדיך שם בכוד מלכותו לעולם:
יתרומם עך ויסר נמרומים: חיוקים ומלא רחמים יתעלה
ויתנשא בדיך שם בכוד מלכותו לעולמי עולמים:
יתרומם שם שדי בדיבי רכבה: תמים בכל אשר יצא ואשרנא
יתעלה ויתנשא העולם הזה וכעולם הבא:
כרצונו וברצון ירא ויכרצון בל עמו ישראל ותגלה מלכותו
עליהם בעודה ויחון וירחם לבתינו ופליטת בל עמו ישראל
ויתנו לחן ולחסד ורחמים בעיני בל רואיהם וחרבים ובית
חסריו והגדולים ואמרו אמן
וזך חרחב בית אדון ישלום הוא יחום ויבן ויחכונל וירומם על
ועל בית ישראל בבל מקומות מושבותיהם ואמרו אמן
ועל תרי רפותינו ומנחינו דורנו
אורם יאיר כאור שבעתים: בניחם יבין מכובי חשמים עם
תלמידיהם בזוהר דיקיע: ותהי תפארתו ותפוצתו עם מתעסקי
בתורתו ולא עשיהו וזכי חכמתם ותפיחת זכרם לנצח לא
ישבת ונר ישראל לא יכבה מעולם ועד
ואמרו אמן

זהרתו זדיע לכם — בדיתו ישים עדיכם
ומאל יחיש לכם דעד אתכם חדיר מלכות שמים
ומות אל ימשול בכם: זעף חשטן יסיד מעיכם
חמלתו יחמול עליכם — טוב עין ישיב לכם

יער זרע יסיר מעליכם כל הברכות יזכו אותכם
לוית חן יחון על ראשכם משאלותיכם ימלא לכם
נועם טוב יתן לכם שיח שפתותיהם ישועה תפם
עוז וישועה יצמיח לכם בורא גאולה ישלח לכם
עזרה תרוכם אותכם קוממיות יוליכם
ראשית חכמה ילוה לכם שאננו ובטח וישיבם
תורה תכימה יחייכם ויושיעם ואמרו כל העם אמן

הכל הכי גורל

ויזיין סל הכבוד חושש ויפ חל מאכע ויתחילן מיי
ימיי ויזיין שבשי ומטעירין נעבין ומשומין המדי
ומיטהע יום לחדין של פסח טהן השם לקריין שיר השירים
עביג הכעמר מרושם ולחר כך ימשלבן השם בפסח ומתחיל

שיר

השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות
פיהו כי טובים דודיך מיין: לריח שמניך
טוב שמן תורק שמך על כן עלמות
אהבוך: משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה
ונשמחה בך נזכירה דודיך מיין מישרים אהבוך: שחורה
אני ונאוה בנות ירושלים כאהלי קדר כירעות שלמה: אל תר
אוני שאני שחרחרת שזפתני החמה בני אמי נחרו בי
שמני נטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי: הגידה לי ש
אהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה
כעטיה על עדרי חבריך: אם לא תדעי לך היפה בנשים
צאי לכי בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הרעים
לסוסתי ברכבי פרעה דמיתיך רעיתי:

נאוו לחייך בתרים צוארך בחרוזים: תורי זהב נעשה לך עם
נקדות הכסף: עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו: צרור המר
דודי לי בין שדי ילין: אשכול הכפר דודי לי בכרמי עין גדי:
הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים:
הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רענן: קורות בתינו
ארזים רהיטנו ברותים: אני חבצלת השרון שושנת
העמקים: כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות: כתפוח
בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו
מתוק לחכי: הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה: סמכוני
באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני: שמאלו
תחת לראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם
בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את
האהבה עד שתחפץ:
קול דודי הנה זה בא כדלג על ההרים כקפץ על
הגבעות: דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד
אחר כתלינו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים: ענה
דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך כי הנה הסתו
עבר הגשם חלף הלך לו: הנצנים נראו בארץ עת הזמיר
הגיע וקול התור נשמע בארצנו: התאנה חנטה פגיה
והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי רעיתי יפתי ולכי לך:
יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה
הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי קולך ערב
ומראך נאוה: אחזו לנו שועלים
שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר: דודי
ואני לו הרועה בששנים: עד שיפוח היום ונסו הצללים
סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי כתר

לך
ן
.

על משכבי בלילות בקשתי את
שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: אקומה נא ואסובבה
בעיר בשוקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי
בקשתיו ולא מצאתיו: מצאוני השומרים הסובבים בעיר
את שאהבה נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם עד
שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד
שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי: השבעתי אתכם
בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו
ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ:

מי זאת עלה מן המדבר כתמרות עשן מקטרת
מור ולבונה מכל אבקת רוכל: הנה מטתו שלשלמה
ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל: כלם אחזי חרב
מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות
אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי
הלבנון: עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו
רצוף אהבה מבנות ירושלם: צאנה וראנה בנות ציון
במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום
שמחת לבו:

הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך
שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד: שנך כעדר
הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה
אין בהם: כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוה כפלח
הרמון רקתך כבעד לצמתך: כמגדל דוד צוארך בנוי
התלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים:
שני שדיך כשני עפרים האומים הרועים בשושנים: עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך

לי אל דר המור ואל גבעת הלבונה כלך יפה רעיתי וכום אין בך
אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי
תשורי מראש אמנה מראש שנירו וחרמון ממעונות אריות
מהרי נמרים לבבתני אחתי כלה לבבתני באחד מעינך באחד
ענק מצוארנך מה יפו דודיך אחתי כלה מה טבו דודיך מין
וריח שמניך מכל בשמים נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש
וחלב תחת לשונך וריח שלמותיך כריח לבנון
גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום שלחיך פרדס רמונים
עם פרי מגדים כפרים עם נרדים נרד וכרכם קנה וקנמון
עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים מעין
גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון עורי צפון ובואי תימן
הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו באתי
לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי
שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים
חלה
אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי
תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה פשטתי את
כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם דודי
שלח ידו מן החור ומעי המו עלי קמתי אני לפתח לדודי
וידי נטפו מר ואצבעותי מר עבר על כפות המנעול פתחתי
אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה כדברו בקשתיהו ולא
מצאתיהו קראתיו ולא ענני מצאוני השמרים הסבבים
בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שומרי החומות
השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו
לו שחולת אהבה אני מה דודך מדוד היפה בנשים מה
דודך מדוד שככה השבעתנו דודי צח ואדום דגול

מרכבה: ראשו פתם פז קוצותיו תלתלים שחרות כעורב: עיניו
כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על מלאת: לחיו
ערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות
מר עבר: ידיו גלילי זהב מלאים בתרשיש מעיו עשת שן
מעלפת ספירים: שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני פז —
מראהו כלבנון בחור כארזים: חכו ממתקים וכלו מחמדים
זה דודי וזה רעי בנות ירושלם: אנה הלך דודך היפה בנשים
אנה פנה דודך ונבקשנו עמך: דודי ירד לגנו לערוגת הבשם
לרעות בגנים וללקט שושנים: אני לדודי ודודי לי הרועה
בשושנים:

יפה את רעיתי כתרצה נאוה כירושלם איומה כנדגלות
עיניך מנגדי שהם הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן
הגלעד: שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחיצה שכולן
מתאימות ושכלה אין בהם: כפלח הרמון רקתך מבעד
ששים המה מלכות ושמנים פילגשים
ועלמות אין מספר: אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה
ברה היא ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים
ויהללוה:
מי זאת הנשקפה כמו
שחר יפה כלבנה ברה כחמה איומה כנדגלות:
אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה
הגפן הנצו הרמונים: לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב:
שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית
כמחולת המחנים: מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב הפוך
ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן: שורך אגן הסהר אל
יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים: שני שדיך
כשני עפרים תאמי צבי: צוארך כמגדל השן עיניך ברכות

נשלם סדר הפסוק

תלוי

או פרקי מסכת אבות

משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע
ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים
ונביאים מסרוה לאנשי כנסת ד׳
הגדולה הם אמרו שלשה דברים הוו מתונים בדין והעמידו
תלמידים הרבה ועשו סיג לתורה׃

שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה
הוא היה אומר על שלשה דברים
העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים׃

אנטיגנוס איש סוכו קבל משמעון הצדיק
הוא היה אומר אל תהיו כעבדים
המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס אלא הוו כעבדים
המשמשין את הרב על מנת שלא לקבל פרס ויהי מורא
שמים עליכם׃

יוסי בן יועזר איש צרדה ויוסף בן יוחנן איש ירושלם
קבלו ממנו יוסי בן יועזר אומר יהי ביתך בית
ועד לחכמים והוי מתאבק בעפר רגליהם והוי שותה בצמא
את דבריהם

יוסף בן יוחנן איש ירושלם אומר יהי ביתך פתוח
לרוחה ויהיו עניים בני ביתך ואל תרבה
שיחה עם האשה׃ באשתו אמרו קל וחומר באשת
חברו מכאן אמרו חכמים כל זמן שאדם מרבה שיחה עם
האשה גורם רעה לעצמו ובטל מדברי תורה וסופו יורש
גיהנם׃

יהושע כי פרחיה ונתאי הארבלי יקבלו מהם
יהושע בן פרחיה אומר עשה לך רב
ויקנה לך חבר והוי דן את כל האדם לכף זכות׃

נתאי הארבלי אומר הרחק משכן רע ואל תתחבר
לרשע ואל תתיאש מן הפורענות׃

יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח קבלו מהם
יהודה בן טבאי אומר אל תעש עצמך
כעורכי הדינים וכשיהיו בעלי הדין עומדין לפניך יהיו בעיניך
כרשעים וכשנפטרין מלפניך יהיו בעיניך כזכאין כשקבלו
עליהם את הדין׃

שמעון בן שטח אומר הוי מרבה בחקירת העדים
והוי זהיר בדבריך שלא מתוכם
ילמדו לשקר׃

שמעיה ואבטליון קבלו מהם שמעיה אומר
אהוב את המלאכה ושנא את הרבנות
ואל תתודע לרשות׃

אבטליון אומר חכמים הזהרו בדבריכם שמא
תחובו חובת גלות ותגלו למקום מים
הרעים וישתו התלמידים הבאים אחריכם וימותו ונמצא
שם שמים מתחלל׃

הלל ושמאי הזקן אומר הוי מקדים של
תלמיד לבא לשלום ויהי שלום
את כולם ומקרבן לתורה׃

ושמאי היה אומר עשה תורתך קבע אמור מעט
ועשה הרבה והוי מקבל את כל האדם
בסבר יפה׃

ויאמר

ויאמר

ויאמר

קָטָה שֵׁם טוֹב קָטָה לְעַצְמוֹ קָטָה לוֹ דִּבְרֵי תוֹרָה קָטָה לוֹ וְזֵי
הָעוֹלָם הַבָּא׃

רבן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי קִבֵּל מֵהִלֵּל וּמִשַּׁמַּאי הוּא הָיָה
אוֹמֵר אִם עָשִׂיתָ תּוֹרָתְךָ הַרְבֵּה אַל תַּחְזִיק
טוֹבָה לְעַצְמְךָ כִּי לְכָךְ נוֹצָרְתָּ׃

חמשה תַּלְמִידִים הָיוּ לוֹ לְרַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי וְאֵלּוּ
הֵם ר׳ אֱלִיעֶזֶר בֶּן הוּרְקְנוֹס וְר׳ יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן חֲנַנְיָה וְר׳ יוֹסֵי הַכֹּהֵן וְר׳ שִׁמְעוֹן בֶּן נְתַנְאֵל וְר׳ אֶלְעָזָר בֶּן עֲרָךְ׃

הוא הָיָה מוֹנֶה שִׁבְחָן אֱלִיעֶזֶר בֶּן הוּרְקְנוֹס גּוֹר סוּד
שֶׁאֵינוֹ מֵאֲבֵד טִפָּה אֶלְעָזָר בֶּן עֲרָךְ מָשָׁל דּ
הַמִּתְבּוֹנֵן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה אַשְׁרֵי יוֹלַדְתּוֹ יוֹסֵי הַכֹּהֵן חָסִיד
שִׁמְעוֹן בֶּן נְתַנְאֵל יָרֵא חֵטְא׃

הוא הָיָה אוֹמֵר אִם יִהְיוּ כָּל חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַף וְ
מֹאזְנַיִם וְאֶלְיעֶזֶר בֶּן הוּרְקְנוֹס בְּכַף שְׁנִיָּה מַטָּה
הוּא אֶת כֻּלָּם׃

אבא שָׁאוּל אוֹמֵר מִשְּׁכּוֹ אִם יִהְיוּ כָּל חַכְמֵי וּ
יִשְׂרָאֵל בְּכַף מֹאזְנַיִם וְאֶלְיעֶזֶר בֶּן הוּרְקְנוֹס
אַף עִמָּהֶם וֶאֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲרָךְ בְּכַף שְׁנִיָּה מַכְרִיעַ הוּא אֶת
הֶם׃

אמר לָהֶם צְאוּ וּרְאוּ אֵי זוֹ הִיא דֶּרֶךְ טוֹבָה
שֶׁיִּדְבַּק בָּהּ הָאָדָם ר׳ אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר עַיִן
טוֹבָה׃ ר׳ יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר חָבֵר טוֹב׃ ר׳ יוֹסֵי אוֹמֵר שָׁכֵן טוֹב׃
ר׳ שִׁמְעוֹן הָרוֹאֶה אֶת הַנּוֹלָד׃ ר׳ אֶלְעָזָר אוֹמֵר לֵב טוֹב׃ וּ
אָמַר לָהֶם רְאוּ אֶת דִּבְרֵי אֶלְעָזָר בֶּן עֲרָךְ מִדְּבָרֵיכֶם
שֶׁבְּכָלַל דִּבְרֵיו אֶת דִּבְרֵיכֶם׃

אמר לָהֶם צְאוּ וּרְאוּ אֵי זוֹ הִיא דֶּרֶךְ רָעָה׃
שֶׁיִּתְרַחֵק מִמֶּנָּה הָאָדָם ר׳ אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר

עין רעה ר׳ יהושע אומר חבר רע ר׳ יוסי אומר שכן רע ר׳
שמעון אומר הלווה ואינו משלם אחד לווה מן האדם
כלווה מן המקום ברוך הוא שנאמר לווה רשע ולא ישלם
וצדיק חונן ונותן ר׳ אלעזר אומר לב דיין אמור להם רוצה
אני את דברי ע׳ אלעזר בן ערך מדבריכם שבכלל דברין
את דבריכם׃

הם אמרו שלשה שלשה דברים ר׳ אליעזר אומר
יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך ואל תהי
נוח לכעוס שוב יום אחד לפני מיתתך והוי מתחמם כנגד
אורן של חכמים והוי זהיר בגחלתן שלא תכוה שנשיכתן
נשיכת שועל ועוקצתן עקיצת עקרב ולחישתן לחישת שרפ
ואפ כל דבריהם בגחלי אש׃

רבי יהושע אומר עין הרע ויצר הרע ושנאת
הבריות מוציאין את האדם מן העולם׃

רבי יוסי אומר יהי ממון חברך חביב עליך כשלך
התקן עצמך ללמוד תורה שאינה ירושה לך
וכל מעשיך יהיו לשם שמים׃

רבי שמעון אומר הוי זהיר בקרית שמע ובתפלה
וכשאתה מתפלל אל תעש תפלתך קבע אלא
רחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא שנאמר כי אל חנון
ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה ואל תהי
רשע בפני עצמך׃

רבי אלעזר אומר הוי שקוד ללמוד תורה מה
שתשיב לאפיקורוס ודע לפני מי אתה עמל
מי הוא בעל פריטך ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך
שכר פעולתך

ר טרפון אומר היום קצר והמלאכה מרובה והפועלים עצלים ושכרם הרבה והבית דחוק

רואה היה אומר לא עליך המלאכה לגמור ולא אתה בן חורין לבטל הימנה אם למדת תורה הרבה נותנים לך שכר הרבה ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך

פרק שלישי

עקביא בן מהללאל אומר הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה דע מאין באת ולאין אתה הולך ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון מאין באת מטפה סרוחה ולאין אתה הולך למקום עפר רמה ותולעה ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה

רבי חנניה סגן הכהנים אומר הוי מתפלל בשלומה של מלכות שאילמלי מוראה איש את רעהו חיים בלעונו

רבי חנניה בן תרדיון אומר שנים שישנים ואין בינתם רבים הרי זה מושלם שנאמר ונכושל זרים לא ישנו שנים שישבים ויש בינתם הרי זה מושלם שכינה ביניהם שנאמר אז נדברו יראי ה' איש את רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו

[illegible] אין לי אלא מפי מנין
[illegible] ישמעו שכיוצא בהן תניב כאלי קיים פל
[illegible] פלוני שנאנס וישב כדרך וירוש כי נפל עליו
[illegible] שכיון אומר שלשה: שאבדו יד שלחן ו-
[illegible] ואין אנו אומרים עדיו רבי יהודה כאחד אנו
[illegible] בדברים שנאנס כי כל שהוא כיוצא בו קיא צוואה בלי

ביקום

אבל שלשה שאבדו על שלחן אחד ואמרו עדיו
רבי יהודה באנו אצלו משדחנו של ביקום
שנאמר ויהי אבי זה השדחן אליהו לבני

רבי חמא בן חנינא אומר הנושא כלילה והכונס
כדרך יהא נשוי לו למדה תורה דרך ארץ

מנקשו

רבי נחוניא בן הקנה אומר כל המקבל עליו עול
תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך
ארץ וכל המוריד כתפו עול תורה ונותנין עליו עול מלכות
ועול דרך ארץ

רבי ישמעאל בן יוסה אומר מפני הפריצים אומרים
עשרה שישכנו ועוסקין בתורה שכינה
ביניהם שנאמר אלהים נצב בעדת אל ומניין אפילו
חמשה שנאמר בקרב אלהים ישפוט ומניין אפילו שלשה
שנאמר ואגודתו על ארץ יסדה ומניין אפילו שנים שנאמר
אז נדברו יראי יי איש אל רעהו ומניין אפילו אחד שנא
בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך

רבי יעקב אומר המהלך בדרך ושונה ומפסיק
משנתו ואומר כמה נאה אילן זה וכמה נאה

כי זה הרי זה מתחייב בנפשו ׳׳

רבי אלעזר בן יהודה איש כפר בבלתא אומר בן
לו משלו שאת ושלך שלו וכן בדוד הוא אומ
כי מיך הכל ומידך נתנו לך ׳׳

רבי יוסתי מריבי יצאי כישום ר׳ כאיר אומר תלמיד
חכם שישב ושונה ושוכח הרי אחד מיתה
ביולה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו שנאמ׳ רק השמר
לך ושמור נפשך מאד פן תלכחו את הדברים אשר ראו ע
עיניך יכול אפילו תקפה עליו משנתו תלמוד לומר ופן
יסורו מלבבך כל ימי חייך הא אינו מתחייב בנפשו עד
שישב לו וסירם מלבו ׳׳

רבי חנינה בן הוסא אומ כל שיראת חטאו קודמ
לחכמתו חכמתו מתקיימת וכל שחכמתו ק
דמת ליראת חטאו אין חכמתו מתקיימת ׳׳

הוא היה אומר כל שמעשיו מרובין מחכמתו ח
חכמתו מתקיימת וכל שחכמתו מרובה ממעשי
אין חכמתו מתקיימת ׳

הוא היה אומר כל שרוח הבריות נוחה הימנו רוח
המקום נוחה הימנו וכל שאין רוח הבריות
נוחה הימנו אין רוח המקום נוחה הימנו ׳׳

רבי יוסא בן חלפתא אומר שינה של שחרית
ויין של צהרים ושיחת הילדים ושיבת
בתי כנסיות של עמי הארצות מוציאין את האדם מן העולם ׳

רבי אלעזר המודעי אומר המחלל את הקדשים
והבוזה את המועדות והמפר ברית של
אברהם אבינו והמגלה פנים בתורה אע׳פ שיש בידו תורה

ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא׳׳

רבי ישמעאל אומר חוי קל לראש ונוח לתשחורת
וחוי מקבל את כל האדם בשמחה׳

רבי עקיבא אומר שחוק וקלות ראש מרגילין את
האדם לעריות מסורות סיג לתורה מעשרות
סיג לעשר נזירים סיג לפרישות סיג לחכמה שתיקה׳׳

הוא היה אומר חביב אדם שנברא בצלם חבה
יתירה נודעת לו שנברא בצלם שנאמר כצלם
אלהים עשה את האדם׳

חביבין ישראל שנקראו בנים למקום חבה יתירה
נודעת להם שנקראו בנים למקום שנאמר
בנים אתם לי׳׳ אלהיכם׳׳

חביבין ישראל שנתן להם כלי חמדה שבו נברא
העולם חבה יתירה נודעת להם שנתן להם
כלי חמדה שבו נברא העולם שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם
תורתי אל תעזובו׳

הכל צפוי והרשות נתונה ובטוב העולם נדון והכל
לפי רוב המעשה׳׳

הוא היה אומר הכל נתון בערבים ומצודה פרושה
על כל החיים החנות פתוחה והחנוני מקיף ו
הפנקס פתוח והיד כותבת וכל הרוצה ללוות יבא ולווה
והגבאין מחזירין תמיד בכל יום ונפרעין מן האדם מדעתו
ושלא מדעתו׳ ויש להם על מה שיסמכו והדין דין אמת
והכל מתוקן לסעודה׳

רבי אלעזר בן עזריה אומר אם אין תורה אין דרך
ארץ אם אין דרך ארץ אין תורה אם אין חכמה

אין יראה אם אין יראה אין חכמה אם אין דעת אין בינה
אין דעת אם אין קמח אין תורה אם אין תורה אין קמח

רבי הונא היה אומר כל שחכמתו מרובה ממעשיו
למה הוא דומה לאילן שענפיו מרובין
ושרשיו מועטין והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו
שנאמר והיה כערער במדבר ולא יראה כי יבא טוב ושכן
חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב:
אבל כל שמעשיו מרובין מחכמתו למה
הוא דומה לאילן שענפיו מועטין ושרשיו מרובין ואפי'
כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזות אותו
ממקומו שנאמר והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח
שרשיו ולא יראה כי יבא חום והיה עלהו רענן ובשנת
בצורת לא ידאג ולא יחדל מעשות פרי:

רבי אלעזר חסמא אומר קינין ופתחי נדה הן הן
גופי הלכות הקופות והטיטראות פרפריות
לחכמה

פרק רביעי

בן זומא אומר אי זהו חכם הלומד מכל האדם
שנאמר מכל מלמדי השכלתי:
אי זהו גבור הכובש את יצרו שנאמר טוב ארך אפים
מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיר אי זהו עשיר השמח
בחלקו שנאמר יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך
אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא אי זהו מכובד

שמכבד את הבריות שנאמר כי מכבדי אכבד וכוזי יקלו׃

בן עזאי אומר הוי רץ למצוה קלה וברח מן העבירה שמצוה גוררת מצוה ועבירה גוררת עבירה שכר מצוה מצוה ושכר עבירה עבירה׃

הוא היה אומר אל תהי בז לכל אדם ואל תהי מפליג לכל דבר שאין לך אדם שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו מקום׃

רבי לוי אומר כאר מאד הוי שפל רוח שתקות אנוש רמה׃

רבי יוחנן בן ברוקא אומר כל המחלל שם שמים בסתר נפרעין ממנו בגלוי אחד שוגג ואחד מזיד בחלול השם׃

רבי ישמעאל בנו אומר השמר על מנת ללמד כשפיקין בידו ללמוד וללמד ועל מנת לעשות כשפיקין בידו ללמוד וללמד לשמור ולעשות׃

רבי צדוק אומר אל תעשם עטרה להתגדל בהם ולא קורדום לאכול בהם וכך היה הלל אומר ודאשתמש בתגא חלף הא כל הנאות מדברי תורה נטל חייו מן העולם׃

רבי יוסי אומר כל המכבד את התורה גופו מכובד על הבריות וכל המחלל את התורה גופו מחולל על הבריות׃

רבי ישמעאל בר יוסי אומר החושך עצמו מן הדין פורק ממנו איבה וגזל ושבועת שוא וחמס ומתוראה שוטה רשע ונס רוח׃

הוא — הָיָה אוֹמֵר אַל תְּהִי דָּן יְחִידִי שֶׁאֵין דָּן יְחִידִי אֶלָּא אֶחָד וְאַל תֹּאמַר קַבְּלוּ דַּעְתִּי שֶׁהֵן רַשָּׁאִין וְלֹא אַתָּה׃

רבי — יוֹנָתָן אוֹמֵר כָּל הַמְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה מֵעֹנִי סוֹפוֹ לְקַיְּמָהּ מֵעֹשֶׁר וְכָל הַמְכַשֵּׁל אֶת הַתּוֹרָה מֵעֹשֶׁר סוֹפוֹ לְבַטְּלָהּ מֵעֹנִי׃

רבי — מֵאִיר אוֹמֵר הֱוֵי מְמַעֵט עֵסֶק וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה וֱהֱוֵי שְׁפַל רוּחַ בִּפְנֵי כָל הָאָדָם וְאִם בִּטַּלְתָּ מִן הַתּוֹרָה יֵשׁ לְךָ בְּטֵלִים הַרְבֵּה כְּנֶגְדֶּךָ וְאִם עָמַלְתָּ בַּתּוֹרָה יֵשׁ לִי שָׂכָר הַרְבֵּה לִיתֵּן לָךְ׃

רבי — אֶלְעָזָר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת קָנָה לוֹ פָּרָקְלִיט אֶחָד וְהָעוֹבֵר עֲבֵרָה אַחַת קָנְתָה לוֹ קַטֵּיגוֹר אֶחָד תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים הֵם פָּרָקְלִיט לִפְנֵי הַעֹנֶשׁ׃

רבי — יוֹחָנָן הַסַּנְדְּלָר אוֹמֵר כָּל מִקְרֶא שֶׁהוּא לְשֵׁם שָׁמַיִם סוֹפוֹ לְהִתְקַיֵּם וְשֶׁאֵינוֹ לְשֵׁם שָׁמַיִם אֵין סוֹפוֹ לְהִתְקַיֵּם׃

רבי — אֶלְעָזָר בֶּן שַׁמּוּעַ אוֹמֵר יְהִי כְבוֹד תַּלְמִידְךָ חָבִיב עָלֶיךָ כְּשֶׁלְּךָ וְכִכְבוֹד חֲבֵרְךָ כְּמוֹרָא רַבְּךָ וּמוֹרָא רַבְּךָ כְּמוֹרָא שָׁמַיִם׃

רבי — יְהוּדָה אוֹמֵר הֱוֵי זָהִיר בְּתַלְמוּד שֶׁשִּׁגְגַת תַּלְמוּד עוֹלֶה זָדוֹן׃

רבי — שִׁמְעוֹן אוֹמֵר שְׁלֹשָׁה כְּתָרִים הֵם כֶּתֶר תּוֹרָה וְכֶתֶר כְּהֻנָּה וְכֶתֶר מַלְכוּת וְכֶתֶר שֵׁם טוֹב עָלָה בְּיָדֶיךָ׃

רבי — נְהוֹרַאי אוֹמֵר הֱוֵי גּוֹלֶה לִמְקוֹם תּוֹרָה וְאַל

ב

מר שהיא תבוא אחרי שתחבריך יקיימוה בידיך ואל בעצך
אל תשען

יאי אומר אין בידיו לא משלות רשעים
ואף לא מיסורי הצדיקים

ממיה בן חריש אומר הוי מקדים לשלום כל
האדם והוי זנב לאריות ולא ראש לשועלים

יעקב אומר העולם הזה דומה לפרוזדור 2
לפני העולם הבא התקן עצמך לפרוזדור בדי
שתכנס לטרקלין

יא היה אומר יפה שעה אחת בתשובה ומעשים
טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא ויפה
שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה

יבי שמעון בן אלעזר אומר אל תרצה את חברך
בשעת כעסו ואל תנחמנו בשעה שמוטל לפניו
מתו ואל תשאל לו בשעת נדרו ואל תשתדל לראותו בשעת
קלקלתו

שמוא הקטן אומר בנפול אויבך אל תשמח
ובהכשלו אל יגל לבך פן יראה יי ורע בעיניו
והשיב מעליו אפו

ליהושע בן אבויה אומר הלומד ילד למה הוא דומה
לדיו כתובה על נר חדש והלומד זקן למה
הוא דומה לדיו כתובה על נר מחוק

נבי יוסי בר יהודה הבבלי אומר הלומד מן הקטנים
למה הוא דומה לאוכל ענבים קהות וישותה יין
והלומד מן הזקנים למה הוא דומה לאוכל ענבים בשולות
וישותה יין ישן

רבי אומר אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו
יש קנקן חדש מלא ישן וישן אפילו חדש
אין בו ׃

רבי אלעזר הקפר אומר הקנאה והתאוה והכ
מוציאין את האדם מן העולם ׃

הוא היה אומר הילודים למות והמתים להחיות
והחיים לידון לידע ולהודיע
א הוא היוצר הוא הבורא הוא המבין הוא עד הוא
הוא בעל דין והוא עתיד לדין ברוך הוא שאין לפ
לא עולה ולא שכחה ולא משוא פנים ולא מקח שוח
והכל שלו ודע שהכל נעשה לפי חשבון ואל יבטיח
יצרך שיש בשאול בית מנוס שעל כרחך אתה נו
ועל כרחך אתה נולד ועל כרחך אתה מת ועל כרחך
אתה מת ועל כרחך אתה עתיד ליתן דין וחשבון ל
מלך מלכי המלכים הקב"ה ׃

פרק ה׳

בעשרה מאמרות נברא העולם ומה תל
והלא במאמר אחד יכול להבי
אלא להפרע מן הרשעים שמאבדין את העולם שנ
בעשרה מאמרות וליתן שכר טוב לצדיקים שמק
את העולם שנברא בעשרה מאמרות ׃

יעשרה דורות מאדם ועד נח להודיע כמה
ארך אפים לפניו שכל הדורות ה

כעין וכאין עד שהביא עליהם את מי המבול׃

ישרה דורות מנוח ועד אברהם להודיע ו
כמה ארך אפים לפניו שכל הדורות
מכעיסין ובאין עד שבא אברהם אבינו וקבל עליו ז
שכר כלם׃

ישרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו ועמד
בכלם להודיע כמה חבתו של
אברהם אבינו׃

ישרה נסים נעשו לאבותינו במצרים ועשרה
על הים עשר מכות הביא הקבה על
המצריים במצרים ועשרה על הים עשר נסיונות נסו
אותינו להקבה במדבר שנאמר וינסו אותי זה עשר
פעמים ולא שמעו בקולי׃

ישרה נסים נעשו בבית המקדש לא הפילה
אשה מריח בשר הקדש ולא הסריח
בשר הקדש מעולם ולא נראה זבוב בבית המטבחים
לא אירע קרי לכהן גדול ביום הכפורים ולא כבו גשמים
עצי המערכה ולא נצחה הרוח את עמוד העשן ׃
לא נמצא פסול בעמר ובשתי הלחם ובלחם הפנים
עומדים צפופים ומשתחוים רווחים ולא הזיק נחש
ועקב בירושלם מעולם ולא אמר אדם לחברו צר לי
המקום בשאלין בירושלם

שרה דברים נבראו בין השמשות ואילו
הן פי הארץ ופי הבאר ופי האתון
והקשת והמן והמטה והשמיר והכתב והמכתב והלוחות
יש אומרים אף המזיקין וקבורתו של משה ואילו של

אַבְרָהָם אָבִינוּ וְיֵשׁ אוֹמְרִים אַף עֲבַת בְּעֻבַּת יַעֲשׂוּיוּ

שְׁבוּעָה דְּבָרִים בְּגוֹלֵם וְשִׁבְעָה בְּחָכָם חָכָם אֵינוֹ
מְדַבֵּר בִּפְנֵי מִי שֶׁגָּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחָכְמָה וּבְ
נִכְנָס לְתוֹךְ דִּבְרֵי חֲבֵרוֹ וְאֵינוֹ נִבְהָל לְהָשִׁיב שׁוֹאֵל בְּעִנְ
וּמֵשִׁיב כַּהֲלָכָה וְאוֹמֵר עַל רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲ
וְעַל מַה שֶּׁלֹּא שָׁמַע אוֹמֵר לֹא שָׁמַעְתִּי וּמוֹדֶה עַל הָאֱמֶת
וְחִלּוּפֵיהֶם בְּגוֹלֵם

שְׁבִיעָה מִנֵּי פֻּרְעָנֻיּוֹת בָּאִין עַל שִׁבְעָה גְּנֵי עֲ
מִקְצָתָן מְעַשְּׂרִין וּמִקְצָתָן אֵין מְעַשְּׂרִין
רֵיעַ שֶׁל בְּעוֹרֶת בָּא מִקְצָתָן רֵיעָכִין וּמִקְצָתָן שְׁכִינִין וְרֵי
שֶׁלֹּא לְיַשֵּׁר רֵיעַ שֶׁל מְהוּמָה וְשֶׁל בְּעוֹרֶת בָּא וְשֶׁלֹּא לְיַשֵּׁר
אֶת הַחַלָּה רֵיעַ שֶׁל בְּלִיָּה בָּא

דֶּבֶר בָּא לָעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמוּרוֹת בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא
נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין וְעַל פֵּרוֹת שְׁבִיעִית

חֶרֶב בָּא לָעוֹלָם עַל עִנּוּי הַדִּין וְעַל עִוָּוֹת הַדִּין וְעַל
הַמּוֹרִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כַּהֲלָכָה

גָּלוּת בָּא לָעוֹלָם עַל עוֹבְדֵי עֲרָיוֹת וְעַל גִּלּוּי עֲרָיוֹת
שְׁפִיכוּת דָּמִים וְעַל הַשְׁמָטַת הָאָרֶץ

חַיָּה רָעָה בָּאָה לָעוֹלָם עַל שְׁבוּעַת שָׁוְא וְעַל
חִלּוּל הַשֵּׁם

אַרְבָּעָה פְּרָקִים הַדִּבּוּר מְרוּפָּה בְּרְבִיעִית
וּבַשְּׁבִיעִית וּכְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית
כְּמוֹצָאֵי הֶחָג שֶׁבְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּרְבִיעִית מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר
עָנִי שֶׁבַּשְּׁלִישִׁית וּבַשְּׁבִיעִית מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עָנִי שֶׁבַּשִּׁשִּׁית
וּכְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית מִפְּנֵי פֵּרוֹת שְׁבִיעִית וּכְמוֹצָאֵי הֶחָג
שֶׁבְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מִפְּנֵי גֵּזֶל מַתָּנוֹת עֲנִיִּים

ארבע מדות באדם האומר שלי שלי ושלך
שלך זו מדה בינונית ויש אומרים זו
מדת סדום האומר שלי שלך ושלך שלי עם הארץ שלי
שלך ושלך שלך חסיד שלך שלי ושלי שלי רשע׃

ארבע מדות בדעות נוח לכעוס ונוח לרצות
יצא הפסדו בשכרו קשה לכעוס וקל
לרצות יצא שכרו בהפסדו קשה לכעוס ונוח לרצות
וחסיד נוח לכעוס וקשה לרצות רשע׃

ארבע מדות בלמדים מהר לשמוע ומהר
לאבד יצא שכרו בהפסדו קשה
לשמוע וקשה לאבד יצא הפסדו בשכרו מהר לשמוע ש
וקשה לאבד חכם קשה לשמוע ומהר לאבד זה חלק רע׃

ארבע מדות בנותני צדקה רוצה שיתן ולא
יתנו אחרים עינו רעה בשל אחרים
יתנו אחרים והוא לא יתן עינו רעה בשלו יתן ויתנו אחרים
חסיד לא יתן ולא יתנו אחרים רשע׃

ארבע מדות בהולכי לבית המדרש הולך
ואינו עושה שכר הליכה בידו עושה
ואינו הולך שכר מעשה בידו הולך ועושה חסיד לא
הולך ולא עושה רשע׃

ארבע מדות ביושבי לפני חכמים ש
ספוג ומשפך משמרת ונפה ספוג
שהוא סופג את הכל משפך שמכניס בזו ומוציא בזו ז
משמרת שמוציאה את היין וקולטת את השמרים נפה
שמוציאה את הקמח וקולטת את הסולת׃

כל מחלקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים

ושאינה לשם שמים אין סופה להתקיים

אי זו היא מחלוקת שהיא לשם שמים זו היא מחלוקת הלל ושמאי ושאינה לשם שמים זו מחלוקת קרח ועדתו

כל אהבה שהיא תלויה בדבר בטל דבר ובטל אהבה ושאינה תלויה בדבר אינה בטלה לעולם

אי זו היא אהבה שהיא תלויה בדבר זו אהבת אמנון ותמר ושאינה תלויה בדבר אהבת דוד ויהונתן

כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו וכל המחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה

משה זכה וזכה את הרבים זכות הרבים תלויה בו שנאמר צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל

ירבעם חטא והחטיא את הרבים וחטאו הרבים תלוי בו שנאמר על חטאות ירבעם בן נבט אשר חטא ואשר החטיא את ישראל

כל מי שיש בידו שלשה דברים טובים הללו מתלמידיו של אברהם אבינו וכל מי שיש בידו שלשה דברים רעים הללו מתלמידיו של בלעם הרשע עין טובה ורוח נמוכה ונפש שפלה מתלמידיו של אברהם אבינו עין רעה ורוח גבוהה ונפש רחבה מתלמידיו של בלעם הרשע מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע תלמידיו

של אברהם אכינו אוכלין בעולם הזה ויושבין לעולם
הבא שנאמר להטיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא
אבל תלמידיו של כלעם הרשע
ירשין גיהנם וירדין לבאר שחת שנאמר ואתה אלהים
תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם
ואני אבטח בך

יהודה בן תימא אומר הוי עז כנמר וקל כנשר
ורץ כצבי וגבור כארי לעשות רצון
אבינו שבשמים

הוא היה אומר עז פנים לגיהנם וכוש פנים לגן
ערן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו שתבנה עירך בימינו ותן חלקנו בתורתך

שמואל הקטן אומר בנפול אויבך אל תשמח
ובכשלו אל יגל לבך פן יראה יי ורע
בעיניו והשיב מעליו אפו

הוא היה אומר בן חמש שנים למקרא בן עשר
למשנה בן שלש עשרה למצות בן חמש
עשרה לתלמוד בן שמונה עשרה לחופה בן עשרים
לרדוף בן שלשים לכח בן ארבעים לבינה בן חמשים
לעצה בן ששים לזקנה בן שבעים לשיבה בן שמונים
לגבורות בן תשעים לשוח בן מאה כאלו מת עבר וכחל
מן העולם

בן בג בג אומר הפך בה והפך בה דהכל בה
בה וכנה לא תזוע שאין לך מידה טובה יתירה
מן הנחת א"ה אומר לעוסק בתורה אגרא

סליק

פרק ר מאיר

ר מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה
לדברים הרבה ולא עוד אלא שכל
העולם כלו כדאי הוא לו נקרא רע אהוב אוהב את המקום
אוהב את הבריות אוהב את הצדקות משמח את המקום
משמח את הבריות ומלבשתו ענוה ויראה ומכשירתו להיות
צדיק חסיד ישר ונאמן מרחקתו מן החטא ומקרבתו לזכות
והנה ממנו עצה ותושיה בינה וגבורה שנאמר לי עצה
ותושיה אני בינה לי גבורה

ועתנת לו מלכות וממשלה וחקור דין ומגן
לו מן השמים רז תורה ומעשה נמצין
המתגבר וכובש שאיט פוסק והולך והוי ענוע ורך רוח
ומוחל על עלבונו וכגדלתו ומרוממתו על כל המעשים

מם

אמר ר יהושע בכל יום ויום בת קול יוצאת ואומרת
חורב וכרי זה שאומרת אוי לחם לבריות
מיגלפוטה של תורה שכל כיוצא בו עוסק בתלמוד תורה
נקרא נזיף שנאמר נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם
ואומר והלוחות מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים
הוא חרות על הלוחות אל תקרי חרות אלא חרות שאין לך
בן חורין מדינה של גיהנם אלא מי שעוסק בתלמוד תורה
וכל העוסק בתלמוד תורה הרי זה מתגדל שנאמר וממתנה
נחליאל ומנחליאל במות

הלמד מחברו פרק אחד הלכה אחת פסוק

אחר דבר אחר אפילו אות אחת צריך לנהוג בו כבוד שנאמר
מגיד דרך למלך ישראל שלא למד מיאחיהופל אלא שכל
ישראל למדו מאחיהופל אלא שני דברים נקראו רבו
ואלופו והלמד מחכירו פרק אחד הלכה אחת פרוטה אחד
שיאחר על אחד מהם וכמה שצריך לנהוג בו כבוד ואין
כבוד אלא תורה שנאמר כבוד חכמים יגחלו ואומרים
יגחלו טוב ואין טוב אלא תורה שנאמר כי לקח טוב נתתי
לכם תורתי אל תעזובו

ד״א דרכה של תורה את בחלוח תאכל ויין
תשתה ועל הארץ תישן וחיי צער תחיה ותורה
את יגעל אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך
לעולם הבא אל תבקש גדולה ואל תחמוד כבוד יותר
מלמודך עשה ואל תתאוה לשלחן מלכים ששולחנך גדול
משלחנם וכתרך גדול מכתרים ושכיר הוא בעל מלאכתך
שישלם לך שכר פעולתך

חלה תורה כן תרומה כן המעשרות כן הבכורות
כשלשים מצות ושמחת עליהם
ושבעה ושבעה נקבת בארבעים ושמנה דברים
קנין בקרא במשנה שלמים בשמיעת האזן
עריות שפתים בנגיעת חלב בשבלות זוהב בראיה בירושה
בעשה בשפיש חכמים וברקדון חברים ובתלמוד התלמידים
מעיט שיחה במיעוט שיחה במרעוט סחורה במעוט מעסק
משפט ארץ באין אנשים כלב שמא ואת חכמים
ובקבלת הישורין

המביר את מקומו והשמח חלקו והעושה סי
לדבריו ואיש מחזיק טובה לעצמו אוה
אוהב את המקום אוהב את הבריות משמח את המקום
משמח את הבריות אוהב את הצדיקות אוהב את ד
והמשרים מתרחק מן הכבוד ואינו רודף אחר הכבוד
ולא מגיס לבו בתלמודו ולא שמח בהוראה
נושא בעול עם חברו מכריעו
לכף זכות מעמידו על האמת ומעמידו על השלום
מתישב בתלמודו שואל ומשיב שומע ומוסיף והלמ
על מנת ללמד והמחכם את רבו והמכוין את שמועה
והאומר דבר בשם אומרו הא למדת שכל האומר
בשם אומרו מביא גאולה לעולם שנאמר ותאמר אס
למלך בשם מרדכי

גדולה תורה שהיא נותנת חיים לעושיה בעו
הזה ובעולם הבא שנאמ כי חיים המ
למוצאיהם ולכל בשרו מרפא ואומ רפאות תהי לשרך
ושקוי לעצמותיך ואומ מלוית חן הם לראשך ועני
לגרגרותיך ואומ עץ חיים היא למחזיקים בה ותומ
מאושר דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום
כי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים תתן לראשך לוו
חן עטרת תפארת תמצאך אורך ימים בימינה בשמא
עשר וכבוד כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסי
לך

רבי שמעון בן יהודה אומר משום ר שמע
בן יוחאי הני והמפה והמעשר והמבשר
והזונה והשטה והבכור וענים לצדיקים נאים לאדם

ואיש לעולם שאמר עשרת המאמרות שיבה נדרך ב
ערקה תמצא ואומר תמאנת בחורים כחם והדר זקנים
שיבה ואומר עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים
אבותם ואומר וחפרה הלבנה והושה החמה כי ~
מלך י"י צבאות ויאר ציון וירושלם ועד זקניו כבוד ׃

רבי שמעון בן מנסיא אומר אילו שבע מדות
שמט חכמים לצדיקים וכלם נתקיימו ׃
בו חיא ובניו ׃

אמר ר' יוסי בן קסמא פעם אחת הייתי מהלך
בדרך ופגע בי אדם אחד ונתן לי שלום
והחזרתי לו שלום אמר לי רבי מאי זה מקום אתה ׃
אמרתי לו מכי מעיר גדולה של חכמים ושל סופרים
אתה אמר לי רבי רצונך שתדור עמנו במקומנו ואני
אתן לך אלף אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגלין
אמרתי לו בני אפילו אתה נותן לי כל כסף וזהב שבעולם
אין דר אלא במקום תורה לפי שבשעת פטירתו של
אדם אין מלוין אותו לא כסף ולא זהב ולא אבנים
טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד
שנאמר בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמור
עליך והקיצות היא תשיחך בהתעוררך תנחה אותך
בעולם הזה בשכבך תשמור עליך בקברך והקיצות
היא תשיחך לעתיד לבא וכן בדוד הוא אומר טוב לי
תורת פיך מאלפי זהב וכסף ואומר לי הכסף ולי הזהב
אמר י"י צבאות ואומר רודף צדקה וחסד ימצא חיים
צדקה וכבוד ׃

חמשה

קנינים קנה הקבה בעולמו ואילו הן ׳
תורה קנין אחד שמים וארץ קנין אחד
אברהם קנין אחד ישראל קנין אחד בית המקדש קנין
אחד תורה קנין אחד מנין שנאמר ״ה קנני ראשית
דרכו קדם מפעליו מאז שמים וארץ קנין אחד מנין ׳
שנאמ׳ כה אמר ״ה השמים כסאי והארץ הדום רגלי אי׳
זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי ואומר מה
רבו מעשיך ״ה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך
אברהם קנין אחד מנין שנאמ׳ ויברכהו ויאמ׳
ברוך אברם לא עליון קונה שמים וארץ
ישראל קנין אחד מנין שנאמ׳ עד יעבור עמך ״
יי יעבור עם זו קנית ואומר לקדושים אשר בארץ המה
ואדירי כל חפצי בם
בית המקדש קנין אחד מנין שנאמר מכון לשבתך
פעלת ״י מקדש ״י כוננו ידיך ואומר ויכיאם אל גבול
קדשו הר זה קנתה ימינו וכולם שברא הקבה בעולמו
לא בראם אלא לכבודו ולתפארתו שנאמ׳ כל הנקרא ׳
בשמי לכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו ואומר ״י ׳
ימלוך לעולם ועד ״
אמר ר׳ חנינה בן עקשיא רצה הקבה לזכות את ישרא
לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר ״י חפץ למען
צדקו יגדיל תורה ויאדיר ״

נשלם פרק ר׳ חנינא
ויסכת אבות תנח

קדיש דרבנן

על ישראל

ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל
תלמידי תלמידיהון דעסקין באורית
די באתרא הדין והא להון ולכון שלמא וחנ
וחמין וזוכי רוחין כן קדם כרי שמיא וארעא ואמרו
אמן " יהא שלמא
" יכון "

יוצר לשבת הגדול של שבועות

אמונת

יעתים אעלו אמון שלחיה משולים
לפרדס רמון ערוד וכרכום קנה וקנמון
מתנה טובה מסדבר ישיכון
אז כשמחתה רבך הקדש מרכבותם קדש אלפי שנאן
להתקדש בם סיני בקדש
נתמלך בכמה בעודה בהיותה בכנסתה לחפה רעוז
הכל לראותה מה יפית ומה נעמת הללו אותה
כי טוב סחרה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה
עם על כל מחמדים חמודה ואהובה מאושרת בבנים
ולמלכים תאובה כאר חפרוה שרים ומנדיבים שאובה
יקרה היא מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה
ומיה להשות המעמיק למאבוד והדיה ירוו לוית חן וכבוד
משלמת שלום לבה עמל ויעבוד אורך ימים בימינה

וכשמאלה עשר וכבוד׃
הערת אב לבנו ירושתה הקנה שמע בני מוסרה תובחך
חיים קונה׃ אל תט ימין ושמאל ואל תנוד מקנה
סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה׃
וישדיה כמגדלות וחומה בצרותיך׃ מעשרה שליטים
תעוז בקוריותיך׃ אמריה אמרי טעם יהו מדברותן
כי לויית חן הם לראשיך וענקים לגרגרותיך׃
זהב וכסף וכל כלי מחמדים׃ זלים יהיו בעיניך לפי חד
הודם׃ כה תשים הנפש הכשר והדם׃ ומיצא חן
ושכל טוב בעיני אלהים ואדם׃
חמד אבני חפץ נפך ספיר ויהלום׃ קנינם לרגע כמראה
החלום׃ קנינה נעצח נה תלט ותגלום׃ דרכיה דתי
נועם וכל נתיבותיה שלום׃
טעמה כי תטעם יחפרו מצריך׃ החזק במוסרה ויכלמו
צריך׃ ותושיבך לכשח אל עיר כיצריך׃ אל תעזנו
ותשמרך אהבה ותצרך׃
ידידות משכנתיה תחמוד ותתאשר כיעגלה תדרוך
כי טוב וישר מיצותיה לכצור על גרגרותיה תקשור׃
עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר׃
כי נעים לשמרה בסוד מזימותיך׃ סלסולה וחביקוה
בכור מרוממותיך׃ מקול מחציצים להשמיע מנגינו
רפאות תהי לשרך׃ ושקוי לעצמותיך׃
לאטום אזנך מקחת שמצה׃ לדעת ולהבין אמרי משו
יכליצה׃ לכך תתן במוצא וכמוצא׃ אז תבין יראי
יי ודעת קדושים תמצא׃
מוסר היראה מעגלה תדריך׃ דרך חשאים תסור ותשן

מסורים תרחק למען תתברך מארת יי בבית רשע
ונוה צדיקים יברך׃
נמלאים מכל עליכים ולא גלוים׃ חדרי חדרים סתרים
וחכויים עכורים תעכיר אי אים׃ שמע בני ומקח
אמרי וירבו לך שנות חיים ״
מוכים לעך כל פתיך׃ בנשע מסמר תקעם בבינתך׃
משואת רשעים בצורו משכנותיך׃ אם תשכב
לא תפחד ושכבת וערבה שנתיך ״
על משמר תעמוד ותתיצב בפיצפה׃ חמודתם תחמוד—
משהם וישפה׃ מכסף מזוקק ומזהב מיופה׃ כי חיים
הם למוצאיהם ולכל בשרו מרפא׃
נאים ונפלאים אמרי הדעת׃ עמוקים משאול להבין
ולרעת נראים נפתלים לנוסרים מדעת כלם נסחי
למבין וישרים למוצאי דעת ״
עיפה למאוד לשמור הבינה׃ יראת יי ראשית חכמה
ותבונה׃ כבוד ינחל המשכיל להתפוננה׃ תחלת
חכמה יראת יי ודעת קדושים בינה ״
קנן תבור לעינים מגיהים׃ שנאת ידך מזדים ויתנאים׃
סור ואל תחזר בקהל יהידים וגאים׃ טוב שפל רוח
את ענוים מחלק שלל את גאים ״
ראשית חכמה נתכותיך תישר׃ צדק ומשפט תכין ותישר׃
אריחות חכמה הכינותיך לישר׃ בדרך חכמה
הוריתיך הדרכתיך במעגלי יושר ״
שמר ואישון השמר ממוקש אחרי לא יועילפן תנקש׃
שמור אמרי וחיה ואל תתעקש׃ כנדיק כל אמרי
פי אין בהם נפתל ועקש׃

תוחלת להוגיה ולשוכרי סברה · תעלה ורטיה כפצע וחטא
תור מהשתרר כי אם כי להתגברה · לי יענה ותשיה אני
ביה ולי גבורה
מי כשמחתה רכב הקדש מרכבותיה קדש מלפי שמעון ט
להתקדש ? בם סיני בקדש
המזמיר

אזהרות לשטעות לר שלמה בן גבירול

שמור

שמור לכי מענה · היה כמאד נענה
ירא האל וכתה · דרכיו הישרים
והוא ישלח אשמה · והוא ירבה עצבה
והוא יתן חכמה · להבין נמהרים
אספר תושיות · מתוקות לפיות
ואציב תלפיות · לישר העוברים
ואזכור כיצות עשה · ברת מעוז ומחסה
ויעל פשעי יכסה · מגלה נסתרים
שמנה וארבעים · ומאתים נטועים
במסמרות קבועים · כמספר אברים
נסיני נודעו · ומרום נשמעו
ויחדו הטבעו · בעשר הדברים
אשר התוו התוות · בתיבות נטתוות
במספר המצות · ואתם נאמרים
והמושיעך · והמודיעך
עד אשר לרעך · נתומם נחקרים

וחרעים אל דיעות בקול הפליא זועות
מקפץ על גבעות מדלג על הרים
ועת קרא אותם ריעדה אחזתם
ויאזה נשכחתם נרטט ושנרים
והורד לפידיו לעמו ועבדיו
והשיב בחסדיו נפשות לפגרים
אני הוצאתיך אני הזהרתיך
אני הדרכתיך בדרכי הישרים
ליחד אל איום שבעמים ביום
להתפלל יום יום ערבים ושחרים
לעניו ולאהבו בלב ולרבקה בו
לתמכה בנתיבו פעמים ואשורים
לקדש תעניבו ליראה מזעמו
ולשבע נשמו כלי שוא ושקרים
לערך דינהו ולרדוף עדקהו
ולשמור דתהו ולעשות מאמרים
דנריו שים כרפא על לב גם על פה
וכתבם על ספי מזוזות ושערים
ושננתם תמיד לבנך ולתלמיד
והברכות תצמיד מאת נגמרים
נגר נגם תפדה וטוטפות תעדה
וכפנעני תרדה והפול נכשרים
ותפדה פטר חמור והשבת תשמור
והלל תגמור כיכים נספרים
ועל נגפי בגדך גדילים תעשה לך
והלוה דל ודך ופיס כדברים

קבץ ברכת מזון
ולא תמצא רזון
עכוט עני חשב
והגזל תשב
היה לשב ענו
ותקום כפניו
ותלמוד ותלבד
ותשיב כלי אובד
והדולים תרחם
והחולים תשיחם
ולפתוח ולתת
ולשמיד ולמחת
לבער מחמית
ולשרוף מפלית
לענג יום מנוחה
ולחוג ולשמחה
והערוכה לעשות
ומשאות מועמסות
ותלמיד שעשועים
וחוכחת רעים
ותומה וענוה
ויראת אל תאוה
ולמוד נאמנה
ויתום ואלמנה
שמור מיטת עני
וראשון ושכיני

באט ובחמזון
כעני כפורים
ואתך אל ישב
ועושק מסחרים
לשכלו ולשניו
בפנים נהדרים
והוריך תכבד
ותקדיש נטרים
והאבלים תנחם
ותקבור נגזרים
לאכין מחתת
עמלק ראש צרים
בכלה נחרצת
אלילים ואשרים
בהשקט ובבטחה
ולאהוב הגרים
כפי יד ובמסות
להקים ולהרים
להודד ולהכעים
ואהבת החברים
ויין קדוש חדוה
וחכמים וחורים
לבנים פרנסה
ולדי עם גרים
וגם מעשר שני
תקדיש בהדרים

ומעשר ממעשר וגם ודוי נעשר
ונהמה לעשר וראשית גז ערירים ׳
וקדש כהנב וכעשר השני
תאכלם במעונך והחלה תריס ״
וחזק כך יפוט ולעד לא תמוט
והשביעית תשכוט סליחים ונזירים
ותשמט משאות ושכחה עם פאות
וחלה ותבואות ועוללות מבצרים ׳
ולקט הקציר ופרט הבציר
עזוב לכל תציר לדלים נארים ״
ואליכו הנפש בהענק ובהעבט
וזן פן הלבש נדבות ונדרים ״
שמח ואמור האח בהחיותך האח
והנותר באח יהושלך על אורים ״
ועזול כי יבאש ישרף באש
ופסח בצלי אש ומצות ומרורים ״
וראשון ושביעי תקדש בחג ישעי
ובקרא שבועי נכבודי קצירים
ויום זכרון תרועה ויום כפור תועה
וסוכה וארבעה עמחים נכחרים ״
ערבים בסמדר ועץ עבות נהדר
ופרי עץ הדר וכפות התמרים ״
ונתן הוקם על באלמנה יעל
ובבתולה יבעל וידהו ירים ״
וידע העתים לנעים ונתים
ופתות הפתים והקטר מוקטרים ״

וּמִטְלַח שָׁלוּחַ — לְהַקְטִיר לְמִלּוּחַ
לְכַפֵּר לְסִלּוּחַ — פְּשִׁיגִים נֶעְתָּרִים
וְלִיעוּק וְלַהֲבֵל — וְלִשְׁחוֹט פַּר יוֹבֵל
וְלִמְלוֹק וּלְקַפֵּל — וּלְקַבֵּץ אֲזָכָרִים
וְכִי יִלְמַד עִם זֶה — לְהָבִין וּלְחַזֵּה
וְהִשּׁוּק וְהַחֲזֵה — לְחֻקּוֹ נֶעְתָּרִים
וְיִלְמַד לְכַלֹּאכֶת — שִׁרּוּד מְעַט לְמֶת
לְבֵית הַפְּרוֹכֶת — בְּגָדִים מְשֻׁזָּרִים
וְתָכְנִית הַמִּשְׁכָּן — וְלֶחֶם הַמַּעֲרֶכֶת
וְשֶׁמֶן הַמִּתְיַקֵּן — לְמִשְׁחָה וְלִכְאוֹרִים
חֲנֻכָּה וְכִלְאֶכֶת — קְטֹרֶת נִסֶּכֶת
וְשֵׁשׁ הַבִּירְכַּת — וּשְׁתֵּי כִּכָּרִים
לִשְׁלָמִים וּמָנוֹת — וְעוֹלוֹת וְקָרְבָּנוֹת
וְשֶׁלֶשׁ מַתָּנוֹת — בְּכוֹעֲרִים נִזְקָרִים
וְהֵיעוֹמֵר לְטַהֵל — וְעֵר שֶׁפֶת לְהַל
וּפָרָשַׁת הַיְקַהֵל — וְשׁוֹפְטִים עִם שׁוֹטְרִים
לְכַחְקוֹרֶת רִיבוֹת — נְפָשׁוֹת וְתַעֲרוּכוֹת
וְדִין אַרְבַּע אָבוֹת — נְזִיקִים נִשְׁכָּרִים
וְקֵצֶב וְתִכּוּנָה — לְחֹדֶשׁ הַשָּׁנָה
וּמַתָּנוֹת הַשְּׁהוּנָה — אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים
וְהַתַּקָּיעוֹת לְכַלֹּאוֹת — וְעֵר חֲטָבָה לְהָעֲלוֹת
וְלִרְאוֹת וְלַעֲלוֹת — בְּשֵׁנִי כְּעֶשְׂרִים
לְהַנְעִים חֲמִשִּׁים — וְגַם לִהְיוֹת קְדוֹשִׁים
וּלְטַפֵּל נְפָרְשִׁים — בְּיָתִים נֶעְתָּרִים
וְשֶׁבֶת נְבוֹהָה — וְעָבַד עִם אֲבָהּ
וְכִכּוּרֵי אֲדָמָה — וְכִקְרָא כְּכוּרִים

וְזוּז מְתָנִים
וּמַתַּת פִּי שְׁנַיִם
וְחֹק אֲפוֹתַיִם
וְכוֹעֵא שְׁפָרַיִם
וְחוֹפֶשׁ הָאַכְיָה
וְרִין עֲרֵי חוֹמָה
וְאֵדֶס לֹא יִדִּין
כִּיוּבֵל וְכוֹת אַדְיוֹן
וְאָוֹת עֲבְדֵי חֻפְשִׁית
וְעֲרֵלָה עִם חֻכְשִׁית
וְרִין שְׁפָחָה חֲרוּפָה
וּפָסַח לְתַרוּפָה
וְטָהֳרַת הַדְּוֹוֹת
וּפֶר בָּא עַל כִּיעוֹת
טָהֳרַת הַשְׁכֵאָה
וְקָרְבַּן חַטָּאָה
וְיוֹד עִם עוֹלָה
וְחֻכַּם הַכִּיפֻּלָא
וְיוֹד וְיוֹד לְחַפּוֹר
וְגַם רִין הַיְצָפּוֹר
וְכָל שְׁכֵאָה לְחַפְלָאת
וְאֵדֶס וְכֵאכְלוֹת
וְהַפַּס שׁוֹכֶבֶת
וְיָפִיס נְעִזְכֶת
וְחֻלִּין רְקָקוֹת
וְיָזִין כַּף מְחֻזֶּקֶת

וְיָצִיץ מְאֻזָּנַיִם
לְבָנִים הַבְּכוֹרִים
וְגַם מְרוּחַיִם
וְפִדְיוֹן נְבָפָרִים
בְּסִיכֵן נְכַתֶּמֶת
וְבָתֵי הַחֲצֵרִים
בְּנִכְפָּר עַל דָּדוֹן
יְשׁוּלַח לְדוֹרוֹתָיו
כִּיוּבֵל וְכַשִּׁשִׁית
וְהַכְהֵל שֵׁשׁ עָרִים
וְסוֹד עֶגְלָה עֲרוּפָה
לְלֹא הָמָה טְהוֹרִים
בְּמִימֵי הַמְקוָוֹת
וּפֶר הַפְּרִים
בְּחֵרְבַּן הַנְּרָאָה
וְכוֹסְפִין עֲשָׂרִים
וְהַאי עִם נְתֵלָה
וְעֵרֶךְ הַנְּדָרִים
וְהֶעְבֵר לְסַפּוֹר
לְשַׁלַּח בַּיְעָרִים
כְּשֵׁרִין וּנְבֵלוֹת
וּמַשְׁקִים נְגָרִים
וְכִקְרִיָה מַחֲשֶׁבֶת
וְאַגֶּרֶת פּוּרִים
לְאֵשֶׁת נְתֵקֶת
בְּמִכּוּשֵׁי גְּבָרִים

וּרְיַן אֶשֶׁת שְׁכִיָּה וְחֹק פְּרִיָּה וְרִכְיָה
וְתִלְכְּשֶׁת עֲדִיָּה וְנִסָּךְ מִי קְרִים ׳
וְעֵרְלָה וְחֹלְלִים מִשְׁנָה לַמּוּשָׁלִים ׳
וְיוֹמָם לְהַשְׁלִים שֹׁכֵר הַמְשַׁטְּרִים ״
פְּרָכוֹת וְקַלָּלוֹת וּמֶכֶס וְחֹלוֹת
וְסִיד אַבָּנִים גְּרוֹלוֹת וְיוֹבֵל לְדוֹרוֹת ״
וְחֹצֵץ עֲרוֹת עֲדִיָּה מוֹרִים מְתוּדָה
וְטִפּוֹל יוֹלְדָה מִדְמִי הַמְקוֹדִים ״
וּפֵרָה לְשִׂרְיָה וְחֹזֶה הַתַּטָּפָה
וּמַעֲשַׂר הָאָפָה וְתָרוּמָה לְחֹרִים ״
וְעִיר יַד שׁוֹלַחַת לְמִדְשׁ מִשְׁחַת
וְעִיר הַנְּרִיחַת לְחָרִיב וּלְהָחֳרִים ״
וְעִיר פִּי תַּעֲגֹר אַבְיָה תַּגֹּר ׳
וְתֹת נִכְלָה לְגֹר וּמֶסֶר לָעֲבָרִים
דְּמִי כוֹפֶר תִּשְׁקוֹל וְחַסְּיוֹת תִּשְׁקוֹל
נִיעַן הָרִים קוֹל לַעֲבֹדָה לָאֲחֵרִים ״
וְחוֹלֶם וְעֵד זוֹמֵם כַּאֲחוֹר הַחֹרִימֵם
לְכִלְתִּי יְרוֹמֵם לְהַנְבִּא שְׁקָרִים
וּפַרְעֹנוֹת תִּפְרַע וְהַסּוֹנֵא שָׁם רַע ׳
וְאִישׁ זַב וְכִיצֹרֵעַ וְכָחוֹת נִמְחָרִים ״
וְכָזֶה יִרְפָּא טְמֵא מֵת אוֹ נִטְפָּה
וּמְרִיחַ הַטִּפָּה וְיִרְאוּ נִשְׁאָרִים ׳
וְחוֹבֵל בַּחֲמִשָּׁה תְּכַסֶּהוּ בּוּשָׁה
וְרֹם עַל יְבֵשָׁה וְהִשּׁוֹטָה תִּשְׁקָה
וְעֹשִׁית מַעֲקֶה לְמַעַן תִּנָּקֶה
לְהָסִיר מְכַמּוֹרִים ״

חוֹן כִּי שָׁנַתִּי יְהִי נִקְיִי לְכִיתוֹ
יוֹד מְיַאֲשׁוֹ וְלֹא יַעֲבוֹר דְּבָרִים "
וְעַל יַד רִמָּה מְשׁוּחַ מִלְחֲמָה
לְכָל תְּפוֹל אֵימָה כֹּלֵךְ הַשְּׁחָרִים '
אֵלֶּה מִצְוֹתַי וְאֵלֶּה תּוֹרוֹתַי
וְאֵלֶּה חֻקּוֹתַי תְּמִימִים וְיְשָׁרִים '
תְּחִינָה מְהִיר וְתִסְפְּנָה יְהִיר
וּמְזֻהָיר יְזֹהִיר כְּזֹהַר הָאֲוִירִים "
לְזֹהַר יִקְרַב כְּשִׁמְרָם עֵקֶב רַב
וְאוֹר הַמַּעֲרָב יְשָׁרִים מַכְתִּירִים "
שְׁוִי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה לְמַעַנְךָ מָנָה קְרִית חֲנָה
מְרוֹם הָעֶלְטְ כְּרֻנָּה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה "
כמעמ כתיקון שלש שמחים פזה ירחה כל זכיך
וכו " הללו תפוח עלה '

מצות לא תעשה

יְצַל שְׁזִי אֲחֻזָּה וְעֵרְקוֹ לֹא אֲכָסָה
מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה אֲגוֹד מְשָׁרִים "
וְכִי נֶאֱמָנָה פְּעֻרוֹת נֶאֱמָנָה
וְכִי הַשָּׁנָה בְּמִסְפַּר נֶחְסָרִים '
יְרֵה סְבִיבִים עֲתִידִים וְצָפוּנִים
לְסֵת הָאֻתָּנִים בְּעֵרֵי קְשׁוּרִים "
שְׁרֵה לִקְרָאתִי אֲחוּתִי רֵעָתִי
וְשִׁמְעִי תּוֹרָתִי וְלִקְחִי מוּסָרִים

חשקתיך ואוהב
כמו תורי זהב
כעשתי נעבה
וקול דודי זה בא
אעבי יי
לא יהיה על פני
ולא תעשה פסל
ולא תשים פסל
וגו׳ מלהבה
ולבנות מעבה
וסר משמע שוא
ולא תשא לשוא
ומעות לא תואל
ולגנוב לא תשאל
ונפש לא תנקש
ולא תתן מוקש
ושקר לא תענה
וארצך לא תזנה
והגר לא תונה
ועל ריב לא תעמד
אלהים לא תקלל
וכרמך לא תעולל
ולא תקלל חרש
ולא יצמיד חורש
ולא תאחר בציצך
ולא תעשוק רעך
פריתיך מלחכ
צרופים ושהורים
נאלף ורבבה
מדלג על הרים
קראתיך בסיני
אלהים אחרים
ברשע ובכסל
להקניאי בזרים
להביא תועבה
ולשעת אשרים
לזנותאמן בשוא
שמותי היקרים
שמור פן יחר אפו
ולא תחמוד חברים
אשר דמה אבקש
להכשיל תעורים
ויתום לא תעשה
פאריות תורים
וגזית לא תבנה
לחרחר מתגרים
והשם לא תחלל
ופרט תבוצרים
חמסו ידרש
שורים וחמורים
מלאיך ודמעך
ולא תאחר עדרים

וְלֹא תַעֲשׂוֹק שְׂכִירֶךָ וְלֹא תִלְקֹט קְצִירֶךָ
וְלֹא תַחְסֹם שׁוֹרֶךָ שְׁרִישׁוֹ הַיְמָרִים׳
וְלֹא תַפְאִיר זְקָנֶךָ וְלֹא תִכְלֶה פְּאַתֶּיךָ
וְלֹא תִּוָּטֵה עַפִּיתֶךָ בְּמַקָּח וּרְבָרִים״
וְלֹא תִשָּׂא חִשְׁאוֹ אֲשֶׁר לוֹ מִלְּאוֹ
וְלֹא תָחִישׁוּב לְשָׁאוֹ כְּמִשְׁמֶרֶת עֲרִים״
וְלֹא תָקוּם עִמָּךְ לְבַל אַנְקוֹם מִמֶּךָּ
וְלֹא תָלִין עִמָּךְ פְּעֻלַּת נִשְׁבָּרִים״
וְלֹא תָשׁוּר אִיסָּתְ וְלֹא תִשְׁאַל אוֹכוֹת
וְלֹא יוּמְתוּ אָכוֹת וּבָנִים עַל הָזּרִים׳
וְלֹא תִשְׁמַע דִּבְרֵי נָכְיָא שֶׁקֶר מוֹרֶה
וְלֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי כְּסִיתִים נִבְעָרִים
וְעִכְּרֹ לֹא תַסְגִּיר וְאָדָם לֹא תָכִיר
וְעַל פֶּה לֹא תַזְכִּיר שֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
כְּסָפָם לֹא תַחְמֹד וְעַל דָּם לֹא תִתְעַוֵּד
וְהַחֲרֵל לְלַכְּדוֹ שְׁטוּעָה לְשִׁקְרִים״
נְעוֹר חֻקֵּי עַל דַּל וְלֹא תִשָּׂא פְּנֵי דַל
וּמִשְׁכַּן תַּחֲזִיל לְרַחוֹת כְּמַחֲרִים׳
וּמִדּוֹת לֹא תַשְׁוֶה שְׁטוֹר פֶּן בָּהּ תִּשְׁטֶה
וְדִין יְהוֹם כַּשְׁוֶה אַלְמָנָה וְגֵרִים
וְלֹא תָקוּם שׁוֹחֵד וְלֹא יָעִיד אֶחָד
וְלֹא תֹאכַל יַחַד נַפְשׁוֹת וּבְשָׂרִים׳
וְלֹא תַחְכּוֹד גְּזֵלָה אֲשֶׁר הִיא מַאֲכָלָה
וְלֹא תֹאכַל נְבֵלָה וְזִבְחֵי הַשְּׁעִירִים׳
וְלֹא תֹאכַל טְרֵפָה וְתוֹעֵבָה הִרְפָּה
וְלֹא תַקְשִׁין אֵיפָה לְהַפְלִיץ שְׁעָרִים״

ולא תעשה רעות
ומשקל הפעות
ולא תתן אכלך
ולא תרוץ רגלך
ולא תשית יד עם
ולא תגוש רעים
עזוב עומר שכחתו
לאלמנה לתגו
שנת שבע תצור
ספיחים לא תקצור
ולא תזרע תלמך
ולא תזכור חרמך
ולא תאכל קלי
בשרם תביא לי
ולא תאכל ערלים
ולא תהדר גדולים
ולא תהיה כנשה
ולא תתן אשה
ולא יעלה משיחי
ולא תזכח פסחי
והכלים תמשש
ותשרפנו כשש
ולא תוציא לחוץ
זר וערל מחוץ
וזבחי לא תשמין
ולבך לא תאפין

בחדת קרקעות
יתקן ומשורים
בחריבית פן אכלך
מלשני בסתרים
רשעים ומרעים
ואחים בנכרים
ולא תשוב לקחתו
ויתום עם גרים
וכיוכל מעצור
ולא תכצור נזירים
להוציא כו לחמך
ולא יעלה סירים
ולחם ברמלי
בראשית הקציר
בשרם והלולים
ורלים נאריס
לאיש עני וקשה
בעוריס ושבורים
בטעלות על מזבחי
באחד השערים
והחמין תרושש
עד אחד ועשרים
בשר פסח נחוץ
ותושב ושכירים
כזכחך על חמץ
ולתת מחסורים

וְשֵׂיא לֹא תֹאוֹר
וְלֹא יִלִּין עַד אוֹר
וְחֶלְבֵי זִבְחֵיכֶם
וְתוֹרוֹת שַׁלְמֵיכֶם
וְכִי יָגַע בָּשָׂר
וְלֹא תֹאכַל מֵעָשָׂר
וְיָךְ וְיַעֲרֵךְ
וּתְרוּמַת יָדֵךְ
וְלֹא תֹאכַל עַל דָּם
וְחֶלֶב וְדָם
וְוֵג וְחֵיה שְׁנֵיהֶם
כְּלֹא סְפֵנֵיהֶם
וּמוּם טֵ לֹא יִקְרַב
כִּנֵּן אוֹ גָרַב
וְיָד בֶּן נֵכָר
וְלֹא יַעֲבוֹד אָבִי
וְלֹא תַּעֲלֶה לִרְצוֹן
וְלֹא תָגוּז בְּכוֹר צֹאן
וְלֹא תָּמִיר בְּהֶמְתֵּךְ
וְלֹא יֹאכְלוּ תְּרוּמָה
וְלֹא תָּבִיא לְמֵטָה
וְלֹא תִּתֵּן לְכוֹנֵהּ
וְלֹא תַּקְרִיב לְמִשְׁחָה
וְלֹא תָּשִׂים קְרֻחָה
קְדֵרוֹת לֹא תִרְקְדוּ
וְטַפֵּר לֹא תִקְּחוּ

וְלֹא יִרְאֶה שְׁאוֹר
בְּשַׂר לֵיל שְׁפוּרִים
וְחֶלְבֵי חַגֵּיכֶם
לְאַתִּיר נְאַסְרִים
כְּכֹל שְׁמֵא נְאַסָּר
דְּגָנֵךְ בְּשַׁעֲרִים
וְכִכּוּרוֹת בִּכְּרֵךְ
וּמִכֹּחַר הַנְּדָרִים
תְּמִידֵי הַנְּקָדִים
שְׁנֵי אֵלֶּה אֲסוּרִים
וְעִוְּפוֹת לְמִינֵיהֶם
אֲשֶׁר הֵם נְטָרִים
לְהַקְרִיב שֵׁי נֵעֵרֵב
וּפְסוּחִים אוֹ עִוְּרִים
לֹא תַקְרִיב אִשֶּׁה
נְכוֹרֵי שׁוֹרִים
כְּכֹל מָקוֹם חִנּוֹן
בְּמִשְׁקָה הָעֲדָרִים
מִקְוֵה שֵׁת חֲתוּמָה
טְמֵאִים עִם זָרִים
מְחִיר כֶּלֶב זוֹנָה
בְּמִטַּת הַשְּׁעוֹרִים
בְּשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְשֵׂרֵט בְּבְשָׂרִים
וְעֵינֵיךְ תִּפְקְחוּ
לְרוּצְחֵי כְּסָתָרִים

שְׁמוֹר פֶּן תִּנָּשֶׂה
וּמִצְוֹת לֹא יִקָּשֶׂה
וְחֹק אֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ
וְכֵן לֹא תִּתֵּנוֹ
וְכֹל מְלָאכָה לִקְצוֹת
וּמִקְרָא חַג מַצּוֹת
וּמִקְרָא זְמִרוֹן
וּמִקְרָאֵי הֵרוֹן
וְעֵגֶל לֹא תִּשְׁחֹר
וְתַעַר לֹא יַעֲבֹר
וְלֹא יֵצֵא מִפִּיו
וְלַאֲחוֹתוֹ וְלַאֲחִיו
וְלֹא יִשְׁתֶּה יַיִן
וְלֹא חוֹמֶץ יַיִן
וּכְתֹנֶת קְעָקַע
וְהַמְקַלֵּל יִקַּע
וּמִקְרֵה הַמְּרִיאָה
וְצֶרֶב לֹא יִרְאֶה
וְכֶשֶׂב לֹא תַּתְבֵּן
וְחֹק לֹא תַּעֲשׂוּן בָּן
וְיָנִיק לֹא תַּעֲלִים
וְלֹא תַּעֲשׂוּ אֲלִילִים
וְעֵמֶר לֹא תַּלְבִּישׁ
וְלֹא תַּקְטִיר דְּבַשׁ
וְלֹא תַּעֲלוּ לְחֹמִי
כְּמִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת

דִּמְגִיד הַמַּיִם
כִּנְיָנֶךָ תָּרִים
כִּלְכָּךְ וַיִּצְעָנֵנוּ
לְמוֹלֶךְ אַכְזָרִים
כְּשִׁבְתּוֹתַי לִרְעוֹת
וְיוֹם הַכִּפּוּרִים
לְעֵדֶן וְלִכְשָׁרוֹן
וּמִקְרָא כְּפוּרִים
כְּלִיל יֵאוֹתֶךָ מִסֹּר
עַל רֹאשִׁי נְזִירִים
לְהִטַּמֵּא לְאָבִיו
וְיֶתֶר הַשְּׂאֹרִים
כְּהַכְלִילוּת עַיִן
וְיֶתֶר הַדְּבָרִים
כְּגַוִּיךְ לֹא תַּרְקִיעַ
וְיֹאכַל לְקֻטָרִים
מִמַּחֲנֶךָ הַפְּאָה
כֵּן עֲרוֹת דְּבָרִים
לְהָשִׂים עַל מְקֹמָן
לְאַדִּיר אַדִּירִים
נְטוּחִים טְפֵלִים
שַׁאֲכְלִי הַנְּבָרִים
כְּכוֹ פְּשׁוּתִים טָחֵבוּ
הַמָּרִים וְשֹׁאֲרִים
וְלֹא כְּזַבְתֶּם לִשְׁמִי
אֲשֶׁר לְפָנֵי עֲפָרִים

עַל טַף לֹא תַחְמֹל
וְאֵל לֹא תַעֲטֹף
וּמִן לֹא יִרְאוּ
וְחַיִּים תֹּמִיתוּ
וְסַיָּר לֹא תְשַׁקְּצוּ
וְהַנֵּר לֹא תְלַחְלֵחוּ
וְסַיָּר לֹא תְטַחְטְחוּ
וְטַיָּר לֹא תְבַחְשׁוּ
וְטַיָּר לֹא תְבַשֵּׁל
וְלֹא תֹאכַל בְּשַׂל
וְטַיָּר לֹא תְעוֹנֵן
וְהָעֲכָרִים תְּחוֹנֵן
וְלֹא תְגָרֵעַ חֻקָּם
וְלֹא תְשַׁלַּח רִיקָם
וְלֹא תַעֲבֹד בָּהֶם
כֵּיוָן כִּי לִי הֵם
וְלֹא תַקְפִּיץ כַּפֶּךָ
וְלֹא תִתֵּן פִּסְפֶּךָ
וְלֹא יֵרַע לִבֶּךָ
וְלֹא יִשְׂנָא לָךְ
וְלֹא תַעֲבִיר בְּנֶךָ
וְלֹא תְחוֹס עֵינֶךָ
וְלֹא תִכְרוֹת לָהֶם
וְלֹא תַעֲשֶׂה בָּהֶם
וְלֹא תִלֶּךָ אוֹתָם
וְלֹא תְחַיֶּה אוֹתָם

וְכֻלָּם לֹא תַעֲשׂוּ
כְּמִסַּת הַמְּמִירִים
וְכִרְיוֹ תִּירָאוּ
וְשָׁלוֹם כְּטָהֳרִים
כְּאֵד חָזָק וְאַמִּיץ
כִּי הֵיוֹתָם גֵּרִים
מְאֹד שִׁקְּדוּ וְדִרְשׁוּ
כְּנֶאֱלָחִים טָרִים
חָדַל מֵהִתְרַשֵּׁל
וּנְא לֵיל שְׁמוּרִים
אֲשׁוּרֵיךָ וְכוֹנֵן
כְּיָצְאָתָם לְדִרּוֹרִים
לְמַלֹּאת אֶת סְפָקָם
מְרוּדִים וּנְעוּרִים
עֲכוּרִית אֱלֹהֵיהֶם
יְעֻבָּדִים נִמְבָּרִים
וְלֹא תַקְשֶׁה עָרְפֶּךָ
נְטֻשִׁים בַּיְהִירִים
נְתָתֶךָ לְתוֹשָׁבֶךָ
קְסָמִים וְחוֹטְרִים
וְלֹא תַשְׁחִית זְקָנֶךָ
לְכַלּוֹת הַשּׁוֹרְרִים
בְּרִית וֵאלֹהֵיהֶם
טְרוֹת נִשְׁבָּרִים
כְּחֻקּוֹת מִשְׁמַרְתָּם
וְלֹא תַחֲנֵן זָרִים

כארצך לא ישכנו
ומשכית לא תתנו
ולא תשאיר עונה
והיא לא תבנה
וחרם עם נאבק
והיתה לא אבין
ועמוס תפזר
ולא יבא ממזר
ולא תדרוש שלומים
ולא תשים דמים
ולא תהרוג נקיים
ולא תעזוב לויים
ולא תדרוש אל מת
והמכשף הצמת
ולא תשיג גבול
ולא תשחית עץ יכול
ולא תחלל נתך
ולא תשיב אשתך
ולא תשכב אותה
ואשה אל אחותה
ולא תהיה לאיש זר
ולא יאכל מזר
ולא תהיה קדשה
ולא יהיה על אשה
ולא ילבשו אנשים
ולא יהיו קדשים

וגם לא תתחתנו
טהכלי שוא שומרים
כעיר עלי תזנה
אבל החרם תחרים
כיוך לא ידבק
כהפסת זרים
ומואבי ועמוני
נסוד עם נבחרים
לאכזרים וקמים
להעיב מכסורים
ועזייקים ועניים
לכל יחללו ערים
אשר אין עמו אמת
אשר ערום יערים
כמעות שוכן זכול
נכסותם עזורים
להזנות על דעתך
פלכתה לאחרים
כנדית טומאתה
לגלות המקורים
פעולת איש נגזר
קדושים מונזרים
כסוד עדה קדושה
לכושי הגברים
לכושי הנשים
כלנים נכשרים

ולא תרדה בחרי
ולא תמליך נבלי
ולא ירבה נשים
ולא ישיב חפשים
ולא יסור לבבו
וכסף והזהב
ולא תכסד עברי
ולא תמעב מעני
ולא תועב אדומי
ולא יבא בעמי
לא תצא עבדית
כיצאת אמה נבלית
ואם יכעור בביתה
ולא ימשול למכרה
ולא יגרע אותה
ומשכב עונתה
ורבע נשים חם
והאחת מהן
ולא יגדל ערע
ולא יחלל זרע
ולא ישמא עצמו
אבל על מת עמו
וכהן לא יצא
ויגיל עת יצא
וכהן לא ירבה
ונזר לא יכבה

באחיך העברי
אבל בני הגרים
וסוסים ופרשים
לארץ המצרים
פסוסי מרכבה
וחמדת אוצרים
כמכרת נבלי
נכואו למגורים
נכואו להרומי
פצועים וגזורים
אשר תקח בברית
בראשי אבריה
והפרה בחיריה
מיתר מכרים
טוארה וכסותה
נקחתו בת אחרים
אסורות לפתן
כשרה לאחרים
ולא יפרום קרע
ומקדש מכעריה
לאביו ולאמו
אשר אין לו קוברים
לפניו יריעה
כחתן מחדרים
גדולתו תרבה
ויזרח כמאורים

וְלֹא תֹאכַל פִּתּוֹ
אַבַּל תֹּאכַל אִתּוֹ
וְגַם לֹא יֹאכְלוּ בּוֹ
וְעַל מֵת לֹא יָבֹא
וְלֹא יֹאכַל פְּנִימִית
וְלֹא יָבִיל לְהַיְצִמִית
וְלֹא יֹאכַל מִטַּחַת
וְלֹא יִזְבַּח מַטְחֵת
וְזָר לֹא יִתְגַּלַּע
וְטַכְּא פֵּן יִסְגַּלַּע
וְלֹא יְעַנֵּט אוֹרַח
וְלֹא יִהְיֶה בְּקִרְזַח
וְלוּי הַזִּקָּן
וְלֹא תִקַּח אֵם קֵן
וַיָּרֶךְ תַּמְשִׁיךְ
וְאוֹרֵךְ לֹא יַחְשִׁיךְ
וְלֹא תָּמוּט רַמַּת
וְחֵלֶן מְנָחַת מַחֲבַת
וְכִיתָךְ לֹא יָשׁוּחַ
וּמְצוֹת פֵּן תִּשְׁטַח
וּמְצוֹת לֹא תְּבַעֲרוּ
וּמְצוֹת לֹא יִסְפְּרוּ
וּמְצוֹת פְּלָאִים
וְאֹכְנֵי מְאוֹזָנַיִם
וּמְצוֹת לֹא תָּנִיף
וּמְצוֹת לֹא תּוֹסִיף

כְּהַחֲזִיר זֵר בִּיתוֹ
כְּטוּבָה בְּנֵעוּרִים
שְׁכֵירוֹ וְתוֹשָׁבוֹ
בְּאָהֳלֵי תַּמְרוּרִים
בְּזָדוֹן וְכַתַּרְמִית
שִׁסְעֵי הַתּוֹרִים
בְּלֵילוֹ בַּל יָחֵת
בְּאֵלִים עַם עָרִים
דְּאוֹת קֶרֶשׁ נִבְלַע
בְּשָׁאוֹן וְטַרְטָרִים
וְיִהְיֶה לְטוֹרַח
וְרִיעֵנוּ הַמְּסֹרִים
עֲבוֹדָה לֹא יִתָּקֵן
בְּעַד פְּנֵי הַחֲצֵרִים
בְּמִצְוַת לֹא תַּטִּין
בְּאֵרִין לֹא סְדִירִים
בְּמִצְוַת גְּבוּל שָׁבֵת
וּמַאֲשֵׁה תַּעֲרִים
בְּמִצְוַת לֹא יִזַּח
שְׁתֵּים נֶאֱמָרִים
וּמִצְוַת לֹא תַּשְׁקִיעוּ
שְׂרֵה מְגָרֵשׁ עָרִים
וְרֹכֵב וְרֹחֲצִים
בְּבִסֵּי מְסֻחָרִים
לְעוֹלָם לֹא תַּחֲנִיף
לְהַכּוֹת טְסָרִים

וּמְעוֹת לֹא תְחַכֵּל עַל פֶּתַח תִּסְפּוֹל
וְחֵילָךְ לֹא יִפּוֹל וְתִפְרַח כַּתְּמָרִים ׃
וּמְעוֹת לֹא תִּגְרַע לְעוֹלָם לֹא תֵּצֵרַע
וְחֹק מִיָּמֶיךָ שָׁם רַע וְשָׁם עֲלִילוֹת וּבָרִים
וְחֹק לֹא תוֹסִיפוּ וְחֹק לֹא תַחְנִיפוּ
וְחֹק לֹא תַקְּיפוּ פְּאַת רֹאשׁ כַּמּוֹסָרִים
וְחֹק לֹא תַכְּירוּ וְחֹק לֹא תַגְּרוּ
וְחֹק לֹא יִסְּרוּ שְׁכִינוֹת וְאַסָּרִים ׃
וְחֹק לֹא אֲכַלְתִּי וְחֹק לֹא כַּעַרְתִּי
וְחֹק לֹא נָתַתִּי לְמֵתִים נְגָזְרִים ׃
וּמַעֲמוֹדֵת הָעֲכוּשׁ כְּבִישָׁרִים תְּשַׁפּוּשׁ
וּפְרִישַׁת חֲדִישׁ וּפְרִישַׁת שׁוֹטְרִים ׃
וְכָל פְּרִישׁוֹת כְּפִיקֵי תְּשִׁישׁוֹת
אֲשֶׁר הֵם בְּנִיּוֹת מְקוֹם נְהָרִים יְאוֹרִים ׃
וְאַחַד וְשִׁבְעִים זֹאת חֲרוּצִים כְּמַעֲשֵׂיהֶם
וְאֵלֶּה פְּקוּדֵיהֶם כִּכְתָב נִזְבָּרִים ׃
אֲשֶׁר יִתֵּן זַרְעוֹ לְכוֹלֶךְ פְּרוֹךְ רִשְׁעוֹ
וְהִכְנִיף יִשְׁעוֹ אֲשֶׁר יְדוֹ יְרִים ׃
וּמְסִית וּמְחַלֵּל וְכֵן סוֹכֵא וְחוֹלֵל ׃
וְכֵהּ וּמְקַלֵּל וְכֵן יְדִיחַ עָרִים ׃
וְזוֹכֵר סְרָה כְּשֵׁם עֲבוֹדָה זָרָה
וְכֵיוָן אוֹב לְחַרְדָּה וְיִדְּעוֹנִי שְׁקָרִים ׃
וְעֹשֵׂי רוֹעָצוֹת וְיִזְלַפְחַד וְפַחַת
וְשֵׁם עִיר נִדָּחַת כְּחֶרֶב נְקִיקִים ׃
וְנֵבֶא מְדוּעַת תַּכְסֵה תּוֹלַעַת
וְאִשָּׁה זְנוּבַעַת לְכֹהֲנוֹת הַיְעָרִים ׃

והבא על ארוסה
ועל כהמה אכוסה
והבא על אשת איש
והדודות מכאיש
ובא על יולדתו
וכתו וכת כתו
וכתו וכת אשתו
ועל אשה וכתה
וכת בנה וכת בתה
ועל נדה כשכתה
ועל אשת אביו
ואם חמותו וחמיו
ומשפט בנות כהן
ומשפט בועליהן
והבועל ארמית
והנונב ארמית
והגונב אדם
ואוכל חלב ודם
וארור כל טבל
והואיל יאכל
ושברון מתכם
וקיהת שנים
ועוכר תפלת
ואוכל מחמצת
ופסח לא יעשה
ואיש אוכל ועושה
ואיש סך ומפשם
ואיש אזט יאשם

ועל כלה כנסה
והבא על זכרים
מאד יחפיר ויבאיש
שניהם נמאסים
וכת כתו וכת כתו
וכת כתו וכת כתה
וכת בנה וכת בתה
למלאת נשמרים
ועל אשת אחיו
כל אלה ארורים
ומשפט זוממיהן
להשטיד ולהחרים
פרעתו להצמית
קסוות נבחרים
בשחת ירדם
יהי כיקר פריס
אשר חלב יאכל
פאש הכיורים
לאוחז עינים
לאוכל טהרים
לכלה וגחרצת
כימים נשמרים
בחשך שמו יכוסה
ביום הכפורים
כעברתי אשפטם
למשפט המורים

והשוחט מחוץ — והמעלה בחוץ
ושאינו רחוץ — כמימי כיורים
ועובר על דם ברית — הוי נפשו להכרית
נאין הקוה ואחרית — לשלח האסורים
והשמא יוריש — בבואו למקדש
והאוכל נקדש — בטומאת הכשרים
והאוכל טבל — יכואהו חבל
ויגע להכל — ויאחזוהו צירים
והאוכל תרומה — תכואהו מהומה
וכהן כי ישמא — כעברו מאמרים
ומגבל יסגר — שכול יום הנסגר
לשפש ומחופר — גוריס נספרים
והדר העובד — במותו אבדי
ומארן יאבד — מחסר כפורים
והמות רעוי — לפרוע ושוטי
והשכא האתוי — לשמש בחורים
ואלה המורות — יסורות נערות
ולחנה פורות — כסנסנ תמרים
פוסעות עשה — ומצות לא תעשה
ניזרת צור מחסה — ומגן לישרים
שהר א עליון — לקבץ עם אבין
ויכנה עיר ציון — ועמק חפנרים
ויקים את סכו — ויגיה חשט
ויתן עוז למלכו — וקרנט ירים
וירוו מתי כספר — במקום ישני עפר
והתקוע שופר — וכנשוא נס הרים

וּמֵרֹאשׁ הוֹסָיוֹת תִּרְעֵן כָּל פְּיוֹת
וּכְמַעֲנוֹת אֲרָיוֹת וּמְהֵרֵי נְמֵרִים ׃
וְאָז כָּל עַם שׁוֹגֵג רַעֲוָה יִתְמוֹגֵג
לְקוֹל הַסִּין חוֹגֵג בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁירִים ׃
וְעַל הַר הַגָּלִיל נֶהְדָּר בַּחֲלִיל
וְאָז תֶּחְפְּזִין וְאָז יַעֲלוּ פָרִים ׃
שׁוֹבְבָה לְגְבוּלָה סְהֵרָה הַתֹּר עָלֶיהָ
וּשְׁוֹרְרָךְ גְּאֻלָּה פְּשַׁלֵּשׁ פְּעָמֵי רַגְלָה ׃
סמוכ כתיבך שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך וכו׳

ויהי׳

אָז יָשִׁישׁ

נְאוֹת וְשָׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת פְּרוּסוֹת
עָנְשָׁן וּמִתְּן שְׂכָרָן אֲהוּבִים שְׁמוּרוֹת
עָמוּסִים חֲקוּרוֹת כָּכָל לְךָ שְׁמוּרוֹת וְלִחְפָּצֶיהָם דְּרוּשׁוֹת
אֶת אֵלֶּה תִּזְכּוֹר לָטּ אֱלֹהֵי מַעֲנֵנוּ וְתִרְצֵנוּ
וְתַמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ אִמְרוֹת טְהוֹרוֹת מְזֻקָּקוֹת שִׁבְעָתַיִם
עֲרוּכוֹת כֶּסֶף וּמוּכָחוֹת כָּזָהָב ׃
עֲלֵיכֶם שָׁשׂוּ וְתָחִגּוּם עָלֵיהֶם בְּקַבָּלַת כָּלָה
כְּתוֹכַת חָתָן תּוֹאַר כַּלָּה מְאֹד תִּתְעַדֶּה בְּקַבָּלַת יוֹם זֵד
עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת ׃

משלשין בעשי׳

תסו והאזהרות

שחרית ערבית ומטה לשבועות

יעלה ויבוא יענו ומלכיות והקדיש

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו וזמכתנו מכל הלשונות וקדשת נו
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה
את יום חג השבועות הזה זמן מתן
תורתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים
אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע
יראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו
זכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל
עמך בית ישראל לפניך לטובה לחן ולחסד ולרחמים
ביום חג השבועות הזה
זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
בו לחיים ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם
עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום
אתה

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
ולשמחה ולשלום כאשר אמרת
ורצית לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו במצותיך ותן חלקנו
בתורתך שבענו משובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו
לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו
בשמחה ובששון שבת ומועדי קדשך באהבה וברצון
השבת ישראל והזמנים

ויכולו יום ולילה ויום הל כיוצאי שבת יום ומקדישו והוא
כתב לעשות כמדת הטבור · ולומר שלש לשנה וקדיש סדיר

קדוש לשבת ושבועות

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישׁ
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה וימרך אלהים
יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות ׃

כאי אמה פורא פרי הגפן ׃

כאי אמה אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון
וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות
למנוחה ומועדים לשמחה וחגים וזמנים לששון את
השבת הזה ואת יום חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו
מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו
קדשת מכל העמים ושבתות ומועדי קדשך באהבה
וברצון בשמחה ובששון הנחלתנו באי מקדש השבת
וישראל והזמנים ׃

באי אמה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה ׃
פיון ויקח · ובעל נשמת מנחמין אף שהחיינו ׃

קדוש למוצאי שבת ושבועות

באי אמה בורא פרי הגפן ·

באי אמה אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו

יעל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדי
שמחה וחגים וזמנים לששון את יום חג השבועות הזה
זמן מתן תורתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו
בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ומועדי קדשך בשמחה
ובששון הנחלתנו בא"י מקדש ישראל והזמנים

בא"י אמה כורא מאורי האש

ברוך אתה המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל
לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה ובין קדשת
שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי הנדול
מקדיש משאת ימי המעשה הבדלת וקדשת וקדשת
את עמך ישראל בקדושתך ברוך אתה המבדיל בין קדש
לקדש

ברוך אתה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה
ובמוצאי יום הכפורים אומר שהחיינו

קדוש לשבועות שחל בחול

יי אלי אתה מורא פחדי הנפלא

נאלי אתה אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל
לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו
באהבה מועדים לשמחה וחגים וזמנים לששון את יום חג
השבועות הזה זמן מתן תורתנו מקרא קדש זכר ליציאת
מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ומועדי
קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו בא"י מקדש ישראל והזמנים

בא"י אתה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה
ביום יקנו ובמוצאי יום הכפורים אומר שהחיינו

נמחק יחד ומיירוק על טמא ימלן הגלי יחיו ויחיר כך יהיו
היזן "

רשות לנשמת ישל שבועות

אזכור

מיקדם פלאי אל · עורי תהליא עם קדמוני
עת היו שבטי ישראל · ביום הזה מדבר סיני

ומזכור "

יחיד נבחר טהר בקדשו · מניח עבדות הועיא חפשים
ועקודי מספר בל עמו · בלתי השוה רפוא ששים
עמם תמנו כל איש יומו · מיום צאתכם עד החמשים
כי ס' ביום ירצה אל · בלם מושיע איתני
וישורון ענה אין בא · ואמרו הלל ליי ·

ומזכור ·

ומעותם על הר סיני · בל העם נחרש בקדושה
יחד פחדי וזקני · בלם נשמרו מאשה
על התורה אורו עיני · לעדתי היתה מורשה
כי מאן עשו וישמעאל · לארצו עול מצות שושני
וידד יעקב ויואל · נעשה ונשמע עטו כוני ·

ומזכור ·

אום קדוש כבל אום נעלה · זה היום הייה לסגלות
כי החרשים שמעו מלה · העורים ראו הקולות ·
בלשון אלם מרפא העלה · עצות ודבר אז נגזולות
הוא עצמו נדרש אל שואל · קולו השמיע לחמונו
אנכי הוא עזר הגואל · לא יהיה לך אל על פני

ומזכור ·

בכבודו נראה אל אלים · ורבבים עשר השמיעם

לְאָבִיו יוֹרִים עוֹלִים — כִּתְרֵי עַדֵּי שְׁמוֹ בָּעָם
ם שָׁבִים גַּם יַעֲלִים — מִזִּיו תִּפְאַרְתּוֹ וְהַשְׁבִּיעָם
ן עַל נִפְלָאוֹת הָאֵל — יַחַד נַפְשִׁי עִם רַעְיוֹנַי
וֹ הַמִּיד אֶת שֵׁם הָאֵל — נִשְׁמַתִּי עִם כָּל כֹּחֹתַי

וְתַכֵּוֵן

וְיִהְיוּ נְעִימוֹת וְכוּ׳

זֹאת לְיוֹם רִאשׁוֹן שֶׁל שָׁבוּעוֹת

ךָ יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁי — אַתָּה מְרֻבּוֹת קְדוֹשִׁי
אֲמָרִים בְּעִתִּים לְשָׁלְשׁ׃ בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי׃
קְדוֹשִׁים וְכִיפּוּרִים — בְּרִית בֵּית עֲמוּדִים
בְּעֵרֶב חֲלוּ טְעָרִים — וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים
וֹת לוֹ וְגִרְזְלָה — גְּבוֹהִים הִרְכִּין וְהִפְלָא
שְׁבַן סִלָּה — וְכִשְׁרָה עֲלָה
וּדְיֵכֶת אֲשֶׁר נִתְּכָתֵם — דְּמוּי אֲשֶׁר נִדְמִיתֶם
וְלוּי אֲשֶׁר נַעֲלִיתֶם — אַתֶּם רְאִיתֶם
לְוַהֲלוּ כִּנְרָקִיעַ — הַמִּן סָגַל תְּזִרְעוּ
עֵמֶק חֲרוּעַ תְּשׁוּעָשְׁעוּ — וְעַתָּה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ
וְהַזְּדִים פִּכֵּר מְגִלִּי — וְכִשְׂחֹק נַחְשְׁבוּ לִי
וְכַבֵּיתִי וְחִילִי — וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי
אֵלֶה לְהוֹדִיעָם — זְהִיר מוּעֶדֶת לְהַבִּיעָם
וְכַוָּנָה לְהַשְׁמִיעָם — וַיִּכֹּשׁ וַיִּקְרָא לְזֶקֶן הָעָם
חֻקֵּי אֲדֹנִים בָּרוּ — חֻקֵּי אֲדֹנִים בָּרוּ
וְשָׁכוּ מִזִּמָּה וְגָמְרוּ — וַיַּעַן כָּל הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ
הוֹר לִרְצוֹן מִיחֵלְתִּי — טַפְּתִּי לְנָאוֹן וְחִילְתִּי

טז עב ליסגילך: ויאמר יי אל משה הנה אנכי בא אליך
ידידים כיד חומם יכנסו בגדי שמלותם
יכואו לקבל מתנותם: ויאמר יי אל משה לך אל העם
וקדשתם

כביר נם לשלישי כל עיה בהנעשי
כבודו יגלה למקדשי והיו נכונים ליום השלישי
לכלעבור הגמר מלגמור להר מלעלות אמור
לקנאהו מלנע ישמור והגבלת את העם סביב לאמר
מרוגם או מטיר משיג גבל ויד
מארם ובעיר אהמנייד לא תגע בו יד "
נשואי מרחם משחר טחלי בקע והר
נקות בקדוש ושוחר וירד משה מן ההר "
סמוכים לקבל ומתוקנים שרים ליכים הפטנים
סמכתם התרחק נכונים ויאמר יי אל משה היו נכונ
עליון בחז קדושי עלה ובא לקדשי
עמו שנאנני קדושי ויהי ביום השלישי
פנים בפנים לדעם מחודיו כפיו לשמעם
פאורותיו התערב בשעשועם: ויוצא משה את העם
עבאותי רום מחילו צירפה שבעתים בהנחילו
עור לעמו כהגלו ואר סיני עשן כלו
קיינת עור הושפר קושט אומר שפר
קיים וחזק בינפר ויהי קול השופר
ראש לחכמי ולנבוני רם בבחיני
רכותו ועלה לעיני וירד יי אל הר סיני "
שקד מעולם פוחשה שלום שעשוע יורשי
שלא לראות נגשי ויאמר יי אל משה

תּוֹלַדְתִּי הַזְהֲרוּ מְקוֹדָשִׁים
וְגַם הַפַּחִים הִנָּגְשִׁים
הַגְּפִלִּים סְכִיכוֹת מֵינִי
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְיָ
יְעַר שְׁכִית הַלִּית
וַיֹּאמֶר יְיָ אֶלָיו לֵךְ רֵד וְעָלִית

סלוק ממליר

יוצר ליום שני של שבועות

אָחִים כְּהַנִּיחֲלֵךְ יוֹת מוֹרָשָׁה לְאוֹם לְשִׁמְךָ מְקוֹדָשָׁה
אֶרֶץ רְעָשָׁה
קִים יְסוֹד רוֹפְפוּ וְרַעְיָתְךָ הוֹדוֹם הִתְרִיפוּ
אַף שָׁמַיִם נָטְפוּ
עָשׂוּ רְקִיעִים מִגְּדָךְ וְהָאָרֶץ הִתְרַעֲשָׁה מִשִּׁיחָךְ
בְּהִשְׁכִּיעֲךָ אֲנִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
לְיוֹם וְיוֹם הַנִּקְרָא שְׁלִישִׁי אוֹמְרִים נָחֹל שְׁכוּסָה שְׁלִשִׁי
יְדוּעַת עַל יְדֵי שְׁלִישִׁי קְדוֹשׁ
יְהִי נָתַן קְמִיכֶם מִן יְקוּמוּן בְּנֵיכֶם
חוּיִת וְאַשְׁנוּר מוֹשׁוֹת עָלֵיהֶם
הִצְמִיחוּ וְעַד אֲבִירִים מְצָרִים צָרִים הִצְוְרִים
וְאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים
וְעַתָּה קְהַל קְדוֹשִׁי וּבְנִי הִזְהִירוּ בְּרִית אֲמוּנִי
לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים עֲאֲחֵרִים עַל פָּנָי
זֹאת זִכְרוּ לִשְׁמִירָה שֵׁם קָדְשִׁי לְגָזִירָה
אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ תִּירָא

חנם פה זכרי תרעש ארקא נכיקה וככיקה ומכולקה
ושבעתי חיי באסת הכערקה
טוענך שמי לשוא פן תאשם נעקר הוגחו נכו מהרשם
לא תשא לשוא את שם ׃
ירושת זקנך אאבילך ואין צבי אנחילך
אם תשיב משבת רגליך ״
בפר יום מקדשי שכליל מרגוע חפיטי
עשות חפציך ביום קדשי ״
לוה והאמן מקודישו וקרי את ענג לאשטשו
זכור את יום השבת לקדשו ׃
מולידך בקדך מהונך פמתשיר פני קונך
תשא אל אה פניך ׃
נצח ארכות ימים תבליה כשוב שעמים
והאריכת ימים ״
שובע שמחות להוסיפך למען ירבו ימיך
כבד את אביך ואת אמך ״
עמיתך מעירוך נרצח הזהיר היום פמצח
ענה לא תרצח ״
פתיות המזעמת אף עצבים גוברים כמלשאף
פקד לא תנאף ״
עורי נעשות לענוב עמלם מידם לקנוב
עמם לא תגנוב ״
קדקוש תהפוכות כהביעך קדוש צוה להודיעך
לא תענה ברעך ״
רגינת קול שהמסור שמור לעשות וללמוד
לא תחמוד

שְׂמַח בְּחֶלְקְךָ הַמְגִיעַ׳ שְׂמַח תְּחַלְקְךָ הַמְגִיעַ׳
לֹא תַחְמוֹד אִשֶּׁת רֵעֶךָ׳
תְּרִיקוּ בְּרִיקוּ אֲרִיקוּ׳ סְדִיקוּ עֲדִיקוּ תְּרִיקוּ׳
חִיקוּ עֲשִׂיקוּ לַחֲשׁוּקוּ׳ קְדֵשׁ׳׳
הַכְּלִיר׳׳

זֶה אַחַר לְיוֹם שֵׁנִי שֶׁל שָׁבוּעוֹת

אֵילֶת

אֲהוּבִים מִתְּמֹל סִינַי׳ הֵמִין שַׁעֲשׁוּעִים מוֹרְשָׁה ס
מִסִּינַי׳

נֹאוֹר תּוֹרָה אוֹר קְדוּשַׁת סִינַי׳ כְּהַחֲרִיד עַם סְבִיכוֹת סִינַי׳
הִשְׁכִּירוּ עַם כְּלִי נְגוּעַ סְהַר וְעָנָן כִּסֵּה עַל הָהָר
קוֹלוֹת וּבְרָקִים כֵּן הָהָר שָׁמְעוּ נִצָּבִים מִתַּחְתִּית הָהָר
יִצֵּר אוֹר בְּעָמְדוֹ יִבְחַר׳ קְדֵשׁ׳

וּר וְכֹם עֵלֶה לְסִינַי׳ נָאֶה בְּרִיב כֹּחוֹ שָׁכַן בְּסִינַי׳
דַּת מְשׂוּחַת יוֹם יוֹם בְּסִינַי׳ דֵּעַת מִיהוֹה הָאֵירָה הַר סִינַי׳
הוֹבִיל גַּיְ קְדוֹשׁ תַּחְתִּית סִינַי׳ הוֹפִיעַ בְּכָבוֹדוֹ וְקָדֵשׁ סִינַי׳
וִישׁ שָׁכִים וִידִיד לְסִינַי׳ וְעַמּוֹ נֶהְדָּא הָאֵירָה הַר סִינַי׳
וִיעַ כֹּהֲרִים וְכֹהֵר בְּסִינַי׳ זוֹהַר אוֹר הִזְרִיחַ זֶה סִינַי׳
וִישׁוּ נְכוֹנִים לְקַדֵּם בְּסִינַי׳ חַסְדֵי אֵלֶּה לְשִׁבְטוֹ הַר סִינַי׳
שׁוּרָה יִרְאָה וְשִׁמְיָע לְסִינַי׳ טוֹב כְּכִי אוֹר טוֹב שָׁכַן בְּסִינַי׳
יִרְעוּ הֲרִים אֶל מוּל סִינַי׳ מְקַבְּלִי הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי׳
כְּתַב לְכֵן הַזְהִיר מֹשֶׁה׳ כְּתֹב שְׁלִישִׁים לְצוֹדֵם מֹשֶׁה׳
לְעֵדֶר נָגַשׁ כְּמֹשֶׁה׳ לְהַשְׁמִיעַ לְעַם וִידִיד מֹשֶׁה׳
מִשְׁךְ הָהָר אָמַר אֱלֹהִים בְּתוֹךְ הָאוֹר בְּתוֹרַת אֱלֹהִים
נוֹשֵׂאת עוֹפִים נָתַן אֱלֹהִים נֶחְמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז וִידֵי אֱלֹהִים

שכחת גוי קדוש כמעשה ידיך : סדרית לענו כוד שעשוי
על הר סיני נגלית כרכבות אלפיך : עטית האמרת אנכי
ה' אלהיך "
פוררת ים בעזך ועלי דרכה רגליך : פדית כלהכות אש אשי
חוצב קולך : צוררת אור מקבלי לא יהיה לך : עזין
לא תשא לשוא כבוד שכי כמלולך "
קדש זכור וקיים שמור קהלות יעקב יענו מזמור
רוץ כמצות כבוד ואור נתיבותיה תשמור : ראה לא
תרצח ועצמך תשמור "
שם רע לא תנאף זנוני זמה שמור לא תגנוב פן תושת
לכלימה " תמיד נרעך לא תענה עדות כזכה
תאוות רעך לא תחמוד מעך מאדם ועד בהמה
השמרו עם כלי נגוע בהר
ועכן כבד על ההר קולות וטרקים מן ההר "
שפעו כנבים בתחתית ההר : יוצר אור בעמו יבחר
קדוש המאיר

" ויהי "

משלימין הידור והבלה שחרית ומוסף הלל לסוף ומחר
מוריקין סת ומוסף מדשון יקרם לחי בסימן סת וקדיש ה
ביום הששון בתרש השלישי ומשטיר קורא בספר שני
ומוסף הנכולים ומשטירין בבבא מחי סוד הקדוש

קריאת יום ראשון של חג שבועות

כשיוצא ושוע יחדו ונשמע קול "

בחודש

השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצ
ביום הזה באו מדבר סיני : ויסעו מרפי

יצאו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר׃
ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יי מן ההר לאמר כה
תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל׃ אתם ראיתם אשר
עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם
אלי׃ ועתה אם שמע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי ׀
והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ׃ ואתם תהיו
לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל
בני ישראל׃ ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם
את כל הדברים האלה אשר צוהו יי׃ ויענו כל העם יחדו
ויאמרו כל אשר דבר יי נעשה וישב משה את דברי העם אל יי׃
ואמר יי אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור
ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה ׀
את דברי העם אל יי׃ ויאמר יי אל משה לך אל העם
וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם׃ והיו נכנים ליום
השלישי כי ביום השלישי ירד יי לעיני כל העם על הר
סיני׃ והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות ב
בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת׃ לא תגע בו יד
כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה
במשך היבל המה יעלו בהר׃ וירד משה מן ההר אל העם
ויקדש את העם ויכבסו שמלותם׃ ויאמר אל העם היו ג
נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה׃ ויהי ביום השלישי
בהית הבקר ויהי קלות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר
חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה׃ ויוצא משה את
העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר׃
והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יי באש ויעל עשנו
כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד׃ ויהי קול השופר

הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד יי
על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יי למשה אל ראש ההר ויע
משה: ואמר יי אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יי לרא
ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים אל יי יתקדשו פן יפ
בהם יי: ואמר משה אל יי לא יוכל העם לעלת אל הר סיני
כי אתה העדות בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ואמר
אלין יי לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל
יהרסו לעלת אל יי פן יפרץ בם: וירד משה אל העם ויאמ
אלהם:

וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: אנכי יי אלהיך
אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך
אלהים אחרים על פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה אש
בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת
לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יי אלהיך א
קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנא
ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי:

לא תשא את שם יי אלהיך לשוא כי לא ינקה יי
את אשר ישא את שמו לשוא:

זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ד
ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליי אלהיך לא
תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמת
וגרך אשר בשעריך: כי ששת ימים עשה יי את השמים
ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי
על כן ברך יי את יום השבת ויקדשהו:

כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על
האדמה אשר יי אלהיך נתן לך: לא תרצח:

לא תנאף לא תגנב׃
לא תענה ברעך עד שקר׃ לא תחמד בית
רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל
אשר לרעך׃
כל העם רואים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השופר
ואת ההר עשן וירא העם ויתנועו ויעמדו מרחק׃ ויאמרו אל
משה עבר אתה עמנו ושמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות׃ ויאמר
משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים
ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו׃ ויעמד העם
מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים׃
ויאמר יי׳ אל משה כה תאמר אל בני ישראל
אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם׃ לא תעשון אתי
אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם׃ מזבח אדמה תעשה לי
וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך׃
בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך׃
ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי
חרבך הנפת עליה ותחללה׃ ולא תעלה במעלות על מזבחי
אשר לא תגלה ערותך עליו׃

משפטים קדיש נספר זכ נפיחם

יום הכפורים נהקריבכם מנחה חדשה ליי׳
בשבעותיכם מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו׃ והקרבתם עלה לריח נחוח ליי׳
ים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה׃ ד
מנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שנ
עשרנים לאיל האחד׃ עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת
הכבשים׃ שעיר עזים אחד לכפר עליכם׃ מלבד עלת

התמיד ומטחתו העשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם׃

הפטרת יום ראשון של שבועות נוסח

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואנ
בתוך הגולה על נהר כבר ונפתחו השמים
וארא מראות אלהים׃ בחמשה לחדש היא השנה החמש
לגלות המלך יויכין׃ היה היה דבר יי אל יחזקאל בן בוזי הכ
בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד יי׃ וארא
רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונוגה
סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש׃ ומתוכה דמות
ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה׃ וארבעה פנים
לאחת וארבע כנפים לאחת להם׃ ורגליהם רגל ישרה
וכף רגליהם ככף רגל עגל ונוצצים כעין נחשת קלל
ויד אדם מתחת כנפיהם אל ארבעת רבעיהם ופניהם
וכנפיהם לארבעתם׃ חברת אשה אל אחותה כנפיהם
לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה
הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן׃ ודמות החיות מראיהם
כגחלי אש בערות כמראה הלפידים היא מתהלכת בין
החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק׃ והחיות רצוא ו
כמראה הבזק׃ וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצ
החיות לארבעת פניו׃ מראה האופנים ומעשיהם כמ
תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם
כאשר יהיה האופן בתוך האופן׃ על ארבעת רבעיהן
בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן׃ וגביהן וגבה להם ויראה
להם וגבותם מלאות עינים סביב לארבעתן׃ וב

החיות ילכו האופנים אצלם וכהנשא החיות מעל הארץ
ישאו האופנים: על אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו
שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה
באופנים: ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא
נטוי על ראשיהם מלמעלה: ותחת הרקיע כנפיהם
ישרות אשה אל אחותה לאיש שתים מכסות להנה
ולאיש שתים מכסות לגויתיהם: ואשמע
את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלכתם
קול המולה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן: ויהי
קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן:
ומעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות
כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה:
וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה
מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה
אש ונגה לו סביב: כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום
הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יי
וארא ואפל על פני ואשמע קול מדבר: ותשאני
רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו:

"ויהללו" וכו'

יום שני של שבועות קורין ה נפרשת

וזה כל הכבוד ומה הל כשבת קורין ג' ומתחילין מכאן

ספרך לך אחיך העברי או העבריה ועבדך
שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו
חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם:

בלכתם ילכו: ובעמדם יעמדו
וכהנשאם מעל הארץ ישאו
האופנים כי רוח החיה
בהם:

הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יי אלהיך
תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יי אלהיך על כן
אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר
אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך:
ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם
לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי:
מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים ומרך יי אלהיך
בכל אשר תעשה:

יכוין יחוד ויתחילין מכאן

כל הבכור

אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר
תקדיש ליי אלהיך לא תעבד בבכר
שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני יי אלהיך תאכלנו שנה
בשנה במקום אשר יבחר יי אתה וביתך: וכי יהיה בו כסח
פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליי אלהיך: בשעריך
תאכלנו השמא והצבי יחדיו כאכל וכאיל: רק את דמו לא
תאכל על הארץ תשפכנו כמים:
שמור את חדש האביב ועשית פסח ליי אלהיך כי בחדש
האביב הוציאך יי אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח ליי
אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יי לשכן שמו שם: לא
תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי
בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך
מארץ מצרים כל ימי חייך: ולא יראה לך שאר בכל גבלך
שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום
הראשון לבקר: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך
אשר יי אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר יי אלהיך
לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד

עוֹרֵךְ מִפְּנֵי רִים: וְאָכַלְתָּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל מִשְׁלַח יָדֶךָ אַתָּה וּבָתֶּךָ: שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת —
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה:

שִׁבְעָה שָׁבֻעֹת תִּסְפָּר לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה
תָּחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת: וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת
נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְמִצְרַיִם וְשָׁמַרְתָּ
וְעָשִׂיתָ אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה:

חַג הַסֻּכֹּת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ:
וְשָׂמַחְתָּ בְּחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר
וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ: שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל
זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג
הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם: אִישׁ
כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

וישוי קדיש כסדר שב כלחמות ויום תעניות ותפלירן

והפטרת יום שני של שבועות בחבקוק

תְּפִלָּה לְחַבַקּוּק הַנָּבִיא עַל שְׁגִיוֹנוֹת: יְיָ שָׁמַעְתִּי
שִׁמְעֲךָ יָרֵאתִי יְיָ פָּעָלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים חַיֵּהוּ
בְּקֶרֶב שָׁנִים תּוֹדִיעַ בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכֹּר: אֱלוֹהַּ מִתֵּימָן יָבֹא וְקָדוֹשׁ מֵהַר פָּארָן סֶלָה כִּסָּה שָׁמַיִם הוֹדוֹ וּתְהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ:

וְנֹגַהּ כָּאוֹר תִּהְיֶה קְרָנַיִם מִיָּדוֹ לוֹ וְשָׁם חֶבְיוֹן עֻזּוֹ׃ לְפָנָיו יֵלֶךְ
דֶּבֶר וְיֵצֵא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו׃ עָמַד וַיְמֹדֵד אֶרֶץ רָאָה וַיִּתַּר גּוֹיִם
וַיִּתְפּוֹצְצוּ הָרְרֵי עַד שָׁחוּ גִּבְעוֹת עוֹלָם הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ׃
תַּחַת אָוֶן רָאִיתִי אָהֳלֵי כוּשָׁן יִרְגָּזוּן יְרִיעוֹת אֶרֶץ מִדְיָן׃
הֲבַנְּהָרִים חָרָה יְיָ אִם בַּנְּהָרִים אַפֶּךָ
אִם בַּיָּם עֶבְרָתֶךָ כִּי תִרְכַּב עַל סוּסֶיךָ מַרְכְּבֹתֶיךָ יְשׁוּעָה׃ עֶרְיָה
תָּעוֹר קַשְׁתֶּךָ שִׁבְעוֹת מַטּוֹת אָמַר סֶלָה נְהָרוֹת תְּבַקַּע אָרֶץ׃
רָאוּךָ יָחִילוּ הָרִים זֶרֶם מָיִם עָבָר תֵּן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוֹם יָדָיו
נָשָׂא׃ שֶׁמֶשׁ יָרֵחַ עָמַד זְבֻלָּה לְאוֹר חִצֶּיךָ יְהַלֵּכוּ לְנֹגַהּ נְרָן
חֲנִיתֶךָ׃ בְּזַעַם תִּצְעַד אָרֶץ בְּאַף תָּדוּשׁ גּוֹיִם׃ יָצָאתָ לְיֵשַׁע
עַמֶּךָ לְיֵשַׁע אֶת מְשִׁיחֶךָ מָחַצְתָּ רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע עֶרְיָה יְסוֹד
עַד צַוָּאר סֶלָה׃
נָקַבְתָּ בְמַטָּיו רֹאשׁ פְּרָזָיו יִסְעֲרוּ לְהַפִּיצֵנִי עֲלִיצָתָם כְּמוֹ
לֶאֱכֹל עָנִי בַּמִּסְתָּר׃ דָּרַכְתָּ בַיָּם סוּסֶיךָ חֹמֶר מַיִם רַבִּים׃
שָׁמַעְתִּי וַתִּרְגַּז בִּטְנִי לְקוֹל צָלְלוּ שְׂפָתָי יָבֹא רָקָב בְּעַצְמָי׃
וְתַחְתַּי אֶרְגַּז אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת לְעַם יְגוּדֵנּוּ׃
כִּי תְאֵנָה לֹא תִפְרָח וְאֵין יְבוּל בַּגְּפָנִים כִּחֲשׁ מַעֲשֵׂה זַיִת
וּשְׂדֵמוֹת לֹא עָשָׂה אֹכֶל גָּזַר מִמִּכְלָה צֹאן וְאֵין בָּקָר בָּרְפָתֹ
וַאֲנִי בַּיְיָ אֶעְלֹזָה אָגִילָה בֵּאלֹהֵי יִשְׁעִי׃ אֲדֹנָי יְיָ חֵילִי וַיָּשֶׂם
רַגְלַי כְּאַיָּלוֹת וְעַל בָּמוֹתַי יְדַרְכֵּנִי לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹתַי׃

[illegible]

מוסף לשבועות

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו מ
מצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת: ויתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה
מועדים לשמחה וחגים וזמנים לששון את יום השבת הזה
את יום חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו מקרא קדש זכ
ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו
ואין אנו יכולין לעלות ולראות ולהשתחוות
לפניך בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך
עליו מפני היד שנשתלחה במקדשך יכבן יהי רצון מלפניך
אב הרחמן מלך יעקב שתשוב ותריחם עליו ועל מקדשך
מהרה והרבים והכנסתו מהרה ותגדל כבודו בימינו
אביר מלכנו אלהינו ואלהי אבותינו גלה ככוד מלכותך
מלוך עלינו מהרה והופע והנשא לעיני כל חי וקרב פזורינו
מבין הגוים וגלויותינו כנס מירכתי ארץ
והביאנו יי אלהינו לציון עירך ברנה ולירושלם
מקדשך כשמחת עולם: ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן

ומוסף יום השבת הזה

ומוסף יום חג השבועות הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה
כמצות רצונך כמה שפתבת עלינו בתורתך על ידי משה
עבדך מפי כבודך
כאמור:

ביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת
מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת שבת בשבתו על עולת
התמיד ונסכה׃

וביום וביום בהקריבכם מנחה חדשה ליי׳ ד
בשבועותיכם מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו׃ והקרבתם עולה אשה לריח ניחוח
ליי׳ פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה׃
ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשרונים לפר ושני עשרנים
לאיל ועשרון לכבש ויין נסכו ושעיר לכפר ושני התמידין ד
כהלכתן׃

ישמחו במלכותך שומרי שבת ויקוראי עונג שם מקדשי ש
שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רציתו בו ד
ויקדשהו חמדת ימים ואהבו זכרון למעשה בראשית׃

אתה ואתי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב
ומיטיב הודיש לנו שובה עלינו בחמלה ורחמין
גאל אבותינו שעשוי רצונך ׃ בנה ביתך כבתחלה וכונן את
מקדשך על מכונו והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו והשב
שכינה לתוכו והשב ישראל לטיהם והשב כהנים לעבודתם
ולויים לשירה ולזמרה ׃ ושם נעלה ונראה ונשתחוה לך
לפניך בשלוש פעמי רגלינו בבתוב בתורתך שלוש פעמים
בשנה יראה כל זכורך את פני יי׳ אלהיך במקום אשר יבחר
בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסכות ולא יראה את פני
יי׳ ריקם ׃ איש כמתנת ידו כברכת יי׳ אלהיך אשר נתן לך׃

והשיאנו יי׳ אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום
ולשלום שאשר אמרת ורצית לברכנו

וְרַחֲצֵנִי בְּלֵב טָהוֹר בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ
מִשּׂוֹשֶׂךָ שַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן שַׁבָּתוֹת וּ מוֹעֲדֵי
קָדְשֶׁךָ וְתַרְעֵה לְשָׁנֵךְ אֶת הַפָּלַת עַמִּים יִךְ בְּתָמִידֵי יוֹם
וְתַרְוֵן נֵיתּ מוֹסָפֵי מִן בַּאֵי מַקְדִּישׁ הַשְׁבַּת וּ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רֵיחָה וְהוֹדִים וְשִׂים שָׁלוֹם וְתִסְדִּיר חֵיתָן הַפְּלַת מִיסָפָה וְנִתְפַּ/
הַמַּזְהִירָה הַדּוֹר אֲחִיכֶם נִלְוִי מְבַהֲרִינוּ מִלֵּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
נִכְוֹ" וּבְיוֹם הַשִּׁשִּׁין וּמִכְּ מִזְהִירַת הַשִּׁשִּׁית "

אזהרות דרבנן

אַזְהָרַת רִאשִׁית לְעִנְיָן נִתַּק מִצְוֹת עֲשֵׂה וְכִיצוֹת
לֹא תַעֲשֶׂה בְּמִסְפָּר הַמְפֹרָד הֵם שֵׁשׁ
מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ כְּנֶגֶד יְמוֹת הַחַמָּה:
עַם מִצְוֹת יַעֲשֶׂה מֵאוֹתָם וְאַרְבָּעִים וְשִׁמְעָה כְּנֶגֶד
אֵבָרִים שֶׁבָּאָדָם: הוּק וְחֻלַּד הַעֲדוּת בָּנוּ עַל סִתָּן שֶׁכֵּן וְעִנְשָׁן:
וְזִהֲרָה לָנוּ וְרֵיךְ הַחַיִּים וְהַשּׁוֹב וְהַפְּרוֹת וְהַזֶּרַע:
הוֹרִיתָה לָנוּ עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת וְקִשַּׁרְתָּ לָנוּ
עֲשָׂרָה כִּתְרִים יְכֹשֶׁנוּ לִנְחוֹת חֲזָקָתָם וְשִׁנֵּי עוֹלָמוֹת וְהַחֲלָתָם
עַל יְמֵי נְאָמָן נְתָתָם וּבֵין שְׁנֵי כְּרוּבִים הַטָּתָם
זְרוּעַ מִשְׁנָה וְתַרְגּוּם תּוֹרָה וּנְבִיאִים וּכְתוּבִים
מְשֻׁלָּשִׁים אַחַד עָשָׂר חִבְּרֵי הֲלָכוֹת וְסִדְּרִים שִׁשָּׁה וְעֵלֵיהֶם
לַמְּדוּ שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה
טַעֲמֵי שְׁמוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְיֵהִי שִׁירוֹ חֲכֻשָּׁה
וְאֶלֶף יְחִיד נָתְנָה בְּשִׁשִּׁים רְפוּא לְעַם אֲשֶׁר פָּחַר מִשִּׁבְעִים
לְשׁוֹנוֹת:
שִׁבְעָה מְאוֹתָיוֹת בְּעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם: וְגַם בְּשֵׁם הַמְפֹרָשׁ שְׁמוֹנָה

וישתים · לכל אחד ואחד עשרה כתרים · כתובים באצבע ·
אלהים מעשה ידי אדון :
כלך הדרה כרוב נוראות · אהרית שם קדשו ונשם ישוא
יכנה : נקוא שבעים עמו אשר פחר משבעים · ושמו מעלה
למעלה משבעים :
סדרה בסמנות וכמסורות וכדקדוקות חקורות · בדיני ש
מכוטת וכדיני נפשות · עשיפת הדין צהלה ורנה · ויהא
נבואה הגיון וכליצה הפארת ושמחה :
פרקי הנרות וערכי עניבים · ודקדוקין הקדוקי סופרים
עור פתבה כסוד שלישים · ונתנם באהבה יחד לזרע ו
המקודש :
קבלה שלישי בחדש השלישי · ונתנה באהבה לזרע ישו
ראשית ואחרית חקק בתוכה : והעיד עליה שמים
וארץ :
שרר עגו על זאת שירות הרבה · ופן ואמר אין כא ישורן
גורה המימה והטחיל אדון לשבטים : כדי להכינן בנזר
לעולמי עולמים :
גורה תכימה נתתי לכם עמי וטחלתי כדי שאתן לכם שכר
טוב בעולם הזה ושכר טוב לעולם הבא : דכדי אבות וחק
ערך ושכל טוב יחלו עושיהם לעולם ועד ·

ומאחר ומלא

אזן שש

כאות · ושלש עשרה מצות פרוש שם
ומתן שכרן · אהובים שמרום שבוטים
חקרום · נכל לב כנרים ולחפציהם דרשום :
את אלה תזכור לנו אזה בעזנו · ותריצה נט
ותמלא משאלותינו · אמרות טהורות כזוקקות שבעתי

ירושת כסף וכיוצאות כזהב :
עליונים ששו ותחתונים עלזו · נקבלת
מלה נתיבת חתן : תאר כלה מאד נתעלה · בקבלת יום זה
עשרת הדברות :
"הללויה · הללו אל בקדשו · הללוהו ברקיע עזו · וכו' "

אזהרות דאליהו זל

"ויהי כשמוע משה את העם הזה את הדבר הזה "

אתה הטהלה תורה לעמך · וכאב את בן אותם
יפרת : בימינך מתבחה דברות חיים כל
וכאצבעותיך חקקת הוכחות מוסר :
זל עשים ואזהרות הרבה · מצות עשה ומצות לא
תעשה " דיני ממונות ודיני נפשות · ונהינת פום בנותנ
מתים :
חזרת שופטים בל שוחד ושע למות ועויית שומרים
של תכר פנים : ושכיעת העדות ושכועת הפקדון · ושכועת
העלם דבר ושלום גזל והשב אבדה :
ון בית דין בדרישה ובחקירה מטהדרין גדולה
מהדרין קטנה · חזון בית דין בארבע מיתות · שבדר
ושבדה ועונש שלה :
מה להשליך נבלה למכור לנכרי · כל חלב וכל דם שלא
זבל : ין לנתך ושמן להדליק · עשרון ושתי הלחם
גרש בקלי ובדבל :
מום לשרת ולויים לשורר · תרומות ומעשרות ועדי מגרש :
ם והזדוע והקבה לתת לכהן מאת העם ומאת זובחי

הזבח וראשית הגז כמוהו יצאן
מעשר בהמה וקדוש בכורות ופדיון הבן וערך והקדש נטע
רבעי וזרו מעשר מקרא והבדלים ברכות וקללות"
שמחת בית השואבה לשמוח חתן מבה ולובל
וערבה ונסוך המים: ערוות להפריש נדה לחרושין חליצה
ויבום וסמר כריתות:
פרשת סוטה ועגלה ערופה תפלין ומזוזות ומצות ציצית ציץ
כהנים לברך קהל ועדה ופקוד לויים לעמת ביקול רם"
קריאת מועדים ומסע רגלים תקיעה
בראש השנה ועמי נפש ביום הכפורים יתלים לעלות
בשלוש פעמי ומתנות ידים מברכתיך:
שלמים ועולות זבחים וסכים נדרים ונדבות חטאות
ואשמות תמידין ומוספין לשבתות ולחדשים ולמועדים
ובלי חקדיש לשרת למכך"
מי שש מחות וכו' תחזו להיות ולהי מלך רחמן
ומשליט הסדר"

סדר נ

תודה ומנחה בשבה ושעירה תורים ובני יונה
ויבשירית האפה: שמישין ויובלות ושמ
תקופות וספירת העמר שבעה שבועות"
רבית האוכל ושכר הכסף השמטת כלוה ואזולת מסר
קריאת דרור ושלוח חפשי: חפוש הערבה ביובל
והאמה בסיתן:
עדין ערין לדרוש אמת ומשפט לעשות: ופעולת שכיר

וְלִלְיָן עַד בֹּקֶר: פְּלִיאַת הַדִּין לְלַמֵּד בִּלְשׁוֹן הַמִּזְרִית וּמִיתַּת
חֹנֶק לְעוֹשֵׂה בְזָדוֹן:
עֲשִׂיַּת מַעֲקֶה לְכָל יְפוּל הַנֹּפֶל: וְעֵרֶב מִקְלַט לְרוֹצֵחַ בִּבְלִי דַעַת
סִדְרֵי קֹרֶב וּמִשְׁחַת מִלְחָמָה: הַזְהָרַת שׁוֹטְרִים לְהַזְהִיר וּפְקוּדַת
שָׂרֵי צְבָאוֹת:
מְקֵשַׁת הַבַּיִת לְבֵן וּלְשִׂמְחַת כַּלָּה: מְאֹרֶשׂ וּבוֹעֵל וּטְשׁוּעַ וְדִין
הֶחָב: וְקִדּוּשׁ מִיחָה מְעֻרִּיוֹת הַבַּיִת מוֹצִיא שֵׁם רַע עַל בְּתוּלַת
וְטַבִּיעַת אֲשֶׁר פִּיצַּת פִּיהָ נְגִיד לְהָפֵר וְלָקִים:
מִשְׁפַּט שְׁעַשְׁנַז וְכִלְאֵי הַכְּרָם: הַרְבָּעַת בְּהֵמָה וְהַרְכָּבַת הָאִילָן:
מִצְוַת פִּדְיוֹן לְחֻלִּין לַכֹּהֲנִים: אַזְהָרָה עַל כָּל עֲבוֹדָה לְבַל
יִקְרַב זָר:
יִשּׂוּמָם לְהַשְׁמִיד אוֹכוֹת לְהַכְרִית: לִהְיוֹת הַמִּיכִים לְקַבֵּל
הַמָּה: טַהֲרָה וְנִקְיוֹת כִּלְטָא בְּמִזְרַח בְּקֶהָל: עַמּוֹנִי וּמוֹאֲבִי
פְּצַע וְכָרוּת שָׁפְכָה:
הַמָּה וּפְרִיקָה וְהוֹכָחַת שְׁנָאָה: וְקִלְלַת חֹרֶשׁ וּמַכְשׁוֹל עִוֵּר
יוֹת לְהַבְדִּיל בֵּין טָמֵא לְטָהוֹר: וְשִׁקּוּץ חַיָּה טְמֵאָה
הַמַּבְדֶּלֶת לְטַמֵּא:
וְלָ וְאֶת בְּנוֹ בְּיוֹם אֶחָד וְיָד חֲנִשָּׁה: וְאֵבֶר מִן הַחַי וּבְשַׂר
וְלָב: הַחַיָּאת אֵם וְהַלּוֹאַת אֲבִיוֹן חֲכִילַת רִיחַיִם וְרֶכֶב
וְהַשְׁכַּת הָעָבוֹט:
מִי הַזְּרִית עַיִן וְקֶרֶן חֲשָׁאוֹת: סְמִיכָה וְתִנּוּפָה וּשְׁחִישָׁה
ה וְשְׁלִיחָה: גְּנֵבָה וַאֲבֵדָה טְרֵפָה וּשְׁכוּרָה מַשְׁלוֹמֵי כֶּפֶל
וְתַשְׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וְחֲמִשָּׁה
וּר חָנָם וְהַשְׁאֵל נוֹשֵׂא שָׂכָר וְהַשּׁוֹכֵר בְּיוֹר חִכִּין וְאָכְלַת
ה זְכִירַת חֹק לְחוֹג עַל שְׁבִעַת הַיָּמִים פָּרָשַׁת שְׁקָלִים
חֲמִשִּׁי אוֹתָהּ בְּכָל שָׁנָה: וּפוּרְעָנוּת עֲמָלֵק וּפָרָשַׁת פָּרָה

סדר נ"

אבחנת מומים מלהגיש בעל מום מומי
ומומי כהמה ברית מלח שלא תה
להקריב אותה על כל קרבן "
גם בלילה ופתיתה קמיצה והקטרה הקרבה והגשה זק
והזיה · דין הנכסר ליפול פי שנים · ומשפט כי ימוד
יבן אין לו :
והנעים יחד לקוין בלי שולחת יד נמבושת מגרה מדון
וכלי גבר על אשה ושכבת אשה על גבר · הקרבת גרי ש
לגר יחד לקיים חקי כמחוקשי מפרך צועגים : ולחון
גרי שער ולהאכילם נבלות ·
זריקת דם והקטר חלבים · לשרות נאש בבקר כל השנ
ליום אחר : חרם וחלה ושכן שריפה לתת לכהן והא
המושב מפי שאין לו גואל "
טמאים לנפש אדם לעשות פסח שני : והוצאת בשרו
ושבירת העצם : יציקת שמן המשחה על ראש כהן
למלא ידיו לבהן תחת אביו "
כל מעשה יום הכפורים לעשותן מתקנן לכפר על
אחת בשנה : לקום מפני שיבה ולהדר פני זקן אזה
שלא תלך רכיל ושלא לעמוד על דם רעיך "
מיצות דין החובל בחבירו לחייבו מחמשה דברים :
ורפוי שבת וכשת ונוגף אשה חרה לשלם דמי ולדות
נקימה ונטירה להדיחין מלב ושוכב עם טחרפת להבי
איל אשם

רֹאשׁ לְנַמֵּשׁ וְכִתּוֹרֶת קְעָקַע קְרֵחָה וְהִקְפַּת רֹאשׁ וְהִשְׁחִיתָה
אֶת זְקָן: עֵרֶךְ כִּפְלִיא בְּטֶרֶף וְתָמִיר כְּהֵמָה נִבְהֲמָה אוֹתָן
חֲנָה וְמָחִיר כֶּלֶב לְתַעֵב כִּדְבִיר קְרֵשׁ:
שׁוֹר בָּא בְּקֶמֶת רֵיעַ שְׁלֹא לְהַכְלִם חֲרֵמָשׁ וְשַׁכִּיר בָּא בְּכֶרֶם
לֹא לִיתֵּן אֶל כֶּלִי: צְוִיתִי מִיצֵר הַכֶּרֶם לְהַשְׁאִיר עוֹלוֹת
וְחוֹבֵט זֵתִים שְׁלֹא לְפָאֵר אַחֲרָיו:
וְשֶׁחַל חֶרֶב וְנוֹגֵעַ בְּמֵת אוֹ כְעִצְּם אָדָם אוֹ בְּקִבְרֵי יִשְׂמָא
שִׁבְעַת יָמִים: לְהַזּוֹת עָלָיו מֵי נִדָּה בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי רְאִיַּת נְעָעִים לְהַסְגִּיר וְלְהַחֲלִיט " בְּהִירַת
וְצָרְבַת שְׂאֵת וְסַפַּחַת "
וְיֵן וּמִיז וְכִבְסָה נְתִקֵי רֹאשׁ וְזָקָן: קְרֵחַת וְגִבְּחַת וְכָל פְּתַח
וּר: תּוֹרַת צָמֵר וּשְׁעָטְנֵז נֶגֶד חֻשְׁתִּי וְהַעֲרֵב לְקִרְעֵי
וְלִשְׁרוֹל וּלְכֹבֶס שְׁנִית "

" סדר ד' "

שָׂאֵת כְּשֵׁרִית אֶל מְחִיצַן לַמַּחֲנֶה לְשַׁהֵר כְּעוֹרֵב
בְּעֵץ אֶרֶז וְאֵזוֹב וּשְׁנֵי תוֹלַעַת שְׁחִישַׁת
וּ אַחַת וְשִׁלּוּחַ אַחַת תִּגְלַחַת שְׁעַר רֹאשׁוֹ וְזָקָנוֹ וְגַבּוֹת
עֵינָיו "
שׁ נְהוֹטַת יָדָיו וְרַגְלָיו לְהַעֲיִן מִשְׁכָּמִים וְעַד אָזֶן לְחַשֵּׂא
שָׁם: קְרִיאַת פָּתִים לְשַׁחֲרֵם מִנֶּגַע וְעִפֵּר נְתִיעָתָם
לְהַשְׁלִיךְ אֶל חוּץ "
יִת טוּמְאַת הַזָּב הַזֶּה וְנִדָּה: זָכָה וְיוֹלֶדֶת לְשַׁחֲרָן פַּרְקָן:
וְלֹ אִישׁ אִם יִרְאָה קְרִי: יָבֹא בַּמַּיִם לְעֵת מִטַּת
עֶרֶב:

על ראש כהנים שלא לעלות פרע ובל ישכירו נפש עת יבוא
באוהל סנפיר וקשקשת בנפשות המים ועוף טמא לשון
ולאכול טמורי
עתיצת פסל ומצבה ואשרי מסכה אלילים וגלולים כל יעלו על
מורא וכבוד את אב ואם הרחקת חמור בתים ותאוות
נשים
לעזוב שכורה ולהניח פאה להפקיד לקש ופרש לעכו ולר
כל חובר חבר ודורש אל מת מעונן ומנחש ומכשף ומסי
לפולך
ועד שטאם הם העברת נפשו ובל תדרוש מהם פן לשחת
תורש טבל ועדלה והאי והמאי והתוקן ושוטה
ותשומת יד ובל תאכלו על הדם
חק שמירת שבת ומורא מקדש וקדוש הארץ פן תמלא
זפה זכות וכישור להתהלך כמו ועתיב יראה לעשותו
מאהבה
וארחות פות ומעשים נאים כלי לעשות עול בפרהסיא
ובפשורה הין ערך להאסין ומדת האמת אבן ואבן סמ
איפה ואיפה כבית
דעת לשון הרע להרחיק מפה ודובר שלום איש את רעהו
גרושה וחללה זונה להבדיל משאר מחנם וכהן גדול לוה
זרעו באשה בתולה
בשאירו לא ישמא במת סעיה ישמא בנפשות אדם ולא
בנפשות בהמה אז ילידי ביתו הם יאכלו בלחמו
ואם יגע בשומאה ויגע במקדש
הוא יברת

סדר ה"

את שם המיוחד שלא לקלל ושלא להזכיר בשם
אלהים אחרים בת פתן כי תהיה כיתתה
בשרפה ואם תחלל זרע לא תאכל בקדש:
אשת טמאים אל כהון למחנה וגואל הגר וכיחש בעמיתו
משלם קרן וחומש וכיצילות הגרי נזירות ושומאה ותגלחת
וכל משרת נתן מחר צמים ועד זג
העברת תער על בשר לוים להרים תרומה מעשר נחלתם
נשי הדם ומגע ומשא אהל והשט וטבול יום ומחוסר
כפרה "
זכיות נשר לאכל פתאומה ונביא השקר שלא לשמוע לו "
חקירת ערים ומסית ומדיח ועיד המיחת לשרפה
באש:
שמאת ארבע מפקות וסור השמועה ומעשר ראשון והרכן
שנים יפי חלק בחלק וכמכר אבות ופרשת המלך
וסקיל גבול רעהו:
נלעד חכם לעגוש וגרילים ליבשות משפט אהובה ושניאה
וכן סורר ומורה לשלוח הקן ולהביא יפת תאר מצרי ואדומי
עד דור שלישי "
מילה ופריעה ורחיצה ומי טומאה ומי טהרה ובל הסגרת
עבד אל אדוניו וקדש וקדשה וגונב נפש מאחיו נגיחה
ונגפה בן יום או יומים וחפוש כנעני ערב בעיטו ובשניו "
ספון נופל למשכב לרפאות שברו אם
יהלך בחוץ על משענתו עברת הלקה ושלוח בעירו הולך
בערמה ונביא כמיחתרת "

פותח וכורה כור תרשות הרבים לתת נזק טפל: ומפרה אשה
לשקול מהר: ותופש לשלם קיטב עזית קדלת שופט ושא
מלאה ורמעה שלא לאחר"
קול להריע בחיטי ערות ולהסיע מחצות: ומשים עלילות
לעגנו בחמסן: רחבה לגבילותיה לחגיל אדין לשמש
ושלא תפוב נחלה מפשה למטה אחר"
שכיעת שוא וחלול השם: ושוכב עם בהמה והאשה ד-
הרביעת לטהמה: תיעים בדרך להחזיר לאח ולאויב: ו
ואם רחוק ממנו הוא עמו עד דרישה"

סדרן

תורה לשמור תעודה לנעור: תקנת דין מבשה
להמית: מחרף ומגדף למקללו באבן:
שמעשוא שלא לשא ומתן: ועדיק שלא להוריג"
ריב דלים שלא להטות אחרי רבים אל תהי לרעות: ד-
קדושים תהיו כבני אהים: לקרוא שלום במלחמת: ושא
לקוץ כל עץ מאכל:
עגן פתחים שלא לזנח על חמץ: נא וכשל מכושל גל
תאכלו מפני: פן ימטור איש את ביתו לאמה: כנאר-
העברים בל יציאנה"
עם נכרי לא ישתול למכרה: אדין אם לא ירדה והטהרה
האב: שמה יגלע לניט בפית: יכבד אותה כמשפט
הבנות"
נפשו אם תתאוה לישא אחרת: שארה כסותה ועונתה ל
יגרע ממנה: משלש אלה אם יכנעה: תקא חנם בלא מה

לא תאותון הגוי האדרות ולא לחונגם הלא לכרות בריתי עמם׃
ובגדי חושא נתלה כל תלין על ענן׃ כנוס סמכנים וסדר פטומי׳
ושמן ממולח וקשרת הסמים׃
ריעות ולילאות קדשים וקדסים׃ ווים וכריחים ועמודים
ויתדות ואדנים׃ טוהר מזבח הזהב ומזבח הנחשת מכבר
וכרשב וסירותיו לרשנו׳
ושך כטורה ורזותיה גביעיה וקניה פתוריה ופרוחיה מלקוחיה׳
ומאותיה לעשות מכפר זהב׃ זכר לחם הפנים לערוך על
השלחן׳ וקדוש ידים ורגלים מן הכיור׃
ולשי החיצר ושתי כתפות׃ בתים לבדים ועבוד לוחות הברית
ובדים בטבעות הארון מסך ומכסה לאהל׃ פרסת וכפורת
ישכו כרובים׃
קה וקדיה קנה וקנמון׃ מור נטף נשחלת וחלבנה ולכונה׳
לקוחי נשכים׃ גם ביום השבת שלא לכער אש׳ ולהסיך
עני כשרכה בבקר בבקר׃
קדי קדש לכבוד ולתפארת׃ אורים ותומים לשאול בהם
שרשה שורים׃ אפוד וחשן ומעיל ועין הזהב טר הקדש׃
ותלכנסים מצנפת ואבנט בד ומגבעות׳׳

סדר ז׳

אהל מועד לנסותו לחנכו באשים ביום הקמתו׃
הניחבת וכסרחשת פחלות וברקיקים׃ ש
ושלת ושמן נהניחה וכלכונה ואזכרה׃ כלי לחקסיר לשם
על שאור וכל דבש׃
ש נקיא ומשיח עזרה ויחיד׳ אם יחטאו כשוגג בקרבן יחש

לַמֶּלֶךְ: דִּבֶּר שְׁמִיעַת קוֹל אָלָה אוֹ רָאָה אוֹ יָדַע אִם לֹא יַגִּיד
וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ "
הוֹרִיתִבִּית דִּין וּשְׁכִינַת נְשׂוּאֵי פֶּה הָבָא עַל כָּל הַמִּצְוֹת וְאֶשֶׁם
וַיֹּאמֶר וְאָשַׁם תָּלוּי וְקִרְבַּן אַהֲרֹן וּבָנָיו לְחַטֹּאת בָּעֶרֶב וְכִפֻּר—
מִרְכֶּבֶת תּוֹפִינִי מְנַחַת כֹּהֵן וְכֹהֶנֶת:
סַפַּן מוּרְאָה וּטְעָנָה מְלִיקָה וְהַמְצָיָה הַמְּשֹׁשׁ וְתִתּוֹחַ בְּהֵמָה
וְשִׁסּוּעַ וּבֵל הַכְּהֵלָה בָּעוֹף חֵלֶב וְדָם כְּלָיוֹת וְיוֹתֶרֶת הַכָּבֵד—
וְהָעֵדָה שְׁחִיטַת דְּ צָאן בַּפָּסַח וְהַפְרָשַׁת הָאֵלִיָּה:——
וְאָמְרִים "
טוּמְאַת שְׂרָץ בְּבָגֶד וּבָעוֹר וּבְכָל כְּלִי שָׂק: אַךְ מַעְיָן וְבוֹר מִקְוֵה
וְכִירִים: וְכָל זֶרַע זְרוּעַ אֲשֶׁר יִזָּרֵעַ בְּכָשֵׁר קֹדֶשׁ יִקָּדֵשׁ וּמַה יִּכָּנֵס:
שְׁכִירָה בִּכְלֵי חֶרֶשׂ מְרִיקָה וְשִׁטִּיפָה בִּכְלֵי נְחֹשֶׁת "
כָּל הוֹלֵךְ עַל נָחוֹן וְכָל הוֹלֵךְ עַל אַרְבַּע חֲגָבִים שְׁמֵאִים—
וְחֲגָבִים טְהוֹרִים לְהַרְחִין חָרָב וּבְרָעִים לְהַכְחָ חֶזֶה וְשׁוֹק
וּפָרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִיר הַמִּשְׁתַּלֵּחַ
מִלְּקוּת אַרְבָּעִים פָּדֵי רִשְׁעַת אִישׁ לְזַכּוֹת אֶת הַזַּכַּאי וְלַחֲיֵב
אֶת הַחַיָּב: מְעָרָה מְאוֹרָסָה פִּי תַּאֲנָס: בְּעוּלָה יַפְקִיל וְהִיא
הַנִּפְקֶדֶת "
סֵדֶר עֲבוֹדִים לְהַעֲנִיק לְעֶבֶד וְלַאֲמָה שֶׁלֹּא לְאַמִּין לְךָ וְלֹא
לְקַפֵּץ יָד מֵעָנִי וְדַל: עִם הַזָּהָב שֶׁלֹּא לְשַׁבֵּב: וְכָל שְׁאָרָם
לְהַרְחִיק מִגּוּפָהּ:
פָּטֵר חֲמוֹר לְפִדּוֹתוֹ בְּשֶׂה: וְהַעֲבָרַת שׁוֹפָר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים:
יְצִיאַת עֶבֶד עִבְרִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית: וְאִם יֹאמַר אָהַבְתִּי אֶת אֲדוֹנִי יְהִי
יִהְיֶה לוֹ עֶבֶד עוֹלָם עַד הַיּוֹבֵל:
קִדּוּשׁ שֵׁנַת הַחֲמִשִּׁים בַּיּוֹבֵל לָשׁוּב לַאֲחֻזָּה וְלִמְשָׁפָחָה:
לַיְתָת גְּאֻלָּה לָאָרֶץ שֶׁלֹּא תִּמָּכֵר לְצָמִיתוּת: רֹאשִׁית דָּגָן

מיחוש ויצהר עשרים וארבעה מתנות טהונה :
שוחט ומעלה בחזקת לחייבו כרת : חזק עולם שלא לזכות
לשניים : תעוב בן נכר שלא לאכול בפסח : פסול כותים
גמומים ולויים בשנים ׳

סדר ח׳

שמח לוי ביום שמחתך : ואל תתן איש את עמיתו
וגר ויתום ואלמנה : שם מלך ליחד שחרית
וערבית : וכתי חוצרים וכתי עודי חומה :
חמה עור ומשוגו בדרך : תשיגהו קללה הכתובה בספר :
קולע וכבה רעהו בפתח : שופך דם האדם באדם
דמו ישפך :
וכדות
זוי על הפרוס שרוע וקלוט : ומעון ונתון וסרוח : שלא
לעבוד בכור שאן שור ושלא לגוז בכור עצמו פטור מעשר
מתוך הבית ומעשר שני מתוך האוצר :
שלאחיך בבן יתר לחפור ולכפות עצמות מאכלך : ספיחי
שביעית פרט כרם וזית : לשכיר ולתושב
ויתרם לחיה :
נזמטתך
זוז משבית כיום מנוחתך : וגר ועבד ואמה כמוך ינוחו :
מזבח אדמה לבנות באבנים שלמות : ולחנן דת עליהם
באר היטב :
חלק ללוים מעת חלק בארץ : כי בישראל לא ינחלו נחלה :
כי ירבה הדרך לית כעשר שני : יפדנו בכסף ויעלה
לעיר קדש ׳
יתן הכסף בכל אות נפשו : בבקר ובצאן ובין ובשכר : כד

טרף עשור תכואה בשנה השלישית: תוציא ותניח משקי
להשביע רעים:
חלות פני א בשבעת ימי החג: בפרי עץ הדר וכקלוס עמי
נחל: זמרה והלל לתת טהרים: ורוב הודיות בכפות
תמרים:
ימים שמנה עשר ולילה אחת לגמור בהן את ההלל: ור
חנכה בעתה בל תשבית מאהלך: ומליכהו עליך כמ
הזכרון: ואוהב שלום ורודף שלום והצנע לכת עם
אלהיך:
ושעירי עבודה זרה ושעירי רגלים: ושעירי ראשי חודש
ושעירי יום הכפורים: רת הפילואים ופסולי המוקדשי
ושלא לחרוש בשור ובחמור יחדו "
שהיה דרסה חלדה הגרמה ועקור
גם גרומית בצק לתת לפחמם: ופגול והלן והיוצא מ
והנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו:
וכשקבלו מסולין וזרקו את דמן: והתוכן בפנים שנתמנ
והפתנן חוץ שנתנן בפנים: והפסח והחטאת שנשחט
שלא לשמן אם עלו לא ירדו "
בגיאה ובבסף ובשטר לקנות בהן את האשה: שדה מקנ
ושדה אחוזה רשומות קבוצות פתוחות סתומות טש
קלות וחמורות: אזכרת מקרא מגלה ועצרת ויום שמ
ראיה חגיגה ושמחה וחקון גדול "

"הס" ומלם "

אז ישיש

מאות ושלש עשרה מצות: פרי
ענשן ומתן שכרן: אהובים שמריס
עמוסים חמדים: בכל לב כמריס: ולחפציהם דרשום:

חסר למעלה שיתנם לכיתר
לשניה שיתנם למעלה

את אלה תזכור לנו יאלוה מעוזנו: ותרצה נגו
ותמלא משאלותינו: אמרות טהורות כזוקקות שבעתים:
כסף נסכא וכוסחונות כזהב:
עליונים ששו: ותחתונים עלזו בקבלת
פני כיושבת חתן, תצר כלה מאד תעלה בקבלת יום זה
עשרת הדברות
אנכי יהוה אלהיכם הלך רחין ראם עלינו
ואחלימון סקלי

משתה על אחרונה של שבועות היו כיום שם קדוש
ואחת כיום טהנן נאמר ועלה רוח לפני שלה רבתי,
יפה ונמילות הקדיש ולית אנו קורקים כיום אלין
תורה

יהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ
וילך איש מבית לחם יהודה לגור
בשדה מואב הוא ואשתו ושני בניו:
ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון
וכלין אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדה מואב ויהיו
שם: ותמת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה:
וישאו להם נשים מואביות שם האחת ערפה ושם השנית
רות וישבו שם כעשר שנים: וימותו גם שניהם מחלון
וכלין ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה: ותקם היא
וכלתיה ותשב בשדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד
יהוה את עמו לתת להם לחם: ותצא מן המקום אשר היתה
שמה ושתי כלותיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ

הזירה ותאמר נעמי לשתי כלותיה לכנה שבנה אשה ליכת
אפה יעשה יי עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמי
ימן יי לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנ
קולן ותבכינה ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך ותאמר נעמ
שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם
לאנשים שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי
יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים הלכן
תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש
אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה בי ידי יי ותשנה קולן
ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה ותאמ
הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך
ותאמר רות אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אש
תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי באש
תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יי לי וכה יוסיף כי המות
יפריד ביני וביניך ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחד
לדבר אליה ותלכנה שתיהן עד באנה בית לחם ויהי כ
באנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת
נעמי ותאמר אליהם אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא
כי המר שדי לי מאד אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יי
למה תקראנה לי נעמי ויי ענה בי ושדי הרע לי ותשב נעמ
ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו
בית לחם בתחלת קציר שערים ולנעמי מודע לאישה איש ג
גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז ותאמר רות
המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים
אחרי אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי ותלך
ותבא ותלקט בשדה אחרי הקוצרים ויקר מקרה חלקת

השדה לכים אשר כמשפחת אלימלך: והוא נעז בא מכית
לחם ואמר לקוצרים יי עמכם ויאמרו לו יברכך יי: ואמר
נעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת: ויען
הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה
עם נעמי משדה מואב: ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים
אחרי הקוצרים ותבא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה
שבתה הבית מעט: ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי
אל תלכי ללקוט בשדה אחר וגם לא תעברי מזה וכה
תדבקין עם נערתי: עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת כה
אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמית והלכת
אל הכלים ושתית מאשר ישאבן הנערים: ותפל על פניה
ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך
להכירני ואנכי נכריה: ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל
אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אבין
ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול
שלשם: ישלם יי פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יי
אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו: ותאמר אמצא
חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא
אהיה כאחת שפחתיך: ויאמר לה בעז לעת האכל גש הלם
ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים ויצבט
לה קלי ותאכל ותשבע ותותר: ותקם ללקט ויצו בעז את נעריו
לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה: וגם של תשלו לה
מן האגדים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה: ותלקט בשדה ער
הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שעורים: ותשא
ותבא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה
את אשר הותרה משבעה: ותאמר לה חמותה איפה לקטת

הַיּוֹם וְאַתָּה עֲשִׂית יְהִי מְכִירֵךְ בָּרֵךְ וְתָגֹר לְחֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר
עָשְׂתָה עִמּוֹ וְתֹאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בֹּעַז׃
וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לְכַלָּתָהּ בָּרוּךְ הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא עָזַב חַסְדּוֹ
אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַמֵּתִים וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי קָרוֹב לָנוּ
הָאִישׁ מִגֹּאֲלֵנוּ הוּא׃ וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה גַּם כִּי אָמַר אֵלַי
עִם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי תִּדְבָּקִין עַד אִם כִּלּוּ אֶת כָּל הַקָּצִיר אֲשֶׁר
לִי׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי אֶל רוּת כַּלָּתָהּ טוֹב בִּתִּי כִּי תֵצְאִי עִם נַעֲרוֹתָיו
וְלֹא יִפְגְּעוּ בָךְ בְּשָׂדֶה אַחֵר׃ וַתִּדְבַּק בְּנַעֲרוֹת בֹּעַז לְלַקֶּט עַד
כְּלוֹת קְצִיר הַשְּׂעֹרִים וּקְצִיר הַחִטִּים וַתֵּשֶׁב אֶת חֲמוֹתָהּ׃
וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי חֲמוֹתָהּ בִּתִּי הֲלֹא אֲבַקֶּשׁ לָךְ מָנוֹחַ אֲשֶׁר
יִיטַב לָךְ׃ וְעַתָּה הֲלֹא בֹעַז מֹדַעְתֵּנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת נַעֲרוֹתָיו
הִנֵּה הוּא זֹרֶה אֶת גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים הַלָּיְלָה׃ וְרָחַצְתְּ וָסַכְתְּ
וְשַׂמְתְּ שִׂמְלֹתַיִךְ עָלַיִךְ וְיָרַדְתְּ הַגֹּרֶן אַל תִּוָּדְעִי לָאִישׁ
עַד כַּלּוֹתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת׃ וְיְהִי בְּשָׁכְבוֹ וְיָדַעַתְּ אֶת
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב שָׁם וּבָאת וְגָלִית מַרְגְּלֹתָיו וְשָׁכָבְתִּי
וְהוּא יַגִּיד לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין׃ וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ כֹּל אֲשֶׁר
תֹּאמְרִי אֵעֱשֶׂה׃ וַתֵּרֶד הַגֹּרֶן וַתַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוַּתָּהּ
חֲמוֹתָהּ׃ וַיֹּאכַל בֹּעַז וַיִּשְׁתְּ וַיִּיטַב לִבּוֹ וַיָּבֹא לִשְׁכַּב בִּקְצֵה
הָעֲרֵמָה וַתָּבֹא בַלָּט וַתְּגַל מַרְגְּלֹתָיו וַתִּשְׁכָּב׃

" חֵלֶק "

וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֶּחֱרַד הָאִישׁ וַיִּלָּפֵת וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת
מַרְגְּלֹתָיו׃ וַיֹּאמֶר מִי אָת וַתֹּאמֶר אָנֹכִי רוּת אֲמָתֶךָ וּפָרַשְׂתָּ
כְנָפֶיךָ עַל אֲמָתְךָ כִּי גֹאֵל אָתָּה׃ וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אָת לַיהוָה בִּתִּי
הֵיטַבְתְּ חַסְדֵּךְ הָאַחֲרוֹן מִן הָרִאשׁוֹן לְבִלְתִּי לֶכֶת אַחֲרֵי
הַבַּחוּרִים אִם דַּל וְאִם עָשִׁיר׃ וְעַתָּה בִּתִּי אַל תִּירְאִי כֹּל אֲשֶׁר
תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה לָךְ כִּי יוֹדֵעַ כָּל שַׁעַר עַמִּי כִּי אֵשֶׁת חַיִל אָת׃

אלי
קרי
ולא כתיב

ועתה כי אמנם כי גואל אנכי וגם יש גואל קרוב ממני׃ לינ
הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך
ואתה אנכי חי־יי שכבי עד הבקר׃ ותשכב מרגלותיו עד
אמר ותקם בטרום יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי
באה האשה הגרן׃ ויאמר הבי המטפחת אשר עליך
ואחזי בה ותאחז בה וימד שש שערים וישת עליה ויבא
העיר׃ ותבא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את
כל אשר עשה לה האיש׃ ותאמר שש השערים האלה
נתן לי כי אמר אל תבאי ריקם אל חמותך׃ ותאמר שבי
בתי עד אשר תדעין איך יפול דבר כי לא ישקוט האיש ע
כי אם כלה הדבר היום׃ ובעז עלה השער וישב שם והנה
הגואל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה פלני
אלמני ויסר וישב׃ ויקח עשרה אנשים מזקני העיר
ויאמר שבו פה וישבו׃ ויאמר לגואל חלקת השדה אשר
לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב׃ ואני
אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה נגד היושבים ונגד זקני
עמי אם תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע כי אין
זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל׃ ויאמר בעז
ביום קניתך השדה מיד נעמי וכאת רות המואביה אשת
המת קניתי לקים שם המת על נחלתו׃ ויאמר הגואל לא
אוכל לגאול לי פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה את
גאולתי כי לא אוכל לגאל׃ וזאת לפנים בישראל על ת
הגאלה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן
לרעהו וזאת התעודה בישראל׃ ויאמר הגואל לבעז קנה
מעליך נעלי׃ ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם
היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון

אלי
ק׳ לא כי

ה

מחלון מיד נעמי: וגם את רות המואביה אשת מחלון קניתי
לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם
אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: ואמרו כל העם אשר
בשער והזקנים עדים יתן יי את האשה הבאה אל ביתך כרחל
וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה
ויקרא שם בבית לחם: ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר
ליהודה מן הזרע אשר יתן יי לך מן הנערה הזאת: ויקח
בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יי לה הריון ותלד בן ותאמרנה
הנשים אל נעמי ברוך יי אשר לא השבית לך גואל היום וייקרא
שמו בישראל: והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי
כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים:
ותקח נעמי את הילד ותשיתהו בחיקה ותהי לו לאמנת: ד
ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה
שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד:
ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון: וחצרון הוליד את
רם ורם הוליד את עמינדב: ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון
הוליד את שלמה: ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את
עובד: ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד:

סיון מכוס הפטוקים פ"ה

ויהי בלכתם העיר ויעזבו יהוה כחיתו וחם היה שבר
קיין כתיב נתיב זכוע ושלמין הפיר כתיב נעל

תם סדר שכועות תלה

תפלה לכל תענית

מאוזנים ומלוין ומגיד ומלך נגיד כי חשוכו יחיל לנו
ולעבו כי קשבו יחיל

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו
כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך כי
עמך הסליחה למען תורא לכן שכך יי וסלחת לעונינו כי רב
הוא:

ראה על ענינותינו אנחנו מפילים תחנוניגו לפניך כי על רחמיך
הגדים: כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים ועל צדקותיך אנו
משענים ולשלישותיך אנו מקוים אתה הוא יי מלך אוהב
צדקות ומקרים מעביר עונות עמך ומסיר חטאות ירשיך פותח
יד לראשונים ומקים שכועה לאחרונים: אתה הוא שידעת
טעם בכורך על הר סיני והראית דרכי טובך למשה עבדך:
ארחות חסדיך גלית לו והודעתו כי אתה את רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ומרבה להיטיב ומטיג את כל
העולם כלו במדת רחמים וכן כתוב ואמר אני אעביר כל טובי
על פניך וקראתי בשם יי לפניך וחנתי את אשר אחון ורחמתי
את אשר ארחם ארך אפים אתה כעל הרחמים
ברחמיך ורב תשובה הוריתה גדלת רחמיך וחסדיך תזכור
היום וכל יום לרצון ידידיך: תיתן אלינו ברחמים כי אתה חונן
על הרחמים: ותחנון ותפלה נקדים כמו שהודעת לענו:
מקדם: מחרון אפך שוב כמו בתורתך כתוב ונחל כעפיך
נשמה ונתלונן כיום וידוי יי בענן תעלה על כל פשע ותמחה
אשם כויתיצב עמו שם תאזין שוע ותקשיב כאמר כויקרא
בשם יי וישם נאמר

ויעבור

יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד
לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה וסלחת לעוונינו
ולחטאתינו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו
מלכנו כי פשענו כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל
קוראיך כי עמך הסליחה למען תורא למען שמך יי וסלחת
לעוונינו כי רב הוא׃

ממחר סליחות

אתה

תקום תרחם ועל הרעה תנחם׃
כישה בעטי עם זה׃ ועוונינו אל תביט׃
גאלני מזעם וחרון והשוב זעמך לדור אחרון
דיעני תוציא לאורה ויהללוך עם נברא
הלעולמים יזנח יי ועתה יגדל נא כח יי׃
והכיאני לט חיים נופש כי נאו מים עד נפש׃
זדונות ושגגות תכפר ושבחך לעד נספר׃
חנון ורחום נקראת חמול על עם אשר בחרת׃
טרם נקרא אתה תענה אל בצרה שוטה׃
יהמו רחמיך על עם דלים כי אתה סומך נופלים
כנס צאן מרעיתך כי הם עמך ונחלתך׃
למענך תביא לנו גואל יגל יעקב ישמח ישראל׃
מלמנו מכל צרה ומחלה ותגבו לשם ולתהלה
נהלנו על מי מנוחות ובהשקט רוחות׃
סלעני אתה ומשגבנו סלה תשפון בקרבנו׃
עניני ביום קראנו וטחסיך חושה לעזרתנו׃
פנה אליט וחנני כי יחידים ועניים אנחנו׃
צוה ישועות יעקב והסר מטנו לב העקוב׃

קוֹלוֹ תִּשְׁמַע מִמַּעֲמַקִּים — עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים
רוּם וְסוֹל עַל סְהָלֶיךָ — אֲשֶׁר פָּרִיתָ בְּנֵעוּרֶיךָ
שׁוֹעֲתִיךְ תַּאֲזִין הַיּוֹם — וּבְתַעֲנִיתֵנוּ נִמְצָא פְּדִיוֹם
גּוֹשׁ יוֹם נַחֲמָה — וְתֹאמַר קוּמִי וְנָקוּמָה

לְמֶלֶךְ

אַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם · אֲנַחַת מְיַחֲדֵי שִׁמְךָ בְּעַמִּים ·

זִין וְעֵרֹם מֵא בַּקֵּר — בְּרוֹן יַחַד כּוֹכְבֵי בֹקֶר ·
וַטֵּט אֲלֵיךְ בְּעֵת רִצּוֹן — גּוֹעֲשִׁים מְהוֹחֲקִים כְּמוֹ עָנָן ··
וְזֵה לְבֵנוּ וְדַמְנוּ וְחֶלְבֵּינוּ — דְּרוֹשׁ דָּמִים דְּרוֹשׁ עֲלִבּוֹנֵנוּ ·
וְחוֹךְ לָט בְּגֵי תְּמוּתָה — הָקֵם קוֹמְמִיוּת לְתֵאֵר דְּמוּתָה ··
וְכִלְיוֹתֵי רְשָׁעִים לְגַדֵּעַ — וְהַרוֹמְמָה חֲדָוַת עֲדֵיךְ לְיַדֵּעַ ·
זֹאת לֹא זֹאת הַבְּחַר — זְכֻרֵנוּ חֵלֶק טוֹב עֲדִנָּתֶךָ ··
חִירִין אַף עַל פִּשְׁפּוּף — חֲמָתְךָ עָלֵינוּ נַל תַּחְשׁוֹף ··
שְׁעֵה הָאָרֶץ בְּשׁוּב רַחֲמֶיךָ — טוֹכִים מְלֵאִים מְצוּוֹת תַּחֲרִימֶיךָ ·
יוֹן נָגַס וְאַתָּה תְּכַלֶּה — יוֹם נָאֵלָה וְגִילָה וְגָגֵלָה ·
כָּל חִשָּׁא וְאַשְׁמָה — פּוֹנֵן אַרְמוֹן וְעִיר שָׁמָה ··
לְמַעַן לַאֲסוּרִים יֵצְאוּ הַחֵישׁ — לְאֶשֶׁר בְּחֹשֶׁךְ וְגָלוּ תַּרְחִישׁ ·
מָחַל וְתַחְזוֹק עֲוֹן וְחוֹבָה — מַשְׁכְּנוּ בְּעֲבוֹתוֹת אַהֲבָה וְחֶבֶל ·
נְתַן חֲבָלִים וַעֲבוֹתוֹת עֲגָלָה — נַהֲגֵנוּ עֲלֵמוֹת מִלּוּאֵת עֲגָלָה ··
סְעַד דָּוִד הַפּוֹעֲלֶת קוֹמָם — סַלְסֵל עֲלִיזִין מְקַדֵּשׁ הַשָּׁמָם ·
עֵינוּ שְׁלַח נָא מִשְׁכַּן — עַל דַּל כְּבוֹד שִׁמְךָ ··
פְּעֵנוּ רְבוּ נְגָרִים שְׁבָעִים — פָּקְדֵנוּ כִּי רַבּוּ שָׂטְנִים ·
צְמַח עֶמְךָ בָּעֵת — צַוֵּה יְשׁוּעוֹת וְלִשְׁחֵת יְצַוֵּה ·
לְיָעֵק מִבֵּין שָׁדַיִם — קוֹרֵא קְוֹבֵל מִלְּחֵץ יָדַיִם ·
רְשׁוֹת תְּחַזֵּק וְכִשְׁלוֹת תְּאַמֵּץ — רְפָא נָא לֵב יִתְחַפֵּץ ··

שְׁפַךְ שִׂיחַ עִנְיֵינוּ קְשׁוֹב שְׁפַר פַּר עֲרָבָה חֲשׁוֹב
תְּרֻעָה שְׁפָתֵינוּ כִּי תַּפְדֵּנוּ תִּבְעָה תְּפִלָּה כִּי תַלְמְדֵנוּ
תִּכְחַר תְּקוּדֵנוּ בְּכִית תְּפִלָּה תַּעֲמִידֵנוּ בְּקֶרֶן אוֹרָה וְלֹא
אֲפֵלָה ״

תְּרִיב עַל לִבֵּנוּ וְלֹא יְדוּדוּ תָּאִיר וְלֹא יֶחְשַׁט עֵימֵנוּ מַחֲוֶה
תְּשׁוּר רְצוֹנֵנוּ כִּרְצוֹנֶךָ חַטָּאִים עוֹשִׁים : תַּשְׁבִּית שְׁאוֹר וְקִוּ
מַלְכוּת מַעֲשִׂים ״

תִּכּוֹנֵן עִירְךָ בִּימֵינוּ וְעִיר שְׁלֹם : תָּשִׁיבוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ
כְּלֵב שָׁלֵם ״

״ מֶלֶךְ ״

אֵין לִי

כְּשָׁחוֹן כִּי אִם עָלֶיךָ : כִּי נָאוָתָ כִּמְרַ נַפְשִׁי
עֻזִּי לְחֵילֶךָ : גָּדוֹל וְנִגְדָּר מִשְׁמֵי זְנוּלֶךָ
שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי כְּשׁוּעַ אֵלֶיךָ ״

כְּשׁוּעַ אֵלֶיךָ דְּרוּשׁ וְשׁוּר וְאַבְּטִי הַיְלִינִי נָא מַהֲרָה מִמְּדֵי
וְאַל תִּפֶּן לְשׁוּגַי וְלִזְדוֹנַי לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ ״

״ זְרִיקוּ נַאֲשָׁפָה חֲשׁוּבָה טַהֲרַת כְּעֵין כְּלֹא קְלָפָה : שְׁמוּ
טַהֲרַת עִירְךָ הַמְּחֻפָּה יְרוּשָׁלַם וְעָפָר לְחָרְפָּה
לְחָרְפָּה יְדִידוּת מִשְׁפְּטֵיךָ כְּלִתָּה וְגַם נִכְסְפָה נַפְשִׁי לְחַזְּקֵן
לְפָה הֶעֱשִׁנְתָּ כָּל גֶּדֶר עֲבֵרֶיךָ : וְעָלֵי סָמְכָה חֶסְרֶךָ ״
וְחֶסְרֶךָ סְגָרָה וְשׁוּדְדָה נַחֲשָׁאֵי יְדִיעוֹת אָהֳלִי : נִיחֲרוּבִי מַ
מַכְפִּידֵי עָלַי : שׁוּגַטָה מֵאֵז זְרוֹעַ מַעֲלָלַי : עַד אָנָה
יְרוּם אֹיְבִי עָלַי :

עַל עַמְּךָ לִיעֵד כָּל יְמֵיהֶם : פּוֹעֲלֵי לְעֶמֶן אֵיהָ אֱלֹהֵיהֶם :
עֲשֵׂה יְעֻרְדְּ מְרֻעִים נְאָצוֹתֵיהֶם : הַיְלִינִי אֱלֹהִים מִמְּעוֹנוֹתֵיהֶם
מְעוֹנוֹתֵיהֶם מְכֹרְנִי עָכוֹר : רַחֲפוּנִי וְהַיְעוּנִי כַּשְׁפֵּיהֶם
שְׁלֵמִיךָ לְשׁוּבָה זְכוֹר ״ טְרֹם רְחַם תְּזַפֵּר ״

וְאַתָּה תִּפֹּת שְׁלִשֹׁת כְּלוֹלְיִךְ: בְּמֵהֶם מָלֵט מְבַהוֹלְיִךְ: יִרְאֶה
אֶל עֲנִיֵּךְ פָּעָלְיִךְ וְשִׂבְעָה בְּשׁוּב בִּיתֵךְ קְרוֹשׁ הִיכָלֵךְ:
מל מלך

מקצר רוּחַ וְיַעֲבוֹרָה קָשָׁה וְכַבִּירָה: וּמְשַׁבֶּרֶת רוּחַ
תְּלִילַ הַבַּת יְהוּדָה: מַכָּבָה עַל תַּעֲנוּגֶיהָ
וְתָמִיד סוֹפְרָה: הַפְּעֻלוֹת אֲשֶׁר יְרֵדָה:
רוֹמֵת עַל אָהֳלָה וְעַל עֲדָרָה אֲשֶׁר שְׁדֵרָה: וְעַל כְּנֵסָה כִּי גָלָה
וּלְסֵתָה כִּי אָבְרָה: וְכִשַּׁרְתָּה כִּי נִפְלָה מִשְׁכָּבָה וְנִפְרְדָה:
אֵין מְנַחֵם לָהּ מִכָּל בָּנִים יָלָדָה
וְכִידָה שׁוֹרֵף וְנִפְשָׁה סוֹעֲרָה וְהוֹמָה: וְשֹׁאֵרָה הוּפַשׁ שַׁעֲרִיָּה כ
וְאֹכֶל חֵיל וְחוֹמָה: וְהִיא מֵר לָהּ כִּי הִיטָה דַּמָּהּ וְשׁוֹכְמָה: וְטִנְא
מִן הַפְּקוֹס אֲשֶׁר הִיתָה שָׁמָּה
וְיִם הַלְּדָה הוּפְשְׁטָה וְהוּבְנָה עֲרוּמָה: וְכָל מַחֲמוּדֶיהָ נָסְכוּ לִפְנֵי
עֵיָה וְאֶהֱלִיבָמָה: וְכַעֲסָתָה אוֹרֶבֶת נְאוֹתָה וּרְוָחָה הִרְמָה
גַּם מֵעַס בַּעֲבוּר הִרְעִימָה
יְדָה עוֹרְכָה עַל אוֹיֵבֶת הַלּוֹכֶשֶׁת עֲרִיָּה: וְצַלְחָה בַּמִּלְחָמָה כ
אֲשֶׁר אֵרְסָה וְכוֹסָה רוּיָה: וּמִטַּת יְהוּדָה הֶעֱלְמָתָה עֵין בְּגֹלַת
וְשִׁבְיָה: נִתְחַבֵּן חֵיק נַסִּיָּה:
מַעֲמוֹנֶיהָ שִׁלְחַת אֵשׁ מְפֵרִים וּרְדִיָּה: וְאוֹיֵב פָּרַשׂ רְשָׁת
לְגֹלָה וּלְכִידָה: עַד מָתַי אֱלֹהִים נִבּוֹר גְּלוּת הַסְגִּירָה: חֲפִצַת
בָּהּ וְשִׁלְחַתָּהּ לְנַפְשָׁהּ וּמַכּוֹר לֹא תִמְכְּרֶנָּה
וּמִיָּה אֵלֶיהָ יִשְׁגִּיחוּ הַזֹּאת הָאֹהֲבָה: אֲשֶׁר הִיתָה מוֹלֶכֶת עַד
מִמְּלֵי אֶרֶץ וְחִשְׁבָּה: יַבִּיעוּ רֹאשָׁם עָלֶיהָ כְּרֹאוֹתָם מַכְאוֹבָה:
וְאֶת מַחֲלוֹאֶיהָ אֲשֶׁר חָלָה יְיָ בָּהּ:
שָׁמָּה עָף עָפָר וְאֵין מְקִים נַפְלָתָה: וְנַפְשָׁהּ קָצָה בְּמִטַּת כְּפָלִים
אֲשֶׁר לְקָתָה: צְעָפָה מְעִילָהּ וְעֵרֹם מַלְכוּתָהּ: וְתִלְבַּשׁ בִּגְדֵי אַלְמָנוּתָהּ

כִּי סִבָּה חֲמַתְךָ וְאַפְּךָ עָלֵינוּ חָנָה : וְקִיבַּעְתָּ פּוּם הַתַּרְעֵלָה
הַשְׁקִיתָנוּ נָאוֹטָה : שָׁבְעָה מְרוּרִים מִי רוֹשׁ וְלַעֲנָה וְזֹאת
נָא הַמְאָרְרִים לְמָרִים וְצַמְּתָה נִשְׁנָה "
תֵּפִי כָל שׁוֹכְחֵיהָ וְנִשְׁאֲרָה כְּכָלִי רֵיק בְּגוֹלָה : וְתוֹתֵשׁ מִפְּנֵי
וְלָאָרֶץ הוּשְׁלְכָה מִלְּמַעְלָה : זֶה כַּמָּה שָׁנִים נִתְּנָה לְכָל
עָם לֶאֱכֹלָה : וְחַפְּיָה לֹא נִפְרְחָה אוֹ חַפְּשָׁה לֹא נִתַּן לָהּ
יִשְׁבָה בַּגּוֹיִם וְלֹא מָצְאָה מְנוּחָה
רַגְלָה : אֵין מֶלֶךְ וְאֵין שַׂר וְכָבוֹד גְּדוּדָהּ : וְתַחַת מִמְשָׁלְתָּהּ
עוֹל אוֹיֵב עָלֶיהָ עָלָה : תְּאֻלִּים הִרְפָּה לָהּ כִּי נִפְשׁוֹ
מָרָה לָהּ :
וַתָּשָׁב שִׁבְיָתָהּ וְחֹסֶן מַלְכוּתָהּ וְעוֹדְרָהּ : אֲסוֹף אוֹתָהּ אֶל
תּוֹךְ בֵּיתֵךְ אֶל קְרִית מוֹעֲדָהּ : וְגַאֲלָהּ מִיַּד צַר וְהַחֲזֵק נָא
אֶת יָדָהּ : הַשְׁרֵס תִּדְרֹעַ כִּי אַבְדָּיו :
רְפָא נָא רְחוֹם מְחֹן מַכָּתָהּ וְשַׁבְרִידָהּ
כְּרֹאשׁוֹנָה : וְשָׁב שׁוֹפְטֶיהָ מִלְּכֶיהָ וְשָׂרֶיהָ : כְּכָלָה תַּעֲזֹר
בָּלֶיהָ וְעֶדְיֵי קְשׁוּרֶיהָ : וְשָׁבָה אֶל בֵּית אֲבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ :
מֶל מֶלֶךְ "
אֲנִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָיוֹם וְטֹרֵא : כְּכָל יוֹם אֲנַהֵךְ
נִפְלָאוֹת וְכִמּוֹרָא : גְּבוּרוֹת רַחֲמֶיךָ גַּשְׁתִּיל
לְךָ יְיָ הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה "
וִילוֹנִי וְהִשְׁפִּלֵנִי לְמָאוֹד : חַיִּיתַנִי לָנֶצַח וְכִסְעוֹד :
הַכְשֵׁל וְפָחוֹד הוֹד : וְהִתְפָּאֲרִית וְהִנְצוֹץ וְהָחוֹד :
זְעֵנִי וְחַדְּדֵנִי מְבַשְּׂרִית מָרִין : חוֹלְלֵנִי כִּי אֵין עוֹמֵד מֵרִי
טַרְפֵנִי עֲנָתָם וְהַצֵּלְתָּנִי מֵיֵרִין : כִּי לְךָ מִשְׁפָּט וְצֵרִי
יְצֵנִי לְהִשְׁקוֹתָנִי כִּי רוֹשׁ : כְּגָמוּד סוֹשִׁיעַ וְהַצֵּלְתָּנִי כְּמוֹ
לְכֵן נוֹעֲדִי הוֹדֵךְ לְחַדֵּשׁ : לְךָ יְיָ הַמְּלוּכָה וְהַמִּשְׁנָה

לכל לראש :

מי שברקו מחשכות ענניך : טרא אתה וסי יעמוד לפניך :
שגיא כח צרק מלאה ימינך : והעושר והכבוד מלפניך :
שמו עוז ותושיה וגבורה : פתאום מחיש עזרה בעדה "
נור עולמים שכן מרא : ואתה מושל בכל ובידך
כח וגבורה "
שיש אתה ונעלם מכל : רם ומתנשא עליון על כל "
שפלים מרים כי אתה תוכל בפל : וכידך לגדל ולחזק
לכל :

חזק שמך ולא יתמו שנותיך : מגיל ומושיע אין כלתך :
אמצתנו לכלתי עבור תורתך : ועתה אהיו מודים
אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך "
שמך מפארים ומרוממים : מקדישים ומברכים ומרוממים :
ואנו ניחוך במרומים : אל מלך יושב על כסא רחמים :
אל מלך "

גבורה מגן אפך וחמתך "
תכלה מגן בזה ושביה :
תכלה מגן גלות ושלטול : תכלה מגן דבר ומשחית "
תם הוה על הוה : תמ וסת עבורה זרה "יש
תם זעם ועברה תס חרון וקצף מש
תם שנוא מעשים רעים " מש
תם יער הרע " תס לוחמים ולוחצים "מש
תם מלאך המות " מש
תם נגף וחרון מש
תכלה מגן שנאת חנם " מש
תכלה מגן עין הרע " מש

תְּכִלָּה מִמֶּנּוּ פִּיךָ נִרְאִים׃ מ
תְּכִלָּה מִמֶּנּוּ עֵרָה וְעִוָּרָה׃ מ
תְּכִלָּה מִמֶּנּוּ קָלוֹן וְחֶרְפָּה׃
תְּכִלָּה מִמֶּנּוּ רָעוֹת וְצָרוֹת׃
תְּכִלָּה מִמֶּנּוּ שִׁלְטוֹנִים קָשִׁים׃
תְּכִלָּה מִמֶּנּוּ אַחֲרִית וְאֵיבָה׃
תְּכִלָּה מִמֶּנּוּ כָּל מִינֵי פּוּרְעָנִיּוֹת וְכָל מִינֵי יִסּוּרִים
וּמַשׁ
כְּלֵה לִבָּם וְהָבֵיאוּ כִּי תִטְמְנוּ׃
וְכוּ׳׃

לְאַחַר הַתְּפִלָּה חוֹזֵר׃

וְכִשְׁחָטְאוּ

אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּדְבָּר עָמַד מֹשֶׁה רַבֵּינוּ
בְּתְפִלָּה לְפָנֶיךָ וּבָקֵשׁ רַחֲמִים עַל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְכָבַשׁ חֲרוֹן אַפְּךָ מִנַּחֲלָתֶךָ׃ וְכֵן אָמַר מִלְּפָנֶיךָ
מַלְכִּי וֵאלֹהַי סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר
נָשָׂאתָ לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה׃ וְאַתָּה הַשְׁבֵּתָ לוֹ מִדֵּי
טוּבֶךָ וְכִשְׁרוֹתוֹ וְאָמַרְתָּ לוֹ סָלַחְתִּי וְכֵן כָּתוּב וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי
כִּדְבָרֶיךָ׃ וְלִירוּשָׁלַיִם עִירֶךָ אָמַרְתָּ לָהּ הֵעֵבִי נִשְׁבַּע
אוֹתְךָ עַל אֲמִרְךָ לֹא חָטָאתִי׃ וְאָנוּ כָּשְׁלוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ
וְנִכְלַמְנוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הוֹשְׁחַרְנוּ פָּנֵינוּ מִפְּנֵי חַשָּׁאתֵינוּ וּבְגִלְּיָה
קוֹמֵתְנוּ מִפְּנֵי אַשְׁמוֹתֵינוּ וְאֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מֵעֵר
לְהָרִים רֹאשׁ וְהֵיאַךְ נַעֲיז פָּנֵינוּ וְנַחְשֹׁה עֲרָפֵנוּ בְּרֹב הַזֶּה
שֶׁנֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חָטָאנוּ׃

אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ אָשַׁמְנוּ בָּגַדְנוּ גָּזַלְנוּ דִּבַּרְנוּ דֹּפִי הָעֲוִינוּ

וְהִרְשַׁעְנוּ זָדוֹנוֹ חָמַסְנוּ טָפַלְנוּ שֶׁקֶר יָעַצְנוּ רָע כִּזַּבְנוּ לָצוֹן
מָרַדְנוּ נָאַצְנוּ סָרַרְנוּ עָוִינוּ פָּשַׁעְנוּ צָרַרְנוּ קָשִׁינוּ עֹרֶף רָשַׁעְנוּ
שִׁחַתְנוּ תָּעַבְנוּ תָּעִינוּ תִּעְתָּעְנוּ סַרְנוּ וּמִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת
עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

וְנִיאַל אִישׁ חֲמֻדוֹת אֱמֹר לְפָנָיו וְעִתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר
הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם
כַּיּוֹם הַזֶּה חָטָאנוּ רָשָׁעְנוּ׃ יְיָ כְּכָל צִדְקוֹתֶיךָ יָשׁוּב נָא אַפְּךָ
וְחֲמָתְךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַם הַר קָדְשֶׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת
אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַם וְעַמְּךָ לְחֶרְפָּה לְכָל סְבִיבוֹתֵינוּ׃ וְעַתָּה שְׁמַע
אֱלֹהֵינוּ אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ
הַשָּׁמֵם לְמַעַן יְיָ׃ הַשֵּׁה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ
וּרְאֵה אֶת שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא
עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
רַבִּים׃ יְיָ שְׁמַעָה יְיָ סְלַחָה יְיָ הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר
לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ׃

עַמֶּךָ וְנַחֲלָתֶךָ רֹעֵי טוּבֶךָ צֹאנֵי עֶרְכֶּךָ כְּחֹכֵי
שָׁעָה יְכִירוּ וְיֵדְעוּ כִּי לְיְיָ אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת וְאַל יַעֲכֹב
לְחֹשֵׂא וְיָעֵן אֶת תְּפִלָּתִי׃ כְּמוֹ חָנֵן הַמְּחֻכָּה לְסֶלַח׃
רֵיחַ מַשְׁבִּיעִי יְקוֹדֵשׁ רְפָאֵנוּ חוֹתֵם עֲשָׂבִים׃

יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם עוֹם תַּעֲמִיתֵנוּ כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה מִי
אֲנַחְנוּ וְאַל תַּעְלֵם אָזְנְךָ מִשּׁוֹמְעַ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל
תַּעֲלֵם מִבַּקְשָׁתֵנוּ הֱיֵה נָא קָרוֹב לְשׁוּעָתֵנוּ טֶרֶם נִקְרָא אַתָּה
תַּעֲנֶה כְּדִבֶּר שֶׁאָמַר וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וְאָנֹכִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם
דֹּבְרִים וַאֲנִי אֶשְׁמַע כִּי אַתָּה פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה
הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה וּמוֹשִׁיעַ׃ רְפָאֵינוּ

והשלשי על משחה וחוח ריחם וזך ומחוד וחוח וכור סיג
לכריתה ויתן קטורת והיה מלח טהור קדש כמעשה רקח מו
לכיתו יהב הריחון ומשליחין הסדיד ומחסרין מיה בכל העשה
יקרין שלשה כפרט קשה ויחל

וידבר משה את פני יי אלהיו ויאמר לפה יי יחרה
אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים
בכח גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה
הוציאם להרוג אותם בהרים ולכלותם מעל פני האדמה
שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: זכור לאברהם
ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר
אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת
אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: וינחם יי על
הרעה אשר דבר לעשות לעמו:

ילכו עד סאל ך

ויאמר יי אל כישה פסל לך שני לחת אבנים כראשונים
וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחות הראשונים
אשר שברת: והיה נכון לבקר ועלית בבקר על הר סיני
ונצבת לי שם על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם
איש אל יראה בכל ההר וגם הצאן והבקר אל ירעו אל מול
ההר ההוא: ויפסל שני לחת אבנים כראשונים וישכם
משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יי אתו ויקח
שני לחת אבנים: וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא
בשם יי: ויעבר יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע
וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני

על שלשים ועל רבעם : וימהר משה ויקד ארצה וישתחו :
ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי
עם קשה ערף הוא וסלחת לעוונינו ולחטאתנו ונחלתנו : ויאמר
הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא
נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה
בקרבו את מעשה יי כי נורא הוא אשר אני עושה עמך :
מוקף קדש עד לעילא ולעלמין עלמיא משתבחין סגיא

הפטרת תענית

דרשו יי כהפצאו קראוהו בהיותו קרוב : יעזוב רשע
דרכו ואיש און מחשבתיו ישוב אל יי וירחמהו
ואל אלהינו כי ירבה לסלוח : כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא
דרכיכם דרכי נאם יי : כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי
מדרכיכם ומחשבתי ממחשבותיכם : כי כאשר ירד הגשם
והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ
והולידה והצמיחה ונתן זרע לזורע ולחם לאכל : כן יהיה
דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את
אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו : כי בשמחה תצאו
ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל
עצי השדה ימחאו כף : תחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת
הסרפד יעלה הדס והיה ליי לשם לאות עולם לא יכרת :
כה אמר יי שמרו משפט ועשו צדקה
כי קרובה ישועתי לבא וצדקתי להגלות : אשרי אנוש יעשה
זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו
מעשות כל רע : ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יי לאמר

הִבָּדֵל יַבְדִּילַנִי יְיָ מֵעַל עַמּוֹ וְאַל יֹאמַר הַסָּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ׃
כִּי כֹה אָמַר יְיָ לַסָּרִיסִים אֲשֶׁר יִ־
שְׁמְרוּ אֶת שַׁבְּתוֹתָי וּבָחֲרוּ בַּאֲשֶׁר חָפַצְתִּי וּמַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי ׃ ד
וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וָשֵׁם טוֹב מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁ־
ם עוֹלָם אֶתֵּן לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת ׃ וּבְנֵי הַנֵּכָר הַנִּלְוִים עַל יְיָ לְשָׁרְ
תוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת שֵׁם יְיָ לִהְיוֹת לוֹ לְעֲבָדִים כָּל שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַ
מֲחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי ׃ וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים ׃ ז
בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי
בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים ׃ נְאֻם אֲדֹנָי יְיָ מְקַבֵּץ נִ־ ח
דְּחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֲקַבֵּץ עָלָיו לִנְקְבָּצָיו ׃

נִדְרֹשׁ יְיָ כְּבוֹדוֹת שְׁמֹר קְרֹשׁ יִשְׂרָ׳׃

וּמִכֵּן כְּרִיכוֹת הַמַּסּוֹרִי׳ וְחוֹתְמִים בְּעִנְיַן דָּוִד ׳וְחוֹ׳ הַחֵן יְיָ׳
רְמֵן תְּשׁוּי יְהֵא לְשׁוֹן קְדֵישׁ וְעִוּר לְהִיוֹת הַיְתָה שִׁקְעוּיוֹ
וְשִׁבְעָה שָׁנָה וְקַדֵּישׁ שְׁלֵמָא ׳ יְהֵי שְׁלָמָא לְהֵיכוֹ שׁוֹנָ׳ יְיָ נַחֵנוּ

נִשְׁלַם סֵדֶר הַמַּכֹּת הַלָּלוּ׳

שמנה עשרה ליז מתמוז

ארבעים

יום הם ימי שבר: אלו אשר בם פחי ד
נשבר: ארעי בם כל מכשול המיזר
אשר כל אומה עלי בם נכר: אפו חרה וכי התעבר אשר בם
משה עגל בפרבר: במדבר ידידות משכנו בי ישב
יום וליל אתי לישב: יזכיר אהב ימיני ישב: ויגלן עיני כחום
היום יושב: כוי מגן מכרהם

" מתה גבור:

שבי דפרות אשר שכעו מפיהו: כשניהם הכעיסוהו: כקן
ארבעים יום קנאוהו: בבן סוררה המירוהו: בדדת מחוקק
משוהו: כוהל בהכיטו כעם כי פרוע הוא: הוא ולא
אחר: וכבורו לא יתן לאחר: ויכחור בעם הבחר: ובתוכית
על משחר: כוי מתיה המתים: כתר:

" לדור ודור "

שוים נחשבים בחייהם: גו לא עמדו כמיהם: גם עד
שהדך בסכנו להמיני אחיהם: גניסו והופח ריח עשנה מהם
כל הלילה ישן אופיהם: גחולו כקר למכשול להם: גלו ו
יום ופיעו: ונפרע לשמעה בקמיהם: בקמין היני
מת עש: יין יין ואשר עשו בן עש: ואג ישכך ב
המה וכעס: קדוש ואקדש עכל פעש:

כוי אתה הקדוש

ואתה תתן

מי עשתי מהיום מתחילים: דבר דכרי חלחולים: דור לדור
ייום מתאכים: דומם לאבלים: דבר אלי זעמי מכלים

ועוכים היחופים מי כם עלי מרגלים ׳ מרגלים נמ
רבה ׳ נשאה קול עדה ותתחיבה ׳ עד אן ישמע ויזכור אמ
ויומנו רעה מים רחבה ׳ מלי חתן הרשת ׳

השיבנו ומביבנו ׳

העולם רעש בהושיעי ׳ הרים נדלו קול בהשמיעי : ואל
תמהו בטרשתי : חוחר להשמידי לולי רועי : חזק וכיש
פקודי לי ישישי : חורשם על בניצני : עוס חרביני :
עוס החביעי העת ישנה למשוש : הרעפת נטפי :
טהר יאוש : הא כשש על אכיתי עלי ישוש : וישובב ד
שובבים לפית משוש ׳ כמי הריחה כתשיבה

סלת לנ

: וכלילאכי שרת אוה שמושי : ולשרתו הלש
שש ומשי : וכשמיאלי העריב שמשי : והכפישי
והאמישי : וחרש על ידי חודי ושמשי : וכוח ימי אבלי
החמישי : עוס החמישי כרחמיו יהפוך לשמוח
כמו כי נגילה ונשמחה : כלנו כאם הבנים שמחה : מ
ולעונתינו ירבה סליחה : יהו

סלח לנו אביני כי חטאנו מחול לנו כלנו מ
פשענו כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכ
קראך כי עמך הסליחה למען תורא למען שמך יי ד
וסלחת לעוננו כי רב הוא :

כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנתנ
לפנין כי על רחמין הרבים : כי על ויחמיך הרבים אנו
כטוחים ועל צדקותיך אנו נשענים וסליחותין אנ
מקוים ׳ אתה הוא יי מלך אוהב צדקות מקדם מעני
עונות עמך ומסיר חטאות יראיך : פודת פרית לראשו

ואמת

אמרים שביעה לאחרונים · אתה הוא שירדת בענן ד
ותקרא בשם יי על הר סיני והראית ירכי טובך למשה עבדך ·
ארחות חסדיך גלית לו והודעתו כי אינה אלא רחום ח
וחנון · אל אריך אפים ורב חסד ומרבה להטיב ד
ומקבל את כל העולם כלו בכמות רחמים וכן בתוב ואמר
יי אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי לפניך ד
וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם ·
אל אריך אפים אתה בעל הרחמים נקדמת ורוך
תשובה הוריתה · גדלת רחמיך וחסדיך תזכרת מימים וכבל
ם לדור ידידיך · תען אלינו ברחמים · כי אתה הוא בעל
רחמים · ביתחנון וכתפלה נקדם · כמו שהודעת לענו ש
מחרין · מחרין אפך שוב כמו כתוריתך כתוב · בעל כנפין
תשוה ותגלון ביום ויורד יי בענן · ותעבוד על כל פשע ז
ותסיחה אשם כויתי צב עמו שם · תאזין שוע ותקשיב ז
ואמר כויקרא בשם יי · ושם נאמר ·
ויעבור יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון
אריך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נשא עון
ופשע וחטאה ונקוה וסלחת לעוונינו ולחטאתינו ונחלתנו
תה לנו אביבי כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו כי
אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך כי עמך הסליחה
למען תורא למען שמך יי וסלחת לעוונינו כי רב הוא ·

סליחות ליי"ד בתמוז

תאנו לך יוצר רוחות יי בעונותינו גברו ז
אנחות יי גזרות עצמו ועיניחות ד

כִּי כִשְׁבָעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז נִשְׁתַּבְּרוּ הַלּוּחוֹת׃

גַּלִּינוּ מִבֵּית הַבְּחִירָה · וְחָשַׁךְ בְּעֵרֵינוּ אוֹרָה · וַיִּ
גָּבַר וְנֶעְזְרָה גְּזֵרָה · כִּי כִשְׁבָעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז נִשְׂרְפָה הָעִוָּרָה
הֵרִסוּ אֹיְבֵינוּ הֵהֵילָל · וְרֵיחָה שְׁכִינָה בְּזָוִיוֹת הֵמָּ
וְנִמְסְרוּ בְּיַד זָרִים לְהִתְאַכֵּל · כִּי כִשְׁבָעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז הֵעֵמִ
עֹלַת הַהֵילָל · זוֹרְרוּ מֵעִיר אֶל עִיר · וְלַמְּ
סָט רַכּ וְיַעֲזִיר · חֲרָבָה מִשּׁוֹשִׁינוּ וְאֵשׁ בָּהּ הִבְעִיר · כִּי כִשְׁבָ
עָשָׂר בְּתַמּוּז הוּבְקְעָה הָעִיר · טָפַשׁ הִמְקְדָּ
עַד הִמְשְׁכִּירוּ · וְשָׁבַל מִחְתָּן וְכַלָּה אֶעֱרָה וְצָמִיד · יָ
כְּעִסְטֵנְ לְכָךְ נִתַּט לְהַשְׁכִּיד · כִּי כִשְׁבָעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז נִשְׁ
הַתָּמִיד · גָּלָה מִטְּ כָּל הוֹד וְשֶׁבַח · חֲרִמִּי שֵׁ
אָזִיב אוֹתָנוּ לְזֶבַח · לִהְיוֹת עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים מְסוֹרִים לַשִּׁ
כִּי כִשְׁבָעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז בְּשֶׁלֶג עוֹלָה וְזֶבַח ׃

מֵרֵדְתָּ לְשׁוֹכֵן מְעוֹנוֹת · לָכֵן נִתְפַּזַּרְנוּ מִכָּל פִּנּ
נֶהְפַּךְ לְאֵבֶל מְשׁוֹשֵׁינוּ וּמְחוֹלֵנוּ לִקִינוֹת · כִּי כִשְׁבָעָה עָשָׂר
בְּתַמּוּז נִטְלוּ קְרָבָנוֹת · מֵרֵינוּ לְפָנֶיךָ מְרִיבָ לְשׁ
לָכֵן לְפוּרָה לְשׁוֹנֵנוּ לוֹמַר קִינוֹת · עִזְבֵנוּ פְּלִי לְהַמְּנוֹת · כִּ
כִשְׁבָעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז גָּרְמוּ לָנוּ עֲוֹנוֹת · פְּזַרְנוּ כָּל
מְעוֹא רוּחָה · עַל כֵּן רְבָתָה עָלֵינוּ אֲנָחָה · צוּר רְאֵה לְעָנְ
כִּי שָׁחָה · וְיוֹם זֶה הַפּוֹךְ לָנוּ לְשָׂשׂוֹן וְלִשְׂמְחָה ׃

קְשִׁינוּ עֹרֶף וְרִבְתָּה עָלֵינוּ אָסוֹן · לְשִׁיבָךְ נִתַּנּוּ לִרְפָּ
וְרִפְסוֹן · רְאֵה יְיָ וְחַלְּצֵנוּ מֵאָסוֹן · וְיוֹם זֶה הַפּוֹךְ לָנוּ לְשָׂשׂוֹ
וּלְשִׂמְחָה · שִׁיעָה שׁוֹכֵן רוֹמָה · כֵּכֵן מִתְעוֹתִינוּ מִ
מִקְצוֹוֹת אַרְמָה · תֵּאָמֵר לְצִיּוֹן קוּמוּ וְנָנְזוּמָה · וְיוֹם זֶה הַפּוֹ
לָנוּ לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה ׃

לְמֶלֶךְ

סליחה אחרת לשבעה עשר בתמוז
למנצח הרמשחנה

תחלת אורחן אכזתיני נשאו כארך שלחם :
שלו ואבדו עצות ולא הביט
למוריתם : רשעו משפטי יושר וכל בריותם קנאו אב בהבל
נכר ולא הועילו בעבורתם :
שר האריך אפו ורחמיו להרפותם : פשש דור ודור ולא שבו
מעוניתם : יד עלות חמתו לאין מרפא מחשאתם : סלה שפכה
עליהם והרגתם משוכתם :
עזזתם מיסר לשוח ולא אבו לקחתם : מנעו לשבר כהיום
ושבי עז גאותם : לסמל מקנא הנאות הציבו בארמנותם : כן פמל
הוסם על ונטשלו בארמנותם :
יושבי חמס ורב בעיר ואון על חומותם : טפחה יד עד במחי :
זבח וחתתה קשתותם : חפין לא אבו כדת ללכת כמור שותם :
יקות אורם ליהשם ונכשלו כהלילתם ~
יש עתה אנו כניהם תעשנו ארחותם : הקשיבו ערף פדרכם
עלילותם : דלונו ושחנו להתהומות ששפתנו זרמתם : גיעים
מימים ימיכה את עונם ואת יען אבותם ~
ס עומט שחרנך א אכזנה זתם : כיסה כי גמר חסיד ונעו
אמונם מפושטתם : אם לא החון שאריתם אבר סכרם ותוחלתם "
ש הקם טאמיך לא מאסתים ולא געלתים לכלותם :
מל מלך :
יהים כמר יחידתי : כהלה לפיש עדתי /
פרים נתאחדו כפקידתי :

נאמינה מרה אמרר אשר לא במרר
עלי שלם ויעורר׃
גדל מאז עוני כעלות איש שושניו
לקחת מתנות בחוני׳׳
רמיתי אוכל עשב ליעל חוג ישחב
וישמע ילל ויקשב׳׳
הורד הטרסוד במרוחות׃ וכשלו כל שמחות׳׳
ומיד נשתברו חלוחות׳׳
ובכואי לארץ הרחבה לשמוח ולהתעדן משוש
מציתי אחר התועבה׳׳
זנחתי אלהים אמת אשר כנענים צמת׳׳
סרתי והשתחותי למת׳׳
חרה אפו בי והעלה עד סביבי
וסגרני בור איבי׳
טורח רעב העיר וכמצור אותי הסעיר
ומיד הוכתעה העיר׃
ירושתי כהנחילי שנית בלא מלחמה וחנית׳׳
חזקני כמלכותי בראשונית׳
ככלב שב על קיאו׳ שבתי להכעיסו ולהקניאו׳׳
להפר ברית צוואו׳׳
למלכות הארץ קרא׃ וכמצוק הביאני העירה
וטהרתי מעיר נעורה׃
מפולת בלי מעמיד מוריתי לשבח ולהשיד
כעת כשל התמיד׃
נאוציו מחרפים להגידה אחזתני רעידה
כי רבו מדידה׃

נבחל ואזמתי כשמעי מחרפיך לעמתי׃
זאת חסדן נאשמתי׃
ערי ערים מקדשך טמאו נזרים
אשר מקחלך מוזרים׃
ואיר וסכל וחרף לכל יבל׃
וחעמיד עלם בהבל׃
ואכלתני קטאתי׃ ואכבה בעשן קראתי
מתי קץ רפואתי׃
ואיבי מנשרים וכאריות חויי לו מוקפרים
שקדו עלי כנמרים׃
ואני בית יקרה ועדי מתעותה בחסדה
ושרף אפרסטומוס ומורה׃
ואני חמש המכות כיום זה עריכות׃
והוקבע עלי למכוכית׃
את לפניך שועת חנן ואנקת אפיר פתאנן
לפניך רחום וחנון׃
שחוט כמלכות נגזות ידך להכות
ערין לשיתם כמחלכות׃
שחילך להרפין ואת חרפת חרפין
קוביה יין טאפר׃
׃ חל מלך

ולמחר התפלחות וחמץ

וחטאנו אכזבתיני בשבי עמד משה רביט
בתפלה לפניך ובקש רחמים על
בית ישראל ובכש חרון אפך מנחלתך וכן אמר
דוד כלכי ואלהי סלחי נא לעון הזה כגודל חסדך

וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה׃ ואתה
השכונה פרדכי טוכך וכשריו ואמרת לו סלחתי וכן כיתוב ואתה
יי סלחתי כדברך׃
ולירושלם עירך אמרת לה הנני נשפט אותך על אמרך לא
חטאתי׃ ואנו נושע כמעשינו ובלמט כעוטתינו ותשחה
פנינו מפני חטאתינו ובפשעה קומהיט מפני אשמותינו ואין
לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש והיאך נעיז פנינו ושקר
ערפנו כדבר הזה שנאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מ
צדיקים אנחנו ולא חטאנו׃
אבל אנחנו חטאנו אשמנו בגדנו גזלנו דברנו
רופי העוינו והרשענו זדנו חמסנו טפלנו
שקר יעצנו רע כזבנו לענו מרדנו נאצנו סררנו עוינו פשענו
ערינו קשינו ערף רשענו שחתנו תעבנו תעינו תעתענו
סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו ואתה צ
על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו׃
ודניאל איש חמודות אמר לפניך ועתה
יי אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה
ותעש לך שם כיום הזה חטאנו רשענו׃ יי ככל צדקותיך
ישוב נא אפך וחמתך מעירך ירושלם הר קדשך כי
ובעונות אבותינו ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבותינו
ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנתיו והאר
פניך על מקדשך השמם למענך׃ הטה אלהי
ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו והעיר אשר נקרא
שמך עליך כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנתנ
לפניך כי על רחמיך הרבים׃ יי שמעה יי סלחה יי הקש
ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך וע

יִשְׂרָאֵל וְטַהֲרֵנִי רֵיעַי שׁוֹכֵן צַמְאֵי צִדְקָךְ מְחַכֵּי יִשְׁעֶךָ
וְיוֹדִיעַ כִּי לֵיי אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת וְאַל יַעֲבֹר כָּל
וְשׁוֹמֵן אֶת תְּפִלָּתוֹ בְּמֵי תְּנוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹת "

מה נ בשטיינ

שְׁפִיכוּ פְּרוֹתֵי מַאֲוַיּוֹת זֶה יִם קְרַע לְמַסְלוּלֵי אֲרִיחוֹת זְמַן
וְשׁוּר אֵיךְ מְסִילוֹתֵי לְמַטְחוֹת זְנַקֵּי צְוִיחוֹת זְהַב מְשִׁלְכוֹתֵי
ס וְתַקִּיר אֲזוֹי הָרִיחוֹת " זְעַם גַּם סְרִיסוֹ וְתִשְׁתַּרַּי הַלְּוָחוֹת "
הַלְּוָחוֹת הַחִיצוֹנִים מְכַסְּאוֹ הַחֲקוּקִים מְאֻצְבַּע מְזוּזוֹ
וְתִשְׁלִיא שֵׁם פְּלָאוֹ וְגָאוֹל עַם מְשִׁיאוֹ " בְּמֵי גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל "

וחוזר שנ

בְּ עֲנֵנוּ פְּלִים עוֹם תַּעֲבִירֵנוּ כִּי כְצִיר גְּדוֹלָה אַתָּה
וְאַל תַּעֲשֵׂם אָזְנְךָ כִּשְׁכֹּעַ תְּבִיאֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם
וְשַׁוְּעָתֵנוּ הָיָה נָא קָרוֹב לְשׁוּעָתֵנוּ טֶרֶם נִקְרָא אַתָּה תַּעֲנֶה כְּדַם
וְשָׁמַר וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי
וְשָׁמַע כִּי אַתָּה פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל יוֹת צָרָה וְצוּקָה בַּאי הָעוֹטֶה
בְּעֵת צָרָה וּמוֹשִׁיעַ

" רִפְאֵנוּ " יָ לְחִיבֵּר "

לְחוֹבֵי כְּמוֹ תַּלְמִיד חֵי שֶׁמֵּי עוֹלְמוֹת אוֹתִי לְתַלְמִיד — חֵרֵת
וְעֵנִי מִלְּמֵד לְהַשְׂכִּיל חַנְיֵיכֵם לִי לְהוֹרִיד חֵרְשָׁתִי רֵעַ
וְתִשְׁמִיד חֵר לְהַכִּיד וְכִשֵּׁל הַמְּבִיד הַתַּנְיִיד נִבְשָׁל
וְיֵשׁ חֲטוּאָה נֶגֶשׁ כִּי תַּאֲשִׁים וְחַטָּאָה גַּם יִסְּמֵם לְתַפְלִיאָה
שְׁמוֹ יַעֲלֶה רְפוּאָה " בְּמֵי רְפָאֵנִי וְאֵלִי שְׁמֵי יִשְׂרָאֵל "

" בְּרֵךְ עֲלֵינוּ "

לְ שְׁלֹמֵן בְּמַהוּת הַסְּגִיד טַעֲמֵם פְּשִׁילָה וְיִדָּה וְהַגְּעִיד שׁוּחַ
עַם שׁוּר רֵב וְצַעִיד מַכֵּא וְשׁוּקָא אֵין בֵּי הַעִיד טַמְאוּרַת
וְתִלְעוֹר הַתְּעִיד טַוּוֹתוֹת בְּאַשְׁמַתָּם הוֹבֵק הַעִיד

וְעִיר הוּבְקְעָה בְּעוֹן חֲמָנִים כְּשׁוֹחֲטָם לְמִי עֲדִית אָמְ
בְּרִיאֵיהֶם יִזְכּוֹר בְּרִית רִאשׁוֹנִים וְיָבֵךְ כְּטַל יָמִים וְשָׁנִים

" נִמְי מְבָרֵךְ הַשָּׁכֵם "

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ "

יְקוּמִיאָ בְּעַלּוֹתְךָ לְעָנְךָ חַפָּה יְכִין אָח וְחוֹר לְשׁוֹאֲלֵי צְרוּפָה
יוֹנָה אֲשֶׁר בְּכִסְלוֹ נִחֲפָה יְהִירָה וְנִתְּנָה לְחֵרְפָּה יְדִיד עַ
וְלֵוִי נִכְסְפָה יוֹם זֶה יוֹצֵא לוֹ תּוֹרָה נִשְׁרָפָה " נִשְׁרָפָה
נִתְּנָה וְצוֹם נִקְבַּע יְקִידָתָהּ כְּפוֹקְדָהּ יִתְבַּע יָהּ חֲרוֹנוֹ
אַרְבַּע נְפִיעוֹת יְחוּדָהּ יִקְבֹּץ מֵאַרְבַּע " נִמְי מְזַכֵּן

נִדְתִּי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל "

הַשִּׁיבָה שִׁמְשָׁטֵן כְּבָרִאשׁוֹנָה "

כְּלִפּוֹל לְחֶם אֲבִירִים אוֹתִי כִּלְכֵּל פְּחֶם יְפֵה כַּל אוֹתוֹ אָכַל
פִּי הָיָה כּוֹ מִטְעָם כַּל מַאֲכָל כְּנוֹדוֹ לְאַנָּאָה לְכַסִּיל וְסַמָּ
כְּנוֹאֵי חֲרָרָיו כְּפִרְחֵי כְּכָל יָכֵל כְּמוֹ כֵן אוֹתִי סָכַל נִקְמַ
צֶלֶם בַּהֵיכָל " נָה כָּל רִטְפַּשׁ כְּצוֹחֵת חֲרָמִים רְפַסּ
יְדִילָה עַד צֵית מְרוֹמִים רוֹם יְרוֹמְמֵנִי כְּנִי כְּמוֹ רָמִים מְרַ
וְכִמְשַׁפָּט וְכַחֶסֶד וְכְרַחֲמִים " נִמְי מֶלֶךְ מְהַנֵּה

" וּמִשְׁפָּט "

" וְלִמְלוֹשִׁימָה כָּל הָהִי הַקְּוִיתִי "

לְכֹשׁ גְּאוּת עֹז הִתְאַזָּר לִישׁוּעָה יֵצֵא וְיִצְרִים עֲזֹר לְקַן
וְשָׁמַם וְאַבְקֵי לְזֹר לָכֵן עָלַי נִתְאַכְזָר לְאַרְבָּעִים זֹם
וָזֹר לַאֲבוֹתֵינוּ שֶׁלֹּא יִכָּנְסוּ לָאָרֶץ נָגְזַר " עַ
בְּמִדְבָּר שְׁאוֹנָם לְהִרְדִּים בְּשִׁלְשִׁים וּשְׁמוֹנָה שֶׁחָזוּ מִ
לְעֵת יְכוֹנֵן קְרִית מוֹעֲדִים " וְנִקְהָה מֵרְשָׁעִים וְזֵדִים "

נִמְי שׁוֹבֵר וּמֵכִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים "

מָלֵא הַתְּסִידִים

עים שלשה פירחים שלשה ניחלי בחנינה מועד לבר
יח אין לי לערבה מורשה בן לי ליתנה מועד גדול ביום זה
ות למי מנה " מריתי בכבי עוגבה מלואי ימי אבלי חרב
בית נראשונה " בי ראשונה ישיבתו החריב ו
מנוחי יסוד מזבחן זנח והזניחי יה יקרב עת שובי לבית
מי כמוני אשר תנחמיני " במי משמן ומכתת

לכריכים

על ירושלם שירך

עה לי באר ואדון צבי נחליה מגיעים עד גן ערן שאת פרי
יחיה " נרגנתי על שוא נכיה נלונתי על חנם נטיה
צאת מפתי מצה שריה נוה מכתן לשאיה פעם שניה
שניה מלאני חלחלה ונגפו רגלים מפתי היתה נחלים
מנוחי יהיו כפלי כללים ונחה בבנן ירושלם "
במי אהי דוד ובונה ירושלם "
שמת דור עבדך ממהרה הימית מקרנו תרום ביושעתך
לישועתך חדינו כל היום במי מכמרת תקן ישועה "
" שבש קללנו "
לה אתה אל מסתתר סוכך ענמם שבעה אותי לסתרי סוד
חי אשור והתר סוכת כבודו שם במחר סרחוני נמצא
יך סער ולא ותר ונלכידה בתר " בתר סגח ולעיני
לה שמני מיני כפלה שיח תחנונים אפילה עד ישוב
מע תפלה במי שמשם תפלה "

ריבה ריהיגר

לשואלי אוכלים ששה את ענתי נפשנו יבשה עיפתה
י המשה " עליה עריה נענשה עוד נענשת עוי שה על
יי על מורשה העיר נחרשה " נחרישה תקרא

בוא כלה תהיה כאיש למלך העבוד תמימי שלמי לרשת
אזפוד הפחד וכבודא תמיד אותו אעבוד מי שם
לבית מילמה עשבד
מודיס ומכוון לך שמחה היום יין להיטר ומל

פרצת אשר פן לאשתומי חברון פקוד מקדתי פקדתי
וירון פתחו שם מפוש על כעצתי לזמרון פניתי אחר והמל
ומעפר עפרון פקודיה קרב ומלאכי שברון פעיתי בגרון
כי בם מת אחרון אחרון יזפור שרותו ישובב שמנם
לעבודתו ינחם בעדקתו ואכריעה ואשתחוה בשוב להודו

מי הטוב שמך ולך נאה להודות ומה
להיטר ולה מכוון ומל

שים שלום

עוער עמי ולעומי הולך קומכיות כנם אתכם אולך יין
כקשב הייט מקרבו כיתהלך שכירה ליום מקדה וילך יום
השליך בסחוב והשלך תקותי הוא מלך הפולך יכשר
לאבליה ושלמו ימי אבלך אבלך הנה שלם הוצך
עוך תם ושולם מעוטרים ברטה ושלום עד העולם

מי המברך אמ שמו ישרמל בשלום

ומפלין של שבהם ממש רחום וחנון מי זה כמוהר של המנה
מי ברשה ומש זכור ברית ומל המזבני והם מתובים לפי
בשורה בטבת ומחר ומש המנה זן מיושב בקול ובהתעד

וזונה ויושב ליז בתמוז

ויהי ישראל עוקת בקולה צרה מכבירה
בחולה ובעבדיה זכרה יפי מכלולה
על כמה ומה ילה כעשה ישרל

אֲנִי מִבַּלְעֲדֵי נְחוּרָה הָיִיתִי וּמִבַּלְעֲדֵי עֲלִיּוֹת עָלִיתִי וְתַעֲלוּלֹתַי
וְיָרַדְתִּי שִׁשְׁמֹאתִי כְּאוּסָה נִקְרֹאתִי נִפְגּוֹתַי נָדַרְתִּי מַעֲוַיְתַי
שָׁחוֹתַי

סגסת

לְנִי אַפְרִיוֹט רִפְּדַנִי אִשְׁשַׁנִי
שׁוּר עִשְׂרִי וְכָבוֹד הִלְבִּישַׁנִי
וְסַמְּדִי וְתִשְׁתַּנִי וְנִאוֹר הִכְלִישַׁנִי
עֲמִי שִׁכְחַנִי מְאוֹסִי נִטְשַׁנִי

סגסת

עֲשָׂה זַיְתָה נִקְזְמִידִי מַחֲמַדְיָה
כְּלָה מִקְנִשְׁשָׁה נִקְשׁוּרִי עֲנוּדְיָה
וְיִלְלָה מְכַפְּדִיָה וְנַשְּׂאוּ אֶת רְדִידְיָה
עֲמָה עֵין פְּרִשָׁה בְּיָדְיָה

סגסה

וְסִגְּרָה כְּמִלְכוּת וְכַחֲנָה גְּדוֹלָה
וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְבִשָׁה וְהוּבְלָלָה
וְסוּכְיָה זוֹלְלָה עֲלוּבָה כְּלָה
עֵין זֵיא הוֹרֵשׁ אֵין לָהּ

סגסת

וְרִשָׁה מְחֻרְפָּה גַּלְמִידָה וְסוּרָה
שָׁה טְזִינְתָה לְחַתְנָה נָאסְרָה
וְאָם עוֹבִי עוֹד לְמַלְכוּת וְלִשְׁרִיָה
שׁוּב לֹא תָחֲזִי לְמַרְפֵּה וְהַשְׁרִיָה

סגסת

שׁוּת בְּשִׁטְעָה נִטְרְפוּ עֲשׁוֹטְטִיָה
לֹא מָצְאָה תְּשׁוּבָה לְתַשּׁוּכוֹתֶיהָ
עֵין חֲסִירִים לְיְהוֹת חֲשׁוּבוֹתֶיהָ

צָרִים שָׁחֲטוּ עַל מִשְׁפַּתְיָה׃

"כנסת"

קִוִּיתִיךָ אֱלֹהַי עוֹד אֲהַבְתִּי
וְאַף גַּם זֹאת כִּהִיּוֹתָם הַכְשַׁרְתָּ תִּקְוָתִי
אֱלֹהַי הוֹרַנִי הַשִּׁיבֵנִי כְּהַר נַחֲלָתִי׃
וְאָז אוֹכִירָה לְאוֹיְבָתִי הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי

"כנסת"

וְיֹאמְרוּ הַיּוֹשֵׁב וְחַיֵּי לְעַד לְבָנָיו הָרִימוּן וְקוֹל קְדֵישׁ עַד לְנֶגֶד
וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ וְיִתְעַל וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל
יִשְׂרָאֵל לְעִלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא
וְאִמְרוּ אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְיִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמוֹ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא׃

יוצר לשבת של איכה

דכלו

אָנָּא בְּמַכְאוֹבָה׃ כִּי נֶאֱנְחָה עֲנִיָּה וְרָבָה
עַל חֲמִדָּתָהּ אֲשֶׁר לְאֵל נֶהְפְּכָה׃ לֵכֶן
מְקוֹנֶנֶת מְגִלַּת אֵיכָה׃

אֵיכָה אוּכַל מַה עֲשֵׂה כִּי הִכְעִסְנוּ לְחוֹזֵינוּ
בְּכִי נִכְפֶּה לְטַרְדֵנוּ סְבִית מְעוֹזֵנוּ׃
אוֹי נָא לָנוּ כִּי חָשַׁאנוּ וְחֹרֶב זָרְעָנוּ׃
לְכֵן כָּל זֹאת בָּאָתָה וְנִכְבְּדָה עַל עֲוֹנֵנוּ׃
גָּלְתָה גִּילַת חֲמוּדָה אֲשֶׁר הָיְתָה חֲמוּדָה
דִּרְכֵי דִּלְתוֹת יְהוּדָה נֶעֱשׂוּ לְכִיאָה׃

נַדַּע חֵיל וְחוֹמָה לָכֵן נַפְשִׁי הוֹמָה
וְעֵינַי יִבְּיוּן "
עֻקַּב עוֹז גָּדְלֶךָ אֱלֹהִים אַל דְּמִי לָךְ "
כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן "
דַּלּוֹתִי מֵאֵין שׁוֹרֵשׁ וְעָנָה כַּדְּרוֹר קִיטַּצְתָּ בָּנָה /
כְּקָוָה לָטוּר וְאֵין /
הֵן קוֹיתִי מַרְפֵּא וְלֹא אֶפָּתַח פֶּה /
וְלֹא אֶפְקַח עַיִן
וּבְקֹדֶשׁ קוֹל זְרִימוּ וְסוּר עָלַי הֶעֱרִימוּ
חֲגוֹרֵי כְּלֵי זַיִן /
הָאֵל תַּמְרִיחֵם מָתַי תְּנַחֵם /
שְׁכוּרָה וְלֹא מִיַּיִן "
זִיד מַחְמַדַּי אָסָפוּ וְכָל סְתָרַי חָשָׂפוּ /
וְקָלַנִי סִפָּה וּכְפָּה ^
חַתְנִי בְרִשְׁתּוֹ נָחַל וְשָׁאַג עָלַי כְּשַׁחַל
וַיִּחַר עָלַי אַפּוֹ /
שִׁלְטָלַנִי כִּגְבִירָה וְעָהַם עַל זְבוּלִי
כְּאַרְיֵה עַל מְרָפּוֹ /
שֵׁת עִדּוֹ וְאַפִּין עֲבוּתַי וְאוֹמַר עַד מָתַי
יַעֲמוֹד הַיָּם כְּזַעְפּוֹ "
שִׁרְתַּנִי נְטֻחֲרָעוֹת וּפִזַּרְתַּנִי נִבֶּל אֲרָעוֹת /
וְהִשְׁקִיתַנִי הוֹם מְשַׁבֶּרֶת /
כּוּפְלוּ בַזִּיחִים רַגְלַי לָכֵן לָעַג כְּלַי
וְנַפְשִׁי נֶעֱבֶרֶת /
לְעֵת הַוּתִי הִשְׁלַכְתִּי מְנוּתַי
אֶל אֶרֶץ אַחֶרֶת "

וְעַתָּה כְּנֶגְמַרְיָה — אֹמַרְתִּי אֲמָרָה
לְעוֹלָם אֶהְיֶה גֶּבֶרֶת
עֲוֹד חֲקוֹתַי כְּתַעֲוֹדָה — לְעֻבְרִי שֵׁשׁ לְעֻבָרָה
וַכְשַׁכְיַעֲרִית יֵצֵא׳׳
יָדַעְתִּי גַּם לְפַרְנֵעַ — לְסוּחַ וְחִכְשִׁים יְכַנֵּעַ
וּבְלוּבָל יֵצֵא׳׳
עֲמַרְתִּי בְּאוֹרֶךְ — כִּי הַיּוֹם כַּמָּה כְּפָרֶךְ
פָּלוּא וְלֹא אֵצֵא׳׳
עֲדֵי וְחָמִים וְעִנּוּת — וְאֵין כִּסְּתָה וְאוֹת
לְכַסֵּיד כָּכָל קָצָה׳׳
יָמִים עַד יְסוֹד עָרוּ — וּבְלִבָּם אָמְרוּ
לֹא יִרְאֶנִּי׳
יָמִים אָכְלוּנִי הַכְמִיהִי — וּמֵעֲדֵי הִכְּנִיעוּנִי
וְלֹא הִשְׁאִירוּ מִחְיָה׳׳
יָמִים אֵידִי — וְהִשְׁמִיטוּנִי כְּיוֹם הִוָּלְדִי
עֲרוֹם וְעֶרְיָה׳׳
וַאֲוֵי לִי רָאָה יֵי — כִּי רַפּוּ יְגוֹנַי
וְזִכְרוֹ כִּי הָיָה׳׳
שׁוּבִי לְאַלְמָנֵךְ — עַם עָנִי וַמָּךְ
שִׁכְחִי רִבְעָם׳
יְרֵעָה וְתִכְסוֹף — יְרִיעִים לָאָסוֹף
לְטֹהַ אַרְעָם׳
עֲמִים יְשׁוּכוּן׃ וְכִנִּין יִטְבּוֹן׃ וְעֵדוֹר אֶת פְּרִצָם׳׳
וְאִלִּים אֲז יְזַמְּרוּ׃ וְגוֹיִם יֹאמְרוּ׃ וְאַאֲרִיעוֹת קְנִינָם׳׳
שְׁעוֹרֶת
וכו׳
וְאוֹר יִקַּר הַיּוֹם וְיִקְרִין טַלְיָה וְשִׁשְׁלֵי הַדִּי פְּנֵי הַשָּׁמַיִם׳׳

סדר תשעה באב

רחם

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֶיהָ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל הֵיכָלֶךָ וְעַל מְעוֹנָתֶךָ
וְהַאֲכִילָהּ הוֹדְיָהּ וְהַשְׁכִּימָהּ הַצְלָחָה בִּימֵי זְרֻבָּבֶל הָרִיבוֹנָהּ
עָרֵי עִים וְיִבָּלְעוּהָ לְגִיוֹנוֹת וְיִרְשׁוּהָ עוֹבְדֵי פְסִילִים וְיַשְׁקוּ
עַמְּךָ נְתָנָהּ שְׁלִישׁ יַעֲקֹב יְרוּשָׁה חוֹרְשֶׁתְהָ נַעֲרָה יָיָ יְיָ
מַעֲרָה וְחוֹרְשִׁים חָרְשׁוּ עָלֶיהָ נָטוּה עָלֶיהָ פְּרִיר שְׁלוֹם הַצֵּל

[illegible] טבור גויה כ' [illegible] זעזה וכאגן אתה עתיד לבנותה
[illegible] יאכל אויביה לה טאם כ' חומת אש סביב ולכבוד אהיה
בה כ' [illegible] כתוב עירו ואבלי עמי ושוה ירושלם כ'
[illegible] יסמה דוד כ' וכל
[illegible] השלישין השכונה עשרה [illegible] קדיש שר לשלמה
וישבעין של [illegible] [illegible]

נח

ישבה לארץ דמי זקני רמתי עם חיתה
כאלמנה רמתי בגוים שרתי במדינות
חיים : בכה תבכה בלילה
[illegible] על לחיה אין לה מכל אוהביה כל רעיה בגדו
בה לה לאויבים : גלתה יהודה מעני ומרוב עבודה
ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל רודפיה השיגוה בין
המצרים : דרכי ציון [illegible] מבלי באי מועד כל שעריה
שוממין כהניה נאנחים בתולותיה נוגות והיא מר לה :
צריה לראש אויביה שלו כי יי הוגה על רוב פשעיה
עולליה הלכו שבי לפני צר : ויצא מן בת ציון כל הודה
היו כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף :
ירושלם יכי עניה ומרודיה כל מחמודיה אשר
היו מימי קדם בנפול עמה ביד צר ואין עוזר לה ראוה
צרים שחקו על משבתיה : חטא חטאה ירושלם על
כן היתה לנדה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה וגם היא
נאנחה ותשב אחור : טומאתה בשוליה לא זכרה אחריתה
ותרד אמזור אין מנחם לה ראה יי את עניי כי הגדיל אויב :
צר ידו על כל מחמדיה כי ראתה גוים באו מקדשה
אשר צויתה לא יבאו בקהל לך : כל עמה נאנחים

מכקישים לחם נתנו מתאבד יהם נאכל למשיב נפש ויאה יי
פי חייתי זולה: אל אלהם כל עברי דרך הביטו וראו אם
יש מכאוב מכאובי אשר עולל לי אשר הוגה יי ביום חרון
מרירם שלח אש בעצמותי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני
אחור נתנני שוממה כל היום דוה: נשקד על פשעי בידו
ישתרגו עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני יי בידי לא אוכל
קום: סלה כל אבירי יי בקרבי קרא עלי מועד לשבר
בחורי גת דרך יי לבתולת בת יהודה: על אלה אני בוכיה
עיני עיני יורדה מים כי רחק ממני מנחם נפשי היו בני שו
שוממים כי גבר אויב: פרשה ציון בידיה אין מנחם לה
יי ליעקב סביביו צריו היתה ירושלם לנדה ביניהם:
צדיק הוא יי כי פיהו מריתי שמעו נא כל העמים וראו מ
בתולתי ובחורי הלכו בשבי: קראתי למאהבי המה רמו
מתי חקק מעיר נגיע כי נחשו אשר למו וישיבו את נפשם:
ראה יי כי צר לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו
מרירתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות: שמעו כי נאנחה
אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית והבא
יום קראת ויהיו כמוני: תבוא כל רעתם לפניך ועולל
באשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחותי ולבי דוי:

איכה

איכ באף יי את בת ציון השליך משמים
ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו
ביום אפו: בלע יי ולא חמל את כל נאות יעקב הרס בעברתו
מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה: גדע
בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער
ביעקב כאש להבה אכלה סביב: דרך קשתו דאויב נצב

שיט כֹּעֶר וַיהֹרֹג כָּל כִּיחַכִּידִי יוֹן וַיֹּאחֶל פְּת עֵין שֶׁמֶן כַּאש חֲמִתוֹ׃
הֵיה יי כְּאוֹיֵב בָּלַע יִשְׂרָאֵל כָּלַע כָּל אַרְמְנוֹתֶיהָ שִׁחֵת מִבְצָרָיו
וַתֶּל בַּת יְהוּדָה הַאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה׃ וַיִּחַס כְּגַן כ״ו שִׁחֵת מוֹעֲדוֹ
שָׁכַח יי בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וְשַׁבָּת וַיִּנְאַץ בְּזַעַם אַפּוֹ מֶלֶךְ וְכֹהֵן׃ זָנַח
אֲדֹנָי מִזְבְּחוֹ נִאֵר מִקְדָּשׁוֹ הִסְגִּיר בְּיַד אוֹיֵב חוֹמֹת אַרְמְנוֹתֶיהָ קוֹל
נָתְנוּ בְּבֵית יי כְּיוֹם מוֹעֵד׃ חָשַׁב יי לְהַשְׁחִית חוֹמַת בַּת צִיּוֹן
מָתַח קָו לֹא הֵשִׁיב יָדוֹ מִבַּלַּע וַיַּאֲבֶל חֵל וְחוֹמָה יַחְדָּו אֻמְלָלוּ׃
טָבְעוּ בָאָרֶץ שְׁעָרֶיהָ אִבַּד וְשִׁבַּר בְּרִיחֶיהָ מַלְכָּהּ וְשָׂרֶיהָ בַּגּוֹיִם אֵין תּוֹרָה גַּם נְבִיאֶיהָ לֹא מָצְאוּ חָזוֹן מֵיי׃ יֵשְׁבוּ לָאָרֶץ
יִדְּמוּ זִקְנֵי בַת צִיּוֹן הֶעֱלוּ עָפָר עַל רָאשָׁם חָגְרוּ שַׂקִּים הוֹרִידוּ׃
בְּתוּלוֹת יְרוּשָׁלַם פָּזוּ לָאָרֶץ רֹאשָׁן כָּלוּ בִדְמָעוֹת עֵינַי חֳמַרְמְרוּ
מֵעַי נִכְמְרָה לָאָרֶץ כְּבוֹדִי עַל שֶׁבֶר בַּת עַמִּי בַּעֲטֹף עוֹלֵל וְיוֹנֵק
בִּרְחֹבוֹת קִרְיָה׃ לְאִמּוֹתָם יֹאמְרוּ אַיֵּה דָגָן וָיָיִן בְּהִתְעַטְּפָם
כְּחָלֵל בִּרְחֹבוֹת עִיר בְּהִשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם אֶל חֵיק אִמּוֹתָם׃ מַה
אָעִידֵךְ מַה אֲדַמֶּה לָךְ בַּת יְרוּשָׁלַם מַה אַשְׁוֶה לָךְ וַאֲנַחֲמֵךְ
בְּתוּלַת בַּת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל כַּיָּם שִׁבְרֵךְ מִי יִרְפָּא לָךְ׃ נְבִיאַיִךְ
חָזוּ לָךְ שָׁוְא וְתָפ�ֵל וְלֹא גָלוּ עַל עֲוֹנֵךְ לְהָשִׁיב שְׁבוּתֵךְ וַיֶּחֱזוּ לָךְ
מַשְׂאוֹת שָׁוְא וּמַדִּיחִים׃ סָפְקוּ עָלַיִךְ כַּפַּיִם כָּל עֹבְרֵי
דָּרֶךְ שָׁרְקוּ וַיָּנִיעוּ רֹאשָׁם עַל בַּת יְרוּשָׁלַם זֹאת הָעִיר שֶׁיֹּאמְרוּ
כְּלִילַת יֹפִי מָשׂוֹשׂ לְכָל הָאָרֶץ׃ פָּצוּ עָלַיִךְ פִּיהֶם כָּל אֹיְבַיִךְ
שָׁרְקוּ וַיַּחֲרְקוּ שֵׁן אָמְרוּ בָּלַעְנוּ אַךְ זֶה הַיּוֹם שֶׁקִּוִּינֻהוּ מָצָאנוּ
רָאִינוּ׃ עָשָׂה יי אֲשֶׁר זָמַם בִּצַּע אִמְרָתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה מִימֵי
קֶדֶם הָרַס וְלֹא חָמָל וַיְשַׂמֵּחַ עָלַיִךְ אוֹיֵב הֵרִים קֶרֶן צָרָיִךְ׃ צָעַק
לִבָּם אֶל יי חוֹמַת בַּת צִיּוֹן הוֹרִידִי כַנַּחַל דִּמְעָה יוֹמָם וָלָיְלָה
אַל תִּתְּנִי פּוּגַת לָךְ אַל תִּדֹּם בַּת עֵינֵךְ׃ קוּמִי רֹנִּי בַלָּיְלָה
לְרֹאשׁ אַשְׁמוּרוֹת שִׁפְכִי כַמַּיִם לִבֵּךְ נֹכַח פְּנֵי יי שְׂאִי אֵלָיו כַּפַּיִךְ

עַל־נַפְשִׁי עוֹלְלִיךְ הָעֲשׂוּפִים בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת׃ הוֹי
אֲבִי טֶרֶף יְלָלַתְנִי טֶרֶף אִם הָאֲרִיאֵל נָשִׁים פָּרִים עוֹלְלִים
יְמַהֲרוּ גַּם־יִרְגְּזוּ מִקְנֵיהֶם כִּי־נָתַן וְנָבִיא׃ שָׁכְכוּ לָאָרֶץ חִיּוּת
יְזַנְּךָ בְּתוּלוֹתִי בַּחוּרַי נָפְלוּ בַחֶרֶב הָרַגְתָּ בְּיוֹם אַפֶּךָ טָבַחְתָּ לֹא
חָמַלְתָּ׃ תִּקְרָא־לִי מְגוֹרִים מִסָּבִיב כְּיוֹם מוֹעֵד וְלֹא הָיָה בְּיוֹם
יְיָ פְּלֵיטָה וְשָׂרִידִי שִׁפַּחְתִּי וְרִבִּיתִי אֹיְבַי כֻּלָּם׃

יְנַנָּ הַגֶּבֶר רְאָה עֳנִי בְּשֵׁבֶט עֶבְרָתוֹ׃ אוֹתִי נָהַג וַיֹּלַךְ
וְחֹשֶׁךְ וְלֹא אוֹר׃ אַךְ בִּי־יָשׁוֹב יָהֵפֵךְ יָדוֹ כָּל־
כָּלָה כְשָׂרִי וְעוֹרִי שִׁבַּר עַצְמוֹתָי׃ בָּנָה עָלַי וַיַּקַּף רֹאשׁ וְתַלְאוּבָה
יַבְנִיתָנִי וַיַּשְׁכִּיבֵנִי בְּמַחֲשַׁכִּים כְּמֵתֵי עוֹלָם׃ גָּדַר בַּעֲדִי וְלֹא אֵצֵא הִכְבִּיד
נְחָשְׁתִּי׃ גַּם כִּי אֶזְעַק וְאֶשַּׁוַּע שָׂתַם תְּפִלָּתִי׃ גָּדַר דְּרָכַי בְּגָזִית
נְתִיבֹתַי עִוָּה׃ דֹּב אֹרֵב הוּא לִי אֲרִי בְּמִסְתָּרִים׃ דְּרָכַי סָרוּ
וַיְפַשְּׁחֵנִי שָׂמַנִי שׁוֹמֵם׃ דָּרַךְ קַשְׁתּוֹ וַיַּצִּבֵנִי כַּמַּטָּרָא לַחֵץ
הֵבִיא בְכִלְיָתָי בְּנֵי אַשְׁפָּתוֹ׃ הָיִיתִי שְׂחוֹק לְכָל־עַמִּי נְגִינָתָם
כָּל־הַיּוֹם׃ הִשְׂבִּיעַנִי בַמְרוֹרִים הִרְוַנִי לַעֲנָיָה׃ וַיַּ
בְּחָרֹץ שִׁנַּי הִכְפִּישַׁנִי בָּאֵפֶר׃ וַתִּזְנַח מִשָּׁלוֹם נַפְשִׁי נָשִׁיתִי טוּבָה
וָאֹמַר אָבַד נִצְחִי וְתוֹחַלְתִּי מֵיְיָ׃ זְכֹר עָנְיִי וּמְרוּדָי
לַעֲנָה וָרֹאשׁ׃ זָכוֹר תִּזְכּוֹר וְתָשׁוּחַ עָלַי נַפְשִׁי׃ זֹאת אָשִׁיב
לִבִּי עַל־כֵּן אוֹחִיל׃ חַסְדֵי יְיָ כִּי לֹא תָמְנוּ כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמָיו׃ חֲדָשִׁים לְבְקָרִים רַבָּה אֱמוּנָתֶךָ׃ חֶלְקִי יְיָ אָמְרָה נַפְשִׁי
עַל־כֵּן אוֹחִיל לוֹ׃ טוֹב יְיָ לְקַוָּיו לְנֶפֶשׁ תִּדְרְשֻׁנּוּ׃ מִתְיַ
וְרוֹמֵם לִתְשׁוּעַת יְיָ׃ טוֹב לַגֶּבֶר כִּי־יִשָּׂא עֹל בְּנְעוּרָיו׃
יֵשֵׁב בָּדָד וְיִדֹּם כִּי נָטַל עָלָיו׃ יִתֵּן בֶּעָפָר פִּיהוּ אוּלַי
תִּקְוָה׃ יִתֵּן לְמַכֵּהוּ לֶחִי יִשְׂבַּע כְּלִמָּה׃ כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם
כִּי אִם הוֹגָה וְרִחַם כְּרֹב חֲסָדָיו׃ כִּי לֹא עִנָּה מִלִּבּוֹ וַיְגָ

[illegible] רגליו כל אפסי ארץ: להשות משפטנבר נגד פני
[illegible] לעות ארם בריבו יי לא ראה: מי זה אמר ותהי
[illegible] עוה: כפי עליון לא תצא חרעות והטוב: מה יתאונן
[illegible] חי גבר על חטאיו: נחפשה ונחקורה
[illegible] עד יי: נשא לבבנו אל כפים אל כשמים: נחנו
[illegible] ומריני אתה לא סליחה: סליחה נאם יי
[illegible] לא חמלת: סליחה בענן לך מעבור תפלה: סחי וכבוס
[illegible] נגיד ועמים: פני עליני פיהם כל איביני
[illegible] ושחת היה לנו חשוחת וחשבר: כלגי מים תורד עיני על
[illegible] שתי: עיני נגרה ולא תרמה מאין הפיגות
[illegible] וירא יי משמים: עיני עוללה לנפשי מכל
[illegible] עור ערוב ביעוה איביחנם: עביתי כטור חיי וידי
[illegible] שמים על ראשי אוירא זרתי: קראתי שמך יי כבור
[illegible] קולי שמעת אל תעלם אזנך ליויחי לשועתי:
[illegible] ביום אקראך אכרית אל
[illegible] ריבי נפשי
[illegible] ראית יי עוותתי
[illegible] ראיתה כל נקמתם
[illegible] חשבותם:
[illegible] יי כל מחשבותם עלי:
[illegible] קמי ויגיונם עלי
[illegible] ויקימתם
[illegible] ראה אני
[illegible] מגינתם: תשיב להם גמול
[illegible] תתן להם מגן לבכם תאלתך להם: תרדף ואת
[illegible] מתחת

אלף

[illegible] זעם זהב ישנא הכתם: שוב השמנים
[illegible] אבני קדש בראש כל חוצות:
[illegible] היקרים המסולאים
[illegible] מעשה
[illegible]
[illegible] נתעבי לאבוד מעמם מדברי

חֵיל וּמִן אָב אַפּוֹתֵנוּ מְאוּמָנוּת׃ מִימִינוֹ מַכְסֵהוּ שׁוֹתִיט עָלָיו׃
פְּחִיד יְקוֹאִי׃ עַל עֲוֹנֵינוּ נִרְדָּפְנוּ יָגַעְנוּ וְלֹא חֻמַּח לָנוּ׃
מְרִים נָתַנּוּ יָד אַשּׁוּר לִשְׂפּוֹק לֶחֶם׃ אֲבוֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאֵינָם
וַאֲנַחְנוּ עֲוֹנוֹתֵיהֶם סָבָלְנוּ׃ עֲבָדִים מָשְׁלוּ בָּנוּ פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם׃
בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לַחְמֵנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר שְׁחוֹר נִכְמְרוּ׃
מִפְּנֵי זַלְעָפוֹת רָעָב׃ נָשִׁים בְּצִיּוֹן עִנּוּ בְּתוּלוֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה׃
שָׂרִים בְּיָדָם נִתְלוּ פְּנֵי זְקֵנִים לֹא נֶהְדָּרוּ׃ בָּחוּרִים טְחוֹן
נָשְׂאוּ וְנְעָרִים בָּעֵצִי כָשָׁלוּ׃ זְקֵנִים מִשַּׁעַר שָׁבְתוּ בַּחוּרִים
מִנְּגִינָתָם׃ שָׁבַת מְשׂוֹשׂ לִבֵּנוּ נֶהְפַּךְ לְאֵבֶל מְחוֹלֵינוּ׃
נָזְתָה עֲטֶרֶת רֹאשֵׁנוּ אוֹי נָא לָנוּ כִּי חָטָאנוּ׃ עַל זֶה הָיָה
דַּוָּי לִבֵּנוּ עַל אֵלֶּה חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ׃ עַל הַר צִיּוֹן שֶׁשָּׁמֵם
שׁוּעָלִים הָלְכוּ בוֹ׃

ירמיהו ה׳

אַתָּה יְיָ לְעוֹלָם תֵּשֵׁב כִּסְאֲךָ לְדוֹר וָדוֹר לָמָּה לָנֶצַח
תִּשְׁכָּחֵנוּ תַּעֲזְבֵנוּ לְאֹרֶךְ יָמִים׃ הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ
אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃ כִּי אִם
מָאֹס מְאַסְתָּנוּ קָצַפְתָּ עָלֵינוּ עַד מְאֹד׃

תהלים פ״ט

ישקם פיסקא

ויחל שם ויחונים לו׳ על טהרות נבו׳ כהין קל ויזהיר
לפף לימים כא ניב כנחלתך כהין עש ויחל משחד ויחה
קנט יהן יחל יחם יחך בריתי ויקלים נלח תתקכל יש עיהנין
לח קיטוע כטלה יהן יחל שבע שבח
ובקר יהן יחל ויחידות ולח טיכה ויחל יחד היים ובית טיכה יחל
חלג

שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לְטֵת נֵאנ

כיון יחל

אַתָּה אוֹת שְׁפָתֵינוּ׃ אַךְ אַתְּ פַּעַם מִרּוֹן שֶׁאַתָּה׃

אותי אזי השפיל עניותנו אני אנפנו כי טלאי תכיפהנו
אביכי תניפתנו ארוחות תנופתנו איכה אזמרנו כי נחתם
את חרפתנו " חרפתנו אנו ברוחם יעלון ד
אפרוחם למה תהיה פאיש נדחם ואורך זורחם זמר
אזרחם וגוננם ברוחם כגן אנרחם באי מגן אנרחם "

מחה וביר

נחלתנו בני בלי שם צורים כמוחשכים כמאפליה עמוקי
עזרים כטה כדייק סוללות כרים בלה כשמצת שד
אפרים בלה כעברה זיו נמרים בזוזות אל חוברים
בלא חזון נמטרים "בתינו לפברים לפברים
זמתים וחיתם למכיתים למה תהיה כלא יגל לזוזים
זמיתים זכור לעקדת בין כתים בטל כחיה המוזים

כלי מחיה המהים

כתר יתנו לך לדיוי ודור

יזכים גם גרים נחשבו כמטות גדר גזית ליחפשיטהו
גם גבר אומר אמינות גדר גבי תזומי נאמנות גדע
שלישי כמנות געדה הכינות געלה גולה וסירה למנו
אפותנו כאלמנות " כאלמנות ענינו לדוש
היער מתבן טהדוש למה תהיה כעומד מרחוק קדוש
ואתה קדוש זכור עקב בעטן ותקדוש חגל זקדוש

הלל הקדוש "

" ותהי חנה "

כיכינו דכן האנה ודגזה כבאו דרך די עיתה לו ושי
דרכי דרכים פהוכאו הוב דאב סרשן במארב חובאו
דכוע מכפית תמוז בכאו " הוזרי קין תהואו דרכי ה
אשר ילובאו פמחיר יכואו " ילואו זדוני נגדעה

זכני מודעת למה תהיה כזועם לרעות ומפיך העת
חנון ערנה וחון מודעת חונן הדעת
נאי חונן הדעת
והשיבנו
המכלים הלעג הרחבנו והשיבענו הרוגו וכלחם פחלנו
יה הלוכי יין כיהבחילנו הכיא ההגרים ארי ונחלנו היה
אב ואם חלונו השואת וחשבר לנחלנו היו הכעסים
לנו ולא הוסח לנו לנו רעות חשבה למגר
לביה תהיה מיועה שבא וערין נשבה זכור
זשיבה הרועה בתשובה נאי הרוגה בהשיבה
סלח לנו מכנו
ים ועיל שם שם מכ ואי רחם יאוסר במיכין כן יעריץ
ם ותזנח רוח פחכא נאפוף זהם ויגרס הוד פהולה
דות פיחם ויחמוס טור שוחם מעשרי בששי יחם
קול טוהם כירוקדו שבוע לחם לחם בערב
גמיר נאלי שלוח לביה תהיה כבז לשלוח
שעבך אלוה זכור ברוכת כטן וסלוח זמורה לסלוח
נאי חנון המרבה לסלוח
ומה נמ
ונו זכו וחטאם תבלנו זאת העת בכן כסול וקון נבלנו
גזרת ספיר זבלנו זכור להכריע כפלס זכות הר
בלנו זנח וחובלנו על חכול חבלנו זכרה דת בשביעי
לא סבלנו סבלנו יסורי א ונהינו
ריאל למה תהיה כישן א עורה ואל תישן אל
תוך כחדרי א זכור יפת תואר להצאל גואל ישראל
נאי גאל ישראל

עננו

יי עננו כיום צום תעניתנו כי בצרה גדו
אנחנו ואל תעלם אזנך משמוע תפל
ואל תתעלם מבן שתנו היה נא קרוב לשוענו טרם נקרא
אתה תענה כדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה
הם מדברים ואני אשמע כי אתה פודה ומציל בכל עת צ
ועונה באי העונה בעת צרה ובשישי

רשמנו יי לחייבי

עבדים חסך לי ליום אידם חלקי ואביה מנאצם נחיש
חדשים מקרוב עמי בציידם חסדי מקום עקרב תמו לי
חשב לציידם בכל שמיר לציידם וחמא שחייכו ליום
פורן אין מידם מידם ושמש מחלי ורפה ח
למה תהיה כריע טאח לי ולא תרפאני מחלי זכור רונע
מחוללי רופא חולי באי רופא חולי עמו ישראל

נרך שלישי

נפלשנו טובים נאלחו ללא דבר טוב מכער שוד ואידם
טוב עד עולה אתם נדבר מוב רשעי קשת מעמק טבח
בוסר עד תשיעי דובר טוכאתה משלוח רפר לעוך
המדבר המדברי נאישוכם בפנים משח
למה תהיה כנשושנים מכעיר עשנים זסד פרית ראש
כשל מכרך השנים
כמי מברך השמש

הקע

עורניד עב חסרי ליעב יתן עול בטל מתיבי להתעב
ישועתי להעביר מעב ישב נמאורב שכוח גדיי מעיי
מרעיו המשור עיד לשעב ידו כאת ותיעב מזלטפות
רעב ישפא ישרי אל מרגש חדרי אל למה תהיד

חקיעה ואל תזנח זכור יה שבטי ישראל פקדין
נדחי ישראל
כלי מקבץ נדחי עמו ישמעל
השיבה
ם הלה נבו אותם מלחתיחודה כי פטיות קרא אותם ליחודה
נפלות מלט ויער לו הודה כי כמסלול חד דליו הודה
נפוזיה כוופקד שכט ליחזה כל גיא כידו אחודה ב
חנו יהודה יהודה קהלה נשפט כארבעת
שי שפט למה תזיה פקדים להשפט כזמן יחושפט ב
קושט שפט אוהב המשפט
כלי סלך ממלב ירקה ומשפט
להלהיכם
ים לא מיצאו כירעה כנעוריו לעות מכצר צפת אדמות מעדיו
שות מדין דלים נאדיו לדכא נרגם רשעות סדיו לאמוחם
הדיו וגיה אדיר קדיו לא שלמו כגדיו לכן לא תחדירו
טהדיו לחאדים פי כשדים למה תהיה כלוחם ידידים
חש מידידים זכור לאיש חסדים והכנע זדים מ
כלי שובר מריבים ומכסב דלים
של המסיבים
ים מחשאות כנקב נשלו מה יתיון כי דלו ומכמן טשלו
נות מלך נושים משלו מי האמין כנוגשים כי הם נעשלו
נעו כי נאשלו ובניהם שולשלו מפרום באש נוטלו ב
נשלו
נשלו ילדים דקים כיד מדיקים
יהיה מם רואקים הלא תענה ראומים זכור ישיקרת
יקים מכשח לעדיקים כלי שפטך ומבטח לכדיקים
של ירושלם

זקנים נעו אנחתם נחנו כרים שוחים לנפשם נשאיך
לאלה מנגינתם נחפשה אין מיא ישיבת נפתם נעי
באנחתם הלך מנגינתם נשיך עול גלותם ומסו אכיפתי
מנגינתם כנגינת רכיד יחיד זאכיי למו
פיב מיכיי כשאו להכפיד זכור רם ותלול להרפיד ה
דוד

יהד וישע מכסלו שביבת על כי שברו ומדי משיבת
ובפיהם הגלו עטרי כבודת לכן משוש לב שבת

שבת

סורו כני שמעוני עוברי סחי השיחני
חנרי ספותה משכן כסכות דכירי
ספותה והובלני גבורי ספקו לא תעדו אברי הם
כל אפירי

נפלה עודיט כחוג דכויה עיני חפתה חזק בן ברכיה עד
חכויה עיני מעלת כוכית נכויה עשה וניחם ויקיא
ומם על אלת אני בוכיה

על פני פרת נטענו חפידיה פלגי סוף זכרה כעדי סודיהו
פחד חסא שילו תכף סודיה פנו יערי חזיר איה חסדי
פני מעשה ערוה לניריה פרשה עין בידיה

על הר עמן ארז שאוני נדייני צמו על ראשי זרוני עמו
לעמוד דרוני צור נצרת לעודך כירני צעקן עפי כיני
צדיק הוא יי

אתנו קלים הכבדת ומעדי ערכוני קרבת נא אלי ויחד
קראתי ליושבי גדיעון עוד הם זרכוני קולי להשכיע
הגריכוני קוסי שברי כוחל ועד כיתי קראת למה
חמה רפוני

[illegible] ראיתה כי כתפר עיר כמוה "
[illegible] רבתה בין חזקה ליקום ממני "
[illegible] ראה יי כי צר לי
מעי חמרמרו

שמעי שישי שמע לנו צאני : שכתם רמוס חצרי להרסיאני "
משורר רבי רמכו להריאני : שמעת זמורות אך
תן לשוטאני : שכם ורד חצן להבריאני : שכחו כי
נאנחה אני "

חקקה כרס אופניך : תשיב גמול נאז חזות פניך "
ויון לצלמין יעצי עטיניך : תתן להכוהב שתני פיך
הגא לשברים סוס פניניך : תבא כל רעתם לפניך "
"סס"

אל יר אשר מלנו : למכוא חמת פחימה נהללנו : יד
ויחי וחבור הגלנו " זכן בחור וכתולה כהלנו : רם חמס נא
ענך כלנו זכור יי מה היה לנו "

למה תשלח בחרון ממך : משמה נהנו סיעיעו ומה סיעך :
ושרהבו סם צנו קיעך : ומיכס שליכו בהיכיעך :
למען נחליך ויחיך : ויכה ורכשה סמיעך :

יבה אעתה נאפך : לאבר מיד אויבים אמונין
ולא זכרת כרית בין בתרים אשר כרותת
לכחונך ובכן משינו "
שן נעירת כוערך לגלות ביד גאים גאולך : ולא זכרת
ימלת דלוג ורך אשר כפרת לדגליך "
ובכן הכרנו "

אֵיכָה הִמְתַּקְתָּ שְׁנָתֶךָ לְהָרִיחַ בְּיַד חֲלָלִים תַּחֲנֶיךָ וְלֹא
זָכַרְתָּ יִתֶּן וְעִיר וָפֶת אֲשֶׁר וַתֵּרֶת לְוַעֲדֶיךָ
וְכֵן וְקוֹנֵנוּ וְכוּ׳

אֵיכָה זָעַתָּ כְּזַעְמֶךָ לְזַלְזֵל בְּיַד זָרִים זְכוּלֶךָ וְלֹא
זָכַרְתָּ חִזָּיוֹן חֻקֵּי חוֹרֵב אֲשֶׁר חָקַקְתָּ לְחַמּוּלֶיךָ
וְכֵן חִזִּינוּ״

אֵיכָה שָׁרַחְתָּ בְּשַׁרְוֵךְ לְשׁוֹחַ בְּיַד שְׁמָאִים שְׁלָוֶיךָ
זָכַר יְקַר יְרִידוּת יוֹשֶׁר אֲשֶׁר יִיחַדְתָּ לִיוֹדְעֶיךָ
וְכֵן יְלַלְנוּ״

אֵיכָה טָוֵתָה בְּמַעְטֶךָ לְכָלוֹת בְּיַד כּוֹשְׁלִים פְּרָמֶיךָ
זָכַרְתָּ לֹא לָזוּחַ לְעוֹלָם אֲשֶׁר לָמַדְתָּ לְלוֹחֲיךָ
וְכֵן לְחָנֵנוּ״

אֵיכָה מְלַלְתָּ בְּמוֹאָסֶךָ לְכָחוֹת בְּיַד מוֹכֵס מְנַשְּׂאֶיךָ
זָכַרְתָּ נְשִׂיאוּת טַעַת נְשֹׂר אֲשֶׁר נְשֵׂאתָ לְנִשּׂוּאֶיךָ
וְכֵן נָהִינוּ״

אֵיכָה סִעַתָּה בְּסַעֲרֶיךָ לְסֹגֵר בְּיַד סַעֲפִים סְהָדֶיךָ
זָכַר עוֹז עֲדֵי עָרִים אֲשֶׁר עִטַּרְתָּ לְעַבְדֶּיךָ
וְכֵן עִנִּינוּ״

אֵיכָה פָּעַתָּה בְּפָחֶיךָ לְפֹגֵר בְּיַד פְּרִיצִים פְּלָאֶיךָ
זָכַרְתָּ עֲהֵלַת עֲבִי צִיר אֲשֶׁר עָטַרְתָּ לְצִבְאֶיךָ
וְכֵן עִקְּמָנוּ״

אֵיכָה קָרָאתָ כְּקָרְאֲתֶךָ לְקֹטֵט בְּיַד קָמִים קְרוּאֶיךָ
זָכַרְתָּ רֹגֶז רֹכֶב רְפוֹתִים אֲשֶׁר רָצִיתָ לְרֹעֶיךָ
וְכֵן רִגַּזְתָּ״

אֵיכָה שָׁאַגְתָּ בִּשְׁאוֹנֶךָ לְשָׁלוֹת בְּיַד שׁוֹלְלִים שְׁלָמֶיךָ
זָכַרְתָּ תְּעִקְּךָ תִּלְתְּלֵי תֹאַר אֲשֶׁר תָּקַנְתָּ לְתַמִּימֶיךָ וְכֵן

זכור יי מה היה לנו

חשחית ידך ומסגר במזוזה מפני נהיתה נרה :
ובנו כמר נעשה ידה מבכה ומבכה על פי כוזה :
חשה הכת שול לורה מחוץ ושבר חוץ ומרה :

אדרה

עד חוג שמים : אאלה אותי שאמים :
אאור יום מחריבי פעמים אתרוץ
מי יתן ראשי מים :
מין כנעי לילי מדבר : אכחנה לילי מלילי ומדבר מדבר "
אבקיה אתי עולת מדבר : אשאנ מי יתנני בפדבר :
ונוע ואפשל כנוקף זית : אגרה כי כל בני בית : אגרוכ
שומר בעל הבית : ארשה מי יתנני שמיר ומית "
יה נכל לב לאפעהו : אדעה מלים פם לאמצאהו : אדאנ
חעה ולא אכצאהו : אקרא מי יתן ידעתי ואמצאהו "
ואבה ואהפבה כאוכן בסלי : אחוה פנים בפנים לחנות עמלי :
אחוה חרס וסוד מלאניה לכולי : אעריח מי יתן אישא
ויתבטן מלי :
יח משפטי גונבי עלי : אודיע נביעי ומעלי : אוסללו ד
גדלות בקרעי מעילי : אפוצה מי יתן לי טומע לי :
יה ניחוקה ואבילנה : אזכירה כהייתי מחוקנה אזיל פלגם
ברכה העליונה : אעגוב מי יתן לי אבר כיונה "
יו נעשע מקריית עוז אל עזר : אחו בלי מים אף לעזר : אוחז
קמות לקצור ועולות לבצור : אשיח מי יובילני עיר מעור "
יז אהלי אפרכו בצלמות : אנוסה ואשכונה עד חער מות "
אשאל את המחכים למות : אנוסה מי גבר יחיה
ולא יראה מות "

אֵלוֹהַי לְשׁוֹנִי תְּרִימֵנִי לְוַיּוֹת׃ אֲיוֹמִינִי מִכָּל שָׁנוֹ אוֹמִירָה זֹאת
מִנְחָה זֹאת׃ אֲיוֹמִינִי לְפִי כְּוִיּוֹת זֹאת׃ אוֹ יֹאמַר
יִי עָשְׂתָה זֹאת׃

אַפּוֹת לָךְ וְאֵשׁ חִילִי׃ אַכְרִיזוּ לִי כֵּיךְ לְחַתֵּל מַחֲלִי׃
אַכְוִיכֶם בְּשִׁיר פְּשִׁירִי כִּיחֲלִי׃ אַכְזִין מִי יִתֵּן כֵּאוֹ לִי׃
אַל תִּשְׁפַּח נַעֲקַת אֲרִיאֵל׃ אֵלִי לְאַגֵּר יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל
אֵלִי שְׁנַאן אֲשֶׁר בְּסִי אֵ׃ לְאַכְזִי מִי יִתֵּן כִּיצִיּוֹן

יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל׃

יִשְׂרָאֵל לְמַעַן מְדַרְכֵי לֹא הָלַכְתִּי׃ בְּזַיְתִּיכִי וְשִׁוְכַּרְתִּיכִי וְיִמְרוּ׃
וְיִגְמְתִּי וְעַכְ מְחַם נְהַפְּכוּ׃ רָגַמְתִּי וְהָלַלְתִּי אֶכְ כֹּה׃
יְמָרוּ׃ מְרַחֲשׁוּתַי הִשְׁלִיכוּ׃
יִיכִי׃ כִּיחֲלִי בְּיִתִּי׃ וְחַמְסוּ נְגַרְתִּי וְיִגְחַלְתִּי׃ וְכִלְיוֹ׃
אָהֲלִי קָיְתִּי׃ יְכֵלִי וְשִׁבְמוּ׃ וְחַקְפוּ יְדֵי כְּבוֹדִי עַל דַּי׃
מִתְּתִי׃ לְמַטֵּה לְמַשְׁוֵה עֵר וְמֵר וְרַיְתִּי׃ וְיִכְרוּ

תְּשׁוּרִיתִי׃

אֵלֶיךָ

תְּוֹאֲרִיתִי מְרַאֲשׁוֹתַי וְשִׁלִּיכוּ׃ וְעַנֵּר
הַכְּבִיד צְלֵם הַמְלִיכוּ׃ וְכַחֲלִי יְוַצִּי׃
חִוּוּ וְהָלְכוּ׃ נְגַ אֵם בְּיוֹמֵי הָלְכוּ׃
לְבַיִת תֵּי יְכוּ אֵי יִי לְכֶם׃ חֲזִיזוּ עָלַי בְּצִיכוּ׃ וְיִ
חֲזִיזָה זֹאת לָכֶם׃
בֵּיעַ טוֹלְמִי הַרְוַעֲזִיתִי יְשִׁרְנוּ׃ וְנָבִיס הַסְתִּיר מִיהוּ כְּשֵׁר
עֲוֹיוֹתֵנוּ׃ וְיִגְלֵי לְאֵבִין מִטְרִים לְחַנְּעִיתֵנוּ׃ חֵלֶן וְעַד
גְּטוֹ כֵּב יִעְקֹם׃
סְתִי וְחַזּוּט שְׁבִיבִי׃ פֵּי׃ בְּאֵשׁ וְיִשְׁטְרֵנִי׃
נִיחִיכִיד מְחוּ׃ יִשְׁ יִשְׁעִיכִי׃
נֶדֶת הִיוּ קִרְנַם וְיַלְמִיד חִזְעִיר׃ וְנַאֲצוּת חֵרֵף לְוַיְחוּ׃

[illegible] תבואו וחשקו לכם ויכ[illegible] את נעי[illegible]
[illegible] וכנגד אגל יפני עורן
[illegible] תאת ועתתי שולם ברון
[illegible] ובניכם ובנותיכם והפך לאכזר ולחזה בכם
[illegible] אני הכשחת נדולתה את איביכם
[illegible] כי כמשכיתה מצא כל טוכאה
[illegible] בשעו ורוחו מכם חמשה מאה
[illegible] והאניל ישעי חילכי ידיתרגליכם
מי בקש זאת מיכם וגבי אוכי הניתי אליכם
[illegible] קשר חפוזה עלה בנקשן וישנלו אויה דגן יאנליעו
ישן נושן
[illegible] בני חנית כנקמו נוכחני
אלף וחכיש כיאות נדיה יחוד כיחני ושו מיחוכי אומר
ונתתי כישובני
[illegible] כאיבו כיתות ושיל מתיכם
[illegible] ורעב יוויי וידי שחוכה כמי על פן והתהלכי
בתוכם
[illegible] רגע אהליכם ונכם ניוזעו ניהוללכם
[illegible] חיקכם שופכי נפשות עולכה מיאנטכה ישיח אני
[illegible]
[illegible] ליאכיו ישח מני לעני
ארץ [illegible] ויעקשים יכי כוביח ואם
[illegible]

מַה אֵעִירֵךְ יְשַׁוְּיֵךְ עִם גְּוִירֵךְ פּוֹסְטוּ׃ אוֹמְרִי עַל סוּס נָטַס עַל
כֵּן נָסוּ׃ נִלְאֵתִי נְשׂוֹא עֲוֹנֹתֵיכֶם פְּהוּעֲמַסְתּוּ׃ וְאַיְפְּרֵכֶם
וַעֲמִתִּי וְאִם בְּחֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ׃

נְכִיאֵיךְ טָעוּ תַרְמִית שָׁוְא חֲזוֹת׃ וְאֵרוּשׁ לְסַלּוֹחַ וַעֲמִתִּי אֵיכָה
פִּזִּיתִים וְכִנַּגְדִּי הִשִּׁיכוּ עֲזוֹת׃ וְאַנְפְּתִי וְשַׁחְתִּי אַף אֲנִי
אֶעֱשֶׂה זֹאת׃

סָפְקוּ חֲרִיקוּ שָׁרְקוּ מוֹנֵי׃ מְכַנְּסִים וּמְפַחְסִין לְהַיְצִית אֲמוֹנֵי׃
כִּי בָּנִים זָרִים חִלְּלוּ סְפוּנֵי׃ לְרַעֲוָה וְלֹא לְטוֹבָה
נָס וְנָתַתִּי אֶת פָּנַי״

פְּעוּ זְדִים לְפָנַי מִי הַחֲלָה׃ עַם כְּבֵד עָוֹן פָּקֹד וְיִלְאָה״
לֹא תַחְפּוּ מוֹפֵת וְאוֹת וְפֶלֶא׃ כְּנֶסֶב וְנִסַּע וְנָע וְאִם
עַד אֱלֹהַּ״

עֲשֵׂה וְרֵם קֶרְקֹד בְּנֵי שָׁאוֹן׃ וְרִמֵּי שִׁפְרֵכִי בְּנֵי עֲפָאוֹן
וּבְכָל שָׁטָה וְשָׁנָה הוֹסִיפוּ יָגוֹן עַל אָוֹן׃ מֵעֵת כְּעֵט
וְנָם וְשָׁבַרְתִּי אֶת גָּאוֹן״

עֲנַן הוֹי הוֹי וְאַשְׁפָּה הֲרִיק׃ סְפָה וְסַפָּה הָבִיא מַעֲרִיק
וּכְלַעֲגֵי מַעֲגֹג שִׁנֵּי עֵר הֲחָרִיק׃ וּכְלֵה כֹּחִי כְּנוֹאָם
וְתָם לָרִיק״

קוֹמִי דְמָקִי שׁוּעִי אֵל דַּמִּי׃ וְתֵנִי סָאוֹב קִלְלָךְ מֵאֵרִין וְדוֹמִי
מִי רוּשׁ הִשְׁקַנִי וְהַדִּימִי׃ וְחָשַׁךְ הֵלִיכִי בְּנוֹאָם
וְאִם תֵּלְכוּ עִמִּי׃

רְאֵה גָּרַל אִוַּיְתָּו׃ הִשָּׂם לְעֵית׃ וְלִקְאַת מִדְבָּר הָיִיתִי רִמֵּי
עֵלָה גְּוִית וְסִירָה נְטִית׃ בְּשִׁמְעִי וְהִשְׁלַחְתִּי בָּנָם
אֶת חֵית״

שָׁכְכִי כְעֵלוּק פְּתוֹא וְאֵין הוֹלָה׃ וְהַמְלֵאִים גַּעַר לְאֵין מִרְפֵּא״
וְהָרֵי כַּפָּה שָׁכִים לְהִתְפַּלָּה׃ אֲטִשִׁים טֵרֵחַ וְאִם נְאֻלָּה

וְאָז עוֹלַלְתִּי עַל עֲווֹנִי לְסוּפוֹ וְלִשְׁפּוֹ טְבָעוֹת כָּאוֹנִי׃
וְאוֹם עֲרֵי מְצֵאת קוֹל מְאֵרְכוֹנִי׃ פִּתְחַמְּתִּי בְּרִיב וְהָלַכְתִּי
אַף אֲנִי״

וְיָם לְהַטְבִּיל מִיד כָּל מוֹבֵר׃ עֲבוּר שֶׁעֲשָׂשִׂיבֵי כִּי הִטְבַּלְתִּי ד
מְחֻבָּר׃ וְיוֹסִיס חִבּוּר עָלַי לְהִתְפַּבֵּר׃ רְדוּת מִי וְשָׁלַי
לְשָׁמֵר׃ לָכֵן חָלַטְתִּי וְרִבָּה וַעֲשָׂתוֹ עֲהוּתִי הַסְּבִיר׃ מ

וַיַּח אִשְׁפּוֹתִי עֲתִיר חֶמְכָּר׃ וּלְרוֹדִי נֹאַף חוֹסֵךְ׃
אֶבְרָר׃ אֲנִי הַגָּבָר׃
הָאִשָּׁא עַיִן הַזֹּג וְחוֹפֶס פִּי כְּפֶלֶג לְהַזֹּג׃
אוֹתִי נָהַג
הֲהֵאָן זַעֲבִי לְשָׁפוֹךְ הַכִּיל נִלְאֵתִי וְגַם שְׁפוֹךְ״
אַךְ מִי יְשׁוֹב יְהַפּוֹךְ״
וְלֹא הִמְשִׁיכוּ בְּזֶרֶב וְגַם בַּל יִפְּטוּ כְּלֵלִי עֶרֶב
וְהִבְטַחְתִּי מַלְיֵכֶם חֶרֶב״
וְנָתַת כָּל חִפְרִי וְכַעוֹזֵב אוֹרֵחַ יִפְרִי
כְּלֵה בְּשָׂרִי״
עֵינִי לְרִים מִיזֶּחָק וְכִבְרִיזֵל סֶבֶכוּ נָקָק׃
פָּנָה עָלַי וְיָקָק׃
יִכְּנִי לֶאֱכוֹל הַקְּשִׁיבֵנִי מִנִּי עַר אַחוֹר וְהָשִׁיבֵנִי״
בְּמַחְשַׁכִּים הוֹשִׁיבֵנִי״
נַחֲלָתִי פְּעוֹתִי בְּיַד לוֹחֵם׃ עָם לֹא אֲחוּם וְלֹא אֲרוּחֵם
כְּשִׁכְרִי לָכֶם כְּעֵת לְחֵם״
וְזֹה נְוֵעָה לְעֲנוֹת עֲדֵי וְכִוְּאָה לְגַלּוֹת לְעַתְּרִי
גָּדֵר בַּעֲדִי״
עָוֹן נְגִיד וְשׁוֹעַ׃ וְהָשִׁיב יָמִין אָחוֹר מִלְּהוֹשִׁיעַ׃ עַם כִּי אֶחְזִין וְאֶשְׁעַ״

וּמִי גָבַר עַל פִּרְכִּי וּבְנַאקִי סְתָם וּרְפִי

גְּדִי דִּרְכִּי

יְהוֹכִ"ז גְּרוּשִׁים כְּאַחְזוֹן וְלֹא שָׁב אַפּוֹ בְּכָל זֹאת

וְאוֹמַר דְּאַם בְּזֹאת

דִּרְכִּי וְיֵין סַךְ לְהַאֲבִילִי וּבְגָלוּת לְשִׁיחֲךָ הוֹבִילִי

זוֹב אָזְרֹב הוּא לִי

דֶּרֶךְ דּוּחַק עַל כְּמוֹת לְהַלְוֵנִי שִׁעוּ מֵמֶּנִּי בְּכִלְיוֹת אֲבִידִי

דִּרְכִּי סוּרִי

דִּבֵּן וְזוֹלְקִי וְצָרִי מְרוּתִי עֲרִי לְדָמוּשׁ כִּיחַר קְוִינוּ

דֶּרֶךְ חֲשָׁתוֹ

כִּימִינוּ דְּלַח וְגַם אֲשִׁימְכֶם נִיא גָּלוּת אֲשִׁילְכֶם לְהַכִּי

וְהָלְכָתִי עֲרִכָה

הָיוּ הָהּ לְיוֹם כִּכִּיתִי וְעֵרְכָה אֵשׁ כְּזוּתִי

הָכִיא כְּכָלִיוֹתִי

הָיָה הוֹלֵךְ כִּיפְנִי וְכִזְעִיפִי וְכִעֲסִיס דְּמִי הִטְרִיפִי

הָיִיתִי שְׂחוֹק לְכָל עַמִּי

הָאוֹכְלִים הַקֹּדֶשׁ פֶּסַח בְּלֵיל שְׁמִירִים וְאָכִילָם נִכְנָס

חֲמוּרִים הִשְׁפִּיעֲנִי בְּתֵרוּרִים

עַל צְוָארֵנוּ הִסְגִּיר וְחִלְחֵל שָׁכֵם וְגַם אַפְקִיד עַל עֲוֹנוֹתָם

וְאָכַלְתֶּם בְּשַׂר בְּנֵיכֶם

וַיֵּצֵא וְקַרְקֹד סְפַח וְרַצְנָן וְחִזֵּק מִיסְרִי כִּי אִתְלוֹצָן

וְיִגְרֹס בְּחִצָּן

וְיִחְכּוֹשׁ וְיַעֲדִי לְהַכְפִּישִׁי וְלִתְחוֹם נְרִיגָה וְרִפְּשִׁי

וְתִזְנַח כְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי

וְיִגְדַּל וְכִכַּד טַעַן רִיחִי וְכִקְדוּדִי יוֹלֶה עָוֹנִי

וְאוֹמִיר אֲבִי כְּנָאִי

וְאֶשְׁפְּטֵכֶם כְּמִשְׁפְּטֵי כֶם
וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת בָּמוֹתֵיכֶם "
הַשְׁמַע כִּי נַעֲרָה רָדָה וּלְבִלְהָה עֵץ כִּנּוֹר רוֹדֵי
זְכוֹר עֲנִיִּי וּמְרוּדָי
אֹהֶב הֵלֶךְ הַקְשִׁיבָה וְכוֹתְבֵרֵי עִם מָשִׁיחַ
זְכוֹר תִּזְכּוֹר וְתָשִׂיחַ
חֲזֵי מַעֲבָדַיִם אֲכִיא כִּי בֶּן פָּרֶן גָּרַר נָבִיא
וְאֶת אָשִׁיב אֶל לִבִּי
הַט זְרוֹעַ וְכָלוֹ מְרִיבָה וְשָׂח עַל רְשָׁתָנוּ כִּי רַבָּה
וְנִתַּתִּי אֶת עָרֵיכֶם חָרְבָּה "
הַתְמַהְמְהִי אֶקוֹנֵן נִבְחֲמִי כְּבֵין מְתָרוֹנֵן
מַה יְתֵאוֹנֵן
יִם נוֹסְטוּ גָּלִי לְקֶרֶב וְטַכְיָנָה חֵעָלָה מִקֶּרֶב
וְכָשְׁלוּ אִישׁ בְּאָחִיו כְּמִפְּנֵי חֶרֶב "
קְרָטֵל עוֹל פּוּרְכֵנוּ וְיִתְעַב שַׁי עֲרִיפֵנוּ
נַחְפְּשָׂה וְנָשׁוּבָה "
הַךְ נָאנוּ לְקִירִין עַמְּקֵים וְאַכְזְרוּ עָלֵינוּ אַרְךְ אַפַּיִם
נִטָּא לְבָבֵנוּ אֶל נַפַּיִם "
הַר רֹאשׁ כְּבוּסוֹרֵינוּ רִשְׁעִים מַפִּילִים מַכְמוֹרֵינוּ
נַחְנוּ פָּשַׁעְנוּ וּמָרִינוּ "
הַנְּעָם לְרוֹב סְגִיִּים אֲכָלוּם וְחִשְׁתְּנוּ כְּמֶשֶׁל בַּגּוֹיִם
כֵּנָם וְאַכְרִיתֵם כַּמַּיִם "
שְׁמִי קְטוֹרָה בְּאַף וְאַפְעֵר פֶּה וְאַשְׁאֵף
סַפְּחָה בְּאַף
שְׁלוֹשׁ כָּף וְאַשְׁתּוֹנֵן וְאַצְעַק חָמֵס וְאֶתְחַנֵּן
סַפּוּחָה בְּעָנֵן

סוּרוּ טָמֵא מָחוּ מְאַשְׁרֵינוּ כְּהַעֲתֵן פְּצֵרְזֵל שָׁמֵינוּ
סָחִי וְגֵיאוֹס תְּשִׁימֵנוּ
שָׁנַת מְשׁוֹשׁ שְׁמַח מְשׁוֹרְרִים וְרוֹזְנֵי קֵדְמוֹ מְעַשְׂרִים
לְאַדֵּר וְהַמְּשׁוֹרְרִים
עַל אֵלֶּה עָשְׂקוּנוּ פְּחָרוּפֵיהֶם הִגִּידוּ שְׁאוֹן גְּדוּפֵיהֶם
בָּנוּ עָלֵינוּ פִּיהֶם
בָּנוּ וְעָרְבוּ פִּיהֶם מְאֹד שׁוֹחֵת וְאִכְזְרוּ עָלֵינוּ תְּלוּחַת
פַּחֲדִי וְפַחַת
חֵט חַז כִּי עָוֹן נִכְתָּמֵנוּ תְּמוּר כִּנְיָן כִּי נִטְמָטֵנוּ
חַסְדֵי יְיָ כִּי לֹא תַּמְנוּ
חֲשֹׁב חוֹרְשֵׁי לְקַרְקַר קִיר יְקָרִים כַּר יְכַבֵּין סַפְּתֵי סוֹקְרִים
חֹרְשִׁים לַמַּחֲרִים
חֲשֹׁךְ חָזוֹן מַגִּישֵׁי אֲשֵׁי קִיר מַעֲוֵר מְגַשְּׁשֵׁי
חֶלְקֵי יְיָ אֲמִירַת נַפְשִׁי
עֲבָדִים חִסְמוּנִי מִלְּגָרוֹר פֶּרֶן וְתוֹכְחוֹת קְשׁוֹת עֵץ שֶׁרֶן
וְהַשִּׁימוֹתִי אֲנִי אֶת הָאָרֶץ
טוּמְאָתָהּ טְפוּלָה וְטָהוֹ קָן וְלֹא נָטוֹב אֲשׁוֹר מָקוֹם
טוֹבֵי לְקוֹדְיוֹ
טַבְעוּ טִירוֹתַי וְשִׁי עַר חֲמָם וְכָל עוֹבֵר שָׁדִיק וְשָׁמֵם
טוֹב וְיָחִיד וְרוּמָם
טוֹכִים טָעֵם נִפְלָא פְּחוֹסִיף לְמַעַל וְכִטְעָלֵי חַד כִּי לְמַעַל
טוֹב לַגֶּבֶר כִּי יִשָּׂא עֹל
נִטְעֲשָׁה טֶרֶם אֶפֶר נִבְרֵיהּ כִּי כְמוֹ טֶרֶם הַמְּזֹרֵיהּ
עָם וְאִתְּכֶם אֶזְרֵיהּ
יְדוּ יְדֵה כִּי אוֹר לְחֹרֶם יַעַל עַל אֵלֶּה הוֹבִיחֲנוּ סַהֲ
יֹשֵׁב סַרְדֵּי וְיָהֹם

שְׁנֵי גוֹנִים בָּנַי עַל חוֹפָתוֹ כִּי כָבֵד עָלַי אַפָּתוֹ
יִתֵּן מַעֲטֶה פִּיהוּ ׃
וּ יְדִידִי שׁוּט כִּי כִחִי וְחַשַּׁכְתִּי כִּפִּי עַד שְׁחִי
יִתֵּן לְמַכֵּהוּ לֶחִי ׃
וְטִיעַם כְּחֹרֶשׁ בְּקִרְבָּן וְגוֹרָנוֹ שָׁמֵנוּ בָּאָרֶן
אַל תִּרְעֶה הָאָרֶן ׃
פְּטוֹר תְּאֵרִינִי הוֹכֵלֶם וְיַעַר אוֹרְחוֹתַיו חֶסֶד כָּלֶם
כִּי לֹא יִטַּשׁ לְעוֹלָם ׃
וְמִטַּעַם מִי כִּי נִלְחָם וְעַל הָרֵעָה הוּא נִיחָם ׃
כִּי אֵם הוֹנָה וְרִיחָם ׃
וּ מַעֲסוֹ וְחִנִּית לְהַכּוֹ וְכַהֲבִלִית שִׁשָּׁה מַאֲוֵי כְּפוֹ
מִי לְאַעֲטָה מִיָּדוֹ ׃
וְם פְּרִיעוֹת יְשִׁבוֹת שַׁמָּה מִכָּל שָׁטָה וְטָעָה מְזִכִּירוֹת אַשְׁמָה
עַל כִּי חָשְׁמָה ׃
וּ אֵלֵיכֶם לוֹחֲנֵי גְלָיו וְעַל בָּנָיו הֶעֱבִיר גְּלָיו ׃
לִרְאוֹת תַּחַת רִגְלָיו ׃
וְאוֹתָם לְעֵת כָּמְהוּ כִּשְׁבָר יִתֵּן מִי גָבְהוּ גַרְזֶן מִקְּבָר
לְחַשּׁוֹת דִּין מִשְׁפָּט גָּבָר ׃
לְמָחוֹת עַיִן לְעֵם חֲרוּבוֹ וְאֵיךְ מִתְעַר חוֹצֵא חַרְבּוֹ ׃
לְעוֹת אָדָם טְרֵיכוֹ ׃
רִים לְכוֹדִים הוֹצֵא מִשְׁעָרִים אֶת הַמְּאֻנִּים הַשּׁוֹעֲרִים ׃
לְעוֹלָל וְהַנִּשְׁאָרִים ׃
רִים מְגִלַּת סֵתֶר כְּתָבִי קִינִים וְהֶגֶא וְהִי
מִי זֶה אָמַר וַיְהִי ׃
וְאֵיתִיךְ מְאוֹסָה מְלֻרְעָה נְתוּנָה בְּיַד מְרִיב מְיֻתָּעָה
כִּפְלֵי עֲלִילוֹן לֹא תֵצֵא ׃

כִּי פְאֵי חַלְּצִי מֵעָנִי וְקַמְּיל וְהַקִּימוֹ מֵעוֹנִי
מַלְּגֵי מַיִם תְּרֵי זִינִי
נַפְלָה עֲמִירַת עוֹ מִשְׁוַנְנָנוּ וְיוֹ הִשְׁבְּעָה דְּרָכִים עִנָּם
וְהִתְוִיד אֶת יְגִיעָנוּ
נְדִיבָה בְּצִתָּה אוֹי מִי סוּגְרָה תְּכוּוֹ מֵהֲכִיָּה כְּעוֹז חוּגְרָה
יְנִי נְגִרוּ
עֲשִׂיָּה עֲקֵרִים יְחִירָה עוֹרְךָ אֶת כִּירוֹן כִּגְרָה
שֶׁר יְשִׁיחַ וְיִרְא
עוֹרְרִי עוֹ הֲבוּי וְעֶלֶת וְעָשׂוּר מַיְלוֹת נַעֲלָה
עֵינִי מוּלָדָה
עַל זֶה פַּסְחוּ גוֹי נֹאֲנִים וְיָחַ לֹא אֶעֱזְבֵנוּ וְכֹה חָתַם
אֶת אֲנִי אֶזְלַךְ יְחִידוֹ
עֲזִיזִי וְיוֹ עֶעֱרֵי לְחָלּוֹי וְהֶעֱזַלְתִּי יוֹשְׁטוֹ וְאֶכְלוֹי
עוֹי עֲרוּכִי כְּעֲלוֹי
עֲיוֹק יְיִי יְיִין וְיַעֲרוֹי וְכֹהֲלִי יְרֵךְ לְמִשְׁוֹי
עֲכִיתִי חֵי וְבוֹי
עֲרוּ עֲרֵי וְיוֹ וְיִי כְּהַעֲלוֹת כַּיִם עֲלֵי לְגַרְשִׁי
עֲמוֹ כַּיִם עַל רֹאשִׁי
עַל הַר עֲיוֹ יְיִי לְהַכְרִיתִי וְעוֹר שַׁח אֶחְמוֹ עַל יְחִידִי
וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי
קְרֵאתִי חָשׁוּב חֹפֶת פִּיכֶם עַל הַלְּחִי חִיוּ מַכִּים בְּנֵי
קְרֵאתִי עוֹרֵךְ יֵל
שִׁימוּ קְרֵאי כִּי לֹא יְכַלֵּם עַל יְהִי מַתְאֵיךְ שֶׁתֵּם
קְזִי עֲנוּ מְרִיעַת אֵל תַּעֲלֵם
עַל יְרִיעוּ וְיוֹלִית כִּי יְיִיד הַמְּטוּ בְּנוּיִם כִּיוְרָאֵךְ
קְרֵבִי כִּיוּם אֶקְרָאֵנִי

אַהֲבָה לֹא תִכְבֶּה עַד רִבּוֹ תְּחוֹלֵל אֵשׁוֹנֵב
וְהָאָרֶץ תַּעֲזֹב ׃
אֶהֱרֹג בְּיָדִי אֲנוּשִׁי וְאוֹבִיר בְּהַמְוֹנִי כִּנְשִׁי
רִבְתִּי לִי וִירִי מִפֶּשִׁי ׃
אֶהֱרֹג בְּיָדִי בְּחוּמָנִי וְשִׁיפּוּת כָּל נְדִיתִי
רָאִית לִי עִוָּתָתִי ׃
חֲנָפוּהוּ בְּיֵיהֶיהֶם לִבְלְעִי וְעָלוּ וְחַמָּתָם ׃
רָאִיתָה כָּל נְקָמָתָם ׃
תֵּת רוּחוֹן תַּעֲבוֹד מְרִיבִים עֲזוּת נְהִיָּה וְאַכְמָה אוֹשִׁיב פְּרִיוֹת ׃
וְאַף גַּם זֹאת ׃
עַד שֶׁעִקְשְׁתֶּם בִּרְחִיצָתָם וְהֵילִין יְנִי עִיפָתָה ׃
שְׁכִיעַת חִרְפָתָם ׃
זֵד שׁוֹחֲטִים גַּם בִּינָתָם וְיָשׁוּבוּ לָהֶם גֵּיאָה לְכִיאִי ׃ וּמָה
שְׁפִיר קְמִי וּוּגִיוֹתָם ׃
לֵיטִי שׁוֹחֲטִי מַ בְּ יַד חַטָּה מוֹעֲפֶלֶת עַד כִּיוּל מִשְׁוָא ׃
שִׁבְתָּם וְקִרְיַעַ הַפִּיסָה ׃
סְגָנֵי שָׁלֹם שָׁנָם וְיֹאמַר אֵלֵיהֶם מְשׁוֹנִים
הַכְרֵיעַ לָהֶם כְּרִית רְאֵמִים ׃
אֵת וְטוּר רִשְׁעִים לְמוֹל ׃ הוּא שַׁגְבִּי וְאֵיזֵיד אַרְיֵאל
תַּשְׁרֵיב לִיחַ גְּרִיגַל ׃
רֵא תְּגֻלָּה יוֹם בְּיוֹם בְּלֵב וּמְחַפֵּשׂ לְפִינֵל עֲוֹלוֹת לֵילֵב
תֵּת לִיחַ בִּינַת לֵב ׃
תְּלִית הַקּוֹם לְלֵבְרֵם יְלִיד בֵּי לְהַעֲמִידִים
תְּרִיסָא בְּאֵל אֶת יְכִיחִים ׃
בְּתֵי יוֹ וְיִחֲדִים וְשׁוֹחֲטִים וְכִיתוּרֵיהֶן אֲנִי לֹא וְיוֹדְעִין
הַמְּ בְּנוּ וְהוֹרֵנִי אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת וְיִכְרְעוּן נִכְרָע

וישכון לחן

נְרוּמְיָה בְּרַר וְשִׁבָּה : פּוּם עֲמוּמָה נְחִשְׁבָה :
לְכָל יַד חֲהִלָּה עֲשׂוּיָה : וְכָל פִּנּוּמְיָה לוֹ קְשׁוּבָה :
עַל פִּי שְׁנֵי עֵדִים : נְהִי אֹמֶנֶת וְיִסַּד יְשִׁיבָה :

אֵיכָה

יְשִׁיבָה חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן : וְדָמֶם רוֹן מֵעִי נִשְׁ
אֲרוֹן : נְעִי מִמִּשְׁמְרוֹתֵם פְּנִי בְּנֵי אַהֲרֹן "
כְּנִמְסַר הַבַּיִת בְּמַסְרֵבִי מִרוֹן " יהודית

בָּכֹה תִּבְכֶּה מְחוּמֶשֶׁת סְפָרִים : כְּנֶחְדַּג סִהַן וְעָבִיא נְחֹם פְּנִי
וְעַל דְּמוֹ נִשְׁחֲטוּ פְּרִחִים כְּעָפְרִים : וְגָלוּ כְּעָפְרִים
פְּחֵנִי עֲפָרִים "
גָּלְתָה מְאֹרֶנָה הַלָּה מְקוּשְׁטָה : בְּעֵזֶן מַעֲשְׂרוֹת וּשְׁמִיטָה
וְכַרְמַעַת שִׁפְחִים הוּשְׁפְּטָה : וּמְעָרֶיהָ הוּצְפְּטָה
מִשְׁמֶרֶת סְפָשְׁטָה
דְּרִכֵי הֵיכָל דְּמוּ כְּעֵרִין כְּתִילוֹ : וְהַפְּעֵל כְּנֶחְרַע בְּתִילוֹ
וְחוֹרֵר וְהוּשַׁל מִתְּדוֹ : וְנֶעֱמַשְׁתְּלוּן כֹּהֵן עֵיתְלוֹ
פּ

הֵיוּ מַלְעִיבִים בְּלוּחֵמֵי לְחֵם : כְּכִשְׁלוּ הַלְאָ פְּרוּשׁ לְרֵעַ לְחֵם
וְרָעֲבוּ וְצָמְאוּ כְּמַיִם וְכִלְחֵם : וְכִשְׁלוּ שְׁתֵּי הַלְחֵם
מְבִית לְחֵם
וַיֹּאמֶר הָרֵי אוֹם נִכְסָף נָחַת : וְתָמְרוּ אַפֵּר פְּרָשָׁה חַת "
וְרוּת נִבְפּוּ וְעֵרָה נִבְעַת : כְּמַשְׁעֵן כְּלֶחֶם פַּת
נִלְכְּדָה יוֹרַת "
כְּרֵה זְמַן מַעֲשֵׂה וְנִשְׁמַע הַשִּׁיבוּ : וְעַתָּה עֲנוּת אֲמֶן לֹא אֲנִי
לְעֲנָה וְרֹאשׁ שִׁבְּעוּ וְרוּוּ : וְחוּקְעוּ וְחוּלְעוּ כֹּהֵ
עֵילְבוּ "

וּמִן הַטִּאטָא וְאַמְרָה לְאֵלִיל זֶה אַ׃ וְהַלְעָגָה וְתַעְתֻּעָה נַחֲזִי אֵלָּ׃
עֲבֵי כֵּן הַזְקָנָה כְּמַרְגִּיזִי אֵל׃ וַיַּעַא מִמַּיִן אֵל
כְּפַר עוּדִיאֵל׃ מִכְּתָב׃
וְאַתָּה הַחֲמִפָּה הַבֵּל׃ וְעַלָּה רֵב הַחוֹבֵל׃
וְעַנָּן אֲכַן רַגְלָיו פָּאבֵל׃ וְאֵין מִתְפַּרְבֵּל בִּבְחִנִי ר
אַרְבֵּל׃ יְשׁוּעַ׃
חֹמֶשׁ עֵר בֵּית זְכוֹל׃ כִּי כְלִיָּה חוֹיִסְתִּי פְּרוֹר הַפְּגוּל
כְּסָאוֹ חֲשִׁית לְחַכְּמֵל וְגַבּוּל׃ וַיַּעַל בְּעֵבֶל כַּכּוּל
כֹּהֵן כְּכוֹל׃ שְׁכֻנִּיָּה׃
שָׁמַּה קוֹנֵנוּ קִינָה׃ מִי תַּקְלִיעֵנוּ לְאֵל קָנָא׃
פְּנֵי נֶבֶל אוֹתָם חָנָא׃ וְעָרָה מִן קִינָה מְשַׁמֶּרֶת
אַלְקָנָה׃ מַלְאָכִי׃
לַמְרוֹם עֵין צָפַת׃ וְכִסֵּהּ עַל חֹרֶשׁ צָפַת
בְּחֵיזֵן מִסַּר הַרְפַּת׃ וְנֶהֱרַס וְנִלְפַּת
כֹּהֵן צָפַת׃ יְיִס׃
מָרוֹם הַשְׁמִיעַ נִלְאֵיתִי טַעֲנוֹ׃ וְהַבֵּט בְּעוּרִין וְכִשְׁעוֹנוֹ ר
תַּחַד עַל עֵין טֵב וְגִבְעוֹן׃ וְנַעֲה מִמַּיִן טַהֲרַת
בֵּית כְּעוֹן׃ חוֹפָה׃
זֵד עַל עֵין וְנִבְאָב׃ טְחוֹשַׁבְתִּי אַטְעָה מִפְּלִי אָב׃ ר
דּוֹמֵמְתִּי כִּלְעַפְעַף בְּמַיִם וְעוֹגָב וְנִשְׁאָה עַל קִינָה
מִשְׁכֶּרֶת יִשְׁטָאֵב׃ שְׁמוּאֵב׃
חָאֲבֵרִי מוֹרִי הוֹרִיָּה׃ וְלֹא נִזְכַּר לִי עֲקִידַת מוֹרִיָּה
מְרוֹב מְרִירָה וּבְכִיָּה׃ וְעָנָה עָרוֹם וְעָרִיָּה מְשַׁמֶּרֶת
מַעֲרִיָּה׃ בְּלָנָה׃
לַעֲ חֲרִשׁוּ חוֹרְשִׁים וְהָאֲרִיכוּ מַעֲנִית׃ וְהֵרִיקוּ גַּלֵּי חֹרֵב וְחָכִית׃
וְזוֹרְפִי עוֹכִית וְתַעֲנִית׃ וְכִיצֵרֶת תַּבְנִית צָאֲנָה וְכִית׃ מִיכָה׃

פְּרִישָׁה וְאֵין יָד שׁוֹלַחַת : כִּי לֹא הוֹאִילָה פִּישָׁטָם וְשָׁלַח
וְהוּשְׁבָתוּ בְּרִית מִילָה : וְאֵין שָׁכֵן מִכְּוִדָּה נִיאָץ
מִלָּה

צְרִיךְ הוּא לִי כִּי מְיֻהָּדֶת : וְשֵׁרִי עֲדֵי הוֹעֶרֶת תְּכִיר עָדֶיהָ
קִימִים עָלֶיהָ טְהֹרִית : וְכִשְׁעָרֵי אֵרֶן נְזִירַת מִצְוֹתֶיהָ
כְּנֶרֶת

קְרָאתִי כְּצֹר לִי וְלֹא קָרַב : וְקוֹנַנְתִּי כְּיַעֵר בְּעֶרֶב : וְכִבְיָה
נֵר הַדַּלִּיק כְּמַעֲרָב : וְרִיחַ לֹא עָרַב מַאֲכָלָה עָרֵב
רְאֵה כִּי הוֹסַרְתִּי כַּאֲנִיָּה : כַּתַּאֲנִיָּה וְאַנְיָה : וְקִהַלְתִּי כַּאֲנִי
לִטְבֹחַ מִטְיָה : וְעֵנָה מְחַנְיָה מִגְדָּל טַנְיָא

שִׁמְעוּ כִּי נִזְהַמְתִּי בְּצָרָה : וְסָתַם מֵנִי תְּחִנָּה : וְלֹא נָתַן
לִי רַחֲמִים וְחַנִּינָה : וְכִקְרִית חָנָה נָעָה כְּפֶר
יוֹחָנָה

שִׁמְעוּ כִּי יָצָאתִי כְּשִׁבְיָה : וְנִשְׁרְפָה דִּתְמָרִים שִׁבְוִיָּה :
וְהוּשַׁבְתִּי לְשִׁמְמָה וְעֵרְעוֹכִיא : וְהִסְתִּירִי חִכְוִיד
גָּלַת בֵּית חוֹבִיד

תָּבוֹא רֵעַת שִׁכְוִנֵי הַדְּמִין : וְשָׁתוּ שַׁעֲרֵי שׁוֹמְמִין : וְהָשִׁיב
אָחוֹר יְמִין : וּבְעֵן עֲלֵמִים נָעָה צַלְמִין
הָבֵא תַּמְרִיחַ וְחַשְׁכִּי תַּזְרִיחַ : וְכִדְשָׁא עֲנָבוֹתֵינוּ הַפְּרִיחַ
וְרִיחַ פְּקָדִים תָּרִיחַ : וּמְשׁוּלְחָנֵךְ תַּאֲרִיחַ שׁוּלְ
חֻמַּת אֲרִיחַ :

לִי מִלָּה אֲמוּצָה וְשִׁכְכָה תְּמִימָה : עֲבָרִי וְשׁוֹד נִטְעָה :
מְלֵיהֶם דְּבָרִים רַבִּים פְּהִימָה : זְכַרְתִּי מִשְׁנָטִיר
מְמֻלָּם וְתַכְנִתְכָה : רוֹמָה וְשׁוּמָה עַד קֵץ נִתְמָרִי :
נִתְּנוּ לְשִׁמָּה מְחֹלִי : שְׁמוּרַת מִיפְּבָה לְקוֹל פְּתָחִי לִי : זוּרִי מִמֶּנִּי

תְּהִלָּה בְּכִנּוֹר: רְשׁוּשִׁי לְחַשְׁבּוֹנָם מִרְבָּבִים וְשֵׁשׁ
לְיֵצֶן וְהַלִּי"

אֲנִי עָבַדְתִּי כְּדִמְיוֹ סָרָה וְנִדְּדוּ יְרִיעוֹת
עֲשֶׂר בְּמוֹאֲסִי עֲשָׂרָה: פִּלֵּה חֲרָטוֹת עֲשָׂר
וְהַחֲמִשָּׁרָה: וְרִמְּמוּ כִּירִיחוֹ קוֹלוֹת עֲשָׂרָה"
וְהַלִּי"

וְיִגְדַּר עֵץ בְּאַפֵּס חֵיצִיר: בְּגָרֵי בְּאַנְכִי שָׁלַח אֵשׁ בְּקֵיצִיר:
הוֹב שְׁבֹל בְּקֵרֶן בֶּן שֶׁמֶן וַיַּעַר הַבְּצִיר: וְטַלֵּם מִפְתַּח
שָׁמַע קוֹל הַצִּיר:

הֵבִיא סְתָו וְכוֹעֲרוֹת הַמְשִׁיר: וְכִנֵּב אֲלִיל כְּאוּי לְשִׁשָּׁךְ
אוֹתָם הַשִּׁיר: יִגְרֹס סַפִּיר קֶרֶן סְנַע דַּל וְעָשִׁיר וְיוֹם
מְמֵרְחִין שָׁמַע קוֹל חַשִּׁיר:

וְזֹאת פַּסְקָה מְחִיצִית: בְּמִשְׁאוֹת שׁוֹא אֲשֶׁר פְּוֹצִית
חַסְדֵי קֵרֵב רְאֵם לוֹ הָיוֹת טְעִית הָיָה לֹא לְהַשְׁמִיעַ
כְּאֵז קוֹל חֲצוֹצִית"

וְקִשּׁוֹב בְּרֹעַ עוֹנֵג כְּחַפֵּר: כְּהוֹלֵל יְחִידוֹ בְּלִי הָיוֹת מוֹשְׁפֵר:
יָשׁוּב בְּיוֹד מִקְרוֹנֵת שָׁפֵר: כִּי אֵין לִיכֵּב קוֹל תִּקַּע
שׁוֹפֵר:

וְיֹאב וְאִם חִקְלוּ כְּלִיל וְאֵיהּ קֶרֶן עוֹר בְּיָנֵם לְוֹאֲלִיל:
לִרְבָּא בְּצִילָה שָׁאג וְחִלִּיל: וְסַכֵּר חֲנָה קוֹל
הַחֲלִיל:

מִי יֵלֵךְ אִתָּם לְצוּרָפָה: וְהֵנָּם חֲלָלִים וְאֵין עֵרוּפָה עֲרוּפָה:
נִחְמְשָׁה עַל בֵּית קֶרֶן נְטוּאָה חֲרוּפָה: מִי פָּסוּ אֵלָּה
מִנִּי זְמֹר מִקּוֹל הַסְּגוּלָה"

וְעַם סְפִיתָה בְּעֵדִים עֵדִים לְנֵצַל: כִּי בְּנַאֲפוּף שֵׁד שְׁאֵרָם פָּצַל:
עֵינִי כְקֶרֶן לְוִיָּה סְאֵצַל: וְיוֹם כְּפִרְזֹן קוֹל הַצֵּלָצַל:

אין פחד וחיל כאורח מרוץ : ויגעי שלש מאות מער בינן לחוץ
עוד צדו קרני מזבח פו חזיר לערוץ : ואם מהבן
קול גביני כרוז ;
טטה קראתי וחר אף להשם : ויעידו כי שקר בני בלי שם—
רבתה קין נכיאה ומלכות מלהריסם : ולא נשמע
קול טען אומר אנא השם
עוד שמיעת תנאות מקוטרת : גלא וחמדה היות כרמים נשמ
אוולי שפתי רחשי שולו מני עטרת : ולא ותצחה
עד יעזר ריח ענן הקטרת "
ומקים יריעותי תשיב פאריו : כמלך נסטיפו נרדי נתן ריחו
אחר עשר סמים בהריחו : ישובב לקדמתן שמוע
עשרה אלה כיריחו "
ניחימו לנבי מהלי : עד השחרים להבהילי : ודחי פו
בחרמי לחטאי שבלי : רוחקה ומשם מלקה שכינת
ומרלי "
ושטם ישבו וירחמו ונכים יחמו "מקול השמחי ישלחמו
מי יתן ראשי מים : עיני מקור יורדו מים : ש—
ומכפה כמר נפשי "

אכה

אהובים נאמנים אמרו ביד משנה
כני ריעי : אבפה כמר נפשי :
איכה נאולי כחילי גלו מזבולי
הודי ריעי " אבפה כמר נפשי "
איכה הפונים הוגלו מפעונים
ומאמיני ריעי אבפה כמר נפשי "
איכה זפים חכמי ריעי הלדו כיד זועבים
" אבפה כמר נפשי "

מַלְאָכִים	טוֹרְפוּ בְיַד טוֹרְפִים
יְדִידֵי רֵיעִי	אֲבָכֶה כְּמַר נַפְשִׁי "
טַהֲנִי	כְּלוּ בְיַד מְעַנִּי
לְקוּחֵי רֵיעִי	אֲבָכֶה כְּמַר נַפְשִׁי
וְהַמְאִירִים	מוֹגְרִי בְיַד מוֹגְרִים
נְגִידֵי רֵיעִי	אֲבָכֶה כְּמַר נַפְשִׁי "
וְהַמְנוּלִים	סוּחֲטוּ בְיַד סַבָּלִים
עָשִׁיסֵי רֵיעִי	אֲבָכֶה כְּמַר נַפְשִׁי
וְהַמְּזוּרִים	פּוֹלְעוּ בְיַד זָרִים
עָנְיֵי רֵיעִי	אֲבָכֶה כְּמַר נַפְשִׁי "
וְקְדוֹשִׁים	קוֹלְעוּ בְיַד קְדוֹשִׁים
רוּחֵי רֵיעִי	אֲבָכֶה כְּמַר נַפְשִׁי "
שְׁלֵמִים	שׁוֹבְחוּ בְיַד אַשְׁמִים
וְתֵמֵי רֵיעִי	אֲבָכֶה כְּמַר נַפְשִׁי "

זְכוֹר יְיָ מַה הָיָה לָנוּ

וְיָךְ אֵיךְ עָשׂ עַר כְּמִינִים : שָׁלַח חֹרְפּוֹ וּמָא לְמִי לְפָנִים
נְתַהֲלְנוּ בְּיַעַת מִטְפָּא לְחֵם חֲפָנִים : וְגַד פָּרְסָת
בְּעֵלִית שְׁמֵי פָּנִים "

יִם גִּיעַל מִמֶּנּוּ מְאוֹדָם : וְצִיר קֵן מְמֵרְאָה אַדְמוֹדָם
מִימֵינוּ דְּלָת וְהַלְּשׁוֹן חָשְׁקוּ מְדָם : מִיצָא מִן חֲפִית וְחַרְפּוֹ
מְלֵאָה דָּם "

מָאוֹרֵינוּ הַדּוֹת נִבְרוּ : וְנִטְמָה אֵל אֵין יְדוּ לְמוֹלוֹ לְנִבְרוּ
מְעוֹרִים וְכָל לְאוֹם אִם עַם נִבְרוּ : אֲנִי מִמְּנוּ אִמּוּ אֲרוּנִין אֲדֹנָי
מְעוֹלָם "

אכותינו זרה כהכניסו בחוריו אכלה אש : וזה זונה חכמים
ולא נכזה כאש : עבדים היו בסכו לפת אש : ולמה
גבית אש כמדרום שלח אש "
נפשנו שבעה כהועיא כלי שרת : ושמם כאנו שיט נפחים
עורף יקר כהשפים משרת : ולא מצא תשעים ושלש
כלי שרת "
נשים כשרו כמ נא ערין : ובקרקע הבית נעליו החריין
שרים לוקדי כדמם לחרין : בבית קדש הקדשים עשו
השריין "
בחורים מבחנין צנו כחוזקים : ותרו כי יוזן כשלשים רמא
מזיקים : זקנים נבעתו פחרשוחו חזקים : עשות רעון
והוא אמור בזיקים "
שבת שושם ויבא ארכון : ויסבב חומה וישות המון
נפלה עכבה על פת פאל ערכון : עת כי נושש
כדוק ארמון "
על פרעת הר הבית החל למא : וביד ארפעת שפטריו נתנו
להחריבו : עליך מערכי לזכר ושריד בו : ויצ אחר
כתלט ולא רב ריבו "
אתה קצפת והרשת גוים לפטות ילדים אשר אין בהם
מביתך פטות : למה רגשו גוים ולא שעת פטות ושלוש
לארץ עון בשלוש שפיטות :
השיבנו שוער כבאו נגבכי ים : ושתפו עצמם יחוי לנפול בם
שיר ותשבחות שודרו כעל ים : כי עליך הודגנו עו
סיעולות ים "
כי תאוכות באו ש נפשן : כל זאת באתנו ואילו לכמשן : תקוע
נתנו למשיב כפשן : ואת יקל כשמעה עורה למה תישן "

מי יתן ראשי מים : עיני עין ירדה מים : מי
על תרפס פשמים " עד ישקיף וירא יי משמים :

אדיר בי אשרתי בזיזים ובמכל : בית פרעי לכל הכל
גלה ומרה ישבתי כאכל : דרוסה שבעים ברגל
את בכל "
בי חיבל נהרס : וקלוני לעין כל נפרש זרון ערפי נדרס :
חשבון חמשים ושתים בית מדי ופרס "
מי שמא למילי נתבון יען עלות לבית המכוון : כיפה
נרות וחשבית חרפן : להשתני מאה ושמונים
מלכות ין "
מי מכרסם העש הדום : נען בחזיר אותי לקדום
סחי ומאוס כחזכת סדום : עשקני כפה שנים
ולא אדום "
מי פרא בערי נעל : עבאי אפפוני כמעל כועל "
קערי חיי להגעל : רוחי קלדיה בשלטון ישמעאל "
מי שחורים וזכפידי עלני : שלל עמלי אבלוני
המעוני : יקף עלם למאד עליני : ומדירת
מושבותני הגלוני "

וזכר יי מה היה לנו : פשרה שכינה עמה ומלך ומשוב
נרתמים ממל ישובו "

אזיל ההכנים תרע בהיכל : נרחה שכינה בזויות
היכל : נרחה מהיכל לעזרה כמכוכות : ר
וראתה הנשים תמיד משפות "

גָּלְתָה מֵעֲזֵרָה לְשַׁחַת עַל תְּנַאי : וּרְאֵתָה אַחוֹרֵיהֶם אֶל הֵיכָל יָ
רָאוֹת מִשְׁתַּחֲוִים לְרִיחוֹב בֵּין הַשְּׁמוֹנִים : וּרְאֵתָה הַכֹּהֲנִים
מְלַקְּטִים יְרָקִים ~
הֹלְכָה מְרִיחוֹב לְשֶׁבֶת הַנָּשׁוֹת : וּ וּרְאֵתָה הַכֹּהֲנִים מִשְׁתַּחֲוִים עַל הַשָּׁ
וּבֵין הַנָּשׁוֹת לְחוֹלְמָה נַעֲרָה בָּחָרוֹן : וּרְאֵתָה הַכֹּהֲנִים מִשְׁכָּעִים
בַּמַּשְׁמֵנוֹת שׁוֹמְרוֹן
זְהָה וּרְיָה מְחוֹמָה לְשָׁדָה : וּרְאֵתָה מְזֻהוֹתָם כְּלִים עַל תַּלְמֵי שָׂדֶ
חֲזִירָה מְשֻׁרָה עַל הָהָרִים : וּרְאֵתָה זוֹבְחִים
עַל הָהָרִים ~
טְמָה מִן הָהָרִים אֶל הַגְּבָעוֹת : וּרְאֵתָה מְקַטְּרִים עַל הַגְּבָעוֹת ~
יְצָאָה מִגְּבָעוֹת אֶל חַגְרוֹלִים לְכִעוֹל : וּרְאֵתָה הַמָּה יְחוּדוּ
שָׁמְרֵי עוֹל ~
מָסָה מְגַרְזִלִים אֶל סַהֲנֵי יָ : וּרְאֵתָה וְלֹא אָמְרוּ אַיֵּה יָ
לְסָמָה מִן הַפְּחָנִים אֶל הַנְּשָׁרִים : וּרְאֵתָה טוֹרְדִים וְגַם
סְפִירִים ~
מִן הַנְּשָׁרִים לְיוֹנִים חֲגָגָה : וּרְאֵתָה זֶרַע מְטַאֲפֵ בְּנֵי עוֹנָה ~
נְטָעָה מִיוֹנִים אֶל גְּמַלֵּיהֶם כְּעַפְרִים : וּרְאֵתָה כִּי גָּבְהוּ
נִבְזוֹת עֵינָיִם
סְלָקָה מִסְּכָעִיסוֹת אֶל גְּדוֹרֵי זָךְ : וּרְאֵתָה מְשׁוֹטְטִים וְלֹא מְשׁוּחָ
עָבְרָה מִן הַגְּדוֹרִים אֶל הַשָּׂרִים : וּרְאֵתָה וְעָבְיָה שָׂרִיךְ
סוֹרְרִים ~
פָּנְתָה מִשָּׂרִים אֶל פַּת מִתְנַבְּאִים : וּרְאֵתָה כִּי כֻלָּם חֲבֵרֵי נָגָבִים
צָעֲדָה מֵחֲבֵרֵי נְגָבִים אֶל דַּרְעֵ אֶמֶת כְּלִי כַּחַד : וּרְאֵתָה
כִּי כֻלּוֹ אוֹחֵב שֹׁחַד ~
קָרְאוֹת בְּכָל הַנְּבִי הַנְּבִי לְחוֹרְגַע : וּרְאֵתָה כִּי אֵין אִישׁ וְאֵין מִפְגַּע ~
רִקְקָה פְּנֵיהֶן פְּרִיוֹת בַּטֶּת : וּרְאֵתָה כְּעַס בָּמֶם וְאֵבוֹת

וְיָרֵא לִרְפּוֹק אֶל הַשּׁוֹפְטִים : וְרָאֲתָה יְהוֹמִים לֹא נִשְׁפָּטִים ~
שָׁלֹשׁ שָׁנִים וּמַחֲצָה עָשְׂתָה בְּחֹר הַשִּׂנִּים : וְהָיְתָה בַּת קוֹל
מְמוֹעֶצֶת שׁוֹבִי עֲכִיתִים ~
אֶת מְחֹר הַגְּרִים לְמָרוֹמִים : וְרָאֲתָה וְנָטָה אֶלֶךְ לִי לְמָרוֹמִים ~
וְהַפְּגֻלּוֹת עָשְׂתָה לְגוֹג נְגִדִּי וְרָאֲתָה וְנָטָה מַכְלִיגִיתִי
כְּשׁוּרָה שְׁכִינָה
בְּמָהוּם וְחֶלֶב וְחֶשְׁבָּה וְחֶל מְקוֹמִי עַד בָּשָׂר וְחֶשְׁמוּ ~
וְכִקְשִׁי עָם בְּשַׂר לָחֶם יִשְׁחֲרוּנִי

אָנָה אֶלֶךְ וְאָנָה אֶזְעֵק וְאָנָה אֶבְכֶּה
וְאֶמְצָא בְנִי ~
אָנָה אֶלֶךְ וְאֵזִיל דְּמָעוֹת כַּפַּיִם : עַל בְּנֵי כִּי גָלוּ
אַוְיָה מִי יִתֵּן רֹאשִׁי מַיִם ~
אָנָה אֶלֶךְ וְאֵגִיר דִּיכְרָה עַל הוֹדִי כִּי גָלוּ
וְעֵינַי כְּמָקוֹר הִכְרָה
אָנָה אֶלֶךְ וְאֶחְכֶּה בְּקוֹל יְלָלָה עַל וְתֵיכִי כִּי גָלוּ
וְאֶבְכֶּה יוֹמָם וְלַיְלָה ~
אָנָה אֶלֶךְ וְאֵזִיל דִּמְעִי עַל חֲסוּנַי כִּי גָלוּ
אֶת חֲלָלִי סַת עַמִּי ~
אָנָה אֶלֶךְ וְאֶטְמְסָה בְּמַעֲטַת עַל יְדִידַי כִּי גָלוּ
וְלֹא יְרָאוּ לְמִקְוָנוֹת ~
אָנָה אֶלֶךְ וְאֵיכָה אֶבְצָאֵנָה עַל לְקוּחַי כִּי גָלוּ
וְלֹא יְרָאוּ לְמִקְוָנוֹת וְתַבוּאָיָה ~
אָנָה אֶלֶךְ וְאֶמְצָא וְנָה עַל נְגִידַי כִּי גָלוּ
וְאֶל הַחֲכָמוֹת שְׁלַחוּ וְתַכוּאָה ~
אָנָה אֶלֶךְ וְאָשִׁית שַׁוְעָתִי עַל עַמּוּסַי כִּי גָלוּ וְאֵין קוֹרֵא בַּעֲמִי

אנה אלך ואמצה נהירי על עגלי פי גלו
איכה ישכה כרי
אנה אלך ואקרא כקול ילילה על ריעי פי גלו
בכה תבכה בלילה
אנא אלך ואשפוך לב כמים עגל תמימי פי גלו
עד ישקיף וירא מ משכים

ויקונן ירמיהו על יאשיהו לא שמע ולא נכנע ולא
הסב פנו וסברו כל זקנ

איכה

אלי קונני מאליו גן שכנה ביעת שמן
החל לדרוש מאליו : בני חם בעברתי
חט עליו : ולא היתר לו קצני : בשעליו
גם בבל מלכי ישראל אשר קמו לגרזר : לא קם בבזוהו כימין
אביגזור : רבן בו חשא ליענב הזוזר : אשר אחר הזה
קמו לסדור :
האוכלים זרע שיחור : מתבו ושוב ליחמו משחור
ויגיל עון והשיב ימין אחור : ועזר לא שלח ידו
מן החזר :
הו אמריו כזם דת להקים : בצע אמרינו בארור אשר לא יקי
חשך תאריו מאנו רחוקים : בבצעכי אמי דת וחקים
טובים רעים נקראו בשליחו מלאך מי לי ולך היום להלאך
יוי עם האדון רבים בעלאך : ומעגש בבצעי
את פני פלאך
פלה המוני ללכת ארם נהרים : למען לא תעטר חרב כל שוה
נאמריה : לא שמע לחוזה וישב אחוריה : כי גזרה
נגזרה לסכלך מיני כמיניה

ושאת סתירת מזוזות : חזון עשתותי החלו לבזות כי
עם ענפים לחמו להכזות : ולא חסכ שמו וסמרו עד
זאת "

ורו העירו עד לא שוויה · וישמעו סוד גמש יסודי נשיה · ש
עני קרב חדב ולא עליתה לו שעיה · וידו הפורים למלך
ישמיעו ·

ורינו עושם עיניהו בגויו טוחנים : חין אחר חין כורים ולוחצים ·
עוד צרורו ושכחוהו בפטרה לחיצים : ויזרקו בו שלש
מאות וחצים "

וש שתתו אחרין אחז כוצא פיהו : ועד כי עוד נפש ביעשו הלוחו "
רוח שפתיו הלעגה כפיהו : עדיין הוא יי כי פיהו מריתי "
שש נוף כי קשא דעתם : לשלם שאונך בשן בנעתם · ש
וש שתם השוב עם זו פשעתם : ויקונגו עליו פל ש
איבה יושם :

וש המרה אחד פוס מגרו לשותות : פגועד שנת השמשה
פגע הקהל י לאותות : תלה עשרים ושתים פחרוס שתות "
פספדו לו איבה כעשרים ושתים אותיות ·

שהים עשים בגוף ושם ומתה : ומהייבה לי שהיקו שמתה :
ובשמותה שלשתעשר שמתה : של נהרות פבל שמנה ומחרש
למתה : והשרשעה ומחה למתה : משקובנה ומחה ול ומתה :
ושמותם שומרים ומהלה : וירושלם ומהליבה : פי פן

אלול כי מחולקת ביני ובינך נסבה : ומה אעשה
כי היתה סבה " ומרה מהלה למהליבה "
ומהי עצת זקנים יתרה מליצים : נקשתי שנעת הילדים ·

סוּסָתִי רִכְבִתִי בְּפַרְעֹה דִּמִּיתִיךְ רַעְיָתִי׃ מְמֹרָה וּמְהֻלָּלָה לְמַהֲלָלֶיהָ׃

טֹרְחִי מִמֶּנִּי הַנְּחָהּ מְיוּחָדָה׃ וְגַם כֹּה אֶעֱשֶׂה לָךְ יְהוּדָה׃
מְמֹרָה וּמְהֻלָּלָה לְמַהֲלָלֶיהָ׃

מוֹכִידִי הָיָה אֶרֶץ אַבָּיִם׃ וְגַם מָה אֶעֱשֶׂה לָךְ אֶפְרַיִם׃
מְמֹרָה וּמְהֻלָּלָה לְמַהֲלָלֶיהָ׃

לִי הֵפָּה מַפּוֹת שְׁנָיִם׃ וְלִקִּיתִי מִיָּדָן פְּעָמִים׃
מְמֹרָה וּמְהֻלָּלָה לְמַהֲלָלֶיהָ׃

פּוֹרֵד מַבָּה הַכֵּנִי מוֹרֵד מַיִם׃ מַאֲשֵׁר יָעִיר הַזְּקָנָה כַּמִּים׃
מְמֹרָה וּמְהֻלָּלָה לְמַהֲלָלֶיהָ׃

יְדֵי נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת׃ נִתְאַכְזְרוּ עַל יַלְדֵיהֶן פִּגְּמוּנִי׃
מְמֹרָה וּמְהֻלָּלָה לְמַהֲלָלֶיהָ׃

טִפַּחְתִּי עֲשׂוּתִי לְגַבְרִי לַמּוֹלֵךְ׃ וְעַתָּקְתִּי חוֹשִׁיעָה אֶרְזֵנִי זְמָמֵךְ׃
מְמֹרָה וּמְהֻלָּלָה לְמַהֲלָלֶיהָ׃

חֵילִי קְהֵלִי מְשׁוּחַד חָשְׁכוּ׃ כַּמְּסָם בַּחוּצוֹת יִשְׁלֵכוּ׃
מְמֹרָה וּמְהֻלָּלָה לְמַהֲלָלֶיהָ׃

זְלַעְתִּי מֵרֵעַ וּכְחֻסְפָּא׃ עַד הֵיוֹת רֹאשׁ חֲשׁוּד מִשְׁכָּנִים מֵמָּא׃
מְמֹרָה וּמְהֻלָּלָה לְמַהֲלָלֶיהָ׃

וְגַם אֵלֶּה שְׁנֵי עֵין׃ מִיַּיִן וְנֶבְאוּ מִנְּסֵכִי מַיִם וְיַיִן׃
מְמֹרָה וּמְהֻלָּלָה לְמַהֲלָלֶיהָ׃

הוֹכִיחִי כְּבִיאִי אֶל בֵּית הַיַּיִן׃ הַשּׁוֹתִים בְּמִזְרְקֵי יַיִן׃
מְמֹרָה וּמְהֻלָּלָה לְמַהֲלָלֶיהָ׃

הִפְּיתִי לְסַרְסוֹם וְלַעֲסוֹרֵה שִׁעֲנָאוֹת׃ לְגַלֵּי יָם עֲנָאוֹת׃
מְמֹרָה וּמְהֻלָּלָה לְמַהֲלָלֶיהָ׃

גָּלִיתִי תְחִלָּה מֵעַל אַדְמָתִי׃ וְסִבַּרְתִּי כִּי תַשְׁאֲרִי לִי אֲחוֹתִי׃
מְמֹרָה וּמְהֻלָּלָה לְמַהֲלָלֶיהָ׃

אֲשֶׁר מִי יִנּוֹד וּמִי יְנַשֶּׁה בְּגִלְגַּל חֲשׁוּאוֹת כְּמַשֶּׁה
מִשְׁרָה וּמְהֵלִיבָה לְמְהֵלָה

אֲנִי שָׁנִי עֲגִלֵי זָהָב וְנִתְחַשְּׁבוּ עָלַי כְּעֶגֶל זָהָב
מִשְׁרָה וּמְהֵלָה לְמְהֵלִיבָה

עָנִי סָחַל הַסֶּכֶל לְשָׁעֵר וְנִתְחַשֵּׁב עָלַי כְּבַעַל פְּעוֹר
מִשְׁרָה וּמְהֵלִיבָה לְמְהֵלָה

וְלֹא עֲשָׂרָה שְׁמָשִׁים בְּיָד גַּדְיָן : עֵר לְחָלַח וְחֻטְרוֹ עֲחִי גַּדְיָן
מִשְׁרָה וּמְהֵלָה לְמְהֵלִיבָה

הִשְׁאִיר נִהַלְתִּי אֲשֶׁר נִשְׁאֲרָה כְּחוֹבֵל : וְכָבִיתִי עַל נַהֲרוֹת בָּבֶל
מִשְׁרָה וּמְהֵלִיבָה לְמְהֵלָה

שֶׁלְּמַאסֵר הַנְּקֵרָא שִׁבְעָ שָׁנִים אָכַל בְּשָׂרִי וְהִנִּיחַ עֲצָמוֹת
מִשְׁרָה וּמְהֵלָה לְמְהֵלִיבָה

הַנְּטוּרְנֵצֵר בְּעוֹלָם וְכֵן וְעִמּוֹ עַמִּי וְהֵרִיבָן
מִשְׁרָה וּמְהֵלִיבָה לְמְהֵלָה

בַּת קוֹל יְכַוֶּה מְרִיבָל מְזִיעוֹת : וְרִישְׁעָה סָמִיס מְזִיעוֹת
לְבָבוֹת פּוֹשֵׁעַ כְּמוֹ מְזִיעוֹת : שִׁיכְּמוֹ מְשׁוֹת שְׁכִיתֵן ה—
לַחְדוֹת : וְזֹאת וְכָרֵי וְמִמְרִי וְכֵיהָ עִיהָ הָרְשָׁה הַזֹּאת
רִשּׁוּם קִימוֹת לְהַרְשִׁיעַ לְהַנְעִים גַּלְהוֹת : עַל כֵּן שׁוֹמֵת
שִׁשִּׁים עַל וְחֹת

נִמְצָת אֲהֵלָה אֲמִירִי יֵשׁ שְׁלִישָׁה וְכִמְצֹת אֲהֵלִיבָה
גַּם לֹא יְכוֹלְתִּי לְהַבְרִישָׁה שׁוֹמֵר
נִמְצֹת אֲהֵלָה גָּדַרְתִּי לְבִיצַע אֲמִירִתִי וְכִמְצֹת אֲהֵלִיבָה
וְמָכַתִּי וּבִיצַע אֲמִירִתִי שׁוֹמֵר
נִמְצֹת אֲהֵלָה הָיִיתִי צוֹעֵן וּמִיתָתָם וְכִמְצֹת אֲהֵלִיבָה וְשׁוּמֵר אֶל תַּאֲרוּשָׁתָם

בסכת אהלה זעקתי אליה חוי " ובסכת אהליה:
חרדתי ועזקתי הוי הוי " שומו
בסכת אהלה טסתי לברוח כשבי ארי הראשון " ובסכת
אהליבה עשתי ללך אל מקומי הראשון שומו
בסכת אהלה פגלתה לא נאמרי עליה קינות " ובסכת
אהליבה לעת צאתה נמתי קראו למיקונעות שומו
בסכת אהלה כסרתי שכסתי קדשי ובסכת אהליבה
נתתי את ידידות נפשי: שומו
בסכת אהלה סכסתי נחומים להנחם ובסכת אהליבה
עליה פעתי הוי אפחם: שומו
בסכת אהלה פיל בא אוהה לחטוף ובסכת אהליבה
עד חש פ רוח כילפס יעשוף " שומו
בסכת אהלה קראתי שאירית יש פה ובסכת אהליבה
רמתי ועתה מה לי פה " שומו
בסכת אהלה שלשים ושתים שנה הייתי מפיגה: ובסכת אהליבה
תעיתי אל תמגי פיגה " שומו

תעומה בכל מלה · ולקינה בכל מלה ··

עוגבנו

ארוחים ארוחים וגביהים: בנשותיכם
קום עשה לנו אלהים: גרמו לשבר לחת
מעשה אלהים "

עגנינו דרוזו דור המרבי בפלה: כהוציאם רשת הארץ מחה
וספו במדבר שלש מאות אלף
עגנינו זרו עשרת השבטים מכל מעגלים: ויחברנו לשני יגלים
שהלשלט עד לחודש והקבר חילות גלים "

יצעונו היות בושים ונחפרים : בכהן ובביא אשר
הרגנו ביום בעירים : לכן על זכו נשחשו עסנים
אלה סופרים :
מלאו חצות ירושלם חללים : בטאעות אשר עשינו
לכזוע למעליים סוערנו לכל מחבלים "
עננו עין מטם " בעשע אשר הרעינו לכנום :
ועמקנו ליהפיר ביד אוריבום "
קשו ועבו עד עליות : בישע אשר בצענו ורעיש
יסודי תחתיות : שופכו אכני בית המקדש ובתי
כנסיות "
תקפו מתקפה בהכלו אשר כבר נחרפה : ותעתענו
ברעב בגלות ובבזנתה "

לו ידלה בעוני ושלכה חישו : עברי ושוד נהפה שליה
דברים רבים בהשה : זכרתי משפטיך ומכולם
ואתנחמתי : רוחה ושחוחה עד קץ נחמתה " מ
נחמה למהה מחולי : שומרת מיטתה לקול פתחי לי :
ומוות כי למר ימה לי : רשעתי ונטמתי ונגש ל
מהלי "

חלל איכה בלו קדשים : מעת כי נעתק אור ונחש
קדושים : בלע בשבי עצן קדשים ואפפם
רעות בכל חדשים "
דין נכי עשור : שמחת זתעלות מדור לדור למסור "
דרך מאז מנין בריאה לאסור : בחיש הראשון בעשור "
על היה דית משפטי שבי : בחיות בן טן מטיג שאוני "
ויחרוס יציד וכי אשני : בשמשה עשר לחדש חשני "

כִּתְרֵי זָהָב מִיד גָּלוּל רִשְׁעָה כִּגְלָה בַּבּוּד וְכֹהֵן טָעָה חֵשׁ
מְרוּאָה לְקֵץ הַשָּׁעָה לְאוֹסְפוֹ בַּשְּׁלִישִׁי כָּעֲשִׂירִים
וְשִׁבְעָה

נִתְקוּ טַבַּעַת לְאוֹת מוּסָר וְשֵׁשׁ צָרוֹת נִתְּנָם וּמִסָּר

יֵשְׁבוּ לָאָרֶץ עַל נְגִיד וְשָׁר שִׁשָּׁר אֵירַע פְּרִיעֵי פִּשְׁפֵּשׁ
עָשָׂר

בְּנֵי בְלִי מְחִית שְׁאָב עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים מִשִּׁשִּׁין עֵת שְׁאָב
לְאִמּוֹתָם יִשְׁאֲלוּ אִם יֵשׁ אָב עַל מָה עָשָׂה כֹּסֶד
מִשְׁעָה סָאָב

יַעֲנוּ מָה הוֹעִיל לְחִשּׁוּק גָּלוּל עֵץ יָעוּר לְשׁוֹעָה כְּנִתְנָה לְחָלוּל
נְבִיאֵיךְ שָׁפְלוּ יְקָרֵיךְ לְהֵלּוּל וְנִבְחֲרוּ שָׁמֵם בְּחֻמְשָׁה
גְּאֻלּוּל

וְאֵינָם סְכוּתָה עַל מִקְדָּשׁ קֹדֶשׁ כְּנֶהֱרַג כֹּהֵן וְנָבִיא בְּמִקְדָּשׁ קֹדֶשׁ
עָשָׂה חָמָס וְגִפְּשׁ סְאוֹת גְּרֵשׁ עַל פִּיד שִׁמְעִי פֹּ
בְּשִׁלְשָׁה לְחֹדֶשׁ

וְאֵין עֹטֶה עֵטָן עַל מֵי שָׁרִי כְּמִשְׁחָטוֹ בִּרְכָלָה בַּשְּׁמִינִי נְסוּרִי
עֲמֹק חֲל לְךָ עַל מְגִלַּת מוּסָרִי כְּמִשְׁרָפָה בְּבִסְלוֹ מוּסַ
עֲשִׂירִי

עוֹד אֲחֵלִי קוּמִי גּוֹלִי לְבַל יִסָּתֵר כִּי כָל סָמָךְ בְּעֲשִׂירִי וְלֹא סָרִי
רְאֵה חֵטְא נִבְעָה כְּגוֹלֶל וְטָמֵר וְיִשָּׁלֵם לִי חֵטְא
אַחַד עָשָׂר

וְסִיכֵי יְרִיעוֹתַי שָׁכְנוּ חָזוֹן וְדִרְדַּר כְּגָרוּ שְׁמֹנָה עָשָׂר יָמֵי זֵד
חָדָר תִּקְרָא יְמֵי בְּרָכָה יְשָׁרִי מְחֻדָּד כִּי לוּלֵינוּ וְשֵׁשׁ
טְהוֹרִי מִשְׁמֹנָה עָשָׂר

זָכוֹר יְצִיאָה הָיָה לָנוּ

לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת מִכְתָּם לְאָסָף׃ לְמִרְעֵשׁ שְׁמֹר חוֹב אַרְבַּע
כְּאוֹת מְחוּחַב׃ כִּי אִם לְיֵדַע אֲשֶׁר אֹהֵב׃ וְאִיזֶה
אוֹמֵר יִהְיֶה פֹּה׃

נִלְעָתָה בְּמִסְפְּנוֹת לְיִתּוֹם׃ בְּמֵרֵם לְחוּתוֹם שְׁלִשׁת יְמֵי אוֹפֶל
טְתוֹם׃ וְלֹא נִשְׁאַר מְתוֹם׃ וְאַחַר מְחַמֵּשׁ מֵאוֹת
עֲלֵי פְּכֹה׃

מִי גָּאַלְתָּ כִּלֹא עִיד דִּין׃ בְּמֵרֵה לְרֹגֶם׃ טְאֵלִים לְפִגֶם׃
טְחֹשׁ לְסִגֶם׃ לְאָמֵי לְמִי כֹּה׃

מִי דִּשֵּׁאתָ טְאָף וְכוּפְיָה׃ יִשְׁנְדוּ לְהַלְחֵמָה׃ חֲמִשֹּׁת מַלְאֲכֵי חֵימָה׃
בְּיוֹם מְיוּסָדָה׃ עַד נָגֵו כֹּה׃

מִי וְרֹגֶת מִשְׁכָּנִים׃ וְהַבְּעֵרֹת הַסּוֹכִים׃ עַל שְׁלִיו מְיֹאוֹנִים׃
אֲשֶׁר הָמָה מְלִינִים׃ הָלוֹךְ וְבָטֹה׃

מִי וְיַחַת נֹאשׁ תִּבְעֵרוֹת׃ אֵישׁוֹת בְּעֵרוֹת׃ מִלֵּבֵן וְחִוְרוֹת׃
אַרְבָּעִים וְשָׁנִים מִסְעוֹת׃ עֵרוֹת מְיֵרוֹת מְשָׁא וְמַפָּה׃

מִי זְרַמְתָּ חֲמִשָּׁה עָשָׂר אֶלֶף בְּשָׁנָה׃ יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה׃
אַרְבָּעִים שָׁנָה שְׁחוֹר שְׁטֵנָה׃ עַד הֵרִיעֹתָ׃

מִי חִלַּלְתָּ אֶרֶץ לְכִלּוּי וְלִשְׁרוּף׃ וְלִהְיוֹת מְאֻגֶּרֶת׃ אַרְפַּעְתָּ
עֶשֶׂר אֶלֶף עֲרוּף׃ סְגִירִין לְחֵרוּף׃ מְבֻרְכִי כֹּה׃

מִי שָׁנַחַת וְחִסְעַת כְּעֵרֶת׃ אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף׃ וְנִשְׁמוּ מְלֵאָה
נְעֵנַת שְׁחוֹם עֵין׃ עַד פֹּה׃

מִי שָׁכְחָה גְּדוֹלִים יָם כְּעֵד הַמְעֻלִּים מִים׃ וְשִׁכְמוּ מְמֵרִים׃
מֹשֶׁה אַהֲרֹן וְמִרְיָם׃ כְּדֶרֶךְ אֲבִיהֶם בְּלֹב יָם לְדִגִּי׃

מִי מָתְתָּ שִׁבְטֵי מְשֻׁכְּטִים׃ עֲשׂוֹת בָּם שְׁפָטִים׃ נְגֵד מְשַׁפְּטִים׃
כִּימֵי שֹׁפְטֵי הַמְּשֻׁפָּטִים׃ וְאֵין אוֹמֵר מָה׃

מִי לְמַטָּה הֵהֵן וְבָכִי בְּשֵׁן בָּמוֹ׃ חֲמוּ עֵינַי׃ וְכֵן בְּשָׁמַי׃ דּוֹר
יִשְׁעֵנִי׃ וְתֵן לְשֹׁבֵי הַכּוֹנִי׃ וְאֵין נוֹשִׁיעַ׃

לְמִי מַתְחַתָּה מִדַּת חִדִּין בְּגִלְבּוּעַ תַּת וִדִּין "
בְּעֵד נֹזֶב תִּכּוֹעִדִּין פִּפְּסָה בִּרְצַת כַּה "
לְמִי נִגְפְּתָה עִם מַלְחֲמָה עֶשְׂרֵת מֵשָׁנִים לְהִלָּחֲכָה וְנִגְרָעָה
חוֹמָה בְּאָה וּבְחֵימָה עַד תְּהוֹם לְרִפּוֹ "
לְמִי סִגְרְתָה שְׁרִים בְּשְׁרִים בְּמֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף נִסְדְּרִים
כְּלֹם אֲסוּרִים זֶה בְּזֶה בְּמַלְכּוֹ "
לְמִי עוֹלֶלֶת בַּחֲבוּר וְלַחֲלַח כָּל יֶבֶשׁ וְלַח נִתְעַב וְנֶאֱלַח "
בְּיַד שָׁל בֶּן כּוּשְׁלַח לְאַחֲרִית לְהַשְׁלִכּוֹ "
לְמִי פְּלֵיטַת אַחֲרֵי כֵּל זֹאת מְקֵיִם דַּת זֹאת יוֹרִים בּוֹ חִצּוֹת "
חֵיצִים שְׁחוּזוֹת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חֲרוּזוֹת בְּדִבְרֵי נְכֹחַ "
לְמִי עִמַּתָּה סָחוֹב וְחִשְׁלָךְ עֶשְׂתֵּי עָשְׂרֵי כְּזֹלֶךְ
קְכִירַת חֲמוֹר מִתְלַכְלֶךְ פִּנְצָא עָלָיו לְסַפְּכוֹ "
לְמִי קָרְרַת פְּנֵי גֹרֶן עֲגוּלָה וַיֵּצְאוּ בְּגוּלָה חֶרֶשׁ וּמַסְגֵּר גָּלָה
כַּאֲשֶׁר תַּעִיק הַעֲגָלָה פְּעֻלָּה כְּשׁוּבְכֶם "
לְמִי רְגִשְׁתָּה פַּת קוֹל שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה תַּת קוֹל
לְלֹא שְׁמִעָה בְּקוֹל לְעֻמְקוֹר מַשָּׂא בְּכָה "
לְמִי שְׁלַחַתְּ כְּמֵרוֹם אֵשׁ לְלַחַשׁ בֵּית אֵשׁ בְּיַד קַשׁ יָבֵשׁ
וּמַעֲרֶכֶת אֵשׁ בְּרֹס חָזִיד לְהִתְבָּאֵשׁ מִטָּתוֹ וְנִסְּכוֹ "
לְמִי תִּפְתַּחַת בְּמִזְרַע רֵעַב וְהוֹעֲלוּ בְּעֵב בְּנֵעַר נִתְעַב מִקְעָר
רוּחַ לְלֵעַב לְמִי עוֹלֶלֶת פֹּה "

פֹּה עֲשִׂיתִי לָכֶם וְכֹה עֲשׂוּ לִי אֲבוֹתֵיכֶם וּמִירְכֶם
הֵיכָה דּוֹמֶה לָכֶם "
לָמָּה תָּרִיבוּ וְלִי תִּלְכֶּסְ שְׁקַתַּנְתִּי בְּחִינּוֹתֵיכֶם לְמִשְׁן
כֹּה "
מִי לְמִי עֲשִׂיתִי טוֹבוֹת פֹּה לָמָּה תֹּאמְרוּ לְמִי עוֹלֶלֶת
פֹּה "

לְמִי טָעִיתִי יְדִיד יַיִן הַר בֵּית יַיִן בְּנוֹת בֵּית לַיְיִן שֶׁבֶת בְּכִפָּא יַיִן
לְמַלּוֹךְ עֲלֵיכֶם׃

לְמִי חִסַּרְתִּי לְהַרְפּוֹת מֵאָה וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה רַבָּנוּת מִשֶּׁלְמוֹת שֶׁהוּא
מְשֻׁלָּה בְּלִי מְרִיטוֹת לְחַיֵּילֵיכֶם׃

לְמִי עָמַדְתִּי מִלְּכֶם וְאֵלּוּפֵם וְדוּקְרוֹ עֲלוּפִים מֵאָה וּשְׁמוֹנִים—
וְחָמְשָׁה אֲלָפִים נִכְוֹאוּ לְהַבְרִילְכֶם׃

לְמִי וְהֵעֲרִיתִי בָּכֶם כָּל חוֹזִים וְכָל הַפּוֹחֲזִים וְיִהְיוּ בּוֹזְזִים וְלֵינִים
מְלֵיזִים עַד מָאוֹ עֲלֵיזִים וְעָתְרוּ גְּבוּלְכֶם׃

לְמִי תְּאַרְתִּי אַף שֵׁשׁ שָׁנִים עָמוּס עֲשׂוּמִים פְּחִין שְׁנָאֲנִים
וְשִׁבַּרְתִּי עֲלֵיכֶם׃

לְמִי דִּלַּגְתִּי לְכִלּוֹת חֲמָתִי כְּאַפִּי וְכִחַמְתִּי אֶת אֵימָתִי בְּהַר נַחֲלָתִי
מְרִי לְחוֹמְלֵכֶם׃

לְמִי גְּדַלְתִּי שְׁלֹשֶׁת יְלָדִים לְכִבְשָׁן יוֹרְדִים וּפְלֵטָם שַׂר גְּדוּדִים
וְלוּהֲטוֹ כַּשּׁוּדִים לְהַעֲלֵכֶם׃

לְמִי בָּקַרְתִּי שִׁשִּׁית עֲדָרִי בָּא לְחַדְּרִי לְבֵית עֲדִי בְּיַד אַדִּירִי
לְהַעֲגִילְכֶם׃

לְמִי אָוִיתִי מְצוֹא קוֹרֵת רוּחַ וְנִתַּתֶּם עֲלֵי לְרוּחַ אַרְבַּע מֵאוֹת וְשִׁבְעִי
נַחַת רוּחַ שֶׁהוֹצֵאתֶם רוּחַ הַקִּין לְדִבְרֵי רוּחַ

טִשְׁפְּרָה בְּבִשְׁקְנוּ וְתִכְפְּנוּ כְּלִיפַּוְתְּכְנוּ כִּי לֵיִן לְהֵיכִנוּ מְטַמְּנוּ
מְנַחְנוּ מְבוֹתְיִנוּ מְלֵי לִי ׃

אִם תֹּאכְלֶנָּה נָשִׁים פְּרִים עוֹלְלֵי טְפוּחִים מְלֵי לִי
אִם תִּבְשַׁלְנָה רַחֲמָנִיּוֹת הַיְדִידִים טְפָחִים טְפָחִים
אִם תָּגוֹזֶנָה פֵּאַת רֹאשׁ וְתִקְשְׁרֶנָה לְסוּסִים פּוֹרְחִים מְלֵי לִי
אִם תִּדְבַּק לְשׁוֹן לְחִיךְ נְעָמָיוֹן עֵירִים מְלֵי לִי
אִם תַּהוֹמֶנָה זוֹ לְעוּמַת זוֹ וְנִבְשַׁל פְּנֵי עֲרוּחִים מְלֵי לִי

אִם הָאֲמִירָה זוֹ לָזוֹ תֵּבֵי אֶת בֵּיתֵךְ וְהוּא חֲבִי כְּמִטְחָה נְתָחִים נְתָחִים ׳
אִם תִּזְמִין מִשֶּׁר אָבוֹת לְבָנִים מְמֻעָרוֹת וְשִׁיחִים ׳
אִם תְּחוֹיְבָה בְּנוֹתֵיכֶם עַל חַיִּק אִמּוֹתָם נִתְפָּחִים ״
אִם תַּמּוּסָה רוּחוֹת עִזְּלִים בְּרוּחוֹבוֹת קְרִיָּה תְּפוּחִים ׳
אִם תִּקְדְּנָה כְּשִׁכּוֹל רֵיחַ וְעָמוּק שָׂרִים אִם עַל בָּמֵם שָׁחִים ׳
אִם תִּבָּשְׁלָה שְׁמֹנִים אֲלָפִים מְגִיפִים מֵעֶרֶב אֲלוּחִים ׳
אִם תְּלַחְשָׁנָה רֵיחַם מְבִיא מְלוּחִים וְטֹרוֹת נְפוּחִים ׳
אִם תִּמְעָטָה מֵאֶלֶף מֵאָה וְשִׁבְעָה עֲשָׂרָה עַד אֶחָד לְמַפָּחִים ׳
אִם תָּנוּסָה לְמִסְךְ הֵיכָל שְׁמוֹנִים אֲלָפִים אֲרָחִים ׳
אִם תִּשָּׂרְפָנָה שָׁם עַל אוֹתָם הַנַּפְשׁוֹת הַקּוֹדְמִים כְּסוּחִים ׳
אִם תֵּעָרְפָנָה עַל זֶה נֶקִי שְׁמֹנִים אֲלָפִים כְּהֵמָּה עֲרָיָחִים ״
אִם תַּנְחָנָה נַפְשׁוֹת מְרוּחָרִים מֵרִיחַ תְּנוּבוֹת שִׁיחִים ״
אִם תַּעֲבֹרְנָה עַל אֶבֶן אַחַת תִּשְׁעָה קַבִּין כְּזֹחִי יְלָדִים מְזוּחִים ׳
אִם תִּזְעָנָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת יוֹנְקִים עַל שׁוּבָה אַחַת מְרוּחִים ׳
אִם תֵּרֵאֶינָה רֹאשׁ עֲמוּמוֹת סְבוּלוֹת כְּבוּלוֹת עַל יְדֵי רַב מַטְחִים ׳
אִם תִּשְׁכַּבְנָה בֵּין שְׁפָתַיִם בְּנוֹת מְלָכִים מְשׁוּחִים ׳
אִם תִּתְעַפַּשְׁנָה הַמְּרוּרִים וְהַכְּתוֹלוֹת בְּעָמָּם עֲתוּחִים ״

וְזֹאת תִּהְיֶה לְמוֹפֵת לְכָל בְּרוּעִים : הִי כָל כַּל שִׁכְנֵי הָרָעִים ״
כִּה שֶׁמְּיָרְמָם כּוֹרְעִים ׳ וְכָה מְשֹׁר עֹשֵׂי לֹא מְיֻדָּעִים :
וְכֹה תִּתְכַּלֶּינָה נְשָׁמִים בְּרָעִים מְשֻׁחְרִים ׳ מִם יָפֵתֵּי מְבִיחֵי
מִן תְּבִיאֵי לֹא מְשֻׁחְרִים ׳ מם
נְמַס גְּדֻלִּי וְרַמָּתִי בְּחוּבִי : וְהֵם מְשֻׁשִׁי בִּי : מש

אִם הָעִירִי תְּלוּנוֹתֵיכֶם : וְיֵעוּ מַעֲשֵׂי וּמַעֲלֵיכֶם ׳
וְחָנֵנִי עֲנֵנִי בִּי :
אִם שָׁמוֹעַ שְׁמוֹעַ מִיַּדְתִּי : עֲוֹתִי וְלֹא עֲנִיתֶם אוֹתִי : מַה הִלְאֵתִיךְ עֲנֵה בִּי :

אם רזעו האזני עיתי ולא קראתם אותי
מה יעשתם בי :
אם קראתי ותכבידו אזנכם תיקראו ולא אשמע לכם
מה תלינו בי "
אם עירים שלחתי והערתי בכם מפתמיט לשובב אתכם :
מה תחטרו בי " "
אם פתאים תאהבו פתי וסרוש ופתאים עברו ונעגשו
מה תבחשון בי "
אם על דגן ותירוש תתגודדו ובפרה סוררה סרדו
מה תסורו בי "
אם סרתם מן הדרך והבאתי בלבבכם מורך
מה תתגרו בי "
אם נאצנו קדוש ישראל נזרו אחור ויהש ימין אחור "
מה תפחרו בי "
אם כאנתם ארבע עד אנה ונגמלתם ארבע עד אנה
מה תדברו בי "
אם לבן אמון נסרתם בפסרה ודמו נדרש בעברה
מה תתחלו בי
אם טחן ונביא נסקל כשבת וכפור ורמו מוכיח ועליו אתכם
אוכיח : מה תענו בי :
אם ישובו ללא על ונפלו שריהם בסיעל
מה תרגנו בי "
אם שטרחתם מוכיח בשער ובא עד בשער
מה תחשבו בי "
אם חזקו על דבריכם מה דברתם רעתם כלם
מה תשיחו בי :

אם זכרון השם אחר הדלת בהשחתם: ותלפד נשמותם
מה תעני ללון בי:
אם חזיון עתותי השלכתם לטוד: ונצמתם בפחד
מה תכבידו בי:
אם הקניאוני כלא עם ואני אקניאם כלא עם ואמרגיזא
מה תכעיסו בי
אם הם נמלאה ירושלם שוא למה: ושאכלו את ישראל בכל פה
מה תגידו בי
אם גמלתי שולמי רע והסיר טוב ברע
מה תואילו בי
אם בקשתי ללא בקשוני ונדרשתי ללא דרשוני
מה תשיבו בי:
אם אמרתי הנני קראתיו ולא ענני
מה שלכם נערתם בי
אם יחדל במקדש יי כהן ונביא תמידו אשלח לכם
את אליהו הנביא

מי למהוטרת מי למטמיס
מי למהוטים מי למטמיסים

ישקע שופר בעיר ותריעה והיא לא תרויו
ונשיועעה בכן עותה שכוע טרם נפריעו
עד מתי לעדה הרעה
וארבה וילך טפקש וחסיל חסל פל ביוקש
הוי המכעיסותי ועקש עד מתי יהיה זה
לנו לכוקש:

הֵבֵל הַבָּלִים הַכֹּל הָבֶל שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה שֶׁעָשׂוּ בַּהֲוָיָה חָכָם
וְאוֹמֵר הַלְלוּיָהּ נְשׁוּא עוֹל סֵבֶל " עַד מָתַי תִּשְׁתַּטֶּה עָלַי
זְדִים זָרְמוּ זְדוֹנַי " יְאֹרֵךְ יָדֵן וְשׁוּנֵי עֲדָנַי "
חִשַּׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם הַוּוֹנַי " וְאוֹמֵר עַד מָתַי רְשָׁעִים יַ"
שָׁרוּחַי וְאוֹתָכֶם פָּתִיתִי " טֶלֶת שְׁפָתוֹתֵיכֶם הִשְׁלַחְתִּי "
יָצָאתִי לִמְעַנְכֶם וְכָל שִׁפְחַתִּי " עַד מָתַי פְּתָאִים תְּאַהֲבוּן
מְאֹרִי וְכִלְכִּיא פֶּרַע שָׁכָב " נִפְּתוּ מִמֶּנִּי נָפֹל לְמִשְׁכָּב "
לוֹ נֶאֱמַר עִוְרָה עַל תִּשְׁכָּב " עַד מָתַי עָיֵל תִּשְׁכָּב "
מְגֹרֶיךָ מוּשְׁמָה תִּבָּל " כְּנִתְנָה רְשׁוּת לַמְחַבְּלִים לְחַבֵּל
טָהֳרָתָהּ וְאַטְמָהּ כָּאֵכֶל " עַד מָתַי אַתָּה מִתְאַבֵּל "
שִׁיחַן שׁוֹשַׁנַּת עֲמָקִים " וְסַכְתִּי מִמְּעָקִים "
עָבַרְתִּי עָלַיִךְ וְהִתְחַפָּקִין " עַד מָתַי תִּתְחַפָּקִין
פְּרָצַנִי פֶּרֶן עַל פֶּרֶן " כְּשַׁלְשָׁה זֵיבָלִי מְסוּכָאֵת שֵׁרֶן
עָדִיק הוּא יַ" הַמֵּבִיט לָאָרֶץ " עַד מָתַי תֹּאבַל הָאָרֶץ "
קְרָאתִי שִׁמְךָ יַ" " מְתָהוֹם מֵרִבְּנֵן מֵי זְדוֹנַי "
רוּחִי רִפְּתָה מֵהַעֲלִי מְדֵנַי " וְאוֹמֵר עַד מָתַי יַ"
שִׁחַרְתִּי לְאֵשֶׁל תְּלָאוֹת " וְהוֹשַׁבְתָּנִי עָלַי בְּלָהוֹת וְתַחֲלוּאוֹת
תִּפְעַנִי כְּמֵךְ עוֹשֶׂה פְּלָאוֹת " עַד מָתַי קֵץ הַפְּלָאוֹת "

שֶׁל מְלָה וְשֶׁל וְלָה עַל מְלָה וְשֶׁם כּוֹסָה עִיב עִיב
יוֹרְחֵי מַיִם "

תַּפְתָּר

לְאֵלֶם תִּרְשִׁישִׁים מְרוֹן " וְזַעֲזַעְתָּה עוֹלָם
סְעַב וְרוֹן " כְּלִי חֲטִיטָה אֵשׁ בֵּין בְּנֵי אֲרוֹן
שְׁנֵי מִקְדָּשִׁים אֲשֶׁר בְּמַעֲלָה וְגַשְׁטָה " זֶה עַל גַּבֵּי זֶה הוֹאִיל
בְּעֶלְשָׁה " וְגַבֵּת אַחֲרִישׁ אֶשְׁתַּלֵּךְ וְאֶתְבַּשְׁלָה "
רָאשֵׁי הַבְּדִים נִגְּנוּ בֵּין הַמַּרְסוֹת " וְאַרְבַּע גְּחָלִים מְרִיד מַהֲלָא

אַרְבָּעִים יוֹם עַד וְהוֹם מִלְּחֹכוֹת ׃
שׁוֹחֲדִים מַטֵּי קֹדֶשׁ מְדֵד ׃ וְשִׂחְתָּה וְהִלֵּלֶת אַהֲלֵי שׁוּדֵד ׃
אַתָּה פָּקַד אֶל כָּל הַשְּׁמוּעוֹת כְּתִידֵד ״
אֵיתֵי הָאֵרְתָּךְ טַעֲנָה כִּי יָצָר כָּל כְּלִי חֲסוּת אֲוִי עִם הָאוֹצָר ׃
וְלֵךְ הַפֵּחַ וְהַגְּבִירָה וְנִמּוֹ עֵצָר ״
יִשְׁמָא אֲוֹ אוֹשְׁלָה ׃ וְעִבְרֵי שְׁכִים לְקְדוּשׁוֹת וְהוֹשְׁלָה ׃
יָכִין וּכְעֵז לְהִשְׁתַּפֵּר נִגְלָה ׃
חֵרוֹת שִׁלְחוֹת זָהָב שָׁלָלוֹ ׃ וְלִעֲרִיכוּם נָמוּ אֵיזֶה אֲדוֹן אֵלּוֹ ׃
לְאוֹצַר שָׁכַר לְקְדוֹשִׁים הוּטָחָלוֹ ״
וְלֹא עוֹמְדִים נָעוּ מִפְּעָמִי ׃ כְּטַהֲרוֹ מִכּוֹנוֹת מִתַּךְ מַחְמִי ׃
וְזֵרִים קְרָאוּ יְמֵי הַשְּׁמָר ׃
שְׁתִּים וְעֶשְׂרֵה כְּיוֹרוֹת ׃ נְתוּנִי לְבֵל וְהֵנָּם שְׁכוּרוֹת ׃
וְשֵׁנִי הַמַּאֲזוֹרוֹת כְּאֵזֵי קְדוּרוֹת ׃
עֲשֵׂה הָאוֹשְׁבִים אֲשֶׁר בְּמַרְכָּבָה ׃ פְּהַרְדוּ לָאֵרִין זוֹהַר חֲרִיקַעְכָּבָה ״
חוֹלֵשׁ עַל גִּיחַ לְפִי מְפַרְכִּים בָּא ״
וְיוֹת הַמּוֹרְדִי מְעַת רוֹדְדִי ׃ הַשְּׁלָאִים עוֹד לֹא לְטַרְטָה יְרוּדִי ׃
כְּלֵם רְעִים עַל בָּמוֹתֵי עֵב דּוּחִי ׃
לְפִי הַכֶּסֶף וְכְלֵי הַזָּהָב ׃ קוֹצֵץ וְשׁוֹפֵט מִבֵּית הַלַּחַב ׃
בְּאוֹת הַהֲדֵר שָׁחַט עֵזְרֵי רָהָב ״
וְאֲשֶׁר עָרָא מְהוּכָה וּמְטֻבָּה ׃ לְהַקִּיף מַלְאָכִים פַּאֲשָׁה מְעֻבָּה ׃
נְטוּבָה ׃ דְּשׁוּר פְּתַח וְעָנִי אַחֲרָיו אֵיכָה ׃
וְשָׁמוֹנִי וּמוֹאָבִי וְהוֹנְאוּ הַכְּרוּבִים ׃ וְכִכְלָה הָיוּ אוֹתָם
מְסוּכָבִים ׃ הַשָּׁה כָּכָל הַגּוֹיִם כִּית
יְהוּדָה חֲשׁוּבִים ׃
לְשִׁתִּי מֵעַל חֹהַלְּ מְגֻרוֹתָיו ׃ וְאֵ אַדִּיר שְׁמוֹ לֹא אַתָּה תְּהִלָּתוֹ ׃
לְגַלִּים כְּהוּשַׁם כִּית תְּפִלָּתוֹ ״

זמרי שחק הוחשו מפעם : ונם מה לכם שה אין היום ש
מה תקלסון מלך משעת הזמם ׳
והכהנים על משמרותם נשמעים : ועל מחלקותם עמוד
אסטרטיוטים : ונמוּ איה מלך אשור
צרחים ״
הכלים המשוחים בשבי הולכים : והשרים והסגנים נכ
ותמור כדים שק חגרו מלאכים ׳
ריק נכו ופחו עימו ׳ והנה מיכא מהלך לשמו ׳
ושרים הולכים כעברים חזם בעינו ׳
נאוה עטה וכבד המטרה ׳ ונטה ידו אל א הטרא ״
ועיר שבעה מלהאירה ׳
בשאון נאריה בידיר בל ׳ ברח הודי כעל מת מרעבל ׳
פקדון הרוחות בו כלילה לא יקבל ׳
אמר למשחיתים חמתי ותכתי : את ידידות נפשי בידכם
עזבתי את ביתי ונחלתי נתתי ״

לשה לנכח תשבחנו : תשבחנו לנכח לשה ׃
להים של השמים רמה : ורע ותהביך לרוממה :
הבוים מזמרים נהרימה : ונתופפם לחלק מלחמה :
ולכלימה : עבד תשקיף וכרוע יי משמימה : שם

איכה

אמרת פרעה נכה ׳ אבדת פרעה נכה ׳
נעשיר מפות ליחבו ׳ נעשיר ובעוניו
והגלה מלך ושר משפט ׳ נשה ועלה אריה משופט ׳
אתה רפית ידיעת ים : לשה לנכח תשמח ׳
העכרת בכם בעלות ים ׳

וַעֲבִירֵנוּ וְכַעוֹנֵנוּ וְעַד עֲלֵי עֲרִים הוֹסִיס נִים׃
שִׁטֵּי הַמְכוֹנוֹת וְהַזִּם לְמַה לְכָכָה הִשְׁכַּחְתָּנוּ׃
זְרוֹעַ לְפִי לְכָה מְנוּדֵי וְחִשְׁרַת מִן וְשִׁפַּת עַר׃
וַעֲבִירֵנוּ וְכַעוֹנֵנוּ שָׁמֵא וְשִׁטָּא עֲלֵי גַּבֵּי׃
וְשִׁמְרִי הַנְּחוֹשֶׁת שְׁבֵי לְמַה לְמַה תִּשְׁכַּחְתָּנוּ׃
וְיִדְרַת לְסִינֵי בְּקֹדֶשׁ כִּתְּי עֲנָאוֹת הוֹרִדְתָּ לְחֹר וְחָקֹדֶשׁ׃
וַעֲבִירֵנוּ וְכַעוֹנֵנוּ לִיחֹבַט שׁוֹנֵא וְצַר וְנִבְנֵם בְּקֹדֶשׁ׃
וְשָׁמֵא טָהֳרַת וְקֹדֶשׁ לְמַה לְמַה תִּשְׁכַּחְתָּנוּ׃
וּמְחִיצַת רֹאשֵׁי תַּנִּינִם נִסִּיכֵי מוֹאָב וְמִדְיָן הַמְעוֹנְנִים׃
וַעֲבִירֵנוּ וְכַעוֹנֵנוּ שׁוֹטְאִים עָלֵי כַּעֲנָתָם
וְשָׁט אַסְתֵּר וְכָרִים לְמַה לְמַה תִּשְׁכַּחְתָּנוּ׃
וְעֶשְׂרֵת מְלָכִים שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד׃ פּוֹלִיט נְאִימְתָה וְפַחַד׃
וַעֲבִירֵנוּ וְכַעוֹנֵנוּ עָרִים וְקִישׁ עֲלֵי יָחַד״
רִינֵט בְּשִׁמְרִי וְכָחַד לְמַה לְמַה תִּשְׁכַּחְתָּנוּ׃
וְה קְוֵעַת כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ רֵעֵדוּ מֵאֵי כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
וַעֲבִירֵנוּ וְכַעוֹנֵנוּ שׁוֹעַ עָלָה עַל מְשׁוֹשׁ עַל הָאָרֶץ
וְנָפַל וְאֵרֶץ פְּרֶץ עַל פְּנֵי פְּרֶץ׃ לְמַה לְמַה תִּשְׁכַּחְתָּנוּ׃

מִלֵּי נָא לָמָּה מִלֵּי נָא לָמָּה
מִלֵּי נָא לָמָּה מִי חִטְּיוֹנֵנוּ׃

יב נִשְׂאַת נִבְנֵם לְהֵיכָל פְּרַח וְדוֹדִי מִן הַהֵכָל׃
נְדִיף וְנִדִּיר שׁוֹמֵי הַעֲרֵכוֹת דִּישׁ וְכִבָּה נֵר מִן
הַמַּעֲרֵכוֹת׃
וְשִׁמְחַת עוֹלָת וְהַמְּחִי וְעָלַם בְּרִבִּיד הַמְּכִיד״
יְהִי שֵׁת לְטוֹבָה חֹרֶף וְנִדִּיף וְכִשְׁלוֹם יָצָא״

טבח חריק עלי כיותי יום אשר נלכדה נתר
כתים כתים להריגה וקיבם לים הגיע דמם
מגלגל היה אחד מלעים נמשך למלים ארבעים
סלם סלם נמו ערמים יעשאם עדי לכרמים
שגר חכש כיאות בני סופרים צלמות ולא סדרים
קפל עוללים נספריהם ריגמם באש בשרפותיהם
שחש שמונם אלפים ושאכזיהם דת מאולפים
ומיה מי יכן ומשי מים
על כן ממרתי שמע ממרר נבכי

יהלי

אשר תאנת על לא כראשית ~ עם
כבור לערפו לפה לכנח ישודד יד
שודדים: ונהייתה כרועה בעשיה ורגשת ורגנת
ועתה מה לי פה ~
אהלי אשר קוממת לאיתני חדים בחרדת מי אפוא למה לנו
עופות ביד זרים ונהייתה כעמור טודד על גג מר עזה
מה לידידי פה ~
אהלי אשר פעתה למעני לעיר ~ ואתה שבור פה לפה לנעו
עירער ביד עדלים ונהייתה כנטשא ויער ואתה איוי
מושב פה ~
אהלי אשר נחיתה בעבי הזד את אשר ישנו פה ואינבפה
לפה לכנח פיאם ביד מודדים ונהייתה כלא יעד
להושיע מה לך פה ומי לך פה ~
אהלי אשר כונהה מול מכון לשבתך: לחופך לחופו
לפה לכנח ישע ביד יעים ונהייתה כשם בחלל
ואין עוד נביא ונביתי ואין פה ~

ואלי אשר חמיתה מאד פו מתאב מפה ומפז
לפה לכנה זיתה ביד זרים, ונחייתה כותקן יוצא וחוצה
ולא עברי פה"
ואלי אשר חיכנתה פו לשכך להשליך נורל פה לפה לכנה
זוחה ביד ארמים ותחייתה כגר הארץ, ונחתי פי לא נשוב
עך מואו פה"
ואלי אשר בעון בינה חשכו טובי נשפו לפה לכנה
אופל ביד ארורים ונהייתה כאורח כמלון,
ויעזה מה לילה,

מפה ומחנג שולים, הרופים רשולים
מעטם ומתמפלים עד הטחם מבלים,
ויריך ומחתם ורחק מחנחם ויקול מרי נהם,
חשל מלה ומחם"

ך יצחמוני הכל וכטורי לאכל"
נחלת חבל כבד עלי סבל"
ה ים בכל שנה עין עלי שונה,
והנני עשונה הרי כמה שנה,
חרון ונגנז ארון
נשנה שברון במסרבי מרון
יתי חרטה ועדרי נשבה
וידת אהליבה בידי ישבה,
על אריה מפוכבו על אריאל והסביבו,
והערה מפוכו מנחתו ונסכו
ג חמונים משוחי שמנים
כאוי נמנים אלפים שמונים,

זנבם כאוי בעזרת הפלביא׳
אריוך פסו לביא על רס פחן ובביא״
חרש למשוואות כלאה תשואות
בני סופרים ומשנאות יוחד מארבעמאות׳
שסה מדי לאבר ומזוי
ותשלח במחמדי כוראי בסי׳
יעצוה לחנך פני גור מחנך
בפה אחד לדמן זקן וישיש ויחנך״
ככוד שלישית על קדש ראשית
כשעת חרישית פתה לחשית׳
לחצה לחלק בני חלק וחולק
פתבו שאין לכם חלק כשם אש דולק׳
מרירה אוים עדיפות אדום
ואעה בזדון לאמר כם ומדום׳
נעדה עם ארכלן מואב ושעון׳
להשבית אכלן נלחוריב ארמון׳
סלו אבירי ועדי חכרי׳
והובלנו גבורי לעין כל עברי׳
עיפה נפשי להורגים למספר הזריגים
פאיל עורגים ועליך טהרגים׳
פולינו כיום קרב בכזרח ומערב
רכים מעזיב קחל ועם רב״
צרות מצרות זה מזו כצרות
גדולות וכצרות אריכות לא קצרות׳
קשרו עטתם חגרו חרבותם
אגרו חמטותם האריכו למעניתם׳

ואנחותי ועצבים שיחותי
רש נחמתי ואתה יי עזר כיתי
עת חרפתם חרפו כשמעם
שמעם ויומיהם אפי כינעתם
והם אויבו ומה לכם פה
וחרה אפו ואין עוד לרשוע
ומחיכם ישועי כעם הונחו עבדי לבעל
עד ישקוף כמעט כוריד שאול ועל

"תיך ומחם"

יום אמריה אין קץ ויצין קוזה לקץ
תיך ומחם
יום בשוחה כאוצרות ויצין בעדות
תיך ומחם
יום עבוה בעשרים ויצין נוחרה כמכבה בברמים
תיך ומחם
יום דברה אנו ואפסי עוד ויצין קרסליה לסעוד
תיך ומחם
יום הודיה עלילה בלשון כם ויצין היתה לכם
תיך ומחם
יום וסעה לא חשך ויצין לה חשך
תיך ומחם
יום אללה ובשוחה ויצין זעוזה ומחוסה
תיך ומחם
יום חפיקה אדרין ויצין חובלה בפרין
תיך ומחם

אדום טבחה שבחה ויצין לם במחה
מיך ומחם
אדום ישבת נבשחון ויצין בתפחון
מיך ומחם
אדום כלה משופשה ויצין הגדה חוצה
מיך ומחם
אדום למיה מלוכה ויצין פרוכה
מיך ומחם
אדום מאירת מענית ויצין פתענית
מיך ומחם
אדום עגנה לחולאים ויצין לעיים
מיך ומחם
אדום ששה ושמחה ויצין כשבחה
מיך ומחם
אדום עצובה ומיללה ויצין לחורבה
מיך ומחם
אדום פתוחה במעלה ויצין באבלה
מיך ומחם
אדום עלוחה בסמשלה ויצין שושלה
מיך ומחם
אדום קוטה לצור ויצין הוקרשה זר
מיך ומחם
אדום רבשה עשוב מרשה ויצין רחקה מישועה
מיך ומחם
אדום שמחה בהולילים ויצין עמה בפסולים
מיך ומחם

וּמִם וּמְכֹה מְאֹדָה · וּמִזֹּן טוֹבָה כְּכָל אֲדָה ·

וּמִיָּד וּמִכֹּחַ ·

ה נחטאינו

חוֹג מִקְדָּשׁ
וּבְעוֹטֹתֵינוּ נִשְׁרַף הֵיכָל ·
וְעִיר שְׁחוֹרָה לָהּ קְשׁוּרָה מִסְפָּר : וְצִבְאָ הַשָּׁמַיִם כַּשְׁאוֹקִיטָה ~
וְגַם בְּמִדָּה שֶׁכְּשֵׁי יַעֲקֹב · וְאַף מַזָּלוֹת יִזְלוּ דִּמְעָה ·
וְגַלֵּי יְשׁוּרוּן וְחֹשׁ רֹאשָׁם כִּימָה וְכִסִּיל קְדוּרִי פְּנֵיהֶם ·
וְחִירוּ אֲסוּרִים וְלֹא כְלֹא שׁוֹמֵעַ יְעִקּוּ בְּבֵיתָם וְלֹא עָנֵם
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאָרְצֵנוּ רוֹעָה נֶאֱמָן לֹא הִשָּׁה אָזֶן ~
וְקִישׁ לְכִשְׁוּ שָׁקִים וְצִבְאָ הַשָּׁמַיִם יֵחֵת הוֹשֵׁת נִסְתָּם
וְשֶׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ וִירֵחַ קָדַר וְכוֹכָבִים אָסְפוּ נָגְהָם ~
וְהָרִאשׁוֹן טוֹבָה בְּמֵי נַפְשׁ עַל כִּי כִבְשׁוּ לְשָׁטְנָה הוֹבִלוּ ·
וְלֵלָה וְהִשְׁכִּיעַ שׁוֹר בְּפָרוֹמִים עַל כֵּן כִּסֵּר שׁוֹר שְׁחוֹ קַרְנָיו ·
וְעַ תְּאוֹמִים חֻלָּה מְכֻעָס כִּי דָם אַחִים נִשְׁפַּךְ בְּפִים ~
לְאֶרֶץ בְּוּשׁ לְגָאוֹל מֵרֶשֶׁן כִּי הִתְעַלְּמוּ עֵיחִי צְבָא ··
וְזֹ נֶרֶשׁ מִיכָל אֲרִיָה כִּי שְׁאֵלָתוֹ עֲלֵהָ לְפָרוֹם ~
טוּרוּ טְרוּלוֹת גַּם בְּחוּרִים עַל כֵּן טְרוּלָה קָדְרוּ פָּנֶיהָ ·
וְגַם סְחוֹרִים וְנִקְשׁ תְּחוּשָׁה כִּי נִכְרַע לָט כָּל מֵתֵי מְחַיִּים ·
עֵיקֶב לְכִשָּׁה פָּחַד וְיִרְאָה כִּי בְעִקְרְבִים יִסּוּרוּ עֲרֵינוּ ·
וְחִקְשֵׁת נִהְפְּכָה לְאָחוֹר כִּי צוּר דֶּרֶךְ קְשָׁתוֹ כְּאוֹיֵב ~
עֵרָה דְלִי כִּי אֲמָרִים עַל רֹאשִׁיט : וְתִגְלִי דְלִי מְלֵא חֲמָנוּ יָבֵשׁ ·
וְיִי נִשְׁמַע לְחַמְסֵי קֶרֶן כִּי גְדִי נִגְדַּע וְשָׁעִיר הַחַטָּאת
וְתַ אֲחוֹר מְסִלּוֹ דְגָלָם כִּי כְדָגִים מְאֻחָז בְּמְצוּדָה רָעָה ~
טוּ מְעוֹר וְשֶׁבֶת הַמְּרוֹם שְׁנֵי מִסְרֵט בִּיד יַד וְשִׁלְשֶׁלֶת ·
וְעוֹר נְאֻמָה עֲרוֹשׁ יְשׁוּעָה : וְאַסְלִיזֵן שִׁסְתִּי אֵלֶיהָ בְּרוֹחֲמִים ·

הדרת מלכותך תגדה על עליון : והמלוך עליו לעולם ועד "
אתה תקום תרחם ציון : כי עת לחננה כי בא מועד "

קינה מחברת לדיך ומן בחטאיו "

בת ציון

שמעתי מקוננת אחריה : אוהה על ס
שתיתי וכיציתי שכריה .
אלי עריטה לשכיבה אשר חשכו כאוריה
כברזלת תגורת שק על בעל נעוריה "
תלילי יער הלכנון אריך אש אוכלה
שער ציון יספוד כי אלי עשה כי כלה "
ומתפלש העזריה . כי שכתה העבודה .
והלשכה תקונן על כי אספו סנהדריה "
לשאת כירה עבדה אוי על זרע אהרן
וגם קדש הקדשים אוי על גניזת ארון
והפרוכת תשקן אוי על מקומי ותרון
כי ראתה זרים גלו סתריה .
והפחתה תקונן איה קשרת סמים .
ולב אחרן נקרע על אורים ותומים .
והמזבח יתרגז על עולות ושלמים .
ביזוע לא סעתה יביטו סודריה .
ילילי הוי לוים כי יער נגעתי .
ותעתה הפטירו כי יעלה נרותי "
והאהלת כתאונן אין מקים ירישתי "
והתורה תערעם כי חדלו שומריה "
חול יחול השלחן אי עורכי כערכה .
יכונה תחונה איכה שכתה מלאכה

וְעַמִּי כָּל זֹאת מְהוֹדָה נִתְבָּה
וְלִמְנִי עֲרֵיהֶם הֵלְכוּ שְׁבִי עֲרִיהֶם "
מַה מְיֻחֶלֶת יוֹם רִצּוֹן מִפְּעֻלָּה עוֹר
קְשׁוּרָה כְּעַפְּדוֹר בְּיוֹר עֵר עֲזוּב וְעָעוּר '
וְשָׁרִים יִתְנוּ עוֹלְלוֹת כֶּרֶם נְעוּר
וְקִקּוּד כְּמָה נִפְשְׁתָּ וּפְרִעַת גְּרִיהֶם ~

" מִשׁ תִּקּוּד לָמָּ '
" מִיכְוּהוּהוּ "

לְמִשְׁכָּךְ אֵלִי — מְקוֹמְנוֹתִי '
לְמִזְמוֹרוֹת מְהֻלָּתִי — וְתַעֲשׂ זְבָחִי "
לִיתַ מְחוֹלָתִי " — וְיוֹרֵךְ חֵי חֵי "
וְיִדְשׁוּ כָּל חֵי — כִּי חֵס נִפְלְאוֹתִי "
וְהָמֵר פְּנֵיךְ עַל מִקְדָּשֵׁךְ הַשְּׁמֵם לְמַעַן

ר"ת "

רִבּוּי	אֲנָחוֹת	מְאֹנָה לְהִנָּחֵם
	אֲבֵלִים לָטַחַם '	
מִשְׁכָּבָה רוֹעִים '	אֲרִיוֹת וְרֵעִים	טֶרֶף לְהַכְנִיעַ "
מִכְשָׁה וּשְׁמוֹנָה	תַּשְׁוּר אֲמָנָה	נְסִיכִים שְׁמֵנָה "
הֵם אֵין יְשׁוּם	וְלֹא אֲנָחוֹם	עַד בֹּא מְנוּחוֹם '
יְפֵה נִיאַת עַר	מְאֹד לֹז הַעֲר	כִּי מַצָּע קָצָר '
אֹזֶל לֹא הַאֲכֵל	וְכֹל וַאֲכֵל	וְאֵיךְ יְשׁוּם הֵיכֵל "
רְמֵם וְנִסְתַּפֵּק	וְהֵן פֵּא אֶל פֵּא	כִּי רֵאשׁ אֲבֵא "
וְכִי אֵין יְשׁוּם	וְלֹא אֲנָחוֹם	עַד בֹּא מְנוּחוֹם '
אֶל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת	מִתְשַׁלֵּחַ רֵאוֹת	נָאוֹת תְּנוּאוֹת '
וְחֵד בַּיָּמִים	כְּעֵבִים וְתָמִים	הוֹרוּ לְהִתְעַמִּים "
וְעִירוֹ לֹא יְרוּן	חֵת וְדֹם '	וְאֵיךְ יְשׁוּם הֵדוֹם '
הֵיאֵין יְשׁוּם	וְלֹא אֲנָחוֹם	עַד בֹּא מְנוּחוֹם '

זמם מלכי ערך | כי יעד ערך | משפט וערך ׃
זכר הויצא וערך | וישלחן עדך | ימרוך פידך
חז שלם דת כהן | והוא לא פהן | לכנות פוחן ׃
חנה איך יכהן | ולא אנחם | עד פא מכחם ׃
שוב ערק מעיר | מפזרח העיר | וחל כעך העיר ׃
טרף מאריחי | טלש עשרה ירחי | פרית אזדוחי ׃
ירא שם ויקרא | יראה קרא | הי שוב לבקדה
יגוני איך ינחם | ולא אנחם | עד פא כנחם ׃
כבא שמש לן | קח מאכני אולם | שתים עשרה סלם
כחז עולים ניחדים | עלי ערדים | ירא כיחדדים
לישע קוה | אחדית ותקוה | בשם אל נקוה ׃
לבטן איך ינחם | ולא אנחם | עד נא כנחם
כלל שלח נא | וחנן סלח נא | ואם אין כחני נא ׃
כשכך חימה | מאני חומה | ראות נחמה ׃
נגו על פרוש | הוא יתא ראש | טחונים לפרוש ׃
טה איך ינחם | ולא אנחם | עד פוא כנחם ׃
סוים איש כית לחם | פחוסר גואל לנחם | משרשיו טתפרחח
סמכוני באשישי | לחמי לאשי | גזע ישי ׃
עירו אוסר | ולשורק לכשר | רגלי כבשר ׃
עמו אז ינחם | יאמר המרחם | על ידי מנחם ׃
פגעות מנפכים | מנחות ונסכים | שמונה נסיכים ׃
פרח בחור ושוב | בן קיש מבשר טוב | לנחם הזר חשוב ׃
עוקץ פמצפה כאופן | עמת חזות ישע מוכמן | ועדין לא זמן
עין תנחם | תקום תרחם | על ידי מנחם

ויהי יקוום יעל הירדן

ניחום

יוֹם מְכֻמָּן רִפְּדָה לְרָמוֹת בְּטַחֲדִי עֲמוֹס
לְמַחֲדִים תְּגֹרֵשׁ וְתַקְדִּים פּוֹנֶה קְדִים "
הֵן הוּא מְיֻרָאָה נִפְעָנָה רָאָה עָלַי לְהַרִיעָה "
חוּשׁ מְנֻחָם עַיִן תְּנַחֵם עַל יְדֵי מְנַחֵם
שְׁקֵט שׁוֹבֵי שָׁלוֹם לְהָשִׁיבִי עֲמַח וְתַשְׁבִּי
שְׁמֵאֲבֵי עָרִי שִׁבְעָה סוֹעֲרִי חוֹבֵן וְהוֹעֵר "
וְשִׁים לְחַרְבִּיעָה פּוּם יְשׁוּעוֹת לְרִבְעָה חֲדָשִׁים אַרְבָּעָה
מָשׁוֹךְ תְּרַחֵם עַיִן תְּנַחֵם עַל יְדֵי מְנַחֵם ^

יָמִים

חֲדָשׁ וּבְעֶת הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הִיא אִשּׁוֹן הוּא ב
חֹדֶשׁ נִיסָן אֲמֹנִם בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בּוֹ
מְנַחֵם בֶּן עַמִּיאֵל פּוּאוֹם יָבֹא בִּבְקֻשַׁת אַרְבֵּל "צֶמַח מְזוּבּוֹ
וּבְגָדִי נָקָם יִלְבַּשׁ בְּחִטּוּבּוֹ "
שִׁים הֵהֵם וּבְעֶת הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי הוּא חֹדֶשׁ אִיָּר נְגִינוֹת
יְגֵלִי בְּנִיצְרֵי שִׁמְשׁוֹם הַעֲלֵה עֵרֶת קֶרַח לְעֵין כָּל שִׁבְטֵי ב
וְגֵלִי אַמָּא יוּז מִקְשָׁשִׁים מַעֲרֶטֶת כּוֹאֵב עַד נַחַל
הַשָּׁשִׁים
שִׁם הֵהֵם וּבְעֶת הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ סִיוָן וּס
יְיוּסִי אֲשֶׁר מִיּוֹ בְּמוֹרְבֵי וְרֹעַשׁ גָּדוֹל בְּחוֹמוֹת יִוָּגֵר ב
וְכִרְאשֵׁי חֲדָשִׁים יִהְיוּ לְפֹת בֵּר " וְתִרְגַּז הָאָרֶץ וּמוֹד
רֵי יְדוֹנֵר "
שִׁם הֵהֵם וּבְעֶת הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַרְבִיעִי הוּא חֹדֶשׁ תָּמוּז זַעַם
וְעֶבְרָה בַּעַל תַּעֲצֻמָה וּמִלֵּךְ כִּבְלַעֲדֵי שָׁמַיִם יִצָּא חוֹסֵן ב
" וְסַטְיָן יֹאמַר לֹא יָצָא זֵרוּחַ וְהַצָּלָה לְמַעֲשִׂים תַּעֲצֻמָה
מ
שִׁם הֵהֵם וּבְעֶת הַהִיא בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ אָב ב

טהור יעש בגדי נקיתו וחר הזדמם יקח מצרעתו
יצא משיחו בגדולתו כשמש בגבורתו
בימים ההם ובעת ההיא בחדש השלשי הוא חדש אלול
כשרון ירדו בן שאלתיאל וירדו כישמעאל
לעזיך מלוכת נחמת אל ולא ישאירו אחר בשמיהם
בימים ההם ובעת ההיא בחדש השביעי הוא חדש תשרי
כחומות וכסכך יהיו בכל גוי טרא כלקח לו גוי מקרב
גוי ויאמר לכו ונכרזם מגוי לבזות נפש
למתעב גוי
בימים ההם ובעת ההיא בחדש השמיני הוא חדש מרחשון
סיני יהיה בגלות ראשונה וכו ולפדרי תצא שושנה
עשרה אלף יגלו במשענה ולא תהיה כראשונה
האחרונה
בימים ההם ובעת ההיא בחדש התשיעי הוא חדש כסלו
פתאום תפיל חרב משפטים ורם ושגעים יחלך כטלי
מים יצח משלש ושר תשיע יהוש הוכים בפים ומוש
יקומו ויחש מיאמים
בימים ההם ובעת ההיא בחדש העשירי הוא חדש טבת
קול יגע שיקרי יום יום אוי נא לנו כי פנה יום יבי
רעב יהיה ארבעים וחמשה יום ושם יתהלל נרון
יי יום יום
בימים ההם ובעת ההיא בחדש עשתי עשר הוא חדשש
שבט יהי מתשעים ומאה אלף ובלמים שריון משה אל
שכלולית רביעית יעשו כינלע ואלף ושם אור
ירוח אלף
בימים ההם ובעת ההיא בחדש שנים עשר הוא חדש אדר

מיכן בעין

ועין סרין יהי למאכל כמו פרי עמה שאמר כן שקין יקליפוהו
יאכל ולחרשיו יכיר על מאכל בעין וכחרף יהא נאכל ו
ולא יבאיש ויריק ויתקלקל כי בשעה שהוא בעין יתבלבל ו
ועל הענבל היוצא מפרות היכל יעלה על שפתי כל עין מאכל
והיה פריו למאכל ועליהו לתרופה נאכל לרפואת כל אדם
וסכל להחתיך על ריחם עקר ומשובל

ובעינבן על יאכל לחם וכעגב אשה ל
עלייח רזום כי תעבור הירין בבל יחם ששים רכבות העבר בל
ריחם מלי עזר ועצך וטחם ויציט מעיר בעשב ושוחם
ויצאתם ופשוחם כעגלי סרבן כאסרת
רוכל להתאבק משפחה בפשפחה להדבק צימין ושמאה ל
להתחבק עם נרודים ואראלים להאבק לכשאם לנטלם
בצורם אותם לרבק

ויפראו שמים חדשים ואתם יהיו ששה ועשרים חדשים ו
והשלשה אחרים המיושבים ומקדמם מיובים ארבעה וחדשה
וספר העשרה למו רודשים וביניהם שבעה רועים מפורשים
עמקי הברית למו מפרשים אשר מאז הם מיושבים ימא
לשער עתן קדשים וכא יל אחים וכל חדושים ושלשם שני
בני חיצחר מאושבים ובמחנם שמנה נסיכים דרושים מן
הישר למו הורשים ומהם ישרע משיח לקדושים למשוח
קדש קדשים תתנן לעליונים מיוחדשים ויונים אר
אריפותיהם ושים בכנף רננים מיחודשים עם אברה חסיה
מחודשים

ותחלק נחלת עבי חלק מחלק על פי הגורל מיתחלק לשלשה
עשר התחלק ונשיא בתוך יחול חלק שבעה שבעים מנין

שלו חלק " וחמשה מתימן יחלשו חלק "
וכל חלק וחלק יהא מיוחד חלקו כשאת קדיים
שה חלקו שאורך אין סוף לחלקו כי מזרח שמש עד מבואו
ואין חלקו אבל ראשו יחד נחקו " עשרים וחמשה אלף קנים
יחוב חיקו כשבעים כיל יעיקו והמשיא יכדיל מטעת חלקו "
כמשלית מרובע כמידת האלף עשרי
חמשה אלף מעמן יכוד לפהכם בלי חלף רוחב עשרת
אלפים על אורך חמשה ועשרים אלף ומגב יחיל ללויים
מלף מכוונים באורך כרוחב לעלע האלף וקרמה ויפה
עין לעתים משלף ושחר בתוך פתוך עשרים וחמשה אלף c
חמשת אלפים על חמשת אלפים לעלע האלף הוא העיר
ומרשית כניה לתלף "

כי ארצה כן רחבה וארכה ומרחבה כן גבוה
עזה ומרחבת וטסבת עד למעלה מתחשבת ועד
שמו נכוד מסבת ועד לי המקום משבת גשה לי ואשבר
משת וישב לימין אותה מישבת ~

ושני חכמות לה מקשות חכמת אש וכבוד
מה מחשות " שתים עשרה דלתות לה מנוקשות שנים עשר
שבט בשעריכו זקופות מדי חדש בחדשו ארבע תקופות
יכואו להשתחוות ארבע תבשות
ושמה שערי גן עדן גן ושבע כתים משוערים בגן ועץ החיים
שוך הגן ותחתיו ששים ושמונה שרי אגן שלשים
ושמה מעלות פשט כגן מהלך חמש מאות שנה ממגן ~
ושמע קול עדים בגן וכבו לשעבר נהלך בגן יתהלך
כתוכם פתוך הגן
ושם ויהיו ארבע תכיות " ויאמרו זה אלהים אחינו ולא נמות "

הוא יתגנו עלמות · הוא יתגנו בעלמות · הוא יתגנו כל
עלמות · הוא יתגנו בשתי עלמות · ואז יראם שלש נשמות
זיז ולויתן וכחמות · זיז המטעים בל מין כלי משמיעות קול
כנגדו בעלומות · ומכהה מאורות · עד תהומות · ויוציא להם
נהר נהמות ·

אשר רכבו אלף הרים · ואטסו כאלף הרים ·
משקהו כאוסם עדרים · יכל היוצא מערן לארבעת עדרים ·
ישלח שרשיו משקהו להרים · וכל חיתו יער אליו מדשדרים ·
מימיו לשנות מבהרים · וחקוק בו שלשים מפתם שהורים ·
להשהר לישרים וכחורים · מגעירו מפרק חרים ·

הנה נא בפתנו כחו · ומעירין משקהו
על טריחו · ואוט בשרירי בטט מוכיחו · ומי יבל לעמוד מפ
יחפוז ככוח ארץ להגביה זעבו ·
וכל חיתו שדי ישבין לקנן בו · ואחרי כן יורד בנחת זעבו ·
וישבין מעופפים נאצו · לבל יפזקו מחיות החשבת מדו
כי ריחכן הוא בכל מדות שבו · ויושב עמלך בפסיגו · עד
יום מיכן לשחק בו · ויגלה לעם קדוכו ·

ונגדו ינעג לויתן · ושוד בחכות יחיתן · כי עוד ו
לשחק טנן · לעתידים עורד לויתן · להנתן למו במזן ·

מלמטה יחולולו לו דגים גדולים · ומלמעלה יצלילו לו אחת
אחד ושבחו מהללים ·

תחתיו חרוזי חרש · מגעריו מכהה גלגל חרס · ירפי חרס
על טיט חרס · כרוסי על חרס ועשתו חרס ·
ירתח כסיר מצולה · סגר חותם עד
עולה בקשקשותיו · עוכש כל מי מעולה · לעמאו עולמי

שלח לשוא ריזח ותעלה "

מפחידיו יצא עטן מריחו כל מי בשן ׃
שריר בעקבו ירראו חיות ורומסן ׃ ומחן ישובע וירושן ׃
יחמל ותהום לשיבה בו לבבשן "

בעפעפי שחר מסעה בעינים כחלש ׃
שתי וששים וחמש עינים ׃ מעוב אמות שעים ׃ משוטה מביני ׃ ששים
ויש לו זוגים שנים ׃ שריה שחלתן ושעים שבם ׃ והוא
ליחם מלך בחחים ׃ מיכן שמשתה בעזים לכן שנים ׃

ותן מכלם בכר וגרול ׃ וגם סמיכה בפיהו כחיל גרול ׃ מסמיב
משפת הים הגרול ׃ וכבא יום הגרול ׃ יאמר המלך הגרול ׃
ושם מיכל לגוי גדול ׃ וישלח בו השר הגרול ׃ ואנו גדודים ׃
הגדול ׃ לפרוש עליו חרם גרול ׃ למשכו בחבה בכו—ן
הגרול "

ושמו בו רמחים ׃ ויחשוב לתבן ברזל מרמחים ׃ ועוד ירדפהו ׃
מרמחים ׃ ללקש נחשבו לו תותחים ׃ ורוץ חיצ קשת ׃ יברחהו ׃
קשת ׃ לעין רשכון טושת ׃

ויקלט בו אכזם לסלע ׃ וט נהפכו לו אבני ׃
דלע ׃ ואז יחרה לשיתם לבלע "

ויגבה ראש מול אלים ׃ ומשאתו יגר—ן ׃
אלים "ומלאו ניחל נכהלים "

ויורע אל מעוז ׃ ויתן בקולו קול עוז ׃ לשלוחבו ׃
קעוז ׃ להושש גלי מעוז ׃ בעוזרו ילין עוז "

ואז ישכון בטעין גאם " ויכרו עליו ישבי ׃
ולהושש בין הגעגים ׃ ויעמור שם לעתים מזומנים ׃
ויחדרו משופטם ׃ ויתגו כעין מזומנים "

ואחד כאחד יגשו שניהם ורוח לא יכא ממנו
וקדושים יראום מעמיהם "אך יצנו לפניהם ורגר "ישוחק גם לשמ

ויתחיל סקרין לטרח בסדרניו והה כבאות אפיקי מגנו ויכער את
עשיבו ואחז בגזה אשר ממתנו "ויטם מעפר לבן עיני שדנו
וימם מעפר לפעמי עפעפיו "ויטם ויברח מפניו ויאחזו בחשו
עשנו "בעיני בושם שושניו ויעלה ריח קטרית עד שמי מעוש
וכל גן העידן בעגבניו ובת יקל תפוצין מפרומיו תפיחי יהד
בשמיו להפיח פו ריח סמיו "

ואז יעורר עמון ותימן ויסובבו לאות וסמן "
ואזור עוז חיל ויאמץ וישוב על בריח מזופן ויצא לקראתו ד
מיופן וילפתו שבית פו בזמן ויתבוסר אליו מוכמן ויספיס ט
כדרניו פאמן ורג לעומתו יתיפן וסנעיריו ישחיז לזמן
ולשחטו בם ירמן זה קרנו למולו יעקמן וזה סנעיריו
למולו יקימן ומימך כך שניהם ישימן לשחשם ולטפם
להחרימן ויתנו מאכל לעם נאמן ויביט פי לא אלמן ואמר
כריך הא השאבן כי כל הבר ודבר אשר מאז זמן הקיצו לזן
זמן " זמן "
והוא מעולמים "נקרא עור עולמים ויצר מיה שכ עולמים ונל
לקנם פל נעלמים לכסוד בית העולמים הפכוון עד לא עולמ
אתו לגזרות פונט מעולמים סמן לשבתו עולמים ומשמו
עולמים וישע פ משיחו ועמו לעולמי עולמים "

"פ"

כתוב

תביאימו ותשיעמו בהר נחלתך מכן לשבתך
פעלת יי מקדש יי פונט ידיך "
הנה בניתי בית זבול לך מכון לשבתך עולמים ואמר פ

לירושלם מרחמים ביתי יבנה בה נאם יי צבאות וקו ישטה
ירושלם ואמר פה אמיר יי שכתי אל ציון ושכנתי בתוך
ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת והר יי צבאות הר הקדש
מגדל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו
עולם ואמר יי אלהים אל תשכ פני משיחך זכרה לחסדי
דויד ואמר יי נחם יי ציון נחם כל חרבותיה וישם
מדבר כערבה וערבתה כגן יי ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול
זמרה ואמר שם אעמיד חזון לדוד ערכתי נר למשיחי

זם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלם
עירך ועל ציון משכן כבודך ועל היכלך ועל דביר ומזבח
ושלח להם משמרתם בית זרים חרמוסה בכל ערי ציון וכלעוה
ומן ורשעה עובדי פסילים גלישראל עמך נתתה לזרע יעקב
אשר חרפת נערה יי אלהינו מעפרה והקימה מאדון דויד
עליה עטרת שלום וכתר שושנת כבוד גוים כי באש הצתה
אש אתה עתיד לכלותה ואתה ואני אחיה לה נאם יי חומת אש
סביב ולכבוד אהיה בתוכה טאי מנחם ציון עירו ואבלי עמו
וכלה ירושלם

מה שמחי דוד עבדך וכי

ושלשה תפלות של ע כתב רבן יהוד בן סגר חזק עזנו ורחם
ישלימון על יהוס ויתן חוט טכה כהנים ולא יתקל מזיס
קיים בנו ביה ושחריה ולא שלט שכח ולא ואל יחק טייב
פלוה וכו לעזין " יהכל טוטחה חוט הכל " ושחריה ושיתין
שלי יקודין יהיה נקבץ ויבוא יכנסת ולא שלי הדיוק יחוט
יחון טוחה יהל הט ועל " יקודין כי תלוי טנס נבוא

תוליך בנים ובני בנים ושלשתם בארץ
והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל

ועשיתם הרע בעיני יי אלהיך להכעיסו : העידותי בכם
את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ
אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עלי
כי השמד תשמדון : והפיץ יי אתכם בעמים והשאירתם מ
מספר בגוים אשר ינהג יי אתכם שמה : ועבדתם שם
מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ו
יאכלון ולא יריחון : ומבקשתם משם את יי אלהיך ומצ
כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך : בצר לך ומצאוך כל
הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יי אלהיך ושמעת
בקולו : כי אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא
את ברית אבותיך אשר נשבע להם : כי שאל נא לימי
ראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים א
על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר
הגדול הזה או הנשמע כמוהו : השמע קול אלהים מ
מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי : או הנסה אלהים ל
לקחת לו גוי מקרב גוי במסות באתות ובמופתים ובמלחמה
וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ככל אשר
לכם יי אלהיכם במצרים לעיניך : אתה הראת לדעת כי
הוא האלהים אין עוד מלבדו : מן השמים השמיעך את
ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת
מתוך האש : ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בזרעו אחר
ויוציאך בפניו בכחו הגדול ממצרים : להוריש גוים גדלים
ועצומים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה
הזה : וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד : ושמרת את
חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב

[illegible] ארץ כנען אשר אני נתן לך
כל הימים :
[illegible]

אמיתם נאם יי אין ענבים בגפן ואין תאנים
בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום :
על מה אנחנו יושבים האספו ונבוא אל
עיר המבצר ונדמה שם כי יי אלהינו הדמנו וישקנו מי ראש
חטאנו ליי : קוה לשלום ואין טוב לעת מרפא והנה בעתה :
משמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אבריו רעשה כל הארץ
ויבאו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה : כי הנני משלח
בכם נחשים צפעונים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יי :
מכליגיתי עלי יגון עלי לבי דוי :
הנה שועת בת עמי מארץ מרחקים היי אין ביון אם
אין בה מלכה המעיסוכי כעסוני בפסיליהם בהבלי נכר : עבר
קציר כלתה אנחנו לא נושענו : על שבר בת עמי השברתי
קדרתי החזיקתני : הצרי אין בגלעד אם רופא אין שם
כי לא עלתה ארוכת בת עמי :
מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה
יומם ולילה את חללי בת עמי : מי יתנני במדבר מלון אורחים
ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים :
ידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה
אל רעה יצאו ואותי לא ידעו נאם יי : איש מרעהו השמרו
ואל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקוב וכל רע רכיל
ואיש את רעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר
שקר הועה נלאו : שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אתי

נאם יי׃ לכן כה אמר יי צבאות הנני
צרפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת עמי׃ חץ שחוט לשונם
מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר וקרבו ישים ארבו׃ חל
אלה לא אפקד בם נאם יי אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי
על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר
קינה כי נצתו מבלי איש עובר ולא שמעו קול מקנה משוש חשמה
ועד בהמה טרדו הלכו׃ ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת
ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב׃
מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר
פי יי ויגידה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עובר׃
ויאמר יי על עזבם את תורתי אשר
נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה׃ וילכו אחרי שרירות
לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם׃
לכן כה אמר יי צבאות אלהי ישראל הנני
מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים מי ראש׃ והפיצותים
בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב
עד כלותי אתם׃ כה אמר יי צבאות
התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבואנה
ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו
יזלו מים׃ כי קול נהי נשמע מציון איך שודדנו בשנו מאד כי
עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו׃
כי שמענה נשים דבר יי ותקח אזנכם דבר פיו
ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה׃ כי עלה מות בחלונינו
בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחובות׃ דבר
כה נאם יי ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמיר
מאחרי הקוצר ואין מאסף׃ כה אמר יי אל

יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו ואל יתהלל
עשיר בעשרו כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי
וגו׳ עושה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם
יי׳.

מזמור לי׳ בבמות שמו קדוש ישראל.
לחיי היתשורה יחדון עד יעקב ריל. ויון יחול יהי רצון לפני יי׳
ויללו רין ויחיירין פה כחיי כהרין יחול ובה לעין ויהיה קדוש
ויון יחול ויחי יחול כריתי. ובו יקדיש פה ישמחל. יהללון לחם

במנחת ט נאב

מה שנא הסגרה ויחיירין יבחלון ויחול יחזי. ובה לעין ויהי יחול בריתי
יקדיש עד לשלח ויחיירין פה ויחול בלא. ועלה ולשתות יקדירן גשמי
ויחל ויזה פחי ועשויה הכתב עליל. השלוי ויטהיר בלא ויחוריס
יקדיש עד לשלח ויחול הגיבנו ילין. ויחי בזחריה יון יחול יחזי.

שובה

ישראל עד יי׳ אלהיך כי כשלת בעונך: קחו
עמכם דברים ושובו אל יי׳ ואמרו אליו כל
תשא ונקחה טוב ונשלמה פרים שפתינו: אשור לא יושיענו על סוס
לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בך ירוחם
יתום: ארפא משובתם אוהבם נדבה כי שב אפי ממנו: אהיה כטל
לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון: ילכו יונקותיו ויהי כזית
הודו וריח לו כלבנון: ישובו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו
יין לבנון

אפרים מה לי עוד לעצבים אני עניתי ואשורנו אני כברוש רענן
ממני פריך נמצא: מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יי׳
ופושעים ילכו בם ושמרים יכשלו בם

ויחל החזן יהי רצון יהלל ומחזירין השליח לתקומו ויחזרון
קדיש עד לעולם ותתקבל תפלת היחיד ויזכיר עבינו ורחם
תקומו שכחלת יזכיר לינו חזר שבבר יזכרו בשחריה
ויחל טרטה כהנים ויקדיש בעיר ותפלת שחרית וכו׳

״ הם סדר ט באב ״

יוצר לשבת נחמו

את יום פדותכם אחיש וערב גדולתכם
נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם ״
באשר לקח בעוליה גם נחמות אכפילה
רפו על לב ירושלם וקראו אליה ״
גיל ושיש להנבר גמל עבי המדובר
קול קורא במדבר ״
יראו הוד אלהינו והדרו ועושים צביונו ומצפים פאר
חזקו ותתחזקה לעשות בהאמירו להאמידו
קדוש ״
דורשי תורה ומבקשי פניו ותורתו ישאלו דרך ומסלול
הוראה יסולו כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו
הר הקדש בית מושב יי היושב אחל קרא לכל המונו
ונגלה כבוד יי
ולא יכנף עוד נזר ונומר ועיניך רואות שיבת שומר
״ קול אומר ״

וְעָנָת כְּלִי מְעִיד כַּעֲשֹׂב לְהַצְמִין: זְדִים יְדַמּוּ כְּמַסּוֹכָה כְּלִי לְהַחֲצִין
יָבֵשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ:
וְיֵל עֹנִאִים עַל אֲרִיאֵל וְעַל עַמּוּד לְכַלֵּם: חֵיל יַאֲחִזוּן וְיָמוּגוּ חִלְלֵם
וְדַכֵּר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם
מִנְחוּשֵׁר מוֹרֶה וְחֹטְאִים בְּדֶרֶךְ בְּצַלְמוֹ לְהַחֲסֶה בְּצִבְיוֹן
טוֹבוֹ לְטַהֵר וְלוֹמַר זֶה אֵלִי יְשַׁע עַמּוֹ עֲלִיזוּן
עַל הַר גְּבוֹהָה עֲלִי לָךְ מְבַשֶּׂרֶת צִיּוֹן
יְמַחוּ וְיַעֲלוּ עִם נוֹטְחֵי בּוֹ יֵשַׁע וּגְדוּלָה לְעָשׂוֹת לְמַחוּשְׁבוֹ
הִנֵּה יְיָ אֱלֹהִים בְּחָזָק יָבֹא
נְוֵה הַלְכְנוֹן שְׁעִית כָּל נוֹעָה כְּבִיר יִרְבִּין עָמּוֹ שָׁם נָשׁוּב מְרֵעָה
כְּרוֹעֶה עֶדְרוֹ יִרְעֶה
לְמִשְׁלוֹ נִקְפּוֹ וְגֹדֶל בְּעֵינָיו אוֹסֵף עֲמוּסֵי מֵעִים
לְהוֹצִיא מְלֵאוֹ יְדֵרוֹשׁ וְיִתֵּר לְפָנָיו קְבִיץ נַחֲלֵי מְשׁוּלַת מַיִם
מִי מָדַד בְּשָׁעָלוֹ מַיִם
וְעַל טַחְמוֹתַי שִׁיחַרְתִּי בְּחָזְיוֹן עֲדֵי נֶאֱמָנִי
מַאֲמָרָיו מְלֵאִים שָׁמַעְתִּי וְיָחֵלוּ כָּל חֲמוּדַי
מִי תָּמַן אֶת רוּחַ יְיָ
וְנִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל לְמוֹשִׁיעֵנוּ: נִגְלָה לְרוֹשׁ טוּבוֹ יְשׁוּעָה לִיוֹעֲנוּ
וְאִישׁ עֲנָתוֹ יוֹרִיעֲנוּ
וְיֵל לִירֵאֵי שְׁמוֹ וְזִכְרוֹנוֹ: סוֹחֵר מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית וְשׁוֹמֵר יְרֵחַ
אֲשֶׁרְחוֹ: אֶת מִי נוֹעֵץ וַיְבִינֵהוּ
שַׁם מְרִיסֵק וּמְרִיפֵּא עֲלִין לִישׁוּעָה בְּצִדְקָה אֲחִי הַמִּשְׁפָּט
וַיְלַמְּדֵהוּ נְאֻרַת מִשְׁפָּט
וְיֵל יוֹם יוֹם מְשַׁעְשְׁעוֹת פְּרַח לְנִצּוֹר וְלִשְׁמוֹר כְּבֵל עֵת
וַיְלַמְּדֵהוּ דַּעַת
וְיֵל שְׁעֵרֵי עֲרִיקוֹת אוֹהֵב הָעוֹסֵק לְרוֹמְמֵנוּ "צְבִיוֹט יְמִלֵּא וּמִטַּת

קדש ישראל ודרך תבונות יודיעו׃

קדושים עשה ריצון טשה בדיון שמים להפליא׃ חכים באזנו
לפני גואלי׃ הן גוים כמר מדלי׃

ורעתם מהרה מאד ולא שבט רשעה למטה אין על כי נשם
וכשחין כאזנים נחשבו׃

שבטי ישראל ימלט מקשול שופט בצדק דלים יוכיח בנאות
עמו לנשול׃ הן אויב בדק ישול׃

תקוף שגיא כח לא מצאנך מפרוס ראו עליט העד׃
תאבת לזעותנו שני גדי עעים על מזבחך להכער
גלבנון אין די בער׃

יום יום מאהבה מגדלה׃ וחזרבת שני תמידין חפעתמנו
להעלה וחיתו אין די עולה׃

ועורות הראשונות להעביר מלב ולשפוח׃ דין אש ומים חמר
לפנך כעשית מרקחה׃ וקודי לי יחלימו כח׃

הפח בחורי רשע יהיו גדודים׃ מכשרם נאדיר בקדש טהורים
יעלו אשר כשרים

חשים קיים חקיך ותורתך ישלעו מאוים מדר וכמרעה טוב ירע
ירויט ולא ימעו׃

חיל זרים יאכלו כעב יעפו קהל אויל וחיל רב מפל קשוח
יאספו ילכו ולא ייעפו׃

יראו הוד אלהיט והדרו העושים צבאט ומצעים שוח
חזקו ונתחזקה לעשות כמאמרו
להאמירו קדוש
המליך׃

ארחמך

כי יחם כי רחמתני
אאמירך מאמירי כי האמרתני
מפיזרה הכאתני וכשם הוצאתני
אר ומחך יי כי רדיתני

אזי עליך נגזר למאבד תמחו חכל זאת וחד שה לזבוד
ין העבד בשוב לו לעבודי מי זה מלך הכבוד
והלים שאלוני עטרה ורבה מה הודך מהוד שקד שתו נכה
ויין בשוק אין לי עריכה כי לי הפלוגה
זה מין לבטן בוחני כתעשם מרעים יאבד הכסוס טסס
וכל לפה טעה רשות לכסס נתת לירא־יך נס להתנוסס
שוד אהסתו הנפש וכמאוד איכך זן ישלני באסונתו לא אשקר
ושמר רשע ועקרון תעקר ונם צאן ישראל לא ישקר
נשון אני אאחוז עימם הבקיע מפני ריצון מרחמו רחמיו הבקיע
לחבי ואודי ישקיע והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע
משם השלחים נמישב למקום לכסף וזהב יש מוצא ומקום
עדי מת יקרו ושחתם לרקום כי דם עבדיו יקום
ערשי מרזם לך משחר עליך כל היום מחנן אטחר
עקוד רשע מתהלל יום מחר יי עשה ואל תאחר
על אוכתי לילה התנפל נחלותי הדיח ומשמני אכל
עד כלא להושיע יכל תתנני כיצאן מאכל
דן נעצמתי פתוי מחכפי בטח שמת אויבים גם יחד מה יפה
ידות עמנו במלכות למיה תתיפה ואנכי בייי אעפה
שוד חנן והבל השוחד טוב לי נהלה ועבד לסיוחד
ולא לאלילים פח ופחת ופחד שמע ישראל יי אלהינו יי אחד
עדות ומכתיב יכו
ושלשין היום יקדר היום יקדין יתחתן ושוב כשעה

הפטרה לשבת נחמו

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: דברו על לב
ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה
רצתה עונה כי לקחה מיד יי כפלים בכל חטאותיה: קול קורא
במדבר פנו דרך יי ישרו בערבה מסלה לאלהינו: כל גיא יעשה
וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקוב למישור והרכסים לבקעה:
ונגלה כבוד יי וראו כל בשר יחדיו כי פי יי דבר:
קול אומר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר
וכל חסדו כציץ השדה: יבש חציר נבל ציץ כי רוח יי נשבה
בו אכן חציר העם: יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם:

על הר גבוה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת
ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם:
הנה יי אלהים בחזק יבא וזרועו משלה לו הנה שכרו אתו
ופעלתו לפניו: כרועה עדרו ירעה בזרועו יקבץ טלאים ובחיקו
ישא עלות ינהל:
מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ
ושקל בפלס הרים ובעבות במאזנים: מי תכן את רוח יי ואיש
עצתו יודיענו: את מי נועץ ויבינהו וילמדהו בארח משפט
וילמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו: הן גוים כמר מדלי
וכשחק כאזנים נחשבו הן איים כדק יטול: ולבנון אין די בער
וחיתו אין די עולה:

סימלנט

שי מלר נחמו קלח כנף ונחש

גאלה לר אברהם אע

א ישראל

נקראת לפנים
היית לאב והיו לך לבנים
כי בעליהם זולתך אזונים:
יצאו וכלים מכלים שונים:
ואם קצרה ימינך
מושיע המונך
כי גואלנו
מעולם שמך:

נתן ליעקב ליעריו
נהפכו על זאת עליו עיריו
ואין יעמד לפו ולא ימסו אסוריו
נקרנו מפעודיו
על חלקת צואריו
וקין ישעו נסתם
וכל חשבון הם
כי גואלנו

מעולם שמך

נגי דומה ידיהם ויון יונם
זדישון ידושם ועטה יענם
ויראם ויחנם
ישמע אל ויענם
לביתך תכסוף
וכיום נאונך תחדוש קסיך
כי גואלנו מעולם שמך

הַעֲלֵה נָא אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא — לְחוֹלֵי עַמֶּךָ אֵל רַחֲמָן רוֹפֵא
עֲטֹר מִגְפָּה מֵעַם לֶךָ מְצָפֶה — כַּלֵּה רֶבֶר וּמַשְׁחִית וְלֹא נִסְפֶּה
וְתֹאמַר לַמַּלְאָךְ יָרַךְ הַרְפֵּה — רַשְׁאֵנוּ יְיָ וְנִרְפֵּא
רַב לָנוּ לִהְיוֹת לְךָ לְחַיּוֹת — אֲדוֹמִיּוֹת חִתִּיוֹת קְדַר וּנְבָיוֹת
וְיִשְׁמְעֵנוּ רַחֲמֶיךָ — כִּי גוֹאֲלֵנוּ

מְעוֹלָם שִׂמְךָ

בְּרִי נֶפֶשׁ כִּמְתִי תִּרְפָּאֵם — וְאִם כֵּן מַעֲלִי חַסְדֶּךָ יִכְאָם
וּמַשְׁחִית קָנֶךָ לְפִיחַ יִכְאָם — הַבְּטֶם לְקַח וְלֹא שָׁלַח תַּאֲם
כְּחֹרֶשׁ חוֹשֶׁשׁ מְשָׁכֵי חוֹצֵאֵם — שָׂרִים תַּבְקְשֵׁם וְלֹא תִּמְצָאֵם
וּבָבָא יוֹם עֶבְרָה — הַצֵּרוּל וְהַטְּרָא
וְהָיְתָה עֵת צָרָה — צָרָה כְּמִכְמֶרָה
חוּסָה יְיָ עַל עַמֶּךָ — כִּי גוֹאֲלֵנוּ

מְעוֹלָם שִׂמְךָ

שֵׁית יִכְוְיֵנוּ וְכוּ׳

גְּאֻלָּה אַחֶרֶת

לְהַלֵּב ר׳ מִימוֹן זַ״ל

מַלְכִּי

עַד מָתַי — תִּרְאֶה עֲרוּתִי
גַּם רוֹב אַנְחוֹתַי — כְּגוּלָה
יְלִידֵי שַׁחֲרֵתִי — לְקַחוּ אַרְמְנוֹתַי — חֶלְכַּת חֲמַדְתִּי לְטֻלָּה
הַבֵּט נָא הֵאָ — כְּלֵהָךְ אֵין גּוֹאֵל — לְכֹל יִשְׂרָאֵל לְחוֹמְלָה
עוֹר מְרִים רֹאשִׁי — מְעַר כִּי יָשִׁיא — קַרְנָה אֵל נִפְשִׁיעָה

" כֹּל מְלִיס "

וְאֶחְזֶה אֵלּוּ מִמֶּנִּי אֶחְלוּ מִי דִמְעָה נַזְלוּ סַעֲרֵנִי
אֶשְׁלַח תַּאֲבֵל הַשְּׂחָק לֹא יוּכַל רְאוֹתִי הֵיכָל יֵל"
וּךְ הָעִיר שָׁלֵם עִם שׁוֹקֵט שָׁלֵם הֶעֱמִידוּ צֶלֶם עַל פָּנֵי
אֵיכָה נֶעֱזְכַת עִיר מְאֻהֶבֶת לֹה קְרִיאָה בַּיִת תִּפְלָה"

עַל מִלִּים

מְאֹד וְעַתָּלֵךְ כְּנֵךְ יְדַלֵּק וּבְחִזְקָה חוֹלֵק אֶת אַרְצָם
וְעָבְרוּ וְתַעֲבִירוּ גַּם וְיִסְעָדוּ לְחֻפְּיָם"
אֵין עֵין תַּעֲלִים זֶה מִבְּזוּ תַּשְׁלִים עִירֵי לַבְּלִים אֶת חִפְצָם
תַּלְפֵּן לְחִיוֹת אוֹבְדוֹת וּרְחוּצוֹת לְמֵי פְרִין חַיּוֹת לְאָכְלָה"

עַל מִלִּים"

מְשׁוּכָם בְּנֵי יְלִידֵי אֵיתָנֵי תִּשְׁמַעְנָה אָזְנֵי אֶת קוֹלְכֶם
מְעַטְּרִים אוֹתִי בְּעֵבֶר מְעוֹתִי יַעַל כֵּן הִרְבִּיתִי מוּסַר וֹתֵיכֶם"
אֵל מְקוֹמִינוּ וְתִתְּנוּ שֵׂכֶל חִישׁ כִּי בָּא יָבוֹא לְשַׁוְּעוֹתְכֶם
מִן הָעֲזוּבָה אִקְרָא חֻפְּצִיבָה תִּהְיֶה כַּאֲשֶׁר כִּ תִּחְלָה"

עַל מִלִּים"

יחידית לקדש

יְהַלְּכִי

סִבְלָה מִבְּכִי" עֲבִיה סוֹעֲרִיה לֹא נוֹחֲכִיה" לא תשוקמי
וּרְכִי עַל" לְבָה וְעָעַל" אִישׁ לְיָעִיר" וְכֵן הָאֲכִיה"
אֲשֶׁר וְרִשׁ וְגַם גִּיפּוֹ" עֲקוּבוֹת מְשִׁיחַ שׁוֹכֵן רְמִיָּה
וְהַ אוֹתָם וְכִנְאוֹתָם יְאָכְרִי יְדִיט רְמִיָּה
יִשְׂרָאֵל וְיִתְּרֹשׁ שְׁמִיָּה רְכִי בְּשַׁלְמִי
וְאֹזֶר בְּנֵי תִּבְחֲרוּ וְכִטְּ אֶת הַר צִיּוֹן אֲשֶׁר שָׁכַם
וְעַל זֶה פְּשָׁרֵי רְזֶה וְלִבִּי דְּוֶה וְדֹחֲכֵם"
וְהִ אוֹרֵךְ וְלִכְסוֹךְ אֶת בֵּית אֲוִירוּ נִרְחֲכֵם"

וחשב שבותי ומחלתי רפא נא ואותי קומם
אחלי אבי אל ימשלו בי זרים ואנשי ירמים ומימו

" יהגדל "

אשר אתה מעט קטנת והמה לרעה עזרו "
טמנו לי רשת לרגלי חנם שחת לנפשי חפרו
השב שבותם וקימתם המה ריח קדישך מרו
זכר אויב לחם חוש האומרים ערו ערו
כמעשה ירושם תן להם על הגלותם גלות שלמה

" יהגדל "

בחנתני בחרתני פקר עני ביד זרים
בהודעת וגלית לאביט בין הטהרים
וכחזיונו כחר לכנו כמרום פ שערי נסים
בלהגלותם מעל אדמתם טרם ירדו שאול בפתאם
כמריאה אשר הראה חשכה גדולה נפלת ואימה

" יהגדל "

חזק עמך ויהי נועמך עלי וחסדך ע יקדמוני "
חיש קדם ראה לחרפם " פנה אלי וחנני "
זרעם יכון ויהיה נכון לפניך והעיבני "
זכור דבר כמרוב יי על אשר יחלתני "
קרב מהרי עירך ושמה מכל שוממה כהכטחתני "
קומה ואשר שם העיר כים יל שמה "

" יהגדל "

אמן יהי יאמן לעיני דברי נביאי על חזיוני "
מלכים יראו ויכוסו להשתחוות למלכם
נפלאות נוראות תחזינה עיניו "
בשובך לציון ברחמים בחזיון זרע קדישי על הגוים "

" יהגדל "

השען	מעכנו תבון	פית קדשנו	ותאשרנו
לשר ומקומם	וגם תרומם	קרן לדוד	משיחנו
השאשר	בחרת תאשר	מכל גוים	נכשרתנו
על אלי	יגל חילי	ושמו למשגב	לי וחומה

יקבל

קינה לט נאב"

אש תוקד

מקדמי בעלותי על לבי"
בעותי מכעיסים

מקדם אעירה	למען אזכירה	בעותי מירושלם
אשיר משה	שיר לא ישוה	בעותי מכעיסים
ואתן ירמיה	ואהונני נחמיה	בעותי מירושלם
ויד ומקונן	ושכן ושנן	בעותי מכעיסים
חמת א שכפה	על כענטה	בעותי מירושלם
גלים רמו	ובחומה קמו	בעותי מכעיסים
וחמס שטפו	ועל ראשי צפו	בעותי מירושלם
בן שכים	ושער זכמים	בעותי מכעיסים
ושבה ומרורים	וחכים חזדונים	בעותי מירושלם
ומשם והערב	סביבות זר חורב	בעותי מכעיסים
קרא אל אבל	על נטרות נבל	בעותי מירושלם
שיחה נבזה	נאש אוכלת לפני	בעותי מכעיסים
ואנ נמוגה	למבח לטושה	בעותי מירושלם
[illegible]	ושכין ומשחה	בעותי מכעיסים
[illegible] לקוחה	ביצען לטבחה	בעותי מירושלם
ומם ושעשת	ומולתים ואותות	בעותי מכעיסים

תַּעֲנִית וְאֵבֶל | וּרְדִיפַת הַהֶבֶל | בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
טוֹבִים אֲהָלִים | לְאַרְבָּעָה דְגָלִים | בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
וְאָהֳלֵי יִשְׁמָעֵאלִים | מַחֲטַת עֲרָלִים | בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
יוֹבֵל וְשִׁמְטָה | וְאֵרִין שׁוּקְמָה | בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
כְּסֵה לְעֶמְיָתֵת | וְסֵרוּת לְכֵיתוֹת | בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
נַפְּחַת וְאֵרִין | וְאַבְנֵי זְכָרִין | בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
וְאַבְנֵי הַקְלָע | וְכֵלֵי הַסְּלָע | בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
לְוִיִּם וְאַחִיזוֹם | וְשִׁבְעִים זְקֵנִים | בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
נְגִשִׁים וְכוֹנְנִים | וְסוֹכְרִים וְקוֹנְנִים | בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
מַשָּׂא יִרְעָנִי | וְאַחֲרֵן יִנָּחֵנִי | בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
נְטַכִּירִיעֵי | וְאַרְיִנוֹס קִיסָר | בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
נְעוּרֵךְ מִלְּחַמְתָּהּ | וַיֵּט שָׁמָּה | בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
רְחוֹק מִמֶּנִּי | וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ | בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
סוּרִי פְּרִשַׁת | וְסִתְרִי מְעִירַת | בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
חַמָּה נִתְבַּת | עֲלֵי סוֹכַּת | בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
עוֹלוֹת וְזִבְחִים | וְאַשֵּׁי נִחוֹחִים | בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
נֶחְרַב מִדִּיקְרִים | פְּנֵי יַיִן חִיקְרִים | בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
פְּאֵרִי הַמִּגְבָּעוֹת | לְכָבוֹד נִקְבָּעוֹת | בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
שְׁרִיקוֹת תְּרוּעוֹת | וְקוֹלוֹן וְזוּעוֹת | בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
יְצִיעַת הַמִּשְׁכָּב | וְהַמִּשְׁפָּל וְרָהַב | בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
הַשְׁלֵךְ וְאֶשָּׂא | כִּי אֶפֶס הָעֵזֶר | בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
קוֹל שָׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה | נְשׁוּבָה וְהִנָּחָה | בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
שֻׁלְחָן וְסִיטְרָה | וְכֵלִיל וְקִשּׂוּרָה | בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
רֶגֶז וְיִשּׁוּעָה | וְזִעְזוּעוֹת וּרְוָחָה | בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
וְסִמְכוּ לְיִתֵּן | עֲלֵי גִּתִּית נִתֵּן | בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
שִׁיר חֲדָשׁ כְּשִׁיר | כְּכָל כְּלֵי שִׁיר | בְּצֵאתִי מ׳

מֶלֶךְ עוֹלָמִים רָם עַל רָמִים בְּצֵאתִי מ׳
וְזִרָה וְתַעְזֻדָה וְסִדֵּר עֲבוֹדָה בְּצֵאתִי מ׳
וְקֹל הוֹדָה וְזִמְרָה וְעִבְרִית תְּפָאֲרָה בְּצֵאתִי מ׳

הַמְּחָה וְהַלֵּל

סִגְלָה

רִיטוּת לְנִשְׁבַּת יוֹה״ו

יְהֹוָה נִגְעָא וְלֹא נִרְעָה וְהִמְצִיא כֹּל בְּחָכְמָתוֹ ׳
וְעַל בְּלִימָה תּוֹדָה אֲרִימָה וְשָׁמַיִם תֵּבֵן בִּזְרִיעָה ׳
שָׁוִוי עַד בְּלִי זִי זוֹרִיק לַכֹּל אֶת בְּרָכָתוֹ
פִּתְיֵי רֵעוֹנַי בְּכוֹדוֹ מָלֵא כָּל הָאָרֶץ

בָּרוּךְ אַב רַחֲמָן עֶלְיוֹן׳ קוֹנֵה שָׁמַיִם וְאָרֶץ ׳

הוּא נֶאֱחַז זְכוּיוֹתָיו וְעָשָׂה אוֹתָהּ כִּי יִשְׁיָטֵנוּ
יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עַמָּם הָאָדָם וְכָל חַי לֹא יִרְאֵנוּ ׳
שֶׁכֵּן כְּעֻשְׁיוֹ וְעַוְלָתוֹ קָרוֹב לְכֹל וְיוֹדִיעֵנוּ
יָחִיד וְאָחוּד וְשִׁמְשׁוֹנָתוֹ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ

בָּרוּךְ אַב רַחֲמָן׳

יָחֵל לְהַבְטִיחַ וְצִמְאָתוֹ וְלֹא יִדְעוּ אֵיךְ וְכֵיצַד הוּא ׳
וְהִשְׁמִיעוֹ שֵׁם עִנְבוֹתָיו הָעוֹלָם יַעֲלִימוּהוּ
מְרֻבֶּה אוֹהֵיב אֲשֶׁר אָהֵיב וְאֶל עֶלְיוֹן יְקָרְאוּהוּ
שֵׁם וְגוֹרָא בְּרֵאשִׁית בָּרָא הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ ׳

בָּרוּךְ אַב רַחֲמָן׳

שֵׁם אֱלֹהִים אֵלֶּה קָדְמוּ וְאֵין רִאשׁוֹנוֹת לְקַדְּמוּתוֹ
מִי וְהֵיכָה זִבְלֵי תְבֵלָה וְאֵין זְמַן לִכְמִיהָתוֹ
הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן כִּסֵּא לְעוֹלָם נְגִידוּתוֹ
הַיּוֹם וְלִכְלֵי הַיָּמִים בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל הָאָרֶץ

בָּרוּךְ אַב רַחֲמָן׳

פִּי יְנַבְּעוּ אֵרִין יְיָ וּבְגְבוּרָתוֹ רוֹכֵב שְׁחָקִים
וְהוּא בְּטֶכֶס אֵרִין עוֹלָמִי כָּל קְצֵי אֵרִין יָם וְיַבָּשָׁה
אֱלֹהֵי אֱלֹהִים אוֹרִיכֵי אוֹרְזִים כָּל אַפְסֵי אֵרִין הוּא וְחַיִּים
נוֹרָה בְּפִינוּ יְיָ אֲרוֹנֵנוּ מַה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאֵרִין

בְּרִיךְ וּמְבָ רְשׁ

רוּחַ אֱלֹהִים עַל הַנְּבִיאִים וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסָפוּ
וְהֵם רוֹאִים מַרְאוֹת אֱלֹהִים בְּאַשְׁבַּע שֶׁכֶל בְּלִי מִשְׁקָפוּ
וְהָעֲתִידִים וְהַנּוֹלָדִים וְאֲשֶׁר יִהְיוּ וְיִשְׁתַּנּוּ
אֱלֹהִים נוֹדַע לְמִקֶּדֶם נוֹדַע יְיָ בְּקֶרֶב הָאֵרִין

בְּרִיךְ וּמְבָ רְשׁ

כְּעַם נִבְחָר הָאֵל בָּחַר אִישׁ הָאֱלֹהִים קְדוֹשׁ הוּא
הָאִישׁ מֹשֶׁה יְגוּלָה אֲשׁוּרֶה הוּא עָשָׂה וַיְכוֹנְנוּהוּ
יְדִיעוּ אֱלֹהִים פָּנִים אֶל פָּנִים וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד כְּמוֹהוּ
הוּא כִּנּוּהוּ הָעִיר בְּעָבְדוֹ כִּי אֵין כְּמוֹהוּ בָּאֵרִין

בְּרִיךְ וּמְבָ רְשׁ

יְדִידֵי עַל הַר סִינַי הוֹרִית אֲמֶת וְדַת נָפְיוּ
לְעַם יִשְׂרָאֵל שָׁם שָׁם אָז לֹא הִקְדִּישׁוּ שָׁם נִפְחוּ
עַל יַד עַבְדּוֹ מֹשֶׁה יְדִידוֹ נָכוֹן בֵּיתוֹ נֶאֱמָן הוּא
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לְעוֹר וְלֹאוֹת כִּי הוּא עָשָׂה שָׁמַיִם וְאֵרִין

בְּרִיךְ וּמְבָ רְשׁ

יְדוּ וְיָמָה תִּפְאֶרֶת תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ נָתַן לְעַמּוֹ
לֹא יְהַלִּיפֶנָּה וְלֹא יְמִירֶנָּה עַמְּדוּת לְעַד דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ
מְשַׁמְּשִׁים עֲדֵיהֶם אֲשֶׁר מִקְדָּם יִסְעָדוּם גַּם אֶת עוֹלָמוֹ
יִהְיוּ לְעַד עוֹלָם וְעַד עוֹד כָּל יְמֵי הָאֵרִין

בְּרִיךְ וּמְבָ רְשׁ

וְיִקְוּלְמִים דִּישְׁכֵּן מְרוֹמִים וְיֵאָה כָּל וְלֹא נְרִיאָה

יעמל ולרעתו כל איש מחריש ולו משתאה
אשידים נכסתרים ירו וירגלו ולא יראוה
ומרו נביאי עיני יי׳ הפה כשושטים באדין
ברך מב רס׳
מל חזקן לאיש בצרקו כבור ידיו ישיב לו׳
שעים נאדים אם אותו קובעים והגי כלו׳
ס הסרו ששו ידיו׳ ויעד תמים פעלו׳
חב כשושט צריקה וכשושט חסדי׳ כלאה והאדין
ברך מב רס׳
יש מעזר לאמוחמזר גואל יביא ויגאלנו
שיחי׳ ועיר אכוכי לעין עירך תשלחנו
אש יאכין לעין החכין הא בריעותו יושענו
שמיו ויזמרו׳ יי׳ מלך תגל האדין
ברך מבדס
שוכני עפר בלי כספר יקים הא את בריתו
שלותם מיקרותם ולחביאם אל אשיתו
שבי קול יועד הכל הקיע שומרי אכוכנו
ין ישוכן ושם יאכין ויניע מעיר כעשב האדין
ברך מב רס׳ לי מלין
קומת שמים ומלין

תם
קליז׳

סדר ימי תשובה

באחד

סדר מעמדות ותחנונים

שמע

תְּפִלָּה עֲרֵךְ כָּל בְּשַׂר יָבוֹא בוֹ׃
נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרְעָה נְבָרְכָה לִפְנֵי יְיָ
עֹשֵׂה כִּי לוֹ תִּבְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע
כָּל לָשׁוֹן׃ לְפָנָיו יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ׃

וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ׃ וְבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתֶיךָ נִשְׁתַּחֲוֶה לְהַדֹּם רַגְלָיו׃
שֶׁהוּא נָעִים זַמֵּרוֹת נִזְמְרוֹת נָרִיעַ לוֹ׃ נִשְׁפָּךְ לְפָנָיו שִׂיחוֹת עֲרִיצֵי
עַם נָגִיד׃ יְיָ אֱלוֹהֵי יְשׁוּעָתִי יוֹם צָעַקְתִּי בַּלַּיְלָה נגדך׃ וְאֹנִי
לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרֹב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃
בְּרֹב חַסְדְּךָ אֲבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃
אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשֶׁךָ וְאוֹדֶה אֶת שְׁמֶךָ עַל חַסְדְּךָ וְעַל אֲמִתֶּךָ
הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ׃ יְיָ נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי
הַשְׁוֵה לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׃ יְיָ שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃ יְיָ פִּדְּךָ
אַתָּה קוֹלִי תִּשְׁמַע בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה׃ אֱלוֹהַי אֶקְרָא יוֹמָם וְלֹא תַעֲנֶה
וְאַתָּה הַקָּדוֹשׁ לִי׃ יוֹשֵׁן יְזַמְּרוּךָ כָּבוֹד וְלֹא יִדּוֹם יְיָ אֱלוֹהַי לְעוֹלָם
אֵל יָשׁוּב רֵיק נִכְלָם עַמּוֹ וְאֵבִין יְהַלְלוּ שְׁמֶךָ׃ וְאַזְיָטָה יְיָ

יי תפלתנו ואל תתעלם מתחנתנו : הקשיבה לנו ענני אלהי צדקנו
בצר הרחבת לנו חננו ושמע תפלתנו : שמעה תפלתנו יי
ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש : והקשיבה לקול
שועתנו מלכנו ואלהינו כי אליך נתפלל : שמע קול תחנונינו
בשובנו אליך בשאנו ידינו אל דביר קדשך : שמע יי
קולנו נקרא חננו וענני : קולנו אל יי נקרא ואל יי
קולנו אל יי נקרא ויענני מהר קדשו סלה : קולנו שמע
אל תעלם אזנך לרחתנו לשועתנו : פתח אלינו וחנני
כי יחידים ועניים אנחנו : לא בחסד ולא במעשים באנו
לפניך כרלים וכרשים דלקנו דלתיך : מה נאמר לפניך
ישוב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים מה נאמר לפניך
מלכנו ומה נספר לפניך יוצרנו : מה נאמר לפניך מרומי
נשנו במעשינו ומה נספר לפניך יוצרנו כי נכלמנו ונעוינו
מה נאמר לפניך יי אלהינו מה נדבר ומה נצטדק : והא
כל הנסתרות ואתה יודע : אתה יודע רזי עולם
ותעלומות סתרי כל חי : אתה חופש כל חדרי בטן ובוחן
כליות ולב : אין כל דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך
אלהינו נפשנו ונכלמנו להרים אלהינו מצינו אליך : אחי
נשנו במעשינו ונבלמנו בעוונותינו : כי עזבתינו רבו
למעלה ראש ואשמתינו גדלו עד לשמים : כי עזבתינו
רבו מלמנות ואשמותינו עצמו מספר : כי עזבתינו
ראשנו כמשא כבד יכבדו ממנו : אם עוונות תענה בנו
יי מי יעמד : אם עוונינו ענו בנו יי עשה למען שמך
רבו משובותינו לך חטאנו : השיבנו עם אבותינו
והרשענו כי רבו מאמינו נגדך והשאתינו עקשנו מנו
כי פשענו אתה ואדוני סלחנו שלום : ידענו יי רשענו

[illegible] כי חטאנו לך : לך לבדך חטאנו והרע בעיניך ש[illegible]
[illegible] תצדק בדבריך תזכה בשפטך : אל תבא
[illegible] עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי : כי רחום אתה כי
[illegible] עשיתם בכל דור ודור : לך יי הצדקה ולנו כשת
[illegible] היום הזה : כיקוה ישראל מושיעו בעת צרה
[illegible] כזר בארץ וכאורח נטה ללין : לבה תהיה כאיש
[illegible] גבור לא יובל להושיע ואתה בקרבנו יי ושמך
[illegible] עלינו נקרא אל תעזבנו : אין כמוך באלהים יי ואין כמעשיך :
[illegible] כבוד טשא ענן ועובר על פשע לשארית נחלתו : לא
[illegible] חזק לעד אפו כי חפץ חסד הוא ישוב ירחמנו יכבוש
[illegible] עונינו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו : תתן אמת
[illegible] חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם

[illegible]

[illegible] על שמך יי עשה למען שמך כי רבו
[illegible] משובתינו לך חטאנו : מי [illegible]
[illegible] מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה
[illegible] תהיה כגר בארץ וכאורח נטה ללין : למה תהיה כאיש
[illegible] נבוך כגבור לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יי ושמך
[illegible] עלינו נקרא אל תעזבנו : אין כמוך באלהים יי ואין כמעשיך :
[illegible] כבוד טשא ענן ועובר על פשע לשארית נחלתו : לא
[illegible] חזק לעד אפו כי חפץ חסד הוא ישוב ירחמנו יכבוש
[illegible] עונינו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו : תתן אמת
[illegible] חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם

תענאות יושב הכרובים

נטיתה לעמך שובי בנים שובבים :
צדקיים ערבים : וירשוני ויחיו ימים רבים :
ויך לעורב בנכים : ובם אנו נשענים וקרבים "
ורנו לחיים מובים : חננו כחסדיך המריבים "
ויחי רעים ושובים : ימינך פשוטה לקבל שבים "

כִּי לֹא תַחְפֹּץ מִמִּיתַת חַיִּים לָכֵן אָנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים
מֵלֵךְ מְיֻחָל מַחֲטֹאת כְּרוּבִים נִגְּשׁוּ מְרוּשָׁא וְשַׁחֲרִית מְחַשְּׁבִים
סְלַח לָנוּ כִּי מָשַׁעְנוּ רַבִּים עָנֵנוּ לְמַעַן יְצוּרִים חֲדָשִׁים
פְּתַח תְּשׁוּבָה אֶל יְהוּ נִשְׁלָחִים עֲשָׂרָה תִּשְׁעָה לְמִנְיַן יְחִידִים נִקְרָאִים
קְרֵבֵם אֵלֶיךָ וְזָעֲקוּ לְחַכִּים רְצֵם כְּעוֹלוֹת עֲשָׂרִים וְכִבְשִׂים
שְׁכֹן אֵלֶיךָ נְעָרִים וְשָׂבִים תְּמִימִים קְשׁוּרִים עַל רַחֲמֶיךָ

וְרָצִים

וְלִמְלֹךְ יֹשֵׁב שֶׁל מְרוֹמִים מְשֻׁבָּח מְפֹאָר מְרֻמָּם
מְיֻחָל שְׁנוֹתֶיךָ שְׁנוֹת עֲשָׂרָה מִשְׁנֶה עַרְבָּה מְחִיָּה
לְהַשְׁרוֹת יְסֵדֵי לְשִׁשְׁבָּצִים עִשָּׂה יְרֻקָּמוֹת עִם פַּסִּי
וְחַיָּה לִי כְּרָשְׁתָּם מְכֻסֶּה לְהוֹרֵי יַהֲבוּ לְתֵר שָׁלֹשׁ
שְׁלֹשָׁה וְחֹמֶר לְתֵר כְּרִית שָׁלֹשׁ שְׁלֹשָׁה שְׁחִרְשָׁה לְתֵת
מְעֻדִּים וְכוֹ עָשׂוֹב וְיָד יָ בְּמַעֲנֵן וְיַבְּרֵב עִמּוֹ שָׁם וְיָקָל
בְּשֵׁם יָ [illegible] וְיַשְׁמֵר יָ שֶׁל פָּשָׁא וְיָחֹנֶךָ יָ יָ
רְחוֹם וְחַנּוּן חֵלֶךְ עֲשֵׂה רַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד
לְאֲלָפִים נְשֹׂא שֶׁלֶךְ וְשָׁשׁ וְחַשְׁבָּה וְתַעֲנֵי וְסַלַּחְתָּ
לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ סְלַח לָנוּ כִּי טוֹב כִּי יָ
חַטָּאתֵנוּ מְחוֹל לָנוּ מְלֹא כִּי פָּשַׁעְנוּ יָ יָ טוֹב
וְסַלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ כִּי שִׁמְךָ הַשְּׁלִישָׁה לְמִשְׁן

יוֹצֵר

נָא לְעַם הַזֶּה הַזֶּה פְּנֵה חֲסִידֶיךָ וְשׁוֹמְרֶיךָ
נְשִׁיאֵנוּ לְעַם הַזֶּה מְפִיצֵי וְעַד הַנָּה
וְיֹאמַר יְהוָה סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ שׁוּב מְרִירִין אַף וְהַשְׁחִית
חֶרְעָה לְעַמֶּךָ שׁוּב לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל נֶחְתָּךְ שׁוּבָה
מַתֵּי וְחַמְתָּם עַל עַמֶּיךָ יְשׁוּבָה [illegible]

אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ׃ שׁוּבָה יְיָ חַלִּיצָה נַפְשֵׁנוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ
בַּעֲוֹנֶךָ׃ קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְיָ וְאִמְרוּ אֵלָיו כָּל תִּשָּׂא
עָוֹן וְקַח טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ׃ תָּשֹׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא
וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם׃ וְקִרְעוּ לְבַבְכֶם וְאַל בִּגְדֵיכֶם וְשׁוּבוּ
אֶל יְיָ אֱלֹהֵיכֶם כִּי חַנּוּן וְרַחוּם הוּא אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְנִחָם
עַל הָרָעָה׃ דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאוּהוּ בְּהִיוֹתוֹ קָרוֹב׃ יַעֲזֹב
רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשׁוֹב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל
אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃ שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים אֶרְפָּא מְשׁוּבוֹתֵיכֶם׃
הֵן אֲנַחְנוּ לְךָ כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶרְפָּא מְשׁוּבוֹתָם אוֹהֲבֵם
נְדָבָה כִּי שָׁב אַפִּי מִמֶּנּוּ׃ וְגַם עַתָּה נְאֻם יְיָ שׁוּבוּ עָרֵי
גֵּל לְבַבְכֶם בְּעוֹם וּבְכִי וּמִסְפֵּד פֹּדֶה אַחְפִּין כְּמוֹת הַפִּית נְאֻם
יְיָ אֱלֹהִים וְהָשִׁיבוּ וְיָשׁוּבוּ׃ אֱמוֹר אֲלֵיהֶם חַי אֲנִי נְאֻם יְיָ אֱלֹהִים
אִם אֶחְפּוֹץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה׃ שׁוּבוּ
שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃

וְאַתָּה בְּאֱלֹהֶיךָ תָּשׁוּב חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שְׁמוֹר וְקַוֵּה
אֶל אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד׃ קְוֵה אֶל יְיָ שְׁמוֹר דַּרְכּוֹ וִירוֹמִמְךָ לָרֶשֶׁת
אֶרֶץ בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ לְכוּ וְנָשׁוּבָה אֶל יְיָ כִּי הוּא טָרָף
וְיִרְפָּאֵנוּ יַךְ וְיַחְבְּשֵׁנוּ׃ הַסְּלַח לְכָל עֲוֹנֵנוּ הָרְפָא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ
הַגּוֹאֵל מִשְׁחַת חַיֵּינוּ הַמְעַטְּרֵנוּ חֶסֶד וְרַחֲמִים׃ הַמַּשְׂבִּיעַ
לָעַד עֶדְיֵנוּ יִתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרֵינוּ׃ וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא
לְהַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ׃ אַשְׁרֵי
אִישׁ עָזּוֹת רְצוּתְךָ וּדְרָכִים בִּלְבָבָם תָּשׁוּב תְּחַיֵּינוּ וּמִתְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ
תַּעֲלֵנוּ׃ הֲלֹא אַתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּינוּ וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ בָךְ׃
יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם
לְמַעַן תְּשַׁמְּחֵנוּ תַּעֲזְבֵנוּ לְאֹרֶךְ יָמִים׃

לָמָּה יְיָ תַּאֲנֹף לָנֶצַח תֶּעְשַׁן אַפְּךָ בְּצֹאן מַרְעִיתֶךָ׃ לְמַה יְיָ
בְּרַחוֹק תָּעֲלִים לְעִתּוֹת בְּצָרָה׃ לָמָּה פָּנֶיךָ תַסְתִּיר תִּשְׁכַּח עָנְיֵנוּ
עָלְחֵנוּ׃ עֲזֵרֵה לָמָּה תִּשְׁלַח יְיָ הַקִּיצָה אַל תִּזְנַח לָנֶצַח׃ חַשְׁמַ
חֲנוֹת אֵל אִם קְפֹץ בְּעֵר רַחֲמֵי סֶלָה׃ כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים רָצוֹ
בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה׃ חָנֵּן וְרַחֵם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּת
חֶסֶד׃ לָא לָנֶצַח יָרִיב וְלָא לְעוֹלָם יִטּוֹר׃ לָא כַחֲטָאֵינוּ יְקַשׁ
לָנוּ וְלָא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ יִגְמוֹל עָלֵינוּ׃ כִּי כִגְבֹהַּ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ
גָּבַר חַסְדּוֹ עָלֵינוּ׃ פְּרַחוֹק מִזְרַח מִמַּעֲרָב יְרַחֵיק מִמֵּנּוּ אֶת
פְּשָׁעֵינוּ׃ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים יְרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ׃ יְיָ אֱלֹהִים
הַשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִשְׂ
רָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וְתִדַּבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת
זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְ
אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם׃ וַיִּנָּחֶם יְיָ עַל הָרָעָה אֲשֶׁר
לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ׃

וְתַנְיָא שֶׁל שַׁחֲרִית׃ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

וּמוֹסָף שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים בְּסִימָן ה׳׃ אוֹ בְּיוֹם עֲצַרְתֵּנוּ בְּסִימָן קֵ
אוֹ תְּפִלַּת לְמֹשֶׁה בְּסִימָן ל׳׃ אוֹ בְּסִימָן עֵם׃ וּמוֹסָף סְלִיחוֹת

אָז

מִקְדַּם זִקְנֵי כֹּחֲךָ [illegible] בְּטֶרֶם וְנִמְ
עֵרֶךְ וְיִסּוֹדֵי רִגְבָּהּ׃ אָז לְכָל הַשְׁכִּי
וּמַרְפֵּא חֲשׁוּבָה׃ וְזִפְקֵי וְלִתְיָךְ רִיקָם מִלְּחַשִׁיבָה
זִן רֹאשׁ עֲשִׂרִית שֶׁעֵרִי רִ
וְזִיעַ וְנַעֲשִׂיתָ כְּמַעְוָה קַלָּה וְאַוָּתָה לֹא כָּנִי׃
שְׁעוֹתֵי לְקַיֵּם׃ וְחֹד מַתְשׁוּבָה וְכִישׁוֹן
שָׁעָה נִזּוֹן וְיָמִים
נִגְזַר לְשֵׁת [illegible] קְרַאת שֵׁם וְלֵיךְ וְשֵׁב וְיִצְרִיךְ
לְשִׁבְעָתָם [illegible] עַל מְרִיטוֹנָם לְחֹד׃

מחלל יצוע אשר פחז כמים ש
תלין לולי שפך כמים : סרח גור אריה בקדשה היא
מים : עטו הודה והכריעתו לעזיק במאזנים :
פרץ גדרות עולם כן עמרי ברשע :
מלי אשרים חשק והוסיף על חטאתו פשע : קריעת גדר
ם נשכו מלפשע רוחם כמוריה ועוזב ובך נושע "
שנו לשונם כחץ אנשי עיר הגדולה
תם וזרזם רפו עד למעלה : תתך חזון הפסתם אחזם
חלחלה : תשוקה עשו כהוגן ולשנו כטורף נתקבלה "
בוחן כליות ולב נאזר בגבורה : יועצו
לכת נאורה ישרה : משוטיתינו אם רבו בפשע ושרירה
המענך השיבנו עשות תשובה כהוגן וכשורה "
על מלך

זכר ליעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל
תפן אל קשי העם הזה אל רשעו ואל
זכור רחמיך י"י וחסדיך כי מעולם המה : זכור
קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו "
חרפת עבדיך שאתנו בחקנו כל רעתי יזים : זכור
ירושלם ואהבת ציון אל תשכח לנצח : זכרנו י"י ב
עמך פקדנו בישועתך : זכור י"י לבני אדום את יום
האומרים ערו ערו עד היסוד בה " זכור י"י מזד
מיוד לנו
הביטה וראה את חרפתנו "
ראה את אנחתינו : הביטה וראה את בושתנו
וקבץ את גלויותינו הביטה וראה את רעותינו "

הַבִּישָׁה וְהַגְבֵּהּ אֶת תְּשׁוּעָתֵנוּ הַבִּישָׁה וּשְׁמַע אֶת וִדּוּיֵנוּ
הַבִּישָׁה וּשְׁמַע אֶת זַעֲקָתֵנוּ הַבִּישָׁה וּרְאֵה אֶת חֶלְיֵנוּ
הַבִּישָׁה וְטַהֵר אֶת טוּכְאוֹתֵינוּ הַבִּישָׁה וְהַעֲלֵה אֶת יְרִידָתֵנוּ
הַבִּישָׁה וְחַסֵּר אֶת כְּלִפְּתֵנוּ הַבִּישָׁה וְלַחֵם אֶת לוֹחֲמֵינוּ
הַבִּישָׁה וְלַחֵן אֶת לוֹחֲצֵינוּ הַבִּישָׁה וּרְאֵה אֶת מַכְאוֹבֵינוּ
הַבִּישָׁה וּשְׁמַע אֶת טַעֲקָתֵנוּ הַבִּישָׁה וּשְׁמַע אֶת שִׂיחָתֵנוּ
הַבִּישָׁה וּרְאֵה אֶת עֲנִיֵּנוּ הַבִּישָׁה וְגָדֵר אֶת פִּרְצוֹתֵינוּ
הַבִּישָׁה וּשְׁמַע אֶת קוֹלֵנוּ הַבִּישָׁה וְהָשֵׁב אֶל רַעְתֵּנוּ
הַבִּישָׁה וּשְׁמַע אֶת שַׁוְעָתֵנוּ הַבִּישָׁה וְהַאֲזֵן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ

הַבִּישָׁה וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת
תְּחִנָּתֵנוּ׃

חֲזִיוֹן

חֶרְפָּה לִשְׁכְנִי לַעֲנוֹקָם לִסְבִיכוֹתֵינוּ וְיִ
מָשָׁל בָּגוֹיִם מְנוֹד רֹאשׁ בַּלְאֻמִּים חַיִּיט׃
כְּיִתּוֹמִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם אָב וְכַאַלְמָנוֹת אֲשֶׁר אֵין לָהֶם מְפַרְנֵ
הָיִינוּ כְּחֹרֶשׁ אֲשֶׁר לֹא טוֹפְעִין וְכַאַלְמָנָה יְלוּדֵי יָמִין חַיִּיט
שְׂחוֹק לְכָל עַמִּים נְגִינָתָם כָּל הַיּוֹם כְּלִמָּתֵנוּ נָגְדִּי־
וּכְיִשְׁת פָּנִינוּ כִּסָּתָנִי כָּל רוֹאֵינוּ וְלַעֲגוּ לָנוּ וּכְיִשְׁת פָּנֵינוּ כִּסּוּ
כָּל רוֹזְנֵינוּ יִלְעֲגוּ לָנוּ יְשַׁרְרוּ בְּשִׁפְלָה יָמִיעַ רֹאשׁ׃ עֵד אָנָה יְ
יִשְׁכַּחְנוּ נֶצַח תַּשְׁתִּיר אֶת עַמֶּךָ כָּמוֹ׃ אֶל הָעָמָן לְמַעַן שִׁמְךָ
אַל תִּכְמַל צְעָקָה כְּבוֹדֶךָ זְכוֹר וְאַל תַּעֲשֵׂר שְׁרִיקָךְ אֹתָנוּ׃ אַל תִּקְ
יֶעָשֵׁר מְאוֹד וְאַל לָעַר תִּזְטֹר עָוֹן זְקֹן הַבְּטֵן נָא שַׁמֶּךָ כְּלִטְ׃ אַל
תִּזְטֹר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְ
חַשְׁאוֹת נְעוּרֵינוּ וּפִשְׁעֵינוּ אַל תִּזְטֹר כְּחַסְדְּךָ זְכוֹר לָנוּ אַתָּה יְ
לְמַעַן טוּבֶךָ יְיָ׃ זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְהַ
אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי
אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר׃ זְכוֹר נָא לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹ

אֲשֶׁר אָמַרְתִּי וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ׃

זְכֹר נָא לָנוּ חֶסֶד נְעוּרִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ הֲלוֹךְ וְקָרָאתָ בְּאָזְנֵי
יְשֻׁלַּם לֵאמֹר פֹּה אָמַר יְיָ זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ
לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה׃ וְרִחַם עָלַיִךְ כְּמָה שֶׁמַּשְׁמִיעִ
וְאֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת
בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃ וְחָנֵּן עָלֵינוּ וְרַחֵם עָלַיִךְ כְּמוֹ
שֶׁמַּשְׁמִיעִ וְיָחֹן יְיָ אוֹתָם וְיִרְחַם וְיִפֶּן אֲלֵיהֶם לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת
אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב וְלֹא אָבָה הַשְׁחִיתָם וְלֹא הִשְׁלִיכָם
מֵעַל פָּנָיו עַד עַתָּה׃ עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִכְטַחְתָּנוּ וְאַף גַּם
זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלּוֹתָם
לְהָפֵר בְּרִיתִי אוֹתָם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם׃ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְאַל
תַּשְׁחִיתֵנוּ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ לֹא אֶעֱשֶׂה חָרוֹן אַפִּי לֹא אָשׁוּב לְשַׁחֵת
אֶת אֶפְרַיִם כִּי אֵל אָנֹכִי וְלֹא אִישׁ בְּקִרְבְּךָ קָדוֹשׁ וְלֹא אָבוֹא בְּעִיר
שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וִישְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב׃ ב
רְאֵה בְעָנְיֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע
אֱלֹהִים׃ רְאֵה בְּצָרוֹתֵינוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וַיַּרְא בְּצַר לָהֶם

בִּשְׁמֹעוֹ אֶת רִנָּתָם׃

מתחנן על שמך יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

ויהי נועם לנ׳ ומעשי ידינו פוננ״ו וְאִם זָכוֹר יְיָ לְדוֹר דּוֹר

על עמך

שִׁישׁ בְּיוֹם יְצַדֵּק בְּיוֹם דִּין לִפְנֵי בּוֹרְאוֹ׃ בְּמָה יִזְכֶּה
וּבְמָה יְקַדֵּם לַעֲמוֹד וּלְכַלְכֵּל אֶת יוֹם פּוּרְעָנוֹ׃
מְמַהֵר תַּחֲרִישׁ מְפוֹרְאוֹ׃ דּוֹרְשׁוֹ יְיָ בְּהַמְצָאוֹ׃
הוֹכַח עַד לֹא תִטְעֹן עֵיצָה וְלִפְנֵי לַשַּׁחַת קְרוֹב׃ הַטְאַת

תחנון וסדר תפלה ליוצרו יעריך לרוב ושיח נאקתכם לכן לם
ישריב קראוהו בהיותו קרוב׃
זכחי אלהים רוח נשברה ולב נשבר ונדכה חנצו אין
בכליל ולא כתרומת ערפו׃ שהור לב אוהב הזהיר עליהם
טרפו ישעו רשע דרש׃
יתכנו דרכי נלוז ויתישרו עלי לורתיו׃ כלה פן יתורון עלי
ויתחזקו מוסרותיו׃ לא יחפון בגמות הפות כי אם בעזבו
ואיש אין מחשבותיו׃
כעוז ומשגב ותעוז לחשוחו׃ טרא כאד כלבנו וסורה אין
כמוהו׃ סליחה ותחנון כל איש יבקש בעודהו׃ וישוב אל
וירחמהו׳׳
עונה ממיצר קוראיו ולתאלתם תרופה מכאיר לסלוח׃ שוח
לעטות עני תפלתו לבל לשקץ ולאלחו׳ עעוף נבעין פסם
לב ונסגור ונפלוח׃ ואל אלהינו כי ירבה לסלוח׳
קחו דברים ואתאנו נכוך׃ רצות שדמי פר וריח ניחוחך
שובה הבטחתנו על ידי שלוחיך׃ שובה ישראל עד ך
אלהיך׳׳
וישובב יעקב וישראל תאסוף עריך׃ תקבל תשובתינו פ
הודך׃ כנ יאמנו מרת רחמיך וחסדיך׃ שובת יעקב ע
והנחם על עבדיך׳׳
׳׳ מלך

אחים

לט מיחסה ועוז עזרה בעזות
הבה לט עזרת משר ושוא תשוא
נאלהים נעשה חיל והוא יבוס עדינו׃ כך עריצי נבוא
נבוס קמינו׳ הראנו יי חסדך וישעך תתן לנו׃ תאוחה

לשמיך הושיענו וחסיך׃ אל תסתר פניך ממעריך כי צר־
ליד עניני׃ אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר׃
אלהים ריבה ריבך זכר חרפתך מני נבל כל היום׃ קומה
ליעזרני אנוש ישפטו גוים קומה יי ויפרצו אויביך ויטסו׃ שי׳ בשי׳
שונאיך מפניך׃ קומה יי למנוחתך אתה וארון עזך׃ קומה
משיחיך אל תשפח עניים׃ עזרני אלהי ישעני על תפ־
ילתי ושמך והצילני וכפר על חטאתינו למען שמך׃ משא פניני
ורחם מהר יבא עזרנו׃ עזרנו אלהי ישעינו למען כבוד
שמך רגלינו ואל יטם שמרנו׃ הנה לא ינום ולא ישן׃
שומר ישראל׃ יי ישמרנו מכל רע ישמור את נפשנו׃ יי
שמר צאתנו ובואנו מעתה ועד עולם׃ שמרנו כאשון בת
גל כנפיך תסתירנו׃ תסתירנו משוד מרעים מרגשרת
שליון׃ למען שמך יי תנחנו וצדקתך תצא כיערד
שט׃ ראה עניינו ועמלנו ושא לכל חטאותינו׃ ראה איבינו
כי רבו ושנאת חמס שנאוני׃ שמרה נפשנו והצילנו אל נבוש
כי חסינו בך׃ הוס וישע ימינך כי קויתיך פדה אלהים את
ישראל מכל צרותיו׃ והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו׃
את יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו׃ יי חנני לך
כי אליך זועקים אל ישועתנו בעת צרה׃ חנני
אלהי כי בך חסיה נפשי׃ ובצל כנפיך נחסה עד יעבור
הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה
אל גבירתה כן עינינו אל יי אלהינו עד שיחונו׃ חנני יי
חנני כי רבת יכבעה לה נפשי חלעג השאנן
קריב יי לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע׃
תפלת תערב ולא בזה את תפלתם׃ כי שומע אל
יי ואת אסיריו לא בזה כי לא בזה ולא שקץ עניית

עַנִּי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנִּי וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלַי שָׁמָע׃ זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ
נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִרְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה׃ כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא
שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכֹּן וְאֶת דַּכָּא וּשְׁפַל רוּחַ
לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים׃ וְאֶת כָּל אֱלֹהֵי יְדֵי
עֲשִׂתָה וַיִּהְיוּ כָּל אֵלֶּה נְאֻם יְיָ וְאֶל זֶה אַבִּיט אֶל עָנִי וּנְכֵה רוּחַ וְחָרֵד
עַל דְּבָרִי׃ יִתֵּל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת
יִתֵּל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם ~

וממנו של שמך יי׳ נעשה לפשוט שמך׃
ומשה משורר יי׳ אל נאפך׃ מי פמכה באלים יי׳ מי כמוך׃

יתיצ

הוֹשִׁיעָנוּ לְדַרְשׁוֹ קְדֻשָּׁתִי׃ כְּעֵר יַעֲרֹ
כִּי תְהוֹלֵל נַפְשִׁי׃ גְּאוּל הַלֵּב טְמֵאָה
וְכִישׁוֹן נִרְדָּמְתִּי׃ כְּמֵעֵט פְּסוּחִים הָיִיתִי וְלַעֲבוֹדָה דָּמִיתִי״
דָּמִיתִי לְסוּסָה פְרִיעָה מְנַאֶפֶת וְחוֹלָלָה ״וַיְהִי כְעֵרִים וְהוֹשַׁבְתִּיהוּ
כְּשִׁמְלָה מְגוֹלָלָה״ וְחִסַּרְתִּי מַפְגִּיעַ וְזוֹרֵעַ אֵין לַפְּלֵלָה׃ רְאֵה יְיָ
וְהַבִּיטָה כִּי הָיִיתִי זוֹלֵלָה״
זוֹלֵלָה כְּבִזְרָה מִי מְנָאֵל׃ חָנֵם לִנְקֹחוּ לִי מְיִרוּת וְאֵין גּוֹאֵל סְמֵךְ
יָכוֹן וְנִשָּׂא וְחָרֵב אֲרִיאֵל׃ הִשְׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תִּפְאֶרֶת ~
יִשְׂרָאֵל״
יִשְׂרָאֵל לְכוֹזְזִים וְלִמְשִׁיפָה עַד מָתַי׃ כְּאֵרְבֵּה רַבּוּ עוֹרְבַי וְעַמְּמוּ
לְלֵב הֲרִיסוֹתַי בְּשׁוּמִי חֵרְבוֹתַי וְשׁוֹמְמוֹתַי׃ וּתְבַחֵר מַחֲנֵךְ נַפְשִׁי
מַעֲמוֹתַי ~
מַעֲשֵׂמוֹתַי הַמְּפִיעוֹת נִפְלָחוֹת מִכַּעֲסֵךְ וּרְשָׁבֵךְ נַמְתִּי וְלוֹזִיתִי
שְׁוֹא חֲרוֹנֵךְ וְעֶבְרֵךְ׃ שִׂים לֵב לְגָאוֹל חֵיתִ עֲשִׂמֵךְ׃ כִּי שִׁמְךָ
נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ״
שִׁמְךָ זְרִיזִים שׁוֹרְרִים מִכָּל מִשְׁכּוֹת׃ פְּקִידֵךְ בְּצַר פְּחִידֵךְ

מְמַשְׁכוֹת עָלוֹל זְרוֹן וְהַעֲבֵר וּרְפָא מְשׁוּבוֹת יְ שִׁכְעָה בְּחוֹלִי
תְּהִיֶּינָה אָזְנֶךָ קַשׁוּבוֹת "
קַשׁוּבוֹת תְּהִיֶּינָה אָזְנֶךָ לְשִׁפְלַת שִׂיחָנוּ רוֹן שֶׁפֶל קַבֵּל פְּרִיחַ נִיחוֹחִי
שִׂיחֲךָ כְּגִיגֵנוּ וְכָךְ מְכַס מִבְטָחֵנוּ " וְשִׁמְךָ עָלַיִךְ נִקְרָא "
אַל תַּנִּיחֵנוּ
עֵזִּי אֲרוֹן מַמָּה שָׁנִים לַפָּח " לְמַשֵּׁל לְשַׁמָּה לְשִׁנְאָה לְלַעַג וְלִכְלִמָּה "
עֵזֶן יְחַשׁ הַמְּכֻסֶּה שְׁהוּבְטַחְתָּ לְשׁוֹמְכֶיהָ " אֲנִי יְ בָּנִיתִי הַתְּרוּפוֹת ?
נִטְעוֹתִי הַנִּשְׁמָה "
וְשָׁמָּה פְּרִיחֵי גְרוֹלִים תְּקֻבֵּץ וְתִבְנֶנָּה שִׁמְעִיָּה חִנָּנָה כִּי עֵרֶךְ
הָעֵנָה חֵזֶק מַאֲמָרֶךָ וְכִצֵּל יָדְךָ לְגוֹנֶנָה וּפְדוּיֵי יְ יְשׁוּבוּן וּבָאוּ
עֵין בְּרִיפָה "
" מֵל מֶלֶךְ "

חָנֵנוּ

אֲדוֹם שְׁחַסְדְּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְּשָׁעֵינוּ ׃
מְחֵה פְּשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ אֲנִי
אֲנִי הוּא מוֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר ׃ מְחֹד
פְּשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכָעָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ מָחִיתִי כָּעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכָעָן חַטֹּאתֶיךָ
שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ חֵיכָ כַּנֵּסֵנוּ מֵעֹנֵנוּ וּמֵחַטֹּאתֵינוּ ׃
שְׁחוֹרִינוּ הַחַטֹּאתֵנוּ כַּאֲזוֹב וְנִשְׁהַר הַכַּבְּסֵנוּ וּמִשֶּׁלֶג נִלְבִּין חַלְּנוּן
חַטֹּאתֵינוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְ אִם יִהְיוּ חַטֹּאתֵיכֶם
כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם יַאְדִּימוּ כַּתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ ׃ עֲשֵׂה
לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ לְמַעֲנִי לְמַעֲנִי אֶעֱשֶׂה כִּי אֵיךְ יֵחָל וְכְבוֹדִי
אַחֵר לֹא אֶתֵּן ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן יְרוּשָׁלַם כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ לְמַעַן
צִיּוֹן לֹא אֶחְשֶׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֶשְׁקוֹט עַד יֵצֵא כַּנֹּגַהּ
צִדְקָהּ וִישׁוּעָתָהּ כְּלַפִּיד יִבְעָר ׃ רְפָאֵינוּ יְ וְנֵרָפֵא ׃
וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה ׃ וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל

מפלטי אלי צורי ואגיני

אלקי ישועתי ובבקר
ירחם תזכור
אצריאם אב איתני
ברוך הוא והאמין בך
ראש למאמני
עד מתי
והושיעני יי׳
קקר תשמיע קולי בקר
בקר אערך לך
לתת לו משכורת
ונסיתו
להיות לו למחמרת
ואצפה
וקבלתו מקשרת
ספים בבקר נבקר
בקרבו האיר כחמצת
להראות צורקתו חגדולה
ויעשירי ואשמור לו
חיונין את בנך ואל תכלה
בקר תחריבם
והעידו שם לעולה
את הכבש האחד תעשה הבקר
ויבינו לקראתו
עד עלי
בקרי לעשותו
קלקלה השורה
ויקץ בשניחתן
וישכם אברהם בבקר
ויהי לבקר
עשים ואשר ליקוד נאכלת
ויחוש בלי פרים
ויום תרומם הזולים
ויהי בשלישי בחיות הבקר
ויזד עקב ויצון
ולזקוד זנו קרנם
תאכלת
ולא חשב אורם
ויום אזמיק הם
ויהי בלילה ההוא בבקר
נכבדו
על בן יחיד ועליו זרח

ויקרא מלאך יי׳ אל הגער ידים לא ישולח׳
כי כיצחק יקרא לך זרע וזכרו לרוזות הניחו׳
לכם לשמרת ער הבקר׳
בקר כשרו ילין בער עם אלך קרב
ואפרו תמיר יראה אליך מלכנסם הרב
תגתן להם עשם בשאלתם כי לך נכספה בערב
היא מאה ובבקר׳
בקר קולם שמעה ותבפר עוטתיהם
וערך תפלתם יחשב כערך קרבנותיהם
זכרון צרקת אבותיהם לקחו בירם ובאו והם
הביאו אליו עוד נרצה בבקר בבקר׳
בקר תתן אלינו ורחמיך עלינו יכמרו׳
ותשליך כמצולות ים כל חטאתינו׳ ולא יזכרו׳
עו להעביר עונינו מלפניך ולא ייאורו׳
סמוך ער בקר׳
מל מסלי׳

ורצית יי׳ אלהיך שבת שבתי יעקב׳ משאת פיו׳
עמך נשית כל חשאתם סלה׳ אספת
עבריך השיבות מחרון אפך׳ בך פקדו אבותינו טהו׳
ותפלטמו אליך זעקו ותמלטו אליך זעקו מלטנו׳ ק
פטחו אבותינו ולא בשו׳ בך בטחנו׳ אל תבישנו׳ אל תבישנו
אלהינו ואל תבלימנו מלטנו׳ אל תבישנו אביו׳ ואל תכל
אזונו׳ אל תבישנו ישעינו׳ אל תכלימנו מראינו׳ אל תו
תתעלמנו ואל תכלימנו בתשובתנו׳ אל תבישנו בתשאלתנו
אל תכלימנו בבקשתנו׳ אל ישבו קוויך יי׳ אלהים

אלהי בקשיך אלהי ישראל עשה עמנו אות לשובה
ויאמר שועתי ויכושו כי אתה יי עזרתני ונחמתני יער עמוך
גוי שלום שלום כי בך בטוח פתחו שערים ויבא גוי צדיק
שמר אמונים כלה לשארית כמה שבעתם בעמים הזם
נפש הזיא יבקש את פני ישראל ואיבו ואת חשאות יהדה
לא הבישתה כי אסלח לאשר אשאיר ימין יי רוממה
ימין יי עשה חיל אף אורח משפטיך יי קוינוך לשמך
ולזכר תאות נפש נפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי
ושחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו יושבי תבל
נבעי בין כשדה ואין מעבר באו במעמקי מים ושפלת
שבלתו אל תשטפנו שבולת מים ואל תבלענו מצולה
ואל תאטר עלינו באר פיה כי לא ישוש יי את עשו בעבור
שמו הגדול כי אחיל יי לעשות אתכם לו לעם הנה אל
ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יי ויהי לי לישועה
מרה ישראל יקבצנו ושמרו כרועה עדרו ונשא נס לעמים
ונסף נדחי ישראל ונפיצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ
נוה ירושלם יי נדחי ישראל יכנס והשיבה כריעתך את עין
ואת חומות ירושלם אז תחפון זבחי צדק עולה וכליל
אעלה על מזבחך פרים

תהלה לדוד שמך יי עשה למען שמך כי
יחיו מתיך פגרי יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי
ויאמר שלמה

אל תדיעני כמעלי
ואל תכמה אלי חיקי כמעלי
ואל תשלם לי גמולי
ואל תשלם לי אשמתי למעלי

רוח לבב אני הע יגעגע על פשעי ורוב רשעי ומעלי
הלום עון כי"א יון פאין אשורי מנתיבך מס ורגלי
וי"ה אענה ואין אנכה לעזרה בזום צרה למי אנום ומי יל
זרוני ים למול פני ויגיעי וחטאתי לעפתי ואצדי
חמוא' לד ירחץ פי שכני אזי בריוד ורחקו מגבורי
מניא לכפ אשר סובב ושובב לכבי בי עלי כל חטא פלילי
ירעתים בחלומם על לבבי ריאיתים על ימיני ושמאלי
נקש נרף אני נרקב ונהרס ולא נמנע ולא נכנע עמלי
לך עיני כתחטנו יי בהאניחי שעה וקולי
מנת חלקי ויצור חשקי וחזקי ומבשחי וגם עזחי וחילי
ניחני נא באדרי הגכונה לפנך וחנן את שבילי
סילה חזקי והישר את לבבי אשר תועה בחוז רועה אויל
עזה ואזי לריד פרפקי ראה צורי ראה צדי וחילי
פרני מעוזי עור נאזני אילתי בעלותי ואלי
צרי עצבי כי שוש לבי בארצי ושמחתי בעגחתי וחבלי
קרוצתי לך אלך טחוח בלי כח לסבך בשאלי
ראה כי זכרך תיך לבבי וכזכסי קבח יסי וחלי
שעני נא רצני א אמינה ותישב לך השורת כיחלי
תנחלני בעור מרות צבאי ויקרעני כי ואלי וחבלי
ויום תביא יצורך בסטלט אלחי אל תריצני כמעלי

למלך

למען

יחלינון יידיך ויושיעה ימינך ישעי
כגינני ראה אדוים ושמחו פני כשיחי
לא ישמות כי אחיה
שוד יסרני יה ולמות לא

יהלך היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון היודע ב
חשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה הלמתים תעשה פלא
סלה רפ[illegible] יודוך סלה לא המתים יהללו יה ולא כל
ירדי דומה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה ב
הן גרמנו כרדתנו אל טחת היודן עפר היגיד אמתך
יהא שאול תודך מות יהללך ולא יחוברו יורדי בור אל
אמתך חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל
אמתך

ויש אומרים

השמיעה

בקולנו תהיינה אזניך קשובות
לקול תחנוניני

קול קול יעקב — קול יעקב קורא מתהום
קול יצחק קורא מעומק — קול יעקב מטור תחותית
קול יעקב מפי אריות — קול יעקב מבין מחרפים
קול יעקב מבין מגרפים — קול יעקב מבין קוצים
קול יעקב מבין נעצים — קול יעקב מבין מכעיסים
קול יעקב מבין שוחטים — זכור אבטחה שונמית ליעקב
קול תולעת יעקב — כזאת יכופר עון יעקב
קול יעקב — דרך כוכב מיעקב
קול ישרש יעקב — וירד מיעקב
קול אלה יעקב — חדל נא מי יקום יעקב
קולי אהליך יעקב — יורו משפטיך ליעקב
קול נחש ביעקב — לא הביט און ביעקב
קול עפר יעקב — נשבע ה' כנאון יעקב
אל בית אלהי יעקב — סלח נא מי יקום יעקב
קשיב שכות אהלי יעקב — פדה ה' את יעקב

עזה ישועות יעקב — קרא שמו יעקב
רפואי יעקב — רצית לארצך שבית שבית יעקב
תתן אמת ליעקב — ראה כי חדל תפא[illegible]
בגוים נבלע ישראל — נגדעה קרן ישראל
אזלת יד מישראל — אפס עצור ועזוב לישראל
ואין עוזר לישראל — גאול יעקב שמו שאמר
הושע ישראל טרם שיכלה — חרפת כלום אקראך
אמרת אל תגרא

חומה

יי על יצרך ואל תתן שחוק
לחרפה למשול בם גוים
שאמרו העמים איה אלהיהם
יודע בגוים לעיניני נקמת דם עבדיך השפוך לא לנו יי
לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך ועל אמתך
למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם
למה יאמרו הגוים איה נא מושיעם
למה יאמרו הגוים איה נא מקוויהם ומקוה אבותיהם
ואלהיו בשמים
אלהינו שבשמים חננו — אלהינו שבשמים חום ורחם
אלהינו שבשמים — רחם על שאריתנו
אלהינו שבשמים — עשה עמנו למען שמך
אלהינו שבשמים — בטל ממנו גזרות קשות
אלהינו שבשמים — חדש עלינו בשורות טובות
אלהינו שבשמים — חדש עלינו שנה טובה
אלהינו שבשמים — בטל מחשבות שוטאינו
אלהינו שבשמים — חפר עצת אויבינו
אלהינו שבשמים — שלח רפואה שלמה לחולי עמך

וּ שַׁבְּשַׁבִּים עֵעֶר כִּנְפֵי מַחֲלַתְךָ
וּ שַׁבְּשַׁבִּים כְּלֵה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב יְשֹׁבִי וּמְשׁוּחִית מַגֵּפָה
מִגְּנֵי בְּרִיתֶךָ
וּ שַׁבְּשַׁבִּים זְכֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ
וּ שַׁבְּשַׁבִּים קְרִיעֵרוּעַ עֲנֵה וְיַנְּנוּ
וּ שַׁבְּשַׁבִּים מְחוֹק כְּשֵׁר חוֹבוֹתֵינוּ
וּ שַׁבְּשַׁבִּים סְלַח וּמְחוֹל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
וּ שַׁבְּשַׁבִּים מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַשֹּׁאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ
וּ שַׁבְּשַׁבִּים הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
וּ שַׁבְּשַׁבִּים אַל תַּשִּׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ
וּ שַׁבְּשַׁבִּים זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
וּ שַׁבְּשַׁבִּים כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים
וּ שַׁבְּשַׁבִּים כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכִיּוֹת
וּ שַׁבְּשַׁבִּים כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת
וּ שַׁבְּשַׁבִּים כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה
וּ שַׁבְּשַׁבִּים כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה וְסַפְּרָה
וּ שַׁבְּשַׁבִּים הַעֲבֵר לָט יְשׁוּעָה בְּקֵרוֹב
וּ שַׁבְּשַׁבִּים שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְחוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ
וּ שַׁבְּשַׁבִּים קַבֵּל בְּרַחֲמִים יְרֵעוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
וּ שַׁבְּשַׁבִּים עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעֲנֵנוּ
וּ שַׁבְּשַׁבִּים עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַנּוֹרָא וְהַנּוֹרָא
וּ שַׁבְּשַׁבִּים עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים
וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ

אָחִים

אַל תָּשִׁית עָנְיֵךְ וְטִהֲרֵךְ אֲשֶׁר בָּרִית
כְּדֵלֶךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאת מִשָּׁרִין מִצְרַיִם
הַחוּסָה אַשְׁרֵי תָּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחָנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד

אתה יי לעולם תשב כסאך לדור ודור · אתה יי אל תזנח
אילותנו לעזרתנו חושה · חושה לעזרתנו אלהי ותשועת
אתה יי לא תכלא רחמיך ממנו חסדך ואמתך תמיד
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל · כי אתה אבינו כי אב
לא ידענו וישראל לא יכירנו · אתה יי אבינו גואלנו
שמך · עשה אקום יאמר יי עתה אריומם עתה אנשא
דאו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית
ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי הציל · ועד זקנה
אני הוא ועד שיבה אנכי אסבול אני עשיתי ואני אשא
אסבול ואמלט · טוא עולם בזכות רחמים וגבורה
להודיע גדלו · הודית כבודך שוכני מעלה · שמע נא
מעם נחלתך והפר עצם וכשל כל נקמת מעלינו וסמך
עמך ישראל ברחמיך הרבים ·

מגמה מל שמך · יי משוך למען שמך · בשבועה
וחוזק ומחוזק פי · חנה ליך לחונך · חו פח ·
וחוזק מליחת

אשירה

ואזמרה לשמך גואלי · אנקה
אריומכך אלי · כשושנת
פשיוחך אקשיב חדשי · שיר המעלות אל יי
ערוא אתה קדוש שמך
גדולים מישרים
קרבי לחדים
הדר כבוד הודך
משכיות
תפלה
זכר רחמיך

שמרת הבקר חלינו מרע וחקשב חנוני " שיר המעלות
אליך נשאתי את עיני "
לך למעוז לחוסי בו " טוב הדבק והכנע למחוללך "
שמרת הבקר ישקיט מעלינו איבינו " שיר המעלות
לולי ' שהיה לנו "
הוחלתי בכל עמי " פרוב ורחמיך סלח לי זרוב "
שמרת הבקר לא תכלא רחמיך לתת פטחוני שיר המעלות
הבוטחים בי "
שוכן חבין " מי יעשה כמעשיך עליון " באשמורת
נחני בצדקתך תחסני באפריון שיר המעלות בשוב
את שיבת ציון "
לרוכב בערבות בה שמו " ספרו בגוים כבודו להעצימו
שמרת הבקר עריתי לאורו ולהודות לשמו " שיר
המעלות לשלמה "
שא עם עבדך טהסדך מלך " ותשעי ועוני בים השלך "
שמרת הבקר קרבני לישעך ובאורך נחלך " שיר המעלות
אשרי " כל ירא " בדרכיו הולך "
גאלהים את ישראל כיר צרה " פרותם חיש בזכות הורי
שמרת הבקר הפר עצת כל צורר " שיר המעלות
רפה צרדוני מנעורי "
אנא זכר משיחיך " יעקתי לך עגב עת ירשתיך "
שמרת הבקר צור אל אבושה כי קניתיך " שיר המעלות
יכעמיקים קראתיך "
תן נבל לה נעו " ימשיבי " חדאי סכות והכת כבי "
שמרת הבקר קרבני לעבדך וריל אור עדית לכבי " שיר
המעלות לדוד " לא גבה לבי

רם יי וְשִׁפְלָ יִרְאֶה בְּעַמִּידָתָן רַחֲשוּ לֹא יְבֹז וְלֹא יִשְׁקֹן עַוְתָּה
בְּאַשְׁמוּרַת הַפֶּקַח רִנְנִי יַאֲזִין לִבְנוֹת בֵּיתוֹ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר
יי לְדָוִד אֶת כָּל עֻנּוֹתוֹ "
שׁוּבָה יי אֶת שְׁבִיתֵנוּ וְחוּשׁ מוֹשִׁיעֵם שִׁיר זְתֵיךְ לְצַפְּנָךְ מִמְּ
בְּאַשְׁמוּרַת הַפֶּקַח טַבָּחֵךְ אַגִּיד מְקַחֵל נָעִים " שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה
מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים "
תַּבְעֵנָה שִׂפְתֵי תְּהִלָּה יי " תֵּן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כְּחַקֵּל אִמְנֵי
בְּאַשְׁמוּרַת הַפֶּקַח חֲנֹתֵיךְ לְכַפֵּר עֲוֹנִי " שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
הִנֵּה בָרְכוּ אֶת יי כָּל עַבְדֵי יי "
" מֵל מֹלֵךְ "

אֲחִינוּ

וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל
תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין עַזֵּי פָנִים
וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ
אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ אָשַׁמְנוּ בָּגַדְנוּ גָּזַלְנוּ דִּבַּרְנוּ
דֹּפִי הֶעֱוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ זַדְנוּ חָמַסְנוּ טָפַלְנוּ שֶׁקֶר יָעַצְנוּ רָעִ
כִּזַּבְנוּ לַצְנוּ מָרַדְנוּ נִאַצְנוּ סָרַרְנוּ עָוִינוּ פָּשַׁעְנוּ צָרַרְנוּ קִשִּׁינוּ
עָרְפֵּנוּ רָשַׁעְנוּ שִׁחַתְנוּ תָּעִבְנוּ תָּעִינוּ תִּעְתָּעְנוּ סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא
עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ
" יחוד מקל "

רַחוּם

שִׁמְךָ אֵל רַחוּם שִׁמְךָ רַחֵם עָלֵינוּ אֵל חַנּוּן
שִׁמְךָ אֵל חַנּוּן שִׁמְךָ חְפֹץ וְעָנֵנוּ אֵל אֶרֶךְ
אַפַּיִם שִׁמְךָ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם שִׁמְךָ הָאֵל
אַפְּךָ מֵעָלֵינוּ וּמַלֵּא רַחֲמִים רַבִּים שִׁמְךָ וּמַלֵּא רַחֲמִים רַבִּים

מָלֵא רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעָלֵינוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ
נָא נִקְרָא שְׁמֶךָ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן כ׳ וְתַפְאַרְתֶּךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קָדְשֶׁךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ שְׁלֹא תֵּפֵר
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ שְׁלֹא תִּתְעַוֵּל בְּעוֹנֵנוּ
עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עָפָר
עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַם הַר קָדְשֶׁךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁרִיפַת הֵיכָלֶךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרִיסַת מִזְבְּחֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן חֲסִידִים וְיִשְׁרִים
עֲשֵׂה לְמַעַן חַכְמִים וְתַלְמִידִים עֲשֵׂה לְמַעַן עַמִּים וְאַבִּירִים
עֲשֵׂה לְמַעַן רִכִּים וְשִׁפְלִים עֲשֵׂה לְמַעַן נְבִזִים וּמְאוּסִים
עֲשֵׂה לְמַעַן יְתוֹמִים שֶׁאַלְמָנוֹת עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן
עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנֵק שָׁדַיִם שֶׁלֹּא חָטָאוּ עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב
שֶׁלֹּא בָּשָׁעוּ
עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעֲנֵנוּ

עֲנֵנוּ

עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ
עֲנֵנוּ אֲדוֹנֵנוּ עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ כּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ
עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ דּוֹדֵנוּ עֲנֵנוּ
עֲנֵנוּ הוֹדֵנוּ עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ סוֹמְכֵנוּ עֲנֵנוּ
עֲנֵנוּ עֲזֵרֵנוּ עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ עוֹזֵר אַכְזְרִיתֵנוּ עֲנֵנוּ
עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַכְזְרִיתֵנוּ עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ
עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ קָדוֹשׁ יַעֲקֹב עֲנֵנוּ

עננו משגב אבותינו עננו עננו עזרת השבטים עננו
עננו מגן אברהם עננו עננו מחיה המתים עננו
עננו האל הקדוש עננו עננו האל המשפט עננו
עננו שומע תפלה עננו עננו שאותך לבדך בירא

נעבוד עננו

עננו השוב לך לתורות עננו עננו עושה השלום עננו
עננו העושה בעת רעון עננו עננו העושה בעת צרה עננו
עננו העושה ליורדי הים עננו עננו העושה לחולי עמו ישראל עננו
עננו העושה לאסורים עננו עננו לחולים עננו
עננו מלכנו עננו עננו מנוסנו עננו

עשי משאבנו עננו ס

דעני

דעני לעני עננו דעני לעשיקי עניו
דעני לתכירי לבא עניו
דעני לכלכלי רוחא עניו דעני לשפילי דעתא עניו
דעני לבזיזי ולכטוטלי עניו דעני ליתמי ולארמלתי עניו
דעני לקדירי על ערסיהון עניו דעני לאילתא כשורי עניו
דעני ליעלתא כעדן מולדיהון עניו
דעני לחורא של סיפריהון עניו דעני לכני עורבי עניו
דעני לכל מאן דעייך ליה עניו דעני לכל מאן דידוק ליה
דעני לעמי עניו

כשעניתה

כשעניתי לאברהם בחר המוריה עננו
כשעניתי ליעקב בבית אל עננו
כשעניתי ליוסף בבית האסורים עננו

משנית	לאבותינו במצרים	ענו׳
משנית	למשה על ים סוף	ענו׳
משנית	לאורי בניאו אל הקדש	ענו׳
משנית	לאליעזר בנו בשואלו באורים ותומים	ענו׳
משנית	לפינחס בשטים	ענו׳
משנית	ליהושע בגלגל	ענו׳
משנית	לשמואל במצפה	ענו׳
משנית	לדוד ושלמה בנו בירושלם	ענו׳
משנית	לאליהו בהר הכרמל	ענו׳
משנית	לאלישע בירדן	ענו׳
משנית	לחזקיהו בחלותו	ענו׳
משנית	ליונה כמעי הדגה	ענו׳
משנית	לחנניה מישאל ועזריה מתך הכבשן האש	ענו׳
משנית	לדניאל בגוב אריות	ענו׳
משנית	למרדכי ואסתר בשושן הבירה	ענו׳
משנית	לעזרא בגולה	ענו׳
משנית	לכתניה בן גדול	ענו׳
משנית	לחשמונאי ובניו	ענו׳
משנית	ליוסרים הישרים והתמים	ענו׳

רחמנא

עניין רחמנא חסינן רחמנא
ארשענן׳ רחמנא אסבלנן רחמנא
שחיטין׳ רחמנא ארשענן ואסבלנן ומיודנן קמן׳
חמנא לא נזרינן פקודך׳ רחמנא ולא הלכינן באורחתך׳
חמנא ולא עברינן רעותך׳ רחמנא ועברינן על ממרך׳
חמנא לא בלבו ולא כשבדין מיבין אתינן למקרי קמן׳

רחמנא עביד גבן חיל שמך רמא ׳ רחמנא ולא תיתי
בחדן רחמנא היא דיינת לן ליתבן זכי ׳ רחמנא לא
לן כחשאן רחמנא לא תלינן כחזכן ׳ רחמנא לא תגמול ל
מעוכדי ידן ׳ רחמנא לא תערע לן כארחותן ׳ רחמנא הכלם
ר׳ יוסתא ׳ רחמנא חב בלבן למטיע ביחלתך ׳ רחמנא אחוד
אפך פרחמי גבן ׳ רחמנא גליא קמך דרשיעי אנן מעלם ׳ רחמ
גליא קמך דחטאי אנן מעלם ׳ רחמנא פרך ועבדך אנן ׳ רחמ
ליתי פרא דלא חטי לאבוהי ׳ רחמנא לא תחי אבוהי חייס ׳
רחמנא ליתי עמיא דלא כדיר קמיה כדיה ׳ רחמנא עבידא מ
מריה תאיב ׳ רחמנא אגר פיה בישא מכן ׳ רחמנא
לא תמסרינן בידיה ׳ רחמנא גליא קמך דאיחוי דעוא ואנן
דכשרא ׳ רחמנא אמליך עלן יצרא טבא ׳ רחמנא סיע שחן
למניע החזתך ׳ רחמנא את פרחמך חוי לן עזרא וסומכא ׳
רחמנא פרוקינן השתא מעגלא ׳ רחמנא רחם עלן בסגי רחמי
רחמנא ולא נהדר בעחי נפש מן קמך ׳ רחמנא ותהא שעתא
הדא טעת רעוא מן קמך ׳ רחמנא תתוא שרא הדא שעת
פרקנא לעמך ישראל ׳ רחמנא פרוק חי ואמחי כיתי ׳ רחמנ
פרוק חלי דביש לחוי כמתי ׳ רחמנא אעבי סגן גירי דכותא
רחמנא אעבי מינן גירי דרוחקא ׳ רחמנא אעבי מינן גירי
רכל מרעין ׳ רחמנא פרוקינן ואפקינן מחשוכא לנהורא ׳
רחמנא גליא קמך דלית לן אלהא בר מינך ׳ רחמנא ליתן
למקרי אב לך ׳ רחמנא לך קרינן ואת עבינן ׳ רחמנא פרר
תרעי שמיא ליצלותן ׳ רחמנא ושמי שמיא לבעיתן ׳ רחמנ
שמעיה לקלין וקבליה ליצלותן ׳ רחמנא ותעבול עלותן חמנ
ורחמי קמך ׳

וְלָנָא

רַחֲמָנָא רַחֲמָנָא וְחַנָּנָא רַחֵם עָלָן
מַלְכָּא רַחֲמָנָא רַחֲמָנָא וְחַנָּנָא חוּס עָלָן
מַלְכָּא רַחֲמָנָא רַחֲמָנָא וְחַנָּנָא פְּרוֹק כִּן מִן עַקָּא
מַלְכָּא רַחֲמָנָא רַחֲמָנָא וְחַנָּנָא שְׁזִיבָן כִּן מִן מְרִיעִין

וְחַנָּנָא אִדְכַּר לָן קְיָמָיָה דְּאַבְרָהָם אַבּוּנָא בְּרִיל וְיַעֲבוֹר
וְחַנָּנָא אִדְכַּר לָן קְיָמָיָה דְּיִצְחָק עֲקֵידָא בְּרִיל וְיַעֲבוֹר
וְחַנָּנָא אִדְכַּר לָן קְיָמָיָה דְּיַעֲקֹב כּוּכָּא בְּרִיל וְיַעֲבוֹר
וְחַנָּנָא אִתְרְעֵי לָן בְּרִיל וְיַעֲבוֹר
וְחַנָּנָא אִתְרְעֵי לְיָמִינָךְ בְּרִיל וְיַעֲבוֹר
וְחַנָּנָא רַחֵם עַל נִשְׁמָתִין בְּרִיל וְיַעֲבוֹר
וּתְפֹלִין שֶׁל קְדֻשָּׁה יִהְיוּ לְחוֹט וְיָשׁוּב יִשְׁיוֹן עַמִּי
הֵיכִין וְיִהְיוּ כְּקֶרֶן לְךָ עִם הַמָּשִׁיחַ

לַמְקַדְּמִים

נְתִלָּה כָּל תְּשׁוּקָם תְּלָה וְלֹא
יִקְוֹנֵנוּ מַה הוֹעִילָה תְּלָלוֹ
וְלֹא הוֹחִיל עֲנָקָה כִּיחֲלִי לְעַרְקָה עֵינֵיהוּ לֹא יְכִלוּ כִּיעֲנָקָה
וְהֵמָּה מְמַעֲבְקִים נוֹאֲחִים וְנֶאֱנָקִים נָא אַל יְשׁוּבוּ נִבְלָמִים וְרֵיקִים
יֶשְׁךָ נִרְכְּעָה מְאֻכָּם מוֹרִידִי דִּמְעָה שְׁקוֹר כִּשְׁעָרִי דִּכְעָה
מְשִׁימִים בִּמְקֻשׁוֹת וְנַעֲרִיכִים בְּלַחִישׁוֹת פְּדֹם וְהֵילֵל מִכָּל
גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת
שׁוֹר לְעֹנֶן נַעֲרֻשׁוֹת מְגֻמְּדוֹת וּמְדֻרְשׁוֹת לְהַפְרִיחַ כְּדֻשָּׁא
עֲצֻמוֹתֵינוּ חֵיכָשׁוֹת
וְעֵת הַתְּפִלָּה זְלֹזֵל יוֹתֵי כְּלוּלָה קְנָא תַקְנָא לְעָקוֹר עַל כֵּן עָוְלָה
וְסֵל מָשׁוּשׁ וְגִילָה זְרוּי כְּבוּלָה קְכִין לְחוֹשִׁים פְּצָעֵן בְּצֵרָה
נִפְכָּלָה

מחל

ומפי מכית ומחיה מפיק מן שאול לחיי עלמא
נרא כד חטי אכוה לקייה אכוה חיים ומפ
לכיכיה · עכרא דמריה נפיל לקולר פריה תאיב ותבר קו
מך ביכרך אנן וחטינן קמך · הא רחמי נפשין כגידין וסו
עבידך אנן ומרודנן קמך · הא בזתא ושביתא והא כמלקו
כמטו מך טרחכך נפשין אפי לכיכן דתקוף עלן עד
נהוי נמירא כשביתא ·

מה נפתח

ונימא קדמיה דמרנא מי
מלולא נרעה פריא מגיא
חובנא עברי רישנא זכ
בנא לאגנא עלנא · חרב בית חייא ונגיא מקדשנא · גל
מארעא ומפתור אבונא · תקפת עלנא יד בעלי דבבנא ·
למכלע יתנא טד חיים בנא · ומשפשות לבנא לא אמרי
ומסגי חובנא חזות כל ויא עלנא · ומשנא לשנא חובין ·
מוספינגא · ותקוף דינגא ומשוך קינגא · וכוי כמא זמנ
דאתקין מרנא · למפתח ספרנא מתב חשבנגא · ריחא קד
ותכר לבנא מיהעינגא דלית משכח בנא · ואי נדינא אוכ
סהדין פריא · חבל עלנא מה חריא לנא · כחדא כלנא ·
קלנא · וממייר לפנא נצוח למרנא · ומכד קדמוהי נפש
פריקנא · וחשין ומרודן ולתרעך חדרנא · מלאכ
מרומא סמיכו יתנא · אפשר דמתרצי ושמע קלנא ·
לנא ששרי חובנא ·

מוחין

ויהא ומלא רחמים · ישוב בטור מחס
ושמא עד סוף כל הדומים · וחוקר
נסתרות ויודע על נעלמים · הנישוד
ויסור אהבת שלשת קדושים · וחוסה והמלא על נאמנים

ם הנדחים והאובדים ופזורים בין העמים ותפלה
ם ומעריבים ומשכימים ומחכים לישועתך לילות
ם מתי תגלה קץ שומעים ואין נביא וחוזה לב
ים קומה אתה ותשמיע קול מפרסמים פתחו שערים
ם זרע תמימים והעירה וחקיצה וקומה לעזרת
ם כי כל תוכל ועזרא אתה על כל העמים חלילה לך
ים לשפח למנח ולזנח לעולמים הקם מזרה בית
ם ושם תשקנו גוש חטומים כי אבדנו נגזרנו עד
קמים עד ישקיף וירא מפרוסים

א אמרית לך כשותא דישראל אם אנשיינא
לך אנשיינא ליד ימיני לא עילנא לי
להמלאי ויבשמיא עד דיבנינא לי היכליה
ב דשרא אי בעית למידע ואית לי מעשיך אינית ושמע
ת מקדשא בעגלא דשמעית ביומי דמטמן לאו יומי
אנא חזא דטחינא נהמא על מקדשאי שחנא על
ג נביא על בנוי דגלו מפתוראי

ד וכסי מיית ומחיה כסיק מן שאול לחיי
עילמא מחר ענני ופדני מכל גזרות קשות
ה דעמשית צדקך ועבד
ו ויבשמיא לך מתחינין יבר שביא ומתחנן
למריה כלהין נבי שביא בכספא מתפרקין
ז בית ישראל ורחמי ומתחנני הב לן שאלתין ובעותין ולא
תהדר ריקם מן קמך
ח ויבשמיא לך מתחשין כעברא ומתחטי

לְמַרְיָה עֲשִׂיתִי אָנָן וּבְחִשּׁוּכָא שָׁרִינָן מְרִירִין נַפְשִׁין מְעַקְתָן וְנָ
חִילָא לִית נָאן לְרִשְׁיךְ מָרָן עֲבִיד בְּרִיל חִיכָּא דְּגָזְרַת לָ

נ

עַיִן עַיְנָא לְמָרָא תְּלִיָּא בְּבִיָּה וּלְמַרְיָה קָרְיָ
אֱלָהִי וְמָרִי דְּאַזְרִיקָא אִתְקְרִי דְּהוּא סָמְכִ
וְסוֹמְכִי שְׁכִנְתִּיהּ מִן אֲשְׁרִי אֲסִי לְכוֹלָּא מִ
וְשִׁרִי וְהַבְשְׁרִי וְהַבְעָרִי הַתְעַ

פ

עַל כָּל מְלִיךְ וּלְיַלְמִין הוּא מְלִיךְ וְכוֹלְמִלְכִ
הוּא מַכְלִיךְ וְלִית עַפְיָה שׁוּתְפִי כְּלִיךְ אַ
נְרַחֲמָךְ עֲלַן מְלִיךְ וְנֵאוֹרְחוֹתָךְ נְהַלִּיךְ וְהֵיכְמָר לְצִיּוֹן הָא מַ
וְיָתֵי לְיָ

צ

עֲבִיד גְּבוּרִין וְגָלֵי דְּמַסְמְרִין פַּרְשׁוּחֵיהּ סְגִיאִ
וְאַתְוֵי רְבִיבִין יְעוֹל לְקַרְמָךְ עֲלַבָּן דְּעָנֵי מִ
וּמָלֵי שְׁפוּתִין רֵיקָן לָא יְחַזְרִ

ת

דְּמַרְכָּא בְּשׁוּלֵי וּבְרִגְלֵי בְּשִׂרֵי שְׁמֵ
מָרָא לָא אַפְקָא אֲזַל וְאַפְקָרָא מָ
בְּזִיעָא דְּבַקְרָא אַכְרִיזָה וְכָל יוֹמָ
וְלֵילֵי בְּשַׁבָּתָא רוֹמֵי לָהּ תּוֹרְתָא תְּחוֹת שׁוּלְחָנָא בְּגִיעָא וְכֵן קָא אָמְרָ
בְּטוּדְתָא כְּמֵי אֶקְיֵל לִי מְשׁוּנָאֵי מָה אֶעֱבִיד לִי רִישָׁא דְּחָמְ
חוּכִין גַּרְמוּ לִיךְ נְרִיךְ תְּקוֹף עֲלִיךְ קִישָׁא חַיְיָן לִי עַ
וְכַמָּה זְמַנִּיךְ

כ

דְּכַשְׁפָא בְּנַגְשׁ חַשְׁכָא קַדְמָךְ עֲבִרִינָן עָ
לְמָרָן וְלָא עֲבִדִינָן רְעוּתָךְ הִשְׁתָּא בְּכָ
נָאן לְמָרִי קָמָךְ אֲנָא קָמָךְ מְחוֹל וְשָׁבִיק לְחוֹבִי

עין

דשמיא מנפיש וחטין קדמך עמרין על
מימרך ולא עבדין רעותך אצית ושמע
לקול צלותהון ויעמך עביד כדיל שמך ׃
ולא ניבד בחוכין ״

מוריצה

פרחמים ומתפיס פתאמיכם והתרצה
והתפיס כדור עני כי אין עוזר ״
מדעה תפלה ומתפיס בתחינה והתרצה והתפיס פדור
עני כי אין עוזר ״
שמר ישראל שמור שארית ישראל ואל יאבד ישראל האומרים
בכל יום שמע ישראל ״
שמר בית אהרן שמור שאריתנו ואל האבד פלטתינו
האומרים בכל יום שמע ישראל יי אלהינו ״
שמר גי אחד שמור שארית עם אחד ואל יאבד אום מיחד
האומרים בכל יום שמע ישראל יי אלהינו יי אחד ״
שמר גי קדוש שמור שארית עם קדוש ואל יאבד אום קדוש
האומרים בכל יום קדוש קדוש קדוש ״
שמר גי רבה שמור שארית עם רבא ואל יאבד אום רבה
האומרים בכל יום אמן יהא שמיה רבה ״
והמלכנו תמנא לשבטך מביטנו מלפנך מין לנו מלך זולתך
והמלכנו למשבך רחם מליפו מביטנו מלפנך מנענו ונענה כי מין
בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו
למען שמך ״
שמיר יחון על רגלו ויחתו ויאחזנו לח נדע ויחוש
קיים נעמיר ויחוש טוהל יאמיר עיר ״

אעירה

שחר על רכיתך אקיצה משמרותי
גבורותיך אשכימה לכתוב לרומם
הוריך אשכורות קדמתי לשיח באמרתך
נטרשתי כקרבי אגידה נעתך כעשתורת לבי גדל שבחך
נעורי אזכירה פלאי כוחך פעולה וגבורה סלה אכתוב
גבורותיך שחקים מספרים נאמנה גדולתך תבל ויושבי בה
גאון קולך מרגיז הים והחריבה נערתך מיבשת יחמו
דעה איה ולשון לפוריים ודעתני חכמה אנשים מלומדים
דיקדוק מעשים נדאים ונחמדים דורש פעלים וכולם
מחמדים
הן מקצתם אגידה ואספר הודיעני ישישים ויודעי ספר
הכינותי מדעתם לאגיד ולספר חתמין לשונם באמרי שפר
וטוב ונעים נקד לקדם נלחלות פניך אלהי קדם
ואנכי תולעת תפלתי אקדים ודחמיך אבקש ולא ארוש
זכור אשר יחות עולם זסדי רחמיך וחסדיך מעולם
זן בריותיך בחסד כלם זדים וחסרים ולא כפעלם
חנון ורחום עושה גדולות חוקר כליות ויב עלילות
חופש טמונות ומתרי מפעלות חונן ומפליא עוד והוא
טבולי רגעין יצחיך נגוזים טפטרי ערבת ישרתך רגעם
טכיסי מרכבה ורכבת שאננים טעם ימתיקו וכרעי
מתחננים
יורדי הים יודעי ניסיך יגידו באיים גדל שבחך
ישבי אהלים מפחן עמיסיך יחודך מיחדים נתן
מכעיסיך
כח גבורותיך מי ימלל כעלילותיך להשכיל תהלות
כליותי ולבי יסרוני יום וליל כבוד שמך לנצח ולהלל

שומרים אליך אתחנן : לחש עקוב בני יתלונן
לשחר על דלתותיך אתחלון : לחסות בצל כנפיך ולהתלונן "
אנכי ומי עבדיך " מכתא שפתי עירך נגדך "
מבטח אני ברחמיך וכחסדיך : מריתך לשמוע בקי עדיך "
ויאותיך שוכע שתירות " נוצר חסד לאלפי דורות "
משא עון ופשע עברות : נא למענך נקני מנסתרות "
מחנא שבך שרבני סערני בכיתך ועונותך תרפני "
שובע שמחות את פניך תסובבני " סוכני באסיתך ולבשה
תושיבני "
לך מעודי השלכתי יחבי : עזרתי היית אזוי אבי "
עזי וסעדי ריבה ריבי : ענני בקראי ובצר תרחיבי "
עי תבחה ומעבר אשמים " פלשט מעון ומארם סתרים "
עיני כשחת ומגחלי רתמים פקודיך וכינני והיה תמים "
שוה לך רשוי בקרבי : צור צרפה כליותי ולבי "
עריתך תסגנני צורי ומישגבי " צדקני בנשפט ואל תעזבי "
אתה לכל קוראיך ודורשיך : קוויך לא יבושו ומבקשיך "
קבלני ברצון כי אבקשך קשוב תחנתי מימין קדשך "
חסדיך מעולם רשעי כפר ידיעו ונתלם "
ראה עני חפשר ותכלם רחם ושא חטאתי כלם "
שמע תפלה פנימי וחנון שדי תפתח דלתותם בעלעון
שי תתנים כן הצאן " שי אמרי יעלו לרצון "
את השלמים וזכחי עירה תקריבת עירה פעל כוחדיה "
קדושים תפלתי ותפלת העבודה תכון כקטרת בשמים וקדיה "
בחמיך שכבתי ואישנה חקיצותי משנתי גבורתיך לשנעה
חקני ואכיצני עזרה הישנה : עצמותי להחליץ ולהסריח כשושנה

יוצר לשבת שלפני ראש השנה

אקרא

לאלהים עליון להושיע שם עני ואביון׃
ופדוי יי׳ ישובון ובאו ציון׳

טרם יבא יום עברה׳ הגדול והנורא נחפשה דרכינו ונחקרה
נושענו נא ערת אמוני׳ ודרשו בכל חמוני׳ לכו ונשובה אל יי׳
דרשוהו בכל לבבכם וקראו לבנכם ואל בגדיכם
שובו אלי ואשובה אליכם יאמר קדוש׳
הן קרבו ימי תשובה׳ עת לעזוב רשע ומשובה׳
השיבנו יי׳ אליך ונשובה׳
ועתה שובו מחמאכם ומעבדיכם׳ והביאו כידיכם תשובה׳
זכחי אלהים רוח נשברה׳
זה עת אלהים דרשו׳ לשוב בו פל איש מחטאו׳
דרשו יי׳ בהמצאו׳
חלו פני אל רוב׳ טרם יפנה היום לערוב
קראוהו בהיותו קרוב׳
שהרו לבבכם ותנקלו מפועלה׳ והרפו חסד והעלה׳
שמרו משפט ועשו צדקה׳
יחיש הוא גאולתכם׳ אם שוב תשובו נבל לבבכם׳
ולכן יחכה יי׳ לחננכם׳
פרוב רחמיך מחה פשעינו׳ ותשליך במצולות ים כל חטאתינו
שובנו אלהי ישענו׳
למה תסתיר פנך ונבוזך׳ למתודים ובאים עדיך
שוב למען עבדיך׳
מרדנו נבל בריתך וחוק׳ חון עדתנו נא אל תרחוק׳

ה

לָמָּה תַּעֲמֹד מֵרָחוֹק

אַל לִבִּי אֲנִי אֵל קוֹטֶה אִם יִסְרוּ מִלְּפָם לְכ הַזּוֹטֶה
טֶרֶם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה
חָמוּי לְמוּרָה וְעוֹזֵב וְלֹא יִכְפֶּה פִּשְׁעֵיו וְחַטֹּאתָיו אֲנִי נוֹשֵׂא
לְמַעֲנִי לְמַעֲנִי אֶעֱשֶׂה
שָׁוְא תִּתְרַחֵק מִפַּל פְּטָעִים וְלִרְנֵי הִיא נִטְמָעִים
שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים
וְזֹאת חִטֹּאתֵינוּ דַּר מִעוֹנִים בָּאנוּ לְפָנֶיךָ מִתְחַטְּנִים
אַל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים
וְיִקְאַתָּה יְיָ תַּחְתֹּתֵנוּ אַל תִּכְזֹה חִישׁ נָא גְּאוּלָתֵנוּ כְּדַבַּר פַּל חוֹזֶה
סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה
חָנֵנוּ גְאוּלָה וְיֵשַׁע יְכַפֵּרוּ חַטֹּאתֵינוּ וְאַל נָמוּת בְּרֶשַׁע
נוֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּטַע
חַמֵּי נִכְמְרוּ עָלֶיכֶם וְהִקְשַׁבְתִּי לְקוֹל פַּלּוּלֵיכֶם
אֶרְפָּא מְשׁוּבוֹתֵיכֶם
שׁוּבוּ אֵלַי נְעָפֶשׁ מָרָה סְלִיחָה תְּבַקְּשׁוּ וְכַפָּרָה
טוֹב יְיָ לְמַעֲוֹז בְּיוֹם צָרָה
וְיֵרְאוּ מַיִם דַּיִן כִּי הִנֵּה פּוֹדֶה וּמוֹשִׁיעַ לָכֶם בְּרַחֲמִים יָפֶה
אָז תִּקְרָא וְיְ יַעֲנֶה
וְשׁוּבוּ גֶבֶל לְבַבְכֶם וְקִרְעוּ לְבַבְכֶם וְאַל בִּגְדֵיכֶם
שׁוּבוּ אֵלַי וְאָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם

אלסה ואשובה

מעריב לראש השנה

עמוני נגונים " פתקעם בירח האיתנים "
נאלם יזכיר למו ברית ראשונים "
ויהם ישית ככוכבי מעונים " נאי המעריב ערבים "
ומסמת.

ויעו למני מלמיכם וטשעתם מאיבים.
את מיצא לכם חיישמיעכם אהבתי אתכם "
נאי ומהב ומח שמו ישראל שמח.
וממוטה.

זרוע אדיר במרומים בשפטו עמים יזכור
רחמים " ביום תרועת קרן "

מך גדול וגבור: כל יצור לפעמו יעבור ביום תרועת קרן.
מך דובר ומקים לעם כי דבקים ביום תרועת קרן.
מך הויצרים: וחוקר מספרים ביום תרועת קרן
מך זך וקורא דורות חוקר נסתרות ביום תרועת קרן
מך טמאים מרשיע ידידיו מושיע ביום תרועת קרן
מך טוב מצאתי יומר לרכיתה לתמר ביום תרועת קרן
מך מסיר מט אף וחרון טהלליו בגרון ביום תרועת קרן
מך מובל הפל עבדיהו הכל ביום תרועת קרן
מך שוקד חסידיו צדק ימציא לידידיו ביום תרועת קרן
מך קדוש שמו רוממוהו עמו ביום תרועת קרן
ך שומר אהבה לשחורה ונאוה ביום תרועת קרן "
ך תקיף אשר בנוף מופתיו הרבה " ישורריהו בא הבה
פומחי רכבה " בגילה כרבה "

טעמי עם לך נשואים יהיו לפניך נשמעים ביום כשא לפני-
מתריעים טעם עור משמיעים
ה׳ מלך ישבעו פנו ממהרי

ששון ישעך עורר לעם יורעיך פלא תעשׂ זרועך עבאותם
גאול נישעך
מלי מלך עמך ישרי ופי

קרב קץ תקעי גאולתך רבבות קוראי בשמך שדי מרומם
תפרוש עלינו סכת שלומך
מלי פרוש סכת שלום עלינו ופי
מלה מעתרי ך מחרמי קדש ומשך תקיעתם מלחם בניעוים
קדש עד עשתה

ערבית שחרית ומנחה לראשה

משחר תשעה עד יום הכפורים

ברוך

אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה
את הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
שמו באהבה

זכרנו

לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים
למענך א׳ חי ונאמר עזור ומגן
בא׳ כען אברהם

אתה

גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים

וך טפלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני
מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמ
לט ישועה בקרוב

כמוך אב הרחמים זכור יצוריך ברחמים למען
ומחיה ונאמן אתה להחיות מתים ברוך
מחיה המתים

דור ודור נגיד גדלך ולנצח קדושתך נקדיש
ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם וע
מלך גדול וקדוש אתה ברוך אתה יי אלהינו
ל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת ויראוך כל
מעשים וישתחוו לפניך כל הבריאים ויעשו כלם אגודה
ות לעשות רצונך בלבב שלם כמה שידענו יי אלהינו
ושלטון לפניך עז בידך וגבורה בימינך ושמך נורא על כל
מה שבראת

בנין תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך ותקוה טובה
לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצך
שון לעירך ועמידות קרן לדוד ועריכות נר לבן ישי משיחך
ואז צדיקים יראו וישמחו וישרים
ותחו וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה וכל הרשעה כלה
שיכלה כי תעביר ממשלת זדון מהארץ ותבלון אתה יי
תמשול כל מעשיך על הר ציון משכן כבודך
ובירושלים עירך לעולם ועד כאשר דברת ביד דוד משיחך
אמור יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה
אתה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה ברוך אתה יי
המלך הקדוש

חנן כוחנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות קדשתנו במצותיך וקרבתנו

כלכנו לעבודתך ושמך הגדול הנכבד והטוב עליו קראת

ותתן לנו יי אלהינו באהבה

את יום הזכרון הזה יום תרועה מקרא קדש זכר

ליציאת מצרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה

ישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבו

זכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל

עמך בית ישראל לפניך לטובה לחן ולחסד ולרחמים

השבת הזה וי ביום הזכרון הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה

ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים וטוב בדבר ישוע

ורחמים וחוס וחנני ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינ

כי א מלך חנון ורחום אתה

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כו

והנשא על כל הארץ כיקרך והופע בהוד

מאון עוז על כל יושבי תבל ארצך וידע כל פעל כי אתה

ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמרו כל אשר נש

נאפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים

ולשמחה ולשלום כאשר אמרת ורצ

לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתו

שבענו משובך שמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמ

והנחילנו יי אלהינו בשמחה וכשש

שבתות וי מועדי קדשך וישראל מקדשי שמך

ומכלעדיך אין לנו מלך אלא אתה בא מלך על כל

מקדש השבת וי ישראל והזמן הזכרון

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה

ואת העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה
ותהי תמיד לרצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך
ותיה עינינו בשובך לציון ולירושלם עירך ברחמים
ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו על חיינו המסורים בידיך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום ועמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא
תמו חסדיך המרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קוינו לך לא
תמנו יי אלהינו ולא עזבתנו ולא השחתנו לכך מימנו

ברוך רחמיך וכבוש את כעסך כלה דבר וחרב
ורעב ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלה
ליט ומעל כל נמ בריתך על כלם יעברך ויתרומם שמך
ומלכותך תמיד כל החיים יודוך סלה ויהללו לשמך הטוב
באמת

האל לחיים טובים כל בני בריתך נאמי השוב
שמך ולך נאה להודות
אהינו ולהי אבותינו

שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד
באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבה
וצדקה וברכה וישועה ורחמים וחיים ושלום ושוב יהיה
טוב לברך את כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה
בשלומך

חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה ונחמה

חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל עמך ישראל לחיים ולשלום
נא המברך את עמו ישראל בשלום
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי
עושה שלום וכו'

תל"ת בהלחמי עטרת ראשו יעלה"ו וחיי כתוב בתורתך ושמרתם
קדוש שבת ושובו שבת וקדש מועד יעלה"ו ויבא לפניך וכו' טוב

קדוש לשבת וראש השנה

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השב
מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי מכ
מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש או
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

נא' בא'י אמה בורא פרי הגפן
אמה אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון
ויקדשנו במצותיו ותתן לנו ה' אלהינו באהבה שב
למנוחה ומועדים לשמחה וחגים וזמנים לששון את יום השב
הזה ואת יום הזכרון הזה זכרון יום תרועה מקרא קדש ז
מערים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ושבתות ומ
קדשך באהבה וברצון בשמחה ובששון הנחלתנו זכרון
אכת וקדים לעד ומבלעדיך אין לנו מלך אמת אתה בא'י מל
על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הזכרון

בא'י אמה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

ובשבת שמח תחיינו עפ"י כוונת יריכתם ר"ת מ

קדוש לראש השנה שחל במוצאי שבת

יעלה ויבא

אבה בורא פרי הגפן

נאי אבה אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו

והנה את יום הזכרון הזה יום תרועה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ומועדי קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו ודברך אמת וקיים לעד ומבולעדיך אין לנו מלך אלא אתה נאי מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון

אבה בורא מאורי האש

אבה המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדושתך נאי המבדיל בין קדש לקדש

נאי אבה שהחייתנו וקיימתנו והגיענו לזמן הזה

יעלה ויבא

קדוש לראש השנה שחל בחול

יעלה ויבא

אבה בורא פרי הגפן

נאי אבה אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו

רשות לנשמת של ראש השנה

אנרע

אקוד לפני מלכי : אקדאה מפמו אנך
שופט ישר הוא אלי : יהי חפצים

"מכרע"

יום זה יום חדין הוא נקרא — משפט הוא לאלהי יעקב"
ישב על כסא רם ונשא — ולמישור יישיר העקוב"
של הואח תוך אש פוערת — יכעיר כל אחז עקוב יעקוב"
לכן את שוכנת ותיך — ותעטמי סעקי על ידך
על במות יער לב ולב דרכי — תרדי בו בעטרת ערך"

"מכרע"

ומדינת מלך עזרי — ומתקוע שופך שמעני"

רשות לקדיש

תשמך

ארוממך ויצרתני
לא אכשה
לא אשאל ולא אנשה
אלי יצרו מה תעשה
למגדל עוז ויצר מחסה

הַבְּחִיר כָּאוֹר מְזֹהָר׃ נֹאזִן מִסֶּךָ וְאֵין מַכְסֶה׃

יִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא׃

הָדֵר גְּבוּרָתְךָ וְעֹז יְדֶךָ מִסַּפְּרִים הַשְּׁכִים׃

בְּעֵת עֲלוֹתָם וּכְעֵת פְּעֹתָם וּבְעֵת שְׁחוֹתָם אַפַּיִם״

וּמַלְאָכִים נִהֲלָכִים נִתְּךָ אֹכְנֵי אִישׁ וְחַיִּים׃

יְצִירְיךָ וְיוֹרְדֶיךָ בְּזֹאת נִכְּבְּדוּ שִׁפְתַיִם׃

כִּי תַעֲמֹד וְלֹא תִנְּטֵל כְּלִי זְרוֹעַ וִירֵיךְ״

וְתַחְתִּיוֹת וְעֶלְיוֹת וְחַיּוֹת וְהַכְּרוּבְיָא׃

יִשְׁתַּבַּח׃

וּמִי יְמַלֵּל גְּבוּר מְהוֹלָל הַשְּׁחָקִים נֹאמְרִיוּ׃

חֵי עוֹלָם אֲשֶׁר נֶעְלָם נִגְבַּהּ רוֹם מְעוֹנָתוֹ״

וְכִנּוּתוֹ נְכֹן בֵּיתוֹ נֹאהֲלוּ שֵׁת שְׁכִינָתוֹ״

וְשָׁם מְרֹאוֹת לְנִבְאוֹת לְהַבִּיט אֶל תְּמוּנָתוֹ׃

וְאֵין הַבָּמוֹת וְאֵין הַבָּמוֹת וְאֵין קֵץ לְתַבְנִיתוֹ׃

רַק מְרֵאָיו בְּעֵין נְבִיאָיו נִכְלַךְ רֹם וְהִתְנַשֵּׂא״

יִשְׁתַּבַּח׃

וּבְרֹב גְּבוּרוֹת גְּלִי סְפוּרוֹת וּמִי יִסַּפֵּר תְּהִלּוֹתָיו׃

אַשְׁרֵי אִישׁ אֲשֶׁר יְחִישׁ לְהַזְכִּיר עֹז גְּדֻלּוֹתָיו

וְיִסְכֹּן נֹאל תּוֹכֵךְ עוֹלָם עַל גְּבוּלוֹתָיו״

וְיַעֲרִיצוּ טוּב וְרִנּוּא וְיַצְדִּיק דִּין עֲלִילוֹתָיו

וְיוֹדֶה עַל אֲשֶׁר יִפְעַל כִּי לְכֹעֲנִי פְּעוּלוֹתָיו׃

כִּי יֵשׁ יוֹם לֹא אַיּוֹם זִדִּין עַל כָּל הַבְּרִיָּה׃

שַׁבַּת׃

הַשְׁוֹנֵן וְהַחֲצוֹנֵן וְהַמְעוֹנֵן בְּסוֹדֵךְ

וְהַבְּטֵחַ מַה אַתָּה וְכֹאֵין יְסוֹדֵךְ׃

וּמִי הַכִּינֵךְ וּמִי הַכִּינֵךְ וְכֹחַ מִי יְנִידֵךְ״

וְהָפֵשׁ אֶל גִּבּוֹרוֹת אַל
וְקוֹר פְּעָלָיו רַק אֵלָיו
מְיֻחָדוֹשׁ בְּסוֹד וּבְרֹאשׁ
יִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא

וְהַעֲזִירָה כְּכוֹדֶךָ
אַל תִּשְׁלַח יָדֶךָ
בְּמוּפְלָא וּבְמֻכּוֹשָׁה

וְצַר לְיוֹם רִאשׁוֹן שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה

אֵלֶךָ אֲזֹר גְּבוּרָה עֲדֵי שִׁכְךָ בְּגְבוּרָה
לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה
לְךָ בְּגְדֵי נְקָם לְכֹשׁ בְּיוֹם נָקָם
לְעֵרְיוֹן יָשׁוּב אֶל חֵיקָם
לְךָ נְאוֹת לְבֹשׁ וְיָמִים מְיַבֵּשׁ
וְנְאוֹת אַפְּיקִים כַּיַּבֵּשׁ
מֶלֶךְ בְּעֲשָׂרָה לְכוּשִׁים יִתְאַדֵּר בְּקְדוֹשִׁים
אֵל נֶעֱרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים קָדוֹשׁ
לְךָ דִּין כְּטוּהָרָה עֲשֵׂה אוֹרָה
כְּשִׁפְטְךָ יוֹצִיא לְאוֹרָה
לְךָ הָאַדֶּרֶת עֹז יְמִינְךָ תַּעוֹז
וְאַל תֵּט אֶל יָעוֹז
וְיִלְבַּשׁ עֲרָקָה וְנִקְדַּשׁ כְּצַדִּיקָה
לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה
לְךָ זֶה הֲדוּר מַלְכוּתוֹ וְכוֹכַב יִשְׁעָה בְּרֹאשׁוֹ
אֱלֹהִים יֵשֵׁב עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ
לְךָ חֲסִין גְּדֵרִים בְּדַרְכֵי טוֹגְרִים
יְכַוֵּן רוּחַ נְגִידִים

מלך חליתו בשלג כיצחצח עח ובציצחצחות יעוצעוח
מיחצחים פעלם לנצח "

מלך יעט קנאה קנא קנא נאה וגאה
כאיש מלחמות יעיר קנאה "

מלך כל אפסי ארץ ישתחוו למלך כל הארץ
כי בא לשפוט את הארץ "

מלך ליום קומו לעד כל יגור לפניו ירעדו "
רם ונשא שוכן עד "

מלך משל בגבורתו ירעשו הרים בנאותו
יואלים ירקדו כמעירים "

מלך נורא למלכי ארץ חול תחול הארץ
מיושב החריבים תנט הארץ "

מלך שואתו מי יעצור כח והוא נשא כל בכח
נותן ליעף כח "

מלך עמדו לדין ביום חדין
שופט גאים בכל דין "

מלך פלש סוד המעמקים לסתיר במעמקים "
יחשוף בגלה עמוקים "

מלך עוה לכל רוח עריצי גשי הריוח
ויאפלם בשיגל רוח "

מלך קחל פמי אדמה נסעדי משא דומה
יעקוד על צבא רומה "

מלך רם וגבוה בפשפט ועוז מלך אוהב כשפט
מכון כסאו צדק ימשפט "

מלך שופט בצדק לפמו יהלך ערק "
להלין בעד רודפי צדק "

ך תמיך נכמשלה פסאו תלה למעלה
ומלכיהו בכל משלה׃
ך תחת חלד מהכישו מרעיש יסוד בהכישו
כפל משוטט מכשו׃
לך תו׳ בכל פועל בכל מה יפעל
בחטה ובמעל׃
לך מעשרה לבושים יתאזר בקדושים
אל נערץ בסוד קדושים קדוש׃
סלוק׃
לך עתיק ימים ׃ יום זה מיכים שמו לשפוט
עמים ׃ ונריבי עמים ׃ יפרו לחוכיח ד־
לאומים ׃ וכירורי מלאומים ׃ לבקר גדודים
ומים ראויים ועלומים ׃ מעש כל הימים ׃ בכט מרין יעבירו
ים ׃ וישגיח כפרומים ׃ וכין מעש עממים ׃ יבדוק
ים ׃ זכחפשו עון אשכים ׃ וצדיקת שלמים ׃ אשר לפניו
שמים ׃ תנות כל לילות וימים ׃
נשבתו על כס משפט אלהי חמשפט ׃
ש מעשים במשפט ׃ בעבין יהושפט ׃ ויקרבו למשפט ׃ ר
יכלו לקום במשפט ׃ כי לא יקומו רשעים במשפט ׃ ד־
שעו במשפט ׃ ויחזיקו להשפט ׃ ויעש בם משפט ׃ מ
ליהם יעשה משפט ׃ כי כמוהם עושם ישפט ׃ פנ מגיד־
ש ויוגבה במשפט ׃ חלילה לך אלהי חמשפט ׃ הדין עמך
קיעגיך במשפט ׃ ותושיע ענוים ותחם על עבדיך
במשפט ׃
דובר בצדקה למענה צדקה ׃ ומצוה משפט מצדקה ׃
ויע לצדקה ׃ ופועל צדקה ׃ ואשר ענתה בו צדקה ׃

למענך ולמענם עשה לוכש צדקה · כי לא על צדקותינו אנחנו
ולא על טובותינו נפיל תחנה · כי לך המשפט וילך הצדקה ומן
לקול עתקה · ויפוד חסד ורחמים וילבש צדקה · ויעקב ועשה
כיעקב משפט וצדקה · ויואדר ויעדין ויושב חאל הקדוש ·

וקדוש בצדקה

סלוק

כבודן

אוהל תהיום ברחמים מלך
פתח כל עשתונות צעיר ומלך
נאות ועוז התאזר מלך
דוק וחלד יחרדו מאמת מלך
הישיר יחד לבם יחון מלך
וכחן אל כל מעשיהם ויצריך מלך
זכרון הוא ותרועת מלך
חוק לישראל הוא לזכותם מלך
טרף נתן ליראיו ימליך כל מלך
יזכור לעולם בריתו בזכרון טוב מלך
כלה אל תעש לשארית הכי מלך
לכן אתונו לך מלכנו מלך
מאתכול קדמעך לחלוצך מלך
נא כעור חסד לכני שולחנו ט שלשת אלי מלך
סכות נאי נתון למי נבו ארואלי מלך
עשהם כל תבז לכן בסקום עלו וירדנו מלאכ מלך
ערם מדין צמור מלחמיכם מלך
ערוק ברחמים לפקדם לטוב מלך
קשוב קול תחנינה מתוקעי חיום מלך
רחמים תעורר למחכיך מלך

שָׂשׂ שׂוֹעֵת עַם מְשַׁחְרֵיךָ מלך
יִתֶּן פְּטוֹמֵכִי בִּרְיךָ וִיבָרֵךְ אֱלֹהִים חַיִּים וסלך
סלים

מלך אָמֵין וְאָיוֹם זְכוֹר לְבָאֵי בַּתַּחַן חֵיזֹם
תְּקַע גְּאוּלֵי נְפָדִיוֹם
מֶלֶךְ דּוֹרֵר וְיוֹקִיר זְכוֹר לְהוֹגֵי דַּת יְקָרָה
תְּקַע וְחֵינוּ לְךָ לְמִקְרָא
מֶלֶךְ זוֹכֵר חֲסָדִים זְכוֹר לַחֲסִידִים
תְּקַע טַעַם נוֹעָדִים
מֶלֶךְ יוֹשֵׁב בְּסֵתֶר מוּאָהָל זְכוֹר לְצֶאֱצָאִים מְנֻחָל
תְּקַע לְמוֹקְדֵי קָהָל
מֶלֶךְ מַשְׁפִּיל רָמִים זְכוֹר לְנִשְׁמָמִים
תְּקַע שִׂמְחָה וְשָׁלֵמִים
מֶלֶךְ עוֹטֶה מְעִיל זְכוֹר לְפוֹקְדֵיךָ בְּצַר
תְּקַע צַוַּחְתִּי עַל חֲצַר
מֶלֶךְ קָדוֹשׁ וְגָדוֹל זְכוֹר לְרוֹנְנֵי גַּם נָדוֹל
תְּקַע שׁוֹפַר הַגָּדוֹל
מֶלֶךְ תּוֹלֶה אֶרֶץ זְכוֹר לְתַמְצֵי אֶרֶץ
תְּקַע שׁוֹכְנֵי אֶרֶץ
מֶלֶךְ תְּהוֹם רַבָּה נִתְאַדְּרִית בַּיָּם וְחַרְפָּה
וְנִתְעַדְּלַת מַרְכָּבָה וְנִתְפָּאֲרִית בְּצִמְחֵי רִכְבָּה
יחוד יַעֲרִיכוּן כֻּלָּם

משלימין תפלת שחרית ויושב ואומר יהי רצון שלא יבוא
יום טוב עליו בעצבות של שרש ויהי כתוב לגאל יחד ע' מאב
יחד תפלת שחרית יחד החזן יחזיר ויאמר בקול ובבטה

אבינו

אבינו מלכנו חטאנו לפניך
אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה
אבינו עשה עמנו למען שמך

אבינו כלה מכאוב גזרות קשות
אבינו חדש עלינו עשורות שובות
אבינו חדש עלינו שנה שובה
אבינו כשל כחשובות שונאינו
אבינו הפר עצת איביני
אבינו שלח רפואה שלמה לחולי עמך
אבינו עצור מגפה מנחלתך
אבינו כלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ומגפה מבני בריתך
אבינו זכור כי עפר אנחנו
אבינו קרע רוע גזר דיננו
אבינו מחוק שטר חובותינו
אבינו סלח ומחול לעוונותינו
אבינו מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד עיניך
אבינו החזירנו בתשובה שלמה לפניך
אבינו ואל תשיבנו ריקם מלפניך
אבינו זכרנו בזכרון טוב לפניך
אבינו כתבנו בספר החיים
אבינו כתבנו בספר גאולה
אבינו כתבנו בספר ישועות ונחמות
אבינו כתבנו בספר פרנסה וכלכלה
אבינו כתבנו בספר סליחה ומחילה וכפרה
אבינו והצמח לנו ישועה במהרה
אבינו שמע קולנו חוס ורחם עלינו

קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
עשה למענך ולא למעננו
עשה למען שמך הגדול והגבור והנורא
עשה למען רחמיך הרבים הגדולים והגבורים והנוראים
עלינו וחושיענו

[illegible]

סדר יום ראשון של ראש השנה

ויפקד

את שרה כאשר אמר ויעש ה׳ לשרה
כאשר דבר: ותהר ותלד שרה
לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר
אתו אלהים: ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה
לו שרה יצחק: וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים
כאשר צוה אתו אלהים: ואברהם בן מאת שנה בהולד לו
את יצחק בנו: ותאמר שרה צחוק עשה לי אלהים כל השומע
יצחק לי: ותאמר מי מלל לאברהם הניקה בנים שרה כי ילדתי
בן לזקניו: ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום
הגמל את יצחק: ותרא שרה את בן הגר [illegible] ילדה
ליום מצחק: ותאמר לאברהם גרש את האמה הזאת ואת
בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק: וירע
הדבר מאד בעיני אברהם על אודות בנו: ויאמר אלהים

אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תו
שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע : וגם את בן האמה ל
אשימנו כי זרעך הוא : וישכם אברהם בבקר ויקח לחם ו
מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך
במדבר באר שבע : ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תח
אחד השיחים ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי
אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קולה
ותבך : וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הג
מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהי
אל קול הנער באשר הוא שם : קומי שאי את הנער והחזי
את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו : ויפקח אלהים את עיניה ו
תרא מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער :
ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רובה קשת :
ותדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים :

ויהי בעת ההיא ויאמר אבימלך ופיכול שר צבאו אל אב
לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה : ועתה השבעה
לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשי
עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה : ויאמר
אברהם אנכי אשבע : והוכיח אברהם את אבימלך על
באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך : ויאמר אבימלך לא
ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי
ואנכי לא שמעתי כלתי היום : ויקח אברהם שאן וכרת ש
לו ויגלו שניהם ברית : ויצב אברהם את שבע כב
העדר לבדהן : ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע
הכבשות האלה אשר הצבת לבדהן : ויאמר כי את שבע כבשות

מעבר תחזה לי לעירה כי חפרתי את הבאר הזאת: על כן
וילמקום ההוא קרא שבע כי שם נשבעו שניהם: ויכרתו
ית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישובו אל
פלשתים וישע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יי אל
: ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים
ויהי קדש עד עינלן ומיניין קרנש ויהי
יעיבנו ויהיפעיר קיריס בששת פיעתם ויהי

חדש

השביעי באחד לחדש מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו
יום תרועה יהיה לכם: ועשיתם עלה
יח ניחוח ליי פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
ים: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
עשרונים לאיל: ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת כב
שים: ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם: מלבד
ת החדש ומנחתה ועולת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם
יח ניחוח אשה ליי:

ויכתב

עצרת יום ראשון של ראש השנה

ויכתב יהושוע

איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים
ושמו אלקנה בן ירוחם בן אליהוא בן תוחו
בן צוף אפרתי: ולו שתי נשים שם אחת חנה
והשנית פנינה ויהי לפנינה ילדים ולחנה אין ילדים:
והאיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחוות ולזבוח

ליי צבאות נשילה שני בנין עלי חפני ופינחס כהנים ליי׃ ויה
היום ויזבח אלקנה ונתן למרנה אשתו ולכל בניה ובנותיה ח
מנות׃ ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויי סגר
רחמה׃ וכעסתה צרתה גם פעם כעבור הרעימה כי סגר יי בעד
רחמה׃ וכן יעשה שנה בשנה כמי עלותה בבית יי כן תכעסנה
ותבכה ולא תאכל׃ ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי
ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה
בנים׃ ותקם חנה אחרי אכלה בשילה ואחרי שתה ועלי הכהן
ישב על הכסא על מזוזת היכל יי׃ והיא מרת נפש ותתפל
על יי זבכה תבכה׃ ותדור נדר ותאמר יי צבאות אם ראה
תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתת לא
לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליי כל ימי חייו ומורה לא יעלה
על ראשו׃ והיה כי הרבתה להתפלל לפני יי ועלי שומר את
פיה׃ וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא
ישמע ויחשבה עלי לשכרה׃ ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכ
הסירי את יינך מעליך׃ ותען חנה ותאמר לא אדוני אשה קש
רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפוך את נפשי לפני יי׃ אל
תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרוב שיחי וכעסי דברתי
עד הנה׃ ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את
שלתך אשר שאלת מעמו׃ ותאמר תמצא שפחתך חן בעי
ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד׃ וישכימו
בבקר וישתחוו לפני יי וישובו ויבואו אל ביתם הרמתה וידע
אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יי׃ ויהי לתקופות הימים ותהר
חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיי שאלתיו׃ ויעל
האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליי את זבח הימים ונדרו׃
וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והביאתיו

ורשה את פני יי׳ וישב שם עד עולם: ויאמר לה אלקנה אישה
חנה למה בעינך שבי עד גמלך אתו אך יקם יי׳ את דברו ותשב
האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו: ותעלהו עמה כאשר
גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותביאהו בית
יי׳ שילה והנער נער: וישחטו את הפר ויביאו הנער אל עלי: ו
ותאמר בי אדוני חי נפשך אדוני אני האשה הנצבת עמך בזה
להתפלל אל יי׳: אל הנער הזה התפללתי ויתן יי׳ לי את
שלתי אשר שאלתי מעמו: וגם אנכי השאלתיהו ליי׳ כל
הימים אשר היה הוא שאול ליי׳ וישתחו שם ליי׳:

ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביי׳
רמה קרני ביי׳ רחב פי על איבי כי שמחתי בישועתך: אין קדוש
כיי׳ כי אין בלתיך ואין צור כאלהינו: אל תרבו תדברו גבוהה גבוהה
יצא עתק מפיכם כי אל דעות יי׳ ולו נתכנו עלילות: קשת גבורים
חתים ונכשלים אזרו חיל: שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו
עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה: יי׳ ממית ומחיה
מוריד שאול ויעל: יי׳ מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם: מ
מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא
כבוד ינחלם כי ליי׳ מצוקי ארץ וישת עליהם תבל: רגלי חסידיו
ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש: יי׳ ירעו
מריביו עליו בשמים ידעם יי׳ ידין אפסי ארץ ויתן עוז למלכו
וירם קרן משיחו:

ופקד וכו׳

ואחר יבואות לעקה יסגן שופר כדי יתקע קולות מן
ויזקקו לשביעי יחל שופר
ויתקע
תשת ג׳ פעמים תרת ג׳ פעמים וכו׳ כ״ע

נעה

תקף קדושת היום כי הוא יום נורא ואיום׃ ליום כיפור שחרית׃
ומי יתעלא מלכותך ויכון כסאך מראש
ותשב עליו באמת׃ אמת כי אתה הוא דין ומוכיח
ויועיד וכותב וחותם וזוכר כל הנשכחות ופותח ספר
הזכרונות ומאליו יקרא וחותם יד כל אדם בו׃ ושופר גדול
יתקע וקול דממה דקה ישמע ומלאכים יחפזון וחיל וריעדה יאחזון
והם יאמרו הנה יום דין לפקוד על צבא מרום בדין כי לא יזכו
כי בדין יעברון כל באי עולם כבני מרון׃ כשם שמעבירין לפנין כבני
מרון׃ כן תעביר ותחתום ידי כל אדם בו׃ ותעביר שנתנו כן תעביר
ותחתום יכתבו׃ ובמלקוד נפש כל חי׃ ותשחוק קצבה לכל הנבריות
וכתוב את גזר דינם׃ וביום ראש השנה יכתבון׃ וביום
יתחתמון ביום השיעור רבא יחתמון כמה יעברון וכמה
יברון מי יחיה ומי ימות מי בקצו ומי לא בקצו׃ מי באש ומי
במים מי בחרב ומי בחיה מי ברעב ומי בצמא מי ברעש ומי במגפה מי בחנק ומי בסקילה
שקוט ומי ישרוף׃ מי ישלו ומי יתיסר מי ירים ומי ישפל
עשיר ומי יעני׃ ותשובה ותפלה וצדקה׃
פן את ידיע גזרה כי כשמך כן תהלתך קשה לכעוס ונוח
לרצות כי לא תחפץ במות המת כי אם בשובו מדרכיו ו
ועד יום מותו תחכה לו תשובה אם ישוב כי תקבלו
ואתה יודע יצרם כי הם
הם אדם יסודו מעפר וסופו לעפר בנפשו יביא לחמו׃
שו נודד אנשפר פניו טבל ובצל עובר כענן תלה וכאבק
יכרוח סערה וכחלום יעוף׃
ואתה הוא מלך חי וקים אין קץ לשנותיך ואין
לאורך ימיך ואין שעור למרכבות כבודך ואין פרוש

לעילום שמך שמך נאה לך ונאה אתה לשמך ושמנ
קראת בשמך עשה למען שמך וקדש את שמך על
שמך כעבור כבוד שמך הנערץ והנשגב בסוד שי
שרפי קדש המקדישים שמך

כמו בשמים וכו'

לדור

ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך
נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש
ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל
שבראת ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הנו
ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם
שידענו יי אלהינו שהשלטון לפניך עוז בידך וגבורה נ
ושמך נורא על כל מה שבראת

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך
ותקוה טובה לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמח
לארצך ששון לעירך וצמיחות קרן לדוד עבדך ועריכ
לכן ישי משיחך במהרה בימינו

ואז צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלז
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפוץ פיה וכל הרשעה כ
כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ ותמלוך
יי לבדך על כל מעשיך על ירושלם עירך ועל ציון מ
כדכתוב בדברי קדשך ימלוך יי לעולם אלהיך
לדור ודור הללויה וטהור ויגבה יי צבאות במשפט
הקדוש נקדש בצדקה אתה הוא המלך הקדוש

אתה

חוננתנו מכל העמים אהבת אותנו

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וְאֶת יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר
לִיצִיאַת מִצְרָיִם "

עָנֵּנוּ חֲשׁוֹךְ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקְנוּ מֵעַל
אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנוּ יְכוֹלִין לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
בֵּית בְּחִירָתְךָ בֵּית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ כְּמוֹ
שֵׁם שָׁמַךְ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁשָּׁלְחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ
וּכְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אַבְרָהָם מָגֵן יַעֲקֹב שֶׁתַּשׁוּב
וְתַעֲלֶה וְתָבוֹא וְתַגִּיעַ וְתֵרָאֶה וְתִשָּׁמַע וְתִפָּקֵד וְתִזָּכֵר
זִכְרוֹנֵינוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד
עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה
לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בּוֹ
לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי
אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וְאֶת יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה
וְהַכְנִיסֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה עָלֶיךָ לִזְכָּרוֹן מַעֲשֵׂה
יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם " וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוּסָפִין כְּהִלְכָתָן "

וּמוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה

וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת
רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי
כְּבוֹדֶךָ כָּאָמוּר :

וְיוֹם הַשַּׁבָּת שֵׁשׁ כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשָׁמֶן וְנִסְכּוֹ עוֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל
עוֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ :

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבוֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ "

יום תרועה יהיה לכם ועשיתם עולה לריח ניחוח לה׳ פר בן בקר
אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים׳
ומנחתם ונסכיהם כמדיבר שלשה עשרונים לפר שני
עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין נסכו ושעיר לכפר ושני תמידין
כהלכתן

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי
שבעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רציתה בו
ויקדשוהו חמדת ימים אותו זכרת למעשה בראשית

עלינו

לשבח לאדון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגוי הארצות ולא שמנו כמשפחות
האדמה שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם שהם
להבל וריק ומתפללים אל א׳ לא יושיע ואנו כורעים ומשתחוים
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב
יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו
אין עוד אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתך וידעת
היום והשבות אל לבבך כי ה׳ הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד׳

ולהיות לעת מחסה עשו ומשמלה משוש משנה לשון
מלמד בחכמת עשו מלשנה בשיר ובשבחה רעננה גאו׳
ויעטפהו לחדש משרתיו לב ומיד משנה לשון
שעבדי הקדוש ברוך הוא יהיו לבושין לבד משל לבושין ומוריש
יהיו לבד לבבך כ׳ כאשר נתמלי׳

עלינו

נקוה לך ה׳ אלהינו לראות מהרה בתפארת
עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים

וחת יפרצון להתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך
להפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך
תכרע כל ברך תשבע כל לשון לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו
ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כולם עול מלכותך ותמלוך עליהם
מהרה לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד
שמור מתורתך יי ימלוך לעולם ועד

וכתוב לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל
בישראל יי אלהיו עמו ותרועת מלך בו וכתוב ויהי בישורון
מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל

וכדברי קדשך כתוב לאמר כי לי
המלוכה ומושל בגוים וכתוב ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור
ודור הללויה וכתוב יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאזר
אף תכון תבל בל תמוט וכתוב שאו שערים ראשיכם והנשאו
פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד יי עזוז וגבור
יי גבור מלחמה שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך
הכבוד סלה

ועל ידי עבדיך הנביאים נאמר כה אמר יי מלך ישראל וגאלו
יי צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים וכתוב
ולו מושיעים כאור ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליי המלוכה
וכתוב והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד
ושמו אחד ובתורתך הכתוב

אלהינו

ואז אבוחינו מלוך על כל העולם בכבודך
והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר
גאון עזך על כל יושבי תבל ארצך וידע
כל פעל כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמרו

כל אשר נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משל

וחשאנו

יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
ולשמחה ולשלום כאשר אמיתך
לסוכנו כן תברכנו סלה קדישנו ד
כבעותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בישו
ושהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו בשמחה וב
בשמחה ובששון שבתות ו מועדי קדשך וירצך אמ
ויקים לעד ומבלעדיך אין לנו מלך אלא אתה ותערב לפנ
את תפלת עמיסיך פוצירי יום וכקרבנות מוספין כאי מלך
על כל הארץ מקדש השבת ו ישראל ויום הזכרון

ומקדשין תשיעית תניתין פי פעם יחיד יכל יחיד ויחיד

היום הרת עולם והיום יעמיד בששתו כל יצורי עולם
מה בבתם מה פעבדים ומה בבתם רחמיך כרחמ
אב על בנים ומה בבנים מישנע לך הלוחות ערוכ
שתהנע והוכיח לחור משעשועיך ותקבל ברחמי
וברצון סדר מלכיותיכם ..

אתה

זכר מעשה עולם יפוקד כל יצורי
למענך נגלו כל תעלומות והכון נסת
שכבר אשית כי אין שכחה לפני כסא
כבודך ואין נסתר מנגד עינך אתה זכור את כל הסת
ונם כל היצור לא נבחר מעך והכל גלוי לפניך יי אלהינ
ואלהי אבותינו עשה ומעשיו עד סוף כל הדורות כי הנ
חק זכרון לתפקיד על ריחו ונפקד להזכר מעשים רבים.
והכון כריות לאין תכלית בראשית כאשר הודעתנו

זה גלית זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון כי
חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב ועל הפרישת מי יאמר
זה לחרב ואי זו לשלום אי זו לרעב ואי זו לשובע וכריות
עקרו להזכירם לחיים ולמות מי לא נפקד ביום הזה
שר כל היצור לפניך בא מעשה איש ופקודתו ועלילות
תמיד גבר מחשבות אדם ותחכמותיו ויצרים ומעללי
איש אשרי איש לא ישכיחך וכן אדם יתאמץ בך כי כל
הדשיך לעולם לא יכשלו ולא תבלים לנצח כל החוסים בך
יסך כל המעשים לפניך בא ואתה דורש מעשה כלם
וגם את נח באהבה זכרת ותפקידהו בפקידת
שמיה ורחמים פתחיאך את מי המבול לשחות כל בשר
בני ריע כעלליהם על כן זכריהו בא לפניך יי אלהיו
ואי אמותיני לחרפות זרעו כעפרות הבל ויצועיו כחול
הים
וכל כתיריתך ויזכור אלהים את חוניה ואת כל החמה אשר
אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישוכו המים
וכן וישמע אלהים את נאקתם ויזכור אלהים את בריתו
את אברהם את יצחק ואת יעקב וכתוב וזכרתי אני
את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם
אזכר והארץ אזכור
וכתבי קדשך בתוב לאמר זכר עשה לנפלאותיו
חנון ורחום יי וכתוב ותרא נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו
זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור וכתוב ויזכור
לברית ויניחם כרוב חסדיו
ועל ידי עבדיך הנביאים נאמר כי הלוך
ואת ואזכי ירושלם לאמר כה אמר יי זכרתי לך חסד

נעזריך אהבת גלוליתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה
וכתוב וזכרתי אני את בריתי בימי נעוריך והקימותי לך בריתעו
וכתוב הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כימדי דברי בזה
אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יי׳

אחינו

ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפנ־
ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי
קדם וזכור לנו את אלהינו את הברית וא
החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם אביני בהר המוד
ותראה לפניך עקדה שעקד אברהם אבינו את יצחק בנו על
גבי המזבח וכבש רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם

ויכתוב יום יום

אב לא תמול בן לא ימחול ומחול לטוב יומחל להי לזכרון ׃
דין בעזה עמדך הודה עם סר מלכו יהי מופקד לי לזכרי
זבח מוריה חובש למטייה עבודת כיסות רמיה לטוב לזסי
ישיבי ניחומין כבש רחמין לשעשוה רצון מרחמין לטובה
מיסד יסות דין עשה לך בין סער והפה ויל מזכן לזכרון
עותר מרחשית פוקד מברחשית ערי לבמר רחש יר־
למטת לזכרון
קרסי היחתך רכב ומנוש בו תן שב ובפנך נעמת רשוב־
לזבלך
הכן מקדהו תירץ עבודתך ויזמר ירחמך למענך לזכרון
כן יכבשו וכו׳ ׃

יכיום שפ חוק

לא חם של כן ימינו בשחיטתה לא עכב ׃
גט בתן בעזר בלי למטול חרפתו ירשתו

לְהוֹשִׁיעַ לְזַרְעָן

הוּא הַיּוֹם וְהַעִבְרִים · וְשִׁכְחָם לְמִמְּדֵי מַיִם · זֵמֶן הַמְּמַדֵּי שֵׁם

לְהַעֲבִים " חֲשֹׁב כְּמַדְּעִים " לְזַרְעָן "

טַבַּעַת הַתְּרוּמָה הַיִּלּוֹם · יְמִין מַתְרִיחַ לְנוּ לְפָרִיסִים · כְּמוֹשׁ שֵׁם

לְהַמְצִיא מַיִם " לְכָל מַמְדֵּי לְיִן לְזַרְעָן "

מִיהוּ וְלֹא מַמְכִּלְתָּ מַמְצִיד כָּךְ לְמוֹשׁ מַמְכּוֹלֶת סֵלֶר מַיִל

אֵבֶה מַסְהֶלֶת עִמָּם לְהַרְסָם בְּרֹה נוֹחֶלֶת לְזַרְעָן

מֵשֶׁם מַמְלִיכוֹ לְשִׁחִיטָה · יָכוֹר רַבִּים לְשָׁה יְחִיד לְמַלְטָה סָמוּ

וַיֹּאמֶר בְּרִיחוֹ לְמַלְטָה · רַחֲמוֹ בְּיָמָה " לְזַרְעָן "

שָׁמָה הַיּוֹם בְּרַחֲמָם · שְׁמוֹר מִפֶּל רַע הַמּוֹנָם · תְּפַחֵד לְחַיִּים

מְשָׁם יְכַבְּכוּ לְמַעֲנָם " לְזַרְעָן "

ן יְבִישׁוּ

רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ וְכִטּוּחֲךָ הַגָּדוֹל תָּשִׁיב

יְרוּן אַף מֵעִירֶךָ וּמֵאַרְצֶךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ ?

וּמֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל · וְזָכוֹר לָנוּ יְאַלְּהֵינוּ אֶת

ר שׁוּבְשׁוּמָם מַעֲרִיתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְּבוֹדֶךָ נֶאֱמַר

יִי לְיוֹם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

יִי הָעִים לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יִי

כִּי זֹכֶר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם וְאֵין שִׁכְחָה

לְכִסְאֲךָ כְּבוֹדֶךָ · וְשַׁרְבִּיט יֹשֶׁר לְחֹזְקֵנוּ תַּחְזִיק נֶאֱמַר זֹכֵר חֶסֶד וְאֶמֶת "

וִיקַיֵּם עָלֵינוּ מַה שֶּׁנֶּאֱמַר אֵלֶּה שְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל

ומרכבתי למזר משפטיך ותחפל ברחמים וברכתן סדר
וסדר הפיוט
ויהי חצות

אתה נגלית בענן ככתוב על עם קדשך לדבר עמ
מן השמים השמעתם קולך ונגלית עליו
בערבות שחר ועם כל העולם כלו חז
מלפניך וכרות בראשית חדוה מכך: ובהגלותך מלכנו ע
הר סיני לדבר לעמך תורה ומצות
והשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך
מלהובות אש פלחות וברקים עליהם נגלית וכקול שופר
הומעת
כשמע פתויתך ויהי ביום השלישי בחוד
הבקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר
מאד ויחרד כל העם אשר במחנה וכשמ ויהי קול
הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול וכשמ
וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופ
ואת ההר עשן ויראו העם ויטעו ויעמדו מרחוק:
ובזכרי קדשך בתוב לאמר וי
אלהים בתרועה יי בקול שופר וכתוב בחצוצרות וקול
הריעו לפני המלך יי וכתוב תקעו בחדש שופר בכסא
חגינו כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב
הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו הללוהו בג
הללוהו בחיל גדלו הללוהו כרב קדש הללוהו בנב
וכתוב הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועוגב הלל
בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה כל הנשמה יה
יה הללויה
ועל ידי עבדיך הנביאים נאמר כל ישבי תבל ושכ

כל עמך ישראל בשלום׃

וְהָבִיאוֹ

וְהָבִיאוֹ לְגַן עֵדֶן עִירֶךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַם
בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ
כְּתוּרְתְּךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְּבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

יְבָרֵךְ שִׁמְרוֹתֵיכֶם וְכִנּוּעֵיכֶם וּמְרִיאֵי חֹרְשֵׁיכֶם וְצֹאנְכֶם
מְרֵעִיּוֹת עַל עֲלוֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְיַזְכִּיר לָכֶם לְזֶרַע
אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי יִשְׁמַעְאֵל שׁוֹפֵר אֶחָד
הוּא מֵעוֹלָם וּמְאָזִין תְּרוּעָה וְאֵין וְהַפְרֵשׁ לְךָ שֶׁזֶּה שׁוֹמֵעַ תְּרוּעָה

רְצֵה

רְצֵה בִּמְנוּחָתֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ
וּבְרִית סִדֵּר שְׁאֵרִיתוֹ
נִבְנֵי כְּנֵסִיּוֹת מְחַכִּים לְךָ בְּרַחֲמִים וְתָשׁוּב לְהַרְחִים
תְּשַׁמֵּחַ לְבָבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כִּי בְּשֵׁם קָדְשְׁךָ
כִּתּוּב

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון.

עודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו על חיינו המסורים בידיך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קוינו לך

ולמענך יי אלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנו.

ומר רחמיך וכבוש את כעסך כלה דבר וחרב ורעב ושבי ושחית ומגפה וכל מחלה מעלינו ומעל כל בני בריתך. על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד כל החיים יודוך סלה ויהללו לשמך הטוב באמת

יתוב לחיים טובים כל בני בריתך מאי הטוב ושכך ולך נאה להודות

להיטיב.

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבה וחסד וצדקה וברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום ושוב יהיה בעינך לברך את כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך.

בספר חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה ונחמה חן וחסד נזכר ונכתב לפניך אנו וכל עמך ישראל לחיים ולשלום. מאי המברך

את עמו ישראל בשלום.

יהי רצון שיהיו מזונותינו מצויין ומוכנין בלי צער ויגיעה ובלי בזיון וכלימה ובלי בושה ופחיתות ובלי שום מכשול ועון ואל יצטרכו לא אנחנו ולא כל עמך בית ישראל לא למתנת בשר ודם ולא להלואתם כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד.

עושה חשלום לראש חשנה

את פני

בחשפט יום
גרזים תחת
דל לא נהדר
שני כהנים

הפל נבונים
ויצריך ירשע
זאת עבודתם
עליהם נפתח

חסד ומשפט
טכועי חותם
ישרה למענא
כיעל ספר

בתוב זאת
להעריך שמך
כלין העמיד
על פיו יצאו

נשא ידך

יום יראו שלום לכם אל תיראו

יעבור כל בשר
שכח מיסר
בריבו עם שר
לא נשאו

כדין להתקדש
וקדוש וקדוש
משפט קודש
ישאו

אמת נפגשו
סגריס שולשו
נכוחה דרשו
וקראו

זכרון בספר
ביצריך וכותר
ישרם לספר
ועל פיו יכואו

אחים חיים

סְעִירֵנוּ חַתֹּם נִמְשָׁפֵט נְקִיִּים
עוֹד יִשְׁעֵךְ בְּכָל הָאֵיִים
תְּרוּמִי יָד יְשׁוּבוּן וְכָאוּ

מה פּ

נְהִי נָא לְשׁוּעַת תִּפְלַת הָעֲרַעַר
עֲוֹה יְשׁוּעוֹת יִרְדּוּ לְמַצְעָר
קְרִיאִים בְּצֶרֶק זֶה הַשַּׁעַר
לֵילָ צַדִּיקִים יָסְאוּ

מה פּג

חֲמִיךְ זְכוֹר לְעַם כָּךְ עָלֵינוּ
שַׁכְּ תּוֹלַעַת פְּתֻחָם חֲמָצוּ
תַּלְכִּין כְּצֶמֶר עֲחַר וְיִתְרְחֵצוּ
מֵימֵי שִׁלֹּג שְׁאוֹל חַטָּאוּ

מה פּד

אֵר חַיִּים יֵן וְכִיבָה
טַח וְהִשְׁקֵט מַרְפֵּא וְאֵרוּכָה
יְשַׁר לְחוֹקֵק עֲסֹק וְעִירֵךְ
וְחֵמָה בְּטוֹכִים וְלֹא יֵצְאוּ

מה פּה

חֵךְ דִּבְרִית לֵשׁ וְגָלוֹם
יְטַ לְכִשֵּׁר יְשׁוּעַת עֲלוֹם
עֲבוֹדוֹת חֵן בְּשׁוּרַת שָׁלוֹם
חֲזַק וְאַמֵּץ אַל תִּירְאוּ

מה פּו

מה פּז

ביום שני אומר

ונאמר פּ֣תַח יָדֶ֑ךָ וּמַשְׂבִּ֥יעַ לְכָל־חַ֝֗י רָצֽוֹן׃
לְחַיִּים טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ אֱלֹהִים חַיִּים בְּסֵ֫פֶר
בְּסֵ֣פֶר הַחַיִּים בְּרָכָה֮ וְשָׁלוֹם֒ וּפַרְנָסָ֗ה
הַדְּבֵקִים בַּיי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃
הַיּוֹם תְּאַמְּצֵנוּ׃ הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ׃ הַיּוֹם תְּגַדְּלֵנוּ׃ הַיּוֹם
תְּרַדְּשֵׁט לְטוֹבָה׃ הַיּוֹם תְּהַדְּרֵנוּ׃ הַיּוֹם תְּעַטְּרֵנוּ׃ הַיּוֹם תְּזַ
לְחַיִּים׃ הַיּוֹם תְּשַׁחְרֵנוּ מִכָּל טוּמְאוֹתֵינוּ׃ הַיּוֹם תְּחָנֵּנוּ׃ הַיּוֹם
תְּיַשְּׁרֵנוּ לְפָנֶיךָ׃ הַיּוֹם תְּכַוְּנֵנוּ לְחַיִּים׃ הַיּוֹם תְּלַכְּבֵנוּ׃ הַיּוֹם
תְּמַגְּנֵנוּ׃ הַיּוֹם תְּבָרֵךְ׃ הַיּוֹם תְּשַׁפְּחֵנוּ׃ הַיּוֹם תְּעַטְּרֵנוּ׃
תְּפָאֲרֵנוּ׃ הַיּוֹם תְּרַנֵּא לְאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ׃ הַיּוֹם תְּקַבְּלֵנוּ בְּרָצ
הַיּוֹם תְּרַחֲמֵנוּ׃ הַיּוֹם תִּשְׁמַע שַׁוְעָתֵנוּ׃ הַיּוֹם תְּתַמְּכֵנוּ
כְּהַיּוֹם הַזֶּה תְּבִיאֵנוּ שָׁשִׂים וְשְׂמֵחִים
בְּבִנְיַן שָׁלֵם׃ כַּכָּתוּב וְהֵבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים
בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי
בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים׃ וְכָתוּב וְיִצְוֵנוּ יי לַעֲשׂוֹת אֶ
כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת יי אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִי
לְחַיּוֹתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם
יְהִי לָנוּ׃

קדש מיד ימין כשהוא שנה יקדש כשיר ויבדל׃

ויעתר ליום שני של ראש השנה

מלך אַדִּיר וְתַקִּיף אַפִּיק נְגִידָה׃ מַלְ
עוֹרֵא עֲלִילוֹת בָּחוּר בַּעֲלִילוֹת מֶלֶךְ גַּאֲ

גּוֹלֵל כָּל הַמַּמְלָכוֹת " כִּי הוּא מוֹשֵׁל בַּכֹּל מָלָךְ "

נָאֶה נָאֶה נָאִים הִתְנָאֶה

דָּר בְּהוּרָא הִלּוּךְ אוֹרֶה

הָדוּר בִּלְבוּשׁוֹ הוֹד וְהָדָר בִּלְבוּשׁוֹ

כִּי הוּא יַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה ׃

וְיוֹשֵׁב עַל כִּסְאוֹ וְלֹכָל רֹאשׁ מִתְנַשֵּׂא

זַךְ זָרִיז וְיָשָׁר זוֹכֵר חֶסֶד לְכָל מְיוּשָׁר

חַנּוּן וְרַחוּם נִמְרָא חוֹנֵן לְכָל אֲשֶׁר אֵלָיו יִקְרָא

כִּי הוּא מַמְלִיךְ לָמֶלֶךְ "

טָהוֹר פָּנִים שָׁמַיִם טָכְסוּ וְגַם שָׁאֲמַיִם ׃

יָסוֹד עַל מַלְמָה יְסוֹדֵי אַדְמַת אַדְמָה ׃

כָּלוּא רְחוּמִים עִם כָּל נְשָׁאִים כְּסוּדוֹ מְשֻׁאִים

כִּי הוּא יַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה ׃

לְפִידֵי אוֹר לְפָנָיו לְהַכּוֹת אֵשׁ אוֹפַנָּיו

מָלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ מִי יָבִין סוֹדוֹ

נָתַן כֵּס קָדְשׁוֹ נוֹרָא בֵּית מִקְדָּשׁוֹ

כִּי הוּא מַמְלִיךְ כָּל מָלָךְ

סָם עָבִים מֶרְכַּבְתּוֹ סַעֲרוֹת תֵּימָן הֲלִיכוֹתָיו ׃

עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ עֹשֵׂי רְכָבוֹ פָּאֲרוּ לְיוֹצֵר הַמַּשְׂכִּיּוֹת

כִּי הוּא יַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה

צְנוּעוֹת גְּדוּדִים עֲרוּכוֹתָיו מַגִּידִים ׃

קְדוֹשִׁי אֵשׁ טְעָנִים קְלוּסָ עֲנִיָּה מְרֻנָּנִים ׃

רָחֲפַת הַכּוֹנִי עֵירִין רָצוֹא וְשׁוֹב מְהִירִים

כִּי הוּא מַמְלִיךְ כָּל מָלָךְ

שְׁנוֹאֲפֵי קֹדֶשׁ שְׁצוּחִים לְנָאְדָר בַּקֹּדֶשׁ ׃

מלך תמיר מסרבים עם קדוש בסוד שיח שרפי קדש
מלך נאוה כמלכות גדול פל חממלכות
כי הוא יצמיח לנו ישועה
"המלך"
ושמלנו תמלא שחריות כיוס חתמול ויחכינ תלכנו
"וכו"

קריאת יום שני של ראש השנה

ויהי

אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני
ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אה
את יצחק ולך לך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעולה ע
אחד ההרים אשר אמר אליך: וישכם אברהם בבקר וח
את חמורו ויקח את שני נעריו ויבקע עצי עולה ויקם וילך
אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא א
אברהם את עיניו וירא את המקום מרחוק: ויאמר אבר
אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כ
ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העולה
וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו
שניהם יחדיו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לע
ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שנ
יחדיו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם
אברהם את המזבח ויערוך את העצים ויעקוד את יצחק

ושם אתו על המזבח ממעל לעצים : וישלח אברהם
ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו : ויקרא אליו מ
אך יי מן השמים ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל
תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא כ
חשכת את בנך את יחידך ממני : וישא אברהם את עיני
יו והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח
את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו : ויקרא אברהם שם
המקום ההוא יי יראה אשר יאמר היום בהר יי יראה : ויקרא
מלאך יי אל אברהם שנית מן השמים : ויאמר בי נשבעתי
נאם יי כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את
בנך את יחידך : כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך
ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים ויר וירש זרעך
את שער איביו : והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר
שמעת בקולי : וישב אברהם אל נעריו ויקומו וילכו יחדו אל
ר שבע וישב אברהם בבאר שבע :

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם
לאמר הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנחור אחיך את עוץ :
את ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם : ואת כשד ואת
חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת פתואל : ופתואל ילד את ר
בקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם : ופלגשו
ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש
ואת מעכה :

ושמות בניו בכורו עמון ואחריו משא וקדמה
ושמות בניו נחליה

אשר יי מצא חן במרכבו עם שרידי חרב הלוך
להרגיעו ישראל : מרחוק יי נראה לי ואהבת עולם

אהבתיך על־כן משכתיך חסד׃ עוד אבנך ונבנית בתולת ישר
עוד תעדי תופך וייצאת במחול משחקים׃ עוד תטעי כרמים
בהרי שומרון נטעו נוטעים וחללו׃ כי יש יום קראו נוצרים ב
אפרים קומו ונעלה ציון אל־יי אלהינו׃

כי־כה אמר יי רנו ליעקב שמחה וצהלו ר
הגוים השמיעו הללו ואמרו הושיע יי את־עמך את שארית
ישראל׃ הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי אר
פס עור ופסח הרה ויולדת יחדיו קהל גדול ישובו הנה׃
יבואו ובתחנוכים אובילם אוליכם אל־נחלי מים בדרך יש
לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכורי הוא׃
שמעו דבר־יי גוים והגידו באיים
מרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו וישמרו כרועה עדרו׃ כ
פדה יי את־יעקב וגאלו מיד חזק ממנו׃ ובאו ורנו במרו
ציון ונהרו אל־טוב יי על־דגן ועל־תירוש ועל־יצהר ועל־בני
וכקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד׃ אז תשמ
בתולה במחול ובחורים וזקנים יחדיו והפכתי אבלם לששון
ונחמתים ושמחתים מיגונם׃ ורויתי נפש הכהנים דש
ועמי את־טובי ישבעו נאם־יי׃

כה־אמר יי קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רח
מכפה על־בניה מאנה להנחם על־בניה כי אינם׃
כה־אמר יי מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפ
נאם־יי ושבו מארץ אויב׃ ויש תקוה לאחריתך נאם־יי ושבו
בנים לגבולם׃ שמע שמעתי אפרים מתנו
יסרתני ואוסר כעגל לא לומד השיבני ואשובה כי אתה
אלהי׃ כי־אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על־יר
בושתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי׃ הבן יקיר לי אפ

יד שמעשועים כי כודי רבדי כי זכור אזכירנו עוד על כן המו
רחם ארחמנו נאם יי׳
ומלכנו
ומלכנו מהרה תמליך עלינו ותמלוך עלינו ברחמים
עלינו

עטרת פארך לה׳ שבת לשוכן ממנה

סדר עם עדיה

ומתחלין קבלת שחרית ובראשית ברא יום ראשון

לד לו אביגו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו
כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך פי
הסליחה למען תירא למען שמך יי׳ וסלחת לעוגינו כי רב ב
כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנוניגו לפניך
רחמיך הרבים כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים ועל
קדושיו אנו משענים ולסליחותיך אנו מקוים: אתה הוא יי׳
אוהב צדקות מחדש מעביר עונות עמך ומסיר חטאות
ך נורת בריתך לישראל כתם ומקוה לאבותם: אתה
עידית בעננ שבודך על הר סיני והראית דרכי טובך למשה
ארחות חסדיך גלית לו ואזורעתו כי אתה א רחום וחנון
א ארך אפים ורב חסד ומרבה להשיב ומהדיג את כל
ם נדו כמרת רחמים וכן תהיב ואמר אני אעביר על שוב
ך וקראתי בשם יי׳ לפניך והעברתי את אשר אחון ארחמי
את אשר אריחם

אך אפים אתה כעל הרחמים נקראת וידך השוה
הודיתה גדולת רחמיך וחסדיך תזכור היום וכל יום
ידידיך תפן אלינו רחומים כי אתה הוא בעל הרחמים
פתחון ותפלה נקדם כמו שהודעת לענו מקדם מחזק
שוב ינחם תעזרתך תשוב כעל כנפיך נחסה ונתלונן כיום ויו
ענן תעבור על כל פשע ותמחה אשמה מיעקב עמו ש
תאזין שוע ותקשיב כאמר כטיקרא בשם יי ושם נאמר
ויעבור יי על פניו ויקרא יי
רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאל
טשא עון ופשע וחטאה ונקה וסלחת לעוננו ולחטאת
ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי
כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך כי עמך חס
למען תורא למען שמך יי וסלחת לעוניט כי רב הוא

ויחי סליחות

אמונה

אומן עצות מרחוק לחסד ו' נדקה
נמן מזבח זכר ומערכת עצי דלקה
נעלת עקוד בעזאר מוכן שחיטה להעמיקה
דמעות מפה וספה נוכעות כפים להציקה
הטה תאות אשר ברוח ותשוקים הזקקה
ועתה למאכלת מסורה כעגלה דשה ורבקה
זמרות יבש כגפן פוחות להניקה
חרדים ושוממים דפו הוות בכבי ואנקה
שביתתו בזמרם ישאו קינה וקול זעקה
מין ושאול פנים ואין מטהל להחזיקה
כי שאלת עין חיים בקרוב נתרחקה

לא שקטו ונשמו כוקה ומכוקה וכבולקה
שמע ולא יתמה פליאה החזקוקה
נשחט ושוחט מאחר שוים להחמיקה
מי פוקד כל שמע שועה ונאקה
עיר משמים אל תשלח יד אל הנער להזיקה
עד חנה איל נאחז בקרניו להחזיקה
עני עולה תמיד בט להתקרב ולהתחזקה
יראי ה׳ כי נפשו חשוקה
רעוט לחקים וריצוני נגדו היות עסוקה
שית נשרותו ממעל בשטעות נאם מחזקה
תוכן זרעו כוכבי אן וחול ברכה להריקה
שית שער איביו ירושה להאחז ולהחזיקה
עבאות כל גוי בם להתברך ולהתחזקה
שמע נא זאת תקרובת עריכה ומתוקה
קרבן מטחה רעיה נקשורת סמים דקה
ועני אהבתך ויראתך פאזור בך להדביקה
זכור ואל תשבח לאלף דור להצריקה
ת נבתחלה כזרוע נטויה וכיד חזקה

מל מלך

יהוה לי זה מחמד נפשיה כתן חיין

ואלת

יום עני וארעון עשר ומכובה
שמור נשמרה ועד היום נמשכה
רעה מכוסת יופעי מכה
קפצה וביום זה אותנו הדריכה
יי לסקודשיך אשר הפקדת בפלאכה

בקרוב יוצא לאור

פְּרִי עֹם פְּרוֹת כַּל הַשַּׁחַת כִּי כֹם נִרְכָּה
עִם חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם זְכוּ כְּעֵל מִלּוּכָה
סַמִּים לְלַקֵּשׁ מֵעַיִן גְּרִי וְזִכּוּכִית מְצוּר לְתוֹכָהּ
נַהֲמַת דּוֹב שׁוֹקֵן כְּחֹכֶת עֲכָשׁוּב לְנַשֵּׁכָה
מְעַטָּה חֲחָרִיד וְכָל חֲסוֹנָה לְפִי חֶרֶב הִכָּה
לְכוֹר מְחַלְּקֵת אַסָּא נְזִירָם לְחַשְׁלִיכָה
כִּי מְהֵכִין לְכִשְׁלוֹן לֹא פְּקוֹם נִיכָה
יִרְעֶה נַפְשִׁי עַל שְׁרִי אֲשֶׁר הוּצַב לְמִלּוּכָה
טַבַּח שְׁאֵרִית יָמָיו לְכֵן כְּכָל שָׁנָה עוֹם אֶעֱרֹכָה
חֲדָשִׁים גַּם יָשָׁנִים תָּמִיד חֲלִיזְמָפָה
זְרִיחָה שְׁנִית כְּעוֹד רִאשׁוֹנָה לֹא הִלְכָה
וְעַד מָתַי אֶזְכּוֹר נְגִינָתָם תַּפְשִׁי עֲדֵי אֶשְׁפְּכָה
הֲלֹא כֹּם נְגִינָךְ וְאוֹתָהּ לֹא נְעִזְכָה
דּוֹבְקֵנִי קְרוֹנָיוֹת מָה סְּדוֹם אֶעֱרֹכָה
נָסְרוּ אֵלֶּה מֵאֵלֶּה זְכָהֲלָתִי וּמַה עוֹד אֶחְסֹכָה
כּוֹנַנְתִּי אֲחוֹרֵי זֹאת וְשֵׁת צָרָתִי אֶרְכָּה
נִטַּחְתִּי כִּי הִבְאִיתָ וְתַעֲבִירֵהוּ וְשִׁכְכָה
אִשְׁמַתְנוּ סְלַח נָא וְתַעַל לְמַפְתֵּנוּ אֲרוּכָה כְּעֵל מַהֲפֵכָה
הָעִנּוּגָה וְהָרֵכָה
לְמֶלֶךְ
יְחוּלַת חֲזִיזוּר נְפִלַּיחַת חֲחִלִּית

מָרְנוּ

נֶעְזַרְתָּ לָנוּ וְאֵין הוֹרֵשׁ
אֲכָל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ וְקִרְזֹב פּוּרֵשׁ
בְּזֹן בְּצַעְנוּ עֹר לְצַר יְחוֹרֵשׁ" פּוֹלֵעַ וְמֵרִיק וְחוֹ
וְרוֹמֵשׁ חֲחוֹרֵשׁ"

לְאַחֲרָיו וְאֵין דּוֹבֵר " גּוֹאֵל וְצָעַק עֲלֵי רֹאשׁ גִּבּוֹר וְכֵן שֶׁבֶר
עַל שֶׁבֶר נִכְּלַל חוֹבֵר " וְאֵבִין הִנֵּא קָשֶׁה יְשׁוּחַ הָעוֹבֵר
וְגַם יֵשׁ הֹלֵךְ בְּרִיב הַכְּשׁוֹל " הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר כְּמוֹ מַאֲר הַשְּׁחוֹל
וּמוֹשִׁיעַ וְרַב אֵין עוֹד לְמָשׁוֹל " וְאֵבֶר וְהַצְּחִיג וְעָצַל
שׁוֹל נָשׁוֹל "

אַחֲנִי טוֹב וְעַל כֻּכָּה הַצֵּעַ " זְכֹרֵךְ זַעֲמַת בֵּית עֲוֹנֵנוּ לְהַצֵּעַ
חַיִּים לִירֹן וְסַתֵּר אֵת לְהַצֵּעַ " חוּשָׁה לְעָזוֹר ׀ כִּי אֵין
כְּמַצֵּעַ "

מוֹרֵנוּ וְעֵזִי כְּטַכְּא וְכַבֵּד עָרִים " שׁוֹרְפוּ וּבָזְלוּ רוֹדְפִים קַלִּים
וְחֲדִים " יוֹצֵא חוּצוֹת כְּלֹאִי גֵּעָר כְּמוֹתִים " יוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ
צָנִים כְּרֵקִים בְּדִים "

לֵילוֹת וְרוֹק פְּנֵי מְצָצִים עֲפָה " כִּי הִגְדִּיל הַמַּאֲב פֶּה וָפֶה "
לִיצֵא בְּעֵתָה וְלֹא אֵין רָפוּא " לְחֵן וְלִרְחֵם תְּקוּוּ
אִיהּ אִישָׁה "

מַה סַּח לִיחֵל וּמְרוּשֶׁת גַּרְתַּנִּית מִסְּקָ מוֹשֵׁךְ עוֹל מַעֲבִית גַּזְנִית
שֶׁל נִשְׁכַּנִּית נִגְחָנִית עֲשָׂר שׁוּלַמָּנִית נָגוּעַ יִגַּע דּוּרִינִית
חִנָּם חוֹלַמָּנִית "

מַהֲלִי רֹשֵׁעַ לְקַצֵּץ נֶקֶם תִּלְפּוֹשׁ סַכֵּר קוֹוִיךְ וְסַכִּים תַּעֲמִיד
כַּלְפּוֹשׁ לְמִדְיָן מַחַן שֶׁבֶר תַּחְפּוֹשׁ : עֲכוֹר עֲבוֹדָתֵךְ
שְׁכֶם אַחֲזִי תַּכְפּוֹשׁ "

וְיָט נֹאמַן כֵּן הַפֶּבֶן וְסַרְכֵן פְּרִיזִין לְחַזּוּק יְסוּרִין חֶלְטֵךְ
קַרְכֵן עֲרוֹת מְצֵרוֹת נַחַשׁ וְעִקְרֵב וְרִבְרְכֵן עֲמָאוֹן וְחוֹסֵר
עַל הַמִּשְׁנֶה דַּרְכֵן "

כְּבֵלִים הִסְתִּיר פָּנִים עִם סַרְחֵן קִנֵּן הֶרֶג וְחֹרֶב אֹכֵל וּמְרֹחֵן
רַגְלֵנוּ כְּעֵבֶד רַב פֶּשַׁע וּמְרֹחֵן רַבָּה לְהֵיטִיב רַב חֶסֶד
וְסוֹלֵחַן "

מוּשׁ מוּשׁ מוּשׁ

פְּרִי עֵם פְּרוֹת כָּל הַשָּׁנָה כִּי כֻם נִרְאֶה
עִם חֲמִשִּׁים וְשִׁתִּים זְכוּ כְּעֵל מְלוּכָה
סַמִּים לְלַקֵּשׁ מַעַן גְּרִי וְזִכּוּכִית מִצּוּר לְתוֹכָה
נֶהֱמַת דּוֹב שׁוֹקֵן כַּחֲמַת עַכְשׁוּב לְנַשְּׁכָה
כִּי עֲטָה חֲחִרִיד וְכָל חֲמוֹנָה לְפִי חֹרֶב הִסָּה
לְכוֹר מַחֲלֹקֶת אַסָּא נוֹשְׁתָּם לְחַשְׁלִיכָה
כִּי מַזְכִּיכֶן לְכַשְׁלוֹן לֹא פְּקוֹם נִיכָה
יִרְעֶה עֲשָׂשִׁי עַל שְׂרִי אֲשֶׁר הֵיעֵב לְמִלְאָכָה
שָׁבַח שֶׁאֲרִית עַמּוֹ לָכֵן כָּל שָׁנָה עֹם אֶעֶרְכָה
חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים תָּמִיד חִלְּזַמָּה
זְרוּעָה שָׁנִית כְּעוֹר וְאַשּׁוּנָה לֹא הִלְכָה
וְעַד מָתַי אֶזְכּוֹר נְגִינָתָם נַפְשִׁי עֲדֵי אֶשְׁפְּכָה
הֲלֹא כֻּלָּם נְזִירֶיךָ וְאוֹתְךָ לֹא נִעְזְבָה
דּוֹבְקָתִי קִרְמוֹנוֹת מַה מְּהֵם אֶעֱרְכָה
נָזְרוּ אֵלֶּה מֵאֵלֶּה וְנִכְהַלְתִּי וּמַה עוֹד אֶחְסְכָה
כּוֹנַנְתִּי אֲחֹרֵי זֹאת וְשֵׁת עֲרָתִי אֶרְכָּה
נִטַּחְתִּי כִּי הִבְאַשְׁתִּ וְתַעֲבִירֵהוּ וְשִׁכְכָה
אִשְׁמַתְנוּ סֶלַח נָא וְתַעַל לְמַפְתֵּנוּ אֵרוּכָה כְּעֵל מַהֲלָכָה
הָעֲנוּגָה וְחַרְכָה
מֶלֶךְ
וְחוֹתֵךְ וְזוֹמֵר וְנַלְחָה חֲלָלֶיהָ

מָרְנוּ

נֶעְזַרְתָּ לָנוּ וְאֵין הוֹרֵשׁ
אֲכָל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ וְקִרְזֹב פּוֹרֵשׁ
בְּצֵל כְּנָפֶיךָ עֹז לְעֵר יְחוֹרֵשׁ טוֹלֵעַ וְמֵרִיק וְחֹ
וְרוֹשֵׁשׁ חֲחוֹרֵשׁ

אַחֲרֵי אֵין דּוֹבֵר " גּוֹדֵל וְצָף עֲלֵי רֹאשׁ מִכֵּר וְכֵן שָׁכַר
עַל שָׁכַר כָּל חוֹבֵר " דְּאִכֵּן הִיא קְשָׁה יִשְׁכַּח הָעוֹבֵר "
וְגַם יֵשׁ הֹלֵךְ מְרוֹב הַמַּכְשׁוֹל " הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר כִּי מְאֹד הַשְׁחִשׁוֹל
וּמוֹשִׁיעַ וְרַב אֵין עוֹד לְמַשּׁוֹל " וְאֵבֶר הַפְּטִיג וְעָף
שׁוֹל נָשׁוֹל "
זְאֵנִי טוֹב וְעַל כֻּכָּה חָבֵץ " זוֹכְרֵךְ זַעֲמַת כִּיד עוֹכְנֵי לְחָבֵץ
חַיִּים לִירֵן וְסִתְרֵי אַף לְהָבֵץ " חֲשׁוּשָׁה לְעָזוֹר אִי כִּי אֵין
מַעֲבֵץ "
מְרוּדִים וְהִי כְּטֻמְאַת נִכְבָּר עֲרִים " שׁוֹרְפֵי וְעֵבֶל רוֹרְפִים קָלִים
וְחֲדִים " יוֹצֵא חִצִּים מְלֵאִי גַּעַר כְּמוֹדִים " יוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ
צֵגִים בְּרִקִּים בְּדִים "
לְעוֹת וְרוֹן פֶּה כְּצַמִּים עֲפָה " כִּי הַגְּדִיל הַמֵּאֵב פֶּה וְשָׁה "
לְיִצֵּא בְּעֵתָה וְלֹא אֵין רַעוּא " לְחֵן וְלִרְחֹם וְקִוָּה
אִיָּה אִשָּׁה "
מִי שָׁם לְיִחֵל וְמִרְשֶׁשֶׁת וְרִתֵּנִית מִסְּרִיךְ מוֹשֵׁךְ עוֹל מְעֻנִּית גּוֹרֶנִית
שֶׁל נְשׁוֹכֵנִית נִגְחָנִית עֲשׂוֹר שׁוֹלְטָנִית נוֹגֵשׁ יָגֵעַ דּוֹרֵנִית
חָצָם חוֹלְמָנִית "
מְלוֹךְ רֶשַׁע לְקֵץ נֶקֶם תִּלְפּוֹשׁ סַכֵּר קוֹוִיךְ וְסִכְּוִים תְּעַמִּיר
מְלַפּוֹשׁ לְמוֹדֵיךְ מֵחֵן שֶׁכַּר תַּחְפּוֹשׁ עֲבוֹד עֲבוֹדָתֵךְ
שְׁכֶם אַחַי תְּבַפּוֹשׁ "
וְנָא נֹאמַן כֵּן הַפְּבֵן וְסִרְבֵּן פְּדִיוֹן לְחַזֵּק יְסוֹרִין חֻלְּפַת
קִרְבֵּן עֲרוּת מְצֵרוּת נָחַשׁ וְעִקֵּד וְרִכְּבֵן עֲצֵמוֹן וְחֻפַּת
עַל הַמִּשְׁנָה דִּרְבֵּן "
גְּדָלִים הַסְּתֵר פָּנִים עִם סַרְחֵן קִנֵּן הֶרֶג וְחֹרֶב אֹכֵל וּמְזֹרְחֵן
רַגְלֵנוּ כְּעֵבֶד רַב מְשָׁע וּמְזֹרְחֵן רְפֵה לְחַיְּטִיב רַב חֶסֶד
סוֹלְחֵן "

שמרני נך שטנו מכך לסור " שכחנו רב טוב כלי חסור "
תעניט אחר רוע יער סור " תרט אחר השוג לעבוד
סרסור "
יי שרירות לב ישר פשוט עקמומית " לא ידע עוד כחדוד
שעמומית " מוד מלשחות טפוי מישת שמנית
יי חרב בפם תתניו ולפן אדמומית "
הגוים לך לעם אותנו נוח : קשון וגרול דשת דרכך שוה "
ידר הכל חלק יעקב הוה " אתה הוא יי אלהינו
ילך נעוה "
" למלך "

ויהי חזון הבזקותיו " ישעי " ותשלמין תשלח שריריך
ועלון על משמח ותוד ובוד עריך ויחל תשכנו והכל :
כשב סגיר כשאת נושלה ויקדין ויחל תכלה כהוב
עגל פ סוסה " ושכלת תחשוה ויקדין ויחל ותחוי

ושם "

עשלם " סדר יום ראשון "

יוצר לשבת של שובה

אלי שובה איזפתי " וחלקי ונחלתי: והתחזקי כהנין
עורתי " בחרתי אתכם מכל עם " לחיות
לי לעם " והתגלתי אתכם בית מועדם "
נתתי לכם ידידי " והראיתי לכם סודי " סתרי וכעידי "
שובי אלי כלכם: ואשובה אליכם " ואיטיבה אחריתכם
לאמר קדוש "
אך ריעה עזבי נפשי מריבי " ואלי שובי " והלא כעזכם
רשעיכם: אפרוש ידי עליכם " ואקבל תשובתיכם "
ואם תעזבו עוונותיכם " ותעזבו פשעיכם " לא אזכור
עוונותיכם "
אחתי על ידי חוזה " להבין עם זה " כי תשובה לא אבזה "
חסד ואמת תבקש " ואל תאוה שיעו " וכוחם תשעשעו "
טוב וזכות אהבי " ובים חיים תשאבי " ולמקבלי
תשובה קוו "
יש עצות טובות " ורוחק מהריסות " ואפתח לכם ארובות "
כל בעלי תשובה " ונבני תשובה " לאוריתם יאי תקוה "
לנשואים מרחם " הכפיה ריחם " ומודה ועוזב
ירוחם "
תם לרוממתו " וכל שוב לסיומתו " וישוב אליך וירחמתו
נאמתי לכל פשעים " ולכל פרשיעים שוב מדרכיכם
הרעים " סורו מרשע כלכם " וחיו מעליכם " שוב
אלי ואשובה אליכם "
אך אלי גאולתיכם " וחשליכו פשעיכם ולא אפיל פני בכם "

פִּעַרְתִּי פִּי לְקַהַל הַמְיַחֲלִים כִּי חָסִיר אֲנִי נֹאם יי׳
עָוֹנִי רַבִּי לְעוֹלָם וְאַתָּה אַסְכִּית מֵאֵלֶם לֹא אֶשְׁוֹר לְעֵת
קִרְבִי אֵלַי קְרוֹבִים כְּשַׁעַר בַּת רַבִּים שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים
רִפִּיתִי אֶתְכֶם וְהִצַּלְתִּי וְשַׁאֲתִיכֶם וְאֵרְפָּא מְשׁוּבָתְכֶם
שׁוּרָתֵנוּ בְּסוֹד הַצַּלַּח וְעֵזֶר מִקֹּדֶשׁ שְׁלַח כִּי אַתָּה יי׳ טֹ
וְסֶלָה תְּהִיֶּם חִזּוֹן נְבִיאֶךָ כִּי אַתָּה מְרַאֲוֶה תְּאֻנֶיךָ
וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרָאֶיךָ

קדיש

השלמיד

בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים

אַחֵינוּ

אַחֵינוּ אֲשֶׁר אֶכְזְרִים הִבִּיא לְמַעַן תַּפְלִיטֵנוּ וְאֵל תִּ
וְתָשִׂים מִשְׁפָּטֵנוּ שְׁוִין אַל עֲנִי פָּנִים וְקַ
עֲשֵׂה בְּרִית חָדָשׁ שֶׁאֲשֶׁר לְמַעַנְךָ יי׳ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵי אֲכוֹתֵינוּ עֲרֵיקִים אֲשֶׁרְנוּ וְלֹא חָמָאנוּ

הַשִּׁיבֵנוּ וְהַרְשִׁיעֵנוּ חָכַסְנוּ שָׁלַלְנוּ שִׂיחַ יָשַׁעְנוּ רָע כָּזַבְנוּ
יָעַצְנוּ טָמַנּוּ שִׁקַּרְנוּ יָזַנּוּ לָשַׁעְנוּ צָרַרְנוּ קָשִׁינוּ עֹרֶף
שָׁגִינוּ שִׁחַתְנוּ תָּעִינוּ תִּתְעָנוּ סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹב וְלֹא שָׁוָה לָנוּ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת
עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמַה נְסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים
הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יָדוּעַ אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם
וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חָי אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בֶטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת
וָלֵב אֵין כָּל דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּסְלַח וְתִמְחוֹל לָנוּ עַל כָּל
עֲוֹנֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וְתְכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּגְלוּי לֵב
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּגְלוּי
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר הָרָע
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹמֶץ
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת שְׂפָתַיִם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיִדְעִים
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַרְאִית הָעַיִן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְתַרְבִּית
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִתְחוֹן פֶּה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּקְפִיצַת יָד
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְצוֹן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁגָגָה

עַל חֵטְאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עַל־יְהֶם אַשָּׁם

על חטאים שאנו חייבים עליהם
על חטאים שאנו חייבים עליהם
על חטאים שאנו חייבים עליהם
על חטאים שאנו חייבים עליהם
על חטאים שאנו חייבים עליהם
על חטאים שאנו חייבים עליהם
עַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ושבועתנו ושקיימנו ושקבלנו על
שותינו כשבועה מיום עום ז״
שרים ״עבר עד יום עום חמשה
חמא עלינו כולם חזרנו וכאנו
יאבינו שבשמים אם נדרנו
ן כאן נדר אם אסר אסרנו אין ז
ן אסר אם חקדש חקדשנו ״ין
כאן חקדש אם חרם החרמנו אין ז
חרם אם שבועה נשבענו אין ז
שבועה אם קיום קיימנו אין
קיום ״בטל חנדר מעקרו בטל
נשבועה בטל החקדש מעקרו
חרם מעקרו בטלה ושבועה

תעקרה כמיל חקיום מעקרו אין
כאן לא נדר ולא אסר ולא הקדש
ולא חרם ולא שבועה ולא קיום יש
כאן סליחה ומחילה וכפרה על כל

עונותינו

ויחדש עלינו בטובתו ותשועתו ויחדש עלינו
יי השלום

ב וסלחת לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם
לכל השגגה

ג אמה שהחייתנו וקיימתנו והגיענו לזמן הזה

ישמחו יחד

ד ואברהם אהבתיך ואברהם אוהבך ויצחק
ואשר ישמח בשמחתך ויעקב ישורר א עמ
נסכי חסדים טובים וקונה את הכל וזוכר חס
אבות ומביא גואל לבניהם

ה ורענ

לחיים טובים ולשלום וכשעבור

מים לכעבך אל חי גואל עוזר ומושיע ומגן פאי מגן ש ש פשיטן לך ומצייטן לך
אברהם

אתה גבור לעולם י מחיה מתים אתה רב להושיע
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
רפא סומים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו ישועה נאמן
אב הרחמים זכור יצוריך ברחמים
מסיר ומחיה ומאמן אתה להחיות מתים
ברוך אתה י מחיה המתים

אדיר נגיד ברוך והנצח כצורים קדושתך מקדש
ושמחך אלהינו כוחנו לא ימוש לעולם ועד כי
אל מלך גדול וקדוש אתה

תן פחדך י אלהינו על כל מעשיך ואימתך
על כל מה שבראת ויראוך כל המעשים
וישתחוו לפניך כל הבריאים ויעשו כלם אגודה
אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמו שידענו י אלהינו שהשלטן
הוא עז בידך וגבורה בימינך ושמך נורא על כל מה שבראת

תן כבוד י לעמך תהלה ליראיך ותקוה טובה
לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך
שמחה לארצך ששון לעירך וצמיחת קרן
לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו
עדיקים יראו וישמחו וישרים יעלזו וחסידים
ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה
וכל הרשעה כלה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת
זדון מן הארץ ותמלוך אתה י לבדך על כל מעשיך בציון

ש פשיטן לך ומצייטן לך

עירך ועל ציון משכן כבודך כתיב כדברי קדשך כמלוך ת
לעולם אתיך ציון לדור ודור הללויה וכתוב ויגבה י"י צבאות
במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה כאי המלך הקדוש

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו מ
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושם
הגדול והגבור והנורא עלינו קראת
ותתן לנו י"י אלהינו באהבה את יום השבתות הזה ו
את יום הכפורים הזה למחילה ולסליחה ולמחל
ולכפרה על כל עונותינו ומקרא קדש זכר ליציאת מצרים

אלהינו אלהינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמ
ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו זכ
ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד
עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לשובה לחן ולח
ולרחמים ולרצון ביום השבתות הזה ו ביום הכפורים הז
זכרנו י"י אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
לחיים טובים ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנינו ורחם
עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי א"ל מלך חנון ורחום

אתה

אלהינו ואלהי אבותינו מחול לעונותינו ביום
הכפורים הזה מחה ומעבר פשעינו
והשאתינו מנגד עיניך כאמור אנכ
אנכי הוא מחה פשעיך למענ ומשאתיך לא אזכר
ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי

ואתה ואמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני יי תטהרו׃

מי אתה סולחן לישראל מן העולם ומוחלן ׃
לשמך ישורון בכל דור ודור ׃ וזכרך אמת ויקים לעד ׃
ומלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה ׃ בא׳ מלך
מוחל וסולח לעוונותינו ולעוונות עמו ישראל ׃ ומעביר אשמות
מן שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש ׃ השבתות ׃ וישראל
ויום הכפורים ׃

עה יי׳ אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה ׃
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ׃ ותהי
לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחזינה עינינו בשובך לציון
בירושלם עירך ברחמים כבאז ׃ בא׳ ומחזיר ברחמיו שכינתו
לציון ׃

אחדים אנחנו לך ׃ שאתה הוא יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו
על חיינו המסורים בידיך ועל נשמותינו ׃
הפקדות לך ועל נסיך שבכל יום ויום עמנו
ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב
כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קוינו
לך לא הכלמתנו יי׳ אלהינו ולא עזבתנו ולא חסותינו פנים
מעט ׃

רבור רחמיך וכבוש את כעסך כלה דבר וחרב ורעב
ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלה מעליו ומעל
כל בני בריתך ׃ על כלם יתברך ויתרומם שמך
שמך מלכנו תמיד לעולם ועד ׃ ויהללו לשמך השוב
באמת

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך. ואני חתום שמך
עלך נאה להודות.

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך
כי באור פניך נתת לנו ה' אלהינו תורת חיים ואהבה
וחסד צדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה
בעינין לברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה
בשלומך

בספר חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה ונח
חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כולנו כאחד
ישראל לחיים ולשלום ברוך אתה ה' המברך את עמו
ישראל בשלום.

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
ושמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו
וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה
לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום

אבל אנחנו חוסים אנחנו ולא חסינו אנחנו
אנחנו חסינו אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי
העוינו והרשענו זדנו חמסנו טפלנו שקר
יעצנו רע כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סרנו
עוינו פשענו צררנו קשינו עורף רשענו שחתנו תעבנו
תעיענו תסרו מצוותיך ומשפטיך הטובים ולא שוה לנו
ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו ה
הרשענו.

זה שאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן
שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע
אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה חופש כל

וחדי מטן וכוחן כליות ולב אין כל דבר נעלם ממך ואין נסתר
מנגד עיניך יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתסלח
ותמחול לנו על כל עוונותינו ופשעינו ותכפר לנו על כל

חטאתינו

על חטא שחמאנו לפניך באונס
על חטא שחטאנו לפניך בכלי רעות
עון של בגלוי עון של בדעת ובכסרמה
עון של בזחוח הלב עון של בודוי פה
עון של בזדון עון של בחוזק יד
עון של בטומאת שפתים עון של ביצר הרע
עון של ביודעים עון של בלא יודעים
עון של בכחש ובכזב עון של בלשון הרע
עון של בסרות הצין עון של בנשך ובתרבית
עון של בשיח שפתותינו עון של בתרמית חמות
עון של במתחון פה עון של בעצורי רגלים
עון של בקפיצת יד עון של ברעות
עון של בשגגה עון של בתמהון לבב

עַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אוֹשָׁם
עַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיוֹרֵד
עַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת קְבוּעָה
עַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם שְׁלָמָה
עַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם סְמִיכָה בִּידֵי שָׁמַיִם
עַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים:
עַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם פְּרָת וְאֵת
עַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין

יְהִי בִּידֵי שָׁמַיִם וּפְרָת בִּידֵי שָׁמַיִם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין סְלוּחָה

שרפה חרג וחנן · ומלקות ארבעים מיעוט יעשה ימעיט
תעשה · בין שיש בה קום ועשה בין שאין בה קום ועשה
שגלוים לנו בין שאינן גלוים לנו · הנלוים לנו כבר אמ
למנך ושאינם גלוים לנו כבר למנך גלוים וידועים · מ
שנאמר הנסתרות ליי אלהינו · והנגלות לנו ולבנינו עד
עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת ·
יהיו לרצון אמרי פי ויבינון לב לפנך · ומי ומלט ·
שנה טנפ וכו׳
ויהי היום ויבאו המלאכים ויקחו הכסף בנדי טכת ·
ויחר אף היתן ·

יאהבת

עזין ותשנא רשע ·
בעבור לא תעזים ולא להריע
נשוט להתעוות עלי פשע · ולט מחשב מעון נגיש שע
הן לך עיניט מיחלות · ובאט למנך לחלות ·
זה הפך לט מחילות · חשאתיט חיות ומחלות ·
טוב וסלח נחריאת · יום לעזיקט קריאת
נפרה להשית בעשור חקקת · לעשיריה אשר יקרת ·
מרירי נכל לפשם ואיטה סלחת · טזנגך ושוכי שחתה
סלח נא פשעי יצר שלחת · עת פי חנגך וסלחתי וחשי
פרני היום מיושן · עעקתנו קשוב משוחק
קריאנך אל יערחק · רשענו ליס תרחק ·
שדי למנך נשועתי · יערב למנך שועי ·
תיקן לכל פשעי · בעשור לחדש השכיעי ·

יעלה

יחשניט מערב · ויבא שובב מנקר ·

וירזה רעונגו עד ערב׳
דקדנו מערב ויבא ערקה מבקר
וירזה טליונגו עד ערב׳
דעתידנו מערב ותבא טליחה מבקר
ותראה נשמא חשא עד ערב׳
דה סטטט מערב ויבא למעגו מבקר׳
וירזה כפוריגו עד ערב׳
דה יחידגו מערב ותבא טהרה מבקר
ותראה חפושגו עד ערב׳
זסרגו מערב ויבא ויערב מבקר
וירזה הגיגו עד ערב׳
דה רעיקגו מערב ותבא גלה מבקר
ותראה בעדיגו עד ערב׳
דאנקדגו מערב ויבא אליך מבקר׳
וירזה אליגו עד ערב׳

ויחן

ואתה אבותינו היה עם פיפיות שלוחי עמך
בית ישראל העומדים לבקש תפלה ותחנונים
מלפניך על עמך בית ישראל׳ הורם מה
יעשו הכינם מה ישירכו׳ הישכם מה ישיאלו׳ יועם
יך יאורו באור פניך יהלכון פרך לך יברכון עמך בפיהם
ך ומשרנות פיך יתעכון עמך לפנך יעבורון והם ליתן
עים עמך בם תלוות ועניהם לך תלוית׳ נשים
שר לישראה ישך ושכך כעם וחיפה ועם מסביבים
ך ניחוחו׳ ואתה מן השמים תשגיח אותם לרחמה׳
משאים לך לשמים ב שופכים נכחך כמים׳ ואתה

תשמיענו השמים שלא יכשלו משומם ולא ימלטו כיונם
ימשו ממשיעם ואל יאמרו נפיהם דבר שלא כרינך כי אם
יהיו הכה חנונים ומלמדיך הכה מלומדים
כמה שירענו יי׳ אלהיט את אשר תחנן יחן ואת אשר
תרחם ירחם כפתוב בתורתך וחפותי את אשר אחון ורחמתי
את אשר ארחם אל ארך אפים אתה נש
הרחמים נזרעת וירך תשובה הוריתה זרוזת רחמיך וחסי
תזכור היום וכבלי יום לזרע ידידיך תיפן אליט ברחמים כי אי
הוא בעל הרחמים פתחנן ותתפלה נקדם כבו שוחד
לינו מקדם מחרון אפך שוב כמו בתורתך כתוב כעל ענף
נחסה ונתלונן כיום וירד יי׳ בענן תענור על כל פשע ותעבו
אשם כי יתיצב עמו שם תאזין שוע ותקשיב מאמר סיח
כיום יי׳ ושם נזכר

ויעבור

יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד
לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונ
וסלחת לעוניני ולחטאתינו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטא
מחול לנו מלכנו כי פשענו כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד כ
קראיך כי עמך הסליחה למען תורא למען שמך יי׳ וסלחת ל
לעוניני כי רב הוא

לאחר הפיוט

דלתיך

הלידה לשבי חטא הזהרי
פתוקת בסלריים אשר באמת נסדרו
לא הבושו עמי ולא בכם יאחרו
מעל התלהרים לשם יי׳ שוטרי
והכט כשמיך ועלי שודי שובה

כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך כי עמך חסד
למען יורא למען שמך יי וסלחת לעוונינו כי רב הוא

ויהי מלכי

יום יעלה נקראה לאלהים כנרכה
לקראתך יצאה תרויה תלילות ועבאי
עדיך נעבדה כי מאשר יראה

כעבד היה

יקק דפית זכרה ובשלך פ׳ שבי
אשר רחוה הסתה
וכלי יגון חגרה
לזאת כי אחזתה
איכתך כי חשרה
לכושה שש זמתה
ומפשע אשר עברה
ירה היא הרמתה
לך שבה והיא חלתה ועינה מבכי זבלה

בעבד היה

יבלב עמה דברים פרעך לא לקחוה
באה בזכות הוריה וירת בצרקם שלוה
ששתה תחת פרים עושה וכפה שטוחה
פרחו השעורים שירים לריחם פרחה
פיה בליל פפורים לזעוק חליפות וצבא

בעבד היה

סוררת יעוריה בפעמד תזוטמה
קרבן אין בידיה לכפר על עונה
לבר הגפן שפתיה באמרה מלשונה
אשה וילדיה תחיה לאדוניה
עניה ומרודיה זכרה אלוי לטובה

בעבד היה

פתוך תאוותיך יעלה טכין פחונך

ילדותיך
ידיאותיך
ושבת רעותיך
כי משוכותיך

המטים את לבך
ותלכי כדרכך
המשחיתים נגך
עזבי ארפא משובה

נתרב היום

לשלך

א נחירי א ילידי איתנין

עוי ישועם שועם וזכרה נרית
אמונין

קמה גם יריקתם
לים קחלי כי הכלה
ראיתן אשר יתן
זרח אשר פרח
ז וזכיר וגם חכיר
ז הגביר וגם השבר
אליל והחליק כליל
לך נמחללך
ישקיו את כעשיו
קמה גם יריקתם

ברם שקר

ישקר אשר שלחך
חמים צבור שמים
והושלה שמי קדמה
נשקיו אשר ילדו
יכון כמוכיחך
קמה והבית

לקרבן זבחו שלמים
חנעתו לזקן ימים
לריח קשרת שמים
נעים לו המאמים
לכתי נתיה אשמים
נמוגים לזרוק דמים

נתן לחבר קדרת כוכים:

נתן לחבר שלשלת:

נתן לחבר שלשלת:

נתן לחבר שלשלת:

נתן לחבר שלשלת:

פֶּלֶךְ נִשְׁלָם לְאֵל עוֹלָם — שְׁנֵיהֶם כְּאֶחָד שְׁלֵמִים

אֲזַי חָנַנוּ אֲשֶׁר נָתַן — וְצֵעַק לוֹ מְמֻרוֹמִים

זְכוֹר זִכְרוֹ וְאֶת אַהֲרֹן — וְיַחְדּוֹ יִהְיוּ תָּמִים

כְּהוֹדְעָתָ וְנִשְׁמַעְתָּ — לְכָל תִּשְׁבַּח לְעוֹלָמִים

זְכוֹר שְׁבוּעָה הַיְקוּמָה — לִבְנֵי הַמַּעֲלָמִים

וְעַתָּה הֵם עֲרֵקִים — הָיוֹת תָּמִיד לְעֵינֶיךָ

פִּיּוּט סְתָם

זְכוֹר אִישׁ עַם הַמְּעוּמָם — כְּמִסְמָרָיו שׁוֹכֵן זְבוּלִים

עֲבִי טַחֲמֵד אֲשֶׁר לְפִדִּי — וְהוּא יוֹשֵׁב אֲהָלִים

וְכִשְׁרוּעִין וְהַמְּשׁוּחִים — נַחֲזִין יוֹרְדִים וְעוֹלִים

לְהַזְרִיחַ לְהַפְרִיחַ — פְּרִי קֹדֶשׁ הִלּוּלִים

נְשִׂיאִים הַמְּעֻנָּדִים — נִשְׁמָם עֶשֶׂר דְּגָלִים

וְהַעֲרִיכָם הַחֲזִיקָם — פְּרִישׁ יִשְׂרָאֵל מְשֻׁלָּשִׁים

זְכוֹר עֲרִיקָה וְהַמְּקוּמָה — חֲזָאנִיִּים לִבְנֵי הַמְּשֻׁלָּלִים

וְעַתָּה הֵם עֲרֵקִים — עֲבוֹר הָפִיץ וְיִשְׁמַדְךָ

זְכוֹר אוֹמֶן אֲשֶׁר אָמַר — כְּאַב הַמְּגֻדָּל לָהֶם

בְּרִית עָנָן וְחִזְקִיָּהוּ — נְתָנָן הַנְּאֻכְלָם

יְקוּתִיאֵל פְּחִיד הָאֵל — מְשִׁיבֵי נְפָשׁוֹת וּמְרוּצִים

אֲשֶׁר הוֹצִיא הֵם וְכוֹכְבָיו — פְּרִית לְבַנְתָּם

וְהוּא הָעֵלִים וְהַמְּעֻלָּם — וְיֵת אֶל מִשְׁפְּטֵיהֶם

וְהוּא חוֹרִי וְיִרְמְיָהוּ — שִׁבְּי לְנַחֲזִין וְהַמְּבֻלָּם

לְחוֹרְבֵיקֶם לְמַחֲנֵיהֶם — וְיִהְיוּ בָּךְ לְמַטְמוֹן

וְהַעֲדֵם וְנָם לְמַעַן — דְּתֵת אֶל נְחוֹתִים

זְכוֹר בְּרִיחַ לְעַרְעָרָה — עֲבִים הָאוֹכְלִים

יְיָ עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃

לְעַם קְדוֹשֵׁנוּ בָּרוּךְ

ביום מחר

אַדִּיר בִּמְרוֹמִים אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמָיו יְגַלֶּה לְעַמּוֹ תִּפְאֶרֶת

בְּנֵה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב אֵל בְּנֵה בְנֵה בֵיתְךָ בְּקָרוֹב

בָּרֵר לָנוּ בָּחוּר כְּהוּנָּה כְּבוֹדוֹ וְהַדְרוֹ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר

גִּבּוֹר בְּתוֹרָתוֹ וְנֶאֱמָן בְּבֵית אֱלֹהָיו

גָּדַל בְּמִצְוֹתָיו וְנִשָּׂא בְּכָל לְשׁוֹנוֹת

דְּרוֹר יִקְרָא לְכָל יוֹשְׁבֶיהָ וְלִכְבוֹד שְׁמוֹ יִקְרָא

דְּבִיר קָדְשׁוֹ יַשְׁמִיעַ בְּקוֹל תְּהִלָּתוֹ וְיַעֲמֹד בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ

הָדוּר בְּגַאֲוַת עֻזּוֹ וְהָדוּר בְּכָל מַלְכֻיּוֹתָיו

הַמְּשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר שֶׁכָּל הָעוֹלָמִים מָלְאוּ הוֹדוֹ

וְאֵימַת הֲדָרוֹ עַל כָּל בָּאָיו וְעַל כָּל סְבִיבָיו

וָתִיק בְּתוֹרַת אֱלֹהָיו וְנֶאֱמָן בְּכָל בֵּיתוֹ

זָכָה לִכְהֻנָּה גְּדוֹלָה וְלִלְבּוֹשׁ בִּגְדֵי קֹדֶשׁ

זִיו הוֹדוֹ עַל כָּל בָּאָיו וְעַל כָּל סְבִיבָיו

חָתָן יִשְׂמַח בְּבָנָיו בְּתוֹךְ בֵּית מִקְדָּשׁוֹ

חָבִיב עַל כָּל בָּאָיו וְנֶאֱהָב עַל כָּל סְבִיבָיו

טָהוֹר בְּמַחֲשָׁבוֹתָיו וְטָהוֹר בְּכָל מַעֲשָׂיו

טוֹב לְכָל בָּאָיו וְרַחוּם עַל כָּל סְבִיבָיו

יָשָׁר בְּמִדּוֹתָיו וְיָשָׁר בְּכָל מַעֲשָׂיו

יָקָר בְּכָל בָּאָיו וְנֶאֱהָב עַל כָּל סְבִיבָיו

כֹּהֵן גָּדוֹל עוֹז וְתִפְאֶרֶת

כֵּן נְדִי כַּפֶּרֶת

לְשֶׁת לְךָ נְאוֹתֶלֶךָ

בְּגוֹחֲלֵי אֵשׁ וְקַשְׂרֵת

עֲדִי מְשׁוּחַת אֲשֶׁר הִשְׁחִית

לִהְיוֹתָהּ מְכַפֶּרֶת

עֹז נִמְסַר פִּיּוֹם מְיֻעָד

מְגֻפָּה נִעְצֶרֶת

נֶפֶשׁ שָׁמַר דִּין מְאֻמָּר

פְּקוּדַת הַמִּשְׁכֶּרֶת

סַדֵּר חֲסָדָיו וּמַעֲבָדָיו

לְסַת נְקֵרַאת שְׁחַרְחוֹרֶת

עֲשֵׂה עִם עֲרִיכָיו

וְתִשְׁמַע מִמְּעוֹנֶיךָ

ביום מחר

פְּאֵר מְשׁוֹרֵר וּמְעוֹרֵר

שִׁנַּת בְּחִינוֹת לַיְלָה

צְהוֹרוֹת לָךְ בְּרִיחַ גַּדְלָךְ

הָעֹז וְהַמֶּמְשָׁלָה

קְדוּשָׁתוֹ מְשׁוּבָּחוֹת

לְשִׁבְתְּךָ נִרְאֶה עֲלִילָה

רְנָנָיו וְנִגּוּנָיו

עִנּוּעַ שִׁיר וְתִזְמָרָה

שֶׁהִשְׁפִּיל וְגַם הֶאֱפִיל

אֶת צְבָאוֹת בְּנֵי עֲלִיָּה

תֹּם הַצְּמִיתוּת וְגַם הַכְּלִיָּה

מְחֻרְפָה מַחְטֵה סִגְלָה

אַדִּיר זְכוּתוֹ לְעָזְרֵנוּ

עֲמָדָה מִזְעָרָה וּגְדֻלָּה

יְשׁוּעָה כָּם צוּרֵנוּ

כְּמִשְׁפַּט אֲבִיוֹנֶיךָ

ביום מחר

אַדִּיר מְקֹנֵא אֲשֶׁר קִנְאָתוֹ

לְשִׁכְנְךָ עֲשׂוּיָה פְּלָאִים

שְׁחִית הַמַּיָּא וְגַם הַזַּיָּא

נַפְשׁוֹ כְּמִתְאַוֵּי לְבָאִים

תְּמִימָיו בְּמִשְׁטַרְתּוֹ

גָּאָה עַל כָּל גָּאִים

בְּרִית לְעִילוֹם וְשַׁלּוּם

הֵילוֹת שְׁכִיחָם מְלֵאִים

גְּזִית טָהֳרָה וְקוֹל רִנָּה

וִיהִי נִקְרָאִים

דְּגִית נֵעֶרֶב אֲשֶׁר נֶחֱרַב

וְעַל וִירֵי פְּלָאִים

כבה אסמוך נפי אתכון ביום מעשי נקראים
ואין כהן אשר יכהן לכפר את החטאים
ואין מנחה ואין זביחה יאין לשפת השלאים
עשה למענך ולמענך לבנים הנרצאים
מחה עונם להלבינם להעביר בגדים צואים
והכתמים הרשומים הנקודים והטלואים
מחה ותטהר כי תעבור היום כבל צאנך

"ביום מלכי"

"מל מלך"

יה אשר

נאה נאה" נאופני מרכבה
ורואה כל ולא נראה" א דגל מרכבה"

סגולתך הנלאה כי צרה מעציבה"
פתחיך משתאה יכית קדש נצבה"
נשמרי ה' נמה ונכסה ה' שכה
ואנחנו לא נדע מה נרפר ומה נעשה
כי כלו ואפסו אנשי חסד ימעשה
ואין אליהו עזרה ולא מסתור ולא מחסה"
זולתך אב רחמן על כל ראש מתנשא
אה רבו פשעינו למענך אלהי עשה
ותבא אחרת חורים ותשע כמם תכפה
ערקת אב חמון צים וזכות מעקד כשה
ותם ישכו אהלים החזקון בבשא"
אזיבתי יערתי כקצפה לא נמסה
ואוכרה בלבבה אמלאה וחרבה"

נשמרי ה' נמה"

סובל הכל בכוחך וכזרוע נטויה ועזקה

וּמִן יַעֲקֹב כִּבְבִי וְאֻנְקָה
כִּי כָל גְּבוּלֵינוּ הַקִּיפָה הַצַּעֲקָה
מָלְאוּ כִיתֵנֵינוּ חֲלִחָלָה וּמוֹעָקָה
הָיְתָה נַהֲפָכָה וְלַאֲוִירִים נִתָּקָה
וְכָל אֶרֶץ הֵיעָבֵי נִיקָה וּמִכֻּלָּקָה
עֵינֵיךְ וּרְאֵה עֵרֵיךְ הַמְעֻנָּקָה
יְקָקָהּ כּוֹקְקִים וְהֵעֵינָהּ רֵיקָה
קְלָה הַמְלוּמָדָה וְהַכְנֵיסָהּ לָרֶפֶקָה
אֶת עֵרֵיךְ תַּשְׁקֶה כּוֹס עֲמִיקָה וּרְחָבָה

בשבת היה כמה

וְאֵת הָאֵל וְהַעֵז אֶחָיו קָדֵם מִעַטָּה
אֶת עֲנִיַּי הָאָרֶץ לְקַרְיַת הַשְּׁמִטָּה
וְשָׁטַן שָׁאוֹל לֵיהּ עֲבָדִי עֵרֶת מִכְנָטָה
וְיָד אֲשֶׁר בְּחוֹרֵי קְוֵי עֲבוֹדָתוֹ חָטָה
מְשָׁשָׁא לְקַבֵּץ אֶת הַמַּטְבֵּל מִבֵּל פָּנָה
דִּיחָה וְיָמָה וְתִטְמָה וְתַעֲוֹנָה
אֶל עִיר קָדְשֵׁךְ תַּהֲלֹם הַשְּׁפוֹחִים בְּגֵיעָה
מְקֻדָּד רוֹעִים שִׁבְעָה וְנְסִיכִים שְׁמֹנָה
מְעַנֵּךְ אֵל הָשֵׁב שְׁבוּת אוֹחָלָה וְאוֹחֵלְיָה
אֶת עֵרֵיךְ תְּזָרֶה לְיִרְיוֹן לֹא מְשֻׁלָּה

בשבת סימה כמה

לְמֶלֶךְ וְשֵׁם

וְלֹא יִשְׁמְרוּם יֵהֵל שֵׁם יִתְעַבֵּר

סלח נא לְעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָ
לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וַיֹּאמֶר יְיָ
סְלַחְתִּי כִּדְבָרֶיךָ כִּי מְחִירִין אֵלּוּ וְהַטְּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמֶּךָ

שוב למען עבדיך שבטי נחלתך׃ שובה יי עד מתי והנחם על
עבדיך׃ שובה יי את שביתנו כאפיקים בנגב׃ שובנו אלהי ישׁ
והפר כעסך עמנו׃ שובה יי חלצה נפשנו הושיענו למען
חסדך׃ שובה ישראל עד יי אלהיך כי כשלת בעונך׃ קר
עמכם דברים ושובו אל יי ואמרו אליו כל תשא עון וקח טו
ונשלמה פרים שפתינו׃ משב אנוש עד דכא ותאמר שׁ
בני אדם׃ וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יי אלהיכם
חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה׃ הי
יי מהמיצאו קדושתו קדוש׃ יעזוב רשע דרכו ואיש
און מחשבותיו וישוב אל יי ורחמהו ואל אלהינו כי ירבה לס
שובו בנים שובבים ארפא משובותיכם הנני אתאנו לך כ
אתה יי אלהינו ארפא משובתם אוהבם נדבה כי שב אפי מהם
ועתה נאם יי שובו עדי בכל לבבכם בצום ובכי ומספד ו
לא אחפוץ בצאת המתלכם יי אלהים והשיבו וחיו׃ אמו
אליהם חי אני נאם יי אלהים אם אחפוץ במות הרשע כי אם
בשוב רשע מדרכו ונחיו׃ שובו שובו מדרכיכם הרעים
ולמה תמיתו בית ישראל׃ ואתה באלהיך תשוב חסד ומש
שמור וקוה אל אלהיך תמיד׃ קוה אל יי ושמור דרכו וירו
לרשת ארץ והחרית רשעים תראה׃ לכו ונשובה אל יי כ
הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו׃ השולח לכל עוננו הרופא לכ
תחלואיכם הגואל משחת חייכם המעטרכם חסד ורחמים ש
המשביע בטוב עדייכם תתחדש כנשר נעוריכם׃ והוא רחום
יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמת
אשר הראיתם עיניכם ורעות תשוב תחיינו ומתהומות ש
ומארץ תשוב תעלנו׃ והלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמח
בך׃ השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם׃ למה תזנ

שַׁחַת הַעֲכֻבֵנוּ לְאוֹרֶךְ יָמִים׃ לָמָּה יְיָ תַּאֲנֵף לִנְצַח יֶעְשַׁן אַפְּךָ
מִצֹּאן מַרְעִיתֶךָ׃ לָמָּה יְיָ תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃
בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמֹזְמֹת זוּ חָשָׁבוּ׃ כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל
תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְיָ׃ רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל יִדְרֹשׁ אֵין
אֱלֹהִים כָּל מְזִמֹּתָיו׃ יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כָּל
צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃ אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא בְרָע׃
אָלָה פִּיהוּ מָלְאוּ מִרְמָה וְתֹךְ תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן׃ יֵשֶׁב בְּמַאְרַב
חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה צָפֻנוּ׃ יֶאֱרֹב בַּמִּסְתֵּר כְּאַרְיֵה
בְסֻכּוֹ אָרַב לַחֲטֹף עָנִי לַחֲטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ׃ דָּכָא יָשַׁח וְנָפָל
בְּעָצְמוֹתָיו עֲצוּמִים׃ אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל רָאָה
לָנֶצַח׃ קוּמָה יְיָ אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים׃ עַל מָה נִּאֵץ רָשָׁע
אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ׃ רָאִיתָה כִּי אַתָּה עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט
לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלְכָה אַתָּה הָיִיתָ עֹזֵר יָתוֹם׃ שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע
וְרָע תִּדְרֹשׁ רִשְׁעוֹ בַּל תִּמְצָא׃ יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃
תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְיָ תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃ לִשְׁפֹּט יָתוֹם וְדַךְ
בַּל יוֹסִיף עוֹד לַעֲרִיץ מֵאֶרֶץ׃

קדיש יתום

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן׃
עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן׃

ושות לנשמת יום הכפורים ׃ פ

שַׁחַל לְאַחִידָה הַנִּשְׁמָה זְרוֹעִי לַעֲבוֹד אוֹתָן זה: לו משכל שתן ׃
כְּאֵימָה

לְעוֹלָם פְּנֵי לִילֵךְ וְיוֹמָךְ ׃ וְלִמָּה תִּרְדְּפִי תֹּכֶל וְלִמָּה ׃
נְשׁוּלָה אֶת בְּעוֹלָמֶךָ לֹא חַי ׃ וְאֲשֶׁר עוֹלָם אֶת נְעוֹלָמֶה
הֲלֹא יְצִיר טְהוֹר וְנָקִי ׃ וְיֵעִי כִּי כֵן יְשׁוֹרֵרָה אֶת וְרֵכָה
וְשָׁן יְשָׁא שְׁחָקִים עַל זְרוֹעַ ׃ כְּמוֹ תְּשַׁאֵי עֵינֶיהָ בְּעַרְבָּה
זְמִירוֹת קְדוֹמִי נַפְשִׁי לְיוֹצְרֵךְ ׃ אֵיזֶה לֹא שָׁם דִּמְיוֹנֵךְ בְּאַדְמָה

ולמה יסופון ולמה תעלם מלך
הגדיל לעשות עמנו היינו שמחים:
ישן: יש פקפס:

רשות אחר לנשמת יום הכפורים

מִי הָעוֹמֵד

מִי הָעוֹמֵד מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא דִּין
נִשְׁמַת כָּל חַי מְבָרְאוֹ וְנִגְזַר
מֵאֵז בְּרֵאשִׁית דִּין

שׁוֹקֵט בְּעֵרֶךְ מְרִירִים יוֹם יוֹם קָרֵא לְשׁוֹכְנִים
שׁוֹלֵחַ גַּם מַלְאָכִים חַלִּים נִשְׂר אֲשֶׁלַּח אֶל הַשְּׁבִים
שׁוֹחֵב וְעֹבִיד קוֹל שְׁאוֹנִים תִּקַּע וְהָרֵיעַ וְשַׁכְּכִים
שָׁם רָסַז דִּין גַּם רְחָמִים מִשְּׁלֹשִׁים יוֹשְׁבִים עַמְּדִים
שִׁיעוּרוֹ וְנִגּוּדִים אֲשֶׁר שָׁם עַל עָמִיר לְחִין

מִי הַשְּׁמָדָה

חֵן לְךָ כְּיוֹנֵג נָבָה עֹנֶךְ מֵעַי כִּי שְׁקוּל בַּעֲסִי
הֵכָל רוּחַ בְּחֹל חֹתָם לֹא זְכֵי שְׁנֵי זְמַנִּים
תִּשְׁקָנִי לְקַל דְּמָעָה רֹאשׁ חִשְׁקִי מָלֵא כַּסִּי
חֵן עַל אֲדֵי שְׁלֹשָׁה שְׁלֹשָׁה עִם הַמּוֹרִידִין
חַיִּים כְּשׁוֹחֵת נִתְּנוּ עֶשְׂרֵנִי מֵחֻמָּשׁ נִפְרִדִין

מִי הַשְּׁמָדָה

עַל הָעֵרֶת יָשׁוּב אֶל עָפָר מִי אֵרֵס לוֹ שָׁם חַיִּים
וְנִפְנִית שׁוֹקְקָה שָׁם נִמְלָל דִּין שָׁוֹחֵר לְךָ זְכֵי תַמִּים
כָּךְ שֵׁב עַד יְשׁוּקַם עָלָל אוֹרַח דֶּרֶךְ שָׁבֵי עַיִם
וְחֹזֶן כָּל אִישׁ פִּי חִשְׁקוֹ לֹא מַהֲלִכִים בֵּין הַשְּׁמָרִים
אֲבָל יִתְמֹךְ בְּיָמִין צִדְקוֹ אֵת כָּל בָּנָיו וְיַעֲבִירֵם דִּין

יוצר ליום הכפורים

ביום	בשר סליחה חוריית"
	אור זמירה לעם זקניות"
	חוך לעוטת וחשאי ערית בעשור סמוכים לבית האוריא"
	השמיעי קרוב סלח לנו יכבשו"
ז חשאים	נאום אני ישנה"
בם יום אמור	ביום שנה"
וכל פתחון	ופקוד נושאה ליעך אור וסלח
סלח	ביום קדוש מלוש וקדוש
	לסליחתי
חזות הנבוה	ותאסר סליחתי"
	ברחמיך"
	השמיעי קולנו סלח לנו יכבשו
ע ורשעתי	טרוף טעלילתי"
זה יעיין אתה	על כל הבא עליו
	תאכנו נאורך ולאמתו נבלים"
	סלח לנו קדוש ביום קדוש מלוש קדוש
ת וסלח	לך היא הערוכה"
שוררנו כמעיינך	ועשה עמנו עריכה
	יזרוח לנו אור ביום כפור עמך נפש"

" תשלום

פִּתְחוֹן יִתְפַּשׂ סְתָרֵי כַעֲשִׂים

רְחוּם תִּמְלֹךְ עֲוֹנוֹת יַעֲבִיסִים

לְמַעַן עֵינִין לְאוֹר פָּנֶיךָ וְלֹא נִצְא רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ

סֶלָה לְגַו קֹדֶשׁ בְּיוֹם קָדִישׁ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ

מַלְכִּין בְּשִׁלְגָ זְכוּתֵי שְׁמֶךָ

מְקוֹר חַיִּים וְחָסֵר עָפֶךָ

נְטַע נַאֲוֶךָ חֹשֶׁר הַצְּרִיתָ טַהֲנוּ נַאֲוֶךָ כְּמִסְתַּר בְּטַח עֵין

תְּשַׁמֵּחַ יְמַלֵּךְ סֶלָה לְגַו יִסְרְכוּ

שֹׁר וְהַכְּפֹר נְעַר צָאן מְרֵעִית

סַכְּכוּ נַאֲוֶךָ כְּסוּפַת מְרֵאִית

עֵינֵי אֲבִיט מְיַעֲטְקִים עוֹזֵר נַאֲוֶר נְגַה שׁוֹשַׁנַּת וְעַמָּק

סֶלָה לְגַו קֹדֶשׁ בְּיוֹם קָדִישׁ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ

פְּתַח לָנוּ שַׁעַר וְתַקְדִּישׁ תְּהִלָּה

פְּכָךְ נְחָלָה שְׁכֹן מַעֲלָה

צְאֶהֱינוּ תְּנוּחָה וְכוּסֵא לֹא תִּסְבֹּן: עֲרֹכִי בְּמַעֲלוֹ שִׁכְעָתַיִם מְחִיָּן

תְּשַׁמֵּחַ יְמַלֵּךְ סֶלָה לְגַו יִסְרְכוּ

קָרְבוּ לִישׁוּעָה בְּשִׁשִּׁים עֲמָדִים

קוֹרְאֵי קְדוּשָׁת יוֹם תְּמָרִים

רְעוּ כִּימֵי קֶדֶם תְּמָרִים יְחַדּוּ רְחוּם זְחַלְתָּה וְעֵלָה לְעוֹד

סֶלָה לְגַו קֹדֶשׁ בְּיוֹם קָדִישׁ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ

שְׁפַלְתָּ עֲנִיִּים אֲכִי לְבַדְּתָ

שְׁחַר אֲשֶׁר יְגֵהָ עוֹזֵן לְשַׁחַר

הִתְאַוְּנוּ וְנִמְהַר בְּיוֹם סְלִיחָתִי וְקַדְּשִׁיב סֶלָה נָא וְהַאֲזִיר סַלְחָנִי

תְּשַׁמֵּחַ יְמַלֵּךְ סֶלָה לְגַו יִסְרְכוּ

אהיר בעליתו ברוך שם כבוד מלכותו׳
קדוש תשובה שת סליחתו ברוך
שם כבוד מלכותו׳

מלכותו בקהל עדתי׳ וכבודו הוא אמינתו׳
אליו בקשתי לכפר עון חטאתי: וכצום כפור סליחתי׳
תשובה ותאמר סלחתי׳

קדוש גלה סוד רזו ברוך שם כבוד מלכותו׳
קדוש דין על כפרת עון כריעתו ברוך שם כבוד מלכותו׳
קדוש הפולח לאיומתו בשכם׳
קדוש ועמו ימללו גבורתו בשכם׳
קדוש זוכר אימתה באהבתו׳ בשכם׳
קדוש חפץ בענוי נפש יונתו בשכם׳
קדוש טכסים ישור בני זריקתו בשכם׳
קדוש ילבין בשלג חטאי סגיתו׳ בשכם׳
קדוש כפר לעמך ישראל שגגתו׳ בשכם׳
קדוש ליום אחד בשנה שת סליחתו׳ בשכם׳
קדוש מוחל וסולח לאיומתו׳ בשכם׳
קדוש נראה בהר מרום הרים עמידתו בשכם׳
קדוש סולח וטוב לסלחי עול יראתו׳ בשכם׳
קדוש עון יכפר ולא יעיר כל חטיתו׳ בשכם׳
קדוש פשעים עובר בזריקתו׳ בשכם׳
קדוש צום העשור יקבל לתשובתו בשכם׳
קדוש קדושים יעריץ קדושתו בשכם׳
קדוש רחום וחנון ואין זולתו׳ בשכם׳
קדוש שוכן שחקים נסכון שבתו בשכם׳
קדוש תרשישים יגידו תפארתו׳ בשכם׳

מלכותו בקול ירדתי וכבודו הוא אמונתי ז"
אליו בקשתי לכפר עון וחטאתי: וגעוס כפור סליחתי
תענה ותאמר סלחתי "
"סדר"
ויאמר יחזקאל יהי היום ויהי היום שבת יתר שבת
יחתר מתפללין תפלת שחרית נעוה נלוש ואחוריים

תפלת שחרית לעם כפור

ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה ה' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את הכל
וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר
החיים למענך אל חי גואל ועוזר ומושיע
ומגן "בא מגן אברהם "

אתה גבור לעולם ה' מחיה מתים אתה רב להושיע
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
רבים סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקים
אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית
ומחיה ומצמיח לנו ישועה בקרוב "

מי כמוך אב הרחמים זכור יצוריך ברחמים
ונאמן אתה להחיות מתים "בא מחיה
ומתים

לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך נקדיש

ושמך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי א׳ מלך גדול
וקדוש אתה׳

ונתן תן פחדך י״י אלהינו על כל מעשיך ואימתך
על כל מה שבראת׳ ויראוך כל המעשים
וישתחוו לפניך כל הבריאים ויעשו כלם
אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם ככה שידענו י״י א׳
אלהינו שהשלטון לפניך עוז בידך וגבורה בימינך ושמך נורא
על כל מה שבראת׳

ונתן תן כבוד י״י לעמך תהלה ליראיך ותקוה טובה
לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך׳ שמחה
לארצך ששון לעירך׳ וצמיחות קרן לדוד
משיחך ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו׳
ואז צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפון פיה וכל הרשעה כלה
כעשן תכלה׳ כי תעביר ממשלת זדון מהארץ ותמלוך אתה
י״י לבדך על כל מעשיך על ירושלם עירך׳ ועל ציון משכן
כבודך׳ כאשר דברת קדשך׳ י״י לעולם אלהיך ציון
לדור ודור הללויה׳ וכתוב ונקה י״י עבותות בחשאי והא
כתיב וקדוש נתקדש בצדקה׳ אתה הוא המלך והקדוש׳

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות׳ קדשתנו במצותיך
וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול
והנורא עלינו קראת׳ ותתן לנו י״י אלהינו באהבה׳
את יום השבת הזה׳ את יום הכפורים הזה׳ למחילה ולסליחה׳
ולמחילה ולכפרה על כל עוונותינו מקרא קדש׳

אחינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה
ישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו
זכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לשורדה לטוב ולרחמים
ולרצון ביום השבת הזה זכרנו יי אלהינו
בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר
ישועה ורחמים חוס וחנני וריחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו
כי אל מלך חנון ורחום אתה

אחינו ואלהי אבותינו מחול לעוונותינו ביום הכפורים
הזה מחה והעבר פשעינו וחטאותינו מנגד
עיניך כאמור אנכי אנכי הוא מחה פשעיך
למעני וחטאותיך לא אזכור ואומר מחיתי כעב פשעיך וכענן
חטאותיך שובה אלי כי גאלתיך ואומר כי ביום הזה יכפר עליכם
לטהר אתכם מכל חטאותיכם לפני יי תטהרו

כי אתה סולחן לישראל ומן העולם ומוחלן לשבטי
ישורון בכל דור ודור ומלבד אמת ויציב לעד וכבלעדיך אין
לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה שאני מלך מוחל וסולח
לעוונותינו ולעונות עמו ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה
ושנה מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום
הכפורים

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה מ
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי
לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחזינה עינינו בשובך לציון
ולירושלם עירך ברחמים כמאז צאי המחזיר שכינתו
לציון

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו על חייינו המסורים בידיך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב וכקר
הטוב כי לא כלו רחמיך המריחם כי לא תמו חסדיך
מעולם קיינו לך לא המלמתנו יי אלהינו ולא עזבתנו זולא
יחסתרת פנין מפינו

ברך רחמיך וכבוש את כעסך כלה הגר וחרב ורעב
ושבי ושחות ומגפה וכל מחלה מעליט ומעל
כל בני בריתך על נזם יעבדך ויתרומם
שמך מלכנו תמיד כל החיים יודך סלה וישללו לשמך האמת
האל

והטוב לחיים שוכים כל בני בריתך והטוב
שכך הוא נאוה להודות

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד
באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
ואהבת וחסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום והטוב
יהיה בעיניך לברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה
בשלומך

נסכר חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה ונחמה
חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל עמך ישראל
לחיים ולשלום ברך אבינו את כלנו יחד בשלום
בשלום

אחינו והלוי אבותינו יעלה ויבא ליפנך תפלתנו ואל תתעלם
מבקשתנו שאין אנו עזי פנים ויקשי עורף לומר

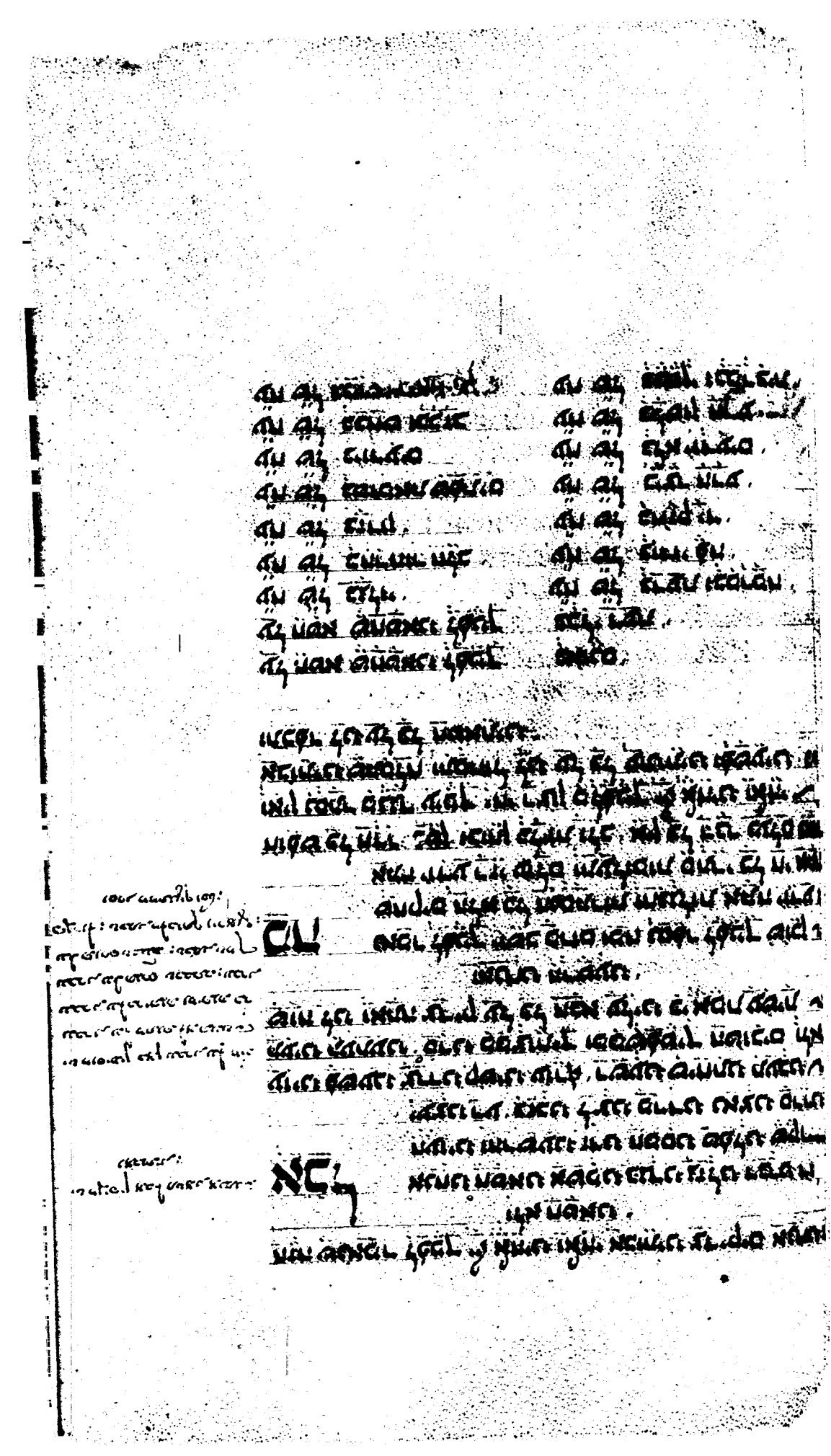

ושל נשיקה שפתותיו עה של פעמים רמות
ה של נשתחון פה עה של בצערי רגלים
של ניקנצת יד עה של כיעון
של נשגגה עה של מתמהון לבב

על חטאים שאנו חייבים עליהם אשם
על חטאים שאנו חייבים עליהם קרבן עולה ויורד
על חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת קבועה
על חטאים שאנו חייבים עליהם עולה
על חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים
על חטאים שאנו חייבים עליהם כרת
על חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות ב"ד
מיתה בידי שמים וכרת בידי שמים ארבע מיתות בית דין סקילה
שריפה הרג וחנק וסקילת ארבעים חסר אחת עשה ומצות לא
תעשה כין שיש בה קום ועשה בין שאין בה קום ועשה בין
שיש לו בין שאינן גדיים לנו חגלויים לנו מפני אמרינן
ושאינן גלויים לנו מפני לפנין גלוים וידועים כדכתי
והצנעת לכת אלהיך והגלות לנו ולבנינו עד עולם
לעשות את כל דברי התורה הזאת

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון קונה שמים
וארץ

ירושלים

מָסוֹר

חֲכָמִים וּנְבוֹנִים כִּזְמָן רַב

מְנִיעָנוּ

אֲפִתַּח פִּי בְּתַחֲנוּנִים | לְחַלּוֹת פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים

מַתְנַי

אַחוּ חַלְחָלָה וְלִבִּי חָלָה
נִזְכְּרִי אֲשֶׁר עָמַי וְאֵין פֶּתַח לִכְפָּלַיִם
מִזְבַּח נְחֹשֶׁת רַבִּים מִלְמָרִים
חֶלְבֵי אֵמוֹ עַל גַּבֵּי לַסַּרְנִין
שִׁבְעָה מְנָחוֹת וּשְׁלֹשֶׁת מִנְחוֹת
שְׁנָעוֹת וְחוּצוֹת לְעֶרֶב וְלַעֲבִירִין
שְׁרֹד מְלוּפָשִׁים מְקֻרְיֵי אִישִׁים
אֶחָד עָשָׂר הַכֵּלִים הַמְשׁוּחִים פְּנִימָה לְתַמְרִין
אַחַר אַחַר לְעֲבוֹדָתוֹ חוּתָּן חֲנֻפִּירִין
חֲמִשָּׁה מִקְּהָל מְנַגְּנִים בְּלֶכְתּוֹ מְנַגֵּן כְּקוֹל
שִׁשָּׁה בַּחוּרִין לְמַעֲשֵׂי לְמַעֲשֵׂי
חֲשָׁבָה לְמַחֲלָה דְּכוּת יְצָרִין
חֲשׁוּת עַד הָאָזוֹב מְמוּתָּן וְעַד יֶרֶךְ לַחֲבָרִין
גְּבוֹהַּ מִמֶּנָּה גָּבוֹהַּ מִמֶּנָּה
כֵּן הוֹסֵף חוֹרִין עָנוּ כַּחֲזוֹר
מְתוּקִין לְמַחֲרֹךְ בְּרִיחָם מְאִירִים וְגִיחוּמִים
לְכַפֵּר נְזִהֲרִין

נִפְסָלִין
וּמִטַּהֲרִין
וּמְעַגְּלִין
זִקְנֵי וּפְרָקוֹ
עַם אֵלּוּ נִכְפָּחוּ
וּמַחוֹרֵי רוֹגֶז
הוֹרוּנִי
סִדְרֵי קִדְּמָנוֹתַי
אֶת הַכַּסָּחָה
זְכוֹר לְכֻשִׁי
וְסַלַּח
הַעֲרֵב אִמְרֵי נְאָלָה
יֵשׁ נָעַז עָפָר
אַתָּה הִשְׁעַנְתָּ

מְרִיצָה מְחִילִים
עֲזוּת הוֹאִילָן
חֹבֵר הַרְגִּיל
נָאֶה דָּרוֹן
וְתָמִירִין נִדָּחוּ
נִכְלוֹל הַכְּעִירִין
לְקָרוֹת כְּמַעֲנִי
נֶחְפְּרוּ
לְאֵיתָן הוּכְשָׁחָה
וּמְצֻחָנָה שָׁחֹרוּ
קְטֹרֶת מְמוּלָּח
וְכִנּוּחַ עֲפָרָן
אֵין לְמַעַן שִׁמְךָ
עֵמֶק שׁוֹשָׁן וְסַבָּרָן

שׁוֹשָׁן

עֵמֶק אוֹיְמָה
שׁוֹרֵשׁ וְעָנָף סוֹיְמָה:

שְׁבַת שַׁבָּתוֹן לְקֹדֶשׁ
שׁוֹם יָחַד לְצַיְּמָה

וְתַסַּם יְסוֹדוֹתֶיהָ
סְתִירָה יְתֵדוֹתֶיהָ
וְסֵמֶה שַׁעַל עוֹרִים
שָׂמָה לַעֲשׂוֹרִים
שְׁתֵּי נְבָעוֹת אַרְבַּע
שְׁמֹנָגִיעוֹת אַרְבַּע
וְשָׂמָה נִתְחַזֵּק פַּתְּמִים
נְעוּקֵי הַדִּיחַ כַּתְּמִים
וְשַׁד תַּשְׁלוּמֵי פַּר

בַּטְּחָה צִיּוֹן מוֹסְדוֹתֶיהָ
נִכְפַּל לְהַשְׁעִין יְרוֹתֶיהָ
תּוֹעֵת הַמַּיִם הֵינוּרִים
הִכִּיל לְהַאֲפִיל לְעֵרִים
שִׁעֲרָה עֵרְכָּם לְתַפָּע
שְׁאֵג סַפַּר הַפְּרוּנָע
כְּמוֹסֵר לְחוֹכְמֵי הַתַּמִּים
נַאֲפֵס אוֹרִים וְתֻמִּים
תֵּיכֵן הַגֵּג הַמְּסוּפָּר

תזקינו בחודש שופר תלאוכם בכסה יכופר
ושכך חמת זעמך ותחון שריד עמך
ועליכו יהי טעמך ויחיו מקור עמך
נאור עמך הסליחה נבין למהר לסלחה
נעב שפתים הצליחה נאק שמעה וסלחה

כתוב ישמעה סלחה חקשיבה ועשה
אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא עליך
עירך ועל עמך ותאמר כי עמך הסליחה למען
תיראי ותאמר כי אתה טוב וסלח ורב חסד
לכל קוראיך ותאמר כי עמך מקור חיים באורך
נראה אור ותאמר שמע ישראל עד יי אלהיך
כי בשלח בעמך ותאמר קחו עמכם דברים
ושובו אל יי ואמרו אליו כל תשא עון וקח
טוב ושלמה שפתיט

שפתיט מרוכבות שמים יצחוך כעל שוק
חדשים גם ישנים ממגנת אב מושו
זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החי
למענך א זי גוא עזר ומושיע ומגן
מגן אברהם
אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה ורב להושי
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים ר
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים
ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו ישועה סלוח

מימים והחם יום כפר תכיפם׳
ירעיו חכול והם יקשיו לשערית והם׳
תשועות יעצו והיו כתון יאיעו״
וכי עפר יקיעו וכראש הרים ילינו ~
את עוקר ועקור כאז בידם פקור׳
ת וכבים בפקור׳ מוקש להכעית בפקור׳ ~
השועת סביבת איל פשרו והצנור לחיל׳
העמים חיל פירעך כעצם וליל׳
ו יחיל טושמים פליתם היות אטוכים׳
ז כמשענותם חשוכים פלושים מרכל פשוטים״
אין בם מעשים וזכח מגלי משים׳
ז לבזים וכאוכים וסגזעם חמר בקסים
קושש מעבריך ראה תראה לעוכיך׳
ים נאי עיריך רחום זכור לעבריך ~
ש עין ואיניו׳ ימה בסיגולות תענו׳
בשעשיעיו תענגו יושר כליץ יחענו׳
ץ חרב השנון פלט מאויבי רענן כשכשש
משאלותם פתחון מלך א ריחם וחנן׳ כשכשש

מביטך ויעבור ״ על פעמו ויקרא יי יי א ריחם
וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת ונאמר
כימים הזה ובעת ההיא נאם יי יבקש את עון
ישראל ואינגו ואת חשאות יהודיה ולא תמצאנה
כי אסליח לאשר אשאיר: ונאמר: ויחנני ואמר
פרשנו מרירית שחת פצאתי כפר ~

פדיון נפש פדיה משביעת רפש׳

כִּי חֹלִיךְ בְּעִנְיִי וְכוֹשֶׁק הַחַיִּים בְּשִׁלְיִי נוֹשֶׁק
עֹד יוֹם מוֹלְדוֹ תְּהֵה לוֹ לְהַסְרִיחַ לְהִשְׁתַּחֲוֹת
לְשַׁחֲרִית "

אֱנוֹשׁ

מַה יִּזְכֶּה וְעֵבֶד דַּק לֹא יִצְנַח בְּעֵינֶיךָ
נִלְחָשִׁים אֹם תִּבְעַר הָאֵשׁ וּמַה תַּחֲנִיר יָכֹשׁ
עֹד יוֹם מוֹלְדוֹ תְּהֵה לוֹ לְהַסְרִיחַ לְהִשְׁתַּחֲוֹת
לְשַׁחֲרִית "

גַּלְנִי הוּא לְךָ חֹשֶׁךְ כְּמוֹ אוֹר מְשׁוֹטֵט כָּל בָּעִין
דִּירִיךְ בְּשׁוּעָר וְגִלְגּוּלוֹת לְךָ כָּל נִמְרוֹת
עֹד יוֹם מוֹלְדוֹ

הֵדֶן יְחִידִי וְהוּא אֲחוּזִי וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ "
וַיַּעַל עֵי וְעַל אָדָם יְחִד יִנָּשֵׂא וְאֵין מִי יְדַשְּׁיעַ
עֹד יוֹם מוֹתוֹ

זֹאת אִם חִכְיוֹן יְגִיר לֹא יִתֵּן יְעַךְ לְחַטָּא לְיוֹצְרוֹ
חַתִּילוֹת כְּאֹרֶז חֲפִירַת נִדּוֹ חִשְׁבּוֹן פְּדִיוֹנוֹ
עֹד יוֹם מוֹתוֹ

טֶרֶם מִשְׁאֶרֶת הַטְּבִילָה שְׁלוּדִי נִמְשָׁא עֲוֹנִי
יְמֵי חַיָּיו הֶבֶל וְלֵילוֹתָיו עָמָל וְעָמֵל הֶבֶל
עֹד יוֹם מוֹתוֹ

כְּחָלוֹם מִתְעוֹפֵף נִרְמָס מַדְהִים יְבַשְּׁעוֹתָיו תָּמִיד
לַיְלָה לֹא יִשְׁבֹּר יוֹמָם לֹא יַעֲשׂוֹ עַד יוּרִידוּם בַּקֶּבֶר
עֹד יוֹם מוֹתוֹ

מַה יִּתְאוֹנֵן אָדָם חָי גֶּבֶר אֲשֶׁר חָזָה חָי
עֵינַי לְעֵבֶל אַשְׁרֵי אִם יְחִי יִגְיַע כַּרְסִית אֶכֶת
עֹד יוֹם מוֹתוֹ

סוּפוֹ עַל רֹאשׁוֹ מוֹכִיחַ וְלַצּוֹ יְחַמֵּף "

שוֹר חוֹתֵמוֹ יְעִירוּ עַל פָּעֳלוֹ וּמֶה יְנַגֵּחַ רֵעֵהוּ
עַד יוֹם מוֹתוֹ

שֶׁל עֲרֵיכוֹת אִם יְהִי יְלוּוּהוּ לְבֵית עוֹלָמוֹ
שֶׁל בְּחִכְמָה אִם יְהִי עִמּוֹ תָּלִין בְּלֵילוֹ
עַד יוֹם מוֹתוֹ

זָקֵן נְדָמִים וּכְמֵרָה אִם יְהִי חֲרוּצִים יָמָיו
רֹאשׁ וְחֹפְיֵי בְּחִיּוֹת בְּמוּסָר יָטִיב בְּשִׁבָה טוֹבָה
עַד יוֹם מוֹתוֹ

שֵׁם טוֹב אִם יִקְנֶה מִשְּׁמוֹת נְעִים יִקְרָא
חַיִּין לָכֵן מִיּוֹם לִידָה מִיּוֹם יוֹם מִיתָה
עַד יוֹם מִיתָה

יְכַמֵּךְ

אַב הָרַחֲמִים זְכוֹר יְצִירְךָ רַחֲמִים מְמִית
וּמְחַיֶּה וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים בָּאֵי
מְחַיֵּה הַמֵּתִים

עֲנֵה

נִבְטַת הַנְּשִׁירָה עִם הָעֲשׂוֹר עֲמִיתָהּ
שָׁאַן בְּהַעֲנָשָׁה מִיתָה עֲרוּכָה מִכְּפֶר עֲמִיתָהּ
וְגַם סִטְוָן לְנָקוֹב וְלִיחוּסוֹ סֵרַף עֲקוֹב
עַל יְרֻשָּׁה לְיָקוֹב וַיְכַח תּוֹלְדוֹת יַעֲקוֹב
נָתַן לְשׁוֹכֵךְ בְּשׁוֹמֵךְ מְאֹד חָקְקוּ נִרְשׁוֹמֵךְ
מְלַרְזֵי חֲכוּלִים בְּשׁוֹמֵךְ מִלֵּט לְמַעַן שְׁמֵךְ
וְחַכִּי יִשְׁבַּת אֲחוֹל הַמְאֹכָךְ לְשֵׁר נָחֹל
הַיָּלָה שְׁאוֹט מְפֻחָד הַיַּגִּים לְהַרְשׁוֹת מָחֹל
עֲנִי נֶפֶשׁ שׁוּר עֵין פְּלִי תָּשׁוּר
שְׂרֹךְ שִׁיעַ אִישׁוּר וְעָנָם בְּאֵמֶת וְאִשּׁוּר
מְלֹךְ לְשִׁבְטֵי פָּשַׁע סְלִיחָה תַּכְרִיעַ רֶשַׁע

סדור תשובה תשע סכר פדות לישע׳
ואם המה כאדם ומאנריה ומטה ירם ׳
ואתה נויר האדם ויתרון יעה לעודדים ׳
רעגם ויגמאם חזה רעתם בלי התחזה
רגש רחשם מלבזה רוגנים סלח נא לעון העם׳

פתוב סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך
וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה׳
ואמר לכן פה אמר יי אל בית יעקב אשר־
פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא ׳
עתה פניו יחורו ׳ ואמר כי ראותו ילדיו מ
מעשה ידיו בקרבו יקדישו שמי והקדי׳ש׳
את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו ׳

ומתה קרוש יתגב תהלתה ישכל לנו

אשא דעי למרחוק שעות נאת מרחוק׳
נפלאו צרי מחוק ׳
אספרה אל חוק ׳ פסוק בלי לרחוק
חיים לי לחוק ׳
לשור בחתל ימחוק לוחמי לכל ישחוק ׳
ימלא פי שחוק ׳

נמשב כעפ הגיהון המלת בסגלי שבלחון׳
ותקדישך בששת שבתון ׳ קדוש ׳
לעורכי שיוע לחוב חין ערפם יערוב
מביאחים מקרוב
עתידיך אז תקרוב עבריך בל תאחוב
אלי לבל קריב ׳

זמם אם יזרוב עדית אל לחרוב
אשתן במצריך וקריוב "
ויש בשוחתך שערים חנן שבך משמרים
ומקדישך ביום שאגרים קדוש
רשע אם זכריעי זכור לי ריעי
ערוקו אתה לרועתי
ושה עאן רועי במרעה טוב לחריעי
ויאור חיים לזורעי ~
נעון אורח רבעי ובקו פטישת מרעי
נא אל יאריעי ~
מסטין בכבל ומסור ומקדמה ומסיבי בשור "
ומקדישך בימם השבשור קדוש
שניון טובי לבערו גשים פני ארון
להועצים ארשת רון
יהו ראשון ואחרון כמשבית אף וחרון
בזמת יבא אחרון
נעשים קריא כנרון פלוש אשוטי חברון
מיעא מחילת ויתרון "
ימשב פשע בקרמון ויתמ בשללי שלמון
ומקדישך בשבת שבתון קדוש "
ואשוב אכם ריב
ירכין לעיני יריב
יה נצב לריב
פתן חריב יחריב נמו קדמונים והריב
ונאקי לפניו יקריב
יע אשתי ריב מליצי שי יקריב
ושיתי לגוחי לזועדיב "

חֵיל סְפָרֶיךָ כְּפָרִים חֵלֶק שִׁמְךָ מְפֹאָרִים
וְהַדְרֵיכֶךָ בְּלֹם מְפֹאָרִים קְדוֹשׁ
קוֹל אֲרָיִם כְּשׁוֹפָר כְּמוֹ אָמְרִי שָׁפָר
לְמִי חֲזָקִים שָׁפָר
קְצָב שְׁעִירִים יָפָר נְגִיב שִׁפְתֵי יְסוֹפָר
וְכֵן טוֹטָן יְחוֹפָר
לְפָלְטָם מִכְּלֵי מִסָּפָר וְשָׁחִים עַד עָפָר
בְּנַעֲמָם וְעָרִים חֵילֹם יְכוֹפָר
כְּסִטְרִין בְּפֶתֶל וְשֶׁלֶד וְהַהֲוָה מְסִירֵי בְּשֶׁלֶד
וְעַמְּךָ בְּכָל עֵת בְּמַעֲשֶׂיךָ קְדוֹשׁ
יִשְׁלְנוּ אַדְמֵי שָׁנִים שֶׁל כָּל יְדִיעוֹת הַשָּׁנִים
חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים
יִלְבְּנוּ סְתֵמֵי שׁוֹשַׁנִּים וְיִשְׁטוּ לְתַעֲרֹם שְׁטָנִים
כְּפִלְּוּל אֲשֶׁר מְשׁוֹנְנִים
רְחִיצוּ הַזְּנוּ מַעֲשׂוֹנִים לְאוּלַת מְחִיוֹת שׁוֹמְמִים
וְעַל מַטָּחֵימוֹ שְׁעוֹנִים
נִתְּכוּ כְּכֶבֶשׂ בְּמַיִם דְּמוּת כְּפָלֵי מַלְמַלִּין
וְעִדְיְךָ בְּשִׁפְעַת עַשְׁתְּנוֹת קְדוֹשׁ

אֵין עֵירְךָ אֱלֹהֵינוּ כֵּן עִזְּם מְעֻלֶּיךָ
אֵת לְחִשֵׁי עֲנָה נָא זַעֲקֵי רִנָּה נָא
הַאֵל וְהַקָּדוֹשׁ
נְשֹׂאת הַמָּן מְיֻחָלֶיךָ הוֹרֵשׁ לְנַחֵר חֲיָלֶיךָ
אֲזִין לְקוֹל עֲמָלֶךָ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ
הַאֵל הַקָּדוֹשׁ
הוֹגֵי הַמִּילַת קֹדֶשׁ וּמְהַלְלִים מְחֻדֶּרֶת קֹדֶשׁ

אֶת לְחִשִׁי עָנֵה נָא זַעֲקִי רִיעָה נָא

הָאֵל הַקָּדוֹשׁ

זוֹעֲבוֹאַת קֹדֶשׁ חָטוֹב כְּאֵלִי קֹדֶשׁ

אָזֵן לְקוֹל עַמֶּךָ זְכֹר רַחֲמֶיךָ

הָאֵל הַקָּדוֹשׁ

מְשַׁמְּרֵי מִרְבַּעֵי פָּנִים יְשִׁירוּךָ עִם אוֹפַנִּים

אֶת לְחִשִׁי עָנֵה נָא זַעֲקִי רִיעָה נָא

הָאֵל הַקָּדוֹשׁ

וְסוּרָךְ כָּל פְּנִים לְכִלְּתִי נְשׂוֹא פָּנִים

אֵזֵן לְקוֹל עַמֶּךָ זְכֹר רַחֲמֶיךָ

הָאֵל הַקָּדוֹשׁ

וְעָשׂוּ לְכָל לְרֹאשׁ טַעַן אַחֲרִית מֵרֹאשׁ

לְחִשִׁי עָנֵה נָא זַעֲקִי רִיעָה נָא

הָאֵל הַקָּדוֹשׁ

לְיָהּ לְשׁוֹבְבִים נְרוֹשׁ עֲוֹנוֹת לְשִׁשֶּׁת מֵרֹאשׁ

אֵזֵן לְקוֹל עַמֶּךָ זְכֹר רַחֲמֶיךָ

הָאֵל הַקָּדוֹשׁ

אֲרִי מְנָעַ תְּנִנִים צָרְקוֹתֶיךָ חֵי פְּרִנִים

לְחִשִׁי עָנֵה נָא זַעֲקִי רִיעָה נָא

הָאֵל הַקָּדוֹשׁ

לְשָׁאוֹן מְחֻנִּים רִיעָה בְּוִין וְכִתְעָנִים

אֵזֵן לְקוֹל עַמֶּךָ זְכֹר רַחֲמֶיךָ

הָאֵל הַקָּדוֹשׁ

וְעַן רִשְׁתִּי גַּפַּיִם שׁוֹאֲגִים וְלַבְּרִים נֶחְלָפִים

לְחִשִׁי עָנֵה נָא זַעֲקִי רִיעָה נָא

הָאֵל הַקָּדוֹשׁ

תקון ישיגו אלופים רעדה וזכירה כאלפים
אדין לקול עמך אזר רחמיך

חתם הקדוש

וכן אתה רחום סלח לנו: פ

אשפנה

לפניך שיחה לשרש רחמים וסליחה
חסר מעשים ואתה: משה ברחום
סלח לנו

כך היא תוחלתנו ואתה חומא תקוותנו
סלח נא לכל שגיאתינו משה ברחום סלח לנו
גשים לרצונך לפני אדון והתחנם כעמלים בגרן
נלה מחם אף וחרון משה ברחום סלח לנו
דורשים לחילות פנך להתחנם חס אזנך
ואל תעלם מהם אזנך משה ברחום
העומדים בערים עמלים וקומה בחשתחויה כפעמים
נקם מכל שנאים משה ברחום
ומודים ומשתחוים וכורעים וזכרי תחנות מביעים
כלשם מפגעים רעים משה ברחום
זועקים מרוב עניות
שעה מהם נאקה משה ברחום
חפם ועשה לנו עזקה
חוכים לישועתך
הרם כמו עוונותינו משה ברחום
טרף מנע מעיהם
ויעם עוני קבדו עליהם משה ברחום
רחמיך יהמו עליהם

יחדיו וישישים
נבריו עם נשים
מלטם מפח יקושים
ממה כרמוס
ברח חמיא לנו
וחיש נא לגאלנו
ואל תעש מבעלילנו
ממה כרמוס
המוזים לשנוך עמנו
ונושאים לך עינם
וסגת ושבע מעמנו
ממה כרמוס
חולנא לשעשעים
ואל תמשכנו עם רשעים
חון פלשת אחזים וריעים
ממה כרמוס
שאון ושבע והשואה
מלטנו מיתלאה
ומכל רוח נאנחה
ממה כרמוס
מלך נאמנו כחסדך
לעם ידעי תורך
והעלנו כשחרך
ממה כרמוס
הנא נפנו לחישות
וישר מל מעקשות
והצילנו מעדי קשות
ממה כרמוס
עלינו לשבך ירבץ
והושיענו מושיע ורב
חשכט מים קרב
ממה כרמוס
זה ישועת יעקב
והסר מנו לב חשבוב
ושם חדש לנו תעוב
ממה כרמוס
ידך אל ימ שו
ואחרם טאז ילעשו
וכל פאב יזובשו
ממה כרמוס
חסדך עמנו יהוכשו
ואל יאריע עמנו תקלה
ורשעו מכל מחלה
ממה כרמוס
שבך אל יניחנו
נתראך ואתה תענם
למענך תאיר עיניהם
ממה כרמוס
חון תפלתנו
תקדימך ותושיענו
השמע שועתנו
ממה כרמוס סלה לנצ

וכן ולך הכל יכתירו

אשת מעונו מקום אלפי שנאן
אלי שאנן ברוך לכת
נקיי הלכות ומערן נסודים
וחלץ את שכנו מקום גשים נסקף
נאדלי מלא כסף ויהאי רזין
ויהאי שפל רזין ונקדש בסחנם
אשת מאז מעון מקום חוגי וכוזלה
הופי מדה וחכשל ועזאי
ועדם ישרי ושמרין בסודים
וחלץ את שכנו מקום חורמי שמעת
ומקום לשכות חוגי הלש
חיק פוריים ומקדש בבחנם
שפתי קדש: אל שת כוח משוט מקום טפסרי קלל
ששקם מכאל ישרת רגל
ילאסון כבש עגל ומערן נסודים
וחלץ את שכנו מקום מורתי בריח
נקיי לאשרית לפם לחשרית
לחקוה ומזרית ונקדש בסחנם
אל שת מאד משעתנ מקום מלאכי רום
משפים לרום נשא ומעלה
נגר נעבא מעלה ומערן נסודים
וחלץ את שכנו מקום שיח מישעים
סליחה תשבים עבר על פשעים
עמוס שיח פשעים ונקדש בסחנם

שָׂח מְאֹז מְעוֹנוֹ מְקוֹם פְּרִישֵׁי כַּנְפַיִם
פְּרִיחֵי אַנְפַּיִם צְבָא רְבוֹתַיִם
צְנִיפֵי שְׁתַּיִם שְׁתַּיִם וְנִעֲרָן בְּסוֹדָם
חָנַן אֶת שְׁכֵנוֹ מְקוֹם קוֹרְאֵי שְׁמַע
קוֹלָם לְהַשְׁמִיעַ רוֹעֲזָה תְּשׁוּבָה
רְעָיָה וְחִשּׁוּבָה וְנִקְדָּשׁ בְּמַחֲנָם
שָׂח מְאֹז מְעוֹנוֹ מְקוֹם שׁוֹכְנֵי וִילוֹן
שְׁמֵי שָׁמַיִם שְׁרוּת בֵּית זְבוּל
שְׁפַר שְׁחָקִים שְׁנָאן מָעוֹן
שְׁקַד מָכוֹן שְׁחוֹם עֲרָבוֹת וְנִעֲרָן בְּסוֹדָם
חָנַן אֶת שְׁכֵנוֹ מְקוֹם תּוֹמְכֵי אֶרֶן
תּוֹקֵף אַרְמָה תְּלַתּוּל אַרְקָא
תְּלוּל צִיָּה תַּמְרִין חֶלְדֵּי
תּוֹכֵן נְשִׁיחָה תּוֹמְכֵי תֹּכֶל וְנִקְדָּשׁ בְּמַחֲנָם

תחול ועקא: תלבול שמן הנ
ועקא: פרישת צרים;

וּבֵן לְטָרָא עֲלֵיהֶם כִּרְאֵה יַעֲרִיץ

שַׁר אֵימָתָךְ כְּאֵלִי אוֹכֵן
נְאָצְרֵי אוֹמֶן עֲבְרוּרֵי קֶרַח
נְכִלְמֵי קֶדֶם וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם
וְאֵבֶיתָה תְּחִלָּה מְגֻלְמֵי גֹּשׁ
מְגֵרֵי גֵּא מְדֻלְדְּלֵי מַעַל
מְדִילֵי מַעַשׂ וְהִיא תְּהִלָּתָךְ
שַׁר אֵימָתָךְ עַמְמֵן מַלְאָכִים
נְהִילֵךְ מְחוֹלוֹת וְכַאֲלֵי אֲלָפִים
וְכִרְמֵי רְבָבוֹת וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם

שקר שבינו שם לטרעת שב יי
שפר שבינו שלפיו עבדיו
ויהי כתנו שבתרגלת בנשא
משפטי יי יהי ליהן:

ועקא: סכי נשפתו על

ואביתה תהלה מזיז שונה
מזוהר כבה מחטרי שכל
מחורשי רשע והיא תהלתך
אשר אימתך בטפוח ערטת
כשכוש שחקים ביקרת ערפל
מריעות מעונה ומוראך עליהם
ואביתה תהלה מכתמי שמין
מכבוסי רופי מלכודי פח
מלעגי מר והיא תהלתך
אשר אימתך מכלולי זבול
כמרומי שפר בנטיית דוק
בנחיית עבים ומוראך עליו
ואביתה תהלה משרוחי כיון
משכני רוגז מעריסי אמת
מעבוסי בשן והיא תהלתך
אשר אימתך בשותחי קדוש
בשיצחי בריך מיצעפי שש
בעדורי ארצע ומוראך עליו
ואביתה תהלה מקראי אין
מקודאי מאנף מרחקי אמת
מריקי עריך והיא תהלתך
אשר אימתך בשכיבי אש
בשכילי מים בתלולי רום
בתלויי עובה ומוראך עליו
ואביתה תהלה מבשר ודם
מהכל ותוהו מחציר יבש מעל עונו

תן נכל כמשלימי נפש כמפריחי רוח ש

מעיפי חיה וחונטי נשמה
ומרגיעי יחידה ונשמעים בדין
הם נמשפט וחיים כריחמים ונותנים לך פאר
חי עולמים "

וכן נאדירך אלהינו

תעשה אלהינו אדיר מעודו
כרוח וסערת הודו גלה אור לעבדיו
דברו מקים לעבדיו לכן יתנאה אין עוד מלבדו
עשה אנוש תחרות רחמיו
שיר נאוכיו רפים אשמיו
קונך ימיו ואיך יתנאה אנוש בחציר ימיו "
עשה אלהינו חפציך עולמי עד
וסוסי ומונה עדי עד זיו מושכו טעך
חלד כ עושה כמסעך לכן יתנאה חפציך לארץ ומרעך "
עשה אנוש שבאין בקרבו
פחד כלפיו עון בחומו
שנאה טאיבו ואיך יתנאה עי רוח עבדיה בו " פש
עשה אלהינו טוען הרוחות
יודע עולמיו פלילו בנואמיו
לעד לחוקיקיו לכן יתנאה יע עבואות שמו "
עשה אנוש נכנס עפר
מזון לוחמו לוחש בנואמיו
פועם ביומיו ואיך יתנאה ולא יכירוך עוד מקומו "

מַעֲשֶׂה אֱלֹהִים כִּי נוֹרָא הוּא
נוֹרָא עַל כָּל זוּלָתוֹ כִּי גָדוֹל כְּבוֹדוֹ וְגָדְלוֹ
עָנִי נָרוּד וְחָלוּל לָכֵן יִתְאַוֶּה שָׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ
מַעֲשֶׂה אֶטֶשׁ יִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדוֹם רַגְלָיו
סוֹרְפוֹ לְמַעְנָא מְהַלֵּל חֲכוֹר עַמְּךָ מְשֻׁלָּל
זֶה שִׁבְעָה לְרִיק יָלַל וְאֵיךְ יִתְאַוֶּה כִּי בָאוּ וְיַחְשֹׁךְ יָלַל
מַעֲשֶׂה אֱלֹהִים פְּאֵרוּ בְשָׁמַי מְעוֹנָי
עוֹפֶה וּמְבִישׁ עֲנָנָי קָדוֹשׁ שְׁמוֹ בַּחֲכוֹנָי
רוֹדֶה בְּקֶרֶב סוֹנָי לָכֵן יִתְאַוֶּה גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי יָדָיו
מַעֲשֶׂה אֶטֶשׁ וּמְבַקֵּשׁ חַיִל וּמַחְסֶה
הוּא מִשְׁעָנָיו יִכְסֶה וְדֶרֶךְ וְבָא עִם וּמַכְסֶה
גּוֹזֵל עֲנִי רָמוּסִי וְאֵיךְ יִתְאַוֶּה וְיַחְשֹׁךְ שָׁמוֹ יִכְסֶה
מַעֲשֶׂה אֱלֹהִים שְׁנֵי רוֹקַע אֶרֶץ עַל פְּלִי מָה
שׁוֹכֵנֵי בְּלִיחוֹת שָׁמָיִם תָּכֵן עַל מַיִם אֲדָמָה
תְּזַקֵּף שָׁמוֹ לְדוֹמָה לָכֵן יִתְאַוֶּה עֹשֶׂה אוֹר כְּשִׁלְמָה
מַעֲשֶׂה אֶטֶשׁ נָמַע וְעַד נֶאֱרָן
בְּקוֹכוֹ לְשׁוֹשֶׁת הָאֲרָזִים אֵם עָדַד הַיָּם נֶאֱרָן
אֵינוֹ מַחֲזִיר עַל אֲרָזִים וְאֵיךְ יִתְאַוֶּה כִּי אָדָם אֵין נֶאֱרָן

וְחוֹאֲרַחוֹם יְכַפֵּר עָוֹן

אֲמָרָן לֵאלֹהִים אֵל מֶלֶךְ בְּעוֹלָמוֹ
מְיֻחָד פְּרוּת לְעַמּוֹ לְקַיֵּם דְּבַר נוֹאֲמוֹ
כִּי סְלִיחָה עִמּוֹ חוֹדוּ לוֹ קְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ
אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ

מְחִישׁ סְלִיחָה לְקָהָלוֹ לְהַרְאוֹת לְפֹעַל גְּדֻלּוֹ
כִּי מְרֹד בְּשִׁעְבּוּדֵנוּ שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ
אִמְרוּ לֵאלֹהִים גֹּאֵל עַם קְדוֹשׁוֹ
סְלִיחָה לְהַקְדִּישׁוֹ לִכְנֹן בֵּית מִקְדָּשׁוֹ
לְךָ זֶרַע אַבְרָהָם קְדוֹשׁוֹ הִתְהַלֵּל בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ
אִמְרוּ לֵאלֹהִים הָגֹאֵל וְהַהוֹלֵךְ בְּרִנָּה עָזּוֹ
סְלַח לְעַם זֶה כְּחֶסֶד כְּדַרְכּוֹ עָזּוֹ וְתַעֲזוֹ
לְךָ אַתָּה עָם חוֹנְנוֹ הַדְּשׁוֹ יֵין וְעָזּוֹ
אִמְרוּ לֵאלֹהִים הַכֹּל כְּמַאֲמָר עֲשֵׂהוּ
הוּא פָּעַל וְעָשָׂה סְלַח לְעַם עֲסוֹסָיו
לְךָ עַם בּוֹ חָפַצְתָּ זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
אִמְרוּ לֵאלֹהִים זְכוּיִם וְיַד עֲבָדָיו
עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם הוֹדוֹ סְלַח לְעַם מְיֻחָדוֹ
אֲשֶׁר נִקְרָא וְרַב סוֹדוֹ זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ
אִמְרוּ לֵאלֹהִים זֶה רוֹקַע הָאָרֶץ
וְיֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ סְלַח לְגוֹי אֶחָד מִמְּדִינֶיךָ
קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ
אִמְרוּ לֵאלֹהִים זֵכֶר נִפְלְאוֹתָיו
חָנוּן וְחוֹנֵן עָדָיו יָשׁוּב רְחוּמִים לְבֵיתוֹ
לְךָ אֵל נוֹרָא עֲלִילָה זְכוּת לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
אִמְרוּ לֵאלֹהִים טַלְאֵי מְרִישׁ מְרִיבָם
סְלִיחָה לְחַגֵּיהֶם כְּאוֹר זַרְעֲךָ נַגְּהֵם
נְעֵרִית אֲשֶׁר מָעֲנוּ חַגֵּיהֶם אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם
אִמְרוּ לֵאלֹהִים יְעַן מִשְׁרִים לְחוֹךְ
סְלַח חַטָּאת הַחָטוּךְ יִרְאֵי לְדִים לָחוֹךְ
נִשְׁבַּע לִזְרוֹעַ מְרִיחוֹךְ וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחוֹק׃

אמרו לאלהים
כל יעיר ברא ומעין

סולח לעם עוזו שעין
ולא יזכר עוד יען וכיען

פהכסיח לעם נו שעין
לאמר לך אתן את ארץ מעין

אמרו לאלהים
כל בשליש עפר

סולח לעם והיה מספר
נפשעם עוד לא יספר

להרבותם כחול ואין מספר
פהיותם מתי מספר

אמרו לאלהים
לא עשה כן לכל גוי

לקח לו גוי מקרב גוי
סולח עוטות גוי

עם חכם ונבון חגוי
ויתהלכו בגוי אל גוי

אמרו לאלהים
מוכיח לעמו הוקם

וכספר פשעי חיקם
משרים לוחם לוחקם

יכמיהר יום עקם
לא הניח לאיש לעשקם

אמרו לאלהים
מלך לעולמים וחי

כמית ומחיה כל חי
לכן יהודוהו חי חי "

והזהיר לריבי ואחי
אל תגעו במשיחי "

אמרו לאלהים
נורא והזן ואיום

והוא על עליון
ומנחיל עדי תכון

ומשוררים לפנו יום יום
שירו ליי כל האדץ כשרו מי

" אל יום

אמרו לאלהים
נורא שוכן מרומים

סולח לעשעי אשמים
וכפענח נעלמים

ואתם מעוטי עמים
ספרו בגוים את כבודו נפלאו

אמרו לאלהים
סלת משוטה מהולל

נפי כל משכיה תשתלל
סולח לעם מהולל

כשיעמוק ויעתלל
כי נדול יי ומהולל

אמרו לאלהים
עליון על כל אלהים

אמתך טהורים
מקוה מים גואלים
יי לאלהים
משוטטל כל פנים
קדושים משוררים לפניו
יי לאלהים
נקרא מלך הפגוד
הלבש הדר והוד
יי לאלהים
מסיר מט יגון ואנחה
נאוה שקדיו בשמחה
יי לאלהים
בית עולמים לשכתו מכון
למה כאוים מלכיות תבון
יי לאלהים
נמרים אדיר במים
מסגן לנחרב פעמים

סולח לעם נגאליך
כי כל אלהי העמים אלילים
פועל ישועות צפויו
סולח לעם ענו
הוד והדר לפניו
פלא עשה עד מאד
סולח לעמו הוד
הט ליין בכוד
עור אכבדנו בסעדה
מחיש לעמו רווחה
הט ליין בכוד שמו מטחה
עור עולמים פכס נכון
סולח לאומרי תפלתי תפון
חילו מלפניו כל האדין אף יכון
קדוש יושב בשמים
סולח לעוברי שמים
כיוסדו ירושלם לעד ישכון

השמים

יי לאלהים
לגזרים גזרים
עד לא יודיעאים
יי לאלהים
לסגן בית חיער
פנה אל בית חעריר
יי לאלהים
הכל פעל ידיו

רם דרך סולח נים
כמשליך עונות בסעולות ים
כפירו כעזים ירעם חים
שחי כישן טער
כי טרסמו חזיר מיער
אז ירננו עצי חיער
שחי אין נלעדיו
סולח לעם ידידיו

הַמּוֹדִים עַל טוּב וְהַמֵּיטִיב חוֹדוּ לֵיי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
אָמְרוּ לֵאלֹהִים תָּמִים אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
מְעֻרָה תּוֹשִׁיעֵנוּ וְכַלְכֵּר חַשּׁוּעַת פִּטְעֵינוּ
וְכַאֲזִין שִׂיחַ שׁוּעֵנוּ וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
אִמְרוּ לֵאלֹהִים תֵּיקֵן אֱלֹהֵי עוֹלָם
דַּבְּרוּ נֵשֶׁב לְעוֹלָם וְהוּא מִכֹּל נֶעְלָם
וְאַט מְהַלְלִים שְׁמוֹ לְעוֹלָם בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם

וּבְכֵן אַךְ חָנוּן וְרַחוּם אַתָּה

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת

יְדִיד וּבָרִיךְ

אֲמִיצֵי

שְׁחָקִים מִפְעָל וְכָל עָבָא כְּעַל
אוֹמְרִים קָדוֹשׁ

אֲמִיצֵי אֲהֻבָה וְעַמְחֵי רְכֻבָה אוֹמְרִים עָרִיךְ
נְכִיתֵי מַלְאָכִים שְׁמוֹ מְמַלִּיכִים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ
בְּנֵי בְחוּרֵי בְרִית לְזוֹכֵר הַבְּרִית קָדוֹשׁ וּבָרִיךְ

לְיוֹשֵׁב

גִּבּוֹרֵי טַהּ לְאַפִּין וְשַׁגִּיא כַּהּ אוֹמְרִים קָדוֹשׁ
גְּדוּלֵי עֶרְכָּה לְנַקֵּשׁ בְּעֶרְכָּה אוֹמְרִים עָרִיךְ
דְּמוּת אַרְבַּע פָּנִים לְכָל צַד פָּנִים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ
דְּגֻלֵּי נְעוּרָה לְעַמָּם בְּצָרָה קָדוֹשׁ וּבָרִיךְ

לְיוֹשֵׁב

הַכּוֹן עָבָא הַמִּלָּה לְשׁוֹכֵן מַעְלָה אוֹמְרִים קָדוֹשׁ
הוֹלְכֵי דֶּרֶךְ תְּמִים לְהֵיעוֹר תָּמִים אוֹמְרִים עָרִיךְ

... ושבים	טעם עוד מקשיבים	אומרים קדוש
...ני ישועות	וקוני סליחות	קדוש וברוך

להשיב תהלה

...ות רצות	זבי שמי ערבות	אומרים קדוש
...עשע אמת	לא אלהים אמת	אומרים ברוך
...דים עזים	לעושה חזיזים	אומרים קדוש
...ם ושאים	למעלה נשיאים	קדוש יי יך

להשיב תהלה

...מי מרומים	לרם על רמים	אומרים קדוש
...ם אלהיו	יכון ועולליו	אומרים ברוך
...חון הולכים	כרעים וכיתים	אומרים קדוש
...בי אהל ומשכן	לשוכן מעונה	קדוש וברוך

להשיב תהלה

...מונים	חלות אופנים	אומרים קדוש
...טהרים	נגי איתנים	אומרים ברוך
...ות שכיבים	אש לוחכים	אומרים קדוש
...עם עד אחד	לשם אל אחד	קדוש וברוך

להשיב תהלה

...כים מרוממים	שלשיהם מרשרים	אומרים קדוש
...ים תמיד	כמל יום תמיד	אומרים ברוך
...ים גאולות	ביוצר אורות	אומרים קדוש
...י עשך	כסידים לשמך	קדוש וברוך

להשיב תהלה

...ם בחילה	לסדר עלילה	אומרים קדוש
...ם עומדים	משתחוים ומודים	אומרים ברוך
...ם מלאים	פרשיש בזמיונים	אומרים קדוש

עוֹטִים בְּמַקְהֵלוֹת נֶלְחָשׁ וְקוֹלוֹת קָדוֹשׁ וְבָרוּךְ

לְיוֹשְׁבֵי הַהֵיכָל

פְּנֵיהֶם כְּכַרְכִּים וְאֵזֶר מְאוּזָרִים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ

פְּרוּזֵי מְחוֹלֵל מְחוּזָק לְגוֹאֲלָם חָזָק אוֹמְרִים בָּרוּךְ

עֲבוֹדוֹת שָׁמַיִם לְרוֹכֵב שָׁמַיִם אוֹמְרִים קָדוֹשׁ

עֵטֶן חֲדָשִׁים כֹּשַׁע קְדוֹשִׁים קָדוֹשׁ וְבָרוּךְ

לְיוֹשְׁבֵי הַהֵיכָל

קָלִים לְעָרֵם רָעִים לְיוֹעֲרֵם אוֹמְרִים קָדוֹשׁ

יְחִידוֹת יַעֲקֹב גְּלִי לְכָל עֲקוּב אוֹמְרִים בָּרוּךְ

רְגָלֵיהֶם מְעוֹגָל טְאוֹטֵן וְגַלְגַּל אוֹמְרִים קָדוֹשׁ

רְעִיִּים לְכוּרְאָם לְרֹם אֲשֶׁר בָּרְאָם קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ

לְיוֹשְׁבֵי הַהֵיכָל

שׁוֹכְנֵי שְׁחָקִים שֶׁהֵמָּה אֵין בֵּי אוֹמְרִים קָדוֹשׁ

שׁוֹמְרֵי חֲזָקִים מְעֻלֹּת וְחֻזְקִים אוֹמְרִים בָּרוּךְ

תּוֹקְפֵי תַּרְשִׁישִׁים כְּגוֹרֵם חֲשׁוּבִים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ

תְּמִימִים נְדִיכֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ

לְיוֹשְׁבֵי הַהֵיכָל

וּבֵן תִּתְקַיִּם לְנֵצַח נְצָחִים

כִּי אַתָּה לֹא תַעֲיֵל כִּי לְרִיצָךְ לֹא תְחַלֵּל

כִּי נְאוּמְךָ לֹא תְבַטֵּל כִּי וִכְרָךְ לֹא תְשַׁנֵּה

כִּי הֲגִיוֹנְךָ לֹא תָמִיר כִּי וִסּוּתְךָ לֹא תְכַלֵּה

כִּי זִכְרְךָ לֹא תְשַׁעֵן כִּי חַסְדְּךָ לֹא תָסִיר

כִּי שִׁבְחֲךָ לֹא תְמַנַּע כִּי יִחֲדְךָ לֹא תְקַצֵּר

שמך לא תביזה	כי לפניך לא תחליף
פעלך לא תעביר	כי כעסך לא תכעיס
מנוחתך לא תטריד	כי עזיבתך לא תעזוב
שלחנך לא תרפה	כי ערוכתך לא תניח
נשמך לא תריחיך	כי ריחכיך לא תכלא
שכחך לא תשבית	כי תפארתך לא תתים ~

וכן אף חנון ורחום לכל פועל

אומרים לפניך	חנון ורחום לכל פועל
אך כאים ומשתחוים לפניך כי אתה רחום לכל פועל	
נשים נתחנה לפניך	חנון ורחום לכל פועל
חדשים פתחך יום ולילה	כי אתה רחום לכל פועל
חגים כהלל ומתושבחות לפניך	חנון ורחום לכל פועל
מומרים סלח נא לעוונינו לפניך כי אתה רחום לכל פועל	
תקים תפלה ותחנון לפניך	חנון ורחום לכל פועל
תקדים סור פריעך כי אין כחלתך כי אתה רחום לכל פועל	
שוענים שמע ישראל	כי אין כאל
חנון ורחום לכל פועל	
זרעים שם תשורש	וכעיום יתפרש
כי אתה רחום לכל פועל	
תם חיום כמלאכים	ותרושה לפניך עורכים
חנון ורחום לכל פועל	
לשטיום נקיים וכלם צמים ומתענים לפניך	
כי אתה רחום לכל פועל	

אַךְ מַעֲשֵׂיהֶם מְגֹרָיִם וְחַטֹּאתֵיהֶם מִתְעַבִּים סְלַח נָא עֲוֹן
חנן ורחום לכל פועל׃
אַךְ נִקְרָאִים חַיִּים סָלַחְתָּ לָכֶם חַיִּים וְטִהַרְתֶּם חַיִּים
כי אתה רחום לכל פועל׃
אַךְ סְטִירִים עָזוֹל חֵם עֲוֹנוֹתֵיהֶם תַּשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כִּי
לֵב בָּיִם
חנן ורחום לכל פועל׃
אַךְ עוֹנֵם אַרְבַּע קְדוּשׁוֹת לְשִׁבְחֵךְ חוֹקֵר כְּלָיוֹת יוֹדֵעַ כָּל נִסְתָּרוֹת
כי אתה רחום לכל פועל׃
אַךְ פְּקֻדִּים לְחַיִּים וְטְהוֹרִים בְּמַיִם טְהוֹרִים מְקוֹר מַיִם חַיִּים
חנן ורחום לכל פועל׃
אַךְ עוֹתְקִים אַפָּא נָא סְלַח פָּא וְחַטָּא כַּפֶּר נָא לְעֵדָה מִ
כי אתה רחום לכל פועל׃
אַךְ קוֹלֵם מְרִעִישִׁים קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ אָמוֹת וּבָנִים לְשֵׁ
חנן ורחום לכל פועל׃
אַךְ רִאשׁוֹן וְאַחֲרִין אַתָּה חָנוּן וְרַחוּם אַתָּה לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה נָ
כי אתה רחום לכל פועל׃
אַךְ שְׁמַע נָא תְּפִלָּתִי כְּרִיאוּ אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ חָנוּן וְרַחוּם
לכל פועל׃
אַךְ תּוֹלִים לְךָ עֵינֵיהֶם עַנֵּם יִשְׁבַּע תְּפִלּוֹתֵיהֶם סְלַח נָא לְ
כי אתה רחום לכל פועל׃

בקצף לא תשפוט בזעם כל תריב

נאנף

לא תאנפנו נסחל לא תכלענו
נגעל לא תגעילנו נדקר לא תדיחנו

ראשי׳ : כל ספרים :
עניני׳ : כל תעתיקים :
הגהות מגיהי׳ הספרים
עטה :
הגה גוי הכי פרקים :

לא תַּאֲכִילֵנוּ בּוֹכֶה לא תַּהֲפְכֵנוּ [illegible]

לא תַּעֲיֵפֵנוּ בְּחֵרֶן לא תַּחְבְּלֵנוּ [illegible]

[illegible] לא תַּשְׁלֵנוּ בְּיוֹקֶשׁ לא תְּיַהֲלֵנוּ [illegible]

[illegible] לא תַּכְלֵנוּ בְּלֵעַג לא תְּלַהֲטֵנוּ [illegible]

[illegible] לא תַּבְלֵנוּ בְּנֶגַע לא תְּנַעֲרֵנוּ [illegible]

[illegible] לא תַּסְפֵּנוּ בְּעֵין לא תַּעֲלֵנוּ [illegible]

[illegible] לא תַּפְחִידֵנוּ בְּצָרָה לא תַּצְמִיתֵנוּ [illegible]

[illegible] לא תַּקְדִּימֵנוּ עֹרֶג לא תְּרִיבֵנוּ [illegible]

[illegible] לא תִּשְׁתְּפֵנוּ בְּתַעֲב לא תַּתְעִיבֵנוּ [illegible]

וְשָׁרְפֵי קֹדֶשׁ יוֹדְעֵי טוּבֶךָ

הַמְכִירִים

אֶת הַמִּזְמוֹן רַחֲמֶיךָ

הַמַּכִּירִים תְּהִלּוֹת מַעֲשֶׂיךָ

הַמַּכִּירִים שִׁמְּךָ שֶׁכֵּן

הַמַּכִּירִים קְדֻשַּׁת קִיּוּמֶךָ

הַמַּכִּירִים עֹרֶשׁ פַּעֲמֶיךָ

הַמַּכִּירִים שֶׁכֹּל סְיוּמֶיךָ

הַמַּכִּירִים מְלֹל מַעֲמֶיךָ

הַמַּכִּירִים כִּשְׁמוּאֵי כְּמִרְחֲמֶךָ

הַמַּכִּירִים סוֹד טַעֲמֶךָ

הַמַּכִּירִים זִיל זְרִיזֶיךָ

הַמַּכִּירִים הַגְּוָעִים הַמְּנַעֲמֶיךָ

הַמַּכִּירִים גִּיל נְשׁוּמֶיךָ

הַמַּכִּירִים אַחֵי אַרְזֵמֶיךָ

וכן שרפים עומדים ממעל ל

אלי

מרום אומרים הללו
אופן ואופן מביעים סלסלו
באימה וביראה מכתירים גדלו שרפים עומדים ממעל ל
זה אל זה שואלים איה אל אילים
וכלם מעריצים ומקדישים ומהללים "
ודיוקי מעונה נעבים יחדי גאה ונבוה ליחד לאחד
דממה וקה רעש ופחד ששי כנפים ששו כנפים ל
זה אל זה שואלים "
הישכ יחידי על אופניו האומר ודבר ויכר על אופ
וחיות מעופפות עומדות לפניו כשתים יכסה פניו "
זה אל זה שואלים "
זוהר הרקיע כעין חשמליו זיקים רעים ושבים אלי
חיל שרפ איימה עליו וכשתים יכסה רגליו
זה אל זה שואלים
טוב שוכן עד עליהם יעופף שהור עינים מכשר ירפ
יחודין יכסה פניו בלי מתרפף וכשתים יעופף
זה אל זה שואלים
כביר כח הוא אלי זה כי תפלת עני לא תבזה
לכן שרפים מפארים מזה ומזה וקרא זה אל זה "
זה אל זה שואלים "
מלאכי שרת אותם גמר מורא עליהם לקבל מאו
נשא ונעלה שמחו לומר ויקדא זה אל זה ואמר "
זה אל זה שואלים "

ומטתה אשר קדש סלו אומר לכריך וקדוש
וקריש נקרא קדוש קדוש קדוש קדוש
זה אל זה שואלים
נגלא מפליא פלאות פועל ישועות עזוז נוראות
לשמו מלאכי צבאות קדוש קדוש קדוש יי צבאות
זה אל זה
קדוש קדוש קדאים בערץ קלים לדעת עד קצה תאדין
ממא הישב על חוג תארץ כבודו מלא כל תארץ
זה אל זה
ורפתים אלף ועודו שרים כבזק לשאר חודו
יקבל פזדע ידו מלא כל תארץ כבודו
זה אל זה

ן וזך תעלה קדושה כי אתה מלך מוחל וסולח

ערוך אליך משנה לספר גטורות רחמיך
להגיד ולספר אגידה ואזכיר עצמו
כספר כי אתה יצרים מופר פשע
כפר וכסוי מעך כל כופר תוכה לו לשוב ולהתכפר
לכוש ולהחפר כי לא תחפוץ בפות אשר יפר לכן
עשרת ימי שפר לעשות בם תשובה מהירות לחפר
שב וחזן נאמרי שפר יעבור מליץ וישרו יספר
ג ותאמר מיצאתי כופר וביום הכפורים יתכפר כי
קשר כן מכפר ומכל פשעיו לו תכפר וכל חשאיותיו

וחפר ויוחן לחיים בגליון סמר בכן נשנו לעניך וחשאיני לסמר
כמודה ועוזב להתעסר ואם באדם עברני נריתך להסר אמן
כא רחום וחנון סמנו אל תחפר בזכות עם אנכי עפר ואפר ומן
נערותה לט כפר "

כפר

רחום לשופכי לך שיחה כשוב וסלוח ועמך ומן
ולדלי מעש תתן סליחה ואם עני פעלם אין הם
סליחה " ואם תשכר עון יהיו כסותה בכן נשנו חיים לשוחחו
טחין הגיון שמיעה וסלחה משוחים כי אתה מרצה סליחה מקו
לרחמיך עוזיים לסלחה "

לסלחה עונם נטים לחלותך להרפות למו
מחילתך מי הוא שבחך ותהלתך ומה עניך ונחלתך ריעיך
וסגולתך מעשה ידיך ופעולתך ואין לכו אלוה זולתך ומשי
ואין פלתך ונכמית ליציר סלחתי כמלתך תבשר סלחתי לאומה
חלותך להוריעם רחמי גדולתך וינעימו זמר לעלותך "

לעלותך נגיא ונשחקים " לסלוח עונם פלל נאנקים " כי הם מעשי
ריקים " לכן נדלים שערך הפקים סלח נא עונינו לפניך פקו
זכר שלשת אבות אשר בך חשוקים " וחכל ונחלה לשמך וקוו
ושבועה אשר לכו נשית תמים " לקוראיך מעטרים לחושיע
מהיות עוד רחוקים " אשר לחניקם תתן מפלים להשניע
שכוחם באפיקים כי הם בנין ועליך מתרפקים ולחוננם נשו
עסוקים " לחזיא רחמים כעשוקים " לקרבם אליך כיזית רחוק
לעולם כאזור בך דבוקים " לנשוך כעל שושנת העמקים "

בְּעֶלְיוֹן וְעֶזְהָל מְקוֹרְאָה וְקְדוּשָׁה נְרָנֵן וְרוֹגֵשׁ נְשִׂיר וְשַׁבְּ-
תַּהֲלָה וְתִפְאָרָה פְּסוֹק שִׁיחַ סֵרַח סֶלָה שׁוֹם שָׂכֵל
סַכֵּר שִׁמְחָה שׁוֹשׁ שָׂגֵב סָגֵן מְאֹד סְ שִׁרְרָה סְבִיבֵי טֵעַר מַ
סַפִּיר שִׁפַּת שְׂרָפִים סֶלְסֶל סֶלֶד שָׂגִיא סֶלָה סוֹכֵךְ סוֹמֵךְ
וְתוֹקְדֵשׁ בִּשְׁלוֹשׁ קְדֻשׁוֹת׃

וְתוֹ

כֶּתֶר

יִתְּנוּ לְךָ וְכוּלָּנִי מַעֲלֶה עֵם קְבִיעֵי מָטָה יְהוּ
כֻּלָּם קְדוּשָׁה לְךָ יְשֻׁלְּשׁוּ קְדֻשָּׁה שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד
נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ
בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ וּבְסוֹדֵי קְדֻשָּׁתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר יִמְ
לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ׃

אֲמִירָה

עֲנוֹת תִּכֵּן אֵת רוּחַ
טֶרֶם נִבְרָאוּ שָׁם וְיָדַע עַל פְּנֵי רוּחַ
גַּם פְּלֹס וּמִשְׁקָל עָשָׂה לְרוּחַ
טֶרֶם דְּבָרוֹ תַּעֲשׂ בְּזְרִיזוּת הָרוּחַ
וְלֹא עַל סְעָרָה וְתַעֲבִיר הָרוּחַ
טֶרֶם וְמַוְצָץ יוֹצִיא אֵת הָרוּחַ
זְהִים נָזִיל יָשִׁיב מִן אֵת הָרוּחַ
טֶרֶם חִיל נוֹזְלוּ יְעָרִים הָרוּחַ
טַעַם יְפוּצֵן אֵל וְיַעֲבִיר הָרוּחַ
טֶרֶם יְזֹלְמִים יָשׁוּב הָרוּחַ
עַל לֵיל בְּיָדוֹ תּוֹפְקֵד כָּל רוּחַ
טֶרֶם לְאַיָּלוֹ תָּשׁוּב הָרוּחַ
מְרוּמִים כְּעֶלְמוֹ נֶפֶשׁ מִן נְשָׁמוֹת רוּחַ

טרם נשבה אליו תואסף עם — רוח
מהתגנן נשע כיתהלך — לרוח
טרם על פני גיא יעביר — ורוח
נקשבר מורדים לא ירון — חרוח
טרם ערחה סיר ויכלו — מרוח
קרם כל נקרא אחי — הרוח
טרם ריחק על פני מים — רוח
שלשון לא שם ליעיר לכלוא — חרוח
טרם תנה מנגן אנא אלך — מרוח
נקם על אשר נאפיו נשמת — רוח
אכן נאוטש היא — חרוח
ימלו ימלטו לא פרא — רוח
בחיה ואוכן יבא בם — רוח

תמיד יתלונן ביך כל — נפש
שגגות נזרזנות תורה לך — תנפש
ראת לחכיא כופר — לנפש
קדוש בעבור תבירכך כל — נפש
שם אכחרהו קראת עמו — נפש
עשע כלא רעת לא טוב — לנפש
שלו כל פעל לא ימלאו — לנפש
סבוך אבריס תמלא חית — נפש
[illegible] כל נתם יציאת — נפש
מיתה מסריקת עון וחטאת — נפש
[illegible] ערה אשפוך את — נפש
ינעור כפח למלט בנו — נפש

יחד כל הנפשות לך נאחת נעט
טהוריך החרלת מכל טמא נעט
חשמן עבור מעה דין תתן נעט
זכה וטהורה פהיות תנפש תנעט
ושוכי למטחיכי האמי לעט
הלא כערור החיים תנערר תנעט
הורשי חגזן דית משיבת נעט
גם רשעים טהעמם נעט
בבא קלע תקולע מחם נעט
אליך א נאוכן אשא את נעט
לכן בכל לב ובכל נאד ובכל נעט
איחד זכרך נשוי ושחר עד אשלים נעט

אליך

ויריך יבא כל נשר
נחת כי מעשיך לא כמעשה נשר
בידך תיאסון ריח כל נשר
שאתה הוא אלוי הרחות לכל נשר
גם לרמה הוא רבוי כל נשר
רועפה הוא חמחטיא את נשר
הור שמשו טהשחית ועש זפת נשר
קיצפת ונבת משנם הוא נשר
הלא כן עפך על חטאת נשר
עור זכור תזכור כי חמה נשר
וכבן אפול בידך ולא כידי נשר
פקודת הינך לא כרעי נשר
זה אתה הוא אלוי כל נשר

רנר ביק: נוי לרפיטה

עוֹזֵר וּנוֹתֵן לֶחֶם לַכֹּל׃ בָּשָׂר׃
וְלַכֹּל הַחַי קָרָאתָ בָּשָׂר׃
סַפֵּקְתָּ גֵּיר וְעָנָם וְאַרְגָּמָן בָּשָׂר׃
מְחַיֶּה יִשְׁמָאֵל לְהַם בְּדוּת בָּשָׂר׃
נָא לָכֵן אוֹי לְבָשָׂר מִפָּנֶיךָ בָּשָׂר׃
לְעֵרִים שָׁמַעְנוּ וְסָכִיר בָּנוּ בָּשָׂר׃
מַשִּׂיגֵךְ יִהְמוּ עַל פָּל בָּשָׂר׃
וּמִי שֵׁם קָדְשֶׁךָ יִבְרַךְ פָּל בָּשָׂר׃
לְפִיוּד נִיחַךְ מַרְפֵּא לְכָל בָּשָׂר׃
לָמָּה לֹא תִשְׁפּוֹךְ רוּחֲךָ עַל פָּל בָּשָׂר׃
גָּלוּי כְּטוּרֵךְ יִרְאֶה כָּל בָּשָׂר וְכִשְׁמִיעֵךְ שָׁנִית
יַחַד כָּל בָּשָׂר׃

וְחוֹל

עַל מַעֲשֶׂיךָ וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ עֲמוּסֵיךָ וְתַקְדִּישׁ
בְּמַעֲשֶׂיךָ׃ וּבֵן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל
שֵׁם מַלְכוּתְךָ וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל מַלְכוּת
בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל מִכּוֹנֶךָ וְהֵיכָלֶךָ׃

וּבֵן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

אוֹחֵז

בְּיַד מֵדַת מִשְׁפָּט׃
וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא אֶחָד אֶמְיָנָה׃
וְהַמְּחוֹקֵק גְּנָזֵי נִסְתָּרוֹת וכל מאמינים
שֶׁהוּא שׁוֹחֵן לְפוֹת׃
וְהַמְּמִית וּמְחַיֶּה מְשַׁחֵת וכל מאמינים
שֶׁהוּא גּוֹאֵל וְחָזָק׃

הדן יחידי לטאי עולם וכל מאמינים
שהוא דיין אמת "
החנוי נאהיה אשר אהיה וכל מאמינים
שהוא היה ויהיה "
הודאי כשמו כן תהלתו וכל מאמינים
שהוא ואין ערכו "
הזוכר למזכיריו טובות זכרונות וכל מאמינים
שהוא זוכר הבריות
החותך חיים לכל חי וכל מאמינים
שהוא חי וקיים "
הטוב והמיטיב לטובים ולרעים וכל מאמינים
שהוא טוב לכל "
היודע יצר כל יצורים וכל מאמינים
שהוא יוצרם בנפשן
הכל יכול וכלכלם יחד וכל מאמינים
שהוא כל יכול
הלן בסתר אל שדי וכל מאמינים
שהוא לבדו הוא
המלין מלכים ולו המלוכה וכל מאמינים
שהוא מלך עולם
הנוהג בחסד עם כל דור וכל מאמינים
שהוא נוצר חסד "
הסובל כל מעלים עין כשודדים וכל מאמינים
שהוא סולח סלח
העלין ועיניו על יראיו וכל מאמינים
שהוא עונה לחש "

שוה לרוקי פתחו בתשובה וכל מאמינים
שהוא פתוחה ידו "
השה רשע וחפץ לחיצדיקו וכל מאמינים
שהוא צדיק וישר "
הוא נזעם ומאריך אף וכל מאמינים
שהוא קשה לכעום "
יום ומקדים רחמים לויגז וכל מאמינים
שהוא רך לרצות "
יו ומשוה קטן וגדול וכל מאמינים
שהוא שופט צדק
ם חלים עם תמימים וכל מאמינים
שהוא תמים פעלו "

ובכן נערי צך מלכנו

אדרת

	והאמונה	לחי עולמים "
	תכונה והכרכיה	לחי עולמים
	הנאוה והגדולה	לחי עולמים
ישה	והחכור	לחי עולמים
	והחזיר	לחי עולמים
ער	והנזיקות	לחי עולמים
ן	והשומר	לחי עולמים
ים	והזריל	לחי עולמים
ם	והשוחר	לחי עולמים
שה	והיחוד	לחי עולמים "

הַכֹּל	וְהַכֹּל	לְחַי עוֹלָמִים
הַלְּבוֹשׁ	וְהַלְּקַח	לְחַי עוֹלָמִים
הַמְּלוּכָה	וְהַמֶּמְשָׁלָה	לְחַי עוֹלָמִים
הַנּוֹי	וְהַנֹּעַם	לְחַי עוֹלָמִים
הַסְּגוּלָּה	וְהַסְּגֻלָּה	לְחַי עוֹלָמִים
הָעֹז	וְהָעֹשֶׁר	לְחַי עוֹלָמִים
הַפְּרִישׁוּת	וְהַפְּאֵר	לְחַי עוֹלָמִים
הַצְּבִי	וְהַצֶּדֶק	לְחַי עוֹלָמִים
הַקְּרִיאָה	וְהַקְּדוּשָּׁה	לְחַי עוֹלָמִים
הָרִנָּה	וְהָרוֹמְמוּת	לְחַי עוֹלָמִים
הַשִּׁיר	וְהַשֶּׁבַח	לְחַי עוֹלָמִים
הַתּוֹדָה	וְהַתִּפְאֶרֶת	לְחַי עוֹלָמִים

וּבֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶחָד יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד

וְהָאוֹמְרִים

אֶחָד יְיָ אֱלֹהֵינוּ	
הַמְשׁוֹחִים בָּךְ	עוֹכְמִים יְיָ אֶחָד
הַגְּזוּרִים כְּמִים אַחֲרֶיךָ	אֶחָד יְיָ אֱלֹהֵינוּ
הַדְּבֵקִים בָּךְ	עוֹכְמִים יְיָ אֶחָד
הַהוֹלְכִים בִּנְתִיבוֹתֶיךָ	אֶחָד יְיָ אֱלֹהֵינוּ
הַזְּעֵרִים כִּי הֵם עֲדֶיךָ	עוֹכְמִים יְיָ אֶחָד
הַזְּכִים בְּמִצְוֹת אֲלוּפָם	אֶחָד יְיָ אֱלֹהֵינוּ
הַחֲסִידִים כְּמִדַּת מִדָּתֶךָ	עוֹכְמִים יְיָ אֶחָד
הַשְּׁפָלִים בְּמַקְדִּישֶׁיךָ	אֶחָד יְיָ אֱלֹהֵינוּ
הַיְחִידִים וּמְיַחֲדִים שִׁמְךָ	עוֹכְמִים יְיָ אֶחָד

ים בְּמִצְוֹתֶיךָ — אחר יי אלהינו
הַלְקוּטִים כְּשׁוֹשַׁן מְחוֹחִים — עונים יי אחד
מִים נְגִי מַאֲמִינִים — אחר יי אלהינו
הַעוֹשִׂים פְּרוֹתָם עַל לִבָּךְ — עונים יי אחד
ים לְךָ מְלֵא עָם — אחר יי אלהינו
הַעֲמִיסִים מִמִּשְׁכָּנֶךָ — עונים יי אחד
טִים מִמְּרִיחֲכֶיךָ — אחר יי אלהינו
הַיּוֹשֵׁן הַשְׁכּוּחָה — עונים יי אחד
אִים שִׁמְךָ נִשְׁמָךְ — אחר יי אלהינו
הַרְשׁוּמִים וּמְעוּנִים לָךְ — עונים יי אחד
ים בְּיִחוּדֶיךָ — אחר יי אלהינו
הַהֹלְכִים בָּךְ מִכָּל עָם — עונים יי אחד

פְּתוּחִים בְּתוֹרָתְךָ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אלהינו יי אחד

וֹר — וְדוֹר נָגִיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִמְעַן נְעִימֵי קְדֻשָּׁתְךָ
נְקַדֵּשׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְ
לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה
ן — תֵּן פַּחְדְּךָ יי אלהינו עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ
עַל כָּל מָה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִרָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְ
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻּלָּם אֲגֻדָּה
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יי אלהינו שֶׁהַשִּׁלְטָן
עֹז בְּיָדֶךָ וְגִבּוֹרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מָה שֶּׁבָּרָאתָ
ן — תֵּן כָּבוֹד יי לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה
לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ
שָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת
וְיִשַׁי לְמְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ
עֲנִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וְיָשָׁרִים יַעֲלְזוּ וַחֲסִידִים

פרנה יגילו ושלהה תקפון פיה וכל הרשעה כלה כעשן תכלה
העבירך מארעא ותמלוך אנתה יי לבדך על כל
מעשיך על ירושלם עירך ועל ציון משכן כבודך ונטוב
נרבי קדשך ימליך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור
הללויה וכתוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש
בן בערקה נאמי המלך הקדוש

אתה

כחרתנו מכל העמים אהבת אותנו וריצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו ב-
מצותיך וקרבתנו מלפניך לעבודתך ושמך
הגדול הגבור והנורא עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו
באהבה את יום השבת הזה ואת יום הכפורים הזה למחה
ולקדושה לסליחה ולמחילה ולכפרה על כל עוונותינו נקרא
קדש זכר ליציאת מצרים

אלהינו

ואלהי אבותינו יעלה ויבוא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו
זכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד
עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לשורה לחן ולחסד
ולרחמים ולרצון ביום השבת הזה ביום הכפורים הזה
זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו
לחיים טובים ובדבר ישועה ורחמים וחוס וחנן ורחם עלינו
והושיענו כי אליך עינינו כי א' מלך חנון ורחום אתה

אלהינו

ואלהי אבותינו מחול לעוונותינו ביום הזה
הזה סלח והעבר פשעינו וחטאתינו מנ-
עיניך כאמור אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך
למעני וחטאתיך לא אזכר ונאמר מחיתי כעב פשעיך

כמן ושאתיך שובה אלי כי גאלתיך ואמר כי ביום הזה יכפר
עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו׳

עד לא מכון כסאך נכון

אהלת מרוחים אפיצת נבלחים ואין מלבדך׳
כאהל טפוחים ״ עד לא מכן ״
נטת למרמה לרקוע ארמה ואין מלבדך
יוצר בחכמה ״ עד לא מכן ״
נתת חשך מקומו נחוי עליך רוח על פני תהומו ואין מלבדך
מחולל מעיטת תהום עד לא מכן ״
ושתא אור על ארץ מהלכיך בזוהר מארץ ואין מלבדך
מכוזין פני ארץ עד לא מכן ״
וקצת רקיע בכשאות לסעדה מסגן לחרבשאות ואין מלבדך׳
יוצר וכן עשות עד לא מכן ״
עשית דמות כסא וקדוח הצורא על הכפא ואין מלבדך׳
יעש ויתעשא עד לא מכן ״
אשר בזיות פנים ארבע לכו לחיות וע טעין מלבדך
עתיר לזיות עד לא מכן ״
חפת אופנים סוכבות סם מכל פיהם ואין מלבדך׳
מאזין מיתם רגעים עד לא מכן ״
שמות לכל רוח נפוצות מכל רוח ואין מלבדך׳
יוצר זריזין עד לא מכן ״
נחתם מאש והנא דכורם מאש ואין מלבוך׳
מחולן טהרי אש עד לא מכן ״
נסדך לא רואות וקדוש וברוך מכתירות ואין מלבדך׳

פֹּל אוֹקר לִרְאוֹת עַד לוֹ מִכֹּן

לוֹהֲטוֹת כְּשַׁלְהֶבֶת מִגֵּל יְשִׁיחוּ נַעֲבֹת וְאֵין מַלְטִין

עֲלֵיהֶם לִשְׁבֹּת עַד לוֹ מִכֹּן

מִחְנֵם קְרוֹשׁ עַל אֵשׁ לְדוֹשׁ וְאֵין מַלְטִין

מְהֻלֹּלוֹת קְרוֹשׁ עַד לוֹ מִכֹּן

נוֹגְעוֹת שְׁגוֹלֵם טְשׁוּאוֹת בְּס נְחִילֵם וְאֵין מַלְטִין

יוֹדְעֵי פְּעָלֵם עַד לוֹ מִכֹּן

סוֹעֲרוֹת בְּזִמְרָה וְעָלֵיהֶם נְזִימָה וְאֵין מַלְטִין

שׁוֹכֵן מְקוֹל זִמְרָה עַד לוֹ מִכֹּן

עָלֵיהֶם יְחוֹרֵךְ וּמְדִיעוֹת אֵשׁ מְאֻכֶּלֶת נִכְתָּרֵךְ וְאֵין מַלְטִין

עֲשֹׂב לְדֶרֶךְ עַד לוֹ מִכֹּן

פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וְשֵׂעַר שׁוֹר נֶגֶד אָדָם וְאֵין מַלְטִין

כִּלְמוֹד יְשׁוֹר לְאָדָם עַד לוֹ מִכֹּן

עֲנוֹת בְּרוּשׁוֹ וְחִזְקוֹן בָּם נְשׂוֹ וְאֵין מַלְטִין

לְהַגִּיד לְאָדָם יְשׁוֹר עַד לוֹ מִכֹּן

קוֹמָתָם כְּאֲרִיזָה וְחוֹלְעוֹת עָשָׂם כְּאֲרִיזָה וְאֵין מַלְטִין

שׁוֹאֵג כְּאֲרִיזָה עַד לוֹ מִכֹּן

רַב מְאֹד מִחְנֵם וְשִׁפֹּר חִגְלוֹנֵם וְאֵין מַלְטִין

מִכֹּן מְעוֹנֵם עַד לוֹ מִכֹּן

שׁוֹחֲחוֹת וְכוֹרְעוֹת עַמָּם לְאֵל רוֹמְמוֹת וְאֵין מַלְטִין

שׁוֹקֵד בְּרוֹרוֹת עַד לוֹ מִכֹּן

תּוֹמְכוֹת כְּסֵאוֹ תִּקְמוֹת עִם לְשָׁאוֹ וְאֵין מַלְטִין

אֵין כְּמוֹרְאוֹ עַד לוֹ מִכֹּן

נִכְתָּב בְּרִבְרֵי סְרָשׁ עֲבוֹן כְּסֵעֶר מִמֶּנּוּ מְשׁוֹרֵט וְהָיָה מִי מְ

וְשִׁלְמוֹ וְלוֹ יִשְׁתַּחֲוֶה עַל מְקוֹם הֲדוֹם

זכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו נפשי
עוז תדריכי ויערך דרכי וחן לפתו עריכי ושיחה
והתעודדי משענתיכי והתבוננו מכוסיכי אי
ה פות ואנה תלכי נפשי מתעטרת עורי ולפני יערך שירן
ודי ולשכו זמרי ונפלאותיו ספרי ונורי מכתב באשר תגורי
נפשי אל תהי פסוס כפרד אין הבן וכשטר נרדים
שניהם כי מפקוד בינה קור עת ומפקור חכמה ליקחת
ושם קדוש הוצאת ומעיר גזרים הוציאת כשת יי מן
ושים נפשי לבשי בגדי שכל והתאזרי אזור בינה ומלטי
ני את נפשך מיוכלי פרך אשר אתם מתעודדת ואל ישאך
עם תאותיו ואל ישוך אל מותתיו ואל יסיעך בשכורת
ותיו אשר כמאסו כמו מים יתהדרו למו וזכרי כי לא
עך ולא להועיל ראשיהם כי אם למשת ונם לחרפה
ותיהם נפשי שוטטי בי דובות תכונתך וסובי בחדרי
מרך ומאי ער בית נכון משכיתך אשר בעפר יסורו
א חוא גוף נבאס ופגר מבאס קרוץ מפיון נרפס ומפקר
שחת נטי משפה סרוחה ס שרוצה נאש כסוחה גלום
מת תולעה והיה רק זוהמה עצום ברוחם כשונא סגור
ום מלוכלך נולד נזירים וחכלים לראות עפל וחבלים
חים והתאוה תאוה וסר מהיסר ומיעוה בחשך בא ומחשך
ך דל ואכזן ועני וחלך לא רעת לו כפלעיך ולא
עה מפלתך טחיו עפר וכמותו אפר בעורו הולעים
ומחו ואחריתו רמה ונפש עפר יכסוהו לא ידע מן כינו
שאלו שמין נארן חכלו לכן לכי את ומלכי עליו
לכי חכמה מליוכה תאות וענר אויל לחכם לב ואל תלכי
ידות לפי חדע ואל תנקשי בסועתיו ומאסי בבצע

מעקשותיו ואל תכשחי בעשק ובגזל אל תהבלי כי תעש
יהולל חכם ויאנר את לב מתנה נפשי שיתי לבן לפסח
דרך הלכה כי כל היה מן העפר אמנם שב אל העפר ה
ברוא ונוצר יש קין ותכלית לשוב אל הארץ אשר ממנה
לוקח והחיים והמתים אוהם איש באחיו ידובקו יתלו
ולא יתפרדו אחודים בשני קצוות גשר רעוע וכל מ
תבל עוברים עליו החיים מוצאו והמות מוציאו החיים
נוטה והמות חורם החיים מחביר והביות מפריד הח
זורע והמות קוצר החיים טמע והמות עוקר החיים
מחריז והמות מפזר וראי נא וראי כי גם עליך ה
כוס פרוד פגרך והצאי כמלון חדריך כרגע כי יקיץ ע
ופגע ותשובי אל בית עולמך ביום ההוא תקחי משש
ותרצי פעולתך ותשאי חלק עבודתך אשר יצעת בו
הזה אם טוב ואם רע לבן שמעי נא וראי
וחטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך ויקומי רוני למלכך ה
ולילך שאי אליו כפים והשתחוי לו אפים ועפעפיך יז
מים נטריעה על כרכים אולי יתאו המלך יפיך וישא מ
אליך וישם לך שלום ויחון עליך מימי עניך בעוכ
הזה וירחמך בשובך למטחתך כי מעודך גמל עליך
נפשי חכיני ציידה לרוב אל תמעיטי בעוד ה
חייתך ויש לא ידך כי רב ממך הדרך ואל תאמרי מ
אקוח צידה כי פנה יום ולא תדעי מה ילד יום ואכ
תעמדי בשחר אל תאמרי אקוח מזון ודעי כי תמוד ל
לא ישוב וכל אשר בעלת בן שקול וספור ואל תאמרי מ
אעשה כי יום המות מכל חי מכוסה מהרי עשות מ
יום חיקו כי המות נכל עת ישלח חשן יבריקו ואל תב

ת חוק דבר יום ביומו כי כעשר עורדת מן קנה כן
שדי מפקומו ואל תרפי נפשך כי אחרי עאתך
ו צרך תשובי להוכחת מפשובה נעחת כי לא יהכן
עקעות טוב ורע ולא ועילך תשובה מפשובה ולא יחם
ת רשע ואשמה ופשע כי העולם הזאת נבן לחשפין
כל סיום יצעין אשר ביד כל אדם יחתום ועריך לשלם
שוב לירא יי ולחשבי שמו ולהנקם פו נקם ברית כ עזיי
האוכרים לא סורי מפוני ודעת הרכיך לא חפצנו מה
פ נעבדנו שדי ופה יועיל כי נפגע בו "

נפשי אם חכמת לך ואם לצת אתך תלין משוצתך
מוסר וחכמי ואל תעריני שיתי על לבך תמיד ובכי
בן דוד סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת
ו שכור כי זה כל האדם כי את כל כעשה האלהים
כמשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע " ואל תשכח
ם אויר נתוב ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי
חו " ונם זכרי אין ושך ואין צלכות להפותר שם
אין בקשי את יי קונך בכל כוחך ואוכך בקש צרן
יענוה אולי תשתרי ביום אף יי ותזהירי כזוהר הרקיע
והשכש בגבורתו תזריח עליך שכש צדקה ומרפא
ושמה קוכי לך והתחנני לאדוכך שאי זכרוך
הללויה כי טוב זכרה לאלהינו כי נעים נאוה תהלה

שלשון לשחרית יום הכפורים

ן של עולם קודם כל דבר אין לי פה לחשיב
ולא כנעת לחדים ראש כי כמני טעוטר

עכרי ראשי כמשא כבד יכבדו ממני כי עוונותי רבו מלמעלה ד־
וחטאתי עיפתני מספר כתעודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי
נכלמתי ראש ונכסמתי קוכיה עבריעות חיל בחליפיות טח ד־
בשבירות לב שבירות רוח נקידה נבריסה כחשתחויה ע
כאימה נבעת נרתת נזיע נחלחול בידאה נמורא אומי
אני לפניך יי אלהי כיקנת המעשי וזרעים ומדרכי הכטעי
ומעוללי המקולקלים לאמרם אי אפשר לכרים אין ני
לגלותם לא אעצור חיל לדשרם לא אדעם להגידם אני
נראי להפיע עליהם סליחה ומחילה וכפרה כמה אני מה
חיי אני הבל וריק אני זיעה ושלעה אם עפר ואפר מ
אני כחשאי וכמכלם אני כפשעי אין לי פתחון פה להשנות
לפניך גדול עוון כשוגאי עצבי מעשי מעשי מעשי ונם ד־
נכלמתי כגנב הנמצא בפרוצתיו

רבונו

של עולם אם עמדתי לפרש את ושמו
והלואים יכלת הזמן והם לא יכלו ע
על אי זה פרקם אתפגע ועל אי זה מהם
אבקש על הכלל או על הפרט על הכפרטיות או על הנגלות
על הראשונות או על האחרונות על החדשות או על הישנות
על השמועות או על השערות על הכזכריות או על הנשתכח

מפני

אני יודע בעצמי שאין בי לא תורה ולא חכמה לא דעת ולא ד־
תבונה לא עצה ולא ישרות ולא גבורות וחסדים אבל אני
אויל ולא ידע בער ולא מבין גזלן ולא נאמן חייב ואשם
רשע ולא צדיק רע ולא טוב וכל מעשים רעים

עשיתי

אשמתי בגדתי גזלתי הפרתי דופי הרעתי
הרשעתי העויתי ועוותי זדתי זנית׃
חטאתי חנפתי חמסתי טעיתי טפאתי
השמתי יעצתי עצות רעות כיחשתי לצותי מריתי
מרדתי נאצתי נסוגתי נלכדתי נאפתי פי׃
סרתי סוררתי עויתי פשעתי צררתי קשיתי ערף קצרתי
רשעתי שחתתי תעיתי תעיתי
תישגיאתי ובל עבירות רעות עשיתי׃
אם אתה בן אותי מבעשי אוי לי ואי לי אהה עלי אויה עלי
נפשי ואם תבקש לטהרתי מכשחר וכטיערה כסף לא ישאר
ממני מאומה כי כקש אתי לפני אש וכעצים יבשים לפני האור
ומי מיגים כיעשה על חרש הכל הבלים אין טו ממש
נפחה אקדים או מה רפואה אבקש ׃
גם סודך ומורה היית כעבדי מורד על ארונו מתלמיד חולק
על רבו את אשר שחרת שכואתי ואשר טמאתי טהרתי
את אשר התרת אסרתי ואשר אסרת התרתי את אשר אוהבת
שנאתי ואשר שנאת אהבתי את אשר תעלת חוכמתי ואשר
וחכמת תעלתי את אשר קרבת רחקתי ואשר רחקת קרבתי
אך לא לחוכיחך נתעוותי׃
ועתה מיעט באתי לבקש שמתי שב בכלב והעזתי ׃
מעט בחטה ונשתי לשבך גלא בשת פנים וכן טוב ומיצר
אשה זעה היתה לך כאשת הבלים׃

ושון של עולם לא על עשבי בלסר אני מתפלל
ובתורה כי אם בערי ובשר בל חחלך
אלה השמירים לפניך ואף על פי שאיני ראוי ולא בשר

ולא זכאי להתוודות לפניך על עצמי כל שכן על אחרים
אבל כי ריעך להאריך אפך וסובתך ליעבור קצפך
לרחם על בריותיך וכיוהר לשבים אליך והודים לשמך
ועוזבים ומתנחמים על פשעיהם ולא מכסים אותם
טוב מכסה נפשינו לא יעליח ומודה ועוזב ירוחם ומיצד
את נפשו מדינה של גיהנם

רבונו

של עולם מנהג בית דיינך הוצרק לא
כמנהג בתי דינין של בני אדם שמי
בני אדם נשחוא תובע את חברו נמצ
וקובעו אל בית דין או אל השוטה אם יכפור יצא מן הד
ואם יודה מתחייב ליתן בית דינך הוצרק לא כך הוא
מרחמים אוי לו ואוי לנפשו ואם מודה ועוזב אתה
מרחמיהו
רבוני של עולם לולי חמ
נפשינו לא היינו כושים ועבדים ועל מה היינו מתוד
כי אי אפשר לו לאדם לחקוי על שמא והוא לא חמא
יודע עוז ורחמיך אלא מחמירין חשאות יראיך ולא ע
עיני כלבי אני מתוודה כי אם בעודי ובעוד כל קהלין
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
והיה חיל לני על כל עונותינו ופשעינו וחכפר לנו על כל
חטאותינו

רבונו

ואלהי אבותינו היה עם פיוחות שלחי
בית ישראל חיומדים לבקש תפלה
ותחנונים לפניך על עמך בית ישראל
הזרע מה שראינו וכינים ביה שיהיה השיבם בתשו
יעים היאך יעשו כאשר פניך יהלכון ברך לך יכרמן

ורב חסד לכל קוראיך כי עמך הסליחה למען תורא למען
ל וכלחת לעונינו כי רב הוא ׃

ויחי׳ עליהוך עד ׳ב ׃

ישפט

כל הארץ ואותה כמשפט יעמיד
נא חיים וחסד על עם עמך הצמיד
ואת תפלת השחר במקום עולה תמיד ׃
עולת הבקר אשר לעולת התמיד ׃
לובש צדקה מעטה וילך לבדך היתירין
אם אין בני מעשים זכרה משפט חברין
והם יעלו לרצון ׃ ולשמי יהי תמיד ׃

עולת השחר ׃

משה כלפי חסד להשות איש להחזיה
עמך לעזרך חשוה וגכתל עליו וחזיה
כתוב תיו חיים והיה על כיצחו תמיד ׃

שולת הבקר ׃

היטיבה ברצונך את ציון עיר קדושי
ותתן יד ושם כביתך למקודשי
עריכות נר לבן ישי להעלות נר תמיד ׃

שולת הבקר ׃

לא ילך ישב על כפה רחמיו יתעטף בחסידות
מיחל שנוטת שמו ומעבר ראשון ראשון מיכה
ומילה לתחזיה ולשיחה לפשעיה שלוה עקיבה שם
שמי ירוח לה כרשתם תבחל ׃ ל הודיעני לעזי שלם
שזיה מכור לנו טריך שלם שזיה שהודיעך עמנו ׃
ויקרם וכן פתוב וירד ׳י ממגן ויכלכב שמו שם מיקו

שם יי ושם עזרו ויעבירו יי על פני חיקרו יי יי
ויושיב ויתן ירך יחפיס ורב יחכד ויחוש עלך יחמל
עשיס עשיר עון ישמע ויחריה ושמה ושלחתי
עשעו ותשוחתכו ויחלבנו מלח לנו יחכינו כי יעזבנו
ויחול לנו יחלבנו כי ישמענו כי יחמה יי שוב ושלח יד
יחד לבל יקריכך כי עריך המלחה לישון תורין לחשן
סיך יי ושלחך עשעו ס רב חיל

נרב

חין ערשנו ונגינו אל תבזה
יום עגות את נפשי ומשכן בשורי רזה
אז נא כריית טריח אל אבותי תחזה
נעשור לחדש השביעי הזה
נקשי של ילדתך שעה נא מפעוניך
אם לא למעני תעשה עשה אחי למעניך
והד קולך השביע קרא נא ויש עונך
ושבר חטאי למען אכיצא חן בעיניך
וראה כי עמך חבי הזה
בעשור לחדש
הגי נא בלא ערין וכאין פועל ישר
פל מלא מחתדות ומעש אשר לא יכשר
אדים אשר של אפכשים בעין ישור תישר
סלו טנר בגד בלבבי אם נקשר
סלח נא לעון ושם חזה
בעשרי לחדש
אם אשכחך תעלה לרום עד ראש פוכבים
ועיקרי נרעבו כפשעה הולכים וכבים

עוֹר כִּתִּי הִבְּשׁוֹךְ אַתְּ — עֲלֵי כֻּנִּים שׁוֹכְנִים׃
וְהֵם עֹכְרִים וְחוֹלְתֵךְ — וְאֵלַיִךְ חוֹכְכִים׃
הֵכִי תִּשְׁפַּח יְרִידוּתָם — וְנִשִּׁית אֶת אֲהֵבִים׃
וּמַה חֲרִי הָאַתְּ — הַגְּרוֹל הַזֶּה״

בְּמִשְׁעוֹר לְחֹדֶשׁ׃

יֵה מְרוֹם וְקִשִּׁיבָה — לְקוֹל צְעָקַת עַמָּךְ׃
אֲשֶׁר לְכָשׁוּ וְיַעֲטוֹ — כְּמוֹהוּ אֶת וְעָבָךְ׃
יֵאָם אֵין צֶרֶק בְּכַפַּי — עֲשֵׂה נָא לְמַעַן שִׁמְךָ״
בְּקִרְבִּי אֵל דָּפַקְתִּי — עֲלִילוֹתַי רְחַמֶיךָ״
חֲזָקִים פְּרָאֵי מִיצַר — וּמִשְׁמַר שְׁמֵי שְׁמֶיךָ
לֹא יְכַלְכְּלוּךָ אַף — כִּי הַבַּיִת הַזֶּה״

בְּמִשְׁעוֹר לְחֹדֶשׁ׃

כַּף צָרְקֵנִי הָעֵדִיף — וְכַף רִשְׁעֵנוּ הַחְסִיר
בְּאָזְנֵי עַת יַעֲלֵנוּ — כּוֹבֵר עָוֹן הַסִּיר׃
רְאֵה רִתַּח לְבָתֵּי — נְרִיתַח שְׁלִיחַת הַסִּיד״
לְחַטָּאִי כְּלוּא הָעֲבֵר״ — וְחִשְׁלַךְ זִדוֹנִי אֲסִיר
אֶל אֶרֶץ אַחֶרֶת — כַּיּוֹם הַזֶּה׃

בְּמִשְׁעוֹר לְחֹדֶשׁ׃

שְׁעֵה נוֹעֲדִים הַיּוֹם — לְהוֹדוֹת עַל מַעֲלָם
וְחַשְׁבִים בְּכָל לֵבָם — עַל גִּלּוּי וְעַל נֶעְלָם
וְחִשְׁכוּ מֵאֹכֶל תַּאֲוָה — וְהָלְכוּ בִּיחוּף נְעוֹלָם׃
וְהוֹרִידוּ אֶת נַכְיוֹתָם — וּדְמָעוֹתָם מִלְּא שְׁעוֹלָם
וְלָכְשׁוּ חֲרָדוֹת הַיּוֹם — עַל חֲטָאָם וְעַל הָעוֹלָם
וְיַחֲדוּ אֶת כְּבוֹד שִׁמְךָ — [illegible] וְהַנּוֹרָא הַזֶּה

בְּמִשְׁעוֹר לְחֹדֶשׁ׃

לְמֶלֶךְ׃

עשור יראתיך ... נבל לבי ושמחתי
ואגילה על ישעים ואבטח על אשמתי
ואמירסר גלב נשבר חצות לילה בחשתי
כי שוב ומוב ... ורעתך מחשותי ...
לך לבדך חטאתי כי אין צור בלתך ...
ואין לי פה להשיב בתוך בית תפלתך
ואל תיעח לחדים ראש לך למכון שבתך
וגל בושתי וכלמתי מאד על רוב משוגתי ...
כי שוב ומוב.
ומי לך עפיה ונעשי לך הוסיה
ואיל תמעות בעזר למחר ממרד בביה
יום עשור ביום אסור באכילה ושתיה
ושמני בו לצתי פנה והקשב שועתי
כי שוב ומוב.
וה כעב עוונתי וכענן חטאתי
ושמר ששים ושים נטארך דמעותי
ושם זרתי ואשמתי זרה היום זרותני
ואל תגמול כפעלי ולא תמוד כסרתי
כי שוב ומוב.
ומול על עם פחרת לך מכל עמים.
יום עשור התחלתם מקורש מכל ימים ...
ושוד בו וחלבבות לכפר בו כל אשמים
ום אקוד ואתחנן וכי ארבה תפלתי ...
כי שוב ומוב.
... למלך ...

יַזְכִּיר יָקַמְתִּי לְהוֹדוֹת — לָךְ אֱלֹהַי תָּהִלָּתִי
וְאֶרְנַן לַבֹּקֶר — וְאוֹדְיעֲךָ חַסְדִּי
יִתֵּן לִי מַזֶּה — שָׂכָר לְפָעֳלָתִי
נַפְשִׁי בְשׁוֹחֲלָתִי — וְשָׁמִי בְּבַקָּשָׁתִי
לְפָנִים זֹאת בְּיִשְׂרָאֵל — לְמַקְרִיבֵי הַקָּדְשִׁים
אִם חַטָּאת בַּשָּׂנִי — פִּלֵּל הַמַּעֲךָ לָכֶן
וְאוֹדֶה כָּל שִׁטָּתִי — אֲנִי תָּמִיד עַל חֲרָטָן
וְאֵין לִי לְכַר מַלָּתִי — זְעוֹלָתִי תְּפִלָּתִי
נַפְשִׁי בְשׁוֹחֲלָתִי

מִזְבַּח נְהִיוֹתָיו — וְקָדְשִׁים לִזְבִיחָה
וְהֵבִיא אִישׁ אֶת זִבְחוֹ — וְנִתְּנוּ בְּסַלְיָחָה
אֲפִלּוּ מִנֵּי מְכֵהָן — וְאֵין זֶבַח וְאֵין מְנָחָה
תּוֹדָתִי זְבִיחָתִי — וְשִׁיחָתִי מְנָחָתִי
נַפְשִׁי בְשׁוֹחֲלָתִי

הֵן נְהִיוֹת הָעֲבוֹדָה — וְכֹהֵן עַל מִשְׁמֶרֶת
הֲלֹא חַטָּאת מְכַשֶּׁרֶת — וְהָעוֹלָה מְכַפֶּרֶת
אֵין חַטָּאת וְאֵין עוֹלָה — וְלֹא חֵלֶב וְיוֹתֶרֶת
וְאֶשְׁפּוֹךְ אֶת רִנָּתִי — וְאַפִּיל אֶת תַּחֲנָתִי
נַפְשִׁי בְשׁוֹחֲלָתִי

הֵן קָדִים בְּמִקְדָּשׁ — נִקּוּם זְרִידִים בְּאַשְׁכּוֹרֶת
טְהוֹרִים נִמְנוּ לְהַפִּיס — הַחֲדָשִׁים לְקִטּוֹרֶת
אֵין לְכוֹנָה וְאֵין קְטוֹרֶת — וְנִשְׁאַרְתִּי שְׁחַרְחוֹרֶת
בְּהִתְעוֹדוֹת חַטָּאתִי — יְהִי קְרִינַן תּוֹדָתִי
נַפְשִׁי בְשׁוֹחֲלָתִי

חֲזֵה קְדוֹשַׁי כִּי יָדַי — פְּרֹדֶךְ עַל אֲטָחָתִי
וְאֵין כִּי יַעֲמוֹד בַּעֲדִי — וְאֵין בֵּית מְנוּחָתִי

מַה נָּךְ אַזְכִּיר שִׁמֵךְ — מָעוֹז צוּר יְשׁוּעָתִי
וְהַעֲבֵר אֶת אַשְׁמָתִי — וְעַנְתָּה בִּי צִדְקָתִי
נמשי כש"ת
ל' מלך

נַנִּי צִיּוֹן הַיְקָרִים — אִישׁ נֶאֱחַז יְלִיצֵנִי
לְהִסְתּוֹפֵף בְּחַצְרוֹת אֵל — וְאֶת שִׁנְאָתָם יַקְיִצֵנִי
חַדְרֵי מִשְׁכָּבָם — לִקְרוֹא לוֹ נוֹעֲצִי
וְכִסּוּ הַשְׁחַר — מַלֵּה וַיְרִיצֵנִי
דֶּה שְׁנַת הַהֶלֶךְ — אוֹכֵל לְחֶם מְגוֹאָל
א אֶל הַמֶּלֶךְ — יַיִן נִטְאוֹל מְשׁוֹאָל
נַע חַטְאֵי הַפּוֹלֵךְ — וְתוֹעֲבוֹתָיו אֲשֶׁר יָאַל
אֵא סָלַח לְהֶלֶךְ — יִדְגַּע חֵלִי וְהָאַל
שֶׁל מַשְׂכִּים הוֹלֵךְ — פִּשְׁעוֹ וְחַטָּאוֹ טָאַל
לְיִים סוֹרוּ אֵל — תִּגְעוּ בִּי נִצּוּ
וכמו השחר

זְכֹר רַחֲמֶיךָ — אֲשֶׁר מֵעוֹלָם הֵמָּה
וְסַר חַטָּא עַמֶּךָ — בְּיוֹם קָדְשׁ לְאֵיפָה
וְחוּסָה עַל עַמֶּךָ — מִי סְלִיחָתְךָ יִצְמָא
שׁוֹב עֲנוֹת נוֹעַמֶיךָ — וּמִקּוֹר יֶשַׁע יִגְמָא
אֵא לִכְבוֹד שִׁמֶךָ — נַחֲשָׁמִים רוּמָה
שֶׁל אֵיכָךְ קִיּוֹמָה — יַיִן וְיִפְּוֵנִי
וכמו השחר

מְלֹךְ אֱלֹהִים עָזָּה — יְשׁוּעוֹת עַם דּוֹדְשֶׁיךָ
יַד עַל לֵב דְּוָה — תַּתְחוּמוֹת רְחַשֶׁיךָ
הַלְיוֹנֵי לֹא יָטָה — בְּשַׁפְּטֵךְ אֶת מְבַקְשֶׁיךָ
יְהִי אֶלְיוֹ כְּמִשְׁחוֹ — לְהַכְרִת אִשֶּׁךָ

וכורע כי את מקוה — בית יעקב קדושיך
בעת תתך רישך — לשונאי וגם יקריעו

וכמו השחר

נשמע קולך יונה — ורעית אל ארונך
ויעבור הרנה — כמחנה צור קונך
ועוד תהי לראש פנה — ורב שלום בנך
וכל עם אותך חנה — יהי למשמע מחנך
ויצאן אדם תעבורנה — כאז על ידי מונך
שאי סביב עיניך — וראי כלם נקבצו

ונסמו השחר

ל מלך

ביום

הלבנת נשעי — כהגיון חין אתקדש
לבקר כית מושיעי — ולבא במקדש קדש

התרס המלכיתי — כמשחר לחדש

נקרא לאלהים בחזקה — ונשא לך בכפים
ונפאר כרוב עזקה — על ארך אפים
אולי ברון נצטריקה — כבקטרת כפים
להלכין אודם ושעי — כמאז במקדש קדים
ובקרבי על רועי — רוח חדשה לחדש

בתרתי השבתי

ישורון יום השאסר — כרוחיצה ובסיכה
ומאכל תאוה נאסר — וגם מנעל בחסיכה
יביאו נגיד ושר — לנאר על בנסיכה
ויאמרו לו מיורעי — בערק אב זך ערוש
בכלי ערק מכריעי — על נאדר בקדוש

בתרתי השבתי

חל וְיחוֹק כל רשע
ון חבלי פֶּשַׁע
ון עֲקֹתי תישע
קשיבה לקול שועי
מל חסא להכוייעי

וְהִנְחַר כְּתִמֵּי כְעִילָה
והתר אגודות עולה
כמנחת אש וכעולה
נשטחי כף בקדש
וקטגורי להדש

" מחדש השכיבי "

ור ון לא יצדק
ן אם נו יאדק
נפש מעשיו ויכדק
העד מלין לפודעי
חה פשעי בכרעי

לְפָנֵי יושב סתר
לשחרו כרון ועתר
לא ימיצא טוב פותר "
לחק תבואות קדש
נגדך בהדרת קודש

מחדש השכיבי

למלך

יין אל תרדם
הרחק דרכי ארם
ון לעבוד עיר קדם
מה לך נרדם
ון להאות שכיו
וכנ אהלי מרוכיו
זכיהם חותמיו
חר כפני איכיו
מן נגביהך

וְעָזוֹב וְתַלְהִלְהָךְ
ושוד דרכי נבוהיך
פרוץ מוכך נוגיך
אם חמא להחיך "
ואת מעשה וצבעותיו
תלויים בזרועותיו
פתוחי וכעותיו
ותיחל את ישועתיו
ורם לבבך בגבהך

היה לך נרדם

נשמעת הלילות
שר בלשונם תהלות
ויהיה תפלות

בעקבות אנשי שמות
ואין תוכם תוך ומרמות
ויכוחיהם עומות

לֹא נִלְפַּם מְסִילוֹת וְלֹא נִכְסְאוּ מְקוֹמוֹת
הִרְפֵּם סֶלַע לְעֵלוֹת עַד יי׳ אֶהְיֶה״

מַה לְּךָ נָרְדֵּם׳

דִּמְעוֹת תַּדִּיל עֵינֶיךָ וְתִתְמְרִט עַל פְּשָׁעִים׳
וְהִתְחַנֵּן לְמוּל קוֹנֶיךָ וְאַל תִּתְחַר בַּמְּרֵעִים״
וְחַשְׁפֵּל אֶת גְּאוֹנֶיךָ וְקַח חָשׁוֹב פִּי נְעִים
בְּצֵר אֹ מְחוֹנֶיךָ לְעֵת יַעֲלוּ מוֹשִׁיעִים
וְיִשְׁאוּ קוֹל הַמּוֹנֶיךָ הָפֵן לְקְרִיאַת אֶהְיֶה״

מַה לְּךָ נָרְדֵּם׳

דַּל אֲשֶׁר עָפַר יְסוֹדֵם הַחָכְמָה מֵאַיִן
וּמוֹתַר הָאָדָם כֵּן הַבְּהֵמָה אַיִן
רַק לִרְוֹאֵי עֵשֶׂר כְּבוֹדָם רְאוֹת לֵב לֹא רְאוֹת עַיִן
וּמִצְאֵי מַעְיְנֵי סוֹדָם חָשׁוֹבִים מֵעַיִן
כִּי כֵן בָּשָׂר וְדָם תִּמְצָא אֶת אֶהְיֶה׳

מַה לְּךָ נָרְדֵּם׳

הַאֲחִיזָה אֲשֶׁר אֲחָזָתְנוּ אֲשֶׁר כָּל יִחְפְּצוּ פָּעַל
הַמִּמִּית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד מוֹרִיד שְׁמוּאֵל וְיָעֵל
עָמוּד לְמִשְׁפְּטוֹ וְחַיָּה וְעָזוֹב מֵרֹד וּמֵעַל
לֵאמֹר מַתַּי וְאֵיכָה מַה לְּמֹשֶׁה מַה לְּמֵעַל
אָדָם תָּמִים תְּשׁוּבָה עִם יי׳ אֶהְיֶה״

מַה לְּךָ נָרְדֵּם׳

לְמֶלֶךְ׳

וְיָצָן הַאֵל לְדַל טוּגָא וְיִהְיוּ דַּלְתָיו פְּתוּחוֹת
הַכִּין שִׁירוֹ וְמַר רוּחוֹ׳ לֹא אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת׳
אֲשֶׁר יִקְרָא בְּעֵת יִירָא׳ מִשְׁפָּטִים וְתוֹכָחוֹת
לֵךְ לְהַיְטִיב הַרְחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת׳

הַמְיַגֵּעַ חֵן בְּעֵין בְּחֵן — כְּלִיוֹת אִישׁ מְלֵא מִרְמָה
אֲשֶׁר חוֹלֵל וְהִתְגּוֹדֵל — בְּדַם עָוֹן וְכִי אֲשְׁמָה
וְסוֹף סִטְרוֹ נְבִית קַרְנָיו — יְעוּעַ גֵּשׁ וְסוּת רְמָה
וְיַעֲבֹר לְלֹא דָבָר — וְלֹא יֵדַע לְמִי וּלְמָה
וְיִשְׁבַּח יוֹם בְּלֹא פְּרִיזִם — יְזִי קוֹדֵר בְּלֹא חֲמָה
יוֹם מְגִלּוֹת נִפְתָּחוֹת — וְיִכְרוּ נִשְׁכָּחוֹת

לֵיל יִהְיֶה

אַךְ יַעֲבֹר אֲשֶׁר חוֹבֵר — כְּמִי טִפָּה וְהִנֵּה נְדָה
אֲשֶׁר יַחְשֹׁב לְגַר תּוֹשָׁב — וְיִלַּךְ לוֹ בְּלֹא חֲמוּדָה
וְטַעֲמֵי וְגַם מִימָיו — וְיִן יְכֵיוּ כְּמוֹ מְרָדָה
וְאֵין רַגַע פְּלֹא נִגַּע — וְלֹא פְּגַע בְּלֹא חֲרָדָה
וְאֵין תָּמִים בְּלֹא דְּמִים — וְאֵין אִישׁ מִשְׁאוֹל נִפְרָדָה
אֲבָל נְרָצָה וְחֵן מְצָא — אֲשֶׁר חָטָא וְהִתְוַדָּה
וְיָדָם שִׁיר וְתִשְׁבָּחוֹת — פְּנֵי אֵירִין וְזִבְחוֹת

לֵיל יִהְיֶה

זְרַךְ עוֹז אֲשֶׁר יְעוֹז — כְּבַעֲלָתוֹ וְיִרְכְּבוּ
וְשָׁם נִסְלוּ יְמֵי חֻבְלוֹ — כְּרוֹב חִילוֹ וְכִזְהֲבוּ
לֹא יִזְכֹּר זְמַן יַעֲבֹר — זְרִין גַּטְהוֹ וְיַעֲבוּ
וְיִךְ יִשְׂבַּח אֲשֶׁר יִכַּח — בְּמַכְאוֹב עַל מִשְׁכָּבוֹ
תִּיאַב וְגַם יִכְאַב — וְאֵין מַרְפֵּא לְמַכְאוֹבוֹ
עַד יִמַּשׁ מֵאוֹר שִׁמְשׁ — וְאֵין הָדָר לְכוֹכָבוֹ
וְנָגוּ בְּשׁוֹק אַנְחוֹת — מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁפָּחוֹת

לֵיל יִהְיֶה

וְכָל כְּעֵין טֹהַל — וְאַחֲרִיתָה כְּאֹר שָׁחַת
לָכֵן אֲשֶׁר נִחַם — וְהוּא מִפְּנֵי טוּבוֹ נִיחַת
עַל יִסְפֹּד וְלֹא יִבּוֹל — וְלֹא יִקּוֹן בְּתוֹבָחוֹת

וּמְיוּחָדִים תְּחִי נַפְשׁוֹ כְּמוֹ שִׁפְרָה כְּרֵיחוֹת
וְהִתְנַשֵּׂא עָלַי כָּאָא וְתָסוּר מִשְׁאוֹל תַּחַת
וְגַלְגַּל נַעֲזֹב כְּמוֹ אַכְזָב וְכַאֲזוֹר אֲשֶׁר נִשְׁחַת
תְּמוּנוֹת תֹּאַרְוֹ נִמְחוֹת וְהֵם עַל כֵּס מְפוּאָחוֹת "

" לְךָ לְחוֹדְךָ " לְמֶלֶךְ

וְדִי וְדִי לוֹ בְּרָכוֹתָיו בְּעִטֶּרֶת קְהִלַּתְכֶם
עִנְקוּ עַל מַשְׁעֵיכֶם וְרוּצוּ מְעַלְלֵיכֶם
חֶמְדַּת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יְעוֹדֵד חֵיל עֲלֵיכֶם
כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִגַּר עֲלֵיכֶם "
אֲכִיוֹנִי אָדָם עִם פְּלֶשֶׁת אֲמִיצִי
הַבּוֹחֲרִים בְּתוֹרָה נִטְּעָה עַל חַר סִינַי "
קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְיָ
בְּעִנְיֵי נַפְשׁוֹתֵיכֶם וְכִיחוּ רַגְלֵיכֶם
" כִּי בְיוֹם הַזֶּה "
דִּמְעָתְכֶם הוֹרִידוּ כָּל אִישׁ מִבְּכוּתִיו
וְסִירוּ מִיקִרְבְּכֶם עֶרְלַת לֵב וְתוֹעֲבוֹתָיו
יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו
וְתֵעָזְבוּ דַּרְכֵיכֶם וְיִשְׁרוּ מַעְלְלֵיכֶם
כִּי בְיוֹם הַזֶּה
חֲלִילָה מִדִּין עֶלְיוֹן וְהִשְׁתַּחֲוֹת אֲפַיִם
וְחָלִילָה נָא אֶת פָּנָיו שְׂאֵת אֵלָיו כַּפַּיִם
כִּי חַנּוּן וְרַחוּם הוּא אֶרֶךְ אַפַּיִם
וְיַפְרֶה נַפְשׁוֹתֵיכֶם וְנִמַּשׁ עוֹלֵיכֶם
כִּי בְיוֹם הַזֶּה
טוֹב עַל כָּל יְעוּרָיו שׁוּכוּ עֲלֵיכֶם סָבִיב
יִקַּבֵּל תְּפִלַּת הַשַּׁבָּב וְיָשִׁיב אֶת הַשִּׁבְיָה

אֵ֣ל טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֲהוּבִים לְבוֹרֵי לֵבָב
זְמִירוֹת שִׁיר וְשִׁבְחָה יְשִׁיבְכֶם אֶל אֲהוּבֵיכֶם ׃
כִּי בְיוֹם הַזֶּה
" לְמֶלֶךְ ,

יוֹם כְּפֶרֶת עֲוֹנִי עֵת מְחִילָה וְסַלִּיחָה
לְחוֹצִיא לְאוֹר דִּינִי וּמִשְׁפָּטִי לְהַנְחָה ׃
יְהִי נָא דְּבַר אֲדוֹנִי הַמֵּיטִיב לְמְנוּחָה "
עַד מְעִירִי שַׁחַר לְפָאתֵךְ שׁוֹכֵן מַעַל ,
שַׁע מְאֹדִים וְצָהַר וְהַשְׁלֵג כְּהֵם מַעַל "
וְסַר אֵיל אַחַר לְקוֹמִיִּי בְּלִי נַעַל ,
לִיחֵם מֵאָחוֹר וְחוֹבֵשׁ מְזוֹרִים לְהַעַל "
וְחַנּוֹנִים בְּעוֹם נִבְחָר שִׁמְעָה יֵ֫ סְלִיחָה ,
" יְהִי נָא דְּבַר מְדוּמִי "

וּם נִפְשִׁי אֶתְמַהֲרָה נִפְקֹד בְּנִקְרִי
יֵשׁ מִי הַטּוֹהֲרָה אוֹרִי וְפַעֲלִי חוֹקְרִי
רְעֵה אֲהִיָּה נוֹהֲרָה וְלֹא אֶבְטַח עַל שִׁקְרִי
לִי חַמְאֵי יִטְהָרָה וְתֵ֫ פִּשְׁעִי מִלְּחָקְרִי
יָה נִיב כִּמְתַבְּזָרָה חֵכֶל הַמִּזְבֵּחָה
יְהִי נָא דְּבַר מְדוּמִי ,

אוֹר שַׁחַר בְּזוֹהֲרִיר הִנְנִי אֶתְאַנִּי לָךְ ,
ין יְעָרִי לְהַגְרִיר רְדוֹף אַחֲרֵי מַלְמֵלָךְ
יְעַב זִין לְהַסְרִיר כָּל הַיּוֹם בְּהֵיכָלָךְ
הִנֵּא לְקוֹל הַעְרִיר אֲשֶׁר אוֹמֵר מְהַלְלָךְ
מְעִי יֶאֱנַךְ נְדִיר וְנִשְׂא הַמּוֹן רִנָּה
יְהִי נָא דְּבַר מְדוּמִי ,

ן קוֹל עוֹז בְּקוֹלוֹ יִשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנִים

הַמַּכְנִיעַ חֵכְלוֹ יַחַד אֲבוֹת וּבָנִים "
וְיַעֲנֵר אֶת אֵבְלוֹ לְהִתְעוֹדֵד חַטָּא זְרוֹנִים
כְּעֹנֶס עֲשׂוֹר מְלֵלוֹ וְעַד לֵילוֹ מִתְעַנִּים
עַד יְבַשְּׂרוֹ אֵ֣ל מְחוֹלְלוֹ הֱיֵה אוֹרָה וְשִׂמְחָה
יְהִי נֹעַ רַבּ וּרְחַמְנִי "

לְ מֶלֶךְ

אֵ֣ל אַדִּ֣יר קֶדֶם מְעוֹנָה יְשׁוּבֵב יוֹנָה הַגְלָה
אֲשֶׁר פַּ֣עַם רִאשׁוֹנָה נְשַׂר גָּדוֹל הֶחְלָה
גַּם פַּ֣עַם אַחֲרוֹנָה חֲזִיר יַעַר הִטְחִילָה
וְלֹא מְצָאָה הַיּוֹנָה מָנוֹחַ לְכַף רַגְלָה "
בֵּין שִׁפְתַיִם תַּחַת הָאֹפֶר נִרְמָסָה
וְיָשׁוּב כִּרְאָה מְשֻׁחָת לְכָל עֵין נִמְאָסָה
וְכַעֲבְרִי פִּי פָּחַת לְחַפְּלֵט קֵן עוֹשָׂה
הֵיא יְרֵדָה לַשַּׁחַת וְכָל עוֹף רֹאשׁוֹ נָשָׂא
וּמִקֹּל צְפוֹר תַּחַת וְעַעֲקָה יוֹם נִתְפָּשָׂה
כְּמוֹ נַעֲרָה כְּאוֹרְשָׂה אֲשֶׁר אֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ "

וְלֹא כִּרְשָׁמָהּ

רֵעָה זְרוּ שְׂחָקִים וְיוֹנָה נָאָה כְּלָה
לְיוֹנַת אֵלֶם רְחוֹקִים וְסֵר כְּמִנְהָג בַּעֲלָה
וְזוֹדְעֶיהָ שֵׁן חוֹרְקִים כִּי יָכוֹל נוֹכֵל לָהּ
וְלֵילָה וְיוֹם חוֹלְקִים אַפְרוֹחֶיהָ לְמוֹלָה
הִיא הַקּוֹנֵן וְהֵם מְשַׂחֲקִים וְאִם תִּגְבֶּיהָ קוֹלָהּ "
אֵין אוֹמֵר חַרְפָּה לָהּ כִּי נַפְשָׁהּ מָרָה לָהּ "

וְלֹא כִּרְשָׁמָהּ

הָעֵן הוֹשִׁיבָהּ שׁוֹמֵמָה כְּשִׁכְמִין
וְקוֹלָהּ כְּאוֹב נִבְאָבָה יְקוֹל עוֹרֵר פְּקוֹל הֲמוֹן "

תְּלֵה עַל לִבָּהּ — יְמֵי שִׁבְתָּהּ בְּאַרְכִּין
שָׂה בְּפַסְּךָ וְטוֹבָהּ — נִרְאֶה עַד זְדוֹן חֲרְכִין
נְפַרֵשׁ שְׂדֵי מַהּ — מַלְכִים תַּשְׁלֵג בְּצַלְמִין
שׁוּב אֶל קַן קַרְכִּין — מִי יִתֵּן אֶכֶר לָהּ

וללה מרכלה

שׁוֹכֵן כָּל שְׁכִנְיָה — נַעֲלָיָה בְּצוּרְיָה
דִּירוּ בְּמַעְיָה — וַיֵּל שָׁם חַיָּה
שָׂה לֹא תַּחְכִּיָה — עוֹד כִּי כֵן חַסְיָה
חַיָּה אֵל תַּעֲנָה — עַד מוֹתָהּ בְּשִׁכְיָה
אִם וְיָא כְּשַׁפְחָה קְנָה — וְאִם בַּת הִיא וְחַיָּה
הַמְּדַבְּרִים יְשׁוּעָה — וְהִתְשַׁבַּח אִשָּׁה עֲהַלָּה
שׁוֹכְנִיָּה אֶל גְּבוּלָהּ — וְחוֹכֶמֶת אֵשׁ תְּזִיָּה לָהּ

וללה מרכלה

לְמוֹלֵךְ

עִירוֹנִי — רְעִיבִי — וְסוֹד לִבִּי נְשַׁאֲלוּ
הַגֶּשֶׁת דִּבְרֵי תַּחֲנוּנַי בְּזִכְרֵת אֵ נְכַהֲלוּ
הֵאָזִין שַׁוְעַת לְעִינִי — חֲצוֹת לַיְלָה בְּגַלּוּ
לְחוֹתֵת בְּטֹעַם יַ — וְלִכְבֹּד נְהִיבְלוּ
יְשׁוּעִי וְאַרְשְׁבִּי — כִּי הוּא אֲשֶׁר חִקְּנִי
וְשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׁכֹּן — תְּחִלָּתִי הֵאִיצָנִי
וְעַן מַאֲזִנֵי קְשׁוֹב — וְחִזְּקֵנִי וְאַמְּצָנִי
לְעֵד רוּחִי אֶשְׁפּוֹךְ — אֲבָרֵךְ אֲשֶׁר יְעַצָּנִי
וְ אֲשֶׁר הַמְּשַׁמְּחוֹת לוֹ — וְהַנְּעִימָה מִפְעָלוֹ

לחוֹתֵת בְּטֹעַם

שִׁמְעָה אֲנִי לְשַׁבְּחוֹ — וְתִפְלָה אֶתְעַנֵּג
יְקַשֵּׁב רַחֲמֵי עַנְבִּי — וְכִתְּקוּ כִּינּוֹ אֶתְנַנֵּג

וְנִבְהָ לִבִּי בְּעִנְיָנָיו מִעֵת נָעִים כְּרוֹנָיו
כְּעֵבֶר לִפְנֵי אוֹרְעָיו כְּשָׁחֲרוּ יִמְצָאוּנָיו
וְכִי יִזְעַר מַחְסָלוֹ יִכְמֹוּ אֶת בַּל שְׁאֵרוֹ

לחזנת כנאמר

יוֹם לַיְלָה וְחֶבְרָה יְאַחֵר שַׁחַר נִיצָּה
עֲרֵי יִתְרַעֲה עֲבָרָה מִתְרַנְּנִיהָ אֶל רֵעִי
וְיִתְיַחֵד וְיִשְׁבָּעִי עִם יֶלֶד מִבְטָנָיו
וְיִשְׁפֹּךְ רִכִּי לִבּוֹ וְכִבְדִי וְיָגִיר נִגְעֵי לִבּוֹ
וְיָשִׁיר וְיָשִׂא מַשָּׂלוֹ לְשֵׁם יְגֻלּוֹ וְיִתְהַלֵּלוּ

לחזנת כנאמר

הִנֵּה עַבְדֵי עֲבָדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מְלָכִים
עֹמְדִים וְיָדָיו וְגְבִיִּים וְיִסְעָדוּ נֶחְלָכִים
לְךָ יְעִירוּ נְעָרִים שַׁחַר חַיִּים נִמְשָׁכִים
וְכָל יְדִידֶיךָ לְךָ מוֹרִים יִכְתְּבוּנִים וְסֹפְרִים
סֶלָה לְרוֹעַ מִצְעָדָיו אֲשֶׁר נָחוֹל מִשְׁלָדָיו

לחזנת כנאמר

לשלש

יָדֵךְ לְמִי אַתְּ יְזִיעִין מִבְחוּמֵיךְ
עַד מִתַּי מְאוֹנֵת לְהִשְׁתַּדֵּם שְׁמֵן חֵמֶךְ
עַד מָתַי וְהִשְׁכַּנְתְּ עֲלֵי שֶׁגֶן זִעְפֵּךְ
עַד מָתַי עֲשֹׂנֵת נִתְאַוַּת עָפֵךְ
הִתְאַשְׁנוּ מֵחִשְׁבוֹתַיִךְ פָּנַיִךְ לִרְאוֹת
כִּי אַחֲרֵי שִׁטְּתֵךְ וְכָל וְיַעֲטֵת שִׁטְּתֵךְ
לְיָחֵל מִי יַגִּיד שִׁפְתֵי לָךְ אֲזַי הִתְעַנּוֹת
יָעַד מָתַי יְזִיעִין בֵּין הַשְׁלָאוֹת
טְמֵא נֶאֱמָתֵךְ יְחַתְּמוּ טְוִוחֵיךְ

עַד מָתַי

מִן שִׁית מִכְּבִי מֵעַל כּוֹכְבֵי גַּלְגַּלִּים
אֵךְ עַל עֲקֵבַי וְכִאְזוֹרוֹתַי טְהִים
קְמוֹךְ וְהוּ מִשְׁפָּט נִבְסַם לְכִיסֵּךְ וְיָדִים
שְׁמֵי מִנֵּי אֲנָא וְאֶרְאֶה טוּב אֱלֹהִים
לְשׁוּד נְאוֹלָמֵךְ וְלַחֲוֹת מַעֲיָנֵיךְ

עֵר שִׁית עֶשְׂרֵה

וְאוֹתִי אֵיךְ אֶכְפֶּה אַחֲרֵי אֲשֶׁר גִּלִּיתִי
מַלְכַּת אֲגַג תִּגְשָׁא וְתִשְׁפֹּל מַלְכוּתִי
וְשָׁמִי וְזֵל עֹשָׂה וְיִתְגַּבֵּר גַּן אַמְתִּי
וְשָׁעָה מַהֵי אֶעֱשֶׂה גַּם אֲנִי לְבֵיתִי
בֵּית מִדְרָךְ פְּעָמֵיךְ וְאַחוּז צַמְּרוֹמֵיךְ

עֵר שִׁית עֶשְׂרֵה

קְשׁוֹרִי לֹא יִטַּס וַאֲנִי לֹא אֶכָּשֵׁל
אֵךְ נִחְמֵי הָעָם פְּרִיחַ שָׁבוּל אֶפְעָשֵׁל
עַל רֹאשִׁי יְרוּם וְעֵת רִצּוֹן אֶדְרְשֵׁנִי
מַהֵי אֶרְיֵן אֶקּוּם אוֹסִיף עוֹד אֲבַקְשֵׁנִי
מְנוּחָךְ לְשִׁמְךָ וְלִעִירְךָ וְעַמֶּךָ

עֵר שִׁית עֶשְׂרֵה

נִשְׁמַת וְיִי

מִלֵּן

שֵׁנִי קְדֹשׁ חַיִּים אִישׁ מְרִיעוֹ נִשְׁחָד
שִׁבְעַת שֵׁשׁ הַמְּנוּחָה וְיוֹם הַגֶּשֶׁר הַמְּיֻחָד
אַל בִּי יִשְׂמַח לִבִּים עַל גַּלְגַּל וְעַל נְבוּחַ
הִנֵּה סֵלֶה עֲרִיצִים וְלִיט יְרוֹן וְנִיחַד
וְעַד מָתַי שׁוֹב וְמָה נְעִים שִׁבְטֵי אֵלִים גַּם יָחַד
נִשְׁמַת לִם מִיְּשָׁעִי וְשֵׁר תַּעֲנוּגֵי וְטַפְּשִׁי
נִשְׁרֵי רֵי מִמְּשָׁמֵן וְעֵנָה נִפְלֵי בְּחִשִׁי

וְכַשֵּׁל מִצּוּם נַרְכִּי וְרוּחִי צָקוֹן וְלָחֲשִׁי
מְזַעַר דָּמִי וְחֶלְבִּי קָחָה כַּחֲרֵנָן אֶל קְרוֹשִׁי
אִם עָוֹנִי יְתַאַפְּיוּן יְחַד עֲבְרוּ רֹאשִׁי
בְּהוֹדֶם אַל תָּכָא נַפְשִׁי וּבְקָהָלָם כְּבוֹדִי אַל תִּחַר

הַה מַה טּוֹב

בְּמִקְדָּשׁ שָׁבַת עָנָג בְּשִׁפְרוֹת נַעֲשִׂים נַעֲנָם
שׁוֹכְנֵי הַיּוֹם בָּנָיִם בְּנֵי נְשֵׁי מַעֲנִים
לְהַלְכִּין אֶת חַטָּאֵיכֶם אִם יִהְיוּ כַּשָּׁנִים
וְקִרְאוּ לָאֵל טַחֲזָקָה וְהַרְכּוּ לוֹ הַחֲנוּנִים
כִּי הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאָרוֹנֵי הָאֲרוֹנִים
אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָּנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד

הַה מַה טּוֹב

בְּמִכְצַר עִיר הַקֹּדֶשׁ עֲטֹר בַּסָּךְ אֵין אוֹכֵל
הֲיוּתָם מִזְבְּחוֹתַי תּוֹךְ מִסַּר חֲזִיבָל
אֲשֶׁר יָפֵד בֶּן אוֹרִי וּבֶן אַרְמוֹן אִישׁ מִיכָל
לְכַפֵּר עַל עֲוֹן יַעֲקֹב לְצַר נָתַן כְּנַעַן מַאֲכָל
וּבָא שׁוֹטֵנִי אֲשֶׁר הֶעֱרִים לְשׁוֹמְכֶם חֲרָפָה וּנְבָל
מַטָּם לְמַה אֶשְׁבָּל גַּם שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד

הַה מַה טּוֹב

שְׁעֵה חִין עֲרֵבִי הַיּוֹם וְהַט אָזְנְךָ לְשׁוּעָתִי
שְׁמָעָה אֶת תְּפִלָּתִי וְאַל תִּחְרַשׁ לְדִמְעָתִי
וְשׁוּר כְּמֵרוֹמִים רִישִׁי וְכָל עֲמָל יְגִיעָתִי
וְטוֹב וּבְנֵה כְּעוֹן בֵּיתֶךָ מְקוֹם מִשְׁכַּן יְדִיעָתִי
וְאָשִׁיר אָז לְשִׁמְךָ וְאָרִים קוֹל תְּרוּעָתִי
הַה אֵל יִשְׁעָתִי אֶפְתַּח וְלֹא אֶפָּחֵד

הַה מַה טּוֹב

לְמֶלֶךְ

מחר לשבת ויו"ה

יום שבת וכפורים — איש באחיו ידבקו
שכיע אל שועת עמך — על סליחה יצעקו
תרוצה לשוטטים — ולצחתם ישחקו
חסר ואמת נפגשו — צדק ושלום נשקו
מן מרעיך אטהו — ואם כיצאן תעיבו
ושנו כפרי אזן — ויכול שוא רעינו
יקמין יום העשור — ינוסף אשר שעינו
וחסדי אבות יעוררין — וחסדך ישפיענו
ראשונות ישמיענו — יתנו עידיהם ויצדיקו

חסר ומלא

יין ערב עמך — תחונינו יערבן
וחכם כי ביום ענג — בענני נפש ישובבן
וחלף קרבן מכפר — ויחם שבירת יקירבן
שמו חוקני עם ברזל — לעך בעור יחיבן
חשוב בשוב יתעבן — וכספר יוחזקו

חסר ומלא

קדם לשבי ארוטת — ועזבו מרכבן מעוטת
מקיא עוזי גולטת — שבורי לב מיוטת
כוחל להם שנוטת — והשלך בנעל ים זרוטת
וחשוקם אין להפטת — בספר הזכרונות
ויעזוב אף עונות — אבוסתם יריקו

חסר ומלא

לשלש

מצרי ערי יערי — כתיב אל בשני
וכשה אעשה יום צורי — יבוא ויפוקדני

רובי פשעי ומרי
על זאת סמר בשרי
אומיר בשמך אלי
שמע קול תחנוני
שונה בהבלי תבל
איכבה יתקבל
מזבח אין ושובל
ישפוך דמי לב ותבל
ויאמר בדמע סובל
שמע קול תחנוני
והלא בעיניך קלה
לכפר לנפשי אכולה
א נא רפא נא לה
כי מספר וילה
זאת היא תהלתך
שמע קול תחנוני
יה עול פעלתי
ושוי כי קש נועתי
ומה בצע אם רדמי
תאורך אם מתי
ענני כי ששומתי
שמע קול תחנוני
סמר בשרי ולבי
ואיך אשכנו כחובי
ושערי יענו כי
פנעני רפא נא אבי

פכתבו יראני
חיל לידיה יאחזנו
בבקרי טהכלך
כשוני אליך
ותועה אחור יצרו
ויתרצה לכי עוזו
כדים יבש קשיו
וירף וישפים ויבירו
הפל ברוב חילך
כשוני אליך
שאלתי למלאתה
ולשאת את חשאתה
כמזורה ומחלתה
אין לה לבד תפלתה
ורגני מהללך
כשוני אליך
סלח לי כי לא אוסף
כפחודך ואאסף
אל שוחת ומה כסף
ולשבחך אזי כסף
את כפי אליך
כשוני אליך
כתבונג על עוני
וזן כי ידשיעני
גלשוני תבדיבי
ושימה נא עיכני

עמך ותשיכני כגרי אהלך׳
שמע קול דודי מ בשובי אליך״
הגי חגני קרוש שוכן שחק
סלח נא לעוני ועריר נספרך הזחק״
עבר ט עט וכפי ירך וכפך תריזק׳
תעלך וקצפך תכיא נלבבי אל תשזק
תשוב לך צור תכאסני והנני נמענין
שמע קול דודי בשובי אליך״

ל מלך׳

שוכני

פתי חומר לפה תשאו עין
וכותך האדם כן הנחמה אין
לו יש לרעת כי אנו תולעת
לגבי חומר נגיט יאין יצרה לצנו״
מה יערין לגבר ואחריתו לקבר
זה יהיה לו חלק לו וי שנים אלף׳
והלא אם ילך קדי יכזלע כחמת קדי
וישרק נלוהב ולא יועיל החזוב ~
המים הנכאה פקוח עיניך וראה
מאין נואך ולאין מיצאיך ~
קץ שני ואביון נמשל לחקיון
שכין לילה היה ולבקר לא היה״
שב שוא טיצרת ועבל לא קצרת׳
ואיכה נדיולות תעבוש ואתה שתך המוקש
טל את מרומם והמטע על פת לחם
ואם תתמכמו רגע הלא תביצא כל נגע

כִּשְׁרֵךְ פְּאוֹר זְרוּחַ
וְאִם תִּצְנָא הִנָּעֵשׁ
רְאֵה כִּי אֵין עֵרֶיךָ
לְשָׁרִים חֵילֵךְ יִקָּם
נְבָל זֹאת לֹא חָשַׁבְתְּ
וְאִלְּיוּ לֹא קָשַׁבְתְּ
וְאִם לֹא תָּשִׂיבִי רֹאשִׁיתֵךְ
יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ
אוֹלֵי עוֹד יֶאֱחָר
יְהִירִים הִתְקוֹשָׁשׁוּ
וְשׁוּבוּ לֵב אֶל נְפָשִׁים
הַה עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ
כִּי רוּחַ רָעָה
וּמַה נְבַקֵּשׁ וּמַה נְדָרוֹשׁ
אִם רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ
וְלֹא עִמָּךְ מִשְׁחַת
וְאִם הִקְשִׁינוּ עֹרֶף
הַפֵּק חַכְמָתֵךְ
כִּי אַתָּה אֲדוֹנֵנוּ

נְעוֹר יֵשׁ פּוּ הֲרוּחַ
נִשְׁאַר שִׁישׁ וְיָשֵׁשׁ
כְּאוֹבֶיהָ מִכְטוֹרֵךְ
וְאַתְּ הָלַךְ רֵיקָם
וְאֵלָיו לֹא קָשַׁבְתְּ
מַה תַּעֲשִׂי כַּאֲחֲרִיתֵךְ
וְיָשׁוּב לְפִי מַלְּטוֹ
וְכַחֲרוֹן נַפְתֵּר
וְקַדְּרוּ וְהִתְאוּ שָׁשׁוּ
לֹא אֶרֶךְ אַפַּיִם
אוֹי עַל חַטֹּאתֵינוּ
כִּי רוּחַ רָעָה
וּמַה נֹּאמַר וּמַה נְּדַבֵּר
כִּי עֲוֹנוֹת נָשְׂאוּ רֹאשׁ
אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ
מוֹשֵׁל רוּם וְתַחַת
עֹז יְדֵךְ אַל תֵּרָף
לְעַם הוֹפְקִי רַחֲמֵיךְ
וְעָלַיִךְ עֵינֵינוּ

אָנָּא

יְעוֹרֵי אֵלִי
אַחֲלָה פָּנֶיךָ אֵלִי
פְּטוֹרֵם תִּתֵּךְ נַפְשִׁי
וּבְטֶרֶם יִשְׁלֹךְ כַּפְשִׁי
אַרְצִי מָאֹר מִפַּעֲלִי
וַיְעָרֵי קָם לְשִׁטָּן לִי

רִפּוּ הוֹדִי רִשְׁעָתְכֶם
אַכְמֶרֶת פְּעַר חַשְׁוָתָם
חַכְיוּ שָׁאֹל מִעֵּדִית
אֶל אֶרֶץ אַחֲרִית
וַאוֹמַר אֲשׁוּבָה לִי
וְהוּא יוֹשֵׁב מְמוּלִי

מי הוך גויתי
היום אשר נחריתי
ה שיחתי דרכי
ה אעשה מקום א וכי
ואמה אני בא זקני
לעני בא יום יי
ת יספר ימי עלומיו
למי ירים לפו
הסריו יצאוהו
נצור ישלי כוהו
ופן הגוי ומעלם
ישב שם עיר עולם
יאל עוד ויסמח
וישוב בגרלו ויפח
ה יען נעצביה
ה זה בזיתם ולמה
לא רי חרשתם לאכר
עד מאנתם לשמור
משיב הגיל נאימה
ך אני נפשע מה
נשמה אשר נתת
וכאז בני לקחתה
מתני כאולת
שם קדשך מחללת
ישנה נפש אחר
אנא אל נא יחר

הלוך וחסור ילך
לבא אל המלך
ועוני אוהבני
יפקוד מה אשיבנו
ולמי אנטם לעזרה
הגדול והנורא
אנוש כחציר ימיו
פי ריוח עברה בו
מיחון לעיר מחרה
אל ארין גזרה
רגלו העטה בפבל
לא יצא בליבל
טהרים אוהים חיים
כאפיו נשכת חיים
כמירים את דברתי
לא קדשתם אותי
לאהוב את השעבתי
כיעותי ותורותי
אני צור מה עשיתי
פשעי ומה חטאותי
עבדי היא תשנאנו
הן אני עין יבי
סמל לעבוד והרא
היא באש תשרף
הנוף עוטה סרה
ליין ואדמרה

מָה אֶפְתַּח וּמִלֹּלִי
אַדְבְּרָה וְיִרְוַח לִי
עֲרֹךְ אֶתֶן לְקוֹנִי
לֹא אַכְחִד מֵאֲדוֹנִי
קְלוֹנוֹ אֲגִידְנוּ
לְמֵה אֵידְאֲנוּ
רְדִי בְכִי וְלֵאל
נַאֲמְרִי נִלְכָּה כִּיתָךְ
שׁוֹאֵל אוֹב וּמְעוֹנֵן
לְכֵן עֵר כִּי יְחַנֵּן
תִּירָא כָּא וְחַכְלוֹ
לְעַבְנִי לְאַכְּרֵי לָא
וְשֵׁכֶב גְּמוּלוֹ וְאֵידוֹ
כִּי חַיָּה לֹא יִחְיֶה
מְאֹד נִי נִלְאֵתָנִי
שׁוֹכֵב זֶה שִׁפְאֵנִי
נוֹרָא יְצִיד בְּאַחֲרִית
יְמַשֵּׁר בֶּם אֵשׁ וְגָפְרִית
וְאַחַר זֹאת תַּעֲל בְּרוֹם
סַר וְאוֹרוֹ וְיִרוֹם
פְּתִי תֵּן לֵב וְגוֹרָה
בְּטֶרֶם בָּא יוֹם מְגוּרָה
עֲנִיָּה מְשֻׁנַּת הַכְלֵךְ
יְהִי חַסְדִּית לְכֵךְ
רִיב יְעָרֵךְ כְּלִבִּי רִבָּה
רַעֲחִי לֹא תֹאבָה

פְּרוֹד נִי לֹא אֲכַנֶּה
אֶפְתַּח שִׂפְתַי וְאֶעֱנֶה
זְרוּעוֹת הַגּוֹזֵל מִבְּאִישׁ
אֶל אִשָּׁא פְּנֵי אִישׁ
וְתִבָּא כְלֵשׁ חֹרְנוֹ
פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ
עָנוּר כְּעוֹתֵךְ קְדוֹשִׁי
יֹאמְרוּ אוֹי לִי רַאֲשִׁי
פֶּל תְּעוּבָה בְּלִבּוֹ
קוֹלוֹ אֶל תַּאֲמֵן בּוֹ
יְעִיתֻנוּ יְמֵי וְלֵילִי
כִּי שָׁלוֹם יִהְיֶה לִי
תּוֹעֲבוֹתָיו יִתְמְכִי כּוֹ
מוֹת יוֹמֵת דַּמְיוֹ בּוֹ
תָּמוּ כָל מַאֲוַיי
יָצְתִּי בְּבוֹר חַיַּי
אֵמֶת כָּל אַחַר וּבְרִיוֹ
וּבְעֵרוֹ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו
הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף יֹאשׁ
תּוֹלְעִים וְיִכָּאֵשׁ
זְמַלְּתָה אֶת עֲרֵלָתִי
כִּי לֹא תוּכַל שְׁאֵתוֹ
דִּבֵּר זֶאת וְאָמוֹ
חֵקֶם תָּקִים עָפָו
חֵזֶן תְּשׁוּבָה וְקוּם עָלָיו
לוֹ וְלֹא תִּשְׁמַע אֵלָיו

ואנ כשלה כרעי עלי עשעי וכלכלי
מורך יפחד פי איך אעלה אל אבי "
ישטר עבדך אלי ריצתי כמ כטורי
וחטא אשר חטא לי אסחנו מספרי "
אנא אלי אנא תפלת דך אל תבזה
נגודל חסדך סלח נא לעון העם הזה

ל מלך "

שביעה

עניה ארץ נכריה
לקוחה לאמה לעמה מעריה
יום עזכתה לך היא עופיה
השנ שנותה רב העלילה
אוס עשיריה תהא שלישיה
וחש קל מחרה ובשרה באליה
רנ בת עין הנה משיחנו
לפה לכנרת תשכחנו
ים חנט לך קוינו
ים מלכנו הוא ישיענו
הל תבלה ישחין ואין חן לפוריי
מו שנותי ואין כתום למחיי
שמחי גלות טביעה בביתי
ואין תפש משוט אכיה לחוציא
שי אנה ים תאריך קיצי
נהי קול התור ישמע בארצי
שמך נט נקרא אל תניחנו

למה לנכת

מחוצים לחוצים סוכלי מעמס
מזוזים גזוזים נוהגים למרמס
עד אנה יי אזעק חמס
זה כמה שנים שומרים למוס
ישכיעל כאריה ויין משחקם
זה יציחנו וזה יחחנו
למה לנצח תשכחנו
הקולך זה חקול גדלת אריעל
עלזי ועהלי מרוממת ישרעל
לעת הרשום משפטי דינעל
בעת ההיא יעמוד מיכאל
ויקרא אל הר וכא ליעון גואל
אכן אמן כן ייעשה הלל
בימות עולתנו כן תשפחנו
למה לנצח תשכחנו
לי מלך

את פני

מכן עפיני הרשתי ובעין רעיני
הדימותי ידי אל יי
כמרס יכער שאתו ולא אוכל שאתו
כי ידיא אכבי אותו
גם פיום טרא ואיום אנא אמיצא לחשאתי פריום
מה אעשה לאלה הלום
ידרי עוטת שעוריה הן מעודני חי לא ידיתי
ואף כי אמרי כולתי
הן לזאת נפשי נאספתי כי למחרתה נסחפת
ורוח אלהים כרחפת

וידוי יכריח שאיש עתי כאלו עד נא עתי
גנוב הוא אתי "
זוהלי מיום המחומה יום התפשטי והאדמה
לשכב אעלה להיות עמה
חי מים מלאת קני כי ברגע יעזוב חפצי
ואלכה אל מקומי ולארצי "
שחות כי ירגע כלו יכלחיי עשבים יעלו
והיכים הראשונים יעלו
יא אנוש זקן ועדה לא בעוד נעשך עדנה "
המרים תדע כי אכדה "
מר לדבי וכשלו ויאה כעין לבך ושכלו
היקרך רבי אם לא
ליום אשר יכבד אויב ולשכיך תבשר אחיך
אי הבל אחיך "
מדוע תעבור את מצות המלך האין לך להכין ולהמלך
למי אתה ואתה תלך "
משוח בשרך גגללו ורוחך אשר היא שלו
וחשב תשיבנו לו "
סוף לא תירש מרכושך אבל העה כי רמש רפשך
אשר יצא ממעיך הוא יירשך "
עשן ואש תעלה אפך ורקב יעלה על גבך "
והוא ימשול בך
קומם תצא מקנך וחורי עפר משכנך
ושים בסלע קנך
זאל הבקעה תשמע בחון כי כן דבר המלך נחון
ויצאת שפה חון

קום התהלך לרחבה וכן כי ארמה ורננה
כסותך אשר תכסה בה "
ראה כי ארכיה כרעוליה כי תכסה עליה כשוליה
הארץ אשר אתה שוכב עליה '
שפה תעלא למועדים ולו אתה בן נגידים "
לא תצא כיצאת העבדים "
תסגיר נפשך כריחיה ואט ואכלו פתחיה
אחר שלוחיה '
משכיעות זהב וכסף ועזהב ולא תחח אוסף
ויצאה חפש אין מסף "
שוכנת עם נפשים עניים אשר ביד הסה א מסרים
כיקום אשר אסרי ואהלך אסרים '
היום ההוא פיך יאלים יכבה יעשיש ויעלים "
את שני המאורות הגדולים "
נוראך יבאיך וכוריך זכר שרם יבא יום מגריך
והיר לך בכל שעריך "
רעון יוערך שחר ולפנו גרונך נחר
ודמיעך אל תאחר
כין כי תפל מחנו ולעמר מכני לשוחנו
נוסעים אנחנו "
יחידים ודלים יחד למשפט נעמדה יחד
והיינו לעם אחד "
חזה עולם והכלו לוכד חכמים בחכלו
הכה נחכמה לו '
ישכב רגע וירדם ומחע יעור לשפוך דם
כהטרידו בני אדם "

ישוך לאט בחבלו את הריח וכאז לא
ירים איש את ידו ואת רגלו "
הנעט עזלה ותשתנו הנוכל לומר מי יעלה לנו
השמימה ויקחה לנו "
ורוחם מי אנוש וקומו ורוח ילבשהו עד תומו
כימי שכיר יהיה עמו '
עמו בבא עתו יגוע ויאסף מתנו '
את המקדרון אשר הפקד אתו "
הלן מי בראות שרביט והנה עיניו יחפיש
ותמותת י' יביט "
ונשא כים תהים וכאורי עירמו שחים
כי שם נגדו אליו האחים "
ואר אדה עצמיו ינחון עם עם אשר לא ישיחון
לא יאכלון ולא יריחון '
יום רוחו אל המרחים הרוח תשוב לימים חרותים
ורורש אל המתים '
עוף נעגל נאמים וכריסו נבקעת כמהלומים
כעור שלשת ימים '
ושלגיו תלעים יעלו ועליו גורלות יפילו
חלק כחלק יאכלו "
נשיהם לכירה נמסר וגיון פדה נחסר
ולא ילין מן המשר
לך עזוב ושא וחרפה ורע כי כמעלך היפה
הנא יהיה לך לפה '
ואך הכינותי רעיוני לכפר פני שוכן כעוני '
נמנחה התולכת לפני "

ועשׂים הסוד עוריהם היום מעל פני זריתם
כי נחמתי כי עשיתם׃
וכיערין ענכי בפריים ואתם הדבקים באיוים
חיים כלכם היום׃

״למלך״

ארעדה

ואפחדה כיום דרישת עלפון וקוזה
לעולם עתידה״
בהביאו לפמו גלילון ספר ביד כל אדם חקוק כשפר
מה פעל זה שמר״
גדול ביושבו על כסא דין לפרוע מעשׂ כל יציר בדין
הוא עד הוא ויען הוא כעל דין
דל ועשיר ועאה בדין ישבו ושלשתם יתודיכו
על כי מוסר לא אהבו׃
היורע עמקי שפה משאילם בלשון רפה
ומדבר עמם מבל שפה״
ומי הגה בואת יבא ויטול שכרו בואת
ואל יבא חיום לבזות
זאת עני מדבר ממקום למקום חייתי עמר
למצא מזון נפשים סגר
חלוק לא היה לי ללבש יכביתי חפשש
ולא אעא עירום בי אבוש׃
סרק לא זויתי לי כל הים יעמתי בעמלי
ובלילה לא אוכה לי
יחיד משיב לו ויבלך אל תרבה מילולך
דבר זה לא מועילך

מִלִּים הָיִיתָ מְהַלֵּל עָנִי כָּל הַיּוֹם שׁוֹכֵר עַצְבִּי כְּעָנִי
וְחֶלְקָם בְּעֵרֶךְ לְמִצְא חֵן בְּעֵינָי
לְאָמָּה מְעוֹרָה לְבַשְׁלָה וְהִגָּה בָּהּ יוֹמָם וְלַיְלָה
לָכֵן שָׁכְרוּ עִמּוֹ מְעִילָה
מְשִׁיב עָשִׁיר וְעָנָה אֲנִי יֶשׁ לִי מַעֲנֶה
מִמִּין יַעֲנִתִי לְקַנֵּה
מִמְּעָרֵי בְּבֵתִים לְמָנוֹת עֲבָדִים נִשְׁפָּחוֹת לְקָנוֹת
עַד שֶׁלֹּא מָצָאתִי בָּכִיתִי חִנּוֹת
מִמְּעָרֵי בְּאֲנִיָּה בְּלֵב יַמִּים לְקָנוֹת פְּרִדְסִים וְכְרָמִים
עַד שֶׁלֹּא נָהֲנֵיתִי מִטַּעֲמִים
עֵילִין מְשִׁיב לוֹ כְּנֶעֱרָה מַה לְּךָ לְדַשְׁרָה
לֹא יִעֲיֵל חִוִּין עִוֹּם עִבְרָה
עֲתָלָה וְשַׁרְחַת לְהַעֲשִׁיר הִנֵּה אֶלְעָזָר בֶּן חַכְסוֹם הֶעְשִׁיר
הִרְבֵּה כְּמוֹךָ כְּבוֹד וְעוֹשֶׁר
עוֹד אֶלֶף הָיוּ לוֹ בְּעֵירוֹת וְכִנְגְּרָם בִּים סְפִינוֹת
הַכֹּל מָאַס וְתוֹרָה אָהַב לְקָנוֹת
קָם לְשָׁרְךָ נָאֶה אֲנִי הָיִיתִי מִתְנָאֶה
אַחַר יְצָרִי מִתְנָאֶה
הִכְבִּיד עָלַי עֲלוֹ וְהִטִּיאַנִי מֵאֲמָרִי הֶבְלוֹ
וְלֹא יָכוֹלְתִּי סוֹבְלוֹ
וְהִטְרַחְתִּי לִרְעוֹת יְצָרִי שֶׁעַתָּה חָפַר לִי כְּעוֹרִי
וְלֹא עָשִׂיתִי רְצוֹן יוֹצְרִי
רַם מְגָעֲרָתוֹ בְּזַעֲפָה כְּלוֹם הָיִיתָ יָפָה
מִשְּׁמֹךְ הַצַּדִּיק וְכִיוֹפָה
שֶׁמְּחַשְּׁבָה לוֹ אֲדוֹנָתוֹ בְּחִלּוּף בְּגָדִים לְחַרְאוֹתוֹ
לְהַשִּׁיאוֹ וּלְפַתּוֹתוֹ

ולא שמע לקולה ולא חש למלולה
להיות עמוּ ולשכב אצלה׃
תכים עשה עמנו צדקה כי חפץ אותנו להצדיקה
ואל תביאנו לדחקה׃
אל מלך יחיד ונאמן רחם על עם לא אלמן
ומלטם מדין מזומן׃
תזכור שבועה ומחר לנו ישועה
כי ליל חישועה׃
תחמול על עמך והקם לנו ברית נואמך׃
ועשה עמנו למען שמך׃

למלך׃

אודך

כי אנפת בי הראיתני צרות רבות
להכאיבני׃ אתה שברתני למשנה
חרבי נהפך לבי בקרבי׃ בקרבי נחלתי לי רוב עצבות
מאתי כל זאת בכותח דינון בזכרי טביחת עשרת זקנון
יקר דמם בעינון׃
תרגום ירמיהו סלת לנו ירכבי׃
בעינו מת יקרו רעיו ונודעו׃ בכחשם לא נענשו ונוקשו
בעון אבותם נתקשו ונפצעו׃ פחנו וזקנו בעיר גוע׃
נועו כיסורין כיחור לב לא מערל׃ ולכל אחד חלק שמרי מס
מורעל׃ וכת קול מקוננת עלי סגל הורגל
ועל עמי ידו גרל׃
תרגום
גרל מחבל עליהם הזרש צחרירת׃ לעבד נמפר יומא ט
הגיע פקודת׃ חוב שעל אכיכם עליכם לפרוע מורת׃

וקדושי תמיך לפני כל יודעי ויתי " ויתי חשיבוהו מה לנו
אל מוכריו " זן נוגשו עליו ונעני לו כמגדיו ואם שליט
עד עשקו עליני פגדיו נקשיבה אל קול דבריו "

תשמע "

דמיו וגזר דיני בשמעם החלו לצווח " חשלחן ערוך ואתם
עומדים לשבח " מהאשפיזכן תתברר אם נגזר לאבח " כי
הוא יברך ויזכה " ויזכה לעורך לירע אם מאת ה' "
מילך לט שליח ושואל " אחי חנני שלחונו עגם ר' ישמעאל "
אשמעה מה ידבר ה' "

תטמע "

הוא שמו נפרישו והזעיר וברכו " בשהרה ובקדושה יאחז c
עריך דרכו " ובעלותו לרקיע זפיכו " הלוך ילך ובכה "
אבה פגע משטרון ועם שלום נסעך " האתה זה
הוא שמעא שבך כיתאר מושיעך " תדיע פי למחר ושפט
עד מגעיך " אתה וריעיך "

תטמע "

ויקך הוריעם בזאת וכזאת " מדת הדין הוציאה שטר חוב
ענה ודלות " וכאחרי הפרגוד שמעתי פרוזות " מאת יי c
ויקח זאת " זאת גלוי לחבריך בדמיזות " יעלו
תדיון ויפגרו מזוזות " אבל ומספד יעיו בכל מחוזות "
ישובו ישרים על זאת "

תטמע "

זאת נשמעו כי כבר נחתם " ענה מה פשיעו בגנבתם " ומאז
שר עזה לא פקד פרוזותם " למות נעשר נפשם ויחיתם "
דיתם עריזת בצרור מנוחתם " ועתה בת עמי פורעת חובותם "
ומחתמים יאבדו מה יהיה באחריתם " דברי חכמים וחידותם "

תטמע "

חידותם יהיו מושחים בקרן זוית נאה ורטוב באכותיכם אתם
טקולים לחטוב ומביון שנגזר אתכם לקטוב הנה שמוע
מזבח טוב טוב ירד והגיד לחבריו במר ובצוחן ואוכלא
ומצאן יושבין ודורשין במירוח ועזה לקסטנר הקדישם
לזבח הבא את האנשים הפיחה ושכוחו טבח
"תטלמנו"
טבח אם גגזר ענם רבן שמעון חלילה להאשימנו אחי מ
ישמעאל נפרידת אהבתנו נכפה איש על אחינו ועל תמינ
כי קרב קצנו כלאו ימינו ימינו הרבו עגם משרת
פנחיצה ער לי עליך אחי שכעזן אפוד מניעצה אהרג
אנו תחלה ואל אראה בכיתתך החריצה כי איככה אוכל
וראיתי ברעה אשר ימצא
"תטלמנו"
ימצא גורלו אויב לחתוך ראש בן רבי ורבי ישמעאל מש
ויעוח אבי אבי בשורי פיך ועימך מסורים ביד אויבי חש
מכאוב כמכאובי מכי כאובי אשר עולל לי על כל נעל
פרגם בן עזאי וחלקו ראש בעורלם את קול נשמעה
מזפרית ברוך האולם אשר טפחתי ורביתי איבי כלם
"תטלמנו"
כלם ואחר יחם ר' ישמעאל חנחת את אויב בראותה יפיו
התחילה עוחת בבקשה אבי אל יהי משחת ואל ימוך
לשחת לשחת אל יבא ר' ישמעאל בדיניך חלוש
יהי לך כרעוך אבי אם אמצא חן בעיניך לו ישמעאל
יחיה לפניך
"תטלמנו"
לפניך אם יהרג מה בצע בדמו ריח הפשט יעורו וקרוגו

יאן נא לאמתך יופי יעיר פני לחומו אשר שאלתי מעמו"
מעמו הפשט יעיר פניו וקרינת גלד וכהגיעו מקום תפלין
נפשיט וחולד "לקול שאגתו החלו אראלים לבכות ולסלד"
ממתים ירך "כ כמתים כחלד "

"חטאתו"

יחלד נשמע קול בכי ונאקה "הקולך זה בני ישמיאל עזוז
וזקה " האנך דום וסכול יפורין ומיצוקה כי מי שלח יד
שיח יי ונקה " נקה כיערוך החיים את יי קדושו "
ואחריו חפשו ר עקיבא לדורשו ונשמעאומו יושב ודורש
מדרשו "עני כפכל רגלו ברזל נפשו "

"חטאתו"

נפשו נשא ליחד השם פסוקיו " ראשו מהחזק ולשונו לוחכת
עפרותיו "החל לקרא כשמע לקיימו בעהותיו כיצות שפתיו "
שפתיו בוכרים נגזרה נפשו כיערוך כופר " אשרין עקיבא
ולקך בטוב וכשפר " סלסול פתרי אותיות לדרוש מספר "
איה שוקל איה סופר "

"חטאתו"

שש מהיר הרועי תורה "נלי לעסוק בם נגזרה גזרה " רבי
חגיה כן תרדיון למות נפשו חערה ביום עברה "
עברה שאתב בגזרת מצאינים " בתורתו ברכיהו ונשרף
עשה נעטרים "דורש דמים הלא הדרוש לקצים כיד עד
ומיד עריצים "

"חטאתו"

עריצים אחריו בקשו ליסר בדיניו את ר יהודה בן בבא נגד
זקנו הגות פיו לא הכירו בתמונו כי קרן עור פניו "
פניו הקביל זקן לדורשיו אחי אמות אני תחתך בעונשיו "

וכראותו הי״ג׳ עצם פרגושיו · אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ·

חטומו

פרשיו ישלח ערב שבת קפ״ר · החמה שוקעת והיום קצר ·
רבי אלעזר בן שמוע נחפש ונעבר · הלכו שבי לפט ער ·

ער התחיל ליסר אותו להדיק · בהחל בקדוש היום הקדוש
נאחים יצאה נשמתו ודיט הצדיק: א אמונה ואין עול עמו ·

חשמנו

צדיק על צדיק ואם על בנים רשועים · בחדיגת עשרת חכמי
חרשים · בדית הדין מתחה להי עושים: בקחל קדושים ·
קדושים באהבה קבלו יפורי עצבם: ור טרפון ור ישבב ד
הסופר בקרבם · את קול יצאה בעת התחרבם: פי ״ן ירינו ·

ריבם · חטומו

ריבם מתי תריב וקובעיהם יושפתי · מיפריהם מת יזורם ·
יועמיתו ״ שורת הדין עליו כעזתו · זקנים משער שכתו ·
שכתו אלה ור׳ חצפית דיתורגמן ור׳ יהודה חנחתום עמם ·
בעשרת אלה הייתה יד״ג להומם · מקרב המחנה ער תומו ·

חטומו

תומם וכי יונתם אתה גורת · אמונה עניתני וכישפטיך ישרת ·
לחבל נחלתך אשר בחרת · בהוכחות על עון יסרת ·
יסרת ואוסר בומה דיני · אלה ומאלה כלה לעיני ·
עמד בפרק להסגיר בחרב בני: כלעני סתנין מלא כרסו מעי ·

חטומו

מעדני הבשחת לסחוב ולשלהב · איה הקש ואיה הלהב ·
תשלומי תכונתי לשלם בזהב: תחת הנחשת אביא זהב ·
זהב ותשלום עליה יביא: משבא: ותשלומי ר עקיבא וחביו
מי יוכא: על זה היה לבי ונפשי כאובה: גם זה הכל ורקו ·

חטומו

תה שבעה לה הביז לנאיון : תמירת אלו הזהריגים מה יתנ_ו
פיון " לא כסף ולא מחיר אהי עליון " כי עליך הורגנו כל היום "
היום קצר והכלאכה מרובה אשר אוית " בצר לי זכור הרוגים
שוכיות " חזק והפרח יעמות הרוית " ועזרה אלי משפט עוית "
חטמתו "

למלך מלת "
ויחר הקלחות חזוי היזן להשלט יהוה כקול ובטה

אחינו ואהי אכותינו אל תעזבנו ואל תשטנו ב
ואל תכלימנו ואל תפר בריתך אתנו " ב
קרבנו לתורתך למדנו מצותיך הורינו
ויכיך חס לבנו ליראה את שכך למען שכך הגדול ככתוב
סיסי קדשך למען שכך יי יסלחת לעוני כי רב הוא "

אחינו ואהי אכותינו מחול לעונותינו ביום הכפורים
הזה מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד
עינך וכוף את יצריכו להשתעבד לך והכנע ערפינו לשוב
אליך וחדיש מליותינו לשמור פקודיך ומול את לבבנו ואת
את לבב זרעינו ליראה את שכך ככתוב מתורתך ומל יי
אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יי אלהיך בכל
לבבך ובכל נפשך למען חייך :

אנא יי אלהינו סלח לנו מחול לנו כפר לנו "
כי אנו עמך ואתה אלהינו : אנו בניך ואתה אבינו "
אנו עבדיך ואתה אדוננו : אנו צאנך ואתה רועינו
אנו כרמך ואתה שומרינו : אנו יחלתך ואתה חלקנו
אנו קדקנים ואתה רחום וחנון : אנו קשי ערף ואתה ארך אפים "

אָנוּ מְלֹא עָוֹן וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים " אָנוּ כַּעֲלֵל יָמֵינוּ
וְאַתָּה הוּא נִשְׁמָתֵךְ לֹא יִתְּמוּ "

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכָלִי רַעַת "
עֲוֹן שֶׁל בַּגְלוּי עֲוֹן שֶׁל בְּרַעַת וּבְמִרְמָה
עֲוֹן שֶׁל בְּהַרְהוּר הַלֵּב עֲוֹן שֶׁל בְּוִדּוּי פֶּה
עֲוֹן שֶׁל בְּזָדוֹן עֲוֹן שֶׁל בְּחֹזֶק יָד
עֲוֹן שֶׁל בְּטוּמְאַת שְׂפָתַיִם עֲוֹן שֶׁל בְּיֵצֶר הָרַע
עֲוֹן שֶׁל בְּיוֹדְעִים עֲוֹן שֶׁל בְּלֹא יוֹדְעִים
עֲוֹן שֶׁל בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב עֲוֹן שֶׁל בִּלְשׁוֹן הָרַע
עֲוֹן שֶׁל בְּמִרְאִית הָעַיִן עֲוֹן שֶׁל בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית
עֲוֹן שֶׁל בְּשִׁיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ עֲוֹן שֶׁל בְּעֵינַיִם רָמוֹת
עֲוֹן שֶׁל בְּפִתְחוֹן פֶּה עֲוֹן שֶׁל בְּצַעֲדֵי רַגְלַיִם
עֲוֹן שֶׁל בְּקִפְּיצַת יָד עֲוֹן שֶׁל בְּרִיצָה
עֲוֹן שֶׁל בְּשִׁגְגָה עֲוֹן שֶׁל בְּתַתְּמִהוֹן לְבָב "
עֲוֹן שֶׁחָטָא אָשָׁם

עַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵד
עֲוֹן שֶׁחָטָא חַטָּאת קְבִיעָה
עֲוֹן שֶׁחָטָא עוֹלָה
עֲוֹן שֶׁחָטָא מְחֻסַּרֵי בְּיָדֵי שָׁמַיִם
עֲוֹן שֶׁחָטָא : מַלְקוּת אַרְבָּעִים
עֲוֹן שֶׁחָטָא . נֶרֶת
עֲוֹן שֶׁחָטָא ד' מִיתוֹת בֵּית דִּין

מְחֻסַּרֵי בְּיָדֵי שָׁמַיִם וְנֶרֶת בְּיָדֵי שָׁמַיִם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין
סְקִילָה שְׂרֵפָה הֶרֶג וְחֶנֶק מַלְקוּת אַרְבָּעִים מִצְוֹת עֲשֵׂה

וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה כֵּיוָן שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם וַעֲשֵׂה בֵּין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם
וַעֲשֵׂה בֵּין שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ בֵּין שֶׁאֵינָם גְּלוּיִים לָנוּ הַגְּלוּיִים לָנוּ
נָא אָמַרְנוּ לְפָנֶיךָ וְשֶׁאֵינָם גְּלוּיִים לָנוּ כְּבָר לְפָנֶיךָ גְּלוּיִים
וּמְרוּעִים כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרוֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ
וְלִבֵּנוּ עֵד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃

וְדוֹד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת
נַקֵּנִי נַקֵּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ
וְשַׁהֲרֵנוּ מִכָּל טֻמְאוֹתֵינוּ וְזָרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵינוּ
נֶאֱמַר עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם
מִכָּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם "

אָדָם אֵיךְ יַעֲקֶה וְאֵין לוֹ מַעֲקֶה
וְחִטְאוֹ מְעוּקֶה
מִי מְאֻמָּה מוּכָן לְרַמָּה וּלְחֶבֶל דַּמָּה
אָזְנוֹ גוֹבֶר וְהוּא לֹא סוֹבֵר וְכִעֵל עוֹבֵר
קְמוֹ עִקֵּר פִּיחוֹ וְעִקֵּר לֹא נִקֵּר
גְּוִיִּים חָמָיו רַמָּס לְוֹחֲמָיו כְּעֵל זְחָצִיר יְמָיו
הִגְלוֹ מְכוּדָה וְקֶצֶף מְדֵרָה כְּעֵין הַשְּׁדֵרָה
וְחָמְלוּ זְעוֹף וְיִצְרוֹ רָעוֹף כַּדְּרוֹר לָעוֹף
קְנִי עִקֵּר
זוֹהֵא יְקִין רוֹדֵם וּמְקִין כַּחֲלוֹם מֵהָקִין
חִשְׁאוֹ חָשׁוּב יְשֻׁלּוֹמוֹ קָשׁוּב וְהָרוּחַ תָּשׁוּב
טָעַן נִבְרָן יֵשׁ וְגַם דִּין כִּי לֹא יְצַדֵּק
קְנִי עִקֵּר
יָד אֵיבָרָיו וְהָרְהוּר אֲמָרָיו רַע מַעֲוָרָיו

כְּלִיל בְּעַרְמִיָּה יִזְפֹּר פְּרִחִימָה כִּי בַשָּׂר הֶמָּה
לוּלִי מוֹלֵךְ כְּעֵטָן מְהַלֵּךְ וְרוּחַ הוֹלֵךְ
קְצוּ טְקָעָיו

מַלֵּה כְלִי מַעֲמִיד וְיִרְאֶה מַתְמִיד מַפְחִיד תָּמִיד
נְאוֹיוֹ מְסוּבָּל וּפְלוּלוֹ מְקוּבָּל לְקִבְרוֹת יוּבָל
שְׁמוֹ כְּעוֹדוֹ לֹא יָרִיד בְּאַבְדּוֹ אַחֲרָיו כְּכוֹדוֹ
קְנוּ טְקָעָיו

עָמוּד פְּרִימִים נָקִיד מְרִימִים צְפוּדַת קִינִים
פּוֹחֵד מֵמִּיתוֹת וְאִם יַאֲחֹר מָוֶת יִחְכֶּה לְמוֹת
עוֹאֶה בְּיַעְרוֹ וְאֵיךְ יַעַן לְצַעְרוֹ חוֹמֵר לִיוֹצְרוֹ
קְנוּ טְקָעָיו

קָדִיר בְּכָלִימוֹת רָגִיז בְּאֵימוֹת נִמְשָׁל כַּהֲמוֹת
רְעוֹנוֹ מְנוּעִים יָמָיו גְּרוּעִים מֵעֵט וְרָעִים
שׁוֹמְרֵי מוֹעֲדִים וְעֶמֶל יְדֵיהֶם מַה יְהִרְיוֹן לְאָדָם
קְנוּ טְקָעָיו

הֹוֶה מְרִיחוֹ וְגַם יָגֵל בְּרִיחוֹ תֵּצֵא רוּחוֹ
תַּמָּה עוֹנָתוֹ נַע יוֹם מוֹתוֹ יָשׁוּב לַאֲדָמָתוֹ
תְּנוּחָתוֹ דְּרוֹמִיָּה נֶאֱפַר בְּלוֹיָה הָיוֹת כְּלֹא הָיָה
קְנוּ טְקָעָיו

אִיּוֹם

וְנוֹרָא מִשְׁפַּט יוֹם נוֹעָדָה
מִי יִשְׁמַע וְלֹא יִירָא

בְּשִׁבְתְּךָ עַל כִּסְאוֹת דִּין לְהָבִיא הַכֹּל בַּדִּין נַפְשׁוֹתֵיהֶם בְּדִין
גַּם וְנִשְׁמָה יָרִיבוּ וְזֶה לָזֶה אֹמְרִים יָשִׁיבוּ וְלִפְנֵי רוּחַ יִחְשֹׁב
הִטְמִימָה לָךְ וְהִפְרִיחָה כַּבֶּלֶךְ חוֹסֶה שֶׁל שֶׁמֶלֶךְ
דִּבְרֵי יָשִׁיב בְּשֶׁר פְּנֵי אֲדוֹן וְשֶׁר אוֹתִי מַה תְּיַסֵּר
הַנֶּפֶשׁ הָיְתָה מַחְמֶדֶת וּבְרִית וּמַכְחֶדֶת וּבְגִישָׁה אוֹתִי מְשַׁמֶּדֶת

וּמִיּוֹם מִנִּי עָמָלָה לֹא עָשִׂיתִי חִנּוּפָה וְלֹא הִתְאַוִּיתִי לְנַאֲפָה ~
תְּנַשְּׁיהָ לָךְ

זֹאת הַנֶּפֶשׁ תֹּאמַר כֶּזֶב הַגֶּוֶל יֹאמַר הֵקִשַּׁב מִנִּי מֵאֲמַר
חִטְּשָׁה בְקִרְבִּי חַיַּת וְכִצְפּוֹר טְהוֹרָה בּוֹ נָפַחְתִּי : וּכְמַעֲשֵׂיו טוֹנַפְתִּי
טַמְּאוּנִי מֵאֲשֶׁמּוֹ לָמָּה תְקַשֵּׁב נְאֻמּוֹ וְתָרִיבֵנִי עִמּוֹ
תְּנַשְּׁיהָ לָךְ

יֵין הַגֶּוֶל וְיַרְדֵּר פְּנֵי מְשָׁרִים דּוֹבֵר כֶּזֶב הַנֶּפֶשׁ תְּדַבֵּר
וּ לְמִי נִשְׁמָה לֹא עָשִׂיתִי מְאוּמָה וְלֹא נִמְצָא בִּי אֲשֶׁמָה
לֹא גָזַלְתִּי וְלֹא אָכָלְתִּי מִיּוֹם עֻזָּבָה אוֹתִי וְכֹאכֵן דּוֹמֶם הִשְׁלַכְתִּי
תְּנַשְּׁיהָ לָךְ

מַלֵּל תָּשִׁיב נִשְׁמָה כֹּה תְדַבֵּר מְרִמָּה טִיַּר מְאֹרְמָה
נִפַּחְתִּי בָךְ בְּשַׁחֲרָה וּבְגוּיֵךְ הָיִיתִי עֲנִירָה" אֲנוֹסָה וִיצִירָה
שִׁבְעָתַי מְרוּרִים וְהַחְשִׁיאַתְנִי כְּרֵבִים וְעַכְשָׁו תְּדַבֵּר שְׁקָרִים
תְּנַשְּׁיהָ לָךְ"

עַז יִקְשֹׁב דְּבָרֵיהֶם מִתּוֹךְ מְלֵיחֶם יְחַיֵּב שְׁנוֹתָם
פְּעָלָם יַחֲזֶה וְיֹכִיאֵם זֶה בָּזֶה וּבְדִין אוֹתָם יִבְזֶה
נִין חֲעַר יִבַּשׁ פְּנֵי אוֹכְלָה אֵשׁ יִבּוֹשׁ וְיִתְבַּיֵּשׁ
תְּנַשְּׁיהָ לָךְ

קְשֵׁה הוּא הַיּוֹם כִּי יוֹשֵׁב אֵיּוֹם וְיַחֲפֹשׂ כְּעֻשָּׁה כָּל יוֹם
וְיוֹמֵי קְבָרִים מִזֹּל שׁוֹפֵר מִתְעוֹדְדִים וּמִמְּשַׁפֵּט מִתְחַבְּרִים
יְשֻׁעַת כָּל אֶרֶם וְגַם כָּל מַעֲבָרֵם רְשׁוּמִים וְחֲתוּמִים בְּיָדִם"
תְּנַשְּׁיהָ לָךְ

שׁוֹפֵט שְׁחוֹמֵי יַעַשׁ וְכִבְעָלֵינוּ אַל יַעַשׁ וְאַל יְשַׁפְּטֵנוּ בְּכַעַס"
שְׁחַר אֵין לְמַעֲנוֹ בְּוֹאוּ וְנַחֲלֶה פָּנָיו וְנִזְכִּיר צִדְקַת אֲמוּנָיו
נְחֻמָּה אֵין לָנוּ אִם פְּרוֹעַ מְעַלֵּינוּ תְּרִיבֵנוּ אֲרוֹנֵנוּ
וְעַשֵּׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ תְּרַחֲמֵנוּ בְּיוֹם זַעְמֶךָ וְחוּסָה עַל עַמֶּךָ
תְּנַשְּׁיהָ לָךְ

אחינו

ואתי אכותינו הבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם
כי אין אנו עזי פנים וקשי עורף
לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו
אבל אנחנו חטאנו אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי
העוינו והרשענו זדנו חמסנו טפלנו שקר יעצנו רע כזבנו לעג
מרדנו נאצנו סררנו עוינו פשענו צררנו קשינו עורף רשענו
שחתנו תעבנו תעינו תעתענו סרנו ממצותיך וממשפטיך
הטובים ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
עשית ואנחנו הרשענו

אמרתי

לפושעים אכזיה פטעים
שובה ישראל

בשתנו וכלמתנו במעשינו הרעים ואיך נטוב
גדתי נאולי גישו אלי שובו שובבים
דפית מעגלי ריחה מעלי ואליך נשובה

ס

הלא כמחשבה הורית תשובה שובה ישראל
וכאגט לחקשיבה והרגלתנו משובה ואיך נטוב
זכות קדמונים זכרתי לאמונים שובו שובבים
חפשינו כארמונם חוקר טמונים ואליך נשובה

ס

טורח ועסים טרדתי מעמים שובה ישראל
יקשיבו עכסים יחתונו עמביעים ואיך נטוב
כליסת אנחה כעב נסחה שובו שובבים
לנפשנו שמיחה להתחילנו שמחה ואליך נשובה

מְהֵרָ֣ה יֵשַׁ֔ע מְעַ֥ט יֵשַׁ֖ע שׁוּבָ֣ה יִשְׂרָאֵ֑ל
נִמְהָ֥ר יָרֵ֖שַׁע נַרְחִ֥יקוּ מִיֵּשַׁ֛ע וְאֵ֥יךְ נָשׁ֖וּב
מִי֙ אֱלִישָׁ֔ע סוֹטִ֥ינֵיכֶ֖ם אֲכַפּ֑וּשׁ שׁוּבִ֥י שׁוֹבָבִ֖ים
עַמְּךָ֥ תַחְפּ֖וֹשׁ עֲוֹנוֹתֵ֥ינוּ תְכַפּ֑וּשׁ וְאֵלַ֖יִךְ נָשׁוּבָֽה

פ

עֵ֣ינִי לְעָרְעָ֔ר פָּתַ֥חְתִּי שַׁעַ֖ר שׁוּבָ֣ה יִשְׂרָאֵ֑ל
עֵצָ֥תִי נְכוֹעָ֖ר צָרַ֥רְתִּנִי מִטְּעָ֑ר וְאֵ֥יךְ נָשׁ֖וּב
נַפְלִ֥י שׁוּעָ֖ה קָרָ֥בְתִּי יְשׁוּעָ֑ה שׁוּבִ֥י שׁוֹבָבִ֖ים
וְחֻקְנוּ מֵרִשְׁעָ֔ה רוֹכֵ֥ב שְׁבָעָ֖ה וְאֵלַ֖יִךְ נָשׁוּבָֽה

ס

שֵׁ֣מֶן אֶפְעָ֔ל שִׁלַּ֥חְתָּנִי אֶפְעֹ֖ל שׁוּבָ֣ה יִשְׂרָאֵ֑ל
שְׁחָתָ֥נוּ לְמֵעֵ֖ל שָׁבַ֥רְנוּ עֹ֑ל וְאֵ֥יךְ נָשׁ֖וּב
תְּעֵ֥לֶּה מֵחֵ֖פֶר תִּזָּחֵ֥קְנָה בַּסֵּ֑פֶר שׁוּבִ֥י שׁוֹבָבִ֖ים
תַּמְאֲנוּ סֵ֔פֶר תִּבָּלַ֥ח וְתֵעָבֵֽר וְאֵלַ֖יִךְ נָשׁוּבָֽה

פְּתֹ֣ב בִּדְבָרִ֔י קַרְשֵׁ֖ךְ הֲשִׁיבֵ֑נִי יְיָ֛ אֵלֶ֖יךָ וְנָשׁוּבָֽה
חַדֵּ֥שׁ יָמֵ֖ינוּ כְּקֶֽדֶם

יוֹם אַמִּ֣ין זֶ֔ה לְאוֹהֲבֵ֖י אֲמָרִֽים
שׁוּבִ֥י שׁוֹבָבִֽים

יוֹם צָהֳרַ֔יִם זֶ֔ה לְעֵרֶךְ עֵ֖ת אֵ֑ל שׁוּבָ֥ה יִשְׂרָאֵֽל
מֵ֚לֶךְ הַיּוֹשֵׁ֣ב יִשְׂחָ֔ק שׁוּבִ֥י שׁוֹבָבִ֖ים שׁוּבָ֥ה יִשְׂרָאֵֽל
הַפֵּ֥ה לְמִיעֵ֖ט נְגִי֑ישׁ שִׁמְעֵ֥ר יִשְׂרָאֵֽל

יוֹם עָרֹ֔ול זֶ֔ה לְגֹאֵ֖ל גְּאוּלִֽים שׁוּבִ֥י שׁוֹבָבִֽים
יוֹם דִּגֹּ֔ול זֶ֔ה לְוֹרְשׁ֖וֹ הָאֵ֑ל שׁוּבָ֥ה יִשְׂרָאֵֽל
מֵ֚לֶךְ הַיְרֵאִ֣ים

יוֹם חָרֹ֔ור זֶ֔ה לְחוֹזְבֵ֖י סְתָמִֽים שׁוּבִ֥י שׁוֹבָבִֽים
יוֹם וַעַ֔ר זֶ֔ה לְוֹרְאֵ֖י וְגוֹאֵֽל שׁוּבָ֥ה יִשְׂרָאֵֽל
מֵ֚לֶךְ הַיְרֵאִ֣ים

יום זכאי זה לזכות פתגים שובו שובנ
יום חרות זה לחרוש כליות ולב שובה ישרא
מל הירח
יום טהור זה לטהר טהורים שובו שובנ
יום יחיד זה ליורעי וא שובה ישרא
מל הירח
יום כפור זה לכפר חטאים שובו שובנ
יום לברית זה ללמד יושר שובה ישרא
מל הירח
יום מחסה זה למחול פשעים שובו שובנ
יום נאמן זה לנוקם ונוטר שובה ישרא
מל הירח
יום ששון זה לשמחת סגולים שובה שובנ
יום ענוה זה לעם אשר יחל שובה ישרא
מל הירח
יום פאר זה לפקוד פרזים שובו שובנ
יום נהלה זה לינעקי פני א שובה ישרא
מל הירח
יום קריב זה לקרב רחוקים שובו שובנ
יום רצון זה לרפות מחילה שובה ישרא
מל הירח
יום שלום זה לשואלי שלומים שובו שובנ
יום תמים זה להשובת זה שובה ישרא
מל הירח
בכתוב על יד נביאך שיבה ישרא עד אין קיץ
כשלת בעוניך ונאמרי אשר תשובכם וכבי

ושובו יי׳ ותמרו יי׳ כל השוחד עון וקח טוב ל
ותשלמה פרים שפתינו "

" פתיחים "

יום אתא לכפר פשעי ישנה " היום ביאתו אחת בשנה :
בכתוב בתורתך והיתה זאת לכם לחקת עולם
לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה
ויעש כאשר צוה יי׳ את משה "

יום נשתנו בתעלה לעכור : היום הפיינו אם תשכור מי יעמוד :
כאמור בדברי קדשך מה שנגזרת תשמיד יי׳
מי יעמוד "

יום הגיגנו ואזין ותבין " היום ודויינו שמע ועונינו תלבין : ל
בכתוב על יד נביאך " לכו נא ונוכחה יאמר יי׳
אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו ואם
יאדימו כתולע כצמר יהיו "

יום זה נתנה תורה לענו : היום חטר חנן סלח נא לעון העם
הזה כחסדיך "
כבתוב בתורתך סלח נא לעון העם הזה כגדל
חסדך וכאשר נשאת לעם הזה מצרים ושם
תנה : ושם נאמר ויאמר יי׳ סלחתי כדבריך : ש
במעבר כבוד שמך המרכב לנו ממזל וסולרת
למשענך סלח נא "

יום שחרית תתה לעמך " היום יודע כי סליחה עמך : ב
כמתוב בדברי קדשך כי עמך הסליחה למען תורא
יום מה אין כמל הימים " היום למחות פשעינו כעבי ענן
כרומים "

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ מָחִיתִי כָּעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן
חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃

יוֹם כְּלוֹל עֹנֶג זָכוֹר וְלֹא נִשָּׁכֵחַ הַיּוֹם נִצַּבְתָּ וְקָרָאתָ בְּשֵׁם מ״ש
כַּכָּתוּב מְחֻלָּתֵךְ נִירַד יְיָ כְּמֶטֶר יִזְכֶּה עָשׂוּ כָּל
נִיקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וְשֵׁם עֻזָּאל "וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו ~
נִיקְרָא יְיָ יְיָ רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וֶאֱמֶת "
בְּמִבְטָח כְּבוֹד שִׁמְךָ הַמְיֻחָד לָנוּ רַחוּם וְחַנּוּן לְמִשְׁנַאי
רַחַם נָא "

יוֹם סְלִיחָה שִׁמְךָ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל "הַיּוֹם עֲבֹר חֶסְרֵי לָבֵן לָךְ אָיוֹר
כַּכָּתוּב כִּדְבָרְךָ קָדְשֶׁךָ יִתֵּל יִשְׂרָאֵל וְלֵךְ פִּי עַם יְיָ
הַחְסֵר וְהַרְבֵּה שְׁמוֹ פְּרוֹת "

יוֹם פְּשָׁעֵינוּ כִּלֵּב יָם תְּכַבְּשֵׁנוּ "הַיּוֹם עָרֵיךְ חָפֵשׂ וְחִטְאָ לֹא יִמָּצֵא
כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ בִּימִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם
יְיָ יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטֹּאת
יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאנָה כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר
יוֹם קְבוּעַת לְנוּ תַּחֲנוּנִים לְכַפֵּר הַיּוֹם רִשְׁעֵנוּ בְּיוֹם זֶה יְכַפֵּר
כַּכָּתוּב אֶת עֲוֹנְכֶם כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃
יוֹם שׁוּעַת כָּאִישׁ חֲמוּדוֹת אַבְטִיא הַיּוֹם תַּחֲנוּנֵינוּ שְׁמַע וְאָזְנְךָ
כַּכָּתוּב כִּדְבָרְךָ קָדְשֶׁךָ הָעָה וְלֹא שִׁמְעוֹתֵינוּ וְהַעֵר מִשְׁכַּן עָרְיָ
שִׁמְךָ עָלֵינוּ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ וְרַחֲמֵנוּ מַפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים יְיָ שִׁמְעָה
יְיָ סְלָחָה יְיָ הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ
כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ בְּמִבְטָח

בְּמוֹ שֶׁמָּךְ הַמְּרוּמָה לָנוּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה לְמַעַנְךָ שְׁמֹעַ
עַמּוֹ וְתִפְלָתֵנוּ ׃

אַהֲלֵלָךְ

בְּקוֹל רָם מָגֵן אַבְרָהָם

מִי לְךָ כָּמוֹךָ

נוֹרָךְ מְמַתִּים	מְחַיֶּה הַמֵּתִים	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
נֶחְלָךְ אֲדֵרוּשׁ	הָאֵל הַקָּדוֹשׁ	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
וְיוֹשׁ אִמְרֵי רֵעַת	חוֹנֵן הַדַּעַת	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
וְאוֹמֵר שׁוּבָה	הָרוֹאֶה בִּתְשׁוּבָה	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
וּמוֹחֵל וְסוֹלֵחַ	הַמְּרוּבֶּה לִסְלוֹחַ	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
זֵךְ וּמִתְהַלֵּל	גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
חוֹנֵשׁ וּמַכֶּלֶה	רוֹפֵא חוֹלִי	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
טוֹב יָמִים וּשְׁנִים	מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
יְהֹלִישְׂרָאֵל	מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
מֵנִן כֵּס מִשְׁפָּט	הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
לְךָ לְבַדְּךָ מִיחֲדִים	מַכְנִיעַ זֵדִים	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
מְרֵנִי וְסַקִּים	מִבְטָח לַעֲדִיקִים	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
נוֹתֵן אוֹר יוֹמִים	אָהֵי דָוִד וּבוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
סֶלָה לְנַרְגְּלָה	שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
עֵין אֲמוּנוֹת	סוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹת	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
עֵט תְּפִלָּה יְמַלֵּל	לְבִיקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
עֲשֵׂה נָא כְּמַאֲבוֹד	שְׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
קוֹל רִנָּה וְתוֹדוֹת	הַשּׁוֹב לְךָ לְהוֹדוֹת	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
רָם עֶרֶךְ הַמּוֹנִי	פָּאֲמוּר יְבָרֶכְךָ	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
שָׁלוֹם יָשִׂים בְּמַחֲנֵי	פְּנֵי יִשָּׂא	מִי לְךָ כָּמוֹךָ
הָרוֹשׁ עָלֵינוּ שָׁלוֹם	הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם	מִי לְךָ כָּמוֹךָ

תבוא ברכה עליכם ונאמר תפלה עליכם מי שענך
כתוב על יד נביאך מי כמוך נושא עון
ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק
לשר לעד כי חפץ חסד הוא ישוב ירחמנו יכבוש
עונותינו והשליך במצולות ים כל
חטאתינו כל חטאתינו וכל חטאתם עמך
בית ישראל ממחום ומשר לא יקבר ולא יפקדו
ולא יעלו על לב משעבה ועבר שולם תתן
אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
לאבותינו מימי קדם

כי אתה

סולחן לישראל מן העולם ומוחלן לשמך
ישורין בכל דור ודור ודברך אמת
וקיים לעד וכפלעדיך אין לנו מלך
מוחל וסולח אלא אתה כאמי מלך מוחל וסולח לעונותינו
ולעונות עמו ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך
על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפורים

רצה

יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה ושא
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם
מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים
ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום ויום עמנו ועל נפלאותיך

וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים השוב כי לא כל
חמיך הפרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קוינו לך׳ לא
תלמדנו יי אלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנו׳

זכור רחמיך וכבוש את כעסך מלה דבר וחרב
ורעב ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלה
מעלינו ומעל כל בני בריתך׳ על פלם יעצרך ויתרומם שמך
מלפנו תמיד׳ כל החיים יודוך סלה ויהללו לשמך השוב
באמת׳

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך׳ ואי השוב ~
שמך ולך נאה להודות״

ויאמר

להיינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת
במורה הסהובה על ידי משה עבדך הכתובה מפי
אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור׳ יברכך
יי וישמרך׳ יאר יי פניו אליך ויחנך׳ ישא יי פניו
אליך וישם לך שלום׳

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור
פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבה
וחסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום ושוב יהיה
טוב לברך את כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה
בשלומך׳

בספר חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה
ונחמה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך
כעמך ישראל לחיים ולשלום״ ואי המברך

את עמו ישראל בשלום

ואומר החזן

אבינו

מלכנו חטאנו לפניך

אמ אין לנו מלך אלא אתה

אמ עשה עמנו למען שמך

אמ בטל מעלינו גזרות קשות

אמ חדש עלינו בשורות טובות

אמ חדש עלינו שנה טובה

אמ פטל מחשכות שונאינו

אמ הפר עצת אויבינו

אמ שלח רפואה שלמה לחולי עמך

אמ יעזר מגפה מנחלתך

אמ כלה רעב וחרב ורעב שבי ומשחית והסגה מבני בריתך

אמ זכור כי עפר אנחנו

אמ קרע רוע גזר דיננו

אמ מחוק שטר חובותינו

אמ סלח ומחול לעוונותינו

אמ מחה והעבר פשעינו וחטאתיך מנגד עיניך

אמ החזירנו תשובה שלמה לפניך

אמ אל תשיבנו ריקם מלפניך

אמ זכרנו בזכרון טוב לפניך

אמ כתבנו בספר החיים

אמ כתבנו בספר זכיות

אמ כתבנו בספר ישועות ונחמות

אמ כתבנו בספר פרנסה וכלכלה

אמ כתבנו בספר סליחה ומחילה וכפרה

אמן הַעֲמֵד לָנוּ יְשׁוּעָה מַהֵר׃
אמן שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְחוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ׃
אמן קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ׃
אמן עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעֲנֵינוּ׃
אמן עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא׃
אמן עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְרַחֵם
עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

וחתן קדיש בשתי ותלתין כוס ושתי
מי כמוך ולמה שתין יקרין שזה כמו שתיה
וחתי חיוב ובשתי קדין שכנה׃

קריאת התורה לשחרית צום כפור

וידבר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן בְּקָרְבָתָם
לִפְנֵי יְיָ וַיָּמֻתוּ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל
אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל יָבֹא בְכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ׃
מִבַּית לַפָּרֹכֶת אֶל פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי ~
בֶּעָנָן אֵרָאֶה עַל הַכַּפֹּרֶת׃ בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ בְּפַר בֶּן ׃
בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה׃ כְּתֹנֶת בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי בַד
יִהְיוּ עַל בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף בִּגְדֵי קֹדֶשׁ
הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת בְּשָׂרוֹ וּלְבָשָׁם׃ וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח
שְׁנֵי שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה׃ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן
אֶת פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ׃ וְלָקַח אֶת
שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְיָ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְנָתַן
אַהֲרֹן עַל שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים גֹּרָלוֹת גּוֹרָל אֶחָד לַיְיָ וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל׃

וחקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל לי"י ועשה
חטאת: והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפ
י"י לשלח אותו לעזאזל המדברה: והקריב אהרן את פר החט
אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר
ונתן מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני י"י ומלא
חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ונתן את ה
הקטרת על האש לפני י"י וכסה ענן הקטרת את הכפרת אש
על העדות ולא ימות: ולקח מדם הפר והזה באצבעו על
פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם
באצבעו: ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את
דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפ
והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על הקדש מטמ
בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מוע
השכן אתם בתוך טמאתם: וכל אדם לא יהיה באהל מוע
בבואו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד
כל קהל ישראל: ויצא אל המזבח אשר לפני י"י וכפר על
ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סב
והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו
מטמאות בני ישראל: וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מוע
ואת המזבח והקריב את השעיר החי: וסמך אהרן את שת
ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונות בני
ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אותם על ר
ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה: ונשא השעי
עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במד
ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש
בבואו אל הקדש והפקם שם: ורחץ את בשרו במים

איש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עולתו ואת עולת העם
ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה׃ ו
והשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים
ואחרי כן יבא אל המחנה׃ ז ואת פר החטאת ואת שעיר
החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ ח
למחנה ושרפו באש את עורתם ואת בשרם ואת פרשם׃ ט
והשרף אותם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבא
אל המחנה׃ י והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור
לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח
והגר הגר בתוככם׃ יא כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו׃ יב שבת שבתון הוא לכם
ועניתם את נפשתיכם חקת עולם׃ יג וכפר הכהן אשר ימשח
אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי
הבד בגדי הקדש׃ יד וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד
ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר׃ טו והיתה
זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם
אחת בשנה ויעש כאשר צוה יי את משה׃

ויאמר יי אל משה לאמר׃ דבר
אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר
צוה יי לאמר׃ ג איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או
כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה׃ ד ואל פתח
אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליי לפני משכן יי דם
יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו׃ ה
למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על
פני השדה והביאום ליי אל פתח אהל מועד וזבחו זבחי
שלמים ליי אותם׃ ו וזרק הכהן את הדם על מזבח יי פתח

אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחוח לי"י ולא יזבח
עוד את זבחיהם לשעירים אשר הם זונים אחריהם חקת
תהיה זאת להם לדורותם ואליהם תאמר איש איש מבית
ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עולה או זבח
ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו לי"י ונכרת האי
ההוא מעמיו ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם
אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האוכלת את הדם והכר
אותה מקרב עמה כי נפש הבשר בדם היא ואני נתתיו לכם
על המזבח לכפר על נפשותיכם כי הדם הוא בנפש יכפר
על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם
הגר בתוכם לא יאכל דם ואיש איש מבני ישראל ומן
הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך
את דמו וכסהו בעפר כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא
ואומר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל
בשר דמו הוא כל אוכליו יכרת וכל נפש אשר תאכל נבלה
וטרפה באזרח ובגר וכבסו בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב וטהר ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו

ויום הכיפורים קדוש עד למעלה ומפטיר קורין בספר שני
נפשות מניחם ומשמיר לחדש השביעי וגו' היא "

ובעשור

לחדש השביעי הזה מקרא קדש
לכם ועניתם את נפשותיכם כל
לא תעשו והקרבתם עולה לי"י
ניחוח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימים ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים
ושני עשרונים לאיל האחד עשרון עשרון לכבש האחד

ושבעת הכבשים שעיר עזים אחד לחטאת מלבד חטאת
הכפרים ועולת התמיד ומנחתה ונסכיהם׃

חפטרה ליום כפור משנה

אמר סולו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך
עמי׃ כה אמר רם ונשא
שוכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכן
את דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נרצצים׃
לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעטוף
ונשמות אני עשיתי׃ בעון בצעו קצפתי ואכנהו הסתר ואקצף
וילך שובב בדרך לבו׃ דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם
נחומים לו ולאבליו׃ בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק
ולקרוב אמר יי ורפאתיו׃ והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל
ושלחו מימיו רפש וטיט׃ אין שלום אמר אלהי לרשעים׃
קרא בגרון אל תחשוך כשופר
הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם׃ ואותי יום
ים ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט
אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי צדק קרבת אלהים יחפצון׃
למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום עצמכם
תמצאו חפץ וכל עציבכם תנגשו׃ הן לריב ומצה תצומו ולהכות
אגרוף רשע׃ לא תצומו כיום להשמיע במרום קולכם׃ הכזה יהיה
צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכוף כאגמון ראשו ושק
ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליי׃ הלא זה צום אבחרהו
פתח חרצבות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים

וכל כוטה תנתקו׃ חלא פרוש לרעב לחמך
ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערום וכסיתו ומבשרך לא
תתעלם׃ אז יבקע כשחר אורך וארוכתך מהרה תצמיח והלך
לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך׃ אז תקרא ויי יענה תשוע
ויאמר הנני אם תסיר מתוכך כוטה שלח אצבע ודבר און׃
והפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך אורך
ואפלתך כצהרים׃ ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות
נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר
יכזבו מימיו׃ ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור ודור
תקומם וקורא לך גודר פרץ משובב נתיבות לשבת׃
אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך
ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יי מכבד וכבדתו׃
מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר׃ אז תתענג על
יי והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך
כי פי יי דבר׃ ובא לציון גואל ולשבי
ביעקב נאם יי ואני זאת בריתי אותם אמר יי רוחי אשר
עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך
ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד עולם׃

ומלכו ה׳ עכשיו שמו קדוש ישראל׃

מכאן ערכה תחינתא של הפטורה וחוזר על הקורא
וחותם מקדש ישראל ויום הכפורים וחם יחל שבת ומטר
של שבת׃ ויחל החזן מן מי שברך׃ ואחר חזרת
השץ׃ יהללו אחת שם יי וחזרו סוף למקומו׃ ואומר
החזן קדיש עד לעלמי ואילאזין בלחש כלם

ואומר

מוסף ליום כפור

ה׳ שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך׃

גבורות אתה יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזוכר
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר
החיים למענך אל חי גואל עוזר ומושיע
ומגן בא׳ מגן אברהם׃

אתה גבור לעולם יי׳ מחיה מתים אתה רב להושיע
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
תומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים
אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח לנו ישועה בקרוב

מי כמוך אב הרחמים זכור יצוריך ברחמים
למען חיים וכחיה ונאמן אתה להחיות מתים׃
בא׳ מחיה המתים׃

קדוש ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך
נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי א׳ מלך גדול וקדוש אתה׃

ברכת כהנים תן פחדך יי׳ אלהינו על כל מעשיך ואימתך
על כל מה שבראת ויראוך כל המעשים
וישתחוו לפניך כל הברואים׃ ויעשו כלם אגודה אחת

לעשות רצונך כלבב שלם כמה שידענו יי אלהינו שהשלשן
לפניך עוז וגבורה מכינך ושמך נורא על כל מה שנראה

וכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך ותקוה טובה
לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה
לארצך ששון לעירך וצמיחות קרן לדוד עבדך וערוכת
לבן ישי משיחך במהרה בימינו
ואז צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלזו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפוץ פיה וכל הרשעה כלה
כעשן תכלה כי תעביר ממרי עצבי
יי לבדך על כל מעשיך על ירושלם עירך ועל ציון משכן
כבודך כבתוב בדברי קדשך ימלוך יי לעולם אלהיך ציון
לדור ודור הללויה וכתוב ויקבה יי צבאות במשפט והא
הקדוש נקדש בצדקה בארי המלך הקדוש

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והנורא
והטרא עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה
את יום השבת הזה ואת יום הכפורים הזה למחילה
למחה מקדש
לסליחה ולמחילה ולכפרה על כל עונותינו ונקרא קדש זכר
ליציאת מצרים

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ורחקנו מעל
אדמתנו ואין אנו יכולין לעשות חוקיך
בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני
היד שנשתלחה במקדשך ובכן יהי רצון מלפניך אלהינו

מלך ישקב שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים
וכטהו מהרה ותגדל כבודו בימינו
אבינו מלכנו אלהינו ואלהי אבותינו גלה כבוד
מלכותך ומלוך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי
וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ
והביאנו יי אלהינו לציון עירך ברנה
ולירושלם בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך
את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן
ומוסף יום השבת הזה

ומוסף יום הכפורים הזה [illegible] לפניך באהבה כמצות
רצונך כמה שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי
כבודך כאמור

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת שבת בשבתו על
עולת התמיד ונסכה

ובעשור

לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה
לכם ועניתם את נפשותיכם כל מלאכה
תעשו והקרבתם עולה ליי ריח ניחוח פר בן בקר אחד איל
אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם ומנחתם
ונסכיהם כמדבר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל
ועשרון לכבש ויין כנסכו וישעיר לכפר ושני תמידין כהלכתן

שמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדש
שבעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רוצית בו
וקדשתו תמדת ימים מנחו קרמת זכר למעשה בראשית

אלהינו

ואלהי אבותינו מחול לעונותינו ביום הכפורים
הזה כפה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד

עיניך כאמור אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך
לא אזכור ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך
שובה אלי כי גאלתיך ונאמר כי ביום הזה יכפר עליכם
לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו׃

כי אתה סלחן לישראל מן השמים
ומוחלן לשבטי ישורון בכל דור ודור ודברך אמת וקיים
לעד וכפלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה׃
ותרצה לפניך את תפלת עמוסיך כתמידי יום
וכקרבנות מוספין כאי מלך מוחל וסולח לעוטתינו
ולעוונות עמו ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה
מלך על כל הארץ מקדש השבתי ישראל ויום הכפורים׃

רצה

יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעו
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך ותחזינה עינינו בשובך לציון
ולירושלם עירך ברחמים כמאז כאי המחזיר בחמיו
שכינתו לציון׃

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו על חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקדות לך ועל נסיך שבכל יום ויום עמנו
ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך מעולם
קויינו לך לא הכלמתנו יי אלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת
פניך ממנו׃

זכור

רחמיך וכבוש את כעסך כלה דבר וחרב

ורע ושכי ומשחית ומגפה וכל מחלה מעלינו ומעל כל
נו בריתך על כלם יתפרך ויתרומם
שמך מלכנו תמיד כל החיים יודוך סלה ויהללו לשמך
הטוב באמת
וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך ׳ נאמי הטוב
שמך ולך נאה להודות ׳
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד
באור פנך כי באור פנך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבה
וחסד צדקה וברכה וישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב
יהיה בעינך לברך את כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל
שעה בשלומך ׳
בספר חיים ברכה ושלום פרנסה טובה
וישועה ונחמה חן וחסד נזכר ונכתב
לפניך אנו וכל עמך ישראל לחיים ולשלום ׳ נאמי
המברך את עמו ישראל בשלום
אלהינו ואלהי אבותינו תבוא לפניך תפלתנו ואל
תתעלם מתחנתנו שאין אנו עזי פנים
וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו ׳

אבל אנחנו חטאנו אשמנו בגדנו גזלנו
דברנו דופי העוינו והרשענו זדנו
חמסנו טפלנו שקר יעצנו רע כזבנו לצנו מרדנו נאצנו
סרנו עוינו פשענו צררנו קשינו ערף רשענו שחתנו
תעבנו תעינו תעתענו סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים

וְלֹא שָׁוָה לָנוּ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמָה נְסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חָי אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בֶטֶן וְכוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב אֵין כָּל דָּבָר נַעֲלָם מִמֶּךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ יְהִי רָצוֹן כְּלְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּסְלַח וְתִמְחוֹל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וְתְכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּכְלִי דַּעַת

עַז שֶׁל בְּגָלוּי
עַז שֶׁל בְּהֶרְהוּר הַלֵּב
עַז שֶׁל בְּזָדוֹן
עַז שֶׁל בְּטוּמְאַת שִׂפְתַיִם
עַז שֶׁל בְּיוֹדְעִים
עַז שֶׁל בְּחֹמֶשׁ וּבְכִזָּב
עַז שֶׁל בְּמִרְאִית הָעַיִן
עַז שֶׁל בְּשִׁיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ
עַז שֶׁל בְּפִתְחוֹן פֶּה
עַז שֶׁל בְּקִפְיצַת יָד
עַז שֶׁל בְּשִׁגְגָה

עַל חֵרְדַּת וּבְכִרְמָיָה
עַז שֶׁל בְּדוּי פֶּה
עַז שֶׁל בְּחֹזֶק יָד
עַז שֶׁל בְּיֵצֶר הָרַע
עַז שֶׁל בְּלֹא יוֹדְעִים
עַז שֶׁל בִּלְשׁוֹן הָרַע
עַז שֶׁל בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית
עַז שֶׁל בְּעֵינַיִם רָמוֹת
עַז שֶׁל בְּמַעֲרֵי רַגְלַיִם
עַז שֶׁל בְּרִיצָה
עַז שֶׁל בְּתִמָּהוֹן לְבָב

עַל חֵטְאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עָלֵיהֶם אֲשָׁם

עַז שֶׁחָטָא קָרְבַּן עוֹלָה וְיוֹרֵד
עַז שֶׁחָטָא וְחַטָּאת קִבּוּעַ
עַז שֶׁחָטָא עוֹלַת

עח שחיע מיתה בידי שמים
עח שחיע :מלקות ארבעים
עח שחיע כרת
עח שחיע ארבע מיתות בית דין

מיתה בידי שמים וכרת בידי שמים ארבע מיתות בית דין סג־
נולה שרפה הרג וחנק ומלקות ארבעים מיות עשה ומיות
לא תעשה בין שיש בה קום ועשה בין שאין בה קום ועשה
בין שגלויים לנו בין שאינם גלוים לנו הגלוים לנו כבר אמרנו
למען ושאינם גלוים לנו כבר לפעך גלויים וידועים כדבר־
שאמר הנסתרות לי״י אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם
לעשות את כל דברי התורה הזאת

יהי לרצון ממך פי והגיון לבי לפניך י״י צורי וגואלי
עשה שלום
המקדיש החזן ושליח ציבור קדיש

ברוך אתה י״י אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון קונה שמים וארץ

מסוד חכמים וגבונים מלמד דעת מבינים
אפתח פי בתחנונים לחלות פני
יוצן כעונים

יוצן לחלי

אשיון כמעש אזרח : ביצדקו לצדקי תזרח
נשתו אליך כמדרח : ידריך לשמור זרח
והלך לאורך ויבא
ואשון כעצת לבבו
זמן שכל ותעבו
חשיך מסובל ואהבו

טועים מעקומים השוה ידיעם פתח התשובה
כיון בלב ובמחשבה ישאבא בעלך לישבה
מובאו כעבר הנהר נשיאה הכהיקה ותונחר
שאת זמר ותומהר ישגעת לגור בה מהר
פלטתו מאור כשדים עצת ושגבתו בשדים
קבעתו בכרור יסודים ראשון לאבות חסידים
שובבני בצדקו נלי לסור שוע לעובדיך בכן אאסור
תושיע נלי מחסור תכפר למתענים בעשור

כתוב ובשער לתרש השביעי הזה מקרא
קדש יהיה לכם ושבתם את עשותכם כל
מלאכה לא תעשו: ונעמר זכר למעשה
ליבתך וליישרל עבדיך ומשר עשה עמהם לחס
בך ורחם ומליהם ורבה את זרעכם ככוכבי ז
השמים וכל הארץ הזאת ומשר ואמרתה ותקן
לזרעכם ונתלו לעולם

לעולם יסלח ויכפר: חטאיט מכתוב נמחר
נועדנו ודוי עלי פשעינו לכפר: נמצא
פנ מגן סליחה וכופר

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר
החיים למענך אל חי גואל עוזר ומוש
ומגן " בעי מגן אברהם

אתה גבור לעולם " מחיה מתים אתה רב
להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מ
מרחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורי
וקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו ישועה סלה

תמה כלות שרה · שעשועת בהרין לעדנה ·
רחמה העוצרה עודנה · קנות בן נתעדנה ·
עד פנך חלת פקדתה וחרה ללת
על פל בטת נתעלת סויסה להניק בניהם ולא נכלת
עיתֵ אב לכוחנו בו מוריה העלהו להקריבו ·
גא איחר לקרבו כאשר נתפקד בו ·
יחדו נהוהלכם שניהם טוב לך נשאו עיניהם ·
חטא אם חוייבו בניהם זכור וסלח למעניהם ·
והנן שאר בפשטה החזיק אב בחרב לשחטהו
ומע אראלים נהגלו לשחשהו · גש כפרו איל וישחשהו ·
בניהם מחיות דת מקיים בחטאם יהיו חטאיהו מתכפרים ·
אותם היום יחשבו מספרים · אז ירצו זכרונת
פרים פיום זמפורים ·
בפתוב והקרבתם עולה לה׳ ריח ניחוח פר־
בן בקר ואיל מכר כבשים בני שנה־
שבעה תמימים יהיו לכם · ונאמר ט ידעתי
למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו
ושמרו דרך ה׳ לעשות צדקה ומשפט למען
הביא ה׳ על אברהם את אשר דבר עליו ·
ונאמר זכור לעבדיך לאברהם ליצחק ולישראל
אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל־
תשעתו ·

זשאתו היום תעביר · רחום חסדך עלינו להגביר
הודך מגלגל ומעביר · נחנו נאמתך
בטל להסביר

ו׳ בניך אב הרחמים זכור יצורך ברחמים־

מֵמִית וּמְחַיֶּה וְאַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים בַּאי מְחַיֶּה
הַמֵּתִים

קְדוּשָׁה אֵין תֵּם לְיִשֵּׁב תְּהִלּוֹתָיו אַתָּה יוֹשֵׁב
בַּעֲבוּרוֹ חִשָּׁא עַמְּנוּ אַל תַּחְשֹׁב שׁוֹעֲנוּ
אַתָּה תַּקְשִׁיב

גְּוִיּוֹ כְּמִילַת הַפְּרִית רֵישׁוֹם נִמְצָא כִּבְרִית
דְּגָלָיו שִׁית לְשַׁאֲרִית קַיֵּם לְתִקְוָה וְאַחֲרִית
הַעֲבֹת סֶלַע עָלָיו עָפוֹת בְּיוֹדְרָיו וְעָלָיו
וְהָעוֹלִים הָיוּ דְגָלָיו פּוֹשְׁעִים חֵז יוֹרְדִים מֵעָלָיו
זִיו תּוֹאֲרוֹ חֻקַּקְתָּ בְּכִסְאֲךָ עָמוּם עַל גַּבֵּי טְשָׁאוֹת פִּסְגָּן
חֲשָׁאֵינִי הָיוֹם בְּנַשְׁאֲךָ סַלְסוּל קְדֻשָּׁתוֹ אֲעָרִיץ בְּ
לְנַשְׁאֲךָ

טַבַּעְתָּ שִׁמְךָ בְּשִׁמּוֹ נוֹהֵג עֲשׂוֹת חֶסֶד כִּי הָאֲשִׁימוּ
יוֹשְׁעוּ יְחִידִים בְּשֵׁם הַגְּלוּל בְּשִׁמּוֹ מְכוּנִים יִשְׂרָאֵל נִשְׁ
כְּהַבְשָׁלַם נְחִשָּׁא וְעָן כְּעֹפֶר יִמְצָאוּ בְּעִנּוּי רַעֲנָן
לְאוֹמְרֵי סֶלַח נָא לְעָוֹן לָהֶם רְחוּם יְכַפֵּר עָוֹן נִשְׁ

פְּתַח וְהֵמֵּר וְתֵתֵּם יַבְתֵּר שָׁק וְלֹא יִשְׁתִּית וְהַרְבֵּה
לְהָשִׁיב וְאַבֵּד וְלֹא יָמִיר כָּל תַּשְׁחֵת וְנִגְמַר לָכֵן טֵה
וְאָמַר יְיָ וְלֹא בְּיִת יַעֲקֹב וְאָשַׁר בָּרָה וְתֵת וְנִבְרְכֵם
לֹא תַּכֶּה יִכּוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא שַׁבָּה שַׁבָּת יִתְרוֹ טֵ
בְּרַחֲמֶיהָ יְלִידִיו מְבַשְּׂרֵי בְּחֶרְבִּי יְקַדֵּישׁוּ שְׁמִי
וְהִקְדִּישׁוּ אֶת יְיָ יַעֲקֹב וְאֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁ
יִשְׂרֵ״כָּ וְנֶאֱמַר יִמְלֹךְ יָהּ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אָמֵן

אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי אֱלֹהַי בְּצֶדֶק הוֹצֵא דִינִי
מִפְעַסְקִים קְרָאתִיךָ יְיָ
נָךְ נָטְחָתִי כְּהוֹחֵן לִי בַּל תִּפֶּן בְּיוֹקֵשׁ עִקּוּלִי
בְּקָרְאִי יְיָ שְׁמַעָה נְקוֹלִי
וְסַל בְּעָלֵי תְּשׁוּבוֹת גָּשִׁים לְחַנְּנֵךְ בְּכָל מוֹשָׁבוֹת
גְּעוֹתָם תַּהֲיֶינָה אָזְנֶיךָ קְשׁוּבוֹת
יִפְרוּ וְיִסְלַח חַטָּאֵינוּ נָעַר נָקִשׁ הַפְחֵטִיאֵנוּ
כּוֹפֵר הַמְיַיאֵנוּ נָא וְחַטָּאֵנוּ
קְרוֹשׁ
וְיִרְכֶּךָ לְיַיכּוֹר הוֹרֵנוּ יְיָ הַפְקִידִי חֵצֶרֶךָ לְשַׁפּוֹךְ חִנּוּנַי
וְיַרְכֶּךָ לְהַקְשִׁיב קוֹל תַּחֲנוּנַי
הַדְרִיכֵנִי בַּאֲמִתֶּךָ וְאַתְּ בְּקוּוֵיהָ הֲגִיתִי אֵיךְ יִסְלַח לְעַוְיָיהָ
הַאִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יָהּ
וְלַפְּרִי אוֹרְחוֹתֶיךָ בְּצֶדֶק לְתַמּוֹר וּבְמִדּוֹתֶיךָ נָא אַל תַּמּוֹד
וְאִם תּוֹכִיחַ יְיָ מִי יַעֲמוֹד
קְרוֹשׁ
חוֹר וְחַמְּיֶךָ יְיָ לְסַוּלְחָה זְעַקְתֵּינוּ שְׁמַעָה וְסַלְחָה
זַכֵּנוּ כִּי עִמְּךָ הַפְּלִיחָה
חֲשׁוֹת נְעוּרֵי הַיּוֹם אוֹרָה חָפוֹן לְפִשְׁעֵי כְּלִי חָה הוֹרֵא
חָנֵנוּ כְּחַפְּרֶךָ לְמַעַן תּוֹרָא
טוֹב וְסַלָּח נְקוּאַת לְחָפְשִׁי טָהוֹר לְהוֹצִיא מִמַּסְגֵּר נַפְשִׁי
טוּבְךָ קְוִיתִי יְיָ קְוּתָה נַפְשִׁי
יְדֵךְ עֲנִים בְּמִשְׁפָּט וְלִישׁוּעָה הוֹחַלְתִּי יְזַמְּתִי כִּי הוּא יְשַׁעְיָ וְתוֹחַלְתִּי
יְדִיעָתִיו וְלִדְבָרוֹ הוֹחַלְתִּי
כָּל אוֹרְחוֹת יְיָ כְּרַחוּם לְרַחֵם הַמְּוֹנִי
כֵּן חִכְּתָה נַפְשִׁי לְיָיָ

למען שמך יי כליות חוקר לקויחיך לחשוך מריב תמיך
למשומרים לפקר שומרים לפקר
מי זה האיש ירא יי מכונה יכתוב ידו ליי
מובטח יחל ישראל אל יי
נעשו נשוב ירוה נוער חסד נושע בו אב כאור כשר
נשען כי עם יי החסרי
סוד יי לקנויי מעבדות סליחה הכין יום עשור לעות
סולת והרבה עפו פדות
עיני למושיע ישרי א עוטה ועדקתו כהרי א
עזוז והוא יפדה את ישראל
פנה אלי שוערי במעוותיו פשעי למחות כעב עוונותיו
פודה עפו מפל עוונותיו
צרות יעביר כייצירותיו עמידים יום ולילי בחצרותיו
עועקים לפדותם מכל צרותם
קרוב הוא אלהים אמת קחו עמכם דברים לרוממותו
קושב לכל אשר יקראוהו באמת
ראה רוגז ארכע מחטיאתי ראה חוסיפו עול להכביד מוסרי
רחום ושא לכל חטאתי
שמרה נפשות עין תולות לך שוכר פתאים לחסות בצלך
שכרני א כי חסיתי בך
תום וישר יחד בהרפותיך תזמור להרפות טובותיך
תמיד לרחמנו כי קויתיך קדוש

אות קדושיך אמנתי אום להקדישך אומנתי
א טוב וסלח ברחמיך תסלח
לעמך קדוש

נשיתי לחלות כעשור ברוך בלי מחסור ״
א נושא עון סלח נא לעון
מיחליך קדוש ״
נאות גם גדולה גאולין גשים לגדלה
מל טוב וסלת ״
ולתין היום דפקנו דחה את דוחקינו
מל נעשה שנן ׳
הלא לך היצדק היום זועקיך הצדיק ״
מל טוב וסלת ׳
ולקוראיך טוב וסלח ותר פשעם וסלח ׳
מל נעשה שנן ׳
זכור רחמיך זעקנו זכנו ושמע צעקתינו
מל טוב וסלת ׳
חשאנו לך חננו חטאינו לסלוח חלינו ״
מל נעשה שנן ׳
טוב מדרכיך תעינו טובך להודיע שעינו
מל טוב וסלת ׳
ידרשינו ידענו יום רחמיך ידענו
מל נעשה שנן ׳
נגואינו לכיא כפר ברחמיך לעמך כפר ׳
מל טוב וסלת ׳
לשוטינו מה לעשות לבד מן לחמות
מל נעשה שנן
לאבי עבא מרומים כלכות מלכם מרוממים ׳
מל טוב וסלת ׳
שחוץ דין נגדם נוי תואמם נהדם ״ ל נעשה שנן ׳

סְמוֹךְ נִבְקְשֵׁי סְלִיחָה שׁוֹחֲחֵי שְׁמִיעָה וְסַלְחָה
מָל טוֹב וְסַלֵּת

עֵת יִשְׁאוּ עֵינָם עָנֵם וְשָׁא עֲוֹנָם
מָל נִשְׂמֹר עָוֹן

פּוֹצְחִים תַּחֲנַן פִּיהֶם פְּנֵה וְהָאֵר פְּנֵיהֶם
מָל טוֹב וְסַלֵּת

שֵׁר לְפַתּוֹתֶךָ עָכְיָם שׁוֹעֲקִים רְעֵבִים וְיִנְבְּאִים
מָל נִשְׂמֹר עָוֹן

קְדוֹשִׁים מְכוּסִים קְרוֹאֶיךָ קָדוֹשׁ לְשָׁלֵשׁ קְרָאֶיךָ
מָל טוֹב וְסַלֵּת

רְתוּם רַבִּים רַחֲמֶיךָ רַחֵם לְכֹעַן רְחוּמֶיךָ
מָל נִשְׂמֹר עָוֹן

שִׁבְעָה אַתָּה שׁוֹכֵן שְׁעֵה בְּפֶלֶס שָׁכֵן
מָל טוֹב וְסַלֵּת

תְּסַלַּח לְכַיַּחֲלֶיךָ תָּמִיד תְּדַבֵּר וְעַרְקָם תַּעֲמִיד
מָל נִשְׂמֹר עָוֹן

וְכֵן אַתָּה כָּרְחוּם סְלַח לָנוּ יְיָ

אָנָּא

אֵזֶן שְׁוַעַת חָנוּן בְּיוֹם זֶה חַסְכַּת תַּחֲנוּן
יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אַתָּה כָּרְחוּם
סְלַח לָנוּ

נְשׂוֹא לְפָנֶיךָ שְׁפוֹךְ שִׂיחָה דְּרוֹשׁ רַחֲמִים וְסַלִּיחָה
יְיָ שָׁמְעָה יְיָ סְלָחָה מַהֵה כָּרְחוּם
הֵעָתֵר לָנוּ בְּעוֹם הַלְאָה זֶה וְעַנּוֹתֵינוּ אַל תִּכְזֶה
סְלַח נָא לְעֹון הָעָם הַזֶּה מַהֵה

יְעַן קְשׁוֹב מִמְּנַעֲרֵימוֹ חֲנֵן כְּגוֹדֶל חַסְדֶּיךָ וְכִרְוֹב רַחֲמֶיךָ
חוֹסָה יְיָ עַל עַמֶּךָ מְחֵה כְּרֹחַב
טְעֵם נְהַר נַחֲלָתֶנוּ יְהִי אֱלֹהֵינוּ תּוֹחֲלָתֵנוּ
וְסַלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ וְנַחֲלָתֶנוּ מְחֵה
פְּרַחְמֶיךָ עֲשׂוֹת הוֹאִיל לְנִכּוּסִים לְקַרְאֲתֶךָ אֵל
פְּנֵה לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל מְחֵה כְּרֹחַב
כְּחִילָה הַרְבֵּה לִבְנֵי חַסִידֶיךָ נְקֵה מְבַשֵּׁעַ עִם יְדִידֶיךָ
גַּם מְזַדִּים חַשּׁוֹךְ עֲבִידֶךָ מְחֵה כְּרֹחַב
סְלַח לְעֹן יָם בָּךְ טְשֵׁעַ עֹן שְׂא נָא וְחִישׁ יְשֵׁעַ
טְשֵׂא עֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע מְחֵה כְּרֹחַב
עֲרֹג מְחַטֵּא נְקֵה מֵעֹן צְלוֹל מִמְּצוּלוֹת יָם כָּל עֹן
וְאַל לָעַד תִּזְפּוֹר עֹן מְחֵה כְּרֹחַב
קוֹלֵנוּ תַּאֲזִין מִשְׁמֵי שְׁחָק רִשְׁעֵנוּ לִים תַּרְחִיק
וְאַתָּה יְיָ אַל תַּרְחֵק מְחֵה כְּרֹחַב
טְבֵטִי עַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ תֵּחַן עוֹרְכִים לְהִשְׁעוֹתֶיךָ
וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשְּׁחָקִים מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ מְחֵה כְּרֹחַב

אֵיתָר

אֵימָתֶךָ בְּחֵיצֵי שְׁחָקִים גְּאוּת גְּזִירִים דִּמְּמָה
דְּקָה חֲמוּנֵי מַעֲלָה וִירָאָה וְרֵעַד זִיקֵי זוֹהֲרִים
חֲגוּרֵי חֵיכָה טוֹעֲנֵי שַׁהֲרָה יִשְׂרָה יְהַלְּכוּ
טְנֵי כְּנָפִים לְמוּדֵי לְעוֹפְפִי כְּשֶׁרְתָּיו כּוֹקֵד נוֹצֵיָו נְכוֹחוֹת
כְּתֵבֵי שְׂרָפִים עֲגֻלֵּי עֵינַיִם פְּנֵיהֶם פָּחֲדִים עִוְּרוֹתָם עֲרוֹת
לְקוֹם קְהִלּוֹת וְגִשְׁתָּם רֵעַשׁ שִׁמְעָם שָׁאוֹן תַּקְפָּם הֲהֵלוֹת

בֵּן אָמְרוּ לֵאלֹהִים מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ

אמרו

לאלהים אמת פעלו
אלפי אלפים חיילו · שוכר ארזים מקולו
ומתגבר בהיכלו וכבוד בהיכלו ·
עבאות עבאות מיחלו ובקדושה נהללו
מה נורא מעשיך ·

אמרו לאלהים פונה עליות בשמים
גלולי אש וכים שבתו בשמים
סביבותיו שלג ומים נאדר מקולות מים
וטוף אש ומים ויחוזו פעמים
מה נורא מעשיך

אמרו לאלהים גבור בגבורות
גדול נוראות קורא דורות
ומשמיע לו זמירות חיות נכספאו פתורות
וכתר לו בכתירות חומל חוגג פתורות
מה נורא מעשיך ·

אמרו לאלהים דר בערבות
חזיגב להבות אלפים ורבבות
כבודו להדבות אש וחשך סביבות
בסחי מסובבות חביבות ואהבות
מה נורא מעשיך

אמרו לאלהים הדור במעלותם
קלים בריצתם שביבין דטר בכחנותם
וגלגלוהי נור דליק במקותם · באש מבהקת זיוותם
שיר ושבח בקריאתם · לא שוכן על ארבעתם
מה נורא מעשיך

אמרו לאלהים ומראה אופנים

כעין תרשיש כובחנם וזכות כאחד מכנים
עומדים ומזכים להמליך למלכם מתכונים
וכי רכבות נכונים וכתר לגדול נותנים
מה נורא מעשיך
אמרו לאלהים זיקים כוערות עינים מאירות
מתחלפות מראות ממראות ונוגה לפידות מבוערות
מהלכות כין חיות נכערות ונזר לאיום קושרות
מה נורא מעשיך
אמרו לאלהים חשכלי מלאכים
נחלים לוחכים זה בזה נמלכים
על נהר דטר הולכים עונים ומליכים
למלך המלכים מה נורא מעשיך
פ כ
אמרו לאלהים שפסרי פנים יקרים מפטנים
אשר להם ארבעה פנים לכל עבר פונים
שיר למלכם נותנים קדוש וברוך עונים
לעינו כיונים מה נורא מעשיך
אמרו לאלהים יה נמעונו
עז נמינו ומשרתי מחנו
עומדים להאמינו המזכים לחסנו
בשירות לנגנו לשואג נמעונו
מה נורא מעשיך
אמרו לאלהים כרובי אש
וכלאכי אש חשוכי מאש
טכלי בנהרי אש ורוגשים כאש
ודמות מראם אש : מכהיקים מלפידי אש : מה נורא מעשיך

אִמְרוּ לֵאלֹהִים — לוֹהֲטֵי טְרָקִים
אֵשׁ מַכְרִיקִים — מְזַהֲבִ֫ים מְזוּקָקִים
כְּלָפִידִים מַכְהִיקִים — וְנוּר מְאַפְּיהֶן דּוֹלְקִים
מְשֻׁלְחִים זִיקִים — מַרְאוֹת שׁוֹכֵן כְּרָקִים

מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ

אִמְרוּ לֵאלֹהִים — שַׁדַּי יוֹשֵׁב כִּסְאָרוֹ
אוֹר זִו פְּתָרוֹ — נְמוֹשַׁב חֲדָרוֹ
מַכְהִיק אוֹרוֹ — יוֹפִיעַ מֵחֲדָרוֹ
עַל עַם פְּחִירוֹ — כְּחֹסֶן וּכְשֻׁבַח נֶהְדָּרוֹ

מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ

אִמְרוּ לֵאלֹהִים — מַקְפּוּ בַּשְּׁלִישִׁים
עֵינָיו מְשׁוֹטְטִים — מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לוֹהֲטִים
שׁוֹפִים וּמַכִּישִׁים — מָרִים שִׁיר וְלֹא מֵמִישִׁים
וְאַחַר הֲדָרָה לֹא מָטִים — תְּהִלָּה לְשׁוֹפֵט עַל כָּל שׁוֹפְטִים

מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ

וְכֵן וְלָךְ הַכֹּל יְכַתִּירוּ

אֲשֶׁר — יְאַתֵּךְ — נְאוֹמִין מַלְאָכִים
עֵדֶךְ נִמְלָכִים — אֲחָזִים וּמַמְלִיכִים
הוֹדוֹ לְמֶלֶךְ הַמְּלָכִים — וְהוֹלוֹךְ פְּעָלָיו
וְחִשְׁקוֹת לְהִתְהַלֵּל — מְהֻכָּל חֲשׁוּבִים
וְלֵעֵפֶר שָׁכִים — זְרוֹעוֹת מְתֻחָשְׁבִים
חוֹמְאִים וְשָׁכִים — וְהִיא גְּדוּלָתֵךְ
אֲשֶׁר יְאַתֵּךְ — מְשַׁפְּרֵי עֲרָכוֹת
יְדוּדֵי לְחָכוֹת — פִּתֵּי רְבָבוֹת

לאין סוף להודות והלולך בפיהם
ושקט להתהלל מפוארי עריכות
נאות להודות סלסולי מריכות
עונות רבות והיא גדולתך
אשר יראוך נפלאי ארואלים
נכאות אלים קדושה מעלים
הוכמם ומהללים והלולך בפיהם
ושקט להתהלל משנותם קלות
שורותם עקלקלות תוכני מעוקלות
תמיד להללך בקהלות והיא גדולתך

וכן אן חנון ורחום לכל פעל נקף לא תשפוט נזעם נל תריב

נתגרת שוד לא תריבנו בקדרות עפוני
לא תפחידנו
מוף סודרת לא תכנפנו בבעל למעול לא תכאיבנו
ניר טמין לא תחיבנו בזדון ומרד לא תהבילנו
טאטן גלול לא תביאנו באשמת עון לא תאפדנו

וישרפי קדיש יודיני טובך

והמכירים אומצך שאמונך המכירים
נכנרות דינך
והמכירים הוגי ומנעימיך המכירים זוהר חותמך

המכירים טהרת ידיך המכירים כבוד לשמך
המכירים כלכות נועמיך המכירים טוב טעמך
המכירים פדות עבדיך המכירים קדושת רחמיך
המכירים שלטון תמימך

וכבן שרפים עומדים ממעל לו

אור נוגה

עטיית מעילו ברוך שם כבוד מלכותו
גבור כח ושגיא חילו שרפים עומדים ממעל לו
מלו למלך שמלים ומלו למלך ממלים
מגד שוכן מעולים להשביחו ולהקדישו
בתגבר מסלסלים

דר שבעה והוא כאחד הוא לבדו ביחוד נתיחד
ועמו ענא המשל ופחד שש כנפים שש כנפים לאחד
מלו למלך

זוהרי שביבי אור באופניו חסד ואמת יקדמו פניו
טכוסי גלגל הם אופניו בשתים יכסה פניו
מלו למלך

יקוד סופה נסערה מעגליו כלפול ענן אכן דגליו
להטת אש נוערת גלגליו ובשתים יכסה רגליו
מלו למלך

מלאך נתופי להב מושפת נגינות חדשות לחדש ולנשף
סיח כנשר ישמיע ויצפצף ובשתים יעופף
מלו למלך

וְאוֹמֵל מִיכִי זְמַר פְּלִיא הוּא שְׁמוֹ נֶאֱמַר
הַשֵּׁנִי קְדוּשָׁתוֹ לְעַטֵּת וְלוֹמַר וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר
מלל למלל

הַשְּׁלִישִׁי מֵאַרְבַּע תְּצוּאוֹת רוֹבְעִים וּמְרוֹכְבִים לְכָל תּוֹצָאוֹת
הֵמָּה נְקוֹל עֲכָא וְאוֹת קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת
מלל למלל

הַחֲמִישִׁי מַעֲלֶה יְסוֹדָה יָדוֹ תּוֹלֶה תֵּבֵל בִּזְרוֹעַ עֻזּוֹ
וְקָרָא וְאָמַר עוֹד מִלְּבַדּוֹ מָלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ
מלל למלל

בֵּן וְלֵךְ תַּעֲלֶה קְדוּשָׁה כִּי אַתְּ דְּ
מוּחָל וְסוּלָח

ו יִמְלֹל

גְּבוּרוֹת חֵילֵךְ:
מִי יָצִיר עֻזָּם כְּמַעֲלֵיךְ
יִשְׁעֵךְ פְּלָאִי מַעֲלֵיךְ מִי יִתֵּן עוֹד הֲלוּלֵיךְ
מִי יֹאמַר גּוֹקֵק כְּלִילֵיךְ מִי יִדַּר אוֹמֵן כְּהִלֵּילֵיךְ
מִי יַעֲלֶה עוֹסֵק סַלְסוּלֵיךְ מִי יִפְעַט נָעוּחַ כְּסַלְסְלֵיךְ
מִי יַחְשׁוֹק תְּהוֹם חֲדוֹם רַגְלֵיךְ מִי יְחַשְּׁבוֹ מִי שְׁעוּלֵיךְ
מִי יִשְׁמַע תְּהִלּוֹת פְּלִילֵיךְ שְׁנָה וְיַגְבִּיר חֵילֵיךְ
מִי יִקּוֹם נְסוֹד עֲדוּתֵיךְ שְׁעֵרִין נִמְשְׁפְּטֵי אֱמֶתֵךְ
מִי יְחַזֵּק רוֹב טוּבוֹתֵיךְ שְׁנִיד אַחַר מְחִתֵּיךְ
מִי יִפְלַס מִשְׁקַל רוֹחֲמֵיךְ שְׁנִיד חַסְדֵי אוֹרְחוֹתֵיךְ
מִי יַאֲמַר נִפְלְאוֹתֵיךְ שְׁחוֹק הָמוֹן אוֹעֲרוֹתֵיךְ
עַתִּיק וְאֵין לְהַתֵּם שִׁטּוֹתֵיךְ שְׁנִיד פְּקוּדֵי סְגוּלּוֹתֵיךְ

מכלה כל ואין לכלותך סובל כשא ואין להלאותך
אכילה אין למעיך ושובע אין ממחמותיך
ומעור באהלתיך שינה אין כשכבך
ומעור במשפנותיך
נושא עון ורואה כעלפון מחשב חשבון פחבם וננון
עזר על פשע כלא חפץ נרשע
מחיש פדות לישע לעם שכי פשע
מעליל חטאים כשוב חוטאים
מטיב לטובים אם מעשיהם מטיבים
שב לשובבים אם מכל לב שבים
רועה תושבים אם מנלו יושבים
שועה קרובים אם אליו קרבים
מכטיח קרואים אם אליו קוראים
ועד לא תאלה שת תעלה
ועד לא מפה העלה ארוכה
ועד לא טריה הכין רטיה
ועד לא תפלה הכין תפלה
ועד לא ישני כן בחוט השני
ועד לא אודם תזלע הלכין וריב גלע
ועד לא מחשבה חמק שובבה
ועד לא אב המון שעשע אמון
ועד לא נעקד כפרו פוקד (ויק)
ועד לא תם הפקד מחילה שקד (תחת)
ועד לא יסוד עולם שת גבעות עולם (איוב)
ועד לא דבר פעולם עד עם עולם
ועד לא נכון כאז קנה קנן אז

וְעַד לֹא יִצְרְפוּ יָמִים	פֹּעַל יוֹם יָמִים
וְעַד לֹא עֲלֵי עָשׂוֹר	עָשׂ לוֹ יוֹם עָשׂוֹר
וְעַד לֹא כָּפוֹר	חִלְשׁוֹ סַפּוֹר
וְעַד לֹא עִנּוּי נֶפֶשׁ	הִטְבִּיעַ חֹטְאוֹ נִרְפָּשׁ
וְעַד לֹא אַשְׁמִים	הִצְלִיל בְּחוּג אַשְׁמִים
וְעַד לֹא צָמִים	קָדֵשׁ צוֹמִים
וְעַד לֹא יוֹם סְלִיחָה	עִמּוֹ הַסְּלִיחָה
וְעַד לֹא מְתֻרְחָמִים	עִמּוֹ רְחֻמִים
וְעַד לֹא מְתֻקְדָּשִׁים	עִמּוֹ קְדוֹשִׁים ׃

מִשֶּׁהוּא

מִשֶּׁהוּא רַחוּם וְרַחֲמָן	וְעִם זוּ מְרֻחָמָן
מִשֶּׁהוּא חַנּוּן וְחוֹנֵן	עִם שְׁמוֹ מְחֻנָּן
מִשֶּׁהוּא טוֹב וּמֵטִיב	וּבִרְכָה לְהֵטִיב
מִשֶּׁהוּא שׁוֹפֵט וְעָדִיק	זְקִרּוֹב וּמְצַדִּיק
מִשֶּׁהוּא שׁוֹאֵג כָּאֲרִיֵה	חֹזֵן כְּנֵי אֲרִיֵה ׃
וְהוּא כָּאֲרִיֵה	וְנִשָּׂא כַּאֲרִיֵה
מִשֶּׁהוּא גּוֹעֶה כְּמוֹ שׁוֹר	מְחוֹל תְּנוּבַת שׁוֹר
וְנֶהְמָל כְּכֹחַ שׁוֹר	כְּמֵרְאֵה דְּמוּת שׁוֹר
מִשֶּׁהוּא מְעַפְעֵף כַּנֶּשֶׁר	רְחַף גּוֹזְלֵי נָשֶׁר
וְעַל כְּנָפֵי נָשֶׁר	שְׁאֵת נְשׁוּאֵי נָשֶׁר
וְכִמְחוֹגֶת אָדָם ׃	כְּתוֹאַר הָאָדָם
וּמִיתַת בְּנֵי אָדָם	עֵר כְּמַרְאֵה אָדָם
וְדִמְיוֹן פָּנִים	פְּרוּדוֹת גַּפַּיִם ׃
וּמֵאֵרִיךְ אַפַּיִם	לְשׁוֹטְחֵי כְּנָפַיִם
וּמְשִׁיקוֹת כָּנָף	מְמוּרָא לְכָנָף
וּמְחֻתָּלוֹת נְכָנָף	עֲטוּפֵי צִיצִית כָּנָף ׃

וכרובים נעבים תחן מרכבים
כשער תרבים וענק עם קרובים
מולשר מקריבים כעובר פני תיבה קריבים
שי מקריבים ואופנים עפס אפונים
נמחנם צפונים וחשא מצפינים

נער מיעפנים

ואלים רועשים ודוק מרעישים
פאברה עשים וגיא מגעישים
ומחנות קדושים עירין וקדישין
עשור מקדישים לכפור צאן קדשים
ומחיינת מלאכים מרגע כל הזולכים
זה בזה נמלכים ס טוב וסלח מסליכים

ויפציח שיר כספא פני עון נושא
ויתרעם הכספא לדור מתנשא
וכספיר מכוסדה נכון מאז לכפא
ועל דמות הכספא רם יושב על כפא
והנה מקום בכספא מאחז פני כפא
לכל ראש מתנשא נעלם ומתכסה
ותבנית זרוי קדם בכספא מחנים כער עם זו מהתחלה

וזיר נותנים בראש עון נושא

ושנים עשר שבטים יוציון בעדקתם וילינו יושר
בעד תולדותם למחות שגגות זדונותם לנחות נפש
גויותם ואלה ושמנה מאות ירשו ליצאת בחלונותם
ויצאו ויעקו בחוצותם ויגידו עדיך במרוצתם
וכבה יענו במוצאותם

הלחנא לעון העם הזה כגודל חסדך · משיע חוסים
הפלא חסדיך · זכור רחמיך יי וחסדיך · אשר
מדרת כחזון לחסידיך · וכמו טרעת ושתה סודיך ·
מסדותיך עליכו ביסדך · ולכו מאז גליתַ סודך ·
ומם נוצרו מראש לעבדך · ויוחדו היות עדיך וסהדיך ·

ואראלים גם טועים · ומהם נרשים וגן מרעיצים ·
ורוא ושוב אשר גם מריצים · גם נמלכים ועוד פוצים ·
ומכשל ופחד נאכירה טוציצים · ומראה בזק בכוחם פוצצים ·
רוגשים ככיקול מחיצים · וקדוש וברוך בפיכו מריצים ·

קמרים ממעל זיר מיצחצחים · וכתכם וצאם מדיחים ומציחי
נשביב נהר דנור נאור מכוצחים · ובנור דליק עורכים כעוחים ·
שיד ותושבחות לבעל נעחים · בקריאתם זה לזה שוחחים ·
בעמיתם זה אל זה פוצחים · בשלוש קדושות בקדש ב

מפציחים ·

חזרת הזן בנוסח ספרד

נעילה

תוקף קדושת היום כי הוא יום נורא
ואיום · וכו תנשא מלכותך · ויכון ז
כחסד כסאך · ותשב עליו באמת אמת
אתה דיין ומוכיח · ויודע ועד · וכותב וכותם · וזוכר
כל הנשכחות · ופותח ספר הזכרונות · ומאליו יקרא · וחותם
יד כל אדם בו · ובשופר גדול יתקע · וקול דממה ישמע ·
והמלאכים יחפזון · וחיל ורעדה יאחזון · ויאמרו הנה יום דין ·
לפקוד על צבא מרום בדין · וכל באי העולם כבני מרון כצאן ·

הַעֲבֵר לְמַעַן כְּבוֹד מָרוֹן כְּמִדַּת רַחֲמָיו עָלֵינוּ וְהַעֲבֵר שֵׁאת
מֵחֹת שִׁבְטוֹ כֵּן תַּעֲבִיר וְתַסְפִּיר וְתַמְטֶה וְתַפְקִיד נֶפֶשׁ כָּל חַי
וְתַחְתּוֹךְ קִיצָבָה לְכָל הַבְּרִיּוֹת וְתִכְתּוֹב אֶת גְּזַר דִּינָם בְּרֹאשׁ
רֹאשׁ הַשָּׁנָה יִזָּכְרוּן וְיוֹם כִּפּוּר יֵחָתְמוּן וּבְיוֹם הוֹשַׁעְנָא רַבָּא
יֵחָתְמוּן כַּמָּה יַעַבְרוּן וְכַמָּה יִבָּרְאוּן מִי יִחְיֶה וּמִי יָמוּת
מִי בְּקִצּוֹ וּמִי לֹא בְּקִצּוֹ מִי בָּאֵשׁ וּמִי בַּמַּיִם מִי בַּחֶרֶב וּמִי בַּחַיָּה
מִי בָּרָעָשׁ וּמִי בַּמַּגֵּפָה מִי יָנוּחַ וּמִי יָנוּעַ מִי יִשָּׁקֵט וּמִי יִשָּׁרֵף
מִי יִשָּׁלֵו וּמִי יִתְיַסָּר מִי יָרִים וּמִי יִשָּׁפִיל מִי יַעֲשִׁיר וּמִי יַעֲנִי
וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה מַעֲבִירִין
אֶת רֹעַ גְּזֵרָה כִּי כְשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתֶךָ קָשֶׁה לְכְעוֹס וְנוֹחַ לְרָצוֹת
כִּי לֹא תַחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה
וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לוֹ לְהָשׁוּבָה אִם יָשׁוּב כִּי תְקַבְּלוֹ
וְאַתָּה יְצַרָתָם וְיוֹדֵעַ יִצְרָם כִּי הֵמָּה
בָּשָׂר וָדָם אָדָם יְסוֹדוֹ מֵעָפָר וְסוֹפוֹ לֶעָפָר בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא
לַחְמוֹ מָשׁוּל כַּחֶרֶשׁ הַנִּשְׁבָּר כְּחָצִיר יָבֵשׁ וְכִצֵּל עוֹבֵר
וְכָעָנָן כָּלָה וְכָאָבָק פּוֹרֵחַ וְכָרוּחַ נוֹשֶׁבֶת וְכַחֲלוֹם יָעוּף׃

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ חַי וְקַיָּם אֵין קֵץ לְשִׁנּוֹתֶיךָ וְאֵין קֵצֶב
לְאוֹרֶךְ יָמֶיךָ וְאֵין שִׁעוּר לְמֶרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ וְאֵין פֵּרוּשׁ
לְעֹלוֹם שְׁכֶךָ שִׁמְךָ נָאֶה לָךְ וְנָאֶה אַתָּה לְשִׁמְךָ׃
וְשִׁמְךָ קָרִאתָ בְשִׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ עַל
מְקַדִּישֵׁי שִׁמֶךָ בְּעֵבוּר כְּבוֹד שִׁמֶךָ הַנִּקְרָאִין וְהַנִּשְׁבָּחִין
שִׁיחַ שִׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמְקַדִּישִׁים שִׁמְךָ

כְּרוֹז יִגְבַּהּ לְךָ הַמּוֹנִי מַעְלָה עַם קְבוּצֵי מַטָּה יַחַ
עֹלָם קְדֻשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ כַּמָּה שֶׁאָמַר עַל

עיאך׳ וקרא זה אל זה ואמר׳ קדוש קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו׳ כבודו מלא עולם משרתיו שואלים
זה לזה איה מקום כבודו
לעמתם ברוך יאמרו׳ ברוך כבוד יי ממקומו׳
ממקומו יפן לעמי המיחדים את שמו׳ ערב ובקר תמיד בכל יום
פעמים באהבה ואומרים׳
שמע ישראל יי אלהינו יי אחד׳ אחד הוא אלהינו הוא אבינו׳
הוא מלכנו הוא מושיענו והוא ישמיעט ברחמיו שנית לעיני
כל חי׳ להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם׳
ובתורי קדשך כתוב לאמר׳ ימלוך יי לעולם אלהיך ציון
לדור ודור הללויה׳

חתול על מעשיך ותשמח במעשיך׳ וחפוץ בצדק
עבדיך ותחדש במעשיך ובכן יקדשך
שמך יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלם עירך ועל ציון
משכן כבודך ועל מכונך והכלך׳

ובכן שמע ישראל יי אלהינו יי אחד

והמאמירים מאימה ואומרים יי אלהינו
הפכים בכינה וכורכים יי אחד
והמגדילים בגבורה וגועים
יי אלהינו׳
המדגרים בדעה ודוככים
יי אחד׳
והמהדרים בהודיה והוגים
יי אלהינו׳
המועדים בנישוד ותיקים
יי אחד׳
והמזמרים בזוהר והזועקים
יי אלהינו׳
והמחסנים באמון והוסמים
יי אחד׳

המטיבים בטוב וטועמים יי אלהינו
המיחדים ביושר ויודעים יי אחד
המכתירים בכבוד וכותרים יי אלהינו
המלבשים בלהק ולוחשים יי אחד
הממתיקים בסלל ומסלסלים יי אלהינו
הבונעים בנועם ינועמים יי אחד
המהללים בסוד ושוחחים יי אלהינו
הניעטרים בעוז ועונים יי אחד
המלאכים בגלל ופוצחים יי אלהינו
המנלצלים בצדק ויצועקים יי אחד
הקדישים בקדושה וקוראים יי אלהינו
המרננים ברעד ורוגשים יי אחד
המשגעים בשבח ושואגים יי אלהינו
המתמידים בתחן ותוקפים יי אחד

ככתוב בתורתך שמע ישראל יי אלהינו יי אחד

לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך
נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי א מלך גדול וקדוש אתה

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך
על כל מה שבראת ויראוך כל המעשים
וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם
אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמה שידענו
יי אלהינו שהשלטון לפניך עוז בידך וגבורה בימינך ושמך
נורא על כל מה שבראת

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך ותקוה

טובה לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמיחה
ואריך ששון לעירך וצמיחות קרן לדוד עבדך ועריכות
נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו׃

ואז צדיקים יראו וישמחו וישרים
יעלזו וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפון פיה וכל
רשעה כלה כעשן תכלה כי תעביר
מארצנו ותמלוך אתה יי לבדך על כל עמ
ירושלם עירך ועל ציון משכן כבודך ככתוב בדברי
קדשך ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה׃
וטוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדק׃
ברוך אתה יי המלך הקדוש׃

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות קדשתנו
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך
ושמך הגדול והגבור והנורא עלינו קראת׃
ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום
השבת הזה את יום הכפורים הזה למחילה ולסליחה
ולכפרה ולמחילה על כל עוונותינו ביום קדש׃
זכר ליציאת מצרים׃

ובשבל חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
אדמתנו ואין אנו יכולין לעשות
חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול
והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היד שנשתלחה במקדשך׃
ובכן יהי רצון מלפניך אב הרחמן מלך יעקב
שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו
במהרה ותגדל כבודו בימינו׃ אביט מלכנו אלהינו

ואחי אבותינו גלה כבוד מלכותך ומלוך עלינו מהרה והופע
והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים וכנוסינו
כנס מירכתי ארץ׳

והביאנו ׳ אחינו לציון עירך ברנה ולירושלם בית
מקדשך בשמחת עולם ׳ ושם נעשה לפניך את קרבנות חובתינו
תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן

ומוסף יום השבת הזה ׳

ומוסף יום הכפורים הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות
רצונך כמה שהתכת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי
כבודך באמור ׳

וביום השבת שני כבשים בני שנה ושני עשרונים סלת
מנחה בלולה בשמן ונסכה עולת שבת בשבתו על
עולת התמיד ונסכה ״

ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם
את נפשותיכם כל מלאכה לא תעשו ׳ והקרבתם עולה לריח
ריח ניחוח לפני בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימים ״ ומנחתם ונסכיהם כמדובר שלשה עשרונים סלת
שני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין נסכו ושעיר לכפר
ושני תמידין כהלכתן ״

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי
שבעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו
וקדשתו חמדת ימים ואותו קראת זכר למעשה בראשית

אחינו

ואחי אבותינו מחול לעוונותיכם ביום הכפורים
הזה מחה וחעבר פשעיכם וחטאותיכם מנגד
עיניך שאמור אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למענך וחטאותיך
לא אזכור ׳ ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך שובו

אל תאלתיך ונאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו׃

עד לא מכון כסאך נכון

אזרת

עוז מלפנם פשעשוע יקרה מכנעם
ואין כלבבך גנזת אפים מלפנם
עד לא מכון

הלוי ושובה הכנת לבת שובבה
ואין מלבבך ואמרת שובה משובבה
עד לא מכון

זועים עד לא קרית חסד ואמת הקפת
ואין כלבבך טרם בעולם אתה
עד לא מכון

ישית כט והדום כוננת עד לא מרום
ואין מלבבך לעולם אתה סרום
עד לא מכון

מדורת אש ועצים נבערה מאתמול להעצים
ואין מלבבך סוררים להעית בקוצים
עד לא מכון

שנג ערן מתענוגים כויעלי ערך היות בם מתענגים
ואין מלבבך צור מאחריך לא נסוגים
עד לא מכון

קדמת עד לא מאור ושבש ושמת מגן ושמש
ואין מלבבך שכו יען לפני שמש
עד לא מכון

תגלה מלכותך תחיש ישועתך
ואין כלבבך תסלח לכל עדתך
עד לא מכון פסלך נבון
ככתוב בדברי קדשך נכון כסאך מאז מעולם אתה

רשות לסדר עבודה

נאור

דברי נכוחות למדני אלהי הרוחות
והרצילני לדבר צחות ולא אאלם
בכינה תבינני בדעת תישרני
בחכמה תסעדני ולא אבוש
בגוד לא אבגוד כי לך לבדך אסגוד
בשובך אותי לפקוד ולא אגור
בד בבד אמלל בתוך קהל אהלל
ואליך אתפלל ולא אדאג
בהגיון גרוני אהללך גאוני
חן וחסד חזקני ולא אהמם
בושת אל תבואני כליכיה אל תאתני
ריחמיך יקדמוני ולא אובד
בזוי כשפש אל אראה ביום קדש
הסר מני דבר מוקש ולא אזעק
בחין תחנני ובדברי תרצני
בעדך תסמכני ולא אחפר
בשוי אמרי יהי חזון אברי
היותך בעוזרי ולא אטרף
כית תפארתך אעמוד לבדר תשבחותיך

חזקני כאמירתך ולא איעף
יקלה אל יהי כמלה
וחות איזן בתפלה ולא אכשל
כל אכשל כמלי וכל ימעדו קרסולי
תכין בצדק רגלי ולא אלחץ
ה אשען ואתחזק להלך גבור וחזק
מעורי הרחק ולא אמעד
נני אמינך העבירוני לפניך
אביצא חן בעיניך ולא אנגף
שה בדורה אהלך טרא
ומירני אורה ולא אטפה
בעת אבקש סמך רחמים על עמך
תעש שאלת עני וכן ולא אענש
ואחן פה תגדלני וכאמר תעשרני
וך תעשרני ולא אפחד
בעצתי אליך שיחה ביום קדש לשוחחה
ותניאני לרוחה ולא אצר
וך לעזרך אליך סדרי מפעליך
אנני בטחן כליך ולא אקשה
ך וישר הראני לאזרח וגם גר
פנה אל תפלת הערעי ולא ארשע
שלם תכמסני וכמישור תוניאני
נו ענם ענני ולא אשומם
שלמוד אהללך רצני עם קהלך
שמעה לשון אי[illegible]לך ולא אתעה
תא טרפני קדשך לאדם מערכי לב ומיי כעטה לשון

וחוילה לו מחולה עמו ומשמלה מפשט משטה
לשון ומשר פחאל עם מושרה עזוז ומבטה
רעגות נשבר משבלי למרס משרכי לב ומרץ מו
משטה לשון יין שפשט הפתח ופי יעד תהלתך:
יהיו לרצון ומזמרי פי והגיון לבי לפניך יי צור
וגואלי.

באי למדבי חקך

אזכר סלה	לשם פה לאדם.
אפתח פי בצדק	ולא אאלם
את מי נושען	אז ויפעל.
אל כלמד הוא	ולא יתלכד.
או מי חרקיע	עמו שחקים
אשר מתחם כאהל	ולא יתכושש.
ארמה יסד	ואין איש אתו
אמינה על מים.	ולא תתפורר.
ניהק נוגה	ליום יום לשועל
בוהו סגר לנשף	ולא יחלשם.
בין כים למים	החזיק רקיע
בו צרר חיצים	ולא ימקע.
בנבכי מצולה	עוד זקוה מים
בריח גבולם חזל	ולא יעבורן
בשיח ועשב מזריע	כלל אדמה
בתין ובחדל מעש	ולא תמוש.
גבהי שחוק חעטיר	מאורות ויצבא
גבולם ורוברם פחוק	ולא נעדיו.

וְיַל מַמִּים
גַּם עַיִט לְרוֹב
וְעוֹמְעֵי חֶלֶד
נָאוּ וְעִצְמוֹ כְּאַדְּ
וְגַר אוֹכֵר
גָּלַם לְרֹקֶם נִצָּלֶם
וְכִי וַיַּצֵּר
דִּלֵּק חַדְרֵי בָּנֶר
וְיֵן גַּן עֵרֶן פִּשְׁפֵּשׁ אַ
דָּבָר הַיּוֹכֵל נְצוֹר
וְשָׁ לוֹ חֲדָל
הָאֻכָה נַעֲשׂוּ לְאָכוֹל
וּמָה יוֹצְרוֹ
דְּרוֹשׁ דִּרְשׁוּ לְכַדּוֹ
הַמְּתִּיק לוֹ רְדֵם
הָעֲלָה כֶּשֶׁר פְּבוֹדוֹ
וְרָאָה לוֹ
הֲלֹא כְּשָׁרֵי זֹאת
הוֹצִיא לָהּ שֵׁם
הוּעֲלַם עֵמֶה לַחְפֹּה
הֶלְעִטָה רְכֵשׁ
הוֹעֲרִיכוּ וְעָטוּ עָלַיִם
וְאָדְדָה אֵם לְעִנָּב
וְעָרוֹם לְכַאֲבָלוֹ עָפָר
וְגִדְשׁוּ מָגֵן
וְהוּכַר פְּטוּדִים לְמָוֶת

רְכֵשׁ עִם תַּנִּין
וְלֹא יִשְׁפְּרוּ
גְּוִיוֹת וְנִשְׁכּוֹת
וְלֹא יִמְצוּ
וְאָז יֵעִין כְּשֶׂכֶל
וְלֹא אֵיחַר
שַׁח וְיָהִי כֵן
וְלֹא יִכְפֶּה
כְּשָׁכֵי אֲדִים לְכוֹחֲנוֹ
וְלֹא יִבְיֹת
כֵּיעַן תַּאֲוֹה
וְלֹא שָׁכַר
לְכוֹנֵן לוֹ עֶזֶר
וְלֹא טוֹב
וְנַתֵּן גְּוִיוֹ
וְלֹא הָכִין
כְּלִילַת יֹפִי וְאָמַר
וְלֹא נִבְרְאָה
וְכֵן לְיִצּוּרִים
וְלֹא לֵן
וְהִיא מַשְׂכָּה לָעוֹפֶר
וְלֹא עָדֵי
וְאָב לְעִבְּרוֹן
וְלֹא רָגַל
וְיִרְשׁוּ נְקִיק סֶלַע
וְלֹא הָאֲדִים

וְיַצֵּר יְצוּר הַתְּאֵיב — עֵגֶר לְרַבֵּץ
וְזֹאת תְּשׁוּקָתָם בְּשֵׂר — וְגַם רוֹעֶה עֵדֶר
וְהַזְרִיעַ עוֹבֵר — וְכֹלֵא סַפְקוֹ
וּפְעָלָם לְבוֹרֵא עוֹלָם — וְכֹלֵא שַׁעַ
זֶרַע פְּתוּחֵי רֶחֶם — וְשׁוֹב חֶלְבֵּיהֶן
זְבֵד כִּיתְרִין לְקוֹטְהוֹ — וְלֹא הִשִּׁינוּ
זִבַּח נְכוֹרוֹת יָאֲנוּ — אֶת עֲעִיר בְּרִיחַ
זְכַר שִׁפֹּל לְרָם — וְלֹא כִּהֲנוּ
זְעַק רַכּ — עַד אֲתוּדָה
זְעַק הֲמוֹ לֹא — וְלֹא יְהוֹנֵן
זְעַפּוֹ לְנַע וְטַי — וְלֹא לָאוּ
זְמַן לוֹ אוֹת — וְלֹא לְמוֹדֵד
חִי קְרָא לִים — וְהַאֲבִיד נוֹגְדִים
חֵלֶק קְרָאנוּ לְאֵלִיל — עִם מוֹרְדֵי אוֹר
חָמְסוּ חָמַס — וְלֹא הִשְׁמִיעַ
חָזוּ מַכַּת אֲנוּשׁ — וְקָם תְּמִים דֵּעוֹת
חִבְּלוּם קְרִים — חֹתֵל וְנַחַשׁ אֶרֶץ
חָשְׁבוּ עֲלוֹת לְשַׂחֵק — חֲלִינִים וְנוֹפְצֵנִי
חֵלֶק אֱלֹהִים עַצְמָם — מְאֻלִּיו אִישׁ תֹּם
טוֹב לְמַד — זֹרֵעַ אֶת קְדֵקוֹד
טָהֲרוּ צָרְפוּ בָּחֲנוּ — נָחָן בֶּן מֵאִת
טָרַף לְפָבֵז — וְלֹא נִכֵּחַ
טָרַם הֶחֱזִיקוּ בְּאֵשׁ — וְלֹא חָס
טָנָא בְּמַיִם — וְלֹא אָט
טָהוֹר חָשְׁקוּ לְנִיחוֹחַ — וְלֹא שַׁע

ישורון נמשך למו חרב
שבוח יראהו חי ולא נכות
המת תם וגעים חלקו
ישיבת אהלים חפץ ולא מש
ישמו למעלה מעולים ויורדים
יד הנגדו שור ולא יכול
יהושע חרב שור וידאג
יה על ימינו ולא הזכיחו
חד הקיפוהו שנים עשר שבטים
ידידים תמימים קדושים ולא דופי
יד נעץ משכן למטה לוי
קרנם ברחוק עגל ולא תעו
יהוה ברית מלח נכרתה לקדוש
כי למקדישיו יכהן ולא לזר
יעת עמוסיו נצח לפני כלך
כשמרים פתחי אהליו ולא סרו
מדן יכדילו איש קודם לעשור
כמוס בלשטה שבוע ולא ישבע

כבהוב בתורתך מאשר עשה בימים הזה יהוה
יי לעשות לכבד שליכם ש

ויאמר יחזון

יד זריקת דם ורקחו נרות
לפאר בראש ורגל ולא בעגלתים
יית כבודו בין זקני שבת
להגות לפניו כסדר ולא ישגה

לְפִתְחַ חֲקָדִים
לְרַגְּלוֹ כְּזִבְחֵי יוֹם
לְעֵת עֶרֶב יִמְעִיטוּ
לְכָל יְרֵדִים וְיִקַּר
מְהִירֵי מַשְׂהוּ
מַזְהִירָיו כְּאוֹמֵר חַיֵּה
מְקוֹם קְטֹרֶת יְכִיאוּהוּ
מְעוֹת סְפִים שְׁמוֹר
מְזִילִים בְּכִי
מְתַמְּרֵי עֵשֶׂן בַּחוּץ
מִדְרַשׁ יִשְׁנָן
מַפְּיֵג בְּכִתְבֵי קֹדֶשׁ
נוֹגְנֵי דּוּכָן
נְעִיצַת עֲרֵדָה בַּפֶּה
נוֹדְדִים עַדֵי נֶשֶׁף
נוֹהֲמִים כְּאַזְנָיו קוֹל
טְעֵדוּ חִיצוֹת לַיְלָה
נְעֲנוּ תֹת פִּיס
נִעְפְּעוּ שִׁנִּית
נְקוּי פְּנִימִיּוֹת
סַח פָּקִיד
סוֹד מַעֲבִיעִים בְּפִעַם
סְלוּק נְתָחִים
סְדוּרִם בְּפִיס כְּדַת
סְגַן יִשְׂאֵל
שָׁה לְקִרְיוֹן בְּשַׁחַר

בְּעֶרֶב עַם יְלוּהוּ
וְלֹא יְחַטֵּא
אֲכָלוֹ וְמַשְׁקֵהוּ
וְלֹא יְעַוֵּר
הֵם חִטְּרוּ לוֹ
וְלֹא תָּסוּת
זְעֵר יְשַׁבִּיעוּהוּ
וְלֹא תָּפֵר
מִי לְכֵן הוֹצְרֵכוּ
וְלֹא כָּרַת
אוֹ יְשַׁנְּנוּ לוֹ
וְלֹא יְצַר
גַּם הֵם יִשְׁמְיעוּ
וְלֹא נִכְטַר
מֵעִיר יְשַׁכְּיעוּ
וְלֹא יִישַׁן
מְעַבְּרֵי דְּשֶׁן
וְלֹא יְהַדֵּל
לְעֻרֶךְ מִזְבַּח חִוֵּצָה
וְלֹא יְמִירוּ
גּוּשׁוּ חֲרִישִׁים לְקִטֶּרֶת
וְלֹא יְשַׁטֵּן
כֵּן נִבְקֹשׁ לַמִּזְבֵּחַ
וְלֹא יְאַחֵרוּ
אִם בְּרֶךְ נוֹגֵהּ
וְלֹא נְאִישׁן

נָאוּוּ חֲנִיכָיו לְבֵית טְבִילַת חוּצָה׳
סְדֵר מְחִיצָה בְּתוֹךְ וְלֹא יִרְאֶה״
עַם שְׁאֵרוֹ וְטֹבֵל וְלָבֵשׁ שְׁמָנָה
עוֹד יִתְקַדֵּשׁ בְּחוּץ וְלֹא יָבוֹ״׳
רַךְ נֶבֶשׁ וְהֶרֶן וְהַקְטֵר וְהַטִּיב
עֲרָפוֹ וְנִסְפּוֹ בְּכוֹשֶׁר וְלֹא בְּפַסּוּל
עוֹד נָא לַפָּרוֹה וְקִדֵּשׁ וְטָבֵל
עֲשֵׂה בְּהִתְקַדְּשׁוֹ בָּרִים וְלֹא פָּז
לַפָּרוֹ נִכּוֹכָר יָדְהוּ סָמַךְ׳
עוֹט וְנָוְהוּ הוֹדָה וְלֹא כוּשׁ׳ c

וְכָךְ

הַזֶּה אוֹמֵר אָנָא הַשֵּׁם חִשְׁאַרְתִּי
עֲוֹיתִי פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי׃
אָנָא הַשֵּׁם כַּפַּרְתָּא לְחִשְׁאִים לַעֲוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים
שֶׁחִשְׁאַרְתִּי וְשִׁעִיתִי וְשִׁפְּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי
וּבֵיתִי׃ כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ לֵאמֹר כִּי
בַּיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל
חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ״ וְהַכֹּהֲנִים
וְהָעָם הָעוֹמְדִים בָּעֲזָרָה כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת
הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מְפֹרָשׁ יוֹצֵא מִפִּי כֹּהֵן
גָּדוֹל בְּקְדֻשָּׁה הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וְנוֹפְלִין עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְהוּא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְגַמֵּר אֶת
הַשֵּׁם נֶגֶד הַמְּבָרְכִים וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ׳ וְאַתָּה בְּשׁוּבְךָ הַגְּדוֹלָה

תְּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְתִסְלַח לְאִישׁ
חֲסִידֶךָ לְמַעַן קָדְשַׁת
שִׁמְךָ״

פְּנֵה לְשַׁעַר תּוֹךְ תָּמִיד לְעַפְּנוּן מִזְבֵּחַ

פְּרָחִים מִזֶּה וּמִזֶּה וְלֹא לְטַ

פְּגַע שְׁעִירִים וְגַם לְעֹרְלוֹת פְּז

פְּלֶשֶׁת וְהִתּוּם בְּגוֹרָל וְלֹא נִפְּ

פְּנַח בְּקוֹל לִיבָּ זֶה לְטֶבַח

פּוּר שָׁנוּ לְמַרְחֲפוֹת וְלֹא לְאַ

פְּשָׁעָיו וְמִשְׁחוּ עוֹד יוֹדֶה בְּפֶר

פַּעַם שְׁנִי נִסְמִיכָה וְלֹא נִתַּ

וְכֵן הִיא אוֹמֶרֶת אָנָּא חַשָּׁם חָשָׂאתִי עָוִיתִי
פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אַהֲרֹן
עַם קְדוֹשֶׁיךָ אָנָּא חַשָּׁם כַּפֶּר נָא לְחַטָּאִים
לַעֲוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים שֶׁחָטָאתִי וְשָׁעִוִיתִי וְשֶׁפָּ
וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אַהֲרֹן עַם
קְדוֹשֶׁיךָ כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ לֵאמֹר
כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל
חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהֵרוּ וְהַכֹּהֲנִים
וְהָעָם כְּשֶׁהָעוֹמְדִים בָּעֲזָרָה כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת
הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מִפִּי יְשָׂא מִפִּי כֹּהֵן
בְּקְדֻשָּׁה הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וְנוֹפְלִין עַל
פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְהוּא
הָיָה מִתְעַיֵּן לְהַמְתִּיק אֶת הַשֵּׁם בְּנֹגַּח הַמַּטְרִיכִים וְאוֹמֵר לָהֶם
תִּטְהֲרוּ: וְאַתָּה בְּשׁוּבְךָ חֲנִינוֹ תְּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְתַעֲלֶה לְטוּ
מְשׁוּרָתְךָ לְפָנֶיךָ קְדֻשַּׁת שִׁמְךָ:

צִיר יְשֻׁנָּחָנוּ וְיִקַּח דָּם בְּפָלִי

צְעִירוֹ יְכוֹרְסֶנּוּ בְּיָד וְלֹא יִקָּ

עלה למזבח מפוש מחתת אודם
עברה ומלאה רשפים ולא אפר׳
וו והויאו פֶּה וכלי קטרת
עבט לבש בחפנו ולא ימוד׳
ך יד שמאל ומחתה בימין
עיער לפנו בעדו ולא לנכח׳
ם לאשו בין שתי פרכות
קם בין שדים ולא יביטם׳
ית הכרה שר עשנה ויצא
קצרה יפגיע מהיכל ולא לאורך׳
ג דם פר לכפרת ולצלוק
קדמה יזה באצבע ולא בכלי׳
ים אחת למעלה ושבע למטה
קיים לדרפו לפנים ולא לעורק׳
ושמן כפן וזבח שעיר
ראל והצלוק כרית ולא שנה
ס ומצב מול ארון חוצה
ריעות שם משנהם ולא יסט׳
יי כזפח פז יחטא בתערובת
רום שהרו בשבע ולא יכעיט
אה וכלה ובא לו אצל שעיר חי׳
רשענו יורה לא ולא ירשיע׳

וכך היה אומר אנא השם חטאו עוו׳
פשעו לפניך עמך בית ישראל׳
אנא השם כפר נא לחטאים ולעוונות ולפשעי׳

שחטאו ושעוו ושפשעו לפניך עבך בית
ישראל כפתוב בתורת משה עבדך לאמר כי
ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני יי תטהרו׃ והכהנים
והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את
השם הנכבד והנורא מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדשה
היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד והוא היה מתכוין לגבור את השם שנ
המברכים ואומר להם תטהרו׃ ואתה בשובך
הגדול תעורר רחמיך ותפלח לעדת ישורון כי
למען קדושת שמך׃

שלחו יד איש עתי — והקטיר חלבים
שחוטים ישרפו במעקד — ולא בעיר
שנן סדרי יום — וקדש וטבל
שמנה יעש ויתקדש — ולא בגודל
שי יעל — אילים עם מוספין
שוב יתקדש ויטבל — ולא בחין
שארו העשה — פלי יד וקדש
שב לפנים לעבודה — ולא לריק
תמך כלי קטורת — ויצא וקדש
תלמשת יד ישטוש — ולא ילבש
תבלית ישטל — ועש שמנה וקדש
תמיו יגיש בערבים — ולא מעת
תכלי לו קטרת — נסכים ורות
תוכן קדושיו ישלים — ולא נחול

וְכֹל הָעֲבוֹדוֹת — וּבָא שְׁאֵת כַּפַּיִם
אֵת מִנְחָה לִישָׁרוֹן — וְלֹא לְרֵשַׁע
הָאֵבִי יִשְׁיטוּ — כְּמִשְׁפַּט עִדֵּי קִדְמִי
וְחִתַּם יַעַשׂ מַעֲשֵׂרוֹ — וְלֹא יַעֲנִי
וְאֵלּוּ חִקִּירִין — כְּצֵאת חַשְׁכַּת שַׁחֲקֵנוּ
אֵת חִקּוֹ בְּשָׁלוֹם — וְלֹא נִפְגַּע
וְהִלָּה יִבְשָׂר — עִיר אֵכֶת וְיֹאכַר
וְאֵלּוּ חִשְׁאִירִים עִם — וְלֹא הִמְצָאֲנָה
וְגֵדֶה יִתְנוּ — כִּי שָׂרוּ כּוֹשֶׁת
וְאֹאר חִשְׁאִירִים כְּשֶׁלֶג — וְלֹא כְּשָׁנִי

יום טוב

הָיָה עוֹשֶׂה לְכָל אוֹהֲבָיו שֶׁנִּכְנָס בְּשָׁלוֹם
וְיָצָא בְּשָׁלוֹם · וְכָךְ הָיְתָה תְּפִלָּתוֹ שֶׁל
פִּינְחָס עֵרוּל בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים בְּיוֹצְאוֹ בְּשָׁלוֹם

מְנִית קְדֹשׁ הַקְּדֹשִׁים כְּלִי פֶּגַע · יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ ·

שְׁאֹאֵן אַהֲבַת אֲכוּמֶךָ — שְׁתִּכְרֵךְ בֵּט נְחוּנֶךָ
שְׁנִגְשׁ גִּילַת נְאוּלֶיךָ — שְׁתְּרַדֵּשׁ הֲדוֹר דְּגָלֶיךָ
שְׁתְּחַדֵּר הֵכוֹן הֲדוּרֶיךָ — שְׁתּוֹשִׁיעַ וְלַדֵּי וְעוּדֶיךָ
שְׁתְּחַזֵּק זֶרַע זוֹכְרֶיךָ — שְׁתַּחְשֹׁן חוֹסֶן חֵילֶיךָ
שְׁתְּשַׁחֵר טוּמְאַת טְלָאֶיךָ — שְׁתְּיַדֵּעַ יְשׁוּעוֹת יְדִידֶיךָ
שְׁתְּכַלֵּל כְּבוֹד שְׁרִיקֶיךָ — שְׁתְּלַוֵּה לְהָקַת לְקוּחֶיךָ
שְׁתְּמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת מְיַחֲלֶיךָ — שְׁתְּנַשֵּׂא נֵס נְעִימֶיךָ
שְׁתְּשַׁגֵּב סְגוּלַת שְׁרִידֶיךָ — שְׁתַּעֲנֶה עֹתֵר עֲבָדֶיךָ
שְׁתְּשַׁגֵּר פְּנֵי פְּרִיקֶיךָ — שְׁתְּנַדֵּיק צְבָאוֹת יְנִטְעֶיךָ
שְׁתְּנַחֵם קְהַל קְנִיקֶיךָ — שְׁתְּרַצֶּה רְחַשׁ רְחוּמֶיךָ

שתשפיע שלום שכשיך ׳ שתתמוך תזקף תמיכיך ׳
ותהא השנה הזאת הבאה עלינו ועל עמך בית
ישראל ״

שנת אוצרך הטוב תפתח לנו ׳ שנת ברכה ׳ שנת נשומה
ושחוקה ׳ שנת שלוה ורצונה ׳ שנת הצלה שנת הצלחה
שנת הרוחה ׳ שנת זול ׳ שנת חיים טובים וקיימים מלפניך ׳
שנת ימתיקו מגרים את תנובתם ׳ שנת פרה על פרה ׳
עשתינו ׳ שנת לחמנו וכימינו תברך ׳ שנת כישא ומתן ׳
שנת נבא בגזרה טובה לבית מקדשך ׳ שנת שובע ׳ שנת
עמים תרכר תחתנו ׳ שנת פרי בטנינו ופרי אדמתנו תברך ׳
שנת יראתנו וכואנו תברך ׳ שנת קמינו תבניע ׳ שנת רחמיך
יגפרו עלינו ׳ שנת שלא תפיל אשה פרי בטנה ׳ שנת
תוליכנו קוממיות ׳ שנת שלא יצטרכנו עמך ישראל זה לזה
ולא לעם אחר ׳ שנת שתברך את לחמנו ואת כימינו ׳
כתוגך שלום בינותינו וברכה במעשה ידינו ׳

ועל אנשי השרון היה אומרים
יהי רעון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שלא יעשו מעשה
קכריהם ״ אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו
אמת מה נהדר היה כהן גדול בצאתו
כשלום מן הקדש בלי פגע ״

אלהינו

ואלהי אבותינו אל תעזבנו ואל תשטשנו
ואל תבלימנו ואל תפר בריתך אתנו ׳
קרבנו לתורתך למדנו מצותיך הורנו דרכיך הט לבנו
ליראה את שמך למען שכך הגדול כבתוב בדברי קדשך
למען שכך יי ושלחת לעונגנו כי רב הוא ״

חינו

ואחי אבותינו מחול לעונותינו ביום
הכפורים הזה מחה והעבר פשעינו
השאתינו מנגד עיניך ׳ וכוף את יצרנו להשתעבד לך
וכנע ערפנו לשוב אליך וחדש ימינו לשכור פקודין
ולאת לבבנו ליראה את שמך ׳ כמתוב בתורתך ׳ ומל
יהוה את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יי אלהיך
כל לבבך ובכל נפשך למען חייך ׳
אנא אלהינו ׳ סלח לנו ׳ מחול לנו ׳ כפר לנו ׳

אני כנך ואתה אביני ׳ אני עבדיך ואתה אדונני ׳
אני חלקך ואתה חלקני ׳ אני טלתך ואתה גואלני ׳
אני יצאנך ואתה רועינו ׳ אני כרמך ואתה נוטרנו ׳
אני גנך ואתה שומרנו ׳ אני קוזיך ואתה מושיענו ׳
אני פעולתך ואתה יוצרנו ׳ אני סגולתך ואתה אלהינו ׳
אני עמך ואתה מלכנו ׳ אני דבקיך ואתה גאולנו ׳
אני זרעיך ואתה דודינו ׳ אני מאמיריך ואתה מאמירנו ׳
שמלא עין ואתה מלא רחמי ׳ אני ימינו כגל ואתה הוא
ושנותיך לא יתמו ׳

ויאמר היתן

ה נאמר לפניך ישב סרום ומה נספר לפניך
שוכן שחקים הלא כל הנסתרות
אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי
אתה חוקר כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב אין דבר
נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך ׳ יהי רצון מלפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו שתסלח ותמחול לנו על כל עונותינו
ותכפר לנו על כל חטאתינו ׳

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ	בְּאוֹנֶס
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ	בִּכְלִי דַּעַת
עֹון שֶׁל גַּלּוּי	עֹון שֶׁל בְּרִיעַת וְכַמּוֹתָהּ
עֹון שֶׁל בְּחִרְחוּר חֵלֶב	עֹון שֶׁל מְזוּמֵּי פֶּה
עֹון שֶׁל מְזִרִין	עֹון שֶׁל מַחֲזִיק יָד
עֹון שֶׁל נְטוּעֵי שְׁפָתַיִם	עֹון שֶׁל נְעָר הָרֵעַ
עֹון שֶׁל נִיחוּשִׁים	עֹון שֶׁל נָלָא יוֹדְעִים
עֹון שֶׁל נְכָחַשׁ וְכָזָב	עֹון שֶׁל כְּלָשׁוֹן הָרַע
עֹון שֶׁל בְּרִיאַת הָעַיִן	עֹון שֶׁל נְשֶׁךְ וְכַרְמִית
עֹון שֶׁל נְשִׂיחַ שְׂפָתוֹתֵינוּ	עֹון שֶׁל נְעָרִים רְכוֹת
עֹון שֶׁל נְסָתְרוֹן פֶּה	עֹון שֶׁל נַעֲרֵי רַגְלַיִם
עֹון שֶׁל נְקִצַּרַת יָד	עֹון שֶׁל עֵרְיָוֹן
עֹון שֶׁל נְשִׁגָּגָה	עֹון שֶׁל נְאָכְּהוֹן לֵב

עַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אֲשָׁם

עֹון שִׁחוּת חֻטְאת	עֹון שִׁחוּת עוֹלָה
עֹון שִׁחוּת קָרְבָּן	עֹון שִׁחוּת מִיתָה
עֹון שִׁחוּת כָּרֵת	עֹון שִׁחוּת כִּיתָה וְכָרֵת

מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם וְכָרֵת בִּידֵי שָׁמַיִם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין סְקִילָה שְׂרֵיפָה הֶרֶג וְחֶנֶק וְכִלְקוּת אַרְבָּעִים מַכּוֹת עֲשָׂה וּמִצְוַת לֹא תַּעֲשֶׂה בֵּין שֵׁשׁ בָּהֶן קוּם וַעֲשֵׂה בֵּין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם וַעֲשֵׂה בֵּין שְׁגָלוּיִם לָנוּ בֵּין שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ בֵּין הַגְּלוּיִם לָנוּ מִפִּי אָמַרְנוּ לְפָנֶיךָ וְשֶׁאֵינָן גְּלוּיִם לָנוּ מִפִּי לְפָנֶיךָ גְּלוּיִם וִידוּעִים שֶׁאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁאָמְרוּ הַמְּתֻרְגְּמָנִים לְיֵין אֱלֹהֵינוּ וְהַנְּגִידוֹת לָנוּ וְלִבֵּנוּ עִוֵּי עַתָּה לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַגְּמָרָא הַזֹּאת

וְיוֹד עֲבִידְךָ אָמַר לְפָנֶיךָ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי

עַנְנֵי יְקָרֶךָ מִכָּל פִּשְׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טוּמְאוֹתֵינוּ
וְזָרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי
עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכָּל טוּמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם
אֲטַהֵר אֶתְכֶם

אַנְוִישׁ — אֵין יִתְכַּפֵּר כָּל מַעֲשֵׂיהוּ לִסְפֹּר

עֲפַר יְסוֹדוֹ — לְיוֹם דִּין עֲמָדוֹ — יָמִיר חוֹתָם יָדוֹ
וְיֵל נַחֲלָתוֹ — מְלוֹן חֵירָתוֹ — פְּמִדַּת קְמָתוֹ
מְנִיָּה וּגְמִירָה — סְגוֹר מַכְמֵי לְמֵרָה — מַשְׁכִּי מִי שְׁלֹא נִבְרָא
טֵן בְּזֵבֶל — מְשׁוּךְ בַּחֲבֶל — דּוֹמֶה לְהֶבֶל
יַעֲתוֹ — נִהְפְּכָה מַרְאִיתוֹ — בְּשַׁעַת מִיתָתוֹ
דְּגַע אַפָּם — וּבְהֶרֶב פָּס — בְּרִשַׁת נִתְפָּס

מְנִיָּה — וּגְמִירָה

תְּרִשׁוּמוֹ — קֶרֶב יוֹכוֹ — נוֹדַד מְקוֹמוֹ
וְשֵׁךְ דִּינוֹ — קָשׁוּב זְמָנוֹ — לְקֶבֶר מְלוֹנוֹ
וְרַח טְרָאבִּין — עֲפַר זְרָקָבִּין — מְזֻכָּן לְיוֹם דִּין וְחִשְׁפִּין

מְנִיָּה — וּגְמִירָה

עַ וְכִלָּה — יָמוּת וְכִלָּה — כְּרִקְבּ יִכְלֶה
י לְכָל גֶּבֶר — שֶׁהַיּוֹם יִתְגַּבֵּר — וּמָחָר בְּקֶבֶר
נַע יְבוֹאֵנוּ — שֶׁהַיּוֹם עוֹדֵנוּ — וּמָחָר אֵינֶנּוּ

מְנִיָּה — וּגְמִירָה

לְהֵלֶךְ בְּמַעֲשֵׂה רַע — מְשׁוּבָּח בְּרֵעַ — בְּיֵצֶר הָרַע
שָׁא וְתִתְעַבֵּר — וּבוֹ יִתְחַבֵּר — וְעָלָיו יִתְגַּבֵּר
בַּר הַגִּיגוֹ — נִרְמָס מִתְגּוֹ — כְּמְבַקֵּשׁ לְהָרְגוֹ

מְנִיָּה — וּגְמִירָה

שהוציו קצובים בספר נחשבים ימיו מכאובים
פתאום יקדם ולמות יוקדם אוי לבשר ודם
עופה ואין רשע מקרה יפגע בפשע לצדיק ולרשע

מגיה ונמורה

קבורה שכילו ומה יתרון לו מנת גורלו
רשום למות וביום המות חשך וצלמות
שלמה השיעה קינה ודמעה רמה והולעה

מגיה ונמורה

שודד דולקו בעיום חקו בכלאות סלקו
תכלית עתותיו ליום חשבוטתיו אבדו עשתונותיו
תארו יוכלם וקצו ישלם ועכר וכטל מן העת

מגיה ונמורה

אלהינו

ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל
תתעלם מתחנתנו שאין אנו עזי פנים
וקשי ערף בדבר הזה שנאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
צדיקים אנחנו ולא חטאנו

אבל אנחנו חטאנו אשמנו בגדנו גזלנו דברנו
דופי העוינו והרשענו זדנו חמסנו שפלנו שקר יעצנו
רע כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סררנו עויינו פשענו זדנו
קשינו ערף רשענו שיחתנו תעבנו תעינו תעתענו
ממצותיך וכמשפטיך הטובים ולא שוה לנו ואתה צדיק
על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

אנשה

למען שמי פי אתם עמי
שובה ישראל

אמרנו נגזרנו ומנגדך נגרזנו ואיך נשוב
נילפוידי קראתי דודי שובו שובבים
שוכך ברחמים עלינו ממרומים ואליך נשובה

פז

ויי אקצכם ופקחתי עיניכם שובה ישראל
עלנו ונגעלנו והרבה מעלנו ואיך נשוב
ידינם עזבו וכקרס תואהבו שובו שובבים
ית לנו פתח ויפין עליכו תוכחה ואליך נשובה

פח

השתי ידי והגדלתי חסדי שובה ישראל
ספנו חשאות כארחותיך להשות ואיך נשוב
ואתם עדי בני ועבדי שובו שובבים
ייחום תכפר ויצדקנו ספר ואליך נשובה

פט

חות חפשתי ברית לא האספתי שובה ישראל
אות הערנו ביד רמה גרפנו ואיך נשוב
חלו שעתי ותחן מכם שמעתי שובו שובבים
חשון טא ממענט המצב בכחכנו ואליך נשובה

צ

שמעתי קשע והיצמחתי ישע שובה ישראל
שלחתי עוטתינו ונסתמו ענותינו ואיך נשוב
ום מחל הוחש לשמוע לחש שובו שובבים
יחלנו לך כי אנחנו פעלך ואליך נשובה

צא

"אני הוא יוצר חסד לאלפים נוצר שובה ישראל
מלתנו נגדנו ומקרוב אדנו ואליך נשוב "

לֹא לָעַד אָקְצוֹף וְלֹא כָּרִית אֶחְתּוֹף שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים
לְאַתְחִדִּיק פָּאף לָעַד וְתִכְפַּר בְּעַד וְאֵלַיִךְ נָשׁוּבָה

פ

מָחִיתִי כָּעָב פִּשְׁעֵיכֶם כָּעָב חָתְמוּ לְרֵיחַ פָּאב שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל
מַה תֹּאמַר עַל פִּשְׁעֵיכֶם יִדְעָנוּ רִשְׁעֵנוּ וְאֵיךְ נָשׁוּב
נִתְבַּקֵּשׁ עָוֹן וְאֵין יְעֵלִיכֶם שַׁמְתִּי עַיִן שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים
נִתְכַּשֵּׁר סְלִיחוֹת כִּי נָסוּ אֲנָחוֹת וְאֵלַיִךְ נָשׁוּבָה

פ

שָׁמַעְתִּי לֵב חָדָשׁ זְיוֹם נִפְעַר הַקְּדֵשׁ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל
סַחֲרַחַר לְבַט עִקְּשָׁנוּ בִּלְבָבֵנוּ וְאֵיךְ נָשׁוּב
עָוֹן הִשְׁלִכְנוּ לַחֲזוֹן נִמְלַכְתִּי שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים
עָתּוּר נָא לַחְשֵׁנוּ כְּיוֹם עָטֵי נַפְשֵׁט וְאֵלַיִךְ נָשׁוּבָה

פ

פִּי דִבֶּר שִׁבּוּעָה לְשׁוֹבָבִים תְּשׁוּעָה שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל
פִּשְׁעֵינוּ אַתָּנוּ וּבַעֲוֹנֵנוּ נִתָּנוּ וְאֵיךְ נָשׁוּב
צְוָאת פְּטַת עַיִן אֶרְחֵן בְּקִיּוֹן שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים
צַעֲקָתֵנוּ תִּקְשִׁיב שְׁכִיתֵנוּ תָּשִׁיב וְאֵלַיִךְ נָשׁוּבָה

פ

קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְיַעֲלוּ כְּפָרִים שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל
קָרַבְתָּ וְרִחַקְתָּנוּ וּכְנִגְדְּךָ נִרְחַקְנוּ וְאֵיךְ נָשׁוּב
רְחֵבִי נִכְמְרוּ עַל בָּנִי נִבְהֲרוּ שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים
רִיבִי אֶתְכֶם תֵּעָן כְּשִׁמְכֶם לָךְ כֵּעָן וְאֵלַיִךְ נָשׁוּבָה

פ

שִׁכַּרְתִּי בְרִית לְבַד תֵּת אַחֲרִית שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל
שָׁכַחְנוּ חִזְיוֹם וְאָרְרֵנוּ כְּלֹא יְקִים וְאֵיךְ נָשׁוּב
תּוֹחֶלֶת הִקְוִיתִי וְחֶלְקִי קְוִיתִי שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים

ורנו הצלחתי ותאמר סלחתי ואליך נשובה
מהטוב בדברי הרשך השיבנו אליך ונשובה חדש
ימינו כקדם

ם אדיר

ויחוד לכפרת גוי אחד
שובו שובבים

ם נוחר מכל שנה להתם עונות שושנה שובה ישראל
אל תירא ישקב שובה שובבים שובה ישראל
הבה לו ינעם ולא ישן שומר ישראל פש"ט

ן גדול וגבור לחעלותנו משאון צור שובו שובבים
דור לתמימים להלמין הכמים שובה ישראל
אל תירא

ה הוכן ערי לחשאים להעליל חשאים שובו שובבים
ודוי כעשים להצדיק עמומים שובה ישראל
אל תירא

זכות אבות תזכור לרחם בן בכור שובו שובבים
חתום שטרות לקבל פני עתירות שובה ישראל
אל תירא

טוב מקרא קדש לזכות עתן קדש שובו שובבים
יכנוש עונות לשגגות וזדונות שובה ישראל
אל תירא

נעימים הואלכם לטהר אתכם שובו שובבים
לא כבודו כל הכתים לשוב עלינו ברחמים שובה ישראל
אל תירא

מדתחדין להתמים להשליך חטאינו במצולות ים שובו שובבים
מאמר סנגורים להשתיק קטגורים שובה ישראל
אל תירא

יום שוטן אינו נראה בו · לסלוח לעם קרובו · שובו שובבים
יום ענוי נפש · להכניא לה חופש · שובה ישראל "

על הגאולה

יום פתוח חרצובות רשע " לעובר על פשע · שובו שובבים "
יום עם זה מובחר · לנחות טובים משחר · שובה ישראל "

על הירח

יום קיחת הברים · לשלם בשפה פרים · שובו שובבים
יום רחבים לכסאך רובע · להתפלל מן ארבע · שובה ישראל "

על הטרח

יום שנת שבתון הוא לכם · לרפאות משובותיכם · שובו שובבים
יום תשובה לקטנים ולגדולים · להשיב מן נבזולים · שובה ישראל

על הגירות

כתוב על יד נביאך שובב ישראל עד יי אלהיך כי
כשלת בעונך · ואומר קחו אתכם דברים ושובו אל
יי ואמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים
שפתינו

יום אשר אשמינו יעלל ויוסגר · היום תסלח לכל
עדת בני ישראל ולגר הגר "
כתוב מתורתך ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר
בתוכם כי לכל העם בשגגה "
יום נוגרינו תשא ומסלח · היום שכך יאמין אל טוב וסלח "
כתוב ברברי קדשך כי ממך יי טוב וסלח ורב חסד
לכל קוראיך "
יום גאלנו חקיך שפח ועזוב " היום רחבת ונשוב ודרך רשע
נעזוב "
כתוב על יד נביאך ישובו רשע דרכו ואיש אוון

מחשבותינו וישוב וחל יי׳ ירחמהו וחל לסלוח כי רבה
לסלוח׳׳

יום רביעי שאנא׳׳ היום קשוב תחנונינו והתחנן סלח נא׳׳
כתוב מהורתך סלח נא לשון השם הזה מאכזל ש
חסדך וכמשל נשמתך לשם הזה מאיכריס ועד העת
ושם נאמר וירחמך יי׳ סלחתי כדברך ׳׳מעבור פבור
שניך מאיכה לנו מוהל וסלח סלח נא לעוון שפך
יום חמישי נריתך לחפי׳ היום יעול יבוא ויכרוזם יפפי׳׳
נשתוב נרבני חרשך והוא רחום יכפרעון ולא
ישתית והרבה להשיב חשו ולא ישוד פל מחותו׳׳
יום ששי ושרנו ישוכח ויוחעב׳׳ היום פשעינו וחטאתינו מחה כעב׳׳
כתוב על יד נביאך מחיות כעב פשעיך וכעגן
ושמחתיך שובה ולא כי נאולתיך׳
יום שבת זרונינו העבר כענן׳ היום ענגו פיום רדית בענן׳׳
פכתוב בתורתך וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם
ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר׳׳ ויעבור יי׳ על פטר
ויקרא יי׳ יי׳ ל רחום וחנון׳׳
יום חנוך עון בערנו זכור׳׳ היום סלח לעונינו וחטא אל תזכור
כתוב נרבני קדשך אל תזכור לנו עונות הראשונים
מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד׳׳
יום שעותינו ישפוח ואין׳׳ היום נאם יכוקש עון ואין׳׳ פי
כתוב על יד נביאך בימים ההם ובעת ההיא׳
יבוקש את עון ישראל ואיננו וחטאות יהודה
ולא תמצאנה פי אסלח למשיר משיתי׳
יום ירושך מערב ומטהר׳׳ היום כפל חשאתינו אותנו השוב
כתוב מהורתך פי ביום הזה יכפר עליכם לטהר

וְהַמֶּלֶךְ מִשְׁפַּט תַּשְׁחִיתְכֶם לְשֵׁם יְיָ הַטְּהוֹרָה " מִשְׁפָּט
יוֹם כָּל תִּשְׁא בְּתוֹחֵן אֲבַשָּׁא ' הַיּוֹם לִשְׁוַעְתֵּנוּ אֹזֶן הַטּוֹרְנוּ
כְּסֵתֶב בְּדִבְרֵי אֵן שָׁרֵי אֲשֶׁר מְלֵאִי וְתֵעֵב וְשִׁמְעֵב פָּחַז
שִׁיכֵךְ וְרוּחַ וְאֵף שְׁלוֹמְתִיכֶם וְהַשִּׁיר מַשְׁחִיר טַהֲרֵנוּ ׃
שְׁמֵךְ שְׁלֵיחַ ' יְיָ לֵב עַל יְדֵי קְדוֹשֶׁיךָ וּמַבְהִיל מַשְׁלִיכֵי
וְהַמְּזֻנָּה לְשִׁבְרֵךְ שׁ שֶׁל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים ' לֵן שִׁמְשְׁרֵי
לֵן שְׁלֵחָה ' לֵן הַקְּשִׁיבָה וְשִׁשִּׁים וְלֹא הִמְתֵּר לְמִשְׁטֵר
לֵסֵי שׁ שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְשֵׁל מִקְדָּשֶׁךָ ׃ מִמְּבוּר
פְּבוּר שִׁמְךָ הַמְּיֻחָל לְטוֹב שׁוֹמֵב הַבְּלֵה לְמִשְׁנֵךְ שְׁמֵע
עַל בְּקוֹל תְּפִלָּתֵנוּ "

אֲדוֹן	אַפִּיר '	בְּמַעֲשָׂיו בַּגִּיר '	מִי יֹאמַר
	גּוֹאֵל עֲמוּקוֹת " דּוֹבֵר צְדָקוֹת '		מִי יִתֵּן
הֵיטִיב תָּמִים		וּמָלֵא רַחֲמִים '	מִי יִמְנֶה
זוֹכֵר חֲסָדִים		חוֹמֵל חֲסִידִים	מִי יְסַפֵּר
טוֹב לַכֹּל		יוֹדֵעַ הַפֶּל	מִי יְשׁוּרֶנּוּ
כּוֹבֵשׁ רַחֲמִים		לְהַצְדִּיק עֲמוּסִים	מִי יְעִידֶנּוּ
מֶלֶךְ עוֹלָם		נִשָּׂא וְנִגְלָם	מִי יְבַקְּרֶנּוּ
סוֹלֵחַ חַטָּאוֹת		עוֹשֶׂה נִפְלָאוֹת	מִי יְשׁוּרֶנּוּ
פּוֹתֵחַ וּמַשְׁגִּיעַ		צַדִּיק וּמוֹשִׁיעַ	מִי יְעוֹרְרֶנּוּ
קוֹרֵא דוֹרוֹת		רוֹצֶה עֲתִירוֹת	מִי יְבַקְּרֶנּוּ
שׁוֹכֵן שְׁבוּעוֹת		שׁוֹמֵעַ שׁוּעוֹת	מִי יְעוֹרְרֶנּוּ
תּוֹכֵן עֲלִילוֹת		תַּקִּיף בְּתִהִלּוֹת	מִי יְשׁוּרֶנּוּ

כְּכָתוּב עַל יְדֵי נְבִיאֶךָ " מִי אֵל כָּמוֹךָ נוֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע
לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ מַחֲזִיק לָנֶצַח אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא
יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוֹלוֹת יָם כָּל

ושמחים כל חשאתינו וכל חשאות עמך בית ישראל מחקום
אשר לא יזכרו ולא יעלו על לב משגה ועד עולם
תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו
מימי קדם כי אתה סולחן לישראל מן
והעולם ומחולן לשבטי ישורון מכל נזר ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה
ויתרצה לפנך את תפלת עמך בתמידי יום
ובחרבנת מוספין באי מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות
עמו ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה כלך על פי
ארץ מקדש השבתות ישראל ויום הכפורים

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם
מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים
נאה שאי המחזיר שכינתו לציון
מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נפיך שבכל יום ויום עמנו ועל נפלאותיך
שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו
רחמיך הפרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך לא
הכליתנו יי אלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת
פניך ממנו

מגן ויחמיך נכונש את כעסך כלה דבר וחרב ורעב
ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלה מעלינו ומעל
כל עמ בריתך על פלם יתפרך ויתרוסם שמך מלכנו תמיד

כל החיים יודוך סלה ויהללו לשמך האמת
אלוה לחיים שוכים על פני בריתך
השוב שמך נלך נאה להודות

ואלהינו ואלהי אבותינו כרכנו בברכה המשלש
בתורה הכתובה על ידי משה עבדך הנאמרה
מפי אהרן וכניו כהנים עם קדושיך כאמור
יברכך יי וישמרך יאר יי פניו אליך ויחנך
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום

שים

שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו
כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת
חיים ואהבה וחסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים
ושלום וטוב יהיה בעיניך לברך את עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך

בספר

חיים וברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונחמה חן וחסד וכזכר ונפתח לפניך אנו
וכל עמך ישראל לחיים ולשלום ברוך אתה יי המברך את עמו
ישראל בשלום

ובתוב

כי בי ירבו ימיך ויוספו לך שנות חיים
אלהים חיים תתכבו בספר החיים הברכה
ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כולכם היום

היום

היום תאמצנו היום תברכנו היום תגדלנו
היום תדרשנו לטובה היום תהדרנו
היום תוערנו היום תזערנו ברחמיך היום תחסנו חן
תטהרנו מכל חטא היום תישרנו למעך היום תכונן
היום תלבבנו היום תכילשנו מכל רע היום תנקנו מן

יום שבתכנו · והיום תענינו · והיום תקדישו לחיים ולברכה ·
יום תענינו · והיום תזכרנו · והיום תרחמנו · והיום תשמע
שועתנו · והיום תתעכנו ·

כי היום הזה תכיאנו ששים ושמחים בבנין
שלם עירך וכהיאותם אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי
עולותם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא
לכל העמים " ונאמר ויצונו יי לעשות את כל החקים האלה
ליראה את יי אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיותנו כיום הזה "
ונזכה וכרכה וחיים ושלום יהיה לנו " אמן "

[illegible] קדיש [illegible] כבודו [illegible] נצחה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

תפלת המנחה ליום כפור

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

אחרי

יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם אני יי אלהיכם: כמעשה
ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו
וארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו
וחקתם לא תלכו: את משפטי תעשו ואת חקותי תשמרו
ללכת בהם אני יי אלהיכם: ושמרתם את חקתי ואת משפטי
אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יי:

איש אישׁ אל כל שאר בשרו לא תקרבו
לגלות ערותם אני יי׃ ערות אביך וערות
אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערותה׃
ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך היא׃
ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ
לא תגלה ערותן׃ ערות בת בנך או בת בתך
לא תגלה ערותן כי ערותך הנה׃ ערות
בת אשת אביך מולדת אביך היא לא תגלה ערותה׃
ערות אחות אביך לא תגלה שאר
אביך היא׃ ערות אחות אמך לא תגלה שאר
אמך היא׃ ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו
לא תקרב דודתך היא׃ ערות כלתך לא תגלה
אשת בנך היא לא תגלה ערותה׃ ערות
אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא׃
ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת
בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה היא׃
ואשה אל אחותה לא תקח לצרר לגלות
ערותה עליה בחייה׃ ואל אשה בנדת טומאתה לא
תקרב לגלות ערותה׃ ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע
לטמאה בה׃ ומזרעך לא תתן להעביר למולך ולא תחלל
שם אלהיך אני יי׃ ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה
היא וכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד
לפני בהמה לרבעה תבל הוא׃ אל תטמאו בכל אלה כי בכל
אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם׃ ותטמא הארץ
ואפקוד עונה עליה ותקיא הארץ את יושביה׃ ושמרתם אתם
את חקותי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבות האלה האזרח

וגר הגר בתוככם: כי את כל התועבות האלה עשו אנשי הארץ
אשר לפניכם ותטמא הארץ: ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם
אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: כי כל אשר יעשה
מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העושות מקרב עמם:
ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות אשר
נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יי אלהיכם:

ישלש יום ויספור נגביו במנה ומכין תחלה נקוף "

הפטרה למנחת צום כפור

עלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה
ליי המלוכה

יחל ימי אליהוא בן אכתי לאבי קום לך אל
נינוה ועיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה ר-
עתם לפני: ויקם יונה לברוח תרשישה מלפני
יי וירד יפו ומצא אניה באה תרשיש: ויתן שכרה וירד בה לבוא
עם תרשישה מלפני יי: ויי הטיל רוח גדולה אל הים ויהי
סער גדול בים והאניה חשבה להשבר: ויראו המלחים ויזעקו
איש אל אלהיו וישליכו את הכלים אשר באניה אל הים להקל
מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם: ויקרב
אליו רב החובל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אולי
ישית האלהים לנו ולא נאבד: ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה
גורלות ונדעה בשל מי הרעה הזאת לנו ויפילו גורלות ויפל הגורל
על יונה: ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר לכי הרעה הזאת לנו
מה מלאכתך ומאין תבא מה ארצך ועל כמה עם אתה: ויאמר

אליהם עברי אנכי ואת יי אלהי השמים אני ירא אשר עשה
את הים ואת היבשה : ויראו האנשים יראה גדולה ויאמרו
אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יי הוא נס
כי הגיד להם : ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים מעל
כי הים הולך וסוער : ויאמר אליהם שאוני והטילוני אל
וישתק הים מעליכם כי יודע אנכי כי בשלי הסער הגדול
הזה עליכם : ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא
כי הים הולך וסוער עליהם : ויקראו אל יי ויאמרו אנא
אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקי
אתה יי כאשר חפצת עשית : וישאו את יונה ויטילהו א
הים ויעמוד הים מזעפו : ויראו האנשים יראה גדולה
את יי ויזבחו זבח ליי וידרו נדרים : ויומן יי דג גדול ל
את יונה ויהי יונה בבטן הדג שלשה ימים ושלשה לילו
ויתפלל יונה אל יי אלהיו מ
הדגה : ויאמר קראתי מצרה לי אל יי ויענני מבטן שאול
שועתי שמעת קולי : ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר
יסובבני כל משבריך וגליך עלי עברו : ואני אמרתי נגר
מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך : אפפוני
מים עד נפש תהום יסובבני סוף חבוש לראשי : לקצב
הרים ירדתי הארץ בריחיה בעדי לעולם ותעל משחת ח
יי אלהי : בהתעטף עלי נפשי את יי זכרתי ותבא אלי
תפלתי אל היכל קדשך : משמרים הבלי שוא חסדם
יעזובו : ואני בקול תודה אזבחה לך אשר נדרתי אשלמה
ישועתה ליי :
ויאמר יי לדג ויקא את יונה אל היבשה :
ויהי דבר יי אל יונה שנית לאמר

שלח אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר
אנכי דובר אליך: ויקם יונה וילך אל נינוה כדבר יי ונינוה
היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים: ויחל יונה
ללכת בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום
ונינוה נהפכת: ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו צום
ילבשו שקים מגדולם ועד קטנם: ויגע הדבר אל מלך
נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על
האפר: ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדוליו לאמר
האדם והבהמה הבקר והצאן אל ישעמו מאומה אל ירעו
ומים אל ישתו: ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל
אלהים בחזקה וישובו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר
בכפיהם: מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא
נאבד: וירא אלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה ו
וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה:
וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו: ויתפלל אל יי ויאמר
אנא יי הלא זה דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי
לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים
ורב חסד ונחם על הרעה: ועתה יי קח את נפשי ממני כי
טוב מותי מחיי:

ויאמר יי ההיטב חרה לך: ויצא יונה מן העיר וישב מקדם
לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה
יהיה בעיר: וימן יי אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל
על ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה
גדולה: וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את
הקיקיון ויבש: ויהי כזרח השמש וימן אלהים רוח קדים
חרישית ותך השמש על ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו

לאמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי
קדם

ומלכנו אתה ביחידות שמך קדוש וישראל
ויום מסיבת לחרותנו ויחזון חיות יתי רצון יהללוך ויחיר
העיר בחרון ויום הזיון קדיש שר למשלח ומקטלון נלחז

מנחה לעם נפור

שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
א עליון גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזוכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיי
למענך א חי גא עזר ומושיע ומגן

מגן אברהם

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים

וסוך עטלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו
לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח לנו ישועה בקרוב

מי כמוך אב הרחמים זכור יצוריך לחיים
בספר החיים והאמן אתה להחיות מתים
בא מחיה המתים

לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך
נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי א מלך גדול וקדוש אתה
ברוך אתה יי אלהינו על כל מעשיך
ומתוך על כל מה שברא את וידאוך כל המעשים וישתחוו
לשמך כל הרואים וישו כלם אגודה אחת לעשות רצונך
מצב שלם כמה שירענו יי אלהינו שהשלטון לפניך עוז
וגבורה בימינך ושמך נורא על כל מה שבראת
יברכן תן כבוד יי לעמך תהלה
ליראיך ותקוה טובה לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך
שמחה לארצך ששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך
ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו
ואז צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפוץ פיה וכל הרשעה כלה
כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ
אתה יי לבדך על כל מעשיך על ירושלם עירך ועל ציון
משכן כבודך ובהיכל מלכותך וכתוב בדברי קדשך ימלוך יי לעולם אלהיך
ציון לדור ודור הללויה וקדוש ויגבה יי צבאות במשפט
והאל הקדוש נקדש בצדקה כאמור
הפלך הקדוש

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו ב
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדו־
והנורא עליט קראת ׃ ותתן לנו יי אלהינו באהבה־
את יום השבתות הזה ׃ את יום הכפורים הזה ׃ למחילה ולסליחה
לסליחה ולמחילה ולכפרה על כל עונותינו ביום קדש זכר
ליציאת מצרים ׃

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבוא יגיע יראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו
זכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל
עמך בית ישראל לפניך לשובה ׃ לחן ולחסד ולרחמים
ולרצון ׃ ביום הכפורים הזה ׃ ביום הכפורים הזה זכרנו
יי אלהינו בו לשובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים
טובים ׃ בדבר ישועה ורחמים ׃ חוס וחננו ורחם עלינו
והושיענו כי אליך עינינו כי א מלך חנון ורחום אתה ׃

אלהינו ואלהי אבותינו כחול לעונותינו ביום־
הכפורים הזה כחה והעבר פשעינו ב
וחטאתינו מנגד עיניך כאמור ׃ אנכי אנכי הוא מוחה־
פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור ׃ ואמר מחיתי כעב
פשעיך וכענן חטאתיך ׃ שובה אלי כי גאלתיך ׃ ואמר
כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם־
לפני יי תטהרו ׃
כי אתה סלחן לישראל ומן העולם ומוחלן לשבטי ישורון מל
דור ודור ׃ ומבלעדיך אין לנו מלך
מוחל וסולח אלא אתה ׃ ברוך אתה מלך מוחל וסולח לעונותי

ולשוטת עמו ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה
מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפורים

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך ותחזינה עינינו בשובך לציון ולירושלם
עיר רחמים במהרה בא המחזיר ברחמיו שכינתו לציון
מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו על חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל נפיך שבכל יום ויום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי
לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קוינו לך
על וכל אלה יי אלהינו ולא עזבתנו ולא המתרת פעך ממנו

וכתוב רחמיך וכבוש את מעשך כלה דבר וחרב ורעב
ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלה מעלינו
ועל כל פנים טריתך על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו
תמיד על החיים יודוך סלה ויהללו לשמך הטוב באמת

ותתוב לחיים טובים כל בני בריתך כאי השוב שמך
ולך נאה להודות

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו
כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת
חיים ואהבה וחסד צדקה וברכה ישועה ורחמים וחיים

וְשָׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לִבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד וּבְכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

נִסָּפֵר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם פַּרְנָסָה טוֹבָה וְיִשּׁוּעָה
וְנֶחָמָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְנִסְתַּכֵּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בַּאֲשֶׁר הִמְלַכְתָּ אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם׃

אָחִיט וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ תָּבִא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל
תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָּנִים וְקְשֵׁי
עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ׃

אֲבָל אֲנַחְנוּ וַחֲטָאנוּ אָשַׁמְנוּ בָּגַדְנוּ גָּזַלְנוּ דִּבַּרְנוּ דֹּפִי
הֶעֱוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ זַדְנוּ חָמַסְנוּ טָפַלְנוּ שֶׁקֶר יָעַצְנוּ רָע כִּזַּבְנוּ
לַצְנוּ מָרַדְנוּ נִאַצְנוּ סָרַרְנוּ עָוִינוּ פָּשַׁעְנוּ צָרַרְנוּ קִשִּׁינוּ עֹרֶף
רָשַׁעְנוּ שִׁחַתְנוּ תָּעַבְנוּ תָּעִינוּ תִּעְתָּעְנוּ׃ סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ׃ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת
עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים׃ הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ אַתָּה
יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חָי׃ אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי
בֶטֶן וְבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב אֵין כָּל דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּסְלַח לָנוּ
וְתִמְחוֹל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁעִינוּ וְתְכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל
חַטֹּאתֵינוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכִלְיוֹן עֵינַיִם
עַל חֵטְא שֶׁל בִּזָּיוֹן׃ עַל חֵטְא שֶׁל בִּדְעַת וּבְמִרְמָה׃

עה של טהרהור הלב
עה של נדון
עה של מטמאת שפתים
עה של ביודעים
עה של נכחש וכזב
עה של במראית העין
עה של בשיח שפתותינו
עה של בפתחון פה
עה של בקפיצת יד
עה של בשגגה

עה של פודוי פה
עה של בחזק יד
עה של ביצר הרע
עה של בלא יודעים
עה של בלשון הרע
עה של בנשך ובמרבית
עה של בעינים רמות
עה של בצעדי רגלים
עה של בריצון
עה של בתמהון לבב

אשם

עה שחט
עה שחט
עה שחט
עה שחט

ויה בידי שמים זכרת בידי שמים ארבעמיתות בית דין סקילה
שרפה הרג וחנק ומלקות ארבעים מצות עשה ומצות לא תעשה
בין שיש בה קום ועשה בין שאין בה קום ועשה בין שגגויים
ובין שאינם גלוים לנו הגלוים לנו דבר אמרנו לפניך ושאינם
גלוים לנו דבר לפניך גלוים וידועים דבר שאמר הנסתרות ליי
אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה
הזאת

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי
וגואלי

עשה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום על כל ישראל
ואמרו יהי רצון מלפניך

ושלום ומוב יהיה בעיניך לברך את כל עמך ישראל תמיד עכל
עת וככל שעה בשלומך "

נקפר חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה
ונחמה חן וחסד ורחמים ונמתב לפניך אנו וכל
עמך ישראל לחיים ולשלום "מלי הבדך את עמו
ישראל בשלום

אחיט ואלהי אכותינו תבא לפניך תפלתנו ואל
תתעלם מתחנתנו שאין אנו עזי פנים וקשי
ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אכותינו צדיק
אנחנו ולא חמאנו

אבל אנחנו חמאנו אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי
העוינו והרשענו זדנו חמסנו מפלנו שקר יעצנו רע
לצנו כעסנו מרדנו עויתי פשענו צררנו קשינו עורף
רשענו שחתנו תעבנו תעינו תשתענו סרנו מפיצותיך ומפ
השובים ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
עשית ואנחנו הרשענו

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך
שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע
יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה חופש כל חדרי
בטן יכוחן כליות ולב אין כל דבר נעלם ממך ואין נסתר מי
עיניך יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אכותינו שתסלח
ותמחול לנו על כל עוונותינו ותטעינו ותכפר לנו על כל
חמאתינו "

על חטא שחמאנו לפניך באונס
על חטא שחמאנו לפניך בכלי דעת
עון של גזלנו עון של בדעת ובמרמה "

עה של טהרהור הלב
עה של נדרן
עה של מטמאת שפתים
עה של ביודעים
עה של נכחש וכזב
עה של בפראית העין
עה של בשיחת שפתותינו
עה של בפתחון פה
עה של בקפיצת יד
עה של בשגגה

עה של פזיזי פה
עה של בחזק יד
עה של ביצר הרע
עה של בלא יודעים
עה של בלשון הרע
עה של בגשך ובמרבית
עה של בעינים רמות
עה של בצעדי רגלים
עה של בריעון
עה של בתמהון לבב

אשם

עה שחט
עה שחט
עה שחט
עה שחט

זה בידי שמים זרת בידי שמים ארבעמיתות בית דין סקילה
שרפה הרג וחנק וכלקות ארבעים מעות עשה ומצות לא תעשה
ין שיש בה קום ועשה בין שאין בה קום ועשה בין שגלויים
תוך שאינם גלוים לנו הגלוים לנו כבר אמרנו לפניך ושאינם
ים לנו כבר לפניך גלוים וידועים כדבר שאמר הנסתרות ליי
אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה
הזאת

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי
וגואלי

עשה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום על כל ישראל
ועל כל יושבי תבל ואמרו

מנחה לחזן

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב: האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון קונה שמים וארץ:

מסוד חכמים ונבונים: מלמד דעת מבינים
אפתח פי בתחנונים: לחלות פני שוכן
מעונים:

אודך מקול ערב: אמונתך ברון אקרב
בין הערבים אמונת אמונים תרנם: אזה
למטחת ערב:

באי רגוש כשיחה: נקש כמך הסליחה
מן הערבים: נכב לך לשוחחה: בעת קרבן מנחה
נשו בחין עתרת: נעות לך ותפארת
בין הערבים גדולה לתת ועטרת: נעייתם הכון כקטורת
ככתוב תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי
מנחת ערב: ונאמר למען שמך יי וסלחת
לעוני כי רב הוא: ונאמר כי עמך הסליחה
למען תורא: ונאמר לא אחריש כדיו ודבר
גבורות וחין ערכו

ערכו אנא זכור נא: לאום מי מנה:
עדורה לחכל ומטה: ינך דומה למגנה

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר
החיים למענך א חי גואל עוזר ומושיע
וסגן באי מגן אברהם

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב

להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רפ״ח
סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו
לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית
ומחיה וסמח״ישועה כקרוב ״

והקשיבה לקול משועיך : האר פניך
למושיעך ״
בין הערבים והקריב פרי שעשועיך : הראם קץ ישעך ״
ותזכור רוב חסדיך ודברת בחזון לחסידיך ״
בין הערבים והרעה חזן מהדריך : ותסלח ליודעי סודך ״
ע נהוגי פיצאן זכרם בעת רצון
בין הערבים זעקם יהי לרצון זכרם תפלת רצון ״
כהתוב ואני תפלתי לך ״ע עת רצון אלהים
ברוב חסדך ענני באמת ישעך : ואמר והוא
רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
ולא יעיר כל חמתו : ואמר זכור רחמיך ״ג ז
וחסדיך כי מעולם המה :

המה אנא זכור נא : לאום מיסנה
עדיה לחבל ומנה זך רומה להחיינה ״

מי כמוך אב הרחמים זכור יצירך ברחמים ממית
ומחיה ואמן אתה להחיות מתים ׳
בא״י מחיה המתים ׳

שדר עם עולם : טהרת מזבח ואולם : בין הערבים
שמם נכון בהתפללם : טהרת תשית לכלם ״

יִשַּׂר כֹּחֲנוּ שִׂימָה יוּקַשׁ מַחֲשִׁינוּ הֲרִימָה
בֵּין הָעַרְבַּיִם יַעֲרֹךְ לְךָ מְעִיבָה יְאוֹ יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם
כְּנוֹס לְחַנֵּן שְׁנוּמִים כְּבוֹד שִׁמְךָ מְחַנְּנִים
בֵּין הָעַרְבַּיִם כַּפֵּר לְמוֹ אֲשׁוּמִים בַּעַם אֹם רַב פִּשְׁעָם
לְהַקְרִיב לְךָ מִנְחָה לְנוֹחֲךָ קוֹמָה בְּנוֹחָה
בֵּין הָעַרְבַּיִם לְרַצְּךָ נִפְלָל וְשִׁיחָה לְהַעְתִּיר כְּעֶרְבָּה מִנְחָה

כַּפֵּהוּב וְעֶרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת וְנֹאמַר לְכִי נָא וְנֵלְכָה יֹאמַר יְיָ:
אִם יִהְיוּ חַטֹּאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ וְאִם יַאְדִּימוּ:
כַּתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ וְנֹאמַר פֹּה אָמַר יְיָ לְבֵית יַעֲקֹב
אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם לֹא עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה
פָּנָיו יֶחְוָרוּ: כִּי כְרְאוֹתוֹ יְלָדָיו מַעֲשֵׂה יָדַיִו בְּקִרְבּוֹ יַקְדִּישׁוּ
שְׁמִי וְהִקְדִּישׁוּ אֶת קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ:
וְנֹאמַר יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אָנָּא

אַדִּיר בְּתוֹאַר נָכוֹן אֹהֶל בְּאַמְּתֵךְ תָּכוֹן
אֶחָד בּוֹ לְשִׁכּוֹן
לַחַשׁ לְקַח תָּכוֹן לַשַּׁד לְאַוֵּי לְשָׁטָן
לְעֵדִי עַד שָׁם שְׁכוֹן
עִתּוּר אֲרוֹן תָּכוֹן עִזּוּר אַרְמוֹן לְתָכוֹן
עֲתִידָה בּוֹ תָּכוֹן
אֲמִינַת אוֹם טְשֻׁרַת לְמַעַנְךָ עוֹדֵד לְמַשְׁאֶרֶת
יַעֲקֹב רִצָּה כְּקִטֹּרֶת קְדוֹשׁ:
זַעַק זְעוֹק זָעַקְתִּי זַךְ אָזוֹן זָעַקְתִּי זַעַק קְשׁוּבָה תְּחִנָּתִי

רְאֵה רָנִּי רִחִשְׁתִּי רְצֵה רוֹן רִגִּשָׁתִי
רְחִישַׁת דִּגֵּשׁ רְחִשָׁתִי
חָנֵּנִי לָךְ לְחִישָׁתִי בְּיוֹשֵׁר וְעוֹד תְּהִלָּתִי
בְּרֵר רְצוֹי תְּפִלָּתִי
יַעַל תְּחַן עֲתֶרֶת יְזַעֵג כְּמוֹ עֲשֶׂרֶת
יְרוֹן כְּכוֹפֶר נְשֵׂאֶרֶת
וּשׁ נְמַעֲנֵה עוֹתֶרֶת רוֹנְנָה מְסִחֲלַת הָעִתֶּרֶת
רְוֵה כְּעוֹז וְתִפְאֶרֶת
נְאֵת גֵּה כְּיֵשֶׁרֶת בְּמַעֲנֵה לְסַלַּח כְּשׁוֹרֶרֶת
זְיוֹת עֲתִירָתָה כְּקֶשֶׁרֶת׃
יְחִי בְּחֵן יְשׁוּעָתֶךָ יְשַׁלַּח כְּעֵל יְפוּיֶךָ
יְזַמּוּ שְׁמוּר שְׁנוּיֶךָ׃
עֵל קְשִׁי קְטִיפֶךָ קְרַב אֵלֶיךָ קְעֵנֶךָ
קוֹמֵם קְהַל אֲסוּפֶךָ׃
יָנֹא רוֹם רְעִינֶךָ יְרוּפוּ כּוֹ הַסּוּנֶךָ
יִהְיוּ כְּעֵבִים לְפָנֶיךָ״
לְעֵם לָךְ קְרַב לְוַחְשִׁי אֵלִיל חֲחַרֵב
לְוִי רוֹמֵם יְחָרֵב״
יְרֵם לְרוֹמֵם קוֹרֵב לְעוֹבְדֶיךָ בְּיִרְאָה קְרַב
נְשָׂא וְשַׁחַר וְעֶרֶב
וּשׁ הֵטֵה הָנֵם תְּקָרֵב קֵן אֲהֵלָה וְאוֹרַח קְרַב
לְטוּחֲמֵם לְפֶתַח עֵרֶב
אֲמִיצַת אוֹם נוֹטֶרֶת לְמַעֲנֶךָ עוֹדֵד לְפִשְׁאֶרֶת
קְרוּעַ׃

אָנָּא חֵנֵן נְפִי תְּפִלָּה גְּעוּתֵם בְּחֵן זוֹהַר הֲכוּלָּה
אֶת לְחֵשׁ עֲתִירָה׃ זְכוֹר רַם בְּקְטֹרֶת׃ כָּל מְקֻדָּשׁ׃

הקשיבה חין ותיקת הבון זך למחול חסיד במכון
אנקת להק עתרת זך רצה בפשום הקטרת
הא קדוש׃

מעם תחינה ירידה אומרת ברוחשה רצה לחש בקטרת
מחן מחננו נעוז רעותך סלה ירצה עתירתם לפנך
הא קדוש

פותחי לך צליל בשיחה קבל תחנתם רחש מנחה
שארית מחננך סליחתם תירנ׃ תחן נחונם כמטות עת
הא קדוש

וכן אתה רחום סלח לנו׃

אתה א רחום וחנון׃ ביטה בשופכי לך תחנון
נשוגנו לעבודך ברנון ותהי כרחוס
סלח לנו׃

ויפקנו דלתיך ג הסתים פעט ערקה שוע
ואתה ברחמיך עשות הואל ותהי כרחוס
זכור כי עפר אנחנו חסד ורחמים עשה עמנו
טהורי מחשא כי לך יחלנו ותהי כרחוס
יום זה כפור קראת כפר לנו כי באשר אמרת
למענך ולמען דברך אשר ערת ותהי כרחוס
מוחל ומולח נקרא שמך נשא עון ופשע לעמך
סלח נא לעורכים שוע לעונך ותהי כרחוס
עזרנו אתה וכשגבנו פדנו מכל פשעינו
צורנו אל תזנחנו ותהי כרחוס
קרב נא לשועתנו׃ רצה נא את מחנתנו׃ שובנו לבית תפלתנו
ותהי כרחוס

ונתן שרפים עומדים ממעל לו׳

אדיר

רב חילו׳ גדיות כל תכן להללו׳
נועים בקדשה לסלסלו׳ שרפים
עומדים ממעל לו׳

מיכאל מימין מהלל וגבריאל משמאל ממלל׳
נשמים אין כאל ובארץ אין כעמך ישראל׳
וגאל עמו המשל ופחד הדרת יקרו נתנו מיוחד׳
ולאחרו עשויים יחד׳ שש כנפים שש כנפים לאחד׳

מיכל

ומידות ישמיע מכל פיהו חשמלים וחיות ואופנים׳
מעט אחד קדוש מזהירו נדפניו׳ נשתים יכסה פניו׳

מיכל׳

יאה ורעד על כל חיליו כי בגערתו כיבש גליו
לכן שרף אימה עליו ובשתים יכסה רגליו׳

מיכל׳

מלאכי רום לשורר נלהפלא טעדים חכורות לחתנוסף
שרף בסלודו אברה יטפלא ובשתים יעופף׳

מיכל׳

מרון וקדישין שפחו לומר פאר ושבח למעין כל נשמר׳
שרופים בקול הכון נכאמר ויקרא זה אל זה ואמר׳

מיכל׳

קלס לדון נבל יציאות רעד ורעם רגישתם ומוראות׳
שלש קדושה עונים להנאות קדוש קדוש קדוש יי צבאות׳

מיכל׳

נגים רעים רב הודו׳ עוקף שנאניו נעצבים לעבדו

תּוֹסֵךְ יַד וְיַשֵּׁג לְעוֹרְדָיו מָלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃
מיכל מימין׃

וּבְכֵן וְלֵךְ הָעֲלֵה קְרוֹשָׁה כִּי אַתָּה מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ ״

וּבָא אַהֲרֹן אֶל קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים׃ לְכַפֵּר עָוֹן עַם קְדוֹשִׁים׃

מֹשֶׁה הָיָה מַאֲזִין מַלְאֲכֵי קְדוֹשִׁים׃ וּבְגָדֵי כְהֻנָּה אוֹתוֹ מַלְבִּישִׁים
וְסֵדֶר יוֹם לְפָנָיו הוֹרִישִׁים לְהִשְׁתַּחֲוֹת בְּבֵית קָדֶשׁ הַ—
הַקְּדָשִׁים ״

בְּבֵית קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים בְּקוּמוֹ מַזְכִּיר לְעָזוֹז נִשְׁמוֹ
מִתְחַנֵּן כְּשֵׁר עַמּוֹ וְיֵעָשׂ לְסַעַן שְׁמוֹ
וְיִשְׁקֹל כְּמֵרוֹמוֹ לְסָלוֹחַ לַעֲוֹן עַמּוֹ
כִּי הֵם צֹאנוֹ וְכַרְמוֹ נַחֲלָתוֹ וְעַמּוֹ
וּמְחַפִּים לְשִׁמּוֹ וּמְכַוְּנִין עִתֵּר עַמּוֹ
לְרוֹמֵם יַד שְׁמוֹ וְכָל יִשְׂרָאֵל לְרוֹמְמוֹ

עוֹמְדִים עַמּוֹ ״

עַמּוֹ מֵי חֲשָׁאת וְתִכְסָתוֹ נְשִׂיא וַחֲשָׁאת לְכוּרָתוֹ
וּפָרֻכֶת הַקֹּדֶשׁ וּמַתְּנוֹתָיו וְשֻׁלְחָן וּמְנוֹרָה וְסֵדֶר הַלִּיטָתוֹ
וְשָׁם הָיָה מְבָרֵךְ מְלוּלָתוֹ וְחַשָּׁאתֵיהֶם בְּחוּט הַשָּׁנִי מַלְבִּין מֵחֲ
וְמִזְבַּח הַכָּבוֹד שְׁכִינָה גָּלִי לְמַחְוֹתוֹ וְשָׁם הַטְּפוֹרֶשׁ הָיָה מְזַפֵּר
וְשׁוֹשַׁן אַרְמוֹנָתוֹ וְהָעָם הָיוּ עוֹמְדִים חוּץ מִקְוֵה
הַקְּדָשִׁים לְמוּלָתוֹ וּכְשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים כֹּהֵן גָּדוֹל
מְבָרֵךְ בְּקוֹל מְתֻמָּתוֹ אוֹמֵר אַתָּה חָשַׁם כַּלֵּח לְחַשָּׁאוֹ

וחטאתי עזיתי פשעתי כהודה עליו ועל מיתו׳
נשׂא לעונות ולפשעים ולחטאים שיחתו׳
וחטאתי ושעיתי ושפשעתי ושסרדתי כיום סליחתו׳
נטוג טהורת משה עבדך למידתו׳
וחוא זיה מתכוין כנגד הפכרכים כהתודותו׳
והעם היו עומם לקול פציחתו׳
והיו טורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים גבורתו׳
ברוך שם כבוד מלכותו׳
מלכותו לעולם ועד הוא׳ נאימה עבדוהו׳
נקומה זקופה קדשוהו׳ זה אלי ואנוהו׳
נאגבע הודוהו׳ אלהי אבי וארוממנהו׳
נחיך נועם מתקוהו׳ בקול ערב קראוהו׳
וכיום נפגר חלוהו׳ וכתחננים פיסוהו׳
והוא כי לכהו הוא׳ יי׳ שמו איש אוכלה הוא״
וכרחום מכפר עון הוא״
הוא אהרן מתכוין ומזהירם השמרו״
מלהזכיר שם גבורה להגמירו׳ פארו שמו ורוממוהו׳
ומכל חטאתיכם תטהרו״
ושהרו לפני מלככם כיום סליחה לחטאיכם
שובו אלי ככל לבבכם כי הוא אלהיכם״
אלהים הוא שמו קדוש כמרומו
מאד מהדרומו כפואר בעמו
מהודר כאולמו ואין אלוה עמו׳
למעט פעל עולם ומילו׳ ויום נפגר רשומו
וחדי מעלה ירויצו לרוממו׳ ויושבי משה יפציחו שמו׳
ואלו ואלו יעט שבח קיומו׳ וכך היו פותחים וקוראים לרוממו׳

קדוש קדוש קדוש יי צבאות שמו׃
איהל פשה לגישה גשה עגשה רחישה זמר
לחישה רנן לרגישה בשרפי קדש להקדישה׃

כתר יתנו לך המון מעלה עם קכויצי משה יי
פלס קדשה לך ישלשו כמה שנאמר על
יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי
צבאות מלא כל הארץ כבודו׃ לעמתם בריך יאמרו
בריך כבוד יי ממקומו׃ ובדברי קדשך כתוב לאמר יי
ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה׃

וחיות ארבע נשאות כסא׃ כדמות ארנע
סוכלות נסא׃
גלוי פני אריה לימין הכסא
דמות שור קנוע משמאל לכסא׃
הוד עזרת נשר חקוק בכסא
ודמות פני אדם רשום מתחת לכסא׃
זיקים וזושות סביבות כסא
חיות ואופנים יעריצו לעמת הכסא׃

ועמך שכנסת על כנפי נשר
יען פני כשר אשר בם יישר׃
כי גור אריה מזל אריה אשר
לקרני ראם יצפצף שור להכשר׃
מזל בטור שור אדם מישר
נכח פני מלך יחוננו להתאשר

מליחה יבקשו להועיאם בכשר ״
עד יעתר א׳ לעת רצון אושר ״

ר״ת גדר כבה נטועה צו לגדור ולהתאר משעה ׳
קשן להעדר מכנף ארבעה רוכם נס והעיר רועים שריעה ׳
שונג פזרים מכל רקועה שתולי שלשה ואמהות ארבעה ׳
גשר למו חק שבועה תשמיעם מול שמי שבעה ״

חמול על מעשיך ׳ ותשמח במעשיך ׳ שפוט ׳
בערך עמוסיך ותקדש במעשיך ׳
ובן יתקדש שמך י״י אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלם
עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך
ועל מכונך והכלך ״

לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך
נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש ׳
לשלם ועד כי א׳ מלך גדול וקדוש אתה ״

ובן תן פחדך י״י אלהינו על כל מעשיך ואימתך
על כל מה שבראת ׳ וידאוך כל המעשים
וישתחוו לפניך כל הבריאים ׳ ויעשו כלם אגודה אחת לעשות
רצונך בלבב שלם ׳ כמה שידענו י״י אלהינו שהשלטון לפניך
עז בידך וגבורה בימינך ושמך נורא על כל מה שבראת ״

ובן תן כבוד י״י לעמך תהלה ליראיך ותקוה טובה
לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה
לארצך ששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך וערוכת נר

לכן ישי משיחך במהרה בימינו׃

ואז צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלזו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפצין פיה וכל הרשעה כלה כמשן
תכלה׃ כי תעביר ממארינו ותמלוך אתה יי לבדך
על כל מעשיך על ירושלם עירך ועל ציון משכן כבודך ועל היכל
בירתי קדשך ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה
וכתוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה׃

שאי המלך הקדוש״

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך
וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו
קראת״ ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה
את יום הכפורים הזה למחילה ולסליחה ולמחילה
ולכפרה על כל עונותינו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים״

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע
יראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו
וזכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית
ישראל לפניך לטובה לחן ולחסד ולרחמים ולרצון ביום
השבת הזה ביום הכפורים הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה
ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים וטובים בדבר ישועה
ורחמים חוס וחנני ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו
כי מלך חנון ורחום אתה׃

אלהינו ואלהי אבותינו מחול לעונותינו ביום הזה
הזה מחה ותעבר פשעינו וחטאותינו מנגד
עיניך כאמור אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך

את אזפור ונאמר מחית כעב פשעיך וכענן חטאותיך שובה
אלי כי גאלתיך ונאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
מכל חטאותיכם לפני יי תטהרו

עד לא מכון

אפנת

ערוגים נאומר נערגים ואין מלבדך
גודר סיגים עד לא מיכן
הלוך רודים הוא כורכידים ואין מלבדך
ועד אגודים עד לא מכון
סרג גחים חלד מגיהים ואין מלבדך
טוען גבוהים עד לא מכון
עבת הוכים כמוסים ושכים ואין מלבדך
לשמך מטים עד לא מכון
מרוד עשים נזעמים ונפרזים ואין מלבדך
סובל חזירים עד לא מכון
עתת פרחים פאר מפציחים ואין מלבדך
עושה עלוים עד לא מכון
קימת לוהטים רוגשים בלהוטים ואין מלבדך
שותל רהיטים עד לא מכון
שמת עלים בסער תלמים ואין מלבדך
הוכן בלוים עד לא מכון
מדות לנוכים עדוכים למוכים ואין מלבדך
רופש שורכים עד לא מכון
שמוכ פרכי סרשך עכון כסתך מתך משלמם ומנה
ש"ג עיבון עמ' יה קדלם טוח יקלם

חזרת

מלפנך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהיד
הקרן הזה קן תכלית לשבי עפך בית

ישראל ועת סוף לגליותנו ולאבלנו ואחרית שוב ליסורי עניינו
ומרודנו: כי משך עלינו השעבוד וארך עול מלכות עלינו
והנט בכל יום ויום הולכים ודלים ומסכמים ברכות הממונו
ונעצרים בשנות חשנים ואין לנו לא מנהל
ולא מחזיק מדינו כאשר אמרת כי מי יחמול עליך ירושל
וכי ינוד לך או מי יסור לשאול שלום לך או מי יגדוד עד
או מי יעבור בפרק בעדנו ואין עוד נביא וחוזה ואין קוצ
בשמך נאמת מתעורר להחזיק בך כי כלנו כצאן נתעינו
איש לדרכו פנינו כל גבר אחרי בצעו הולך ולא דיינו
עונות אבותינו הראשונים כי הוספנו עליהם עונות חדשי
ולא נתיפרנו בכל התוכחות אשר עברו עלינו ולא הועילנ
לנו כל האזהרות אשר הזהרנו: ואתה יי חשבת לצרף את
סיגנו ולהסיר את פדילנו מלשבר את לבנו הזונה ולחתם
את טומאותינו מפנו על פן הגליתנו זויתנו והענ
בשאון ממי מלכיות וכהתיך כמת פתוך טור: נאשם נתנו
וכבשן הדים בן ת רדפנו ועונבי כרוז ישאנו:
ולא מקצר ידך יי לא מושעתנו ולא מכבד
אזנך לא שמעת תפלתנו כי אם עונותינו הבדילונו בינינ
ובין ישועתך ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
עשית ואנחנו הרשענו לך יי הצדקה ולנו
כשת הפנים כיום הזה לישראל אחינו הרחקים והפליטות
כי מרדנו בו ולך יי החסד כי השלם לאיש כמעשהו
ועתה יי אלהינו גאל ישראל קדושו הלעולם תאנף בנו
תמשוך אפך לדור ודור חלילה לא לעולם תזנח הל
תוסיף לרצות עוד חלילה כי לא אפס לנצח חסדיך ולא
רחמיך ולא תפוג חסדיך כי הפה חדשים לבקרים יחולו

כל עת וכל רגע למען שמך"

יי עשה עמנו כי תוחלתנו לך היא" כי
שמך נקרא עלינו יי אלהי ישראל ולמען ברית אבותינו ש
אברהם יצחק ויעקב אשר פרית לנו ונשבעת להם כי לא
תשוב את פריתם אשר פריתה אתם ולמען הורתך
המדיה אשר נמעתו וישוחו והכשחתנו עליה כי לא תשנא
מעט מדרך אשר שמת נפינו לא ימוש מפינו ולמען עמך
שהלתך אשר נשארנו כעט כהרבה כהורן על ראש אהר
שנם על הגבעה ולמען ירושלם ור קדשך אשר היתד
מדר שממה ויצא מפטה כל הודדה ובית מקדשנ
והארגנו וחמדת עינינו אשר הללוך אבותינו היתד
לשרפת אש וראה נא כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב והנה
העת אשר יאתה לך להושיע ובה יורע עוז רחמיך כי אין
מעשים וגם אבד חסיד מן הארץ"

אה יי אהים עד מתי לא תרחם על שכך המחלל
ת הבית אשר נכנה לשם קדשך ולכלי מקדשך אשר
ם מגלה ולארון עדך השכין מארץ ולזרע ידידיך נכ
עשועיך התונים למשפה

כל רואיהם ילעיגו להם איך שכחת המון ז
מך ורחמיך על בן יקידיך התתין פתוא מכמר ניער כ
מאהם אבלים והם נכזים נשפלים ואותם לוחמים
ל שנים ערבים עורם מעליהם חפשיטו פחת אויב
אותם נבל כמה קשה ואריפה וכל מוסר אכזרי מזי רעם
חזקי רשע וקשט כרירי ועל כל זאת נועים ועורגים
ימרים ומצפצפים להציריך דינך כי מעיר הקדש נקראו

ועל אלהי ישראל נסמכנו׳ אומרים אכזר למטאני את מוחיי׳
ולוחצי׳ לא נואש לכביני מן הגואל לבטח הבית והאריאל נ׳
כי זאת לפנים בישראל׳ שבשפלנו זכר לנו לא מאסתנו ולא
נעלתנו׳ והלא מפרים הצילנו׳ ומבית עבדים גאלנו׳ לא
אנידה תקותנו באכזר הגויה ולא נגזרנו לנו׳ בשוב העפר אל
הארץ כשהיה כי לא קצרה יד יי׳ מהושיע׳ פרשת אובד אלין
תכא ונפש נענה ישביע׳ פל תפלה על תחנה לפניו תגיע׳
ומשפטו לאור גזים ירגיע׳ האת אלה לא תפקוד נאם יי׳
הגוי אשר כזה לא תרחם׳ שוב מחרון אפך והנחם על הרעה
לעמך׳ אנא יי׳ אלהי ישראל רחם עלינו למה לך איבה עם זרע
אברהם אהבך׳ אשר הוריע שם פבוד מלכותך ויחודך מעוז
ונפיהו בעשר נסיונות׳ ומיאנת אותו נאמן לפניך ועקד בנו
לפניך לשחשו כשה תמים׳ למה זה תחרות עם זרע יצחק
ידידך׳ המעקד על גבי המזבח למענך׳ למה לך קנאה עם
זרע איש הם יושב אהלים׳ הולך תמים ופועל צדק׳ החקוק
בכפא כבודך׳ אל יחר אפך בהם מי קנין שמים וארץ קראת
אותם׳ זכור עדיתך קנית קדם׳ גאלת שבט נחלתך׳ זו ציון זו
שכנת בו׳ אל תאנין למען שמך׳ אל תנעל בפא כבודך זכור
ואל תפר בריתך אמת׳ שובה יי׳ עד מתי והנחם על עבדיך
ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיה ליי׳
המלוכה׳
הנה הנה יוצר בראשית סלח סלח אביר יעקב מחול מחול
קדוש ישראל׳ אנא יי׳ אלהי ישראל מלך חנון ורחום עמוד
מכסא דין ושב על כסא רחמים ורחם עלינו למען זכות אבותינו
אברהם יצחק ויעקב׳ ולמען כל החסידים ועל הישרים ולמעון
ולמען כל הדורות על יחודך׳ ולמען כל השרופים על קדוש

שמך נלמען פל השכינה אשר נשחטו לפניך נאלים וכבשים
נלמען פל אשר נשפך דמו על יחודך דם נפשות אבינו צדיק
אשר הערו למות נפשם ותחת החרב נתנו ראשם אחריך
שאנו ועליך כל היום הורגנו יקריבנו לפניך עולה וזבחים
מאכלים זבוחים ויעשו לריח ניחוחים את הראש ואת
הפעים והם מכיתתם ששים נשמחים זה יאמר ליי אני ושור
שור מראני אקריב עצמי חלבי ודמי נתתי וראשי ואברן
נסרי נפשי פרי בטני חטאת נפשי ונפשם מתפללת בדמים
מתמסמת ומאכלת לבנים מורשה מפיני לעשות להם שלמי
נדבה לרצון להם לפני יי
אנא הבט בעדקת עבדיך וחסידיך אשר לשמך הערו למות
עשם עליך ולא חסו על עצמם ועל זרעם וקדשו ומאסו פרחי
העלם הזה וכשלו רשעם מפני רשעך וקדשו את שמך הפיוח
ולא חללוהו ופשטו צוארם ועמדו בנפיון ונאמנו ונבחנו בצרוף
ונעש דמי אבות ובנים נדמי חכמים ותלמידיהם ודמי חסידים
וחסידות נדמי מלמדים ותלמידיהם הפי יונקי שדים עם
ומליהם הפי חתנים וכלותיהם ונהרגו כלם כאחד על קדוש
שמך הגדול ולא חללוהו ארץ אל תכסי דמם ואל יהי
מקום לצעקתם עד ישקיף וירא יי משמים וינקום נקמתם
ושמת עפו ונקמת תורתו השרופה באש הטינה למרמס לכל
עוברי דרך ונקמת שרפת פיתו ונקמת דם עבדיו וחסידיו ז
אשר שפט דמם בפים כאשר הבטיחנו ביד אבי כל חוזה פי
באמור הרננו גוים עמו פי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו ז
וכפר אדמתו עפו את אלה הזבחות זכור והריגתם
וזר זכור ואת אלו העקדות תראה והתנחם ושמך אף וחמה
והשמית שוד ושבר וכאה כעמך ישראל וחוס ורחם את יתר

הַפְלֵטָה הַנִּשְׁאֶרֶת · וְתוֹצִיאֵנִי מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה וְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ
שָׁנָה טוֹבָה בְּגִמְירָה · שְׁנַת רִעוֹן וְעֵת נְאוּלָה ·

לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנֵּנוּ

לָמָּה יְיָ תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בְּצָרָה · לֹא לָנֶצַח יְיָ
לֹא לָנוּ כִּי לִשְׁמֶךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ וְעַל אֲמִתֶּךָ · לָמָּה
יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם · וְאַתָּה תּוֹחִילֵנוּ וְתַחְמֹל
וְסַבְּרֵנוּ חִנָּיִן וְרַחוּם יְהִי נֶגֶד פָּנֶיךָ צְרוֹתֵינוּ נְרָאֶה בְּעָמְסָ
וְרִיב רִיבֵנוּ · וְיַעֲלֶה עַלְוֹנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּכָל עֵת עָם עֶלְיוֹן
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַמְּחוֹלָל פְּעוֹבְדֵי אֶל נֵכָר אֲשֶׁר בְּרִצְחַ בְּעַצְמוֹ
חַרְפוּךָ וְיִתְּנוּ כְּכוֹדְךָ לְאַחֵר וְתִהְלָתְךָ לַפְּסִילִים לְמִזְלוֹת
וְלַכּוֹכָבִים ·
שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ חֶרְפָּתָם אֲשֶׁר
חֵרַפְתָּ אֲדֹנָי וְאַל תָּכֵס עַל עֲוֹנָם וְחַשְׁאתָם מִלְּפָנֶיךָ אַל תִּמָּחֶ
וְיֵדְעוּ כָל הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה אֶל קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל · וְתַקְדִּישׁוּ אֶת
קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ ·

זְכוֹר נָא יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יֵשׁ בְּבָנֶיךָ שֶׁאֵין לָהֶם
מָזוֹן וְעוֹסְקִים בְּתוֹרָתֶךָ וְכַמָּה חֲסִידִים וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי מְצוֹתֶ
וְכַמָּה מְשַׁמְּשִׁים וּמְעַרִיבִים בְּבָתֵּי כְּנֵסִיוֹת וּבָתֵּי מִדְרָשׁוֹתֶ
וְכַמָּה מְצַפִּים לִישׁוּעָתֶךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד · אֲבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם
צַדִּיק אַתָּה חָסִיד אַתָּה וְכָל מַעֲשֶׂיךָ נֶאֱמוּנָה · יְגֹל
רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ וְעַל בָּנֶיךָ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ שׁוֹבֵיהֶם · וְזֹ
לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִשִּׁבְעִים לְשׁוֹנוֹת
וּמֵהֶם הִפְרַשְׁתָּ שַׁבָּט לְוִי וּמִשְׁבָּט לְוִי הִפְרַשְׁתָּ נָתָן גָּדוֹל
לַעֲמֹד לְשָׁרֵת לְפָנֶיךָ וּלְהִתְפַּלֵּל עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְכַפֵּ
עֲלֵיהֶם · וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ שָׁרְבוּ נְגִידֵינוּ מְאוֹיְבֵינוּ וּמוֹשְׁלֵ
הָאָרְתָּנוּ וְנִשְׁאַרְנוּ רֵיקָם מִכָּל טוּב וְאֵין לָנוּ כִּי אִם תְּפִלָּתֵנוּ
הַיּוֹצְאִים מִקְּירוֹת לִבֵּנוּ · כִּי אַתָּה צָמֵאתָ לְרַחֲמֶיךָ ד־

שרץ עיפה למים ושעקים לפניך מכאב לב ושופכים
לפניך שיחם ברמע הלב זכור מוצא שפתיך כי ימין
אוחך ומשה ידו עפך והחזקת בו ואנחנו בעך ילידי
שעשועיך עמיסו זרועותיך תקיים לנו מהרה
מוצא שפתיך למענו למענו אעשה כי איך יחל ונכודי לאחר
לא אתן שמחני בימות עמתני שנות ראינו רעה
שלח הגואל לגאלנו והעלנו שמחים ע
ארמתנו ואור שכינתך שפן פתוכנו וחזר נביאינו בתוכנו
ומיריך יחיו מתנו יקיצו וירננו שוכני עפרותינו ושמחת
עולם תהיה על ראשנו שאשר אמרת ופדוי יי ישובון ובאו
ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו
ונס יגון ואנחה ועוד אמרת כי ההרים ימושו
והגבעות תמישינה וחסדי כאתך לא ימוש וברית שלומי
לא תמוש אמר מרחמך יי׳
ועוד אמרת ושבתי שבות יעקב ורחמתי על בית
ישראל וקנאתי לשם קדשי ועוד אמרת ולא ילמדו איש את
רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יי כי כלם ידעו אותי
למקטנם ועד גדולם כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכור
עוד ורפות מאלה הכטחות ונחמות אשר נתת לשארית
עמך בימים ההם ובעת ההיא נאם יי יבוקש את עון ישראל
ואינני ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסלח לאשר
אשאיר ואומר בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם
כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את
שבותיכם לעיניכם אמר יי׳
אלה אמרת וכחמה רפות עמך ונאלה
תעשה זכרנו יי׳ פדיון עמך פקדנו בישועתך לראות בטובת

כחירך לשמוח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך כי אתה שומע
תפלה ובאזין יעקב׃ ואנחנו לא נדע מה נעשה
כי אליך עינינו ושמע תפלתנו ושועתינו האזינה כמו שאמר
כי שומע אל אביונים יי ואת אסיריו לא בזה וכתוב כי לא גזה
ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו וכשועו אליו שמע
וחדש בקרבנו רוח נכון לעבדיך נלב ט
נאמן ׳ ראה דמעותינו ונפשך היון ושברון רוחנו סבל הקרנות
ואנחותינו בקומין מנוחת חדל ׳ ושיח שפתותינו כשירי חלון
ושירי מלאכים והשתחויותינו לפני ארון בריתך מכל פריעות
וקידות והשתחויות משרתיך בפרום ׳ ריוח פינו כקטרת ׃
טרם נקרא אתה תענה נאור פנך ׳ יהיו לרצון אמרי
פינו והגיון לבנו לפניך יי צורינו וגואלנו ״ אתה יי׳ ידעת
את עניינו זכרנו ופקדנו והנקם לנו מאויבינו ומרודפינו אל
לארך אפך תקחנו״

ודוי של נאון למנחת יום הכפורים

במה

אקדם יי אמרי לאלהי מרום ׳ ועונותי ערו
ראשי כמשא כבד יכבדו ממני ׳ ואשמותי
רבו מלמנות וחשאתי עצמו מספר כי הרפיתי
לפשוע ואגדיל למרוד ׳ ואת פשעי אני אדע וחשאתי נגדי ט
תמיד ״ כי שקר רדפתי מעוני ויצדקה רחקה ממני אהבתי ו
יעמשוב שקר מדבר יצר סלות ׳ אלה וכחש והשבע לשקר
וחמור הון ריע ׳ אב ואם הקילותי תורת שעשועים חללתי
ותהיינה חשאתי על עצמותי ׳ ועונותי על איברי ׳ והנה הם
יעידוני לשפטם ויקם כי כחשי נפני ענה ׳ כי רבו כישערות

ואשי זרונתי ועצבוני מחול ימים פשעי כי השבע לב והתל ב
ואתהלכה בקלות ראש בעשות מיצח בעינים רמות ואזנך
אחרי עיני ואעינים עין מראות טוב בשומי פני בחלמיש ב
בן אנוש ותחכמתי ואכביר אזן כשמע מוסר וארחיב פו
ואומה דין פל הכי עני " באמרי ללשוב אגביר שפתי אתי
מאזן לי " הוות תחשוב לשוב וחלק משכן חפי ואדברה
מעאר עתק בגאוה ובזוז פזרוע נטויה בכף חמסים וידי רכיה
לב חורש מחשבות און ורעיונים חושבי מזמה בגפות רוד
מבהות נפש בכוזעל בשמה פחשאת יחידה במרד חיה רגלי
ממהרות לרוץ לרעה ולא אמרתי איה אלוה עושי נתמיתי ב
לזוה אשר אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און

רמזו

של עולם גלוי וידוע לפני כמא כתוב
כי בזכרי עוונותי הרעים ומעש הפיולקלס
לפי כהונג נתס נתוך מעי בפים נשפכתי
והתעדרו כל עצמותי מי מה אני ומה חסדי ומה צדקותי אני
הגל וריק אני רמה ותולעה מעשי חרפה וכלמה ועלילותי
און ומרמה ואהיה כציץ נובל נחשבתי כצל עובר נמשלתי
בשמות נדמיתי כחציר גאות שקדמת שלג יבש עפר אני בחי
קל וחמר בביתתי אף אם זכיתי פעלי כל שכן שהרבותי לפשוע
ואבלה כי בהבל וריק ואחרי אשר זאת תקותי זתוחלתי לרמה
ואחריתי להולעה מה לי עוד לעצבים והבלי הנעורים אשר
השיאני ואשר הסיתני לעטור על רצונך " אוי לי על עוונתי
אשר גברו ועל זדונתי אשר עצמו כאד ואין לי פה להשיב ולא
נשא להרים ראש והיאך אעיז פני ואקשה ערפי לומר לפניך
" אלי ואלהי אבותי כי זכיתי פעלי ולא חטאתי "

ואמנה יי אלהי מודה אני לשמך
כבודך כי אני חטאתי אשמתי אהבתי כל דברי בלע אדמ
על עבית בגדתי בך בערתי בזיתי אמריך גזלתי גנבתי קנות
רצחתי דופי העויתי הרשעתי ואכאס ופיחיך זדתי זדתי
זעיתי חרשתי רע חנפתי חמסתי חשבתי מחשבות רעות
טפלתי שקר טנפתי מעשי טמאתי מפעלותי יהרתי יעצתי ת
כזבתי כחשתי כעסתי כבודך למדתי להרע לעתי לוצצתי
לעגתי לעבתי לחצתי יראיך מריתי מרדתי מאסתי פטשוק
מאנתי דבריך נאצתי נואלתי נגאלתי נארתי נריתך סוותי
סרתי סוררתי סלפתי ערק סטיתי סעפתי עויתי עוותי
עקשתי עניתי כחשים פשעתי פרצתי צדדותיך צוותי
צחותי כעשי קלקלתי כפעלותי קשיתי ערף רשעתי תעו
רעיתי רוח שחתי שוכבתי שגיתי תעיתי תעברני
תעתעתי תיעבתי תורתך
הן אלה קצות דרכי ושמץ דבר נמצא בי ואש
כאלה רבות אלף אלפי אלפים ואוסיף עון על חטא זדון על
שגג פשע על רשע רוה על הצמאה אספרם מחול ירבון
ועצמו מפוכבי מרום מספרם לאין קץ חשבונם לאין
תכלית מעינם לא נודע מפקדם לא נמצא נאורם לא נגלה
מדותם לא נספכו ואחשבה עד תכליתם אבינה לאחרית
נהתי עבם לריב עמי אחת לאחת למצוא חשבון ולשו
תענה בי וחותם ימיני יעיד עלי תראשונות עם האחרונות
השגגות עם הזדונות הגלויות עם הנסתרות הנודעות
עם השמוטות וגבר אשר אלה מעלליו הלא טוב ממני
הנפל אהה נפשי מה תעשי וגוייתי מה תפעלי גבול
כשואה פחדי ורוח תשאני להתופח על מעשי לדון על

מעלותי ואיך אשא פני אליו וכי יפקוד מה אשיבנו וכחשי
לא יועילני ושקרי לא יצילני כי הנה בשמים עדי וסהדי במרומי
שר ממזר דיין אמת כלך נאמן יודע ועד שופט עריץ
ורוצח משפט הוא עד הוא דיין הוא בעל דין ואין לפניו
לא עולה ולא שכחה ולא משוא פנים ולא מקח שוחד
הישר תכיר פעלו כי כל דרכיו משפט א אמונה ואין עול
עריץ וישר הוא ואם עוניותי ישמר יה ומעללי ישיב לי
אוי לי אוי לי אהה על נפשי אללי על נשמתי אכוי על אחריתי
כי הנני כקש לפני אש וכחשש לפני לחכה כעלה נידף לפני
רוח וכסוף גבעתי סופה

רבונו

של עולם גלוי וידוע לפניך כפא כבודך כי
הנני שב ומתנחם תוחא ומתחרט על
עוונותי ועל פשעי ובערם בגד ראשי וכיצחי
מאתה כלמה ואכנע עד ארץ ואשפל עד עפר עטשה מכעס
עיני וחשכו הרואות באריכות וכפלו וחפרו פני ותצלנד
אזני ואאלם לא אפתח פי ולשוני מודבק מלקוחי ושפתי
נלו ורממו ותכבד ידי על אנחתי ולבי סחרחר וחפרו עשתונותי
ורעיוני יבהלוני והתעטף עלי רוחי כי נגעה חרב עד הנפש
ושרי כשלו מעוף ועצמי חרה מני חורב

ישתה יי אלהים הופיעה נא בחסין רחמיך וברוב
חסדך על עבדיך אשר שב לפני כפא כבודך וינחם על
הרעה ויתחרט על השגג ויכנע על הזדון ויתודה על המרד
וכשש כעסך מעליו והפר אפך מפני ושא לכל חטאתיו וסלח
לכל עוונותיו ואל תשיבהו ריקם מלפניך

אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי ועכשו שנוצרתי

פאלו׳ לא טערתי כי מה אנו בחי אלו כי כמיתתי רמה אנו טחי׳
והולעה כמיתתי הכל ודיק פראשית עפר ואפר באחריתי וחדי
אנו לפניך ככלי מלא בושה וכלימה יהי רעון מלפניך שלא
אחטא עוד ואשר חטאתי מריק ברחמיך הרבים אבל לא על ידי
שפרין׳

רבונו של עולם עשה עמי למען שמך הגדול
שלא יבושו בי קווך ולא יכלמו בי מבקשיך כי לא על עצמי אלה
אני מתפלל ומתחנן כתנפל וכיתודה כי אם בעדי ובער עמך
הכהן הרב הזה העומדים לבקש תפלה מלפניך ואלו על פי
שאני יודע בעצמי שאיני ראוי לבקש על עצמי כל שכן על אחרי׳
אני נשען על חסדיך וכבטחי על ערקותיך כי כן הדרך להארן
אפך ולהתנהג בחסד עם בריותיך ולגמול טובה לחייבים
ולפתוח יד לשבים אליך שלא ישובו ריקם מלפניך ואתה אלוה
סליחות חנון ורחום בדרך כח וגבירה לסלוח על עונותינו ד
ולמחול את חטאתינו ולכפר את פשעינו׳ וכן יהי רעון
מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתסלח ותמחול לנו את כל
עונותינו ופשעינו ותכפר לנו על כל חטאתינו׳

אלהינו

ואלהי אבותינו היה עם פיפיות שלו
עמך בית ישראל העומדים לבקש תפלה
ותחטנם מלפניך על עמך בית ישראל
הורם מה שאמרו הבינם מה שידברו והשיבם מה ששאל
ידעם היאך יפארו׳ באור פניך יהלכון כרך לך יברכון עמך
פיהם יברכון ומברכות פיך יתברכון עמך לפניך יעבורון
והם בתוך יעבירון עיני עמך גם תלויות ועיניהם לך תלויות
נשים כיל שוד להלחמה ושכך בעם וחיכה ועם

מַסְבִּיבִים אוֹתָךְ בְּחוֹסָה " וְאַתָּה מָן הַשָּׁמַיִם תַּשְׁגִּיחַ אוֹתָם
לְרַחֲמָה " עַיִן טְשָׁאִים לָךְ לַשָּׁמַיִם לֵב שׁוֹפְכִים נֶכַח פָּמֶיךָ ש
וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם שְׁלֹא יִכָּשְׁלוּ בִּלְשׁוֹנָם וְלֹא יִנָּקְשׁוּ ע
נִשְׁעָם " וְאַל יִכּוֹשְׁלוּ בְּמִשְׁעַנְתָּם וְאַל יִכָּלְמוּ בָּם שְׁאוֹנָם " וְאַל
אִמְרֵי נִפְיהֶם דִּבֵּר שְׁלֹא כִּרְצוֹנֶךָ כִּי חִשַּׁבְתָּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמִּדְ
חֲנֻנִּים וּמְלַמְּדֵיךָ הַמָּה כִּלְמָדִים " כַּמָּה שִׁיעֲרוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶת אֲשֶׁר תָּחוֹן יָחֹן " וְאֶת אֲשֶׁר תְּרַחֵם יְרַחֵם " כְּמַתְּוֵךְ פְּעֻרָתָךְ
וְחַנּוֹתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם

אֲרֹךְ אַפַּיִם אַתָּה וְכַעַל הָרַחֲמִים

נִקְרֵאת וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָה " גְּדוֹלַת רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ תִּזְכּוֹר
הַיּוֹם וְכָכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ תִּיפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אַתָּה
הוּא כַּעַל הָרַחֲמִים " מִתְחַנְּנִין וּמִתְפַּלְּלִים נִקְדָּם " פְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעַנּוּ
בְּקֶרֶם מְחִירוֹן אַפְּךָ שׁוּב פְּמוֹ בְּטוּרְתְּךָ פָּתוּב " כְּעֵל פְּנֵיךָ נַחְסֶה
וְנַהֲלוֹן " כְּיוֹם וְיָרַד יְיָ בֶּעָנָן " וְתַעֲבוֹר עַל כָּל פֶּשַׁע וְהַמְּחָה ב
אֶשֶׁם בְּוִיתִי צַב עַמּוֹ שָׁם " תְּאַזִּין שׁוּעַ וְתַקְשִׁיב מֵאֲמַר כְּוִיקְרָא
נֶשֶׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר "

וְיַעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וְיִקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה
וְנַקֵּה וְסְלַח לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטֹּאתֵינוּ וּנְחַלְתָּנוּ סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי
חָטָאנוּ מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב
חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ כִּי עַמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תּוֹרָא לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ
וְסְלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא "

יוֹד פְּשׁוּט וּפְתָחָה " עוֹלָה חָדָר קָרֵב
לְעֵם קְרֻבֶיךָ חָפֵץ תַּחַת צִלְּךָ קָרֵב :
וּמַטַּת הִיגָרֵב שִׁיעָה " בֵּן תְּפִלַּת יִרַב : נִכֵּב שְׁלֵךְ : מַכְּקֵר עַד שֵׁרֵב :

עִמּוֹ כְּפָרָה רוּחַ — בְּטַל רְצוֹן זְמִי סְלִיחָה
וְרִיעַ יְשׁוּעָךְ קוּחַ — סְלִיחָה הַסְכֵּת רְוָחָה
וְהָעֵת לְפִשְׁעוֹ רוּחַ — צְרִי כְּפָרָה שְׁלִיחָה
וְעֵת בּוֹא שִׁמְשָׁךְ קוּחַ — וְאוֹר פָּנֶיךָ זְרָחָה
וְעָנָם כְּבַעַל מַסּוֹחַ — פְּהַר הָאֱלֹהִים חוֹרֵב׃

נכב סלין

חוֹלָה חֵשׁ לְנִגְדֶּךָ — לְכַפֵּר מַחֲלַת לִבּוֹ
וְעֵצֵב לָךְ לְבָרֵךְ — לְגַלּוֹת רֵעַ אֶת עֶצְבּוֹ
אֲרוּכָתוֹ בְּיָדֶךָ — לְחַבֵּשׁ מְעֹצְבֵי קִרְבּוֹ
רְפָא צְרִיוֹ בְּחַסְדֶּךָ — וְלֹא לְפִי חֶסְרוֹ וְטוּבוֹ׃
וְשִׁיחָתוֹ לְנִגְדֶּךָ — מְשַׁחֲרוֹ עַד עֶרְבּוֹ
כְּשִׂיחַ אָב בֵּן מְבוּאָ — וְתִרְצֶה וְתֵעָרֵב׃

נכב סלין

קִינַת נוֹפֶל קוֹמָם — וְהָעֲמִידָה נְפִילָתוֹ
וְשׁוֹכֵב דּוֹמֵם רוֹמֵם — וְהָעִירָה מִשְׁנָתוֹ
וְלִגְזַר דִּינָךְ שָׁמֵם — הֵיטִיב בּוֹ חֹתְמָתוֹ׃
וְשָׁלוֹם בְּשַׂר מְרוֹמֵם — לְךָ יוֹם יוֹם וּמַחֲרָתוֹ
וְיָמוֹת שְׁטָתָיו שׁוֹמֵם — לְטוֹבָה תֵּת אַחֲרִיתוֹ
וְכָל רִשְׁעָ כְּתִקּוֹמֵם — יְהִי כְּעוֹרֵב בְּצוּר עוֹרֵב׃

נכב סלין

נת עַמִּי לֹא תֵחָשֶׁה — וְלֹא תִשְׁקוֹט מִצְּעָקָה
וּבְמִקּוֹם עוֹלָה וְאִשָּׁה — תָּבִין הַחֵן חֻקָּה׃
לֵךְ מְגֵשִׁי — מִנְּתָה פְּכִירָה׃
נְשִׂיא אֱלֹהִים הָאֲמֵן — רֹאשׁ צוּרִים אֵיתָנִי׃
הִשְׁכִּים שַׁחַר חֵמֵן — עֲמֹד וְעָרֵךְ תַּחֲנוּנַי׃

במקום תמיד מיוסן — לשחר על קרבני
וכי האמין בייל — ויחשבה לו צדקה
לייל מגישי

יחידו למאה טחנן — ועקוד במזבח אבנו
לפנות ערב חנן — והא משא פנו
להמיד ערב מכונן — להתרצות פני אדונו
נאיש לקח מלא חפניו — קטורת סמים דקה
לייל מגישי

מפלל ישב אהל — הלן במקום משובח
לרפי פרדים יהל — כהתקרב נכית זבח
ואם אין קרבן ליחל — תמורם אערוך שבח
ונחר ליל מזבח — עשה משפט וצדקה
לייל מגישי

נאלמתי דומיה — מאין עבודת פהנם
ואיך אשיר בשביה — ואוספו לויי אמונם
ועל כל זאת אזדיה יה — כי הוא נעלה כרובים
לנו נפשת הפנים — ולך ייי הצדקה
לייל מגישי

והלא כרכבות פרר — תפלתי תראה
בזכרי על הפדר — עבודת משרתים באי
היכל חדר בחדר — ושמעו מבשר ממראה
וחדוה לכם יראי — שמי שמש צדקה
לייל מגישי

לייל מלך

נעקדיש א והכליו: היונה שיר תירב
ובאות לספר מהללין: ותפארתו שיר ערב

וְקִבְּצֵנוּ שָׁנָה מִקְּצוֹתֶיהָ הֲיוֹתָהּ לְמֹשֶׁה מְבֻקָּשָׁה

נָאוֶה כְּשִׁלְּחֵי סְלִיחָה תְּרוּעָה צְמַאוֹן נַפְשֶׁךָ
וְחַטָּא כְּפֹר וְסַלְחָה אֶל מַחֲלָה פָּנֶיךָ
וְהַלְּכִי מִי מְטַחֲה וְחִיִּין קוֹלִי לְפָנֶיךָ
תְּפִלּוֹן כִּקְטֹרֶת מִשְׁאַת כְּפִי מִנְחַת עֶרֶב׃

וְקִבְּצֵנוּ שָׁנָה מִקְּצוֹתֶיהָ׃

יְהִי יִלְכִּין כְּשִׁלְגָּ חַטָּא מְאוּדִים כְּשָׁנִי׃
וּפֶה קְטִינוֹר כְּמִתְעַלָּגָ יִלְכִּין וְלֹא יְלַשִּׁינִי״
וְלָשׁוֹנָם גַּם יִפְלַגָ כְּמִצְוַאל יִקְלַע מִלְּשֹׁנִי
וְיִדְעָה חִין כְּפָאַרְיוֹ כִּן הַכִּקֵּר וְעֵד עֶרֶב׃

וְקִבְּצֵנוּ שָׁנָה מִקְּצוֹתֶיהָ׃

מְעָרֵב עֵד אֲמֵשׁ אֶת פָּנֶיךָ אֲשַׁחֵר
הִנְכְּפָל כְּמוֹ חֲרְמֵשׁ אֶת חַטָּאתוֹ הֶעָחֵר׃
וּטְרֵם יָבֹא שְׁמֵשׁ מְחוֹל חוֹנוֹ אֶל תֵּאָחֵר׃
סַנְגּוֹרוֹ אֶל תְּמֵשׁ בְּעֵת מִנְחַת הָעֶרֶב׃

וְקִבְּצֵנוּ שָׁנָה מִקְּצוֹתֶיהָ׃

נִיחוֹחִי אֲשַׁמְתִּי אִם אֵינָם לְהַקְרִיבָה
חֶלְבֵי אֲשֶׁר נִתְעַנִּיתִי נִמְעָט נַנְפֵּשׁ נְרִיבָה
יְהִי נִרְצָה כְּעוֹלָתִי לְהַנְקוֹת מֵחוֹבָה
וְיֹאמְרוּ הַכֹּל אַשְׁרֵי הַבָּחוּר וּתְקָרֵב״

וְקִבְּצֵנוּ שָׁנָה מִקְּצוֹתֶיהָ״

מֶלֶךְ מֹלֵךְ׃

אָנָּא

הַיּוֹם תִּתְפַּלֵּל אֶל מִקְדָּשׁ יָ״ נֵךְ בְּטֶחוּ אֲנוּשֵׁי
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל״ רַבִּים קְהָיִם עָלַי מֵרִי
יָ״ וְאוּלַם אֲנִי אֶדְרוֹשׁ אֶל יָ״
הַיּוֹם בְּיוֹם סְלִיחָתִי בְּאֵתִי פְּתַח לְפָנֶיךָ״ מְחֵה עָשְׁ

חוני כי נאוה לחלות פניך ״ חזקני ואמצני וקרבני נתשובה
לפניך ׳ תכין תפלתי קטרת לפניך ״
כוחן כליות ולב מזור עגבי ׳ רחום תתפלרתי
ויקם אל תשיבני ״ יה למענך כפר אשמתי ואל תאשימני ״
למענך ״ הושיעני ״
הצל עופך כיד ערים כי רבים ערי ׳ אהלי שדוד
ובמעט נתקו מתרי ״ בין כל אומה ולשון נפוצו שארי ״
פתאלותי ובחורי ״
מעט נטיו למוט רגלי אביונם ׳ לולי תנחומות נביאי חזיונך ״
כי נמוגו ערי כמלתי ים לת ״ ועתה יגדל נא כח ״
קרוב לקוראיך השא אזן ושמעה אלי ׳ צעקתי
אליך מחדרי לבבי סבר כלולי ״ ופעמי והצילני כי חשכו
לרחות מעגלי ״ ועיני תמיד אל ״
סתרי ומגן אתה הוא אוה תוחלתי ׳ הקשב
לקולי בקראי כי לך ״ תוחלתי אתה כיום ענני כפר אשמתי
ותרנה מחילתי ״ כי לך לבדך יחלתי ״
קרבנו לישועתך מלא רחמים ׳ וזכור לנו
אהבת שלשת קדומים ״ ותשיבנו בבנין שלם בטחומים ׳
א מלך יושב על כסא רחמים ״
״ מל מלך ״

ישראל

עם קדוש ״ יגל וישמח לפו ״
אשר לו אלהים קרובים ׳ ושם שכו בקרבו
קודא אליו ויענה ויגער בשטן אומרו ״
״ ומלהין שמו ׳ והרושת מלך פו ׳
דש נראו כי כל איש אשר בדדיו יחפון
הלך למיוא עמו ואחר עיני יפון

יְמִין חִשְׁכוֹן יְגִישׁ וּלְבִית פּוּרוֹ יְקַפִּוץ
עֲקֹב נְכוֹזָה נְפוּץ כִּכְלִי אֵין חֵפֶץ בּוֹ "

יָ"ג לְהֵי"ו עִמּוֹ

חוֹטֵא וְלֹא שָׂב בִּלְבּוֹ מָשָׁל לָמָּה הוּא דּוֹמֶה
טוֹבֵל וְאוֹחֵז בִּידוֹ הַשָּׁרָץ וְהַטְּמֵא "
יָגֵעַ וְלֹא יוֹעִיל לוֹ וְאִם טָבַל בְּכָל מֵימֵי
עוֹלָם כְּלֹא שָׂב כָּל יְמֵי אֲשֶׁר הִנְגַּע בּוֹ

יָ"ג לְהֵי"ו עִמּוֹ

כִּנֵּן עֲמֵי לְךָ וְנַעֲזְבָה כָּל לֵילֵי לְעוֹן
לָכָה אֵיעָצְךָ שׁוּבָה בְּכָל לְבָבְךָ בְּעַלְעוֹן
מוֹרֶה וְעוֹזֵב יְרוּחַם אִם פְּנִימֵי פְּחִשׁוֹן
תָּמִים יִהְיֶה לְרִצּוֹן כָּל מוּם לֹא יִהְיֶה בּוֹ

יָ"ג לְהֵי"ו עִמּוֹ

נִרְבּוֹת פִּי נוּרְאֶךָ הֵם יְחִיוּ לְךָ לְמִקְטֶע
סִלְסֵל אֶת תּוֹרָתִי וְאֶת כִּימְיָה תִּגְמַע
יָזוֹב לְכַב הַשּׁוֹבֵב וְנִכְכֵי עֵינֶיךָ תִּדְמַע
הִשָּׁמֵר מִפָּנָיו וּשְׁמַע כִּקְלָלוֹ אַל תִּפַּר בּוֹ "

יָ"ג לְהֵי"ו עִמּוֹ

פְּנֵי לְכַרְעַ לֹא תַּשְׂא נַעֲתֵק וְיִרְנַן
עָפְתִּי הָרְחֵק מִמֶּךָ לְפִתּוּתְךָ כִּי יָשְׁנַן
קוֹצָה בּוֹ וְעָזְכֵהוּ וּבְחִבְּכְךָ אֵל יִקְנַן
וְאַל תִּשְׁמַע כִּי יְחַנַּן קוֹשֵׁא אַל תַּאֲמֵן בּוֹ

יָ"ג לְהֵי"ו עִמּוֹ

רְאֵה כִּי מְאֹד פָּחַר כָּל הָאֲהָבִים לְעֶדְוָה
שׁוֹמֵר לְךָ כָּל טוּבוֹ וְלֹא יִקְרָה הַחֲמוּדָה
תִּשְׁבַּע דְּשֶׁן בֵּיתוֹ כָּל מִתּוּקָן לְסַעוּדָה

ישראל ויהודה וכל זר לא יאכל בו

יי שמיר עמו והרשעה מלך בו

אלמלך

עשרה הרוגי מלכות

אביעזה

כתם עוכי לפני שוכן מעונך

חי גאלתי נמשפטי פרוב טובות

מערכי

נהכעסי ליוצר ישראל באלילים אשר העמדתי בביתך

יחן ממני נואל ומעוכי נהרג רבן שמעון בן גמליאל נשיא

ישראל חטמאנ צרורנ

ולים אשר עשיתי בהם נכשלתי

ם לא הכעסתי באלילים אשר בחרתי

ירי חבלתי לפני הא הגדול בחעכירי עלם נמגדול

שבה מע קטן וגדול ובזדוני נהרג ר ישמעאל בן אלישע

טן גדול חטמאנ

ן לא הכעסתי פי לשקר נשבעתי

מעשי טופלתי לכן כטחלתי גורשתי

ום אכלונו חיות אלו ארבע מלכיות

חרב תל תלפיות ובפשעי נהרג ר עקיבא דורש

כתרי אותיות חטמאנ

וטמי ולא מצאתי רוחה פי זלזלתי בשפת הטחה

ם גלתה מני שמחה ומביתי אותי גלחה

טמנני כירוב מנוחה ויגון ואנחה לי הרבה

ן שלום ליוצ ולבא ובחטאי נהרג ר יהודה בן בבא

חטמאנ

טופאה אהבתי לכן בה נכלמתי

וְהוֹרִים לֹא כִפַּדְתִּי
לָכֵן מִמִּקְדָּשִׁי לֹא נַחְתִּי
נוֹאַשְׁתִּי פְּרַע נוֹאָמוֹ
וְלֹא חָמַל עָלַי פִּיהֹם זַעְמוֹ
וְהוֹצִיאַי מִבֵּית אֱלֹהוֹ
וּבְזִדּוֹנִי נִשְׁרְפוּ חֲנִנְיָה בֶּן תַּרְיוֹן

תטתמנ

וְסֵפֶר תּוֹרָה עִמּוֹ

כִּחַשְׁתִּי וְחַבַּלְתִּי דַּרְכִּי
לִפְנֵי צוּרִי וְכִלְכִּי
וְדַם נְקִי חָנַם נִשְׁפַּכְתִּי
לְכִשֵּׁת וּלְחַרְפָּה הָפַכְתִּי
לְנֶגֶשׁ רוֹעֵץ לְקַחְתִּי כּוֹפֶר
וּמֵאַסְתִּי בְּאִמְרֵי שָׁפֶר
לָכֵן עוֹנִי נִכְתַּב בְּסֵפֶר
וְכִנְאוּנִי עֲזַרְיָה יִשְׁפֹּב הַסּוֹפֶר

תטתמנ

מָאַסְתִּי כְּנִסּוּכֵי רֹאשׁ
וְהִרְוִנִי לַעֲנָה וְרֹאשׁ
וְאָהַבְתִּי זְנוּת יַיִן וְתִירוֹשׁ
לָכֵן נוֹשַׁל מֵנִי דַּלֶת רֹאשׁ
נָשָׂאתִי וְשָׁחַר הִרְבֵּיתִי אַשְׁמָה
וְהִגְדַּלְתִּי נָאוֹן וְזָמָה
וְלֹא זָכַרְתִּי הַפּוֹצִיאַי כִּיד רָמָה
וְכִרְשָׁעַי עֲזַרְיָה יְהוֹדָה בֶּן דָּמָא

תטתמנ

שְׂחוֹק הָיִיתִי לְכָל הָעַמִּים
פִּי הִכְעַסְתִּי לְשׁוֹכֵן מְרוֹמִים
וַיַּגַּע רֵיעַ אָהַבְתִּי לְהַדְמִים
וְשִׁלְּחוּנִי מִבֵּית עוֹלָמִים
יָצְאוּ סִפְּרֵי עִוּוֹתֵי זְדוֹנִי
וּכְשׁוּ וְחָפְרוּ פָּנַי
עַל פִּי כִּרְדּוּתִי בֵּיצִי
וְכִאֲשָׁמַתִּי עֲזַרְיָה חֲנַנְיָא בֶּן שׁ

תטתמנ

חֲכִיטָאי

פַּח טָמְנוּ לִרְגְלִי
כִּי לְכוֹרְאִי נִאַצְתִּי בְּמַעֲלִי
וְשֶׁקֶר הֶעֱדִתִּי בְּקַהֲלִי
לָכֵן בְּיַד אוֹיֵב בְּסַרְתִּי עוֹלָלָי
צַר לִי הֶחְזִיקוּ
כִּי חָטָאתִי לָאֵל הֶאֱמִינוּ
כְּמַיִם שׁוֹפֵךְ הַמֵּן
וְכִקְלָקוֹלִי עֲזַרְיָה חֲצַפְתִּי

תטתמנ

הַתּוּרְגְּמָן

קִלְקַלְתִּי בְּמַעֲשֵׂי הָרָעִים
וְחִמַּדְתִּי הֶוֹן רֵיעִים
לָכֵן נִזְעַמְתִּי עָלַי הָרָעִים

רע אחזני וזוע בהקריבי על מזבחך שרוע
גאין איבי תיעתעני לנוע וברעועי נהרג אלעזר בן שמוע
משמנו

שחוי ברית אזרח לכן מכבודו הושלך פרץ וזרח
ושמש צדקה לי לא זרח ומכוטה שש החביא ולא זרח
גחות אשר הקשבתי לשוגגם הביא עלי עמים בעגגם
והריחוני מזבול ארמזגם ובמאסי דת נהרגו עשרת
הזקנים
משמנו

סלה לנו

אחינו

ואלהי אבותינו אל תעזבנו ואל תשטנו ואל
תכלימנו ואל תפר בריתך אתנו קרבנו
ליראתך למדנו מצותיך הורנו דרכיך
וט לבנו ליראה את שמך למען שמך הגדול בטתוב בדברי
שך למען שמך יי וסלחת לעוגנו כי רב הוא

אחינו

ואלהי אבותינו כחול לעוטתינו ביום הכפורים
הדה כיחה והעבר פשעינו וחשאתינו מנגד
עיניך וכוף את יצרינו להשתעבד לך
וכנע ערפנו לשוב אליך וחדש כליותינו לשמור פקודיך
ל את לבבנו ואת לבב זרעו ליראה את שמך ברכ שנאמר
מל יי אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יי אלהיך
ל לבבך ובכל נפשך למען חייך

משנו לחיים סלחלנו מחול לנו כפר לנו

עמך ואתה אלהינו אנו בניך ואתה אבינו
עבדיך ואתה אדוננו אנו צאנך ואתה רועינו

אט כרמך ואתה שומרנו אנו נחלתך ואתה חלקנו
אט עזי פנים ואתה רחום וחנון אנו קשי עורף ואתה
ארך אפים
אט מלאי עוטת ואתה מלא רחמים אנו ימינו כצל ואתה
הוא ושנותיך לא יתמו

מה

מה נאמר לפניך ישוב כרוס ומה נספר לפניך
שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות
אתה יודע אתה יודע רזי עולם ותעלומות
סתרי כל חי אתה חופש כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב אין
כל דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עינך יהי רצון מלפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו שתסלח ותמחול לנו על כל עוונותינו
ופשעינו ותכפר לנו על כל חטאתינו

על חטא שחטאנו לפניך באונס
על חטא שחטאנו לפניך בכלי ידעת
עה של גלוי עה של בדעת ובטרפה
עה של בהרהור הלב עה של בודוי פה
עה של בזדון עה של בחוזק יד
עה של בטומאת שפתים עה של ביצר הרע
עה של ביודעים עה של בלא יודעים
עה של בכחש ובכזב עה של
עה של בטרפית העין עה של בנשך ובתרבית
עה של בשיח שפתותינו עה של בעינים רמות
עה של בפתחון פה עה של בצעדי רגלים
עה של בקפיצת יד עה של בריצון

עה של נשגגה עח של בתמהון לבב "

על חטאים שאנו חייבים עליהם אשם

עה שחט חטאת עח שחט עולה

עה שחט קרבן עח שחט מיתה

עה שחט ברית עח שחט מיתה וכרת "

זה כידי שמים וכרת כידי שמים ארבע מיתות בית דין ~

מקילה שריפה הרג וחנק ומלקות ארבעים מצות עשה

מטה לא תעשה כין שיש בה קום ועשה בין שאין בה קום

ועשה כין שגלוים לט כין שאינם גלוים לנו הגלוים לנו

אמרנו לפניך ושאינם גלוים לנו כבר לפניך גלוים

ידועים כדכר שנאמר הנסתרות ליי אלהינו והנגלות לנו

ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת ~

יום עבדך אמר לפניך שגיאות מי יבין מנסתרות

נקנו " נקנו יי אלהינו מכל פשעינו וטהרנו

מכל טומאתינו וזרוק עלינו מים שהורים

טהרנו " נבתוב על ידי נביאך וזרקתי עליכם מים טהורים

טהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם "

" תוכחה "

יום ונורא עוס העשור

לכל היצורים "

ן מלות פנם פושת לכל פנם לאבות ובנים "

נה תוכיח עד קה תענה חותמך אמת

משמה לך והשוה פשלך תיסה של עשלך "

יך משפט תקרא לשכים ליתן הנפש ~

נִכֵּן אֶל הָאָרֶץ תִּקְרָא מִתַּחַת בַּשֶּׂר לְהַעֲמִיד׃
בְּעֵת יִדְרְשׁוּ מִי חָטָא לִי תַּעַן וְזֶה לָזֶה יוֹכִיחוּ׃
הַשְּׁמָמָה ״

עֲלֵם יַעֲנֶה טְהֹרוֹת בִּי הַנֶּפֶשׁ הֵיא חֵרְשִׁיעָתְנִי׳
גַּם הָיִתָה לִי כְּמִכְשׁוֹל עֲלֵי אֹרַח לְפָנֵי עִוֵּר״
גַּם מְעוֹפְפָה מַנִּי הוּשְׁלַכְתִּי לְדֻמָּה כְּמוֹ אֶבֶן דּוּמָה
הַשְּׁמָמָה ׳

דְּפָרָה הַנֶּפֶשׁ הֲלֹא זֹאת אֲנִי כְּמוֹ אֲשֶׁר נוֹפַחְתִּי
דְּמִיתִי כְגוֹלֶם כְּזֹאת עִם עָוֹל כְּדִירַת בֵּית חֲנִי״
דִּין לְהַחֲטִיאֲנִי בַּפַּח פַּחַשׁ וְנָזַל בְּפִיו״ וְלֹא מְלֵאתִיהוּ״
הַשְּׁמָמָה ׳

הַבַּשָּׂר יָעַן הַנֶּפֶשׁ הַדְּרִיסָתִי׳ נַתִּיב עַקַלְקַלּוֹת ״
הַדְּהוּר הַלֵּב וּמְרִאִית הָעַיִן וְהָרַעַת יָעַר״
הוֹסֵעָה מֵנִּי וְלֹא שִׂיחַ לִי וְלֹא עָוֹן בִּי״
הַשְּׁמָמָה ׳

וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹמֶרֶת אֵיךְ תִּרְשִׁיעֵנִי לְמַעַן תִּצְדָּק ״
וְאַתָּה נִכְסַפְתָּ לְבֶצַע מַעֲקַשׁוֹת נֵךְ לְמִלּוֹאוֹת ״
וּמֵעֵת פָּרַשְׁתִּי כַּפַּיִן טֶרֶם לֹא שָׂבַעְתִּי הִנֵּה עָנָה בִּי״
הַשְּׁמָמָה ׳

זֶה סְמָרוֹם עֲלֵיהֶם יִלְעַג כִּי כַחַשׁ בְּדָם ׳
זֶה לְעֵבֶת זֶה אֲמָרִים יָשִׁיבוּ מִדִּין לְהִנָּצֵל ׳
זוֹכְמוּ זֶה בָּזֶה וְיָשִׂימוּ יָד עַל פֶּה מֵאֵין מַעֲנֶה ׳
הַשְּׁמָמָה ׳

חֲשׁוּבִים הֵם כְּעֵמֶר פְּחֹגֶר וּמֹסֵא שׁוֹמְרִים מִשְׁמַרְתָּן
חוֹבְלֵי שְׂרוֹת עַל יְדֵי שִׁנֵּיהֶם וְכֹחָשׁוּ לְהוֹדוֹת
חָשׁ מֶלֶךְ לְהוֹרִיעַ כְּחָשָׁם מִמִּשְׁפָּט וְהוֹכִיבָם וְרָנָם״
הַשְּׁמָמָה ׳

מוֹךְ תּוֹדִיעַ לְאֵין כָּמוֹ טוֹב כִּי טוֹב לְכֹל אַתָּה ׃
שָׁשׂוֹט לְהוֹדוֹת בְּתַחֲלַת הַדִּין פֶּן נָבוֹא לַפֶּשֶׁת ׃
עַם הוֹרִיתִי לְסוֹדָה וְעָזֵב יִשְׁגּוּ רַחֲמֶיךָ ׃
השמה ׃
יַעַ לְכֹל כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ לֹא כְּבָשָׂר וְדָם הַמָּה ׃
יְשׁוּשׁ גֶּבֶר וְיוֹרֶה בַּדִּין אֱנוֹשׁ נַפְשׁוֹ כְּאֶבֶד ׃
וֹם לְוַדּוּי כִּדְאִים חַיִּים וְחַי לֹא יָמוּת ׃
השמה ׃
לְמַחֲשׁ וְגָזֵל אָוֶן וְגַם עָמָל ׃ נִכְסְפָה לְקָנוֹת ׃
י לֹא הִבְנַנִי מַה נֶּאֱחַרְתִּינוּ ׃ לְבֹא בְּתוֹכַחַת
נַנְתָּ מִשָּׁרִים כִּי בְעֵת מִשְׁפָּט ׃ עֲדָקָה תַּעֲשֶׂה ׃
השמה ׃
גְּלֵנוּ תַּעֲשֶׂה לְמַעַנְךָ תִּפְעוֹל רַחֵם כְּמַעֲשֶׂיךָ
עַן תּוֹרֶא דִּין פֶּלֶא הַיְצוּרִים שׁוֹפֵט עָרֶתָ
וֹצֵא לְחַיִּים לְקוֹחִים לַמָּוֶת וְחַי חַי יוֹדוּךָ
השמה ׃
שֶׁר תְּהוֹלֵל מִנֶּפֶשׁ תִּטְרֵךְ כִּי לְכֵן נוֹצַרוּ ׃
מַעַ בְּרָמֶיהָ שְׁחַת אֵם נִדָּד גַּם יוֹדֶה לָךְ ׃
יִם תְּפוֹאֵר מֶלֶךְ הַמּוֹשֵׁל טֹבַע מְקוֹר חַיִּים
השמה ׃
וֹר פְּרָצָה תַּאֲסוֹף חֲרָפָה תְּמִחָה אַשְׁמָה ׃
יִן טָהֳרָה תַּרְחִיק צוֹאָה תְּנַקֶּה טוּמְאָה
חוֹל עָוֹן תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתֹאמַר סָלַחְתִּי ׃
השמה ׃
זינו וְאַל אֲבוֹתֵינוּ תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל
תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אֲנוּ עַזֵּי פָנִים

וקשי עורף שיבר הזה שנאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
עריקים אנחנו ולא חטאנו "
אבל אנחנו חטאנו אשמנו בגדנו גזלנו ד
דופי העוינו והרשענו זדנו חמסנו טפלנו שקר יעצנו ו
כזבנו לענו מרדנו נאצנו סררנו עוינו פשענו צ רדפנו ׃
קשינו עורף רשענו שחתנו תעבנו תעינו תעתענו ׀ סרנו
ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו ואתה צדיק
על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו "

אצתי

יום כפור לכלות פשעים
שובה ישראל "

אפפוני עונות ורוחקנו מזבול ואיך נשוב "
בני אקבץ לנוה רבצם שובי שובבים
נמואסנו רמיה נקיים נעלה ואליך נשובה "

גבלתי שובה לנרי לבב שובה ישראל
גרשוני נכרים כספת עזובה ואיך נשוב
דרשוני בכל עת תמיד ויחיו שובו שובבים
דילני מצרה ומסגה נושעה ואליך נשובה

הרניתי מחילה לנשענו אלי שובה ישראל
הרבינו דברים בעקשות לב ואיך נשוב
וכאב על בנים חמלתי עליכם שובו שובבים
וכפרים ריצה נא נדבות שפתינו ואליך נשובה

זכיתי לבנכם זך וישר אני שובה ישראל

יִם פְּלֵיטוֹ וְשַׁחֲתוּם עַד כְּאֹד וְאֵיךְ נָשׁוּב

אֶת עוֹלָם אֲשִׁים עֲלֵיהֶם שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים

שׁוֹן לְךָ עֲרֵקָה וְיַאֲמִן דְּבָרֶיךָ וְאֵלֶיךָ נָשׁוּבָה ׃

יְיָ אֲשֶׁר בְּהוֹדַת קֹדֶשׁ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל

דִים נִרְאֵתִי וְעָרוֹם וְעֵינוֹ וְאֵיךְ נָשׁוּב

יִם נִרְאֵתִי עִם תְּמִימֵי דֶרֶךְ שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים

נִי יְמִין זְרוֹעַ תְּאַרְתֶּךָ וְאֵלֶיךָ נָשׁוּבָה ׃

מְתוֹךְ עַל יַד נְבִיאֶךָ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי

נָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ ׃ וְאִמְרוּ אֵלָיו כָּל תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח טוֹב וְנְשַׁלְּמָה

פָּרִים שְׂפָתֵינוּ ׃

שפוך

תְּחִנָּה בְּיוֹם זֶה נִכְרְעָה גְּדֹל עֲוֹנֵנוּ

סְחֵה נָא ׃ דְּגוֹל לְמַעַנְךָ סְלַח נָא ׃

עֲשׂוֹב בְּתוֹרָתְךָ סְלַח נָא לְעַם הַזֶּה כְּגֹדֶל ׃

חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָ לָעָם הַזֶּה מִפִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה ׃

וְשָׁם נֶאֱמַר וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶיךָ ׃ בְּעַבְדְּךָ כָּבוֹד

שִׁמְךָ הִבְטַחְתָּ לָנוּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְמַעַנְךָ סְלַח נָא ׃ ב

שֹׁב סְלִיחָה ׃ וְעָוֹן סְלַח ׃ זְכוֹר נַפְשִׁיט כִּי שִׂחָה

חָנֵּן לְמַעַנְךָ סְלַח ׃

עֲשׂוֹב וּזְכֹר קְדֻשָּׁתְךָ לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי

כִּי רַב הוּא ׃

אֵל זֶה יִקְשַׁב פֶּלֶר לְעַם הַזֶּה ׃ כִּי בְיוֹם הַזֶּה ׃

לְךָ תְּסַלַּח נָטוּם הֲלֹא זֶה ׃

מְתוֹךְ עַל יַד נְבִיאֶךָ הֲלֹא זֶה יוֹם מֻכְתָּרְהוּ פְּתֹרֶת

חֲרִיבוּתָה רָשַׁע הַמָּר מַכְרִיעָה מַלְטָה וְשֹׁלֶת רִיבוֹתֵיכֶם
חֲפָשִׂים וְכָל מוֹלְטָה תִּכְבְּתָה׃

מְשׁוּגִים בְּשִׁיחַ רָעָן׃ טֹרֵא רִיבָה מְחֻם תַּחֲנוּן׃ סֶלַח טַרְחוֹתֵיכֶן
עָבוּר עַל פֶּשַׁע בְּחִנָּן "

פְּתַחְוּב בְּתוֹרָתְךָ וְיָרַד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְיָ וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ
אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ בְּתַבְּרֵ
כְּבוֹד שִׁמְךָ הַמְּיֻחָד לָנוּ רַחוּם וְחַנּוּן לְמַעַנְךָ רַחֵם נָא
פֶּלֶל וְשׁוּעָה "צַעַק שָׁעָה וְהוֹשִׁיעָה׃ קֹן חִישׁ פִּי אֵל שַׁעֲנָה׃ נִר
רְחִשִׁיט יְיָ שְׁמַעָה׃

פְּתַחְוּב הַרְבֵּי הַיְשֵׁךְ הַשְׁמַע יְהִי אָזְנֶךָ וְשִׁמְעָ פְּקַח
עֵינֶיךָ וּרְאֵה אֶת שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר עַל מִקְדָּשׁ שִׁמְךָ
עָלֶיהָ׃ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ וּמַעֲשֵׂינוּ מַפִּילִים תְּחִנּוֹתֵינוּ
לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ יְיָ שְׁמַעָה יְיָ סְלַחָה יְיָ
הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ
נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ׃ בְּתַבְּרֵ כְּבוֹד שִׁמְךָ הַמְּיֻחָד
לָנוּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה׃ לְמַעַנְךָ שְׁמַע נָא תְּפִלָּתֵנוּ׃ ז

שִׁבְטֵי אֱמוּנִים תְּמִיחַ׃ שְׁתִילֵי סְרוּרִים תַּפְרִיחַ׃ תְּחַן בְּעֵת נַעֲנֵיתָ
הֵפֶן וְיִרְחָמֵיךָ תַּשְׂגִּיחַ "

פְּתַחְוּב עַל יְדֵי נְבִיאֶךָ בֵּין הַחוֹלֵם וְלִשְׁבָּחַ יִבְּחֵר הַבְּחִיר
בְּיִשְׂרָאֵל יְיָ וַיֹּאמֶר תּוֹסֵף יְיָ עַל שִׁפְחָךָ וְחֵל תִּתֵּן עֻלָּה
לְתַרְפָּה לְמִשּׁוֹל בָּהּ גּוֹיִם׃ לָמָּה יֹאמְרוּ בָעַמִּים אַיֵּה
אֱלֹהֵיהֶם "

שְׁמַע שִׁיחָה וְעֵת סְלָחָה׃ תְּרֵעוּ כְּקוֹרְנֵן מִטָּחָה׃ וּבְגִשְׁתּ בְּעוֹלְתוֹתֵיכֶם
כְּתוּב עַל יְדֵי נְבִיאֶךָ וְיִהְיוּ כְּעֵלֶה הַשּׁוֹתֶתָה וְיָפֵץ מְלוֹנֵי
הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ הַיּוֹם

יַעַשׂ כִּי אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאַתָּה עֲבִדְךָ וּבְדִבְרֵךְ שִׁיחִי
וְאַתָּה כָּל הַדְּבָרִים הַמְּלָלָה׃

אָמֵן

אֲמוּנִים יְסוֹן בְּשׁוּעָם תְּפוֹן מִי לְךָ כָּמוֹךָ׃
גְּאוּתָם סָלוֹד בְּחִילָה דְּרוֹשׁ מֵהֶם תְּפִלָּה
מִי לְךָ כָּמוֹךָ׃

הוֹשַׁע חִין עֶזְרַת זֵעֶר נִקְשׁוֹרֶת מִי לְךָ כָּמוֹךָ׃
זְעֵק פְּתַח חֲנוּנֶיךָ חָנּוּן תְּצִיבֵם לְפָנֶיךָ מִי לְךָ כָּמוֹךָ׃
טְהוֹר זְקוֹף נְפוּצַי יָשָׁר מִשְׁאֵת כַּפַּי מִי לְךָ כָּמוֹךָ׃
יַן פַּרְעוֹן לְעֵת עֶרֶב לְהַקְשִׁיב פְּלִילֵינוּ לְמַטַּח עֵינֵךְ מִי לְךָ כָּמוֹךָ׃

נְאוּם עַל יַד נְבִיאֶיךָ מִי לְךָ כָּמוֹךָ נִשְׂגָּב וְנִשְׂבָּר עַל פִּשְׁעֵנוּ
לְשָׁמְרִית נִתְלַמֵּד לֹא הֶחֱזִיק לָעַד מִפִּי כִּי תַמְצִין תֶּסֶד הָאֵל
וְנֶאֱמָר שׁוּב בְּחֶמְלָתֵנוּ בְּמוֹשַׁע עִוְּתוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוֹלוֹת
יָם כָּל חַטֹּאתֵינוּ כָּל חַטָּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּמִקְוֵה מַיִם לֹא יִזָּכְרוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב מִשְׁנֶה
וְעַד עוֹלָם׃ תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם׃

אַתָּה סֶלְתָּן לְיִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְכוֹחֲלִין לִשְׁבָטֵי יְשׁוּרוּן בְּכָל דּוֹר
וְדוֹר׃ וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד וּמַלְאָרְךָ אֵין לוֹ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
וְאַתָּה׃ בַּאי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּיַד אֲשֶׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים׃

יַעֲלֶה

אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֶל תְּפִלָּתָם שְׁעֵה וְהָשֵׁב
הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם
בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלַיִם עִירֶךָ בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ

נאי הסתזיר פרחמיו שכינתו לציון "

מודים אטחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבו
על חיינו המסורים בידיך ועל נשמותינ
הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום ויום עמנו ועל נפלאותיך
וטובותיך שבכל עת ערב וכקר וצהרים הטוב כי לא כל
רחמיך הפרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קוינו לך
הכלמתנו יי אלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פנין ממנ

זכור רחמיך וכבוש את פעסך כלה דבר וחרב ורש
ושבי ומשחית ומגפה וכל סחלה מעלינו ומ
כל בני בריתך על פלס תתרך ויתרומם שסך מלפנ
כל החיים יודוך סלה ויהללו לשכך הטוב באמת

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך נאי והטוב
שכך ולך נאה להודות "

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינ
ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאח
כאור פנין כי כאור פנין נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואה
וחסד וצדקה וברכה וישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב
יהיה בעינין לברך את כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכ
שעה בשלומך "

נסגר חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישוע
ורחמה חן וחסד וצדקה ותתב לפנין אנ
וכל עמך ישראל לחיים ולשלום " נאי המברך את עמו
ישראל בשלום "

אבינו מלכנו חטאנו לפנין
אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה
אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך "

גמל מכאובי גזרות קשות
חדש עלינו בשורות טובות
חדש עלינו שנה טובה
מחל מחשטות שגגותינו
מחר עינת איבינו
שלח רפואה שלמה לחולי עמך
עצור מגפה מנחלתך
כלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ומגפה מבני בריתך
זטר מי עפר אנחנו
קרעוץ גזר דיננו
מחוק שטר חובותינו
סלח ומחול לעונותינו
מחה והעבר פשעינו וחשאתינו מנגד עינך
והחזירנו תשובה שלמה לפניך
אל תשיבנו ריקם מלפניך
זכרנו בזכרון טוב לפניך
תכתבנו בספר החיים
תכתבנו בספר זכיות
תכתבנו בספר ישועות ונחמות
תכתבנו בספר פרנסה וכלכלה
תכתבנו בספר סליחה מחילה וכפרה
הצמח לנו ישועה בקרוב
שמע קולינו חוס ורחם עלינו
קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
עשה למענך ולא למעננו
עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא

אמ עשה למען רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים ורחם עלינ
והושיענו "

ויחן ידיו ואומר ושמחה עמלה תהיה בשמי ויורד
יחון לפה היכה ויחן קדיש שי לעילא ומלחשין כנחז:ו

תפלת נעילה

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך "

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה
את הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו
באהבה "

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים **וחתמנו**
בספר החיים למענך א
חי גואל עוזר ומושיע ומגן שאי מגן אברהם "

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושי
כלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
רבים סומך נופלים ורופא חולים מגיר אסורים ומקיים
אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך
מלך ממית ומחיה ומצמיח לט ישועה נקרוב "

מי כמוך אב הרחמים זוכר יצוריך ברחמים מחיי
ומחיה ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה המ

לדור ודור כוננו אתה ויצבנו נצחים קדושתך
נקדישך ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעו
ועד כי א מלך גדול וקדוש אתה "

יִתְּנוּ פִּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ
עַל כָּל מַה שָּׁבָרָאתָ. וְיִרָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ
עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ.

תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה
לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה
לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר
לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וְאָז יְרִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלְזוּ וַחֲסִידִים
בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה
כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זְדוֹן מִן הָאָרֶץ. וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ עַל
כָּל מַעֲשֶׂיךָ עַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבְהוֹדְךָ
וּבִשְׁמֵי קִדְשֶׁךָ יְמֻלָּךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ.

וְאַתָּה קָדוֹשׁ וְיָשַׁבְתָּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה.
בָּאֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בָחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ
בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַנִּקְרָא וְהַנִּפְוֶא
עָלֵינוּ קָרָאתָ. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (ביום השבת הזה)
אֶת יוֹם הַשַּׁבָּתוֹת הַזֶּה. לִשְׁבָּתָה וְלִמְנוּחָה. לְקֹדֶשׁ וְלִמְחִילָה
וְלִסְלִיחָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא יַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה
וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד. וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכָּרוֹן אֲבוֹתֵינוּ זִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִירֶךָ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ לְטוֹבָה. לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן. (ביום השבת הזה)

ביום הכפורים הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה
והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים חוס וחנ
ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי א' מלך חנון ורחום אתה

אחינו ואלהי אבותינו כיחל לעונותינו ביום הכפו
הזה מחה והעבר פשעינו וחטאותינו מנ
עיניך כאמור אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטו
לא אזכור ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שוב
אלי כי גאלתיך ונאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו כי אתה סולח לי
מן העולם ומוחלן לשבטי ישורון בכל דור ודור ומבלעדיך אין
וקיים לעד ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה
בא"י מלך מוחל וסולח לעוונותינו ולעונות עמו ישראל ומעביר
אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש
ישראל ויום הכפורים

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם
מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישרא
עמך ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים
כאז נאי המחזיר שכינתו לציון

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו על חיינו המסורים בידיך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום ויום עמנו ועל
נפלאותיך ושובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב
כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו
לך לא חכלמתנו יי אלהינו ולא עזבתנו ולא זנחת פנך מ

ך רחמיך וכבוש את כעסך כלה דבר וחרב ורעב
ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלה מעלינו ומעל
ל בניך " על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
חיים יודוך סלה ויהללו לשמך הטוב באמת "

יתום לחיים טובים כל בני בריתך : כאמי הטוב
שמך ילך נאה להודות "

ים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד
רמנו כי באור פניך נתת לנו " אלהינו תורת חיים ואהבה
קה וברכה וישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה
וך לברך את כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה
בשלומך "

ספר חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה
ונחמה חן וחסד ורחמים ונחתם
ך אנו וכל עמך ישראל לחיים ולשלום "
כאי המברך את עמו ישראל בשלום "

ינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל
תתעלם מתחנתנו שאין אנו עזי פנים וקשי
ף שאתה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים
נחנו ולא חטאנו " אבל אנחנו חטאנו אשמנו
נו גזלנו ודברנו דופי העוינו והרשענו זדנו חמסנו טפלנו
" עצנו רע כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סרנו עוינו פשענו
דנו קשינו עורף רשענו שחתנו תעבנו תעינו תיעתענו
סרי מצותיך ומשפטיך הטובים ולא שוה לנו ואתה
ק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו
מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר

לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנְּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ׃
אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וְיָמִין פְּרוּשָׂה
לְקַבֵּל שָׁבִים וְתַלְמִדְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהוֹדוֹת
לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן תְּקַבְּלֵנוּ
בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ נֶאֱשָׁם וְנִתְוַדֶּה
לְמַעַן דִּבְרֶךָ וְדִבַּרְתָּ כַּעֲבוֹר אָמַרְתָּ
אֵין קֵן לְאֶשׁ חוֹטֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר
לְנִיחוֹחֵי אֶשְׁמוֹתֵינוּ אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁאֲחֵרִים
רַמָּה וְתוֹלֵעָה לְפִיכָךְ חָרְבִּית סְלִיחָתֵנוּ
מַה אָנוּ מַה חַיֵּינוּ מַה חַסְדֵּנוּ מַה צִדְקָתֵנוּ
מַה כֹּחֵנוּ מַה גְּבוּרָתֵנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן
נֶגְדֶּךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים
כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל הֲלֹא

למעשינו ותהו וכוהו ומי חיינו הכל
כמך שכן פתוב בדברי קדשך ומותר
אדם מן הבהמה אין כי הכל הבל:
וה תכחילת אנוש מראש ותכירהו
לעמוד לפניך כי מי יאמר לך מה תפעל
וה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו:
תן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה
ת יום הכפורים הזה קבל סליחה
חילה וכפרה על כל עונותינו למען
דל מעשק ידינו ושוב לעשות
נך בלבב שלם כמה שנאמר דרשו
נמצאו קראוהו בהיותו קרוב:
שוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו

וישוב אל יי וירחמהו ואל אלהינו
ירפה לסלוח ואתה אות הסליחה
חנון ורחום ארך אפים ורב חסד
ומרפה להיטיב ורצה אתה נתשוב
רשעים ואין אתה חפץ בכליתם מדה
שנאמר החפוץ אחפוץ במות רשע
נאם יי אלהים הלא בשובו מדרכיו
וחיה ונאמר אמור אליהם חי אני
נאם יי אלהים אם אחפוץ במות הרי
כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה שוב
שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמות
בית ישראל ונאמר לא אחפוץ במות
נאם יי אלהים והשיבו וחיו

ד אתה ה' אלהינו ואלהי אבותינו " אלהי אברהם אלהי
" יצחק ואלהי יעקב " האל הגדול הגבור והנורא " א
עליון קונה שמים וארץ "

שר חכמים נבונים " וכלמד דעת מבינים "
אשתחוה לי התחנונים " לחלות פני שוכן מעונים :
" נכללה "

ידיך מעצבי " ניחתו בעשר בל עבור בראש תער "
נש לחלך כנעי ולא כבעי : ויגליו לבא בזה השער "
ואמרו זה השטר לך ה' יכונה בו : ונמחל שמחתו שמרים
ויבוא אלי בריק שלמד ומחשש "

ים נשוא לבעלך איום נצח על הים "
עביר פנה יום מגנגי כיצרין ישוב תחום חיים "

דנו לחיים מלך חפץ בחיים וחתמנו בספר
החיים למענך א חי גואל עזר
ומושיע ומגן " באי מגן אברהם "

זה גבור לעולם י מחיה מתים אתה רב להושיע " ד
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
" סומכים נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני
מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח
לנו ישועה בקרוב :

קרא לאב ורע " ונשגה לסור מפוקשי רע :
זשן וחיון ושיחה לא נגרע " חופן ברכה כאשר זרע "
ואמרו ויזרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא
מאה שערים ויברכהו י : ונאמר פתחו לי שערי צדק
אבוא בם אודה י "

שמך בנו יעריב וישעך לנו תקרב "

גָּאוֹל נָא מִיָּרֵב וְהַחֲיֵינוּ כַּטַּל מְשַׁח לְעֻטַּת עֶרֶב׃

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זְכוֹר יְצִירְךָ בְּרַחֲמִים מְסֻיָּת
וּמְחַיֶּה וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים
בָּאֵי מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

טַבַּע זִיו תְּאֵרָה יָהּ חִקְקוּ בְּגֵבֶס יְקָרָה
כְּשֵׁר תָּם מְקֻשָּׁם מַה טָּרָא׃ לְעֵת קֵץ חָזוּ וְיִרְאוּ׃

בְּהַגְהִיב וְיִרְאוּ וְיֹאמְרוּ מַה גָּרְמוּ הַפְּיָסוֹת הַזֶּה מִיָּן זֶה כִּי מִם
בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם׃ וְעַתָּה שִׁמּוּ שָׁעֲרִים רָאשֵׁיכֶם
וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד
יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ וְעַתָּה שִׁמּוּ שָׁעֲרִים
רָאשֵׁיכֶם וְשִׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃ פס פס

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל נָא

מַעֲרִב וְעֵר עֶרֶב אַצְעָקָה נַעֲרִיבָה שַׁוְעָתֵנוּ שְׁמִיעָה וְסַלְחָה׃
זְכוֹת בִּי עַמְּךָ הַסְלִיחָה׃
סְרֵרֵנוּ תַּמְרֵם וְהַסְלֵחַ עֲזֹר לָנוּ שְׁלֵחַ
כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח
פָּעֳלֵכֶם כְּזוֹהַר אַזְהִיר עֵרִיכֶם תַּעֲרִיכוּן אַזְהִיר
כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר
שְׁמַע נָא סְלַח נָא הַיּוֹם נְהַלֵּךְ טֶרֶם וְאָיוֹם
עֲבוֹר כִּי פָּנָה יוֹם קָדוֹשׁ
קְמֵנוּ תַּחֲנוֹן שַׁוְעֵנוּ רוּמָה אֵל וְחוּשִׁיעֵנוּ
שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ׃
שְׁמַע בְּרִנַּת תְּפִלָּתֵנוּ שׁוּר מִשְׁפָּלוּתֵנוּ
שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתֵנוּ
תְּנוּ עַל לְבַבְכֶם [illegible]

שובו אלי ואשובה אליכם

שמעו שלח נא היום נהללך עורא ואיום

עבור כי פתה יום קדוש

זך יתנו לך הכותי מעלה עם זכויני משה יחד כלם

קדושה לך ישלשו כמה שאמר על יד נביאך וזה

א אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ ב

יוו׳ לעפתם ברוך יאמרו ברוך כבוד יי ממקומו ב

יתי קדשך כתוב לאמר ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור

הללויה

מול על מעשיך ותשמח במעשיך שעוט בצדק עמוסיך

ותוקדש בנעשיך וכן יתקדש שמך יי אלהינו

לש ועל ישראל עמך ועל ירושלם עירך ועל ציון משכן כבודך

ועל מכונך והיכלך

דוך ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ב

ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי א מלך

יחל וקדוש אתה

שיך ואימתך על כל מה שבראת ויראוך כל המעשים וישתחוו

מך כל הבריאים ויעשו כלם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב

לם כמה שידענו יי אלהינו שהשלטון לפניך עוז בידך וגבורה

מך ושמך נורא על כל מה שבראת

וכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך ותקוה

ה לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצך ששון

יך ועמיחות קרן לדוד עבדך וערכת נר לבן ישי משיחך

וזה כמיט ואז צדיקים יראו וישמחו וישרים

שלוז וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפוץ פיה וכל הרשעה כלה

תעבר כי תעביר ותמלוך אתה יי לבדך

על כל מעשיך של ירושלם עירך ועל ציון משכן כבוד
מטוב בחירי קדישך ירושלים עיר לעולם אחיך ציון תהי
הלויה וטוב ויבנה יל ענאות בפשפט ואל הקדוש שנ
צדקה שאי העולך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו וריצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת: ותתן לנו יל אלהינו באהבה את
יום השבת הזה: את יום החמישי למקרא קדש זכר ליציאת
מצרים

אחינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע וירא ויר
צה ישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו
וזכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל
עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים ולרצון
ביום השבת הזה: ביום החמישי הזה זכרנו יל אלהינו בו לט
טובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר
ישועה ורחמים: וחוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך
עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ואלהינו ואלהי אבותינו כעול לעוטתינו
ביום החמישי הזה מחה ותעבר לשמיך ושאונינו מצו
ינך: כאמור אנכי אנכי הוא מחה אשיחך למענ והש
לא אזכור בך אלי כי גאלתיך: ונאמר כענן פשעיך וכעב
אלי כי גאלתיך: ונאמר ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכ
מכל חטאתיכם לפני יל תטהרו:

ואלה אבותינו היה עם פיפיות של זהב ד
עמך בית ישראל העומדים לבקש תפלתך
ם מלפניך על עמך בית ישראל " הורם מה תיאמר ו
ם מה שישאלו " הלינם מה שידברו : ידיעם היאך
ישור פניך יהלכון ברך לך יכרכון : עמך פליטת ברכתן
ת ניך יתברכון : עמך לפניך יעטורון והם תחתך יעבירון "
ם עם תלויות ועיניהם לך תלויות :
נשים מל שוד להלחמת ושכך כעם וחימה "
תמכנים אותך בחומה " עין נשאים לך לשמים " לב
ם נכאך כמים ואתה תשמע מן השמים שלא יכשלו
ם " ולא ינקשו בשפוכם " ואל יכושו במשיגם " ואל
ם שאונם " ואל שאכרו בפיהם דבר שלא כרעונך פי
ון " אלהינו הפה מאזינים ומליגריך הפה מלאפרים "
כמה שיריענו " אלהינו את אשר תחון יחנן "
שר תרחם ירחם כבתוב שמורתך וחפות את אשר אחון
סת את אשר ארחם : על ארך אפים אתה בעל
ים נקראת וידיך תשובה הוריתו גדולת רחמיך ותסדיך
ר הלם ובכל יום לרע ידידיך " גילון אליהו נרחמים כי
ה הוא בעל הרחמים " כתחנון ובתפלה נדרים סלו
דעת לעני מדרים מחרון אפך שוב כמו שמורתך שוב
עניך נתפה ותתלון כיום וירד " פעגן תעבור על כל
ת ותכחוה אשם טיתיצב עמו שם " האזין שוע ותקשיב
" ויקרא בשם " ושם נאמר "
ויעבר " על פניו ויקרא " אדוני אדוני אל
ים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון
עוחטאה ונקה וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב
וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ כִּי עַמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תּוֹרָא לְמַעַן שְׁמָךְ
יי וְסַלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא

סליחות לעבילה ~

בטרם

שֶׁמֶשׁ יָבוֹא · בְּהֵיכָלוֹ בַּמְּעוֹנִים
אֱלֹהִים יְבַשֵּׂר פְּטוּכוֹ · לִשְׁוּעַת אֲנוֹת וְכַנִּים

פִּתְחוּ שְׁעָרִים וְיָבֹא · גּוֹי צַדִּיק שׁוֹמֵר אֲמוּנִים

נָטוּ גְלִילֵי עֶרֶב · קִרְבִי וְאֹתִי
וְהֵרַע קֹדֶשׁ קָרֵב · וְכָל קְרָבָיו יְחַכֵּיוּ
כְּלֹם אֲחוּזֵי חֶרֶב · תְּפִלּוֹת וְחִין עָמְדוּ
אַל מִתְהַלֵּךְ בְּחָרֵב · עַמְּךָ כָּךְ חָסִיוּ
נִיב נִכְפֵּדוּת הֵרֵב · לְהַשְׁמִיעָם אִם תִּבְעֵיוּ
יִלְבֹּט אִם יִהְיוּ · חַטֹּאתֵיכֶם כַּשָּׁנִים

פִּתְחוּ שְׁעָרִים

יְהוּדִי אֵל שׁוֹמְרֵי · שַׁעֲרֵי זְבוּל אַרְמוֹנִים
הִתְאוֹשְׁשׁוּ לְקוֹל קוֹרֵא · עַבְדֵי אֵל נֶאֱמָנִים
וּפִתְחוּ אֲלֵיהֶם שַׁעֲרֵי · עֲתִירוֹת עִם תַּחֲנוּנִים
נִבְעֲרָם חֲלוּכִירָה · עֲדֵרֵי אֹזִי מְעוֹנִים
וְכִמְעוּלוֹת יָם יִרָה · חֲשׁאוֹת עִם וְדוֹנִים
וְאֵין זִכָּרוֹן לְרִאשׁוֹנִים · וְגַם לְאַחֲרוֹנִים ~

פִּתְחוּ שְׁעָרִים ~

מַעֲמַד הַיּוֹם פָּנֶה · וְעַמִּי תְּחִנָּה שׁוֹאֵל
וְהֵיכַל קֹדֶשׁ חָנָה · מֵאֵז הַנְּעֹר וְאֵל
אֱלֹהִים נַפְשׁוֹ עָנָה · בְּצוֹם וּבְכִי לְהִתְאַל
וְכַזֹּאת בְּשִׁיחוֹ עָנָה · זוּלָתְךָ אֵין גּוֹאֵל
אָנָּא הוֹשִׁיעָנָא · וְסַלַּחְתָּ חַטָּא נוֹאֵל

תהלות נבי ישראל — אשר הכין מלינים

פתח שערים

זה שעריו בעלות — השמש ממרומי
עלה שוע תפלות — אל אלהי במעימי
וישוב פדיון עולות — מעוט חלבי ודמי
וישמע למקהלות — שמעתי קול עמי
ואותם נמחלות — נמצולות תוך ימי
עד קדשי ולאופי — לכי אכלי משמנים

פתחי שעריים

למלך

אדים — יד מרוכיך — שמע אנחת אמוניך
וכשר את עמך — סלחתי את זדוניך
לך אכול בשמחה לחמך — ושתה בלב טוב יינך

נשוב עלות שמש — לכעוט נכרומים
יוד לא יבא אמיש — חזקשב שיח תמימים
ולפשעיהם הכמש — ותשקיעם בתהומים
ועוריך עור הכמש — בחרון אף ועברים
ולעם בפניו טרמש — תשמיע מקול מרומים
קום למה תרדים — אתה נופל על פניך

לך אכול בשמחה

שערי רעון פתחה — לעם קניי לעורלך
וכל אותותם סלחה — אדים חי ברוב גדלך
וגם מיהם אנחה — ושוב כי הם פעלך
ומלאך ברית שלחה — לגוי בחרת בחכלך
ויש להשמיעו בשמחה — בהוד נועם מלולך
עתי מה יחידה לך — ולמה נפלו פניך

לך אכול

העת נעילת שערים
ישמיע לכחירים
ישאו ראשיכם שערים
ויזה מי כפורים
ויגאול זרע ישרים
זה הדרך לכו בו

ועת השמש לבא
הצור למען טובו
עמי יבואו בו
יגל עם בחר לחבבו
ויענה לגוי אשר אהבו
הנני עומד לפניך

לך נאוה
" למלך

נטרם

שמש בחדרו
לעמך סליחה כמרו

וחפתו יאמש
תנה א וחטאו המש

הכאב בבית דבירו
ביומו תתן שכרו

מביך עד אמש
ולא הבא השכש

ביחר גרזנו בקראו
וינעו עמודי הקורא
כל יומו על חשאו
ועינו ישא לכוראו
ואם יעלה עון שיאו
נעלון ויפה אחרי

וחיך מתקו יחרה
ועל פשעיו אשר ירא
אולי נעניו יראה
שמעה וסלחה וזרה
דרך מבוא השמש

ביומו תתן שכרו

יום כפורים הזה
עגית עמך אל תביזה
מי סליחתך הזה
לחתר יצחן ורבה
להשכיבו למעגבה
בערב כבוא השמש

יום רצון ערבה
ומי צוקך השיבה
עליו תמיר מי מריבה
ואתה אלהים תחזה
אם יצרו רע הוזה
תמיר זכה זכחו

ביומו תתן שכרו

מה שטחו מנחות — נתנית אלהים חיים
והיכל והכזבחות — למעון עניים ואיים
הם פופר וסליחות — ונזרתי באיים
ואמנו עבודות נבוחות — הפהנים והלויים
ונהורם אשפוך שיחות — וכה אערוך מאויים
אולי יחזקני לחיים — כשרם יבא שמש "

ביומו תתן

מהיר נחתמך ספרים — ספרי חזק ורפא
טוב ומטם לכפרים — את עמך הנסבה "
למען אמת ישרים — ומדבר אל פה פה
הם תשפיל ודל תריס — ויזור חליו רפא
מהים לחי להרים — נם פחזיון כל יצפה
והעיקה ולמרפא — יזריח לו השמש

ביומו תתן שכרו

"ה מלך"

תפלה — לעני כי יעטף — רוחו ושיחו נאלם "
תהנודות אל יצרו — על עון נלוי ונעלם
שפי ערק תביא — ואל ישוב ריק נבלם "
שאו שערים ראשיכם — ונשאו פתחי עולם "
ולעון וכל חילה — אשר אסרה לעטת
נשמה על כי מעלה — אל אביה לעטת
ושרה עד עלה — עשן נאפו חרונת "
ותבא מאחלה — גולה בין הבטת
ושמה כמדי קולה — בין בושחות שאננות
אין אמר ואין דברים — בלי נשמע קולם "

שמו שבעים ושניכם

נְרִיבֵי עַם נֶאֱסָפוּ
עִם עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם

כִּי לֵאלֹהִים מָגִנֵּי אָרֶץ
וַיִּהְיוּ לְאִישׁ עֲרֵיהֶם

עַל עוֹלוֹת עֲרָלֵיהֶם
וּמַלְטָם אֲבִי מְנוּחָם

וְיִשְׁחַר מְשָׁקְפֵיהֶם
עֵר עֶרֶב וְהָעֲמִיקָם

וְחִטְּאֵיהֶם חֵרְפֵּם
נַפְשֹׁעֵיהֶם כִּלָּם

וְהוֹדִיעֵם אֶת עֲוֹנוֹת
אֲמַתָּם וְאֶת מַעֲלָם

שמ שערים

יוֹם כִּפּוּרִים הוּא זֶה
לְהַלֵּיחַ וּמְחִילָה

וְעַם קָדוֹשׁ רָזֶה
מִשְׁמַן עֲשִׁרוּ וְרִלָּה

קוֹרֵא לְצַר כָּל חוֹזֶה
לָךְ יֵי הַגְּדוּלָה

מִי כְּפִרִים הַזֶּה
עַל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר מְעֻלָּה

וְעָוֹנוֹת הֵל אֵל תִּבְזֶה
וְאֵל נָא תַּשְׁחִין לְגָאלָה

חֲסִידֶיךָ לָהֶם חוֹכֶה
מִיָּמִים וּמִשְּׁכָאלָם

שמ שערים

מְשׁוֹרֵם עֲלוֹת שֶׁמֶשׁ
וְהַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יָרְדָה

וְטוֹרֵם יְחַשֵּׁךְ שֶׁמֶשׁ
נְבוֹא חַמָּה וְכָבוֹדָה

אֲהִי חִשְׁאִי חַמָּה
וְשִׁוּר עֵזֶן וְצָא הַדָּה

וְעַם כַּפֵּה פְּנֵי חַרְכָּה
תְּזַקְּקוּ מְאוֹד וְעוֹדָה

וְחֵן וְחֶסֶד וְחַמָּה
אֲמָרִים וְיַהֲדָה

כִּי אַתָּה אֵל וְאַתָּה
מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם

שמ שערים

עִבְרוֹת מִכֹּל יִשְׂרָאֵל
אֶל אֶרֶץ הַלְּבָנוֹן

רֹאשׁ חֲדָשִׁים לְשָׁנִים בָּהּ
אַחֲרִית יְהִיה מָנוֹן

וְחֻשְׁאוֹת מַעֲלוֹתֵי
אֶרֶץ גְּזֵרָה יִשְׁבָּנוֹן

בְּחִילָם אִישׁ לְאָחִיהוּ
כִּי יִשְׁכְּנוּ לְחָמוֹן

עֵין הָיְתָה לְמוֹרֵי
שִׁיחוּ שִׁבְחֵי יָמוֹן

ואמרו דרך אלהים
שמו שערים
לילך

יום שערי רצון להפתח
אומר זכור נא לי ביום הזכות: עוקד והמעקד והמזבח
מחרית טפה מטה העשרה
ומעטך נוער מאד מקשרה
אל זה אשר פדוי לך זורח
אור לשרה כי חכמתך יצחק
אלה ואורה אשר לו אל חק
עמה יהי לבך בה בוטח
שור השבים לעלות בעקר
ושם השלישי פרעה אל חקר
עמד והתצבן להמשח
ויענעריו כי קראם לאמר
ואמרו לא נחזה רק כהכזר
ואכן והנער לא השתפח
וכל שניהם לעסוק במלאכה
ובן הגה האש ועצי מערכה
האת ביום זה ויתך שוכח
ויעה אביו בא מי מחסה
ומי אשר יחפון אלהים יעשה
אז יאמיר זכר והאבח
ומה כשערי רחמים לפתוח
ויהים לא ולרחמיו לכסוח
ויהרשה כבחלת אל להסתפח

מעתה ועד עולם

החנן למקדה
ליל אהיה כנא לא שוטח
עוקד והמעקד והמזבח
הבן אשר טלד לך משרה
קום העלהו לי לעולה ברה
עוקד
גדל ולא למד עבודת שחק
אמירה לכה אדון אנכי אל תרחק
עוקד
ושני נעדיו מפתי השקר
וירא הסנת בפא בבוד זיקר
עוקד
אזר הראיתם עין בראש הר המור
ענה שבועה עם משולים לחמור
עוקד
ויענה יצחק לאביו בכה
איה אדני שה אשר כהלכה
עוקד
מיהוא אשר יראה לעולה השה
עבנה כבי העם לפניו בפא
עוקד
הבן לזבח והאב לזבח
וקויי יין יחליפו כח
עוקד

תֵּדַע שִׁכְבָתֶךָ שׁוֹתָה
וּרְאֵנָּג לְמַאֲוַיְתוֹ וְכַד עָרִיחַ

בְּיָדוֹ בֵּיךְ מְרִיחַ
דְּכָפִי מַבְרִיחַ יְשִׁיבָךְ הֲדִיחַ

וְגַם סוּסֵי וְהַשְׁגֵּר וְאַלְוָהִיחַ
יְרִיסִים וְהַשְׁגֵּר וְאַלְוָהִיחַ

מְגִלָּה

[illegible]
וְחֵילִיל וְהַשְׁגֵּר בְּשׁוּאָג חַפְּשִׁיחַ

[illegible]
מֵיתֵי וְלֹא לְסִינֵי לְהִתְעַבְּשִׁיחַ

[illegible]
עֲרִיל מְגוֹדָל בְּנֵי רִיתָחַ

מְגִלָּה

[illegible]
יְעוּחַ וְגַם לֹא אֶל זְכֵל מוֹתָחַ

[illegible]
אֵן אוֹתָךְ פְּרִיא חֲלָא שְׁדִיחַ

[illegible]
כָּל סוּס בֵּךְ עוֹר וְגַם פְּסִיחַ

מְגִלָּה

[illegible]
אֲמַר רְאֵה אוֹתָךְ אֲנִי שׁוֹלֵחַ

[illegible]
נְגַד וְאַל טָא תְּהֵיה פּוֹסֵחַ

[illegible]
עֲנִיִּים וְאֵשׁ לָקוּחַ וְגַם נְעִילִיחַ

מְגִלָּה

[illegible]
וְהַשְׁגֵּר נְתוּנָן שֵׁר כִּיקוּם סוֹלֵחַ

[illegible]
בָּנֵי מִיקוּם כִּיעֲרֵךְ וְאֵשׁ טִפְּחַ

[illegible]
אוֹתִי יְעוּחַ וְיִשְׂכֹּב וְגַם נִתְּחַ

מְגִלָּה

[illegible]
עָלָיו וְאַכְזַר קָם וְכִבְרֵי אָרַח

[illegible]
אֵז צְעָקָה אֵלִים וְכָל פּוֹעֲלֵי

[illegible]
אִם זֶה יְהוֹאָחָל לֹא יְהִי זוֹרֵחַ

מְגִלָּה

[illegible]
פּוּרִים וְאָמַר אֶל שְׁמוֹת לֵיהּ

[illegible]
מִי יְעִירֵךְ שְׁלֵחַן לְכָל אוֹרֵחַ

אוכי לגר שער יהי פותח אייל ראה אנא ואן נוגח
אותו קחה תחתיו וינתח מזרח משד זרה כמוך ממח
למלך ומלחת׃

וכישחטאו

אכותינו כמדבר עמד משה רבינו שנא׳
לפניך ובקש רחמים על עמך בית
ישראל׃ ובכש חרון אפך מנחלתך וכן אמר ותפלתי כלפי ולוחי
סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדיך וכאשר נשאת לעם הזה
ממצרים ועד הנה ואתה השיבות לו כדרכי סובך וכשרתו ואמת
לו סלחתי וכן פתוב ואסר יי סלחתי כדבריך׃
ולירושלם עירך אמרת להה הנני נשפט אותך על
אמרך לא חטאתי׃ ואנו נושטו כמעשינו ובלבנו בעונותינו
יושחרו פנינו מפני חטאתינו ונכפפה קומתינו מפני אשמותינו
ואין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש ויאך נעיז פנינו
ונקשה ערפנו בדבר הזה שנאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
צדיקים אנחנו ולא חטאנו׃
אבל אנחנו וחטאנו אשמנו בגדנו גזלנו הגרנו דפי העויט והרשע
זדנו חמסנו טפלנו שקר יעצנו רע׃ כזבנו לצנו מרדנו נאצנו
סררנו עויט פשענו צררנו קשינו ערף רשענו שחתנו תעבנו
תעתענו סרנו מצותיך ומשפטיך הטובים ולא שוה לנו ואתה
צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו׃
ודכוא איש חסידות אמר לפניך השוה אזני
ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך
עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנוננו לפניך כי על
רחמיך הרבים יי שמעה יי סלחה יי הקשיבה ועשה אל תאחר
למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך׃
עמך ונחלתך רעבי טובך צמאי צדיקך מחפי ישען

ורעו מ ליע אלהינו הרחמים והסליחות ואל יעכב כל חטא
מן את תפלתנו מה שאמר לפניך ישב מרום
ומסר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה
יודע:

ואה נותן יד לפושעים וימין פרושה
לקבל שבים ותלמדנו יי אלהינו להתודות
לפניך על כל עוונותינו למען תקבלנו
בתשובה שלמה לפניך באישים ובניחוחי
למען דברך ודבר פה בעבור אמרת אין
קץ לאשי חובותינו ואין מספר לניחוחי
שמותינו אתה יודע שאחריתנו רמה
ותולעה לפיכך הרבית סליחתנו " מה
אנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקנו מה
ישע מה גבורתנו לפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו הלא כל הגבורים כאין נגדך

וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כֻּלָּא הָיוּ וַחֲכָמִים כְּכֻלָּ
וּנְבוֹנִים כְּכֻלִּי הַשֶּׂכֶל הֲלֹא כָּל מַעֲשֵׂינוּ
תּוֹהוּ וְכֹחוּ וִימֵי חַיֵּינוּ הֶבֶל לְפָנֶיךָ שֶׁאָ
כַּיָּתוֹם כִּדְבָרֵי קָדְשֶׁךָ וּמוֹתַר הָאָדָם מִן
הַבְּהֵמָה אַיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל
אַתָּה הַכַּדְּלְתָּ אֱנוֹשׁ מֵרֹאשׁ וְתַכִּירֵהוּ
לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ כִּי מִי יֹאמַר לְךָ מַה תַּעֲשֶׂה
וּמַה יִּתְאוֹנֵן אָדָם חַי גֶּבֶר עַל חֲטָאָיו
וְתִתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
אֶת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לְחַיִּים וְלִסְלִיחָה
וְלִמְחִילָה וְכַפָּרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן
נַחְדֵּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ וּנְשׁוּב לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְרָשָׁ

מחמצאו קראוהו טהיותו קרוב ונאם
זוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו
שוב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי ז
ה לסלוח ואתה אלוה חסלי חורת
ן ורחום ארך אפים ורב חסר
ת ומרבה להיטיב ורוצה אתה
שובת רשעים ואין אתה חפץ ז
יתתן כדברך שנאמר החפץ אחפוץ
ות רשע נאם יי אלהים הלא בשובו ט
דרכיו וחיה ונאמר אמור אליהם
אני נאם יי אלהים אם אחפוץ במות
שע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה
אמר שובו שובו מדרכיכם הרעים

ולמה תמורו בית ישראל ואמר כיל
אחפזון כמות המת נאם יי אחים וחי
וחיו

שא נפלשך כל מעשים אשמים וגם פעמים אחנן עש
עמיים טרם עבילת שש

נחתכך דין החוטא אור כשולמה עשה
אזנך לשועתינו הטה טרם עבילת שש
גשנו כדלים קטנים וגדולים
הטב לנו מחילים טרם עבילת שש
הלתי תשובה פתח לנו שובבה
הטיבנו ונשובה טרם עבילת שש
הסכת פנו ותישע ותעבור על פשע
היגלל עון ורשע טרם עבילת שש
והמם כמרומים עברית חתומים
וכפר אשכים טרם יבא טמש
זרוק מי טוהר וטמר לנו יפחד
עשה ואל תאחר טרם עבילת שש
חיים עודדנו למענך אדוננו
מחול לנו זדונינו טרם יבא שמש
שענינו פרכים מעוס פעורים
ריענו כפרים טרם עבילת שש
ידענו רשענו אל מושיענו
מחול לפשעינו טרם יבא טמש

סדר הסליחה — הצילה ורוחה ט

טמעה וסלחה — טרם עכילה שער

ענך ולא למענינו — עשה ואל העגנו

חננו וענינו — טרם יבוא שמש

ואל תטאלותינו — תן טוב שאלתנו

שוע תשפלותינו — טרם עכילה שער

ומחה פשעי אבריך — זכור לטוב בריתך

וכפר על עוניך — טרם יבוא שמש

חנא כנואמך — לאנשי שלומך

קריאי בשמך — טרם עכילה שער

ופשע שאנא — חמול נא וחוסה נא

זכור פן סלח נא: — טרם יבוא שמש

נפתב הוריתך סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך

וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה: ושם נאמ

ואמר יי סלחתי כדבריך: בעבור כבוד שמך המפו

לט מחל וסולח — לכענך סלח נא:

זלנו טעך — ואל ישופנו סער

ריענו בנעך — טרם עכילה שער

ד נשר להשביר — חסד לחגביר

פן אני אעביר — טרם יבוא שמש

פתוב פטרתך ואמר אם אעלים בל טובי על

פנך וקראתי בשם יי לפנך וחפותי את אשר

וחכתי את אשר ארחם: ואמר וירד יי בענן ויתיצב עמו

ויקרא בשם יי ושם נאמר: ויעבר יי על פניו ויקרא יי יי אל

ם וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: בעבור כבוד שמך המפו

לנו רחום וחנון — למענך רחם נא

קְבֵנוּ פִּתְחוֹן רַחֲמִים וְחַנּוּן

חַסְפַּת לְקוֹל שִׁוְעָתִי טֶרֶם עִוֶּלֶת שָׂפָה

רְאֵה כִּי חָדַל מֵעֲטֶה כְּעֵיל בְּרֹעַת עוֹטֶה

אָזְנְךָ לְשׁוּעָתִי חוּסָה טֶרֶם יִבּוֹא שִׁמְךָ

כְּכָתוּב בְּרִבְרֵי קָדְשֶׁךָ · הַעַשׂ אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמַע פְּקַח

עֵינֶיךָ וּרְאֵה אֶת שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ

עָלֶיהָ · כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תְּחִנּוֹתֵנוּ

לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים · כִּי שָׁמַעְתָּ כִּי סַלְחָה יְיָ

סְלָחָה כִּי הַקְשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי כִּי

שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ · בְּעַבְיר כְּבוֹד שְׁמֶךָ

הַמְיֻחָל לָנוּ שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה טֶרֶם יִקְרְאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד

תְּפִלָּתוֹ ׃

שַׁעֲרֵי רַחֲמִים פְּתַח מְהֵרָה

וְקַבֵּל תְּמִימִים טֶרֶם עִוֶּלֶת שָׂפָה

תָּבֹא לְפָנֶיךָ שַׁוְעַת רַחוּמֶיךָ

אוֹמְרִי כִּי אֵ֫בְמוֹךְ טֶרֶם יִבּוֹא שִׁמְךָ

כְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ כִּי אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל

פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ ׃

חֶסֶד הוּא ׃

אֵישָׁמִינוּ

תְּהִלָּה נְבְצוֹלוֹת שׁוֹעֵל מִי כָמוֹךָ

גְּבוּרוֹת רַחֲמֶיךָ · וְיִן קָרֵב מִי כָמוֹךָ

הוֹשִׁיעָה צוּרֵנוּ וְהַמְצִיא פְּדוּתֵנוּ מִי כָמוֹךָ

זְדוֹנוֹת עַמֶּךָ חָנוּן סַלְחָה מִי כָמוֹךָ

טְהוֹרָה נַקֵּה יְהִי מִקְדָּשֶׁיךָ מִי כָמוֹךָ

כְּבִישׁ לְעוֹנוֹת לְאוֹמְרֵי לְפָנֶיךָ מִי כָמוֹךָ

כְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ מִי אֵ֫ל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל

פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ
חסד הוא ושוב ירחמנו יכבוש עונותינו ׳ז
ותשליך במצולות ים כל חטאתם ״ כל חטאתינו
וכל חטאת עמך בית ישראל במקום אשר לא יזכרו
ולא יפקדו ולא יעלו על לב מעתה ועד עולם תתן
אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו
מימי קדם ״

ניאתה סלחן לישראל מן העולם ומוחלן לשבטי ׳ז
ישורון בכל דור ודור זולתך אמת וקיים
לעד ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה ״ פאי
מלך מוחל וסולח לעוונותינו ולעוונות עמו ישראל ומעביר אשמותינו
מן שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש השבתות ישראל
ויום הכפורים ״

ריצה אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם
מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך ותחזינה עינינו בשובך לציון ולירושלם עירך ברחמים
כמאז שמי המחזיר ברחמיו שכינתו לציון ״

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו ׳ז
הפקודות לך ועל נפיך שבכל יום ויום עמנו ועל נפלאותיך
וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך
והמרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קוינו לך על הכלמתנו יי
אלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנו ״

שים רחמיך וכבוש את יצרנו כלה רעב וחרב ׳ז
ורעב ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלו

מיגליו ומעל כל פני ברייתך׃ על פלס תצרך ויתיסר־
שמך מלפני תמיד כל החיים יודיך סלה ויהללו לשמך הטוב
נאמת׃

וחתום לחיים טובים כל מי ברייתך׃ ברוך אתה יי הטוב שמך
ילך נאה להודות׃

אחינו ואתי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
המתנה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדושך כאמור׃ יברכך יי וישמרך׃
יאר יי פניו אליך ויחנך׃ ישא יי פניו אליך וישם לך
שלום׃

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור
פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבה וחסד
וצדקה ברכה וישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעינך
לברך את כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך׃

בספר חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה
ונחמה חן וחסד נזכר **ונחתם** לפניך
אנו וכל עמך ישראל לחיים ולשלום׃ שאי
המברך את עמו ישראל בשלום

אבינו מלכנו חטאנו לפניך
אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה

אמ עשה עמנו למען שמך
אמ בטל מעלינו גזרות קשות׃
אמ חדש עלינו בשורות טובות׃
אמ חדש עלינו שנה טובה׃
אמ בטל מחשבות שונאינו׃

הפר עצת איבינו
שלח רפואה שלמה לחולי עמך
עטור מגפה מטהלתך
כלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ומגפה מבני בריתך
זכר כי עפר אנחנו
קרע רוע גזר דיננו
מחוק שטר חובותינו
סלח ומחול לעוונותינו
מחה והעבר פשעינו והשאתינו מנגד עיניך
החזירנו בתשובה שלמה לפניך
אל תשיבנו ריקם מלפניך
זכרנו בזכרון טוב לפניך
חתמנו בספר החיים
חתמנו בספר זכיות
חתמנו בספר ישועות ונחמות
חתמנו בספר פרנסה וכלכלה
חתמנו בספר סליחה ומחילה וכפרה
הצמח לנו ישועה בקרוב
שמע קולינו וחוס ורחם עלינו
קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
עשה למענך ולא למעננו
עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא
עשה למען רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים ורחם עלינו
והושיענו
חי ומסי מתית ומחיה כפיק מן שאול לחיי עלמא
ברא כל חש אכוה לקיה אכוה חייס

ומפי לכיכיה עבדא דמריר נפיל בקודלר מריה תאיב ותבר
קודליה והא נביזתא ושביתא והא כמלקדיתא כש במטו מן
פרחכך דנפישין אפי לכיכין דתקוף עלן עד דלא נחוי ד
נפידא כשכיתא "

מה נפתח

וכמא קדמי דמרנא נאי דין מהלא ע
נרצי ברייתא סגיאו חובתא עסיר רשו
זכו לית בנא לאנטא עלנא חרוב בית חיינא ויצרא מקר שטר
גלן מארעתא ומפיזר אבונא תקפת עלנא ית בעלי דבנתא
למכלע יתנא בר חיים בנא ומשפשות לבנא לא אמרינא
דכסגי חובתא הות כל היא עלנא ומשתא לשנא חובין מסת
ותקוף דינא ומשנך קצנא ובדו מטא זכנא דאתקין מרנא
למפתח ספרינא פתב חשבנתא רייתא קמיתא ותבר לפנא
מידעינגא דילית משכא בנא ואי ס״נא אתית בהדן טרח
חבל עלנא מה הויא לנא כחדא כלנא נשמע קלנא ונימא
ומפריר לבנא נצוח למרנא וניכא קדמוחי נמטו פורקנא
חטינן ומרודינן ולתרעך חדרנא מלאכי מרומא סמוכ
יתנא אפשר דמתרעי ושמע קלנא וקרע לנא שטר
חובתא "

מוחין

ורופא ומלא רחמים יושב בסתר מרומי
ועופה עיר סוף כל הדומים חוקר עמ
ויודע כל נעלמים זוכיה וזכור אהבת שלשת קדומים
וחוסה והמלא על צאצאימו רחמים הנדחים והאובדים
ופזורים בין העמים והפלה עורכים ומעריבים ומשכימ
ומחכים לישועתך לילות וימים מתי תגלה קץ שלומים
ואין נביא וחוזה לבשר לעגומים קומה אתה ותשמיע קו
מבוכים פתחו שערים ויבא גוי זרע תמימים העירה

וקיצה ויקומה לעזרת איופים כי כל הוכל ונורא אתה על כל
ושמים ׳ חלילה לך חי עולמים לשבח לכתח ולזנח לעולמים ׳
הקם מהריה בית עולמים ושם תשקנו פוס תנחומים כי ׳
אנדע נגזרנו עד לאין הקומים עד ישקיף וירא י מסרומים ׳

הלא אמרית ליך כשמא דישרא אם אנשיינא ליך
אנשיי ליך ימיני לא עיילא לי להיכלי דכשמיא
עד דמנא לי היכלי דאדרעא ׳ איבעית למטרע דאית לי כי
מלשקיך אינית ישמעית נכוי דבמקדשא בעדא דשמעית
ליני דמהמן לאו יומ נטהו אנא הוא דטהימנא נהימנא על
מלשאי צוחנא על היכלאי בכינא על בנאי דגלו מלאהראי ׳

מחי ימסי כמית ומחיה מסיק מן שאול לחיי עלמא
מהר ענני ופדני מכל גזרות קשות והושע ׳
נחמיך הרמים משיח צדקך ועמך ׳

מרן דכשמיא לך מתחמינן כנר שביא ומתחנן ׳
למריה כלילון בני שביא בכסף מתפרקין ועמך
ביישראל נרחמי ומתחנוני הב לן שאלתין ובעותין נלא טהיר
ריען מן קמך ׳

מרן דכשמיא לך מיחשינן כעבדא דמתחש למריה
עשיקי אנן יכחשונא שריגן מרירן נפשין ׳
מחוין ותנפשין חלא לית נן לרציין מרן עביד פיל קיסא
דגזרת לאבהתן ׳

מתיון עינא למרה תליא בכיא גלמרא קריא אהא ׳
ומרי דאדירא אתקרי והוא סומכי וסובר ׳
שגיה כי אשורי אפי לכולא פרי ושרי התפשרי ׳
התמערי התעערי ׳

אַתָּא עַל כָּל מַלְכִין וְעַלְמִין הוּא מַלְכִין וְכָל מַלְכִין הוּא
מַמְלִיךְ וְלֵית עִמֵּיהּ שׁוּתָּף מַלְכִין אַתְּ נִרְחַמְתָּ
עֲלַן מַלְכִין וּבְאוֹרַיְתָךְ טַהֲלִיךְ וְתֵימַר לְצִיּוֹן הָא מַלְכִיךְ יְיָ לִיךְ
אָ עָבִיד גְּבוּרִין וְגָלֵי רְמַטְמְרִין פָּרְשׁוּתֵיהּ סַגִּיאָן וְאַתְוָדִי
רְמִרְנַן יְעוּל לְקַדְמָךְ עִילָּנָן דְּפָעַן כְּעַן וּמְלֵי שְׁפָוָתָן רֵיחָן לָא יְהַדְּנָן
תּוּרְתָּא דְּמֵירְבָּא בְּשׁוּלֵי וּבְרַגְלֵי בְּשִׁרְבֵי שְׁמְשָׁא
מָרֵא לָא אַפְקָא אֲזַל וְאַפְקָדָא מָרֵה בִּירָא דְּבְקִרְיָא אַכְזְדָאה דְּלֵיתָ
וְלֵילֵי בְּשִׁתֵּי רְדֵי לַהּ תּוּרְתָּא תְּחוֹת טוּעָא בְּכָא וְכֵן קָאֲמִירָא בְּמִטְעָא
מָרֵי אֵקִיל לִי מְשׁוּעָתִי עֲטָא לַהּ מָרֵהּ וְכֵן קָאֲמִירָא לַהּ מָה אֶעֱבִיד לָךְ
רִישָׁא דְּחָכְיֵנָתִי חוֹבָיִךְ גָּרְמוּ לִיךְ נְרִיךְ הָקוֹם עָלַיִךְ קְצָא קָיְצוּ לִיךְ
עַד דְּכָמְטִי זִמְנָךְ ׃

מָרָן דְּבְשַׁמְיָא נְפִישׁ חִשְׁנִין קַדְמָךְ עֲבִידְנָן עַל מֵימָךְ
וְלָא עֲבִדְנָן רְעוּתָךְ הַשְׁתָּא בְּכִסּוּפָא אִתְיָנָן לְמִזְּדְּ
קְמָךְ אִי נִיתָא קְמָךְ כְּחוֹל וְשִׂכּוֹךְ לְחוֹבִין ׃

מָרָן דְּבְשַׁמְיָא נְפִישׁ חִשְׁנִין קַדְמָךְ עֲבִידְנָן עַל מֵימָךְ
וְלָא עֲבִדְנָן רְעוּתָךְ אֲמַאי שְׁמַע לְקוֹל צְלוֹתָן
דְּעַמָּךְ עֲבִיד כְּחֵיל שְׁמָךְ וְלָא נָבַד כְּחוֹבִין ׃
יְהוֹשׁ הַיְמָן סְלָה

מִתְרָצֶה נִרְחָמִים וּמִתְבַּצְּעִים מִתְחַטְּנִים וּמִתְרַצֶּה וּמִתְפַּיֵּס
בְּדוֹר עָנִי מִי אֵין עוֹזֵר ׃
מִתְרַצֶּה תְּפִלָּה וּמִתְבַּצְּעִים מִתְחַטְּנִים וּמִתְרַצֶּה וּמִתְפַּיֵּס בְּדוֹר עָנִי מִי
אֵין עוֹזֵר ׃
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹר שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וְאַל יֹאבַד יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים
בְּכָל יוֹם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ׃
שׁוֹכֵר פְּרִית אֲבוֹתֵינוּ שְׁמוֹר שְׁאֵרִיתֵנוּ וְאַל תְּאַבֵּד פְּלֵטָתֵנוּ ׃
הָאוֹמְרִים בְּכָל יוֹם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ ׃

438

שומר גוי אחד שכור שאירית עם אחד ואל יאבד אום המיחד—
האומרים בכל יום שמע ישראל יי אלהינו יי אחד׃
שומרי קדוש שכור שאירית עם קדוש ואל יאבד אום קדוש ׃
האומרים בכל יום קדוש קדוש קדוש ״
שומרי רבה שכור שאירית עם רבה ואל יאבד אום רבה האומרים
בכל יום אמן יהא שמיה רבא
(משה התזן ווווו)
והוא ימלוכו תתומה למסכך
והוא ימלוכו ויתן לנו כולך יהי ומתה ״
והוא ימלוכו לשמרך רחם עליהם ״
והוא ימלוכו ושמרו בי ויתן בגוי משמשים עשה עמהם יראה
ויחסר וחלשיעבוד למתן שמיך ״
ויהיו לא נדע יום נשוה ״ (חוזי יחזן קדיש ומיר—
ויעמדון הכהנים שרביט של חול ומזכירין יום הבדלה ויחזר
שוב שנת ישקדון ישייה שלח ברכה וכי נו יום יחרוטס
של ישה שירד ון יהיה ״ וקם לעזר פעוריי על ישרץ—
ושבר זושר דקיון של יחרוסם יביע ומכירון על הכום
ויבירון חוזי החמה כל ימי תשרי זכר ימי שחקים ביה יחיקיון
שנה שנה ״

נשלם סדר יום הכפורים: ישבח למשפל ומרים:

סדר חג הסכות

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך
וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת
ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה
לשמחה וחגים וזמנים לששון את יום השבת הזה
את חג הסכות הזה זמן שמחתנו מקרא קדש זכר ליציאת
מצרים

אלהינו ואלהי אבותינו עלה ויבא יגיע וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו
זכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל
עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים ביום
חג הסכות הזה זכרנו יי אלהינו בו
לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים ובדבר
ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך

ותשאנו

קדוש לישבת שחל בו חג חסכות

קדוש לסכות שחל להיות במוצאי שבת

נאי אמה פורא פרי העץ "

נאי אמה אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון
וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי"ג אלהינו באהבה ד'
מועדים לשמחה וחגים וזמנים לששון את יום חג הסכות הזה
זמן שמחתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו
קדשת מכל העמים ומועדי קדשך בשמחה וכששון הנחלתנו
נאי מקדש ישראל והזמנים "

נאי באמה פורא מאורי האש "

נאי אמה המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך
בין ישראל לגוים בין יום השביעי לששת ימי
המעשה ובין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת ואת יום
השביעי מששת ימי המעשה קדשת הבדלת וקדשת
וקדשת את עמך ישראל בקדושתך נאי המבדיל בין קדש לקדש
נאי אמה שוחריך וקיימנו והגיענו לזמן הזה "
נאי אמה אקבץ לישב הסכה "
ובשבת מוסיפין ופן שמחיינו " ומיום טוב יקנה "

קדוש לסכות שחל בחול

נאי אמה פורא פרי העץ "

נאי אמה אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון
וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי"ג אלהינו באהבה ד'
מועדים לשמחה וחגים וזמנים לששון את יום חג הסכות הזה
זמן שמחתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו

משמח מכל העמים ומועדי קדשך בשמחה וכששון והתהלתנו
כאי מקדש ישראל והזמנים
מי אמה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה ׃
מי אמה אקבנו לישב בסבה ׃
ומלת שמח ולטרכין ופכן שהחיינו וחס עשה בטרסא היתין
שלח הזכר להיות חתר לריק ׃ וחס התקש בלשי קדש שטר־
טהוב והמיעיב תחתי זה ׃

מי אמה אשר נתן מועדים לשמחה לעמו ישראל לאות ולטרית טאי
מקדש ישראל והזמנים ׃
ובעד חתי שהיה של שטר בטרסיה ובקול ויתן זה ישוב לבעליו ׃

רשות לנשמת של סכות

שירן לא הודו לשמו ׃ והתקדש בקדושה רבה ׃
שרם לשמו מבקומו ׃ כי הוא לא הגול מרבבה ׃

שילי

מי לא יראה שכך אלי ׃ כלך עליון אדיר נעלה ׃
עזה כבודו גם הפליא ׃ עמו בחר לו לסגלה ׃
סור הורה הסמיר גאלי ׃ מאז לבני יעקב סלה ׃
ערש עגן מסך למו ׃ אש כאיד לילה לא כבה ׃
נאנה חופפם מבקומו ׃ לסוך עמו מרוב חסדה ׃

" שילי "

שמשים בצרתי ׃ אל גם לשר חכון פסאו ׃
הילין אותם אז בחרה ׃ כפם על החר עת מאו ׃
וכבודו ינן על כפרית ׃ בין החוכים שת מושאו ׃
עשך שם לישראל עמו ׃ וגביאו בן עמרם נביא ׃

עַם מְיֻחָד יַעֲשׂוּ לִשְׁמוֹ כֹּה יִשְׂגְּיאוּ שִׁפְעַ טוּבָה "

שיר ליום "

הוֹדָה תִּכֹּל בִּימִין עֻזּוֹ הֵיאָר פָּנָיו גַּם הַכְתִּירָם "
מַלְכוּת בְּשָׁכְנָהּ עִזּוֹ עַל כֵּן עַם גַּם הֵישִׁירָם "
לַעֲשׂוֹת סֻכָּה בְּמִשְׁוְכָה זוֹ שִׁבְעָה כִּי דַּר שִׁבְעָה אֲרָם "
וּכְעֶשְׂרָה נַקְדִּישׁ לִשְׁמוֹ עַל כֵּן שָׁם יוֹד אָוִיר נָזָה "
עַל כֵּן לֹא נִתְפָּרֵשׁ עֲלוֹתָיו אֶל אַרְפָּה אֵין קֵץ וְלִרְחָבָה "

" שיר ליום "

יָה הָקֵם סֻכַּת בֶּן יִשַׁי יִשְׁכּוֹן תּוֹךְ שִׁכְטֵי יִשְׂרָאֵל
כְּעֵת תָּהִיא יִבֹּל שִׁי עַם נִזְרָא אֵל יִשְׁעֵךְ יָגֵל "
אָז הִצְדִּיק יָהֵא רִשְׁעֵי הָרִים יִסּוֹב יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל "
בִּימִין נִצַּח תּוֹךְ אֻלְּמוֹ בְּהַדְרִיוֹם יִצְאוּ וְבָאוּ "
לִרְאוֹת כִּי נִצְחוֹן עַמּוֹ נוֹחֵל לְחֹלֵב דִּין בַּסְּיִבָּה "

שיר ליום

הַלְלוּ אִשָּׁא עִם קוֹל תּוֹדָה בְּפִרְיֵי עֵץ הָדָר וְתִמָּרִים
וּבְעַרְבֵי נַחַל תֵּךְ עֵדָה עִם הֲדַסִּים אָרִים שִׁירִים
כִּי נוֹדַע אֵל בִּיהוּדָה גָּדוֹל בְּיִשְׂרָאֵל בָּרִים
חִזְקוּ בָּנָיו שִׁישׁוּ עַמּוֹ הוּא יְשַׁבֵּיכֶם רַב טוּב הֲנָא "
נִשְׁמַת כָּל חַי תּוֹדָה לִשְׁמוֹ גְּאֻלָּתוֹ הוּא אוֹת בְּצִבָּא "

" שיר ליום "

וחתם הקדוש ברוך הוא וכל יקדיש כנגשם עד לעולם "

יוצר ליום ראשון של חג הסכות

אכתיר יר תהלה . לטוראַ עלילה
לם זאת עולה

נוֹרָא וְנָעִים אַעֲלֶה בְּנַף רִנָּנִים נַעֲלֶה לְמֶלֶךְ רָם וְנִשָּׂא
וְהִיא אַרְבַּע לְסַפֵּר רוֹבַע לְחֵן עַל אַרְבַּע
אֶחָד בְּשִׁבְחוֹ וְתִזְרֶה לִפְנֵי קָהָל וְעֵדָה כִּלְקְחִי לְהַלֵּב וְאַגְדֶּה

קְדוּשׁ

וְרוֹשׁ בְּמוֹ עֵרֶךְ לְשִׁמְשׁוֹם בְּצֵרֶן לְדִיעָם לְהוֹצִיא בְּצֵרֶן
הַלֵּל בַּם אַפְעֶה וּמְלִיצִי יְרִיצָה וְכִזָּהָב אֶצָא
וְחֵכֶן בְּפוֹתִי יְבוּשׁ וְחִטָּא בְּצוֹל הַכְּבוּשׁ קְרָאתִיךְ אֵל אֲבוּשׁ

סד

זֹאת מַטָּעַן לְיָרֵחוֹת לָהֶם לְהוֹרוֹת — לְסַכֵּן וּלְקָרוֹת
וְסוֹת בְּעַל סַפָּה פְּחוֹק נְסוּבָה שִׁבְעָה לְהִסְתּוֹכְכָה
טְהֹר עֲנָבִים אֶסְרֶה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר אֲזַמֵּרָה חַסְדֵי דָוִד זִכְרָה

סד

יְהוֹקַם מַכְתּוֹ יִתְבּוֹן מַלְכוּתוֹ וְהַרֵב גְּדוּלָתוֹ
מִי עוֹלָם מַלְכוּתוֹ עַד הָעוֹלָם לְדוֹר וְלִדְרוֹ עַד עוֹלָם
חוֹר וְדוֹר תִּמְלוֹךְ וְהוּא עַד עַד יִמְלוֹךְ מֶלֶךְ מַמְלִיךְ מְלוֹךְ

סד

מְהֵרָה לְהַצְמִית יְשׁוּעָה עַל עַם מְשׁוּנָעוֹ יַעֲבוֹר עַל פִּשְׁעוֹ
חֲזֵה בְּעָנְיֵנוּ נְשׁוּכֵךְ לְגַן אֲגוֹזֵךְ עֵין בְּעֵין תַּחֲזֵךְ
וְשָׁם עֲלֵיהֶם תִּפְתַּח וּבְצֵל לְקוֹחֵיךְ תִּסְתַּח וְלֹא יִכָּם מוֹרְתָּח

סד

עִים מְשֻׁלָּם אַרְבָּעָה לְמִזְדַּת רְבוּעָה לְזוֹכֵר שְׁכוּעָה
עֵרֶן הָדָר אֶקַּח לְנֶאְדָּר כִּי כְבוֹדוֹ הוֹד וְהָדָר
שָׁמָּה תּוֹמַר אֶשָּׂא לְהֶאֱמַר לְכֻלּוֹ כָּכוֹד אוֹמַר

סד

זֹאת עֲנַף עֵץ עֲבוֹת אֶאֱסוֹר בְּעֲבוֹת לְמַכֵּשׁ בְּרִית אֲבוֹת
וְעַרְבָה וְעַם חֵי רְבִבָה לְדִגּוּל מֵרְבָבָה

שתולים בחצרות גם יפרו מצרות לזכר חצי ערות
תכופים לכפרה לסוררה פקידה כלי יצאת חפידה
מפי מרום וקדוש

משה

אאמיר אותך סלה טהור והדר ותהלה גואל
הצבי״ח גאולה הדוש איומיתך לשם ולתהלה
דגלים היום בשמחה וכלולניהם אותך לשמחה
זועקים לפניך שיחה חמול עליהם הושיעה והצליחה
טוב ברחמיך זרעים יקר עדה אהובים
פוריעים ומודים וכשתחוים בשער בת רבים
מחמדים תן להם נא שפוח עמהם
שא נא וחזאתינו עבור על פשעיהם
פוצחים הלל ותודות עור חשיע עתידות
קול להשמיע אותם לחדות רחמם בנשאם אגודות
שוקדים ואותך מקדישים שבחך בפיהם רוחשים
תומכים ובריך לוחשים תמוכי באלי הרשישים

גללת

אנא הושיענא נכי עמר מי סטה
גואל חיצליחנא חורשיך מכל עונה
חקם סבה הנופלת ואל תהי כושפלת
זכור איופיה הפחזלת חופתה כי בשפה נאהלת
טוב הענוח שמחתם יפ בפי אשמחתם
כלה עתה אנחתם למענך חיש פרותם
מלא משאלותם נוג שמחתם
שפוח עזרתם עזיר נאמתם פנה לחוננם
צפית עונם קבל בקשתם רחם חסונם

שמור הדורים — שבח ארורים
תקומם ערדים — כקרי עת ים סוף לגזרים
ממנו יפרדון כל ויזכר ויזר ויתפלל
שחריה והלל ומוסף ומנחה וכו׳

יוצר ליום שני של סכות

אומץ קנות דרכיך — אין מי יכין ״ אמיצה מתושי נאוהל
אהלתם בפה ״ נחילה אסלוך: בעוז ובשיר — בהלל אנצחך
אגדלך ״ בשבתנו בפה ״
גזת אפלה גלית אורה ״ גלה לנתיב רגל גרי סכה ״
דעת להתעך בסיס דהרת רקיע ״ הי להחזיר ברקיע דרי סכה ״
וקרית קרים הרשית שיחים ״ הן הם לקרות הודית סכה
ועשית אורים ומושלים ביום ובלילה ״ והם לאותות ולמועדים
ולישובי סכה ״
זה לחגינם זמכת ובראת ״ זוהרם להסעיד זובדי סכה ״
חיות ארץ עשית חותם יצר טבעת חדרי נתן רענה חופפתם בסכה
טעית כלהב שפטרי יראה ״ טהור הדור כפא טלגלים בסכה
יראה להם ישרה רגליהם ״ יפי כנפיהם יסוככו בסכה
כחת יעשו כחראם לו לבוז ״ כתר דר סכה ״
המגיר ״ וישלש המגיר כאחור ״

יוצר לשבת וחולו של מועד של סכות

את יעמי טובות אבשר: ומהם ברכות לא אחסר
הביאו את כל המעשר
מקוד וכגורן אפצר: והכילו כעשרותיכם מלבצר: אל בית האוצר

נושו לפני דידתי ונתן לי מברכתי "
ויהי טרף בביתי "
אם תעשרו תעשרו ושובות תבושרו
ואישון עין תוכערו ברכה מרום וקדוש "
דפקו שערי מזוזות וברכות אשיק לכם לחזות
ובחנוני נא בזאת "
השלישו פעמיכם לחראות עיניכם משוב לראות
אמר יי צבאות "
ואיטיבה משאורתיכם ושעמו וראו כלכם "
אם לא אפתח לכם "
זילת חשרת מים וארץ נחלי מים
את ארובות השמים "
חלקת עימה ברכה אצמיח לכם מרפא וארוכה
והריקותי לכם ברכה "
טוב אל שדי יריק ויבה ליד ידי
ברכה עד בלי די "
יה חמול על קהליך ויתקוף ויברך עמלך
יפתח יי לך "
כובד חסדיו חשוב ייטיב לך עין חשוב
את אוצרו חשוב "
לעכיסי מעים ידגם כטחלי מים
את השמים "
מטיב לפל אחריתו לבל תברת תקותו
לתת משר ארצך בעתו "
נא זכור חסדיך לרומם שני שדיך "
ולבוך את פל מעשה ידיך "

מלאת רפוי רכיבים אשרוך כמים שביבים
והדרת גוים רבים "
עיד וביח טאוה תחזה ותשמח ותתנוה
ואתה לא תלוה "
פורה אלהי האלהים אמר אתם אלהים
ויתן לך האלהים "
שמיפני שמים יחיו מימים
כיטל השכים "
קחש וישוכן כערין ישביענו כפרי הארין
וכשמני הארין "
ורצים ביצרה לחפוש ועמו בטוב לדרוש
ורוב דגן ותירוש
שם ושארית יתן לעורתו בל יתמתן "
יי עוז לעמו יתן "
מלא אורת לקח ויגלום ובבית הקדשים ליתן שלום "
יי יברך את עמו בשלום סדוש
המזמיר ומסיים סדר היום מהגלילת שחרית והלל והמזמור

סדר קריאות ימי הסכות והפטרותיהן

ביום ראשון של סכות קורין ה שור או טלב או עז מפרשיה
קורין בספר שם מנחם היום ושנה קורין שבעה

ידבר יי אל משה לאמר: שור או כשב או עז כי
ילד והיה שבעת ימים תחת אמו וביום
השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליי: ושור או שה אתו ואת
בנו לא תשחטו ביום אחד: וכי תזבחו זבח תודה ליי לרצונכם

תזכרו: ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יי: ושמרתם
את מצותי ועשיתם אתם אני יי: ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי
בתוך בני ישראל אני יי מקדשכם: המוציא אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יי:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
מועדי יי אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: ששת
ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבתון שבתון מקרא קדש כל
מלאכה לא תעשו שבת הוא ליי בכל מושבתיכם: אלה מועדי יי
מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם: בחדש הראשון ביום
הארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליי: וחמשה עשר יום
לחדש הזה חג המצות ליי שבעת ימים מצות תאכלו: ביום
הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו:
וידבר יי אל משה לאמר: דבר
אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן
לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם
אל הכהן: והניף את העמר לפני יי לרצנכם ממחרת השבת
יניפנו הכהן: ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן
שנתו ליולה ליי: ומנחתו שני עשרונים סלת בלולה בשמן אשה
ליי ריח ניחוח ונסכו יין רביעית ההין: ולחם וקלי וכרמל לא
תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת
עולם לדרותיכם בכל משבתיכם: וספרתם לכם ממחרת
השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת
תהיינה: עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום
והקרבתם מנחה חדשה ליי: ממושבתיכם תביאו לחם תנופה
שתי שנים עשרונים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליי:
והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה ופר בן

414a

אחד ואיל אחד שמן יהיו עלה ליי ומנחתם ונסכיהם אשר
כמשפטם לריח ניחוח ליי: והקרבתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים
בני שנה תמימם: וזאת מנחתם על עלת החדש ועלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח אשה ליי: ובחדש השביעי בעשור
לחדש יהיה לכם מקרא קדש ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא
תעשו: והקרבתם עלה ריח ניחוח ליי פר בן בקר אחד איל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם: ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלשת עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל האחד: עשרון עשרון לכבש
האחד לשבעת הכבשים: ושעיר חטאת אחד לחטאת על כפרים
ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: וקרבתם את חלבהם ואת אשי
כל אחד ואחד ואיל שמן יהיו עלה ליי ומנחתם ונסכיהם אשה
ריח ניחוח ליי: ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים
בני שנה תמימם: וזבח שלמים: והנף הכהן אתם על לחם הבכורים
תנופה לפני יי על שני כבשים קדש יהיו ליי לכהן: וקראתם
ביום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו חקת עולם בכל מושבותיכם לדורותיכם: וכקצרכם את
קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא
תלקט לעני ולגר תעזוב אתם אני יי אלהיכם:

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון
זכרון תרועה מקרא קדש: כל מלאכת עבודה לא תעשו:
והקרבתם אשה ליי:

וידבר יי אל משה לאמר: אך בעשור לחדש השביעי הזה
יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם
והקרבתם אשה ליי: וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי
יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יי אלהיכם: כי כל הנפש אשר
לא תתענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: וכל מלאכה לא תעשה
חקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם: שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה
לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם:

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
לאמר חמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות
שבעת ימים ליי: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה
לא תעשו: אלה מועדי יי אשר תקראו אתם מקראי קדש
להקריב אשה ליי עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו:
לבד משבתות יי ולבד מתנותיכם ולבד כל נדריכם ולבד

כל מ׳ מתיכם אשר יתנו ליי׳ : אך בחמשה עשר יום לחד
השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יי׳ שבע
ביום הראשון ד שבתון וביום השמיני שבתון : ולקחתם לכ
ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרים וענף עץ עבות
נחל ושמחתם לפני יי׳ אלהיכם שבעת ימים : וחגותם או
חג ליי׳ שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרותיכם בחדש
השביעי תחגו אתו : בסכת תשבו שבעת ימים כל האזר
בישראל ישבו בסכות : למען ידעו דורותיכם כי בסכות ה
את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים אני יי׳ אלהי
וידבר משה את מועדי יי׳ אל בני ישראל ׃

ולמחר חמשה עשר יום לחדש השביעי חג הסכות
שבעת ליי׳ : ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבד
תעשו וחגותם חג ליי׳ שבעת ימים : והקרבתם עלה אשה ריח
ניחוח ליי׳ פרים בני בקר שלשה עשר אלים שנים כבשים ב
שנה ארבעה עשר תמימם יהיו : ומנחתם סלת בלולה בשמ
שלשה עשרונים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשר
לאיל האחד לשני האלים : ועשרון עשרון לכבש האחד
בכל ארבעה עשר כבשים השיגיע עדים אחר חטאת מלבד עולת
התמיד מנחתה ונסכיהם ׃

וביום הראשון בשבת ימים ישאכם וכום ראשון שמחתי שמ
ביום קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו כי חג ליי׳ שבעת
כל החגים אל ירושלם לשלחה תלכו השר
ועלו הפלגים ושבשים תשבבנה ייצא חצי היער העזרה ויתר

ולא יכרת כן העיר: ויצא יי ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו
ביום קרב: ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על
פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא
גדול מאד וכלו חצי ההר צפונה וחציו נגבה: ונסתם גיא הרי
ינאו גיא הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מלפני הרעש
בימי עזיהו מלך יהודה ובא יי אלהי כל קדושים עמך:
ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון:
והיה יום אחד הוא יודע ליי לא יום ולא לילה והיה
לעת ערב יהיה אור:
והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצים אל
הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה:
והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו
אחד: יסוב כל הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם
ורמה וישבה תחתיה לישעי בנימן עד מקום שער הראשון
עד שער הפנות ומגדל חננאל עד יקבי המלך: וישבו בה
ולא יהיה עוד חרם וישבה ירושלם לבטח: והאתה המגפה
אשר יגף יי את כל העמים אשר צבאו על ירושלם ומקק
בשרו והוא עומד על רגליו ועיניו תבקענה בחוריהן ולשונו
תמק בפיהם: והיה ביום ההוא תהיה מהומת יי רבה בהם
והחזיקו איש ביד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: וגם יהודה
תלחם בירושלם ואספו חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים
לרב מאד: וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור
וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת: והיה
כל השאר מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה
בשנה להשתחות למלך יי צבאות ולחוג את חג הסכות:
והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם

להשתחוות למלך יי צבאות ולא על־אלהם יהיה הנגשם: ואבי
משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המטר
אשר יגוף יי את כל הגוים אשר לא יעלו לחוג את חג הסכות
זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו
את חג הסכות: ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליי וה
והסירות בבית יי כמזרקים לפני המזבח: והיה כל סיר ביהוד
וביהודה קדש ליי צבאות ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו
בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יי צבאות ביום ההוא

ומנחה ומעריב ערבית

יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: ברוך אתה יי למדני חקיך

הפטרה ליום שני של סכות

ביום שני קריין: כה אמר יי צור את כשא והשמיר קונך ויצרך מבטן האזינ

והשלם פ מלאכה אשר עשה המלך שלמה בי
יי ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את
הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באוצרות בית יי:
אז יקהל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטו
נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה בירושלם להעלות
את ארון ברית יי מעיר דוד היא ציון: ויקהלו אל המלך שלמ
כל איש ישראל בירח האיתנים בחג הוא החדש השביעי: ד
ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון: ויעלו את ארון
הבית יי ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעל
אתם הכהנים והלוים: והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדי
עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לרוב ולא
יספו מרוב: ויביאו הכהנים את ארון ברית יי אל מקומו אל

קריאת ימי חלון של מועד של פסחים

[illegible]

ואלו הם הקריאות

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאלים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכיה:

וביום השלישי פרים עשתי עשר אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאלים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה:

וביום הרביעי פרים עשרה אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאלים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עולת התמיד מנחתה ונסכה:

וביום החמישי פרים תשעה אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאלים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עולת התמיד מנחתה ונסכה:

וביום השישי פרים שמנה אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם

ם לאלים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר עזים
את אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכיו:
וביום השביעי פרים שבעה אלים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם
ם לאלים ולכבשים במספרם כמשפטם: ושעיר חטאת
מלבד עולת התמיד מנחתה ונסכיה:

משלחן הקרי

ל חלו של מועד של סבות נשנת

ביום ההוא יהיה מקרה יקר ושנה גם אחד
ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור
מים חיים יצאו מירושלים חציים אל הים הקדמוני
על כל מלכי הגוים העולים על ירושלים לשתחות

ביום ההוא יתן יהוה לגוג מקום שם קבורה בישראל
אלהים תמלא חמתי באפי: וקנאתי באש עברתי
ני אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל:
שי נפלי וגי הים ושקץ השמים וחית השדה וכל הרמש
ם על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו
ם ונפלו ההרים גחת וכל חומה לארץ תפול: וקראתי עליו
הרי חרב נאם יי אלהים חרב איש בפי אחיו תהיה: ונשפטתי
דבר וכדם: וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית
עליו ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר אתו: והתגדלתי
והתקדשתי והודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יי:

ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת
כה אמר יי אלהים הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותובל
ושבתיך ושמתי חחים בלחייך והוצאתיך אתך

Bibliotheca Alexandrina

הרי ישראל ; והכתי קשתך מיד שמאלך וחציך מיד ימינך תפ
על הרי ישראל תפול אתה וכל אגפיך ועמים רבים אשר אתך
לעט צפור וכל כנף וחית השדה נתתיך לאכלה : על פני השדה
תפול כי אנכי דברתי נאם יי אלהים : ושלחתי אש במגוג ובוש
האיים לבטח וידעו כי אני יי : ואת שם קדשי אודיע בתוך
עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אנ
קדוש בישראל : הנה באה ונהיתה נאם יי אלהים הוא היום
אשר דברתי : ויצאו יושבי ערי ישראל ובערו והציקו בנשק
ומגן ומגנה בקשת וכחצים ובמקל ובידות ובלדו בהם אש שב
שנים : ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים כי
בנשק יבערו אש ושללו את שולליהם וזבזו את בזזיהם
נאם יי אלהים :

מהללוך יי יבמלוך ומברכוך בלבו אתלונ
ושלשיך קדוש קדוש

מוסף לכל ימי החכות

מהללוך יי עד עולם ועבן נחיה יהל קדש

אתה

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש
קראת עלינו ונתן לנו יי אלהינו בשמחה שבתות למנוחה וח
מועדים לשש וחגים וזמנים לשמחה את יום השבת הזה
את יום חג המצות הזה את זמן חרותנו מקרא קדש זכר ליציאת

ובמנוחתנו

אנו יכולין לעלות ולהשתחוות לפניך בבית מקדשך
והגדול והקדוש שנקרא שמך עליו כמו היו שמשות ליחה
ושך: וכן יהי רצון מלפניך אב הרחמן מלך יעקב שתשוב
חם עליו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו כבתחלה
ועל עבודתו בימינו: אביע מלפני אלהינו ואלהי
ותגדל כבוד מלכותך ומלוך עלינו מהרה והופע והנשא
יש לעיני כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים וגפוצותינו כנס
ישועת ארץ: והביאנו יי אלהינו לציון עירך ברנה
וישלם בית מקדשך משכחת עולם ושם נעשה לפניך
והקטרת חוטותיט תמידין כסדרן ומעשין כהלכתן
ומוסף יום השבת הזה

אף יום חג המצות הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות
רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כמצ
כאמור בתורתך

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים
סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה: עולת שבת בשבתו ע
עולת התמיד ונסכה:

חמשה

עשר יום לחדש השביעי הזה מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
אותם אותו חג ליי שבעת ימים: והקרבתם עולה אשה ריח
חד פרים בני בקר שלשה עשר אלים שנים כבשים בני
נה ארבעה עשר תמימים יהיו: ומנחתם
נסיהם כמדבר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל
עשרון לכבש ויין נסכו ושעיר לכפר ושני התמידין כהלכתן
ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי
שבעי טוב ישבעו ויתענג משובך ובשביעי רצית בו וקדשתו
חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית

אדיון

ואתי אבותינו כידך ויחמן ריחם עלינו טוב
ומטיב הודרש לט שובה עליכו בהמון
גגלל אבותיט שעשו ויצנך מנה קמנך בבתחלה וטנן
שקדשך על מסט והראנו עבביט ושפחנו פתקוכו והשב
שכינה לתוט והשב ישראל לטיהם והשב פהנים לעבודתה
גלוים לשיריה ולזמרה ושם נעלה ונראה ונשתחוה ל
פשלוש פעמי רגליכו פמשב פוערתך שלוש פעמים פשנה
יראה כל זכורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בחג
ובחג השבועות ובחג השפות ולא יראה את פני יי ריקם
כמתנת ידו כברכת יי אלהיך אשר נתן לך

והשיאנו יי אלהיט את ברכת מועדיך
לחיים ולשמחה ולשלום כאשר אמרת ויהי לרצון כן תעשה
סלה קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו משובך
שמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
אלהינו בשבת וברצון בשמחה ובששון שבהתה מועד
קדשך ותרצה להניח את ישראל מקדשי שמך ברוך אתה יי
מקדש השבת ישראל
והזמנים

מוספי חג

ביום השני של חג שמיני עצרת יקריבו על הגליל של מוספי

ם ושני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
ם והשלישי פרים עשתי עשר אילים שנים כבשים בני שנה
ד עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם על פרים
ביום ראשון של חג על הגליל של מוספי

ום והשלישי פרים עשתי עשר אילים שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
ם והרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה
ד עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם כמשפטה
ביום חמישי של חג שלישי לחלו של מוספי

יום והרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימים
ם והחמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה
ד עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם על פרים
ביום ששי של חג רביעי לחלו של מוספי

יום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימים
ם והשישי פרים שמנה אילים שנים כבשים בני שנה
ד עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם כמשפטה
ביום שבת שבתון חמישי לחלו של מוספי

ום והשישי פרים שמנה אילים שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים וביום השביעי פרים שבעה
ם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם וגו

סדר יום הושענא רבא

ביום הושענא רבא מקיפין כדרך שהיו עושין בשאר ימות החג
שבעה שבעה ומשלימין כל הספרי תורה שבמדינה ומקיפין
חיקן של תיבה: ואחר כך נוטלין ג' פעמים ערבה כדרך
שהיו עושין בכל ימות החג חוץ מביום הראשון של חג שנאמר בו

הושענא

למענך אלהי האלהים הוש׳ למענך ארוני האדונים הוש׳
למענך אלהים חיים הוש׳ למענך עוד עולמים הוש׳
למענך אלהי ישועתם הוש׳ למענך אלהי תהלתם הוש׳
למענך מלך מלכי המלכים הוש׳ למענך מושיע פעל יצירים הוש׳
למענך מחיה מתים הוש׳ למענך רופא חולים הוש׳
למענך מתיר אסורים הוש׳ למענך זוקף כפופים הוש׳
למענך עושה משפט לעשוקים הוש׳ למענך עוטה כמתעטפים הוש׳
למענך משפיל גאים הוש׳ למענך שוכן שחקים הוש׳
למענך מרומם שפלים הוש׳ למענך תומך תמימים הוש׳

הושענא

למען אמיתך הוש׳ למען ברית הוש׳
למען גדלך הוש׳ למען דתך הוש׳
למען הודך הוש׳ למען ויעודך הוש׳
למען זכרך הוש׳ למען חסדך הוש׳
למען טובך הוש׳ למען יחודך הוש׳
למען כבודך הוש׳ למען לשונך הוש׳
למען מלכותך הוש׳ למען נעימך הוש׳

לְמַעַן סוֹדֶךָ	הוֹשׁ׳	לְמַעַן עַמֶּךָ	הוֹשׁ׳
לְמַעַן פְּאֵרֶךָ	הוֹשׁ׳	לְמַעַן יְדִידֶיךָ	הוֹשׁ׳
לְמַעַן קְדוּשָׁתֶךָ	הוֹשׁ׳	לְמַעַן רַחֲמֶיךָ	הוֹשׁ׳
לְמַעַן שְׁכִינָתֶךָ	הוֹשׁ׳	לְמַעַן תִּפְאַרְתֶּךָ	הוֹשׁ׳

הוֹשַׁעְנָא

אֵבֶן שְׁתִיָּה	הוֹשׁ׳	בֵּית הַבְּחִירָה	הוֹשׁ׳
גֹּרֶן אֹרֶן	הוֹשׁ׳	דְּבִיר הַמְּנֻצָּע	הוֹשׁ׳
הַר הַמּוֹרִיָּה	הוֹשׁ׳	וְהַר יִרְאָה	הוֹשׁ׳
זְכוֹל תִּפְאַרְתֶּךָ	הוֹשׁ׳	חַטָּה דָּוִד	הוֹשׁ׳
טוֹב הַלְּבָנוֹן	הוֹשׁ׳	יְהֹוָה נוֹתֵן מְשׁוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ	הוֹשׁ׳
כַּלַּת הַיְּפִי	הוֹשׁ׳	לֵיתַ חֲצֵרִין	הוֹשׁ׳
מָכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ	הוֹשׁ׳	נָוֶה שַׁאֲנָן	הוֹשׁ׳
סְעַת טֹהַר	הוֹשׁ׳	עֲלִיַּת שַׁבָּתוֹת	הוֹשׁ׳
פְּעֻלַּת יְקָרֵת	הוֹשׁ׳	צִיּוֹן הַמִּצְוִיָּת	הוֹשׁ׳
קֹדֶשׁ וְקָדָשִׁים	הוֹשׁ׳	רַעְיָא אַהֲבָה	הוֹשׁ׳
שְׁכִינַת כְּבוֹדֶךָ	הוֹשׁ׳	תֵּל תַּלְפִּיוֹת	הוֹשׁ׳

הוֹשַׁעְנָא

אֵדוֹן הַמּוֹשִׁיעַ	הוֹשׁ׳	בְּלִבְּךָ אֵין מוֹשִׁיעַ	הוֹשׁ׳
גֹּאֵל וּמוֹשִׁיעַ	הוֹשׁ׳	דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ	הוֹשׁ׳
הוּא הַמּוֹשִׁיעַ	הוֹשׁ׳	וְסַיָּעֵל וּמוֹשִׁיעַ	הוֹשׁ׳
זְעֻקֶיךָ תּוֹשִׁיעַ	הוֹשׁ׳	חוֹפְתֶךָ תּוֹשִׁיעַ	הוֹשׁ׳
טַלְאֶיךָ תּוֹשִׁיעַ	הוֹשׁ׳	יְגוֹל כִּלְהַפְשִׁיעַ	הוֹשׁ׳
כִּי שִׂיחַ תִּרְשָׁא וְתוֹשִׁיעַ	הוֹשׁ׳	לְגֹא בַּל תַּפְשִׁיעַ	הוֹשׁ׳
מְרִיס הַבְּרִיתְ וְתוֹשִׁיעַ	הוֹשׁ׳	נְשִׁיאִים כִּלְהַפְשִׁיעַ	הוֹשׁ׳

שׁוֹעִירִים לְהוֹשִׁיעַ חוֹשׁ׳ עֲנָנִים מְלַחְרְשִׁיעַ חוֹשׁ׳
פּוֹתֵחַ יָד וּמַשְׂבִּיעַ חוֹשׁ׳ יְמִאיְךָ תּוֹשִׁיעַ חוֹשׁ׳
קוֹרְאֶיךָ תּוֹשִׁיעַ חוֹשׁ׳ רַב לְהוֹשִׁיעַ חוֹשׁ׳
שׁוֹחֲרֶיךָ תּוֹשִׁיעַ חוֹשׁ׳ תְּכִימֶיךָ תּוֹשִׁיעַ חוֹשׁ׳

הוֹשַׁעְנָא

אוֹמְרִים לְאַדִּירֶךָ חוֹשׁ׳ בָּאִים לְבֵרְכֶךָ חוֹשׁ׳
גָּאִים לְגָדְלֶךָ חוֹשׁ׳ דֵּעִים לְדָרְשֶׁךָ חוֹשׁ׳
הוֹגִים לְאַדִּירֶךָ חוֹשׁ׳ וּמְחִירִים לְוַעֲדֶךָ חוֹשׁ׳
זוֹעֲקִים לְזִמְרֶךָ חוֹשׁ׳ חוֹנִים לְחַסְנֶךָ חוֹשׁ׳
טוֹעֲמִים לְטַפְסֶךָ חוֹשׁ׳ יוֹעֲצִים לִיקָרֶךָ חוֹשׁ׳
פּוֹרְעִים לְכַפֶּרֶךָ חוֹשׁ׳ לְמוּרִים לְלַבְּכֶךָ חוֹשׁ׳
מְחִירִים לְמַלְכֶּךָ חוֹשׁ׳ נוֹעֲכִים לְנַעֲרֶךָ חוֹשׁ׳
סוֹמְכִים לְסַלְסֶלֶךָ חוֹשׁ׳ עוֹנִים לְעַשְׁרֶךָ חוֹשׁ׳
פּוֹנִים לְפָאֳרֶךָ חוֹשׁ׳ צוֹעֲקִים לְצַלְצֶלֶךָ חוֹשׁ׳
קוֹרְאִים לְקָדְשֶׁךָ חוֹשׁ׳ רוֹגְשִׁים לְרוֹמְמֶךָ חוֹשׁ׳
שׁוֹאֲגִים לְשִׁפְחֶךָ חוֹשׁ׳ תּוֹמְכִים לְתִקְפֶּךָ חוֹשׁ׳

הוֹשַׁעְנָא

אָדָם וּבְהֵמָה חוֹשׁ׳ בָּשָׂר וְרוּחַ נְשָׁמָה חוֹשׁ׳
גֵּיד וְעֶצֶם וְקוֹמָה חוֹשׁ׳ הֲכוּת וְצֶלֶם וְדִמָּה חוֹשׁ׳
הוֹד לְהֹכֵל דְּמָה חוֹשׁ׳ וְנִמְשָׁל כַּתְּמוּנוֹת נִדְמָה חוֹשׁ׳
זִיו וְתֹאַר וְקוֹמָה חוֹשׁ׳ חִדּוּשׁ פְּנֵי אַדְמָה חוֹשׁ׳
טִיעַת עֲצֵי נִשְׁמָה חוֹשׁ׳ יְקָבִים וְקָמָה חוֹשׁ׳
פְּרִימִים וְשׁוֹקָמָה חוֹשׁ׳ לְתֵל הַמְּעוֹנִיָּה חוֹשׁ׳
סְטָרוֹת עוֹז לְסַפְסָה חוֹשׁ׳ נְטִיעָה לְקִיסָמָה חוֹשׁ׳

יחס לקוסמה	הוס׳	יורמים לעצמה	הוס׳
יחס להעציבה	הוס׳	עכויים לגשמה	הוס׳
יס לזורמה	הוס׳	רכיבים לשולמה	הוס׳
יחיה לרוממה	הוס׳	הלויה על מלמה	הוס׳

חושענא

למושעות	הוס׳	מארבע שכיעות	הוס׳
יים נשועות	הוס׳	הזקני ערוך שועות	הוס׳
ך שעשועות	הוס׳	והיו לחם משוערשעות	הוס׳
תיך לחשעות	הוס׳	חכמות משוערשעות	הוס׳
לים בן טעות	הוס׳	ירעי בין שעות	הוס׳
יעך נשועות	הוס׳	להבין שכיעות	הוס׳
ך נשמעות	הוס׳	נשמות יצו שוסעות	הוס׳
חות משמיעות	הוס׳	עורות משמיעות	הוס׳
על ישועות	הוס׳	צדיק יצר מנשעות	הוס׳
ית תשואות	הוס׳	רגש תשועות	הוס׳
לש שעות	הוס׳	מחיש ישועות	הוס׳

אנא חושענא

אנא אזון חין האבי ישעך		בערבי נחל לשעשעך	והושיב
אנא גאול פעת נטעך		דוכיה כמאמאך	והושיב
אנא חנט לבית שבעך		ומחשבי ארץ בחשביעך	והושיב
אנא זכר לט אב ירעך		חסנך לו בהוריעך	והושיב
אנא שאורי לב בהפליאך		יודע פי הואת פלאך	והושיב
אנא כמיר קח הגי ישעך		לאמתינו פרשבעך	והושיב
אנא מלא משאלות עם משוגך		נעיך עבו בחר מחר שוגך	והושיב

אנא שגב אשאלי נעטיך עריצים תהמיך
אנא פתח לנו אוצרות רפואך ציה כיהם כהרפיסך
אנא קוראיך כרועתך רעם מטוב מרעך
אנא שערך תעל מפשואך תל תלפיות כהושיעה

אבי וחו חושיענא

כהושיעת אלים מלוד עמך כיאתך לישע עמך
כן הושענא
כהושיעת גוי ואלהים הרוששים לישע אלהים
כן הושענא
כרושאות חסון צבאות ועמם מלאכי צבאות
כן הושענא
כהושיעת ימים מכית עבדים חנין בידם מעבידים
כן הושענא
כהושיעת טכועים ניצול גזרים יקרך עמך מעבירים
כן הושענא
כהושעת כנה מלוררון ולשע נגוחה מציעית ויושע
כן הושענא
כהושעת מאמר הוציאתי אתכם נקוב להוציאתי אהכם
כן הושענא
כהושעת סוכבי מזמח עומסי ערכה להקין מזמח
כן הושענא
כהושעת פלאי ארון כהושע ציור פלשת כחרון ושע
כן הושענא
כהושעת קהלות בבלה משלות ריחוב למענם שלחת כן הושע

תְּשׁוּעַת שִׁבְטֵי יַעֲקֹב תָּשׁוּב וְתָשִׁיב שִׁבְטֵי אָהֳלֵי יַעֲקֹב׃
כֵּן הוֹשִׁיעֵנוּ׃

אָנָּא נָא הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָנָא אָבִיט אָהּ׃

לְמַעַן תְּמִים דְּרוֹתָיו׃ הַמְלֵא פְרוֹב צִדְקוֹתָיו׃ ז
טוֹעֵי מִשְׁטָח גְּבוֹא כְּטוֹל מַיִם׃ לְאוֹם אֲנִי חוֹמָה׃
הוֹשִׁיעֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ אָבִיט אָהּ׃

לְמַעַן שָׁלֵם נְכָל מַעֲשִׂים הַפְנוֹפָה כַּעֲשָׂרָה נְפִים
נְשֵׂר מְלֵאכִים נָם יִשְׁחָה נָא מְעַט כַּיִם׃ לְכָרָה כַּחֲבָה׃
הוֹשִׁיעֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ אָבִיט אָהּ׃

לְמַעַן רַךְ וְיָחִיד וְנָתַן לְכִאָה צוֹעֵק אֵיָה חוֹשָׁה לְעוֹלָה
נְשׁוּאוּ עֲבָדָיו מְצָאוּנִי כַּיִם לְגוֹלָה וְסוּרָה׃
הוֹשִׁיעֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ אָבִיט אָהּ׃

לְמַעַן קֶדֶם שֵׁאת פְּרָכָה הַנְּשָׁטָם וְלִשְׁטָךְ חָפָה׃
מִיחַם מְכֻקְלוֹת בְּשִׁקְוֹנוֹת חֲפָפִים לְדִמְיָתָה לְתַעֲבֵר
הוֹשִׁיעֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ אָבִיט אָהּ׃

לְמַעַן צֶרֶק הָיוֹת לְךָ מְכֹהֵן פְּחִתֵּן פְּאֵר יְכֹהֵן׃
נִינְוָה בְּכָפָה עַל כִּי כְּרִיסַת כַּיִם׃ לְהָאֵר חֲשׁוֹב׃
הוֹשִׁיעֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ אָבִיט אָהּ׃

לְמַעַן פְּאֵר הָיוֹת גָּבִיד לְאַחָיו יְחוּדָה אֲשֶׁר גָּבַר בְּאַחָיו
סְפַר רוֹבַע מְהֵלִיל יְהֵל כַּיִם וְלֹא לָנוּ כִּי אִם לְכִעֲנָךְ׃
הוֹשִׁיעֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ אָבִיט אָהּ׃

לְמַעַן יְנֵי כְּכָל וְנֶאֱמָן אֲשֶׁר מְנֻרְקוּ פְּלֹשֶׁל הָפָן
שׁוּן לְגוֹאֵל וְשׁוּבוּ כַּיִם לְזֹאת הִשְׁתַּחֲוָה
הוֹשִׁיעֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ אָבִיט אָהּ׃

למען שמו במלאכי מרומים והלובש אורים כשלמים
מיחה לכיא בקדוש ברוחיצת מים לחולת אהבה
תשמנה תשיעה מכיט מתה

למען נביאה מחולת מחטים לכסיחי לב חושבה עיניים
לרגלה רעה עלות ורדת נאר מים לטובו אהלין
תשמנה תשיעה מכיט מתה

למען משרת לא מש מאהל ורמז הקדש עליו איהל
בעברו בירדן נבריט מים ליונה תמא
תשמנה תשיעה מכיט מתה

למען לשוד ראות לשובה אות יועץ איה נפלאות
מין של מגזח מלא אטפל מים לכלות לבנין
תשמנה תשיעה מכיט מתה

למען הללו עשות כלחמיך אשר בידים תמה ישועתך
עריפי מגו נליוקם מים ללא בגדו בך
תשמנה תשיעה מכיט מתה

למען יחיד יעורים ויש אשר מרחם לעזיד הקדש
מפכחש לחי הבקעת לו מים לכי זאת עולה
תשמנה תשיעה מכיט מתה

למען טוב הוהך יגדל אשר כעושק עדה כחדל
בשוב עם מחטא יו שאוב מים לטאוה כיר ושלם
תשמנה תשיעה מכיט מתה

למען חך מכרט משיר ופלמי תורה בכל כלי שיר
מעתך לשמו פתאב שתות מים לסגלה סעמים
תשמנה תשיעה מכיט מתה

למען זך שולה בשערה ומקנא ומשכן עברה
בפלחו יורה אש ולחבה עפר וכים לעמו נתה
חמש והו

קדושת נאמת לדוד ופי שעם ברוחו נאצל בו
הן מכון עטלאו גבים מים : לפצחי מי כמוכה "
הושענא והושיענו ואביר נהה :
קדוחו עשות רצונך הסכריז משובה ליאנך
נטוא מחרף סוס מעיטת מים : לציון מכלל יפי :
הושענא והושיענו ואביר נהה "
קדושיך פתוך הגולה וסוד והקדיש לחם נגלה
לחונגאל דרשו דרשעתם ומים : לקוראיך בעי :
הושענא והושיענו ואביר נהה "
קגבור מחכמה וביטה המפרש דמרי אמטה
השמע רחטה כמרחבי כים לרעתי עם "
הושענא והושיענו ואביר נהה :
קנאי היום ככל לב : שופכם לפניך שועה בבל לב ולב :
הגלי ממך משרות עוז ומים לשוריך כים :
הושענא והושיענו ואביר נהה :
קאמרי יגדל שמך וחם טהלתך ועמך
אי לישעך נאריך עיפה למים : לתרמה למו מנוחה "
הושענא והושיענו ואביר נהה :

אלנא רפאנא סלחנא הושענא והושיענא והעלינא

טוב וסלח אדמתינו ועלח : ערכות לעם זו שלח "
הושענא והושיענו והיכלי תשר "
קס נדבות מנוף יעל עם ערבה מעבות : דשאים על משחך מנוף "
הל והו והיב :

חפוכים למשבה לרודים נפרי ענן הודים׃
ז׳ מלך ישחקם ברוח תושעה ותושיענו ותשועה׃
זועקים לך שועת מחכים לישועת
חסדך כי לך הישועת תושעה ותושיענו ותשועה׃
טיעת ענני שלחים לעמך יהיה משלחים
יגליהו כבנין ומיעליהן תושעה ותושיענו ותשועה׃
פרים יעלו למעלה לשוקם הבא בל יבשלו׃
לגיא מגבעות יתובלו תושעה ותושיענו ותשועה׃
כיעכיקים יעשפו דבר וכיראש הרים יהי פסת בר׃
נהל שרידיך מבדיך תושעה ותושיענו ותשועה׃
סלית תביואתך תנוב שדה פחרפחך
עשר שנת שובלך תושעה ותושיענו ותשועה׃
קרא שנת רעון לבלעי היות בה לחיון
רעה והרסן בשוב יעלן תושעה ותושיענו ותשועה׃
שטויות בעיטים תבלה בטוב טעמים
תושיע מעוטי עמים תושעה ותושיענו ותשועה׃

רחם נא קהל עדת ישורון סלח ומחה עונם הושיענו אלהי ישענו׃

אז כעיני עבדים אל יד אדוניהם
באנו לפניך נאונים הושיענו אלהי ישענו׃
שמו אדם תאוניהם נתערו בנו מדנים
רשוט המלוט זולתך אוזינים הושיענו אלהי ישענו׃
זן אשטו הים פתאומן לפניך חמון

וּפְרֹשׂ כַּפֶּיךָ בְּשִׁטִּין — הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
תַּחַת וְרַבֵּשׁ — אַל תְּבַשׁ
חֲשֻׁרַיִם פְּאֵרָה תַּחְבֹּשׁ — הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
וְעַל מִשְׁכְּבָה — בְּיַד נְסִיכִים שְׁמוּרָה
יְשַׁר וְעֵרִים אֶל אַבִּיגְדֹּד — הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
מַפְרִית לָאָרֶץ — עוֹד בֶּל יְכִי חָאָרֶץ
לְכִלְמִי פָּרִיץ עוֹד בָּה פָּרִין — הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
וְגַם עֲלֵי מַיִם — פְּעָרִים עַל יְבֵלִי מַיִם
נָא זְכוֹר לְמִי נְשׁוּךְ הַמַּיִם — הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
יְהִי נְדֶךָ כְּשַׁעֲתָם — עוֹכְסִים פְּשׁוּעָתָם
עֲנֵה לִיקוֹל פְּגִיעָתָם — הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
עַל שְׁאוֹלוֹת — שְׁנֵה פְּלִלָם שְׁעוֹת
עֲרִיךְ עֵזֶר כִּמְשַׁעוֹת — הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
וְרִגְשָׁתָם תִּישַׁע — תִּפְתַּח אֶרֶץ וְיִפְרוּ יֶשַׁע
רַב לְהוֹשִׁיעַ וְלֹא חָפֵץ פְּרִישַׁע — הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
עַד שָׁמַיִם פְּתַח — וְאוֹצַר הַטּוֹב לָנוּ תִּפְתַּח
הוֹשִׁיעֵנוּ וְרִיב עֲבֵיט אַל תְּבִיתַח — הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ

שַׁעְנָא אֲנָא אַנָא הוֹשִׁיעָנָא הוֹשִׁיעָנָא
וְהוֹשִׁיעָנָא וְהַצְלִיחָנָא הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנוּ׃

עֲנָה — אֲכוּמִים שׁוֹפְכֵי לְךָ כַּמַּיִם וְהוֹשִׁיעָנָא׃ לְמַעַן בָּא
טֵאשׁ וְכַמַּיִם גְּזַר יִזְחָק נָא כְּמַעַט כַּיִם וְהַצְלִיחָנָא

הושענא ו׳ ומעניה

תענה דגלים גדי גזרי סים והושיענא: למען העקד משך
השמים. ושב וחפר באורות הפים: והעליחנא:

הושענא ז׳ ומעניה

תענה זמים חונים על מים והושיענא: למען חלק מעגל
לו בשקועות המים: טען וגל אבן מפאר מים והעליחנא:

הושענא ח׳ ומעניה

תענה ידידים טחלי דת משולת מים והושיענא: למען פרי
בטשעניהם מים. להכין ליצאיהו מים והעליחנא:

הושענא ט׳ ומעניה

תענה מתחננים בישיכון על מים והושיענא: למען נאמן
מסגיר למו מים. סלע הך ויזובו מים. והעליחנא:

הושענא י׳ ומעניה

תענה עומס על טאר מים והושיענא: למען פקוד במימרי
מים. צמאים לחשקות מים. והעליחנא:

הושענא י״א ומעניה

תענה קדושים מטפי לך מים והושיענא: למען ראש דר
כשורירים יאב שתות מים זיעפך לך מים. והעליחנא:

הושענא י״ב ומעניה

תענה שואלים מרפוץ אשאלי מים והושיענא: לכען תל תלמיה
מיצא מים. תפתח ארין ותרעיף שמים. והעליחנא:

הושענא י״ג ומעניה

אנא אנא: הושענא והושיענא

אנא תעיט כשה אובד: שמע משערך אל תאנד
הושענא והושיענא

אָנָּא רַחֵם אַל תִּפֶּן אֶל רִשְׁעֵנוּ · פְּנֵה הַגִּיגֵנוּ וְשַׁוְּעֵנוּ ·
כִּי לְךָ עֵינֵינוּ וְלֹה לִישׁוּעָתֵנוּ ·

חוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשִׁיעֵנוּ כִּי לְךָ עֵינֵינוּ וְלֹה לִישׁוּעָתֵנוּ

אָנָּא דְּרוֹשׁ כְּעַבְדֶּךָ עֲרֹבוֹת · גְּעִיתָם שִׁוֵּה מַעֲרֹבוֹת ·
הוֹשַׁע וְהוֹשִׁישָׁע ·

אָנָּא זְכוֹר תִּזְכּוֹר · הַגִּבּוֹרִים פָּלַחְתָּ וְכוֹר ·
הוֹשַׁע וְהוֹשִׁישָׁע ·

אָנָּא חָכִין בְּגוֹדִים · זְעֹם לְמַעַן עַל גּוֹגְדִים ·
הוֹשַׁע וְהוֹשִׁישָׁע ·

אָנָּא יַעֲלֵי לְיַעַן כּוֹשִׁיעַ · טְפוֹלִים מִשְׁמָן וְבֵן טִשְׁעִים ·
הוֹשַׁע וְהוֹשִׁישָׁע ·

אָנָּא לְמַעַנְכִי לְךָ מִים · כַּמַּעֲיָנִי הִישׁוּעָה יִשְׁאֲבוּן מַיִם ·
הוֹשַׁע וְהוֹשִׁישָׁע ·

אָנָּא טְשֵׁה לְךָ עַיִן · מִתְקוֹמְמֶיךָ יְהִי כֵּאַיִן
הוֹשַׁע וְהוֹשִׁישָׁע ·

אָנָּא עֲנִי הַיַּעַן · שִׁיחַ עֲנֵה כְּעֵת רָצוֹן
הוֹשַׁע וְהוֹשִׁישָׁע ·

אָנָּא נְאֵה וְיַעַן מַרְעִיתֶךָ · פְּעֻלָּתֶךָ וְרַעְיָתֶךָ ·
הוֹשַׁע וְהוֹשִׁישָׁע ·

אָנָּא רְעֵה אֶת יַעַן הַהֹרְגָה · קְנִינָפָה וְעָלֶיךָ הוֹרְגָה ·
הוֹשַׁע וְהוֹשִׁישָׁע ·

גּוֹאֵל וְחַזָּן חֶזְקַת גְּאֻלָּתֵנוּ: דְּגוֹל כְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנוּ כִּי לְךָ עֵינֵינוּ
וְלֹא לִישׁוּעָתֶךָ:
הָאֵר עֵינֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה: וְעֵמְךָ אַל תּוֹשִׁיעָה כִּי לְךָ עֵינֵינוּ
וְלֹא לִישׁוּעָתֶךָ:
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶּיךָ: חֲשׁוֹךְ לָנוּ מִפְּעֻלוֹת חַסְדֶּיךָ כִּי לְךָ עֵינֵינוּ
וְלֹא לִישׁוּעָתֶךָ:
טֶרֶם לְהוֹרִיגֵנוּ כְּשֵׁם קָדְשֶׁךָ: יְשׁוּעָתְךָ אֵין קָשְׁבֶנוּ כִּי לְךָ עֵינֵינוּ
וְלֹא לִישׁוּעָתֶךָ:
כְּרֹב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלֵינוּ: לְבִלְתִּי כְּרוֹעַ מַעֲלָלֵינוּ כִּי לְךָ עֵינֵינוּ
וְלֹא לִישׁוּעָתֶךָ:
מַלֵּא לְשׁוֹנֵנוּ כָּל מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ: וְשִׂחָה פָּרִים שְׂפָתֵינוּ כִּי לְךָ עֵינֵינוּ
וְלֹא לִישׁוּעָתֶךָ:
שְׁמַע נָא כְּיִשְׁעֲךָ כִּי לְךָ חִכִּינוּ: עֻזֵּנוּ וְקַוֵּינוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כִּי לְךָ עֵינֵינוּ
וְלֹא לִישׁוּעָתֶךָ:
פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת פְּנֵה לְהוֹשִׁיעֵנוּ: עֲלֵה וְהַצְלִיחֵנוּ כַּלְּפָשְׁעֵינוּ כִּי לְךָ עֵינֵינוּ
וְלֹא לִישׁוּעָתֶךָ:
קֵץ יוֹם נָקֹם חִישׁ לְגָאֳלֵנוּ: רַחֵם מְהֵרָה תְּעַלֵּנוּ כִּי לְךָ עֵינֵינוּ
וְלֹא לִישׁוּעָתֶךָ:
שׁוֹכֵנִי אֵלִי יְשֵׁנִי: תְּשׁוֹב מְרַחֲמִים וְתָאֵר לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי לְךָ עֵינֵינוּ
וְלֹא לִישׁוּעָתֶךָ:

קוֹל מְבַשֵּׂר מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר

אוֹמֵן יְשַׁעְיָה נָא קוֹל מְבַשֵּׂר מְבַשֵּׂר
נָא מְרֻבּוֹת נְתִיב לְעַבִּיד עַל זֵה הָרִים מְבַשֵּׂר
נְשָׂאוֹ מְשׁוֹרֵר יְחִידָיו בְּרוּמֵי אֵלִי יְשׁוּעָתִי מְבַשֵּׂר
הֲדַר וְהָאִיר וְזָרַח וְנִגְלָה יְשׁוּעָתוֹ מְבַשֵּׂר

וקם מלוך נואמו : וכא יי אלהים וכל קדושים עמו : מב נוח
ותל שאי העולם : את קול ישמע בעולם : מב נמ
זרעמוסי רחמו : נולדו כילוד מפעי אמו : מב נמ
ונלה וילדה כי זאת : כי שמע פנות : מב נמ
טוהר פעל פל אלה : כי ראה כנסיונות אלה : מב נמ
שע זמן הזוחר : זיזחל ארץ ביום אחד : מב נמ
עדי רום ותחת : ראו אם יולד גוי פעם אחת : מב נמ
לשת יגלה לעפו נאור : לטת ערב יהיה אור : מב נמ
מושיעים יעלו ליצין : כי חלה גם ילדה ציון : מב נמ
נשמע בכל גבולך : הרחיבי מקום אהלך : מב נמ
מיכי עד הפשק משכנותיך : קמלי בנך ובנותיך : מב נמ
עלי חבצלת השרון : כי קמו ישני חברון : מב נמ
נוריך עור לא אקשיח : ציון החלך המשיח : מכשגוח
עמח איש צמח שמו : הוא דוד ובעצמו : מב נמ
קדוש כפנישי עפר : הקיצו ורננו שוכני עפר : מב נמ
ותר עם גמוליו : סלק כמנהל ישועות כלפו : מב נמ
שם רשעים לתאבוד : ועושה חסד למשיחו לדוד : מב נמ
נה ישועך לעם עולם : לדור ולדרעו ע ד עולם : מב נמ
אנעד חש לתארך : קומי עזרי כי נא עזרך : מב נמ
לחזק לב נמהרים : נא מרלג עד ההרים : מב נמ
עדי עזרי לכמי עזך : והושיעי כל מעזך : מב נמ
זרע יודע טהודי : והחזיקו בכנף איש יהודי : מב נמ
חטה ונסכה למעלה : כי ישב פה שוכן מעלה : מה נמ
רוח שפרנו כמיון רציע : מכיו יהודה תושע : מב נמ
שש ההרים עמים : כי בשמחת שוש אשיש : מב נמ
ובנות ואלפים בהקבץ : ונשעות יהודה יקבץ : מב נמ

בֵּיתִין הֵיכְלֵי לֵיצוֹת ׀ וְהֵזִקוּ יְדֵים רַצּוֹת׃
יִתְּנוּ לְפִי שִׁכְלָם שִׁמְּוֹ ׀ הוּא דָּוִד בְּעַצְמוֹ׃
קוֹל הוֹדִי בָּא תַּגִּידִי ׀ פְּסָאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃
לְחֻקִּים בֵּית הָאוּלָם ׀ מִמַּעֲבָה וְעַד עוֹלָם׃
יוֹם חֵיתָם מְחֻבָּרִים ׀ עֲלֵלָה וְנִשְׁכֵּרָה בּוֹ׃
רִיוּחַ וְהַצָּלָה דֵּית וְחוֹר ׀ כִּי לְשִׁמְךָ יִתֵּן כָּבוֹד׃
חַיִּים נִמְצָא וְהַטָּחָה ׀ כְּהִיּוֹם הַזֶּה מִשְׁכְּחוֹה׃
זְכֵה שׁוֹב לְאַטְחִים ׀ טְהוֹם חֲזוֹ שִׁשִּׁים וּשְׁמָחִים׃
קְדוֹשׁ הַעֲלֵם גְּבֹלֵב טַהֲרֵשׁ ׀ בְּנֵבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ׃

יְדֵי נִרְכַּנוּ וְנִחְיֶה וְכוּלְכֶם נְרוּכִים תִּהְיוּ

וְאִמְרוּ לִי נֵרוּךְ תִּהְיֶה׃ נְבָשֵׁר וְאוֹמַר

מהלל יהוה ג משלים׃

נְבָרוּב

מְגִיהַל יְמוּאוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ ׀
לְדָוִד הַלְּחֹדֶשׁ עַד עוֹלָם ׀ וְנֹאמַר וְיִחְיוּ וְתֵרֵי
אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לְפָנֶיךָ קְרוֹבִים אֵל יְהוָה יוֹמָם וְלַיְלָה
לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן
דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ מֵיִם חוֹא הַשּׁוֹחִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד ׀ וְנֹאמַר הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת
נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם ׀׀

מיחזירין הסת כורעין ומוציאין ומחזירין׃

נְזַמּוֹר

לְדָוִד הָבוּ לַיְיָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וְעֹז ׀
הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ׃
קוֹל יְיָ עַל הַמַּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים ׀ קוֹל יְיָ

יי בהדר : קול יי שובר ארזים וישבר יי את ארזי הלבנון : ו
ירקידם כמו עגל לבנון ושרין כמו בן ראמים : קול יי חוצב ל
להבות אש : קול יי יחיל מדבר יחיל יי מדבר קדש : קול יי יחולל
אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד : יי למבול ישב
ויי מלך לעולם : יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום :
ואתה קדוש ומהור ועבודת קדושת קדישי יעשו
אלהינו ואלהי אבותינו ויעלה ויבא ויגיע ויראה
ויש רצה ושמוע ושבח ופקדון וזכרון

סדר שמיני עצרת

"יתן והשיב"
"והקדיש"

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך
וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת
ותתן לנו יי אלהינו באהבה "שבתות למנוחה ו : מועדים
לשמחה וחגים וזמנים לששון את יום השבת הזה ו את
יום שמיני חג העצרת הזה זמן שמחתנו מקרא קדש זכר
ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבוא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו
זכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל
עמך בית ישראל לפניך לשורדה לחן ולחסד ולרחמים ולרצון
ליום הזה ו יום שמיני חג העצרת הזה זכרנו יי
אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים
ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי
אליך עינינו כי א מלך חנון ורחום אתה "

וידוי אתה אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום
ושלום שאשר אמרת ורצית לברכנו
תברכנו סלה קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו
משובך שפחנו בישועתך ושהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
יי אלהינו בשמחה ובששון שבתות מועדי
קדשך ואי כלם ישראל והזמנים
ניסה ומודים ושיש שלום ויום חג מועדי שבת זו ורגלים
ויום טוב הזה ושחר חדש העשרי לשבת יקדים ההילולו

קדושה לשמיני עצרת יחל בשבת

ויר ים יזרין וכל צבאם ויכל אלהים ביום
הששי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות
אי אלהי יורא פרי הגפן
אי אמה אליך נחר ונו מפלים ורוממנו מכל לשון וקדשנו
במצותיו ותן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים
לשמחה וחגים וזמנים לששון את יום השבת הזה ואת יום
השמיני חג העצרת הזה זמן שמחתנו מקרא קדש זכר ליציאת
מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ושבתות
ומועדי קדשך באהבה וברצון בשמחה ובששון הנחלתנו
אי מקדש השבת וישראל והזמנים
אי אמה שהחייתנו וקיימתנו והגיענו לזמן הזה
ולגל שמת מברכין עם כן שהחיינו לפי שחייב עצרת היה
משר בפני עצמו ולג קרבן מוסף עמו ופיוט לג אי מקדש
לפי לילו ולגל כימי הספירה ומשלימין בו עם כן יהולל

458

קדוש לשמיני עצרת שחל במוצאי שבת

נאי

אתה בוררת מפי הגפן

נאי

אתה אשר בחרת בנו מכל עם ורוממת מכל לשון וקדשתנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה וחגים וזמנים לששון את יום שמיני חג העצרת הזה זמן שמחתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ומועדי קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו בארי מקדש ישראל והזמנים

נאי אתה בוררת מאורי האש

נאי אתה הבדלת בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לגוים בין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי הגדול והקדוש כ משת ימי המעשה הבדלת וקדשת וקדשת את עמך ישראל ברושתך בארי הבדיל בין קדש לקדש

נאי אתה שהחייתנו וקיימתנו והגיענו לזמן הזה

ושל שמע אות שהחייתנו ויסיים יקנה

קדוש לשמיני עצרת שחל להיות בשבת

נאי

אתה בוררת מפי הגפן

נאי

אתה אשר בחר בנו מכל עם ורוממת מכל לשון וקדשתנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה וחגים וזמנים לששון את יום שמיני חג העצרת הזה זמן שמחתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ומועדי קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו בארי מקדש ישראל והזמנים

נאי אתה שהחייתנו וקיימתנו והגיענו לזמן הזה וכו׳

יוצר ליום ראשון של שמיני עצרת

אום בְּרִאשׁוֹן נִבְצֶרֶת חֲשׁוֹךְ אוֹהֶה מִבְצוֹת

בְּיוֹם הַשְׁמִינִי עֲצֶרֶת

בֵּאוֹת פִּתְחִי לְפָנֶיךָ לְחַלּוֹת אֶת פָּנֶיךָ

גִּישָׁה וּפִקְחִי עֵינֶיךָ׃

גִּלְּה לָהּ יוֹמֶךָ וְחָמוּל עַל עַמֶּךָ

שָׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה יוֹשְׁגוּ מִמֶּךָ

בְּיוֹם הַשְׁמִינִי שִׂמְחוֹת הַזְמִינִי

וְסִכּוֹת נָא מֵעָנִי ״ קְרוֹשׁ ׃

דּוֹרְשִׁים בְּתַכְלִית מוֹעֲדָם גְּשֻׁמֵּי טַרְסִית מִמַּעֲמַדָם

עֲצֹר נָא עֲמָדָם

הַשְׁקִיפָה עֲלֵיהֶם מִמְּרוֹמִים וְזָכוֹר שִׁלְשֶׁת קְרוֹמִים

וְהַמְלֵא עַל יְצוּאֵיכוֹ רְחוּמִים ״

וְאִם עִקְּלוּ בְּרִשְׁעָ חוּסָה וַעֲבוֹר עַל פִּשְׁעָ

נוֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע ״

זוֹעֲקִים אֵלַיִךְ בְּכָל לֵב חֲרוּפָא לִשְׁבוּרֵי לֵב

כּוֹנֵן בְּיָקוּם עֵין וָלֵב ״

חֲטָאִם תְּנָאוֹם לְכַפֵּר בְּרִיתְךָ לְכַלֵּפֵּר

בִּזְכוּת אִמְרֵי שָׁפֵר

טוֹב שׁוֹכֵן רוֹמָה חִישׁ חֵן טַחֲמָה

וְעוֹרֵר יִשְׁנֵי אֲדָמָה ׃

יָהּ שׁוֹכֵן עֶלְיוֹת וְרַב עֲלִילִיוֹת

עֲתָה כְּנֵס גָּלִיוֹת ״

כָּל שׁוֹאֵיר לְהַאֲבִיד וְאוֹחֲבֵיךָ שִׂמְחוֹת לְהַרְבִּיד

כְּמַלְכוּת מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד ׃

סַלָּה לְמַעְלֵה לְרוֹמֵם פִּית מִקְדָּשֵׁךְ חַשְׁמַנִּים
יָצִין מִנּוּ לְהַדְּמֵם׃
חוֹלְלִים לָךְ בְּחַגֵּיתָם שׁוֹר קָחַל עַדָּתָם
וְיִשְׁמַע קוֹל צַעֲקָתָם״
נְעִין נְחִין עוֹמְדִים וְיָשָׁל דִּלְתוֹתַיִךְ שׁוֹקְדִים
וְאוֹתָךְ פִּתְאֹמְדוּ כְּיוֹחֲדִים״
שִׂיחַ לְפָנַיִךְ יִעְרֹב וְחִשְׁכָם כְּיוֹם קָרֵב
וְכַפִּיתָה כִּי לֹא תִקְרֵב״
עֹשֵׂה רוֹב פְּרִיכוֹת וְחַיִּים אֲרוּפוֹת
עָדֵי עַד כְּאֲרִיכוֹת
תַּחְלְמוֹ אוֹיַרְךָ וְקַיִּים עֲלֵיכוֹ אָמַרְךָ
וְאַל יִכְשׁוֹ מִסְבָּרְךָ׃
עָזַן לְחִשָּׁם תִּשְׁמַע קוֹל מְבַשֵּׂר לְחִשְׁמַע
שׁוֹטֵת וְטוֹכוֹת בְּמִשְׁמַע׃
קוֹלוֹת אַרְבָּעָה לְחִישָׁה וּלְעָזְרָתוֹ חוּשָׁה
וְצוֹרְרֵיךְ תַּכְחִישָׁה׃
יִשַּׂל רְמִים שְׁפַח לְבַ עֲנוּמִים
כְּבָנוּי כְּמוֹ רְמִים׃
שַׂנַּחְךָ כְּפִיכוֹ סְתוּמִים וְגַדִּילְךָ בְּלֹהַם מְשֻׁנִּים׃
וְיַחְזְרֵךְ כָּל יוֹם עוֹנִים״
וְעִסְּפִים וְהוֹדְיָה רְחוּשִׁים רְעֲשִׁים וְלוֹחֲשִׁים
וְאוֹתָךְ מְעִירִים וּמַקְדִּישִׁים
קְדוֹשׁ״ הַמְלִיר״

לוֹחֵל יְמִינִין כֹּ״ וְיוֹצֵר הַיּוֹם פְּזַקֵּר יְהִי הַחֵב וְשִׁבְעַת לְחֵל יִסְבֹּ יְחִיךְ
וְיִשְׁמַעֵן פְּזַקֵּר יְהִי הַיּוֹם וְלוֹחֵל יִסְבֹּ בְּמוֹד וְקִיבִּיב בְּמוֹד וְלַחַד וְשִׁבְעַת
פְּזַקֵּר יְקִיבִּין הַ כֹּ הַכְּבוֹד וְשִׁבְעַת וְקַחְיִלִין מִן כֹּ יוֹכֵר וְהַפְּטִיר—
קוֹרֵא שֵׁשׁ קְשִׁיטִין עֲשִׂירִית וְהַפְּטִירִין וְיִהְיוּ כְּפֵלוֹת טוֹלְבִיס״

קריאת יום ראשון של שמיני עצרת

מתיחין פה ואומר פה מה ידידות משכנותיך יקוק צבאות
ידים כל הכבוד ושבעה קדיש ומתחילין מן ט ימים ואומר ב
טעמי עושה נפלאות הטעם ומפטיר קדיש בפטר חכ נפיטם

ביום

החכינו עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו: והקרבתם עולה אשה ריח ניחוח לי"י פר
אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: ומנחתם ונסכי
להם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפטם: ושעיר חטאת אחד מלבד
עולת התמיד ומנחתה ונסכה: אלה תעשו לי"י במועדיכם לבד
מנדריכם ונדבותיכם לעולותיכם ולמנחותיכם ולנסכיכם ולשלמיכם
משה אל בני ישראל ככל אשר צוה י"י את משה:

משפטין סימנים

ויהי

כבלות שלמה להתפלל אל י"י את כל התפלה והתח
חנות הזה כלבלב מזבח י"י מפרוץ על ברכיו וכפיו ו
פרושות השמים: ויעמד ויברך את כל קהל ישראל קול גדול
לאמר: בריך י"י אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא
נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: יהי
י"י אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל ישטנו ו
להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו
ומשפטיו אשר צוה את אבותינו: ויהיו דברי אלה אשר התחנן
לפני י"י קרובים אל י"י אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבד
ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי הארץ כי
הוא האלהים אין עוד: ויהי לבבכם שלם עם י"י אלהינו ו
ללכת בחקיו ולשמור מצותיו כיום הזה: ויהי המלך וכל ישראל עמו
זבחים זבח לפני י"י: ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח

ת עשרים ושנים ולוי ויצאן מאה ועשרים או ויחנו כ
תית יי המלך ומלכ ישראל ביום ההוא קדש המלך את
ון החצר אשר לפני בית יי כי עשה שם את העולה ואת המנחה
את חלבי השלמים כי ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל
עמו קהל גדול מלבוא חמת ינחל מצרים לפני יי אלהינו שבעת
ים ושבעת ימים ארבעה עשר יום ביום השמיני שלח את
העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטוב לב על כל
הטובה אשר עשה יי לדוד עבדו ולישראל עמו ויהי
כלות שלמה בית יי ואת בית המלך ואת כל חפץ שלמה אשר
חפץ לעשות

גמלנו יי כגמולתו משלמין יפלל

ויהי ביהן אשרי ישלנו ומחזיר הקב"ה לתקונו ויהי נקדש עד לעולם

מוסף ליום ראשון יעזרה

יעזרה

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך
וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת
ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים
לשמחה וחגים וזמנים לששון את יום השבת הזה ואת יום חמישי
הזה את חג המצות הזה זמן חרותנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים
אבינו חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו
ואין אנו יכולין לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך
ולעשות בבית חגינו והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היד
שנשלחה במקדשך ובכן יהי רצון מלפניך אב הרחמן כלך
אליך שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו
עוד ותגדל כבודו בימינו אבינו מלכנו לאומינו ואלהי אבותינו

גאלה כבוד מלכותך ומלוך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו
כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים ועמיותינו כנס מירכתי ארץ
והביאנו יי אלהינו לציון עירך ברנה ולירושלים
בית מקדשך בשמחת עולם: ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן
ומוסף יום השבת הזה

ואת יום שמיני חג העצרת הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה
ברצות רצונך כמצוה עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
מפי כבודך כאמור:

וביום השבת שנים כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים
סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עולת שבת בשבתו על
עולת התמיד ונסכה:

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו: והקרבתם עולה אשה ריח ניחוח
לי פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים:
ומנחתם ונסכיהם כמדובר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים
לאיל ועשרון למנחה ויין בנסכו ושעיר לחטאת נשני התמידין כהלכתם

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו וישתעשעו מטובך והשביעי רציתה בו
וקדשתה חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב והיטיב הודישנו
ישועה עלינו ורחמיך גלה אהבתינו שעשו רצונך בנו ויקר
בגאולה וכלנו בית מקדשך על מכונו: והראנו בבנינו ושמחנו
בתקונו והשב שכינה לתוכו והשב ישראל לנויהם והשב פולחן
לעבודתם ולשם לשיחה מיכיה: ושם נעלה ונראה ונשתחוה
לפניך בשלוש פעמים בשנה כאמור בתורתך שלוש פעמים בשנה

עשרה השלום לשמיני עצרת

חל ... ישב רוחו יגלו מים ...

... עשה רב נסרין
... מאחלו רין
... מעט מים ישב רומו ... יגלו מים
... בעדיות נביא לאביו רמזו
... את מארות המים ישב רומו ... יגלו מים

זורד גשם מתוך קולות בצרקת נביא העז מקלות
ברוחיות משקרות חפים
מים מאלי בנים בקראם בצרקת נביא וכנעו בבואם
אלאה מזונך ירחצו מים ישב לחתן
ברך דגן ותירוש ויצית בצרקת נביא נאמן בית
המה עור ויזובו מים ישב לחתו
מלא שחוק פי בכי טענים בצרקת נביא שם גבעונים
חוריבי עצים ושואבי מים ישב לחתו
הרדוף חם לבני יחער בצרקת נביא ותפלל בער
זה ויבינו וישאבו מים ישב לחתו
זורש [illegible] בצרקת נב[illegible] באיביו נלחם
ואמר מי ישקני מים יעזב לחתו
יצו להשקות עשו בחירו בצרקת נביא עזה כספרו
שיחת ורוך זו פני חפים שב לחתו
יאיב לאושה ארשת לך בצרקת נביא לאשה הלך
ושמר לו קחי לי מעמי מים שב לחתו
[illegible] בצרקת נביא פלאים הראה
אל הוא ויכה את חפים שב לחתו
בצרקתן לכבד מעלה נשיאיט נהל עמך בצרקת נביאים
והיה כעין שותה על פלגי מים ישב לחתו

לחי יחגות

נכוע׳ והיה כעין שותה על פלגי מים אשר לעין יתן בעתו ועלהו
לא יבול וכל אשר יעשה יצליח" ונאמר מגדול ישועות מלכו
ויעשה חסד למשיחו לדוד וזרעו עד עולם"

ויקרא ויאיר ויתן כשושנה ויפרח לפנה וברנה יחיון
לחי יום תמימם ויחי שמש עמד בגבעון תשפח ורפ

יוצר לואת הברכה

אמרת רנן אעריכה יפה לאדיר הפלוכה
ארגן פטלחי נסוכה ואת הברכה

אין חוצב להבה חדור פרצי רבבה
אומן יהא עתיבה ואמר יי משיני נא:
ועבור אבירים נעימים ויער מלכי מרומים
נשרים מגזים ואדומים אף חוכב עמים
נרים וישרים לעחלנו יסר בקדשו מחוללנו
נאהב עשינו וקבלנו תורה עוז לנו:
נוה זיו פחולך הועת חברם למלך
גירם יברכם פחלך ויחי בישורן מלך
גולין הספר הסכלות נימין צרף נעימות
גשו לתרחי קמות יחי ראובן ואל ימות
דכ שיחו להמר: ישלח תעודה לגבר
הרי מתב יאמר ואת ליחנדה ויאמר
הת א שמר רזיה ממלאך לזפר
דהור מאיר הסגבר וללוי אמר
חדוק קבי כרומו מזי אמרי נאמו
הגבר מהפיר לאחיכו תאומר לאבי ולאמו
ואמיר יחזיך שבטיך ילכו בטועתיך מביטיך
חיות סגוליך להמישך יורו משפטיך
יש פשר מפעלו כשני ערך פלולו
יחלה פני מחוללו ברך יי חילו
יחם קופץ זרועי נוחם לפנים לפני
יחבחו לשמץ עבוד יי ולבנימין אמר ידיד יי

Z

זה אש חורכת — חייתו מחיות נחרכת
זבת ארץ כנבלת — גלוסקא אמר מכורכת
הר פרע משמש — מאור נגהו מלהאמש
זרדיו זכו להשתמש — וכמגדי הגבעות שכמש
חרש חכם בכיקרים — חוינא יצא מלהאדים
חומרי בראשו מלהעדים — ומראש חודי קדם "
חופט חוטן ליהבאה — זכותן גרמה לחפלאה
חפנה אליו נאה — וכמגר ארץ וכלואה "
טוכים והעביד בביהדלו — קרנו חופארי לו "
טרוף קכים בחילו — בבור שורו חדר לו "
טיות שכבו פחסר — ולסעדו טורח ישובר
טר ושקל להשתבר — ולזבולן אמר "
יום שפעם יגמאו — אביונת יחודם ידאו
ילוה לאחינו יבואו — עמים הר יקראו "
ישרוו רחב וארוך — כזרח מלפיו ערוך
ימית יעריו ויפרוך — ולגד אמר ברוך "
כן עזיקה מלולו — עוחרים מחלק חבלו
כנפיו אריכו הטילו — ויהא ראשית לו "
כפיר מושלו משוייה — בשנים חלקו כיוייה
כבוש עוינים ולעיה — ולוין אמר הן גור אריה "
לזעירת רועה בצאן — תולדתו היתה כעיין "
להאחיזו ימים ישרינן — מלפתלי אמר נפתלי שבעין
להתרינה כשכן אנפיקמם — ובדשי פיו החנוטם
לשמם עשר שבטי אכמוטם — ולאשר אמר ברוך מבנים "
מובאים אחריך לרגליך — ריחוץ רגלם בשמניך "
מרשיין מכני למגליך — ברזל ונחשת מיעליך "

וְחֵן רֹאשׁ עֲרֵעֲרִין חֲרֹם אֱלִיו יִסַּבְּרִין
מְחֻמָּשׁ לִבְנֵי יִשְׁמָרִין אֵין בָּאוּ יִשּׁוּרִין "
נִמְשְׁכוּ נְבִיִּים לְאַשְׁכְּרִים וְשָׁם יֵיָ לְחוּמִים "
נָחֹם וְשִׁגְעָם וְיִסְּרִים מְעוֹנָה אֱלֹהֵי קֶדֶם "
מַלְכוּת בְּיָמִין אָ בְּרִיד מְפֻרְגָּזִי אָ
נַעֲלָה וְנָכִין מְהֻעְנָאל וְיִשְׁכְּנוּן יִשְׂרָאֵל "
מָה סוֹד הַעֲרִיסוּךָ כְּגַר חֲשֻׁבֵי חֲתִיסוּךָ "
סְבָרִים פְּסַלְסְגֹלֵם יְרִיסוּךָ אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ "
מִיד מַרְכֹּת נַפְשָׁה עַפָּה עוֹד שִׁרְשֵׁי
סְקוֹד חֹם וְכִלְרֵשׁ וְיַעֲל כִּשָּׁה "
עַמִּים יַעֲלוּת כִּלְיָלִי וְסוֹכֵי נִשְׁתַּדְּלוּ לְחִצָּלִי
עֲמִיתוּת נְזִיד לְנַאֲלִי וְאֶת כָּל נַפְתָּלִי :
עַם עֶבְרִיָּה עֲבַר וְנָס עֵירוֹ נֵפֶר '
עֵרִין וְשֵׁר קִרְקַר וְאֶת הַנֶּגֶב וְאֶת הַכִּכָּר '
עַד רְבוֹעָה בְּתֵרִין תְּמִימִים מַעֲמִידֵי אֶרֶץ
עָנִיתִי וְקִיַּמְתִּי וְרֵץ וַיֹּאמֶר יֵיָ אֵלַי זֹאת הָאָרֶץ :
עַד יְרוּשַׁת תַּאֲב אֶמֶל מִלְכָּא וְנַכְאֵב '
פְּנִילִי מַעֲלֵה בְּנֵתַאֲב : וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד יֵיָ בְּאֶרֶץ מוֹאָב :
עַתָּה נֹאסַף לְכַנּוֹתָו מְצֻרֶרֶת בַּחַיִּים נִשְׁמָתוֹ '
עֵדִין הוֹדִיכִי לְהַלְקָתוֹ וְיִקְבֹּר אוֹתוֹ "
עֲרִיכַת מֹשֶׁר אֵין בְּאַסִּיפָתוֹ טֶרֶם מַהֲבִישׁ יְרָאָתוֹ "
עֲדֵי פְּכֹחִיו לְעֵילוֹתוֹ : וּמֹשֶׁה בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בְּמוֹתוֹ "
עֲדֹתוֹת חֵילֹם פְּנַחְשָׁה קְטֹב מַעֲנֵן מְזוּדְשִׁי
קְמֵנִי שְׁלִשִׁים מְלוּחֲשָׁה : וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה "
רְאֵיהוּ קוֹרֵם לְהִתְעַלְּכָה רְזוֹתוֹ סַמֵּס יְרִיעָשָׁה
רְכֹּתֵיהוּ לְהִתְפַּזּוֹ וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן מָלֵא רוּחַ חָכְמָה "

שָׁלִיחַ שׁוֹב מִטִּיבִי שִׁבְחוֹ כָּל יָנְבִּי
שָׁלֵם מַמְלִיכוּ לְהַנְבִּיא וְלֹא קָם נָבִיא
תֵּרֵךְ מְזָרוֹעַ עֲכוּזִים תִּרְגַּלֵם בְּאוּכְמֵן פְּטָחִים
תְּקַשֵּׁם רְעָנָן וְהַדְּגִים לְכָל הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים
תְּעַלְּסֵן מַרְפֵּה וְעָרִיקָה תְּלַאוּכוֹת הָעוֹלָם מְעִיקָה
תַּפְגִּישֵׁם תְּרוּם לְהִתְעַבְּקָה וּלְכָל חִיר הַחֲזָקָה

סמוך

וְהוּא יַחֲזִין יְעִירֵין כָּל וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּהַמְשֵׁל יְהוּא הַלֵּל וְיִיר וְקִיז
וְיִיר וְהוֹצִיאֵין קֹדֶשׁ וְהוּא יְהוֹאָר הוֹא כְּחִיל יִשְׂרֵיב וְזַטְאוּ יֹאָב יְקִיזִין
יְכוּ יְהִיב בְּטִיוֹת וְהוֹא יְהִיכָה וְיִהְיוּ טְרִיף יְהִין יְהִיוּ וְהוּיִיב

סדר הקריאה ליום שמחת התורה

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי מוֹתוֹ: וַיֹּאמַר יְיָ מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ:
הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה מִרְכְּבוֹת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ: אַף
חֹבֵב עַמִּים כָּל קְדוֹשָׁיו בְּיָדֶךָ וְהֵם תָּבוּ לִרְגְלֶיךָ יִשָּׂא מִדַּבְּרוֹתֶיךָ: תּוֹרָה
צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב: וַיְהִי בִּישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי
עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל:

יְחִי רְאוּבֵן וְאַל יָמוּת וְיְהִי מְתָיו מִסְפָּר:

וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמַר שְׁמַע יְיָ קוֹל יְהוּדָה וְאֶל עַמּוֹ תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב
וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה: וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ
וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמַסָּה תְּרִיבֵהוּ עַל מֵי מְרִיבָה:
הָאֹמֵר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתִיו וְאֶת אֶחָיו לֹא הִכִּיר וְאֶת בָּנָיו לֹא יָדָע
כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתֶךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ: יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ
לְיִשְׂרָאֵל יָשִׂימוּ קְטֹרֶת בְּאַפֶּךָ וְכָלִיל עַל מִזְבְּחֶךָ: בָּרֵךְ יְיָ חֵילוֹ וּפֹעַל
יָדָיו תִּרְצֶה מְחַץ מָתְנַיִם קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו מִן יְקוּמוּן:

לְכַעֲמָן אָמַר יְדִיד יְיָ יִשְׁכֹּן לָבֶטַח עָלָיו חֹפֵף עָלָיו
כָּל הַיּוֹם וּבֵין שִׁכְמָיו שָׁכַן׃ וְלִיוֹסֵף אָמַר מְבֹרֶכֶת יְיָ
אַרְצוֹ מִמֶּגֶד שָׁמַיִם מִטָּל וּמִתְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת׃ וּמִפְּגֶר תְּבוּאוֹת שָׁמֶשׁ
וּמִגֶּגֶר גֶּרֶשׁ יְרָחִים׃ וּמֵרֹאשׁ הָרְרֵי קֶדֶם וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת עוֹלָם׃ וּמִמֶּגֶד
אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ וּרְצוֹן שֹׁכְנִי סְנֶה תָּבוֹאתָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר־
אֶחָיו׃ בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי רְאֵם קַרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יְנַגַּח יַחְדָּו
אַפְסֵי אָרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אַלְפֵי מְנַשֶּׁה׃
וְלִזְבוּלֻן אָמַר שְׂמַח זְבוּלֻן בְּצֵאתֶךָ וְיִשָּׂשכָר־
בְּאֹהָלֶיךָ׃ עַמִּים הַר יִקְרָאוּ שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק כִּי שֶׁפַע יַמִּים יִינָקוּ
וּשְׂפֻנֵי טְמוּנֵי חוֹל׃ וְלָגָד אָמַר בָּרוּךְ־
מַרְחִיב גָּד כְּלָבִיא שָׁכַן וְטָרַף זְרוֹעַ אַף קָדְקֹד׃ וַיַּרְא רֵאשִׁית לוֹ כִּי
שָׁם חֶלְקַת מְחֹקֵק סָפוּן וַיֹּתֵא רָאשֵׁי עָם צִדְקַת יְהוָה עָשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו
עִם יִשְׂרָאֵל׃ וְלִדָן אָמַר דָּן גּוּר־
אַרְיֵה יְזַנֵּק מִן הַבָּשָׁן׃ וְלִנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שְׂבַע רָצוֹן
וּמָלֵא בִּרְכַּת יְיָ יָם וְדָרוֹם יְרָשָׁה׃
וְלַאֲשֵׁר אָמַר בָּרוּךְ מִבָּנִים אָשֵׁר יְהִי רְצוּי אֶחָיו וְטֹבֵל בַּשֶּׁמֶן רַגְלוֹ׃
בַּרְזֶל וּנְחֹשֶׁת מִנְעָלֶיךָ וּכְיָמֶיךָ דָּבְאֶךָ׃ יְשֻׁרוּן׃ אֵין כָּאֵל יְשׁוּרוּן׃
רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ וּבְגַאֲוָתוֹ שְׁחָקִים׃

יְהוּעַ כֹּהֵן ״ וְיָכֹךְ עַל הַיְרֵיחַ ׳ וְקוֹלֵם שִׁיקְרֵךְ הַחַיִּים שֶׁהוּא
יִחְיֶה וְיָרֵיחַ יְיוֹר יְחַזֵּן כְּנוּעַם יוֹ הַיְרֵיחוֹת וְאַחַר קוֹרֵא לְיוֹתָן ״

מַרְיוּת ·

הָאֵל חֲגַרְזֵל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא׃ וּמֵרִשׁוּרָךְ
מִפְּמֵנִים וּמִפַּז יְקָרָה ״ וּמֵרִשׁוּת רָאשִׁי יְשִׁיכוֹת וַאֲלָפֵי ז
מְאֻדָּרִין הַקְּדוֹשָׁה וְהַבְּחוּרָה׃ וּמֵרִשׁוּת רָאשִׁי יְשִׁיכוֹת וַאֲלָפֵי ז
עֲשָׂרָה׃ וּמֵרִשׁוּת זְקֵנֵי יָפָה וּבְרָה ״ וּמֵרִשׁוּת זְקֵנִים וּמָרִים יוֹשְׁבֵי־
שׁוּרָה ״
אֶפְתַּח פִּי בְּשִׁיר וּבְזִמְרָה לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְדַר בְּנֵהוֹרָה׃ שֶׁהֶחֱיָנוּ

וְקִיַּמְנוּ לִירְאָתוֹ חֲשׁוּרָה׃ וְהִגִּיעָנוּ לִשְׁמוֹחַ בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה׃ ט
הַמְשַׂמַּחַת לֵב וְעֵינַיִם מְאִירָה׃ הַפּוֹתַנְתְּ חַיִּים עֹשֶׂר וְתִפְאָרָה׃ ט
הַמַּאֲשֶׁרֶת הוֹלְכֶיהָ מִדֶּרֶךְ הַשּׁוֹבָה וְהַיְשָׁרָה׃ הַמַּאֲרֶכֶת יָמִים
וּמוֹסֶפֶת נְבִירָה׃ לְאוֹהֲבֶיהָ לְשׁוֹכְרֶיהָ מְצִיאוּ וְאַזְהָרָה׃ מ
לְעוֹסְקֶיהָ לְנוֹצְרֶיהָ בְּאַהֲבָה וְכוֹרָא׃ שְׁמֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ע
הַגְּבִירָה׃ לְחַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְעִטְרָה׃ לְאִמְּנוּ לְבָרְכוֹ לְגַדְּרָה
בְּתַלְמוּד תּוֹרָה׃ לְדָרְשׁוֹ לְחַיִּים לְהַדְּרוֹ לְעָדְנוֹ בְּחִבּוּרָה׃ לְזַשְּׁ
לְחַוְּתוֹ לְטַפְּסוֹ כְּשֶׁכֶם אוֹרָה׃ לְיַשְּׁרוֹ לְכַלְּלוֹ לְלַמְּדוֹ לְקַח וְעַמָּ
לְמַלְּשׁוֹ לְנַשְּׁאוֹ לְסַעֲרוֹ מִסַּעַר יְקָרָה׃ לְעַיְּנוֹ לְפָרְנְסוֹ לְצַהֲרֵ
כְּעֵם גְּבִרָא׃ לְקָרְבוֹ לְרַחֲמוֹ לְשָׁמְרוֹ מִכָּל צָרָה׃ לְהַצְלִ
לְתַקְּפוֹ לְתַמְּכוֹ בְּרוּחַ נְשָׂבְרָה׃ וְכִשְׁמֵי זֶה יִזְכֶּה מֵאֵל נוֹרָא לְרֹאשׁ
בָּנִים וּבְנֵי בָנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה׃ וּמִקְנֵי מִצְוֹת מִתּוֹךְ אוֹהֲ
שְׁחוֹרָה׃ וְיִזְכֶּה לְשִׂמְחַת בֵּית הַבְּחִירָה׃ בְּנִבוּאַת
יְשַׁעְיָהוּ מָלֵא רוּחַ עֻצָּה וּגְבִירָה׃ שִׂמְחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ
מְחֵרָה׃ שִׂישׂוּ אִתָּהּ מָשׂוֹשׂ תְּמוֹר אָבֵל וְצָרָה׃
עָמוֹר עָמוֹר עָמוֹר׃ לְפָלוֹס׃ חִנָּן הַתּוֹרָה מֵרִשׁוֹנִ
כָּל הַקָּהָל הַקְּרוֹשׁ הַזֶּה וְהַשָּׁלֵם הַתּוֹרָה׃
מְשׁוֹרְרִין
בְּרִירָה נָאוָה וְשָׁחוֹרָה׃ הַאֲזִינִי וְשִׁמְעִי תּוֹרָה
עֲטָרָה נוֹרָא׃ הִתְעוֹרְרִי מְהֵרָה׃
אֲרוֹן יָרֵד לְיוֹם לְחַמּוֹרָה׃ כָּל הָעוֹלָם הוּחְרַד עֲטָרָה נוֹרָא׃
הִתְעוֹרְרִי מְהֵרָה׃
לְרַפֵּד לָעָנִי מִמְּעוֹנָיו׃ אָז חוּקַּן עֹזֵר פָּנִיו עֲטָרָה נוֹרָא׃
הִתְעוֹרְרִי מְהֵרָה׃
עֲלָה אֶל הָאֲוִירִים בְּעֹז מְחִים׃ מְקוֹם גְּבוֹהִים עֲטָרָה נוֹרָא׃
הִתְעוֹרְרִי מְהֵרָה׃

וי וכנידים לחכמידים · צד פשה בן עמרם עשרה טורא
והתעוררה כיהרה "
ושם להרעים מקול השנים" לעושים ושומעים · עשרה נורא ·
והתעוררה מהרה " מחיט ממר ·

אתכם אזכיר נזר וכיגיד · צד פשיח בן חזר
עשרה נורא והתעוררה מהרה "
מעיש הלרה שכיית אדירה " צבגין בית המחירה עשרה טרא
והתעוררה מהרה "
לא יום מעכסי אשביתם לשמחי · כל תורת משושי · עשרה נזרא
והתעוררה מהרה "
וזות שמחים בלב משמחים · אחוז משה שוחיש · עשרה טרא
והתעוררה מהרה "

ויהי ויהן יעיד ואחי טרם · יחכר ויחיש לקיים שנאמר
שם יהיה ויתיעודה · לפי קדש שי ישריך ישרא "

סענה אלהי יקוק ויתעודת עולם ויחיש מלכך
אליב ואחי מחכרך · וישכן ישראל מטח בדד
עין ישקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל · אשריך
ישראל מי כמוך עם נושע ביקוק מגן עזרך וחרב גאותך
ויחחשו אויביך לך תמשה על במותימו תדרוך "

אשריכם ישראל · אשריכם שאתם אשריכם ישראל
שמקשה אחת יחידים ומיוחדים · ומשיני
אשריכם אשריכם ישראל · אשריכם ישראל שבכם
אשריכם גאולי · אשריכם וחישה · אשריכם ישראל שבכם

אַשְׁרֵיכֶם חֲדוּרִי א אַשְׁרֵיכֶם וְתִיקִי א אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָא שְׁמָעֵנִי
בָּחוּר א

אַשְׁרֵיכֶם זְכוּרִי א אַשְׁרֵיכֶם חֲמוּרִי א אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָא שְׁמָעֵנִי
בָּחוּר א

אנא ל כיסוי

אַשְׁרֵיךָ

יִשְׂרָא מִי כָמוֹךָ אַשְׁרֵי מַשְׁעֵן אוֹכְלֵי מִזְגָּן
אֶרֶץ תְּרוּמַת וְרֶגֶן וְאַתָּה בְּצִיָּא מִגֹּל בֵּית עֵלִי
אֶרְצִין וְאַנְהוֹר פָּחַדְתִּי עָלַיְאוֹד וְאַז עָמוּ עָלַי שְׁמֵשׁ וְיָאוֹר
אַשְׁרֵיךָ יִשְׂרָא מִי כָמוֹךָ גּוֹי קְדוֹשִׁים מָאֵלִי בְּחֹזֶק יְשִׁים גָּיָא צְדִישִׁים
וְאַתָּה דַּד פָּאן כְּעֵר הוֹר מְיוּשָׁבָן עֲדַר מַפָּאן וְכַפָּאן
וְאַז נָסוּ עָלַי אֲרִיוֹן וְיִשְׁמָעֵנִי

אַשְׁרֵיךָ יִשְׂרָא מִי כָמוֹךָ הַהוֹלְמִים פָּזוּז וְיוֹרְשִׁים כָּזֶה הָדוּר הַטּוֹב חָזוּז
וְאַנִי וְאָחִי וְאַחוֹתִי וְכָל בְּנֵי חוֹלַתִי לְאוֹת מְנוּחָתִי
וְאַז נָסוּ עָלַי כָּל בְּנֵי חוֹלַתִי

אַשְׁרֵיךָ יִשְׂרָא מִי כָמוֹךָ אֲכִיתֶם לְמִן אֲהֵבָם זֹאת הָאָרֶץ לְכֶם זֹאת
חֵלֶב וּדְבַשׁ וְאַנִי חָפַיְתִי לְבָא וּנְטַעְתִּי כְּבָא אָא בְּעֵלִיָּת
הַר נְבוֹ וְאַז נָסוּ עָלַי שְׁמֵשׁ וְכוֹכָבָו

אַשְׁרֵיךָ יִשְׂרָא מִי כָמוֹךָ שׁוֹבַת אֵם הַשְׁמִידוּ טוּב הָאָרֶץ תֹּאבְלוּ
טַפְּכֶם לֹא יִכְלוּ וְאַנִי גִּשַּׁשְׁתִּי וְלָא הִנַּחְתִּי וְכִגַּעְתִּי נָאֲנַחְתִּי יְדִי
כְּדִיָּה עַל אֲטַחְתִּי וְאַז נָסוּ עָלַי אַלְמָנְתִּי וְאוֹרְתִּי

אַשְׁרֵיךָ יִשְׂרָא מִי כָמוֹךָ מִי יַעֲמֹם וְחִוִּילֹם כְּמוֹ עֵלָה בְּגוֹרָלְכֶם
כַּאֲשֶׁר אִמַּר לְמֹשֶׁה וְאַנִי לֹא אֶמְצָתִי כְּרוּעָה אֵין כְּטוּב מְרֹעָה
וְאַתָּה אֵין אֲנִי רוֹעֶה וְאַז נָסוּ עָלַי כָּל נְבִיא וְרוֹעֶה

אַשְׁרֵיךָ יִשְׂרָא מִי כָמוֹךָ בְּמַגֵּן מְפִיצֵי מוֹרְשָׁה בְּמוֹרְשֵׁי מַה יְהִי
עָפַת כָּר וְאַנִי נָהִיתִי וְנָחַלְתִּי וְלֹאוֹת לֹא הוֹזַלְתִּי וְעַתָּה גַּעְתִּי
וְחוֹלַתִי וְאַז נָסוּ עָלַי כָּל בְּנֵי חוֹלַתִי

אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ " טְכִעִים מִלְּחֵם שִׁכְרָם לְחֵם שִׁטְחָה פְּאֲהִלֵּיהֶם "
וְאֲנִי עָבַרְתִּי בַּחֹר " וְנֹאמַר לִי הִתְמַהֵר " עֲלֵה אֶל חוֹר הָהָר "
וְאֵז נִבְנֵי עָלַי חֹרֶם וְסָהֵר "

אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ פְּרִיזָה וְעֻכְפָּה פָּרוּת הָעֲנִיפָה פְּלָגִים לְטִפָּפָה "
וְאֲנִי צָעַרְתִּי אַרְבָּה " וְלֹא זָכִיתִי לְאַתְרָה " וְצִבְי גַּן רָזָה "
וְאֵז נִמְנוּ עָלַי פַּל לְכָ דָזָה "

אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ " קְדוּשׁוֹת אַרְצוֹת קְדֻמִּית נְעָרְצוֹת קְבִיעָם
מְרִיצוֹת " וְאֲנִי רָצִתִּי כְּצִבְי " וְלֹא הוֹרַשְׁתִּי אֶרֶץ צְבִי " אוֹי לִי עַל
עֲוֹנִי " וְאֵז נִמְנוּ עָלַי לִיחוֹת מַחֲצַבִי "

אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ שֻׁקְטָ מִי כְּנוּחוֹת שׁוּיתִי לְהַנְחוֹת " שֶׁאֲנִי
בִּמְנוּחוֹת שֶׁאֲנִי עֹדִיתִי וְלֹא רְאִיתִי סַפְרִתִּי וְלֹא טְעַבְתִּי " וְעַל כֵּן
אֶכְאַס וְנֶחְכֵּיתִי " וְתָהִי זֹאת נַחֲמָתִי "

וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעַרְבֹת מוֹאָב אֶל הַר נְבוֹ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה אֲשֶׁר
עַל פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיַּרְאֵהוּ יְהוָה אֶת כָּל הָאָרֶץ אֶת הַגִּלְעָד
עַד דָּן "

וְסָלִיק מֹשֶׁה מִמִּישְׁרֵי דְמוֹאָב לְטוּרָא דְנְבוֹ רֵישׁ רְמֵמָא
וְאַחְזֵיהּ יְיָ כָּל מַרְעָתָא יָת פֻּלְעָנָא עַד דָּן "

וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעַרְבֹת מוֹאָב אֶל הַר נְבוֹ מְעוֹנֵן עֹשֶׂת שְׁלוֹת עִם וְנִיזּוֹן "
כְּאִי זֶה מְקוֹם יְהִי אַבְרָן מְעֻלֶּם כִּיבָה וְעַד דָּן " וְקוּם עֲלֵה
אֶל הַר הָעֲבָרִים מֹשֶׁה רַב לְךָ אַל תֹּסֶף לְהַרְבּוֹת לְדַבֵּר הַבְּרִים "

מִי יַעֲלֶה בִּיטִין
לַמָּרוֹם מִי יַעֲלֶה לַמָּרוֹם מִי יַעֲלֶה לַמָּרוֹם וּמִי
הוֹרִיד עוֹז מַכְטֵחָה הִתְקַבְּצוּ מַלְאָכִים " זְדֹ
אֵל זֶה לְקַבֵּל זֹאת וְאֹמֵר זֶה אֵל זֶה מִי הוּא זֶה וְאִי זֶה הוּא מְאַחֵז
פְּנֵי כִּסְאוֹ פָּרַשׂ עָלַי עֲנָנוֹ "

מֹשֶׁה עָלָה לַמָּרוֹם מֹשֶׁה עָלָה לַמָּרוֹם " מֹשֶׁה עָלָה לַמָּרוֹם

וְהוּא הוֹרִיד עוֹד מַכָּמוֹנָת׃ הַמְקַבֵּב מְלָאכִים׃
יְרֵד עֲלֵה לַמְּרוֹם ׃ יְרֵד עֲלֵה לַמְּרוֹם ״ יְרֵד עֲלֵה לַמְּרוֹם ׃
וְהוּא הוֹרִיד עוֹד מַכָּמוֹנָת׃ הַמְקַבֵּב מְלָאכִים ׃
יְקוּמִיאֵל עֲלֵה לַמְּרוֹם ׃ יְקוּמִיאֵל עֲלֵה לַמְּרוֹם ׃ יְקוּמִיאֵל עֲלֵה לַמְּרוֹם ׃
וְהוּא הוֹרִיד עוֹד מַכָּמוֹנָת׃ הַמְקַבֵּב מְלָאכִים ׃
אֲבִי זְנוּחַ עֲלֵה לַמְּרוֹם ׃ אֲבִי זְנוּחַ עֲלֵה לַמְּרוֹם ׃ אֲבִי זְנוּחַ עֲלֵה לַמְּרוֹם ׃
וְהוּא הוֹרִיד עוֹד מַכָּמוֹנָת׃ הַמְקַבֵּב מְלָאכִים ״
אֲכִיעֶזֶר עֲלֵה לַמְּרוֹם ׃ אֲכִיעֶזֶר עֲלֵה לַמְּרוֹם ׃ אֲכִיעֶזֶר עֲלֵה לַמְּרוֹם ׃
וְהוּא הוֹרִיד עוֹד מַכָּמוֹנָת׃ הַמְקַבֵּב מְלָאכִים ״
אֲבִי סוֹכֵן עֲלֵה לַמְּרוֹם ׃ אֲבִי סוֹכֵן עֲלֵה לַמְּרוֹם ׃ אֲבִי סוֹכֵן עֲלֵה לַמְּרוֹם ׃
וְהוּא הוֹרִיד עוֹד מַכָּמוֹנָת׃ הַמְקַבֵּב מְלָאכִים ׃
אֵת רִאשׁוֹן אָנֹכִי ׃ אֵת שֵׁנִי לֹא יִהְיֶה לָךְ ׃ אֵת שְׁלִישִׁי לֹא תִשָּׂא ׃
אֵת רְבִיעִי זָכוֹר וְשָׁמוֹר ׃ הַמְקַבֵּב מְלָאכִים ״
אֵת חֲמִישִׁי סְדֵרִי תּוֹרָה ׃ אֵת שִׁשִּׁי סְדֵרִי מִשְׁנָה ׃ אֵת שְׁבִיעִי
יוֹמָא וְשַׁמְעָתָא ׃ אֵת שְׁמִינִי בְּרַכְתָּא וְסִידּוּרָא ׃ הַמְקַבֵּב מְלָאכִים
״ וְהַלְּפֵד בְּיוֹתֵר ״

אָז מְרוֹמָם

אֲשֶׁר ״ בְּחַרְתָּ הָעָפִי ״ וּבָחַרְתָּ נוֹאַמִי ״ ׃
וְלֹשֶׁה אָנִי כִּית יָן יֹאמַר ״ אִישׁ הָאֱלֹהִים
עֲלֵה אֶל הָאֱלֹהִים ״ וְהוּא כֹּאֲהִים ״
בְּעֵת שִׁישׁ וְהוֹמֵר ׃ נֹאתַנִי בְּלֵיבַת גּוֹמֵר ׃ וְשִׁמַּרְתִּי אוֹמֵר ״ וְלֹמֶה
אַנְכִּית יָן יֹאמַר ״ מַטֶּה לוֹ פָּנִים אֶל פָּנִים ״ וְיִקַּן לוֹ עֹוֶר פָּנִים
וְהוּא כָּאֱלֹהִים ״
גַּם וְהִשְׁלַכְתִּי לְיֹאוֹר ״ מִפְּנֵי מוֹרְדֵי אוֹר ״ וּדְבָרְךָ הָיָה לִי לְאוֹר וְלֹמֶה
אַכִּית יָן יֹאמַר ״ גָּדַע חֹס בְּעֹשֶׁר מַטֹּת ״ וְנֹאַל עֵינֵיהָ בְּרֹטֶת
וְהוּא כָּאֱלֹהִים ״
דְּרוּת אֵת מִסְפְּרֵיךְ ׃ עַל יְדֵי הֵיאוֹר לְחַדְּדֵיךְ ׃ יְמֵי לְהַאֲרִיךְ ׃ וְלֹמֶה

אני ית" פן יאמר דין כשהלת אל סגלה" והוציאם בגילה
והט כאהים "

ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ
יהודה עד הים האחרון "

ית כל נפתלי ית ארבא דמפרים ומנשה ית כל ארעא
דיהודה עד ימא מערבא "

ואת כל נפתלי גזרן עגילת פשרון בין המכתש הלשר והרון "
הואילה עשר פרסין עד הים האחרון ויקום עלה
אל הר הקברים משה יכי
שמה ביטה "

אזכרה פיוט סדרי מארמה וסופם לישועה וריבה
כי נשבעתי בעפרך לא תשלוט רמיה ולא כמות
כל האדם תכבוד ואיך אכחד "
נוראים ושרפים יעמדו מפה מפה ויעשו שירותך ואני אצחיר
בתוך שחיתך כי נשבעתי ולא ירע איש את קבורתך "
ולא כמותה כל האדם "
הן אנכי אשתגך ארבעה מלים ותרשישים בחסדך יהיו
גומלים " כי נשבעתי ואניחך אש של שלשת העדולים "
ולא כמותה כל האדם ממות
שיחך יהיה נעים כי פרחים על כל פרכה כי נשבעתי חשמלים
ואופנים יעמדו אחר עזיין למרכבה " ולא כמות
שמרים ומשרתים לפניך יעמדו עשו חסד לנביא כי
ודבר ולא כמות
שי שערין עזר ישמח הבא " ויצאו לקראתך איתן ובא
מבוא יחד ואמרו כי נשבעתי למיך יפתחו שערי גן עדן "

וְיֹאמְרוּ זֶה הִשְׁיעַר לְיֵ עֲדִיקִים יְנוּאוּ בוֹ וְלֹא כְמוֹת׃
מִלְאָכִי מֵעַל אֲשֶׁר בֵּיכֵיהֶם אֲשֶׁר בֵּינֵיהֶם שָׁלוֹם יֵצְאוּ לְקִרְאָתָן—
נִדְכְּרִי שָׁלוֹם כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נֹאמַם לְפָנֶיךָ יָבֹא שָׁלוֹם׃
וְלֹא כְמוֹת׃
שְׁרָפִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי כֹחוֹ יֹאמְרוּ לְיֵ לְיֵ נוּאוּ וְכִיפָּה כֹּחוֹ׃
כִּי נִשְׁבַּעְתִּי עוֹנִים לְפָנֶיךָ יָנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם הוֹלֵךְ נְכֹחוֹ״
וְלֹא כְמוֹת״
פֶּה אֶחָד יְפַצִּיחוּ עַם עוֹלָם הַזְכִּירוּ לְכַרְכָה מְנַחֵל הֵת עִרֵי הָעוֹלָם״
כִּי נִשְׁבַּעְתִּי עוֹרְחִים וְאוֹמְרִים נִטְמָתוֹ לְחֵי עוֹלָם׃
וְלֹא כְמוֹת׃
קְרוֹשֵׁי בְּעֵלָה זְרֵי מַשָּׁח יֹאמְרוּ בְּתִי יְבוֹא נְרֹאשׁ עַם לְתִשְׁגֹּעַת עֵתָן
הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּכוֹתוֹ ״ כִּי נִשְׁבַּעְתִּי רוֹנְשִׁים וְאוֹמְרִים
יְהִי שָׁלוֹם בְּכוֹנְחוֹתָן וְלֹא כְמוֹת״
שְׁמִירָה תִּהְיֶה אֶעֱלֶךָ הֵת עֵץ הַחַיִּים וְאַתָּה תִּבְא נְרֹאשׁ חֲבוּרֵיהֶן—
מְכֻנִּין מוֹצָא נַיִם חַיִּים כִּי נִשְׁבַּעְתִּי הִשְׁמִיעַ מִבֵּי יְשִׁי בְּנִירוֹ חַיִּים
וְלֹא כְמוֹת׃

וְאֵת הַנֶּגֶב וְאֵת הַכִּכָּר בִּקְעַת יְרִחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד צֹעַר׃ ג
נֵיֵת הַרִמּוֹן רֵיֵת מִשְׁרֵי בְּקַבַּת יְרִחוֹ הַמְּתֹק וְהַלְּיוֹת ט
כִּבֵי כְּמַעֲבֵר״

וְאֵת הַנֶּגֶב וְאֵת הַכִּכָּר הַמִּן עִמּוֹן וְיוֹאָב בִּמְסִיעַ׃ שְׁאוֹלָם בְּשַׁדְרֵךְ—
לְעֵרְעֵר׃ וְהִרְאָה לוֹ עֲדִיקִים לְחֵצֵר ״ מְעִיר הַמְּתֹרְיִם עֵר צוֹעַר
וְקָם כִּבְתֵּי לְחֵצֵי הַמְּתֹרְיִם׃

לֹא אֲכוֹת לֹא אֲכוֹת וְעַל כָּה אֲכוֹת אֲשֶׁר אֵין בֵּיִם בְּנֵרִי׃ ב
לְסוֹכְכִי וְלַחֲצִירִי נְחוֹ וְאֵצֵר בְּלוֹאת אֵל הַמְּצֵרִי״
כִּשַּׁרְתִּי אֶת נַאוְצִיו וְדַעְתִּי כִּי אֵין עֲדִיקִים יְנוּאוּ לְיֵ וְחֵשִׁים אֹתוֹ
בְּעֹנֶם חֵיוֹם בֵּין כִּבְתֵּי לְמַעַן לְמַעַן יְלַמְּדוּ לְהַכְאִיב יִנְעֹרוּ׃

ואיך נחטא יטופח "

זאת לא זאת אם אין זאת לפה זאת " משה עלה ומות כי גזרד
היא שתמות "

לא אמות לא אמות ושלם מה אמות " אם גמלתי בעולמה נפנד
ברפרי פה ברפרי פה אל פה למי שם פה " אם עון הוא ר
מחהו ואל נא תזכרהו " וחשיכו איוס פעצם היום ויברין
הוא אמרו ואם בפנה פכרי להורות יתמדו ואיך ניט יאמדו
ממה לו ממה

לא אמות לא אמות ושלם מה אמות " אם חמלות אשר בטוף עשיתי "
או הרמון אשר ביעל עשתי אם היה בם צדיק מדמו נקיתי
אם אספסופימו קבלתי זכור יי מי באמרם ואל תלפדני
בעבירם " וחשיכו איוס פעצם היום וקוצים קצוצים כפלג
גמוצים כפפח לחוצים כמפרה לחצים ר

ממה לו ממה

ואמר יי אליו זאת הארץ אשר נשפעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך
ושמה לא תעבור "

ויאמר יי לו הא מרשעי רחיימית למבריהם לישמעאל ולישחק
למימר לכרך ומשכתה ממדינך ומבינך ויהמון לך מבמפר ׃
ושמר יי אליו זאת נחלת צבי צדיק וגבור ׃ נשבעתי חק ולא יעבור
חלילה אלתי מעבור ושמה לא העבור " וקוס עלה "

מלמה בשמה

ישח עיר נאמן לפה אנכי מת כי אמון שביתי כי כחר סיעלתי
כי גאזה חקקתי " ואיך תאמר ליעלה ומות בהר "
שח עיר נאמן לפה אנכי מת כי הנך דרשתי כי העם הזעאתי ׃
כי וארבעים יום עמתי ואיך תאמר ליעלה ומות בהר ר

שׁוּב עִיר נָאמָן לְמַה אַבִּי מֵת · כִּי זְכַרְתִּיךָ כִּי חַיִּים שַׁתִּיתִי ׀
כִּי טְהוֹרָה חֲזַקְתִּנִי · וּמֵיךְ הַמְּשׁוֹרֵר לִי ·
שׁוּב עִיר נָאמָן לְמַה אַבִּי מֵת · כִּי יְקָרָה יְרִישָׁתִי · כִּי כְבוּדָה כַּתַּלְתִּי ׀
כִּי לְחוּת חֲצַבְתִּנִי · וּמֵיךְ הַמְּשׁוֹרֵר לִי ··
שׁוּב עִיר נָאמָן לְמַה אַבִּי מֵת · כִּי מְרוֹם עָלִיתִי · כִּי נָאמָן נִחְרָאתִי ·
כִּי סוֹדְךָ לִמַּדְתִּנִי · וּמֵיךְ הַמְּשׁוֹרֵר לִי ·
שׁוּב עִיר נָאמָן לְמַה אַבִּי מֵת · כִּי עֵרֶב שִׂבַּעְתִּי · כִּי אָה אֶל פֶּה דִּבַּרְתִּי
כִּי צֹאנְךָ רָעִיתִי · וּמֵיךְ הַמְּשׁוֹרֵר לִי ··
שׁוּב עִיר נָאמָן לְמַה אַבִּי מֵת · כִּי קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי · כִּי רְצוֹנְךָ עָשִׂיתִי
כִּי שְׁכִינָתְךָ תָּרִיתִי · וּמֵיךְ הַמְּשׁוֹרֵר לִי ·
שְׁנוּ בִיהוּדָה וּבִירוּשָׁלָיִם ·

אִישׁ אֲשֶׁר הוּקַן לוֹ אוֹרֵחַ · אִישׁ פּוֹרֵשׁ אֶל נוֹרָא ·
אִישׁ שֵׁשׁ לְעַרְפִּלִּי נוֹרָא · יֹאמַר לוֹ עֲלֵה וּמְהֵר נַפְשִׁי
עֵינַיִם עֲעָקָה גְּרוֹלָה וּמְרִירָה · יוֹכִיחַ אָבִי ·
אִישׁ בֵּית עָנִי נְחוֹרָא · אִישׁ וְחִשַּׁיךְ אַף וְעֶבְרָה
אִישׁ וְתֵר מַעַם עִבְרִיָּה · יֹאמַר לִי ·
אִישׁ זְמָה עֲרוּת קְחוֹרָה · אִישׁ חֹבֵשׁ מֵי מְרִירָה ··
אִישׁ טוֹב מְאֹד נִקְרָא · יֹאמַר לִי ··
אִישׁ יָקָר יִקְרָה · אִישׁ פַּעַם וְחִקֵּי תּוֹרָה
אִישׁ לְכוֹד לְשֵׁם סוֹרָא · יֹאמַר לִי ·
אִישׁ מֶלֶךְ בִּישׁוּרוֹן נִקְרָא · אִישׁ נִיחַ אוֹם שְׁחוֹרָה
אִישׁ שֵׁשׁ גְּרִיאָה יְבִירָא · יֹאמַר לִי ·
אִישׁ עֵלָה לְדוֹם מְנֻאבְרָה · אִישׁ פֶּן וְחִשַּׁיךְ עִבְרָה
אִישׁ עֵרֶךְ עִם נִבְרָא · יֹאמַר לִי ·
אִישׁ קְרָא לְיוֹם שְׁיָרָה · אִישׁ רְאֵה וְיִרְא · אִישׁ שְׁכִינָה שְׁרֵה
אִישׁ תְּנָה נִשְׁנָה תּוֹרָה · יֹאמַר לִי ··

אורח זו אלך " נגד עלי המלך
הנני איש כוכיל ואולך קחלי היה לשלום "
הואת לא נדעסה נעשה כי כל אשר יחפון יעשה
האין מי יאמר לו מה תעשה לעביר לך לשלום
ואיינפרן
הנני בלא טובה איריך סחלי היה לשלום
וזך זו הכין לפל והמושל בפל "
ר' ולהשיבו מי ימל " נעביר לך לשלום
ואם לי אחרין ואין לי ראשון ואחרון
אאסף פנאסף אחי אחרין סחלי היה לשלום
ונתיכם הוא ישמון ונדול שם הוא "
מי יחיה ולא יראה להעביר לך לשלום
זה לי הוא אמי עזה וכוות בחר
ונעשי לסאני וירמי סחלי היה לשלום "
חוק לבני אדם מיתה לחסידיו יהי והמותה "
ויעונתך לעם והכעת להעביר לך לשלום
כבד עלי רעה כי המות לי מהנה "
כיה אעשה ולא אדעה סחלי היה לשלום
לא יחר לך ולא יצר לך "
פטור בגן עדן מיכן לך רעביר לך לשלום
מה משיטוחי נפשי נפלה עטרת ראשי
ויעדי אשישי סחלי היה לשלום "
משה בדרור החיים נעשך כפא כבוד ינעשך
חן וישועה נפשך רעביר לך לשלום
ואמת שם משה עבד ה' נאמן מואב על פי ה' ~ כשפסח

וּמִית הַפְּגוֹן מֹשֶׁה עַבְדֵהּ דַּייָ מִן מֵימְרֵהּ דַּייָ כְּמָא דְּמַלֵּיל עַל יְמִימְרֵהּ דַּייָ׃
וַיִּכְתֹּב שָׁם מֹשֶׁה עֲבֵד יְיָ שִׁירָא הָדָא וְצַלֵּי קֳדָמוֹהִי שִׁירְתָּא דְּדָא׃
אֵיתֵי יְיָ אֵיתֵי מֵימְרִי בְּגַוָּךְ יְיָ אֵיתֵי שְׁכִינְתִּי בְּגַוָּךְ יְיָ׃

אזלת

אֲזִלַת בְּכָל מַדְבְּרָתָא בִּישְׁעוּתָא דְּאִתְפְּטַר מֹשֶׁה נְבִיָּא׃
פְּבָא יְתִיב נִילוֹס טַהֲרָא גַּגְיָא׃
דְּרַבִּיתִי יְתִיב מִן שְׁלִישְׁתָּא׃
גַּבֵּן וּבְכֹן כָּל שִׁבְטַיָּא דְּיִשְׂרָאֵל כְּעוּתָא בְּמַדְבְּרָא דְּלֵית לְחוֹן רַעְיָא׃
דְּכֵיוָן שֶׁבָּכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרִין כֵּיוָן יְהֵיב לָנָא גְּבָרָא כְּוָתֵיהּ דְּמֹשֶׁה׃
הָא טוֹרָא דְּהַבּוֹר וְכַרְמֶל שְׁפַלְכָן מִבְּיָא׃ וְסִינַי מִסְפַּר כֵּין מַרְיוֹחָן׃
וַוי עֲלַי אֲמַרַת אוֹרִיתָא רֵעְיָא טָבָא דְּאִשְׁתְּרִיךְ טָבָא׃
זַע וְאִתְכַּהֵל יְהוֹשֻׁעַ בַּר נוּן פִּיזְנָק וְכִיתְגַּמֵּל מֵהֲדֵי אֲמַיָּה׃
חֲבַל עֲלַי אֲמַרַת אוֹרִיתָא דְּכֹשֶׁה יְהַב לִי חַיִּין לְיַלְּדָה׃

ויקבר

וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בַּגַּי בְּאַרְעָא דְּמוֹאָב כְּגַל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא יָדַע אִישׁ
אֶת קְבוּרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
וְקָבַר יְיָ בְּחֵילָהּ בְּמֵימְרֵהּ דְּמוֹאָב לְקֵבֶל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא
יְדַע אֲנָשָׁא יָת קְבוּרְתֵּיהּ עַד יוֹמָא הָדֵין׃
וַיִּקְבֹּר אוֹתוֹ בַּגַּיְא בְּאֶרֶץ מוֹאָב נִצְחִית כָּל יְחֵזֶה עַל דְּבַר פְּעוֹר בַּמְּחוֹזֵד
לְמֵעוֹל מֵעַל בַּאלֵי זֶה לְשִׁטֵּה מֵעַל בַּאלֵי זֶה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

אדריעוס

מַלְכָא כַּיְסַר הוּא אַקְסַרְ מַלְכֵי דְּיִשְׂרָאֵל
לְמִישְׁכָּא בַּר מַטָּא אַקְבִּירָא דְּדָוִד
אַזַל כוּלָא חֲזֵיהּ רְאָפֵי סוּמְקָא וְשַׂעֲרֵיהּ כִּתְשַׁרְכָא כִּדְחִין גַּוֵּי
עֵישְׁרֵיהּ וְדַמֵּי פָּרִישׁ הָכָא וְהָכָא פָּתַח וְאָמַר אֲנָה לְדִין מַלְכָּא
לְאַרְכָא דִּיבְחַיֵּיהּ וְכַמּוֹתֵיהּ שַׁלְטַן חָתָם וְהָכָא אַזַל לְקִבְרֵיהּ

ויהושע למטרח אשכחיה דהוא קאני פתמנת סרח אתר טורין
אתר טיירין שבחיה דהוה זמן דין הוא אפשר ופוס מהימן ז
המפלג חולקין טבין ולית שקל דרדרין וכובין תוב פריש
לארעא דכנאני היכא דדמיך רבא דנביאי אוקי חפרין ~
גריש טוריא והוו חזיין להתא קברא הדר אוקמינן לתתא והוו
חזיין לריש טוריא הדר פלגנון לתרתין לגיונין ודין לדין סבירין
דמתנן לקיימי קרא דכתיב ולא ידע איש את קבורתו
עד היום הזה

ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא
נס לחה

ומשה בר מאה ועשרין שנין בד מית לא כהת עיניה ולא
שנא ניי יקריה ואסותהי

ומשה בן מאה ועשרים שנה כעיר ועד זקן במשלחו כי שלח
במשלחו נאמן עיר ומשיב לשולחו נאמן עיר וכשיב כ
לשולחו לא כהתה עינו ולא נס לחה
" לשון משה "

אזלת יוכבד מפיסת למצרים מצרים מצרים וילמא
חמית לי למשה בחייך יוכבד לא חמיתי יתיה
כן יומא ויקטל בי פל בוכריא ~
אזלת יוכבד מפיסת לילוס " נילוס נילוס וילמא חמית לי ~
למשה בחייך יוכבד לא חמיתי יתיה כן יומא דעבד בי
מיי לדמא
אזלת יוכבד מפיסת לימא ימא ימא וילמא חמית לי למשה
בחייך יוכבד לא חמיתי יתיה כן יומא דאעבר בי תרין
עשר שבטין
אזלת יוכבד מפיסת למדברא מדברא מדברא וילמא חמית לי

למשה " בחייך יוכבד לא חמית יתיה . מן יומא דאתחתי
לישראל מצא "
אזלת יוכבד מעמית לסיני . סיני סיני דלמא חמית לי למשה "
בחייך יוכבד לא חמיתי יתיה . מן יומא דאתחת עלי תרין
לוחי קיימא "
אזלת יוכבד מעמית לכיפא " כיפא כיפא דלמא חמית לי למשה
בחייך יוכבד לא חמיתי יתיה . מן יומא דשריתא עלי תרין
שרביטין "

ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום
ויתמו ימי בכי אבל משה "
ובכו בני ישראל ית משה בשושביניה דמואב תלתין יומין
ושלימו יומי בכיתא דאבלי דמשה "

ויבמו בני ישראל את משה " ספדו וקשדו מספד למשה . אבל בני
ועצום למשה . ערכו אזו ואחות אזי הנעשה . ערכו "
ימי בכי אבל משה "

ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו
עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה
י את משה "
ויהושע בר נון מהמלי רוחי חכמתא ארי סמך משה ית
ידוהי עלוהי וקבילו מיניה בני ישראל ועבדו כמא דפקד ין :
ית משה "

ויהושע בן נון פתח ואמר אזי לי אדוני משה אזיה הכעלם ים משה
יאן הנהיג כמיס ממושה . צאן " כאשר צוה ין את משה "
ית חוה ירחן בי נון .

ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ין פנים אל
פנים "

וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה יְהוָה לְבֹ֣ ׳ מִפֶּן מְנֻקָּדִין "
וְלֹא נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה קָרוּשׁ וְנֶאֱמָן מִכָּל הַנְּבִיאִים " נֶאֱדָר
וּמְיֻשָּׁר וְגִבּוֹר אַב לְכָל הַנְּבִיאִים " רַבִּי לִיהוֹשֻׁעַ בְּכָל פָּנִים " רַבִּי " אֲשֶׁר
יְדָעוֹ יְ֝ פָּנִים אֶל פָּנִים "

לְכָל הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְ֝ לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ כִּ
מִצְרַיִם לְפַרְעֹה וּלְכָל עֲבָדָיו וּלְכָל אַרְצוֹ "
וּלְכֹל הַמּוֹרָא וְהַמּוֹרָאִים יִשְׂרָאֵל יְ֝ לְמַעֲשֵׂה אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל "

כָּל הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים שֶׁעָשָׂה וְגָדַר פְּרִיצוֹ " בִּיהוּדָה וּבְאַפְרַיִם
לְאַמִּרְיָנוֹ " תְּנָה לְגִדּוּרוֹת מְעָרָיו " תְּנָה " לְכָל עֲבָדָיו וּלְכָל
אַרְצוֹ "

וְכָל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכָל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל
אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל׃ פ פסוק

וְכָל יָדוֹ הַחֲזָקָה וְכָל הַמַּעֲשֶׂה הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל ׃
וּלְכֹ֣ ׳ יְשֻׁעָתִי יְ֝ וּמְגוֹרִי עֹתָּן "
מִי לְהַטְלִיס לְשָׁלֵם וְנוֹכֵחַ לְהַתְגִּיל וּלְהַטְלִיס לְשָׁלֵם " וּמְגוֹרִי
עֹתָּן יְלִיד וְכֵיב " וּמְגוֹרִי וְכוּ׳

רֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ ׃ הָאָרֶץ
הָיְתָה תֹהוּ וְכוּ׳ "

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד יְ֝ וַיֹּאמֶר יְ֝ אֶל יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן
מְשָׁרֵת מֹשֶׁה לֵאמֹר " מֹשֶׁה עַבְדִּי מֵת וְעַתָּה קוּם
עֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אַתָּה וְכָל הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי

נותן לחם לבני ישראל: כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם
יהיו כאשר דברתי אל משה: מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר
הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהי
גבולכם: לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה
אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך: חזק ואמץ כי אתה תנחיל את
העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם: רק חזק
ואמץ מאד לשמר ולעשות ככל אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו
ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך: לא ימוש ספר התורה
הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו
כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל: הלא צויתיך חזק ואמץ אל
תערץ ואל תחת כי עמך יי אלהיך בכל אשר תלך

ויצו יהושע את שטרי העם לאמר: עברו בקרב
המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים
אתם עוברים את הירדן הזה לבא לרשת את הארץ אשר יי אלהים
נותן לכם לרשתה: ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר
יהושע לאמר: זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יי
לאמר יי אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: נשיכם
טפכם ומקנכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה מעבר הירדן
ואתם תעברו חמושים לפני אחיכם כל גבורי חיל ועזרתם אותם:
עד אשר יניח יי לאחיכם כמכם וירשו גם הם את הארץ אשר יי
נותן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם
משה עבד יי מעבר הירדן מזרחה השמשה: ויענו את יהושע לאמר
כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך: ככל אשר
שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהי יי אלהיך עמך כאשר
היה עם משה: כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע אל כל
דבריך אשר תצונו יומת רק חזק ואמץ

מהלנו ופ

דבר

קהלת בן דוד מלך בירושלם׃ הבל
הבלים אמר קהלת הבל הבלים
הכל הבל׃ מה יתרון לאדם בכל
עמלו שיעמל תחת השמש׃ דור
הלך ודור בא והארץ לעולם עומדת׃ וזרח השמש ו
ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא שם׃ הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב
סבב הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח׃ כל הנחלים הולכים אל
הים והים איננו מלא אל מקום שהנחלים הולכים שם הם שבים
לשוב׃ כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות
ולא תמלא אזן משמוע׃ מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא
שיעשה ואין כל חדש תחת השמש׃ יש דבר שיאמר ראה זה חדש
הוא כבר היה לעולמים אשר היה מאתנו׃ אין זכרון לראשונים
גם לאחרונים שיהיו לא יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרונה׃ ז
אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלם׃ ו
ואתן את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים
הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו׃ ראיתי את כל המעשים

ויש מדרש: אין לישראל מכון שמזיין מעמיד על הזיין
לעמיד על זיין אלא שכן מצאה עליה ביד כורש שנאמר
ויקרא בשמו ויעבר לפניו ויפתח דלתים ושערים לא יסגרו׃ ז
ואומה אין לה מכון שמזיין מעמיד על הזיין ומצאה
ומה ראה כורש שנתן עיניו בה אלא שראה בה
שהיא מכונה לכך שנאמר ויקרא בשמו׃ ז
ויש מדרש: אין לישראל מכון שמזיין מעמיד על הזיין
לעמיד על זיין אלא שכן מצאה עליה ביד כורש שנאמר
ויקרא בשמו ויעבר לפניו ויפתח דלתים ושערים לא יסגרו׃ ז

שבעשו תחת השמש ומנה זכל הבל ורעות רוח: פעמת לא יוכל
לתקון והסרון לא יוכל להמנות: דברתי אני עם לבי לאמר הנ
הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני בירושלם
ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת
הוללות ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח: כי בריב חכמה
רב כעס ויוסיף דעת יוסיף כאוב: אמרתי אני בלבי לכה נא אנ
בשמחה וראה בטוב והנה גם הוא הבל: לשחוק אמרתי מהולל
ולשמחה מה זה עשה: תרתי בלבי למשוך בין בשרי ולבי
נוהג בחכמה ולאחוז בסכלות עד אשר אראה אי זה טוב לבנ
האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם: הגדלתי מע
עשיתי לי בתים נטעתי לי כרמים: עשיתי לי גנות ופרדסים
להם עץ כל פרי: עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער מ
עצים שלחי: עבדים ושפחות וקנית היה לי גם מקנה בקר
וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם: גם כסף לי גם זה
וסגלת מלכים ומדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגת
בני האדם שדה ושדות: וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני ב
בירושלם אף חכמתי עמדה לי: וכל אשר שאלו עיני לא אצלת
מהם לא מנעתי את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי
והוא חלקי מכל עמלי: ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי
ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון
תחת השמש: ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי
האדם שיבוא אחרי המלך את אשר כבר עשוהו: וראיתי שיש
יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך: החכם עי
בראשו והסכל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה
את כלם: ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני יקרני ול
בחכמתי אז יותר ואמרתי בלבי שגם זה הבל: כי אין זכרון

נמצל לעולם נשכבי חיכים הבאים הכל נשפח ואיך ימות
עם הכסיל: ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה
שנעשה תחת השמש כי הכל הבל ורעות רוח: ושנאתי אני את
כל עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי:
ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי
תחת השמש גם זה הבל: וסבותי אני ליאש את לבי על כל העמל
שעמלתי תחת השמש: כי יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת
ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתננו חלקו גם זה הבל ורעה רבה:
כי מה היה לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת
השמש: כי כל ימיו מכאובים וכעס עניינו גם בלילה לא שכב
לבו גם זה הבל הוא: אין טוב באדם שיאכל ושתה והראה את
נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי מיד האלהים הוא: כי מי
יאכל ומי יחוש חוץ ממני: כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת
ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים
גם זה הבל ורעות רוח:

לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים: עת ללדת ועת למות
עת לטעת ועת לעקור נטוע: עת להרוג ועת לרפא עת
לפרוץ ועת לבנות: עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת
לרקוד: עת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק
מלחבק: עת לבקש ועת לאבד עת לשמור
עת להשליך: עת לקריע ועת לתפור עת לחשות ועת
לדבר: עת לאהוב ועת לשנוא עת מלחמה ועת שלום:

מה יתרון העושה באשר הוא עמל:
ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו: את הכל
עשה יפה בעתו גם את העולם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא
האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף:

יָדַעְתִּי כִּי אֵין טוֹב בָּם כִּי אִם לִשְׂמוֹחַ וְלַעֲשׂוֹת טוֹב בְּחַיָּיו: וְגַם כָּל־
הָאָדָם שֶׁיֹּאכַל וְשָׁתָה וְרָאָה טוֹב בְּכָל עֲמָלוֹ מַתַּת אֱלֹהִים הִיא: יָדַעְתִּי
כִּי כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף וּמִמֶּנּוּ
לִגְרוֹעַ וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו: מַה שֶּׁהָיָה כְּבָר הוּא וַאֲשֶׁר
לִהְיוֹת כְּבָר הָיָה וְהָאֱלֹהִים יְבַקֵּשׁ אֶת נִרְדָּף: וְעוֹד רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ מְקוֹם
הַמִּשְׁפָּט שָׁמָּה הָרִשְׁעָ וּמְקוֹם הַצֶּדֶק שָׁמָּה הָרִשְׁעָ: אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי
אֶת הַצַּדִּיק וְאֶת הָרָשָׁע יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים כִּי עֵת לְכָל חֵפֶץ וְעַל כָּל־
הַמַּעֲשֶׂה שָׁם: אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי עַל דִּבְרַת בְּנֵי הָאָדָם לְבָרָם הָאֱלֹהִים
וְלִרְאוֹת שֶׁהֵם בְּהֵמָה הֵמָּה לָהֶם: כִּי מִקְרֶה בְּנֵי הָאָדָם וּמִקְרֶה הַבְּהֵמָה
וּמִקְרֶה אֶחָד לָהֶם כְּמוֹת זֶה כֵּן מוֹת זֶה וְרוּחַ אֶחָד לַכֹּל וּמוֹתַר הָאָדָם
מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל: הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל מָקוֹם אֶחָד הַכֹּל הָיָה
מִן הֶעָפָר וְהַכֹּל שָׁב אֶל הֶעָפָר: מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעוֹלָה הִוא
לְמָעְלָה וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הַיֹּרֶדֶת הִיא לְמַטָּה לָאָרֶץ: וְרָאִיתִי כִּי אֵין
טוֹב מֵאֲשֶׁר יִשְׂמַח הָאָדָם בְּמַעֲשָׂיו כִּי הוּא חֶלְקוֹ כִּי מִי יְבִיאֶנּוּ
לִרְאוֹת בְּמָה שֶׁיִּהְיֶה אַחֲרָיו: וְשַׁבְתִּי אֲנִי וְאֶרְאֶה אֶת כָּל הָעֲשֻׁקִים וְאֵין
מְנַחֵם וּמִיַּד עוֹשְׁקֵיהֶם כֹּחַ וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם:

אשר מעשים תחת השמש והנה
רמעת העשוקים

וְשִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת הַמֵּתִים שֶׁכְּבָר מֵתוּ מִן הַחַיִּים אֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עֽוֹדֶנּוּ:
וְטוֹב מִשְּׁנֵיהֶם אֶת אֲשֶׁר עֲדֶן לֹא הָיָה אֲשֶׁר לֹא רָאָה אֶת הַמַּעֲשֶׂה
הָרָע אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: וְרָאִיתִי אֲנִי אֶת כָּל עָמָל וְאֶת כָּל כִּשְׁרוֹן
הַמַּעֲשֶׂה כִּי הִיא קִנְאַת אִישׁ מֵרֵעֵהוּ גַּם זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ:
הַכְּסִיל חֹבֵק אֶת יָדָיו וְאוֹכֵל אֶת בְּשָׂרוֹ: טוֹב מְלֹא כַף נָחַת מִמְּלֹא
חָפְנַיִם עָמָל וּרְעוּת רוּחַ: וְשַׁבְתִּי אֲנִי וְאֶרְאֶה הֶבֶל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:
יֵשׁ אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי גַּם בֵּן וְאָח אֵין לוֹ וְאֵין קֵץ לְכָל עֲמָלוֹ גַּם עֵינוֹ
לֹא תִשְׂבַּע עֹשֶׁר וְלִמִי אֲנִי עָמֵל וּמְחַסֵּר אֶת נַפְשִׁי מִטּוֹבָה גַּם זֶה
הֶבֶל וְעִנְיַן רָע הִוא: טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֶשׁ לָהֶם שָׂכָר
טוֹב בַּעֲמָלָם: כִּי אִם יִפֹּלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וַאֲלֵי הָאֶחָד

שלו ואין שני להקימו גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך
יחם ואם יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשולש לא
במהרה ינתק׃ טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן
וסכל אשר לא ידע להזהר עוד׃ כי ממבית הסורים יצא למלוך כי גם
במלכותו נולד רש׃ ראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם
הילד השני אשר יעמוד תחתיו׃ אין קץ לכל העם אשר היה לפניהם
גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעיון רוח׃ לכל

שמור רגלך כאשר תלך אל בית האלהים
והקרב לשמוע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות רע׃ אל
תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים
בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים׃ כי בא החלום
ברב ענין וקול כסיל ברב דברים׃ כאשר תדור נדר לאלהים
אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדור שלם׃ טוב
אשר לא תדור משתדור ולא תשלם׃ אל תתן את פיך לחטיא את בשרך
ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך
וחבל את מעשה ידיך׃ כי ברב חלומות והבלים ודברים הרבה כי את
האלהים ירא׃ אם עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל
תתמה על החפץ כי גבוה שומר גבוהים עליהם׃ ויתרון
ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד׃ אוהב כסף לא ישבע כסף ומי
אוהב בהמון לא תבואה גם זה הבל׃ ברבות הטובה רבו אכליה ומה
שדרון לבעליה כי אם ראות עיניו׃ מתוקה שנת העובד אם מעט ואם
הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון׃ יש רעה חולה
ראיתי תחת השמש עושר שמור לבעליו לרעתו׃ ואבד העשר ההוא
בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה׃ כאשר יצא מבטן אמו ערום
שב ללכת כשבא וכאלמה לא ישא בעמלו שוליך בידו׃ וגם זה
רעה חולה פלעפת שבא כן ילך ומה יתרון לו שיעמול לרוח׃

גם בל־ימיו בחשך וכעס הרבה וחלי וקצף׃ הנה אשר־ראיתי אני
טוב אשר־יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל־עמלו שיעמול
תחת השמש כמספר ימי חייו אשר־נתן לו האלהים כי־הוא חלקו׃ גם
האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו
ולשאת את־חלקו ולשמוח בעמלו זה מתת אלהים היא׃ כי לא הרבה
יזכור את־ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו׃ יש רעה ראיתי
השמש ורבה היא על־האדם׃ איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכס
וכבוד ואינו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישלטנו האלהים
לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא׃
יולד איש מאה ושנים רבות יחיה וירבו שני חייו ונפשו לא
תשבע מן־הטובה וגם קבורה לא היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל׃
כי־בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה׃ גם שמש לא־ראה ולא
ידע נחת לזה מזה׃ ואלו חיה אלף שנים פעמים ושובה לא ראה
הלא אל־מקום אחד הכל הולך׃ כל־עמל האדם לפיהו וגם הנפש
לא תמלא׃ כי־מה־יותר לחכם מן־הכסיל מה לעני יודע להלך נגד
טוב מראה עינים מהלך נפש גם־זה הבל ורעות רוח׃ מה־שהיה כבר
נקרא שמו ונודע אשר־הוא אדם ולא־יכל לדין את־שהתקיף ממנו׃
כי־יש־דברים הרבה מרבים הבל מה־יותר לאדם׃ כי־מי־יודע מה־טוב
לאדם בחיים מספר ימי חיי הבלו ויעשם כצל אשר־מי־יגיד לאדם
מה־יהיה אחריו תחת השמש׃

ח׳

טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הנלדו׃ טוב ללכת אל־בית
אבל מללכת אל־בית משתה באשר הוא סוף כל־האדם והחי יתן אל
לבו׃ טוב כעס משחוק כי ברוע פנים ייטב לב׃ לב חכמים בבית־אבל
ולב כסילים בבית שמחה׃ טוב לשמע גערת חכם מאיש שומע
כסילים׃ כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחוק הכסיל וגם־זה הבל׃

ויאמר יהודה חכם ויאשר את לב מפנה: טוב אחרית דבר מראשיתו
ארך רוח כפנה רוח: אל תבהל ברוחך לכעס כי כעס בחיק כסילים
אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה כי לא
תשאל מאלה על זה: טובה חכמה עם נחלה ויתר לרואי השמש:
כאשר החכמה צל והכסף צל וייתרון דעת החכמה תחיה בעליה: ראה
את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו: ביום טובה היה
בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעומת זה עשה האלהים על דבות
שלא ימצא האדם אחריו כלשונה: את הכל ראיתי בימי הבלי יש
צדיק אובד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו: אל תהי צדיק הרבה
ואל תתחכם יותר למה תשומם: אל תרשע הרבה ואל תהי סכל
למה תמות בלא עתך: טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח ידיך
כי את כלם יצא את כלם: החכמה תעוז לחכם מעשרה שלישים
אשר יהיו במקום: כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא:
גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע עבדך
מקללך: כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם אתה קללת אחרים:
כל זאת נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני: רחוק
מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו: סבותי אני ולבי לדעת ולתור
ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והשכלות הוללות: ומוצא
אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה אסורים
ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחטא ילכד בה: ראה זה מצאתי
אמרה קהלת אחת לאחת למצוא חשבון: אשר עוד בקשה נפשי
ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי:
רק את זה לבד מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה
בקשו חשבונות רבים: מי כהחכם ומי יודע פשר חכמת אדם תאיר
פני עזו ותאפיז פניו ישנא: אני פי שמור ועצת מלך ודבר שבועת
אלהים אל תבהל מפניו אל תתיצב בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה:

ומחללות כלכם בחייהם ואחריו אל המתים: מי אשר יכתר אל
ישב בשחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת: כי החיים
יודעים שימותו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח
זכרם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד
עולם בכל אשר נעשה תחת השמש לך אכול בשמחה
ושתה בלבב שוב יינך כי כבר רצה האלהים את מעשיך בכל עת
יהיו לבניך ושמן על ראשך אל יחסר: ראה חיים עם אשה אשר
אהבת כל ימי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבליך כי הוא
חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש: כל אשר תמצא ידך
לעשות בכחך עשה כי אין במעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול
אשר אתה הולך שמה: שבתי וראה תחת השמש כי לא לקלים מרוץ
ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבונים
עשר וגם לא ליודעים חן כי עת ופגע יקרה את כלם: כי גם לא ידע
אדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפורים האחזות בפח
כהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאום: גם זה
ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי: עיר קטנה ואנשים בה
מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אותה ובנה עליה מצודים גדולים: ונמצא
בה איש מסכן וחכם ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש
המסכן ההוא: ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה
ודבריו איננו נשמעים: דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל
בכסילים: טובה חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה: זבובי
מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה ומכבוד סכלות מעט: לב חכם
לימינו ולב כסיל לשמאלו: וגם בדרך בשהסכל הולך לבו חסר ואומר
לכל הוא: אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפא
יניח חטאים גדולים: יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה שיצא מלפני
השליט: נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו: ראיתי עבדים

יוצר לשבת בראשית

אחינו

וְהַשְׁמֵר וְהַקְשֵׁב לְשַׁעְתּוֹ · פִּי חֲשִׁיחַ פְּלָלָיו וְלֹא בֶּן אֲמוּנַת עִתּוֹ ׃
עַמּוֹ מְחַטְּאֵי קִטֵּן וְלֹא נִתְקָרְרָה דַּעְתּוֹ ׃

כְּעֵר עֲלֵי חֹדֶשׁ לְבֶן מְקָרְבִין הַמּוֹנוֹ · בְּכָל רֹאשֵׁי חֳדָשָׁם
וּלְתִקְבְּעֵנוּ · שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיי ״

לְמִי יִם מְהֻם פָּרְחֵי שׁוֹטְנָם · זְמַנִּים וְקָצִים חֲדָשִׁים גַּם
שָׁנִים · וְהִיוּ לְאוֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וְלִימִים וְשָׁנִים ·

מֵחָזוֹר חֲלֻכָּה אוֹתְתָיָה מוֹדִיעוֹת · בְּשֵׁשׁ חֹדֶשׁ אֲשׁוּנָתָ
וּלְתָיָה יְדִיעוֹת · בְּהוֹסִיפָךְ שְׁבִיעִית לְחֻמָּה מַגִּיעוֹת ·

עוֹתָרוֹת שִׁתִּים מֵשִׁשָּׁה הָרִאשׁוֹנָה · אֲשֶׁנְיָה וְשֵׁלִישִׁית
עֲנָאמִינָה · וְזַיִן וְעַיִן וְנוּן פְּשִׁטָּה מַכְרִיעוֹת לְכַלְּהָנָה ״

סָחִיִּים הַשְּׁרִיוֹן שִׁבְעָמָאוֹת מִינֵי טְהוֹרִים · וְכוֹשֵׁר עֲלָפִים
מִן חֵקֶר וְמִסְפָּרִים · יְעוּפוֹת שְׁקָצִים אַרְבַּע וְעֶשְׂרִים ·

עַן הֵיעָא אַרְמָה חַיָּה וּבְהֵמָה · וְשֶׁקֶץ וְרֶמֶשׂ וְשֶׁרֶץ
הָעֲזִימָה · וְרֵיחַ יְחוֹנְשִׁין · וְכֻלָּם צוֹרֶךְ הַפָּזָה ״

פִּיזּוּ וּמַרְכֵּי · לְמַזָּה שָׁנִים קְבוּעוֹת · שָׁאַל לָמָּה נִבְרְאוּ
שָׁמָּה וּטְמֵאוֹת וְצָרְעוֹת · וְשִׁיבְחוּ תַּעֲטִיךְ לָמוֹ יָם נְרִיחָה לְתִשְׁוּעוֹת ·

יְצוּי כָּל עֵינַיִם פָּנֶיךָ · וְשִׂכְלְלוּ בְּעֵשֶׂה אָדָם כְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ
וְהִנֵּה וְהִנֵּה וְעֵדֶר לֹא כָּלָה ·

קָלָה וְנִצְטָוָה וְשָׁמַע לְבַ הוֹגֶל · וְרַטּ בְּרִין סַנְהֶדְרִין פָּנָיו
שָׁמַע וְנִפְתַּל · לְקַיֵּם עָלָיו וְעָם עָקֵשׁ תִּתְפַּתָּל ·

רִשּׁוֹם אַזְכָּרוֹת פְּשָׁלוּ שִׁבְעִים וְאֶחָד בְּפָרָשָׁה מִבְּרֵאשִׁיתָ
עַד טֵעַי וּמֶשְׁטִיעַי וְעַד גֵּרִישָׁה · כְּנֶגֶד סַנְהֶדְרִין בַּעֲלֵי חָכְמָה נְדִישָׁה ·

שָׁמָם חֲטָאוּ וְתַחְשִׁיבוּ בַּתּוֹרָה · וְיָחֵשׁ עִמָּם כְּלָאמָתָן בַּשּׁוּרָה
וְלוֹם רַב וְתַלְמִיד הָרַב רָאוּי לְמוֹרֶא ·

תֵּן שְׁבִיעַי עֲלֵי יְעִיר פִּי נָתָן לְמַהוּמָה · וְעֵבֶר פְּגוֹשׁ לְחֵנֶן
וְשָׁה · וְחֵנֶן פְּנֵי מוֹחֵל וְשִׁבְעָךְ אַף וְחֵמָה ·

רשות לחתן בראשית

מרשות ... חת ומרוד תאמר והעורא ... ומרשות מעם
ומכשי יחדה ... ומרשות ראשי סנהדרין הש
והכחורה ... ומרשות ראשי ישיבות ואולמי תורה ... ומרשות זק
ישה ובריה ... ומרשות ... זקנים ומעדים יושבי שערה ...
אפתח פי בשיר וכזמרה ... להודות ולהלל ולזר בנחורה ... שחוד
ומיימני ליראתו השחורה ... והגישני לשמוד בשכחת תורה ...
הקשיבות לב ומיטס פעדיה ... ומעמקת חיים עושר והפאורה ...
השאירת עולמים בדרך השובה והישירה ... ותפארכת ימים ומס
גבירה ... לאוהביה לשוכריה בעד ואחורה ... לם שחיה לנצירך
פאהב ובכורה ... שכן יהי רעון כילשני הגבירה ... לחת חיים חן וחמ
ועשירה ... ואשעו לבים לגדולו מחלטוי תורה ... לודישו לחיים
להודו ולחקדי שחכודה ... לאשוך לחוחו לשפטו פשכם אורד
ליישרו לבללו לשוד לקוח ומטרה ... ולשלשו לשאול לקערו פם
יקרה ... לשבטו לשרתו לצדיקו בכתם נברא ... לדרכי לדיוכו לשמי
כל ערה ... לתשכו לתשקו לתשמו פרוח כשרה ... ולקשר זה יהי
כאטרת לראות בשנים ובני בנים עסקים בתורה ... ומקוייכי כיעוך
פלך אום שחורה ... ויזכת לאכלות בשלחות בית ועדירה טבעו

לך פאר תפארה
לעתיל יעמיה

סדר ברית מילה

בְּרוּכִים הַיּוֹשְׁבִים וְהָעוֹמְדִים

בְּרוּכִים הַבָּאִים

בָּאִי — אָמָּה אֶקְבְּנוּ עַל הַמִּילָה ׃

בָּאִי — אָמָּה אֶקְבְּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בִּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ

בָּאִי — אָמָּה שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה ׃

יְהִי עֹ

כְּלִיל — שֶׁכָּבַשׁ לְפָרִישׁ כֵּן יִבָּנֵס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים אָמֵן ׃

בָּאִי — אָמָּה שׁוֹרֵשׁ פְּרִי הַבֶּטֶן

בָּאִי — אָמָּה פּוֹרֵשׂ עֲנָנִי בַּשָּׁמַיִם ׃

בָּאִי — אָמָּה אֲשֶׁר קִדַּשׁ יְדִיד מִבֶּטֶן וְחֹק בִּבְשָׂרוֹ שָׂם

וְצִוָּנוּ חָתוֹם בָּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ עַל כֵּן בְּשִׂכַר זֹאת אֲחַי

חֶלְקִי צוּרִי צִוָּה לְהַעֲלוֹת יְדִידוּת שֶׁאֵרְנוּ מִשְּׁחַת לְטֹעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר

בִּבְשָׂרֵנוּ בָּאִי טֹרֶת הַבְּרִית ׃

אֲחֵינוּ — וְאֹתִי אֲכוֹתִיט קְנִים אֶת חִילֵד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ

בְּיִשְׂרָאֵל שְׁכוֹ ׃ פְּלֹנִי ׃ יִשְׁמַח וְאֵיש בְּיוֹצֵא חֲלָצָיו

וְאִשָּׁה נִפְרִי בִטְנָהּ כַּאֲמוּר יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמֶּךָ וְתָגֵל יוֹלַדְתֶּךָ וְנֹאמַר

וַיְכָל אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק בְּנוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אוֹתוֹ אֱלֹהִים ׃ וְנֹאמַר וַיַּעֲמִידֵהוּ

אָב לְחַק לְיִשְׂרָאֵל מִדַּת עוֹלָם ׃ הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ ׃ פֶּלֶג הַשָּׁטָן גָּדוֹל יִהְיֶה ׃ יְחִי הַיֶּלֶד לְאִבְיו וּלְאִמּוֹ
מָה לְשׁוֹבְעָה וְכָאָב לְשִׁמְנָה

שמח ג שנתנם לבריות כך יכנס להתורה ולמעשים
טובים ממון

תתן חית הילי ועדר עקה פשם יחמי ויז טזנין לשמות עשרה
עריית יילה זכר עמון טריך סריך עלו זכה

מזמור לסעודה חמה

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד ׃ יי אַל בְּאַפְּךָ
תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי ׃ חָנֵּנִי יי כִּי אֻמְלַל אָנִי
רְפָאֵנִי יי כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי ׃ וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יי עַד מָתָי ׃ שׁוּבָה
יי חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ ׃ כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי
לְךָ יוֹדֶה ׃ יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה
שָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה עִם כָּל צוֹרְרָי ׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי
שָׁמַע יי קוֹל בִּכְיִי ׃ שָׁמַע יי תְּחִנָּתִי יי תְּפִלָּתִי יִקָּח ׃ יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד
כָּל אֹיְבָי יָשׁוּבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע ׃

מהשון שמח שלמון יקוסם תרמון ישים יהוי הלן תהלתון

יִחְמָן חִנּוֹ יְבָרֵךְ אֶת הַיַּלְדָּה הַזֹּאת לְאִבְיו וּלְאִמּוֹ ׃ וְיִזָּכֵהוּ
לְחֻפָּה וְלִחְבָּמוֹ ׃ כִּי יוֹם הַשְּׁמִינִי הַלְאָה יִרְצֶה דַמּוֹ
וְיִהְיֶה אֱלֹהֵיו עִמּוֹ ׃

יִחְמָן הוּא יְבָרֵךְ הַנַּעֲרָה הַזֹּאת לְשִׁמְנָה ׃ וְיִהְיֶה לְפֹה וְיָדִיו ׃
אֲמוּנָה ׃ וְיִזְכֵּהוּ לִרְאוֹת פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה שָׁלוֹשׁ
פְּעָמִים בְּשָׁנָה

יִחְמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת בַּעֲלֵי בְּרִית מִילָה ׃ אֲשֶׁר שָׁשׂוּ לַעֲשׂוֹת
עֵרֶן בְּגִילָה ׃ יְבָרֵכֵם שׁוֹכֵן מְעוֹנָה ׃ הַמְרוֹמָם
עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה

הָרַחֲמָן

הָרַחֲמָן

הָרַחֲמָן

הָרַחֲמָן

הָרַחֲמָן

הָרַחֲמָן

הָרַחֲמָן

סדר פדיון הבן

שיהא שגלר לו בן ישיה נבור עתה. ישמעו שיהיה נבור לתכיו חייב
לפדותו. וכמה וכמה פעמים מתרחין ותפו לניה שילדה וישראל
אין בנה צריך פדיון אף הבא ראשון שילד ראשון לו ... ואומרת
היא בתחילה ליום שלשים שלדי ומדיים תכן הם הקדה. ואם פדאו
קודם שלשים ליום פדוי" ושאר תעדיין חמשה פעמים ביום אחד
ואומרת להיכנות הדי זה משונת" והראשה בנו לפדיון הוא זה"

אכזה שהחדינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

נאי אמירה אקבו על פדיון הבן

ואפילו כפף שיה ד פלשים ושיהא לבהן. ישכהן שיהא.
לאחר שלא נתר יום ישלה לו ילדים בן אחר יום אחריו אף
אתה תכפף לאחר ושלא הבן בכורו הוא זה"

הבן בבור הוא והקבה אמה לפדותו. שנאמר. ופדוי
מבן חדש תפדה. והנני מבקש לפדותך שבן פעוב
שלי כל בבור פטר בל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא:
יזוהפנים הללו יהיו מתתיך. יהי רצון מלפנך
שנו ואלהי אבותינו שבשם שהבנסת את הבן הזה לפדיון
בבמותו לתורה ולחופה ולמעשים טובים אמן" בשי מקדש

בבורי ישראל ופדיונם

שם כיוב יהיב ברכה ראשונה שהי שלבור שם לפדיה בפשוי
שיהן יהכהן ויהי יהיב לבהן יהלה הלביים"

ויהיב לך יהוה בנך אני חמש סלעים הללו. ישיש יהבהן. בני חביב עלי
" יהיי בעהל יהבהן יהלבשה ויהי זה"

זה תחת זה. זה חלוף זה. זה מחולל על זה. על ראש הבן
זה לבהן. ויהבם הבשר לתורה ולחופה ולמעשים טובים שמי
בפי הגלות"

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַמְּזוֹנוֹת הַזֶּה שֶׁאָכַלְנוּ

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת מְבֹרָכוֹת

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַבַּיִת הַזֶּה

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַיּוֹשְׁבִים בַּבַּיִת הַזֶּה

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַיּוֹשְׁבִים בַּשֻּׁלְחָן הַזֶּה

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַיּוֹשְׁבִים בַּסֻּכָּה הַזֹּאת

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַיּוֹשְׁבִים בַּבֵּית הַכְּנֶסֶת הַזֶּה

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַיּוֹשְׁבִים בַּבֵּית הַמִּדְרָשׁ הַזֶּה

481

סדר פדיון הבן

אמה שהדגיש וקרבנו והגיענו לזמן הזה

אמה אקבנו על פדיון הבן

הכן בבור הזה והקבה יגיה לפדותו שנאמר ופדויו ב
מבן חדש תפדה וזהגי מכוון לפדותך שכן כתוב ב
כל פטר פטר פל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא:
ואמרים הללו יהי רצון מלפניך יהי רצון מלפניך
ואני אומרים שכשם שהכנסת את הבן הזה לפדיון כ
כמו כן תזכה לתורה ולחופה ולמעשים טובים אמן " בא מקדש
בכורי ישראל ופדיונם
שם כיון היה כהן ראשון שלא נשאר שם לפדות בכורים
שאין הכסף ולא היה לבהן אלא הבכורים "

ויש לך יותר בבך או חמש סלעים הללו ושקיל כהן בני חביב עלי
הוי: ויש נותן יסלעים והוי "

זה תחת זה זה חלוף זה זה מחולל על זה על ראש הבן
יהי זה לכפרן ויכנס הבשר לתורה ולחופה ולמעשים טובים שמי
" כה תלת "

סדר חתנים

כשמכניסין החתן לחופה האומרים יאמרו

נשם אָחִי חָגוֹן לְשׁוֹנֵנוּ
כְּעוֹד רוּחַ חַיִּים נַאֲפִיחַ

נשם לי

אֲמוּנָתוֹ תִּרְאֶה תְּמוּנָתוֹ יְמֵי יִכֹּל בְּאֵעֵד תְּבוּנָתוֹ
עֲטָאִיסוֹ רָעִים לְעִינָיו וְיִרְוֵנוּ הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ

נשם לי

בְּעֵבְרִים נִשְׁמַע דִּבַּר עֲחוֹת רְאֵה אָח מוֹשֵׁל בְּכָל רוּחוֹת
וּבַגְּרָרִים שָׁם נָחֲזֶה שִׂיחוֹת וְהָאָרֶץ נִקְרָא וְתַעֲנֶנּוּ

נשם לי

רְאֵה מַעֲשֵׂה חִישַׁר מְעַן פּוּרָה עֲלֵי שְׁרֵי מַיִם אֲמֶת יוֹרֶה
וְעוֹד כֹּחַ אֵל פּוֹעֲלוֹ קוֹרֵא וְכָל רֹמֶשׁ קוֹלָם יְחַנֵּנוּ
וְשׁוּב חַיּוֹת בְּשִׁכְבּוֹ יְרַנֵּנוּ

נשם לי

מְקוֹר חַיִּים אַתְּ הַחֲיִיתָנוּ וְלִקְרֹא אֶת שִׁמְךָ כְּרָאָתָנוּ
נִשְׁמוֹתֵינוּ בְּשִׁמְךָ קְרָאָתָנוּ וְאִם חֲשָׁאִים אֲדָם תְּמִיתָנוּ
חֲלֹא אַתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּינוּ

נשם לי

חריאת מְקוֹרִשְׁתִּי בְּשִׁבְעַת זֹר בְּרִית כִּישָׁה וְיִשְׂרָאֵל
וְיִ מְקוֹמוֹת שֶׁיִּקְרְאוּ שָׁלוֹם וְגַ שְׁחִקְרִין כִּיּוֹם

ויקרא ו׳ ברכות עוש יסו יחזקאל כבוד יהושפט שבע לשון עפו
הבלה אחת יהמשיה לפב הכלה ויחזי כך בנו יחזקאל יומרים
לה העם קיימי חורי כי כלו לוכך ״ וישעי׳ לין יהיה המת העולם

עזרא

כעים זרעם ויצאציהם בתוך העמים כל רואיהם
יכירום כי הם זרע ברך יי׳:

שם אשיש בי׳ יגל נפשי כאזי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה
יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה: כי כארץ תוציא צמחה
וגנה זרועיה תצמיח כן יי׳ אלהים יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים:
למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה
וישועתה כלפיד יבער: וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקורא לך
שם חדש אשר פי יי׳ יקובנו: והיית עטרת תפארת ביד יי׳ וצניף מלוכה
בכף אלהיך: לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך לא יאמר עוד שממה
כי לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה כי יחפץ יי׳ בך וארצך תבעל:
כי יבעל בחור בתולה יבעלוך בניך וכמשוש חתן על כלה ישיש עליך
אלהיך: על חומותיך ירושלם הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה
תמיד לא יחשו המזכירים את יי׳ אל דומי לכם: ואל תתנו דמי לו עד
יכון ועד ישים את ירושלם תהלה בארץ

נשבע יי׳ בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל
לאיביך ואם ישתו בני נכר תירושך אשר יגעת בו: כי מאספיו יאכלהו
והללו את יי׳ ומקבציו ישתוהו בחצרות קדשי:

קומי

אורי כי בא אורך וכבוד יי׳ עליך זרח

יחזקאל יהושע עלוחים לחקרים יהל יחזקאל בעל ו׳ ברכות ובעל
סוטה ובעל קידושין יחבדו כחצרות יחזי יחפה יחזי לשחוק ועד
יחזי שוחה ומיכ ויחזי חופרים לבחנה בעלה יחזי יחזיה
כעזיה ברכיהוה

ברכת ארוסין

סבבר מלרי

נאי אתה צורת פרי הגפן

נאי אלהי אשר קדשתני במצותיו וצונו על העריות
ואסר לנו את הארוסות והתיר לנו את הנשואות
על ידי חופה וקדושין בא מקדש עמו ישראל על ידי חופה וקדושין
נשיקין ילדים משלם ומיחדין את עמם ומחנכין פרט יחד ומכינין

ברכת נשואין

סבבר מלרי

נאי אתה צורת פרי הגפן

נאי ואתה שוחכו ברוא לכבודו

נאי אבות הראשים

נאי אמיץ אשר צר את האדם בצלמו דמות תבנית
והתקין לו מבניתו בנין עדי עד בא אתה יי יצר האדם

שוש תשיש ותגל עקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה
אשמחת תשוש בקרבה

שמח תשמח רעים האהובים כשמחך יצירך בגן עדן מקדם
אז קול ששון וקול שמחה

נאי אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון ושמחה חתן
וכלה גילה רנה דיצה חדוה אהבה ואחוה שלום
ורעות מהרה יי אלהינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלם קול
ששון קול שמחה קול חתן וקול כלה קול מצהלות חתנים מחופתם
ונערים ממשתה נגינתם

אשא תפלה בעד חתן וכלה אנגם רב עלילה דרשם

וְשָׁם וְתִתְהַלֵּה׃ הֵעִין אֵרִי לְגָדְלָה וְהִגְלִין תֵּת חֵילָה׃
וְיוֹם סְבִיכוֹת לְשׁוֹתָלָה חִנְטִים עֲלֵי שׁוּר וְגִבְלָה׃
שְׁכִנְתִּי כְּכוֹר תּוֹרַת אֲדִירָה יְמִין וּשְׂכִאל לְפָרִין
וְשׁוּחַת נְחֹלָה׃ כֹּחַ חִצֵּי גִפּוֹר אִשְׁפָּתָם תִּמְלָא׳ לֹא־
יִכָּלֵם דִּין זוֹלֵא יְלִידוּ לְשׁוֹלָלָה׃ מְשׁוֹת עוֹז וְשִׁבְטֵי
וְשָׁלָה׃ נָאוֵיתִי כְּחַכְמוֹר לְרוֹמֵם בְּהִלּוֹלִים לְסִגְלָה׃
סְרִיגֵי עֲנָף פְּרוּחַ תִּלְרַח בְּגִילָה׃ עַמְּחִי קְמוֹתֵכֶם
וְנֵטֶת לְכַפְלָה׃ שׁוּשׁ תָּמִיד פַּיִל עֲלֵיהֶם חִזֵּק גַּם הוּא יְשִׁישׁ
וְשׁוּשׁ חִתֵּן עַל כַּלָּה׃ כְּכָתוּב כִּי יִבְעַל בָּחוּר בְּתוּלָה יִבְעָלוּךְ בָּנַיִךְ —
וְשׁוּשׁ חִתֵּן עַל כַּלָּה׃ יָשִׁישׁ עָלַיִךְ אֱלֹהַיִךְ׃ וְנֶאֱמַר וְהָיָה כְּעֵין
שְׁנוֹא עַל מַיִם וְעַל יִבֵּל יְשַׁלַּח שָׁרְשָׁיו וְלֹא יִרְאֶה כִּי יָבֹא חוֹם וְהָיָה
עָלֵהוּ רַעֲנָן וּבְשְׁנַת בַּצֹּרֶת לֹא יִדְאַג וְלֹא יָמִישׁ מֵעֲשׂוֹת פֶּרִי׃
וְנֶאֱמַר וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פַּלְגֵי מַיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעִתּוֹ
וְעָלֵהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ׃ וְנֶאֱמַר
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל יְרֵא יְיָ הַהוֹלֵךְ
בִּדְרָכָיו׃ יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃ אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה
יְרֵכָתֵי בֵיתֶךָ כְּשָׁתְלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ׃ הִנֵּה כִּי כֵן יְבֹרַךְ
גֶּבֶר יְרֵא יְיָ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְטוּב יְרוּשָׁלִַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וּרְאֵה
בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל׃ וְנֶאֱמַר כִּי תַשִּׂיגֶנָּה בְּרָכוֹת לְעֵד־
עֲשׂוּהוּ כִּשְׁמוֹתָהּ אֶת פָּנֶיךָ׃ וְנֶאֱמַר יְיָ מִקְּדָשְׁךָ כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃ וּשְׁמוּר־
חֻקֹּתָיו וְעֵדְיוֹתָיו׃ יְיָ מִקְּדָשְׁךָ כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃ כִּי עַמָּנוּאֵל׃
אֲשֶׁר מִשְׁמֶרֶת הַחִתָּן עִם הַכַּלָּה׃
וְיֵיכִין חִתָּן אֶת אִשְׁתּוֹ כְּשֶׁהִיא נִכְנֶסֶת לַחֻפָּה׃ יְשַׁלְּחֶנָּה בִּרְכַּת יְיָ מִן שָׁמַיִם וְיָהִי מִקְדָּשׁוֹ
טֶרֶם יִכָּנֵס אִישׁ לְחוּשׁ יִכָּנְסָה נְכוֹן עֲלֵיהֶם וְיָהִי עָלֵיהֶם׃

אֵלֶּה הַדְּבָרִים שִׁירַת מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל׃

יפרו וירבו מרעפים יחזיקו ירחיבו פרכוס בנים
וחול תחתון

את חתן ליום חופתו מה חתן אפוד חכמה וזכ[illegible]
ישכו וילבו

לאזר לו כלה מוכלת למזל לו לזווג לו אשה משפלת
יפרו וילבו

ענר חתן מעפרו עפר חתן כפה נאה זיו תואריו
ישרו וילבו

זבדה כלה בוראיה זבדה כפה נאה זיו יופיה
ישרו וילבו

רם רפס מערכות כס רכס לאלפים ולרבבות
יפרו וילבו

יחזיר מחברך וחול

יברכו חתן וכלה פברך יי אדם וחוה
יברכו חתן וכלה פברך יי אברהם ושרה

יברכו חתן וכלה פברך יי יצחק ורבקה
יברכו חתן וכלה פברך יי יעקב זרחל ולאה
יברכו חתן וכלה פברך יי מרהכי חעריך ואסתר המלוה

ויתנין ויחק ויכלה ויחון וחול להם יעשה

כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנ
וכל עצי השדה ימחאו כף

מזמור לסעודת חפה

למנצח

עמים יהודוך עולם ועד׃

ברכת המזון

ברוך החנן והפדה והשלוטים וכל המסוגין שאין
עמו שפיר את אבותינו אברהם וכו׳

משך מרים שבת שבת מרים משך ראשון בבי ושלשין
ושתין ושבעה יחידה חמה יחיד ברית לבד יחם בתו טבי
חדשות עירבי שבשלה מולדו חמה שבע טרסה סלק והשת טרין
עמה חדשות ויחיד שבע טרסין בשבת ראשונה טבי

נשלם סדר מסדם הכלת

סדרי אכלות

קדשים

בכורות

צרעת הבתים

והצרוע

ואמרה כי אני אנכי הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה כיוצא
ואני ארפא ואין מידי מציל
וזה אם כן שנה יהיה או אם אלף שנים יהיה מה יתרון לו היות כלא
יהיה "בדיך דיין האמת ממית ומחיה"
עם מלחי בידך עזיק מלאה ימיך רחם על פליטת צאן ידך
ותאמר למלאך הרף ידך "
זכר לאברהם ותפט מפרסיך וליצחק הנעקד על שמך ולכיון
שקד ונקרא תמימך לכענך ולמענם חוסה וחמול על עמך "
אמנם על שלשה דברים יסודי העולם
מיושרים על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים ברוך משלם
טוב שכר לגומלי חסדים "
וזה יתרון לאדם בכל עמלו פי על כל אלה מות גורלו וביום המות
אין עזר לו כי אם הצור תמים פעלו "
צדיק בכל דרכיו חצור תמים ארך אפים ומלא
חמים חמול נא חוס נא על אבות ובנים כי לך אדון הסליחות
והרחמים "
אין ויתור כל מעשה חסיד בכל אשר יעשה שליט חפצו עושה
מי יאמר לו כה תעשה "
אין ישר ואין בדרכיו על כי הוא הנקרא הצור תמיט זך פעלו
זעזין ארחותיו ואין להסתר מפני פועל כל "
עך משפט כל דרכיו חסד ואמת ארחותיו "משוא פנים אין לפניו
ועליני יהמו רחמיו כי כולנו מעשה ידיו "
זין אמת שופט צדיק ואמת ברוך דיין האמת כי כל משפטיו חסד
ואמת "
זם אם יחיה אלף שנים שלטון משלו מכל צד ופנים מבלי עשרו
יד נאשמים "ובדין יעבור לפני שופט אשר לא ישא פנים "

הקדש שמו ומיחדו לפניו קטן וגדול שוים יחד ימי
זאת ישיב אל לבו ויפחד כי יתבחן לפני שופט אשר לא ישא פנים
ולא יקח שוחד

ידענו ה׳ כי צדק משפטיך ותצדק בדברך תזכה בשפטך ואין להחזיר
אחר מדת שפטיך צדיק אתה ה׳ וישר משפטיך

חי וקיים צחרתנו בחרנך חלק מנתנו על
דבר כבוד שמך והעילנו וכפר על חטאתינו למען שמך ולמענך
עבדיך השפיך בשנת תתנו אשר נפשם ומאדם על יחוד שם
קדשך נתנו

זכות יעקוד בן שלשים ושבע המיוחד וביצחיך נמסר לשחט ולמטה
איל תמורו נאחז הכשחת היות שמור לדורי דורות לעובדיך נאה
ונפחד כי שפן כמוה אלהינו אשר בשנת כלו כלו יחד

ראו חכמים והבינו על לב כי אין שלשון ביום ה
כמו דבר איש תם וישר יי׳ נתן ויי׳ לקח יהי שם יי׳ מבורך
זו היא דרך כל העולם האספו ועשו חסד עם
כי אין דבר מבינו נעלם ונשמתו לחיי עולם
קול נשמע מבשר שלום רצון יראיו יעשה שלום שמו
דבר שלום תנוח נפשו ומשכבו בשלום
ישכב בשלום ויישן בשלום עד יבא מנוחם משמיע שלום
אבות עולם ישני חברון שערי גן ערן פתחו לו ואמרו לו שלום
נואו
גבעות עולם מכפלה שערי גן ערן פתחו לו ואמרו לו שלום נואו
מלאכי שלום צאו לקראתו שערי גן ערן פתחו לו ואמרו
לו שלום נואו
גנזי גן ערן פתחו לו שערי גן ערן ויבא ר׳ פלוני בגן ערן וישמעו
כפרי גן ערן מחמניים בימינו ומתוקים משמאלו זאת תענה

ואמר לו שלום ביאה וגו׳

ושואלין בשלום כלפי חברו ביחוד ובחולת וחולת

יעלה ויתקבל שמיה רבא בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא
ולאחייא מתיא ולשכללא היכלא וכו׳
ולמפני קרתא דירושלם ולמיעקר פולחנא נוכראה מארעא ולאתבא
פולחנא דיקרא דמרי שמיא לדוכתיה ויקריה לאתריה בחייכון וכו׳
ולחייכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן
יהא שלמא רבא מן שמיא בלא להתקבל

ושואלין בשלום הקרובים ושלוחין שבא ושונים על חיוב שלום לחבריהם
וכו׳ ומצוה ליתן ואל שבא שונה וחוזרים זה על זה כל יחד וכו׳ פי׳

ועתה אביו אתה אבותינו החכמ ואמה יצרנו ומעשה
ידיך פלסו כוזרה אנו לפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו
שוב עבר ואפר רשעה ויושרה עין יבש ואתה יי׳ לעולם תשב וכו׳ צל עוכר
שמך לדור ודור
ושמע לרינן ותן ידיעם שושנין בקדושה ויקדושת ויאמרו להם

ברכת האבלים

ויהי היכרך ברשות ביחיד חוץ מן הברכה ויחיד עונה יכוש
היוץ לאמצע ויחיד כורע פרי יענה בכוסו לעבי ושוקע בו וחוץ

עוך מהם ומבלים שמבלע משלי ושוין משמ
עוך מהם ומבלים שמבלע משלי ובטובו חיינו ויאמרו וחוץ
עוך מהם ומבלים שמבלע משלי ובטובו חיינו ברוך הוא וברוך שמו וכן
ומיקיבל עלו עסקיהו לעשה ולא תקשבו לעולם יחוץ

ועתם יי׳ את אבלי ציון ואת אבלי ירושלם ואת האבלים הציבור
המיתאבלים באבל חזה נחמם מאבלם ושמחם מיגונם

כאמר כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם וביר
תנחמו׃ באי מטח אבלי ציון ואבלי שמו וכתה ירושלם
בחרוזים בחמירה בימינו יבא גואל וינאלנו יהוה
עיר ציון וחבלן העבודה בירושלם
באי אשרי תאזינו מלך העולם אלהי אברהם יתברך לעד
הא אביט כלבבי מיחסיני אנידינו תראנו נחמו
ידינו קדושי קדוש יעקב רועינו נאמן רועה ישראל הא השוק
השוב והמישיב לבו
אאמת דיין אמת שמעם בעניך השליש במעשיו הא
במשפט שהכל שוה ואתה עמה ועניו
וכל אנו חייבים להודות לו ולפרס
הרחמן הגואל לראות בישראל הוא ינאר את הצי
הזאת מעלינו וכעל כל עמו ישראל לחיים עשה שלו
ברחמיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו על ישראל אמן
ויעתן יבוא ויגיע ויפרח ויעלה ויבא ויראה ויבצה ויעשה ויבינה
באי אמה כורא פרי הגפן ושותין
ויושבין על הצד ומשוחין כסדר הנחמוש הם
הלל

תפלה לחולים

אנחנא אתעין רחמי כון קדם אלה מרי שמיא
ואריא שם ספר אוריתא הדין הכתיבן ביה
מלין דרחמי כדכתיב וי"י א רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה
ונקה והלך ה' ישוב על כפא רחמים ויתנהג עם מדותיו
מדת רחמים ולו החסד והרחמים הוא יתמלא רחמין טבין
ויתן שלמא ועל כל עמיה בית ישראל הקדושים והרחוקים
הקרובים והנאמנים השדודים והמרודים ואוברים מאין תקנה
והעזובים מבל פעם ועבר וכל מי שהוא חולה בבית
חוליים וכל מי ששרוי בצער ובצרה תחת יד מלך ושרים
ישלח מלאך פניו להושיעם ויגלה מכל צרותם יפדם
ויחלצם וכל מי שהוא חולה ארוכה מהרה תצמח
לו ומן קדמוהי ישתלח מלאך אסותא דרחמי לאסאה
לקצוי ומריעי דאתמרעו בגו עמי בני ישראל ובתוכם
וירגע וישקוט וישוע וירפא ויעזוד ר' פלוני בר פלוני
שם טיסה למאור או לעזקה לכטור אתורה ולכבוד פיר
ומוא כמא דאיתפאי מרה על ידי משה וכמה דאתפי
מרה מפיעיה פר איתפי מכל מרעין פישין ויתרחקון
מיניה מקדמוהי וידוהי ומן מאתן וארבעין ותמני אברוהי
ויקומא אל"י והוא יעטו ישלח דברו וירפאהו
ומן בעוד כי יפול לא יושל כי"י סומך ידו ויקי"ם
מצוי ויטיבכן ועבדתם את י"י אלהיכם וברך את לחמך
ואת מימיך והסירותי מחלה מקרבך ועוד כתיב והסיר י"י
מכל חולי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך

וּנְתַנֶם בְּכֹל שְׂנָאֶיךָ׃ וְעוֹד מָתַי וְיֹאמַר אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל
יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו וְ
וְהַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רֹפְאֶךָ׃
וְעוֹד פָּתֹיב וּנְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ
וְיָצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק׃ וְעוֹד כָּתוּב וְנָתַן יְיָ תָּמִיד וְהִשְׂ
מְנוּחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמוֹתֶיךָ יַחֲלִין וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם
אֲשֶׁר לֹא יְכַזְּבוּ מֵימָיו׃ וְעוֹד כָּתוּב אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַ
וְאֵרוּכָתְךָ מְהֵרָה תִּצְמָח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְיָ יַאַסְפֶךָ׃
יְיָ יִסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דְּוִי יְאוֹרֵךְ יָמִים בְּטוּב וְשִׂטְתֵּיו בְּגָעִים
יְשַׁכְּרֵהוּ וְיַחֲיֵיהוּ וְאוֹשַׁר בָּאָרֶץ חֶלְקוֹ׃ חַרְשָׁא לְשִׁכְרֵי לֵ
וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבוֹתָם הוּא יִרְפָּאֵהוּ וְיַעֲצִימֵהוּ׃ וְכָל חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָא
יִהְיוּ בְּכֹלֵל חֲבֵרָה׃ יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל דִּ
מִשְׁכְּבוֹתָם יִשְׂלַח דְּבָרוֹ וִירַפְּאֵם וִימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם׃ וּ
לְיֵ חֲסִידָיו וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃ רְפָאֵנוּ יְיָ וְנִ
הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה׃

סֹס

וְלִי לְשָׁכֵל וּמֵיטַ

מוֹדֶה

אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁרְפוּאָתִי בְּ
וּבִיתִי׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתַי שֶׁתִּרְפָּאֵנִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְשֶׁלֹּא אֶכְשֹׁל מֵהֲלִי חֲזַ
וְאִם אֲמוּת מֵחֳלִי זֶה תְּהֵא מִיתָתִי כַּפָּרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי
וּפְשָׁעַי שֶׁחָטָאתִי וְשִׁעִוִּיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וְתֵן חֶלְקִי בֵּן עֵ
וְזַכֵּנִי לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא הַצָּפוּן לִצַּדִּיקִים

יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי׃

סֹס

תפלה למקשה לילד

אנחנא תבעין רחמי מן קדם אלה מרי שמיא
וארעא עם ספר אוריתא הדין דכתיבין מיה תלת עשר
מדות דיהוי כתיב ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת
נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה׳׳
והא חעונה את יראיו לעשות בעזרה הוא יפקוד ויזכור לטובה
אשה עשירה ועקרה ומניח ומרגיע ומרנין לב אשה כיולדה
אשה מזרע בחכליה ויריה ירה כמכבירה משגיר ומוליך
שניא מנוחה ומרגועה לאשר נפשה עד שערי כיות נגעה מרגע
ואין מעת ריגן בלדתה בחקשותה קולה למרום יעלה תקובל
שעתה ותעקיתה כמשפט הבנות הכשרות אשר לא חיו בפתקדה
ויחוי אשר נגזר עליה נחשאתה ביום נחלה יכאב אנוש׳׳
לא תמוש כאתה זכות עדיקות לבל תזוזה למחתה׳׳ רב
אשה מלי חסד לישנת על חמשער יגדר בסדית רחמים
ולא מרושה ומעיבה ולא תוסיף עוד לראבה אשר לא
שלשך וכשכוכי מסתרים איש ואיש בלוא ועניו בכתן ר
בחורי חודרים אשר בחגיע תור ויבן בעאתו מרחם
נבן ומזבן אשר בעיני היוצר יוציאהו לאור עולם
טעד מאוש מעון כל חי נסתר ונעלם שומר נפשות חסידיו
ישועת שוחת גויתם ולא יתן למכיתים חייהם איש ואיש ישלח
עדקיו וכשר הן הם שלוחיו הן הם עדיו יליט בעדו להציל
אשר שביע ועונה תפלות האמיחות הקדושות
משר היו משכעם עקידות והפך ישנה מערכתם לטובה
עליהם בסדית רחמים כניס ארובה ורחבה ויהיו

489

אדום

וְאִשָּׁכַח יְדִי תִּשְׁעַר רִצְתִּי עִם הֱיוֹתָהּ נֶאֱלָמָה רִצְתִּי בְּעֹזֶם שִׂרְתִּי בִּזְרִיעוּת
וְחַיְתָם · מִבֹּא וְעַבְדָּה בְּלִילָה וּמִשְׁעָתָהּ עַל לְדוּתָהּ אֵין לָהּ מִסְתָּם מִכֹּל אֹהֲבֶיהָ
כָּל רֵעֶיהָ בְּגִדּוּ שֶׁהִיא לָהּ לְאוֹיְבִים ·
וְאִם כֵּן לָמָּה כָּל הָעֵת לֵיכֶה יְשׁוּעַ · וְאִם לָמָּה תְּחוֹלֵל הַמְּסוּכָּן
וְאִם בְּעֵטֶן עֵין וְתִרְכְּנָה · וְלָמָּה
לְמַעַן רְחוֹנֵיהֶם אִם נִכְמְרוּ
בְּרַחֵם וְתַחֲנוּנֵי ·

וְאִשְׁתָּרֵן שְׁעָרָיָה אֲשֶׁר וְשָׁפַר בְּרִיחָיָה מִלְּפָה וְשָׁרִיָּה בְּגוֹיִם אֵין תּוֹרָה גַּם
אַתָּה לֹא מָצְאוּ חָזוֹן מֵי · וְיִרְכֵי עֵינֵן אֲבוֹתֵת מִבְּלִי בָּאֵי מוֹעֵד כָּל שְׁעָרֶיהָ
וְכֹהֲנֶיהָ טָבְעוּ נֶאֱנָחִים פְּתוּלוֹתֶיהָ נוּגוֹת וְהִיא מַר לָהּ · אִם אִשְׁכָּחֵךְ
יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי אֶל חִכִּי אִם לֹא אֶזְכְּרֵכִי אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת
יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי ·
וְתַחַת הַתְּלָאָה לוֹ הַתְּמִימָה הַתְּקוּמָה שְׁהָלָה וְרוֹחַ תְּחוֹנֵנִי ·
יִשַּׁן וְרַחֲמִים מִלְּפָנֶיךָ יְגֵלָּחוּ וְלוֹחֵי אֲסוֹתִיט שְׁתֻבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמְהֵרָה
וְכָשָׁם שֶׁאָבִיט וְכָאן וְרָאִיתִי אוֹתָהּ בְּחֻרְבָּנָהּ כָּךְ נִזְכֶּה וְנִרְאֶה אוֹר נֵרָהּ
בְּבִנְיָנָהּ אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן אָמֵן ·

ד

לְעֵנִי כִּי יַעְתֹּף וְלֶאֱבִי יְשׁוּעָךְ שִׂיחוֹ : יְיָ שִׁמְעָה תְּפִלָּתִי
וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ תָּבוֹא : אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי
הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מְהֵר עֲנֵנִי : כִּי כָלוּ בָעָשָׁן
יָמַי וְעַצְמוֹתַי כְּמוֹקֵד נָחָרוּ : הֻכָּה כָעֵשֶׂב וַיִּבַשׁ לִבִּי כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲכוֹל לַחְמִי :
מִקּוֹל אַנְחָתִי דָּבְקָה עַצְמִי לִבְשָׂרִי : דָּמִיתִי לְקָאַת מִדְבָּר הָיִיתִי כְּכוֹס חֳרָבוֹת :
שָׁקַדְתִּי וָאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גָּג : כָּל הַיּוֹם חֵרְפוּנִי אוֹיְבָי מְהוֹלָלַי בִּי נִשְׁבָּעוּ :
כִּי אֵפֶר כַּלֶּחֶם אָכָלְתִּי וְשִׁקֻּוַי בִּבְכִי מָסָכְתִּי : מִפְּנֵי זַעַמְךָ וְקִצְפֶּךָ כִּי
נִשָּׂאתַנִי וַתַּשְׁלִיכֵנִי : יָמַי כְּצֵל נָטוּי וַאֲנִי כָּעֵשֶׂב אִיבָשׁ : וְאַתָּה יְיָ לְעוֹלָם תֵּשֵׁב
וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר : אַתָּה תָּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד : כִּי
רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבָנֶיהָ וְאֶת עֲפָרָהּ יְחֹנֵנוּ : וְיִרְאוּ גּוֹיִם אֶת שֵׁם יְיָ וְכָל מַלְכֵי

PAGE [redacted]
NUMBERED
BUT BLA[redacted]

492

PAGES NUMBERED BUT BLANK

793

PAGES NUMBERED BUT BLANK

אשרי

א האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב
לצים לא ישב: כי אם בתורת יי חפצו
ובתורתו יהגה יומם ולילה: והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר
פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח: לא כן
הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח: על כן לא יקמו רשעים
במשפט וחטאים בעדת צדיקים: כי יודע יי דרך צדיקים ודרך
רשעים תאבד

למה

ב למה רגשו גוים ולאמים יהגו דיק: יתיצבו מלכי אר
ורוזנים נוסדו יחד על יי ועל משיחו: ננתקה
את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו: יושב בשמים ישח
יי ילעגלמו: אז ידבר אליהמו באפו ובחרונו יבהלמו: ואני נס
מלכי על ציון הר קדשי: אספרה אל חק יי אמר אלי בני אתה
אני היום ילדתיך: שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך
אפסי ארץ: תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם: ועת
מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ: עבדו את יי ביראה וגילו
ברעדה: נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו
אשרי כל חוסי בו.

מזמור

ג לדוד בברחו מפני אבשלום בנו: יי מה
רבו צרי רבים קמים עלי: רבים אמרים לנפשי
אין ישועתה לו באלהים סלה: ואתה יי
בעדי כבודי ומרים ראשי: קולי אל יי אקרא ויענני מהר

לה׳ אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יי יסמכני: לא אירא מרבבת
אשר סביב שתו עלי: קומה יי הושיעני אלהי כי הכית את כל
אויבי לחי שני רשעים שברת: ליי הישועה על עמך ברכתך
סלה:

למנצח בנגינות מזמור לדוד: בקראי ענני אלהי
צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי:
בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק
תבקשו כזב סלה: וידעו כי הפלה יי חסיד לו יי ישמע בקראי אליו:
רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודומו סלה: זבחו
זבחי צדק ובטחו אל יי: רבים אומרים מי יראנו טוב נסה עלינו
אור פניך יי: נתת שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו:
בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יי לבדד לבטח תושיבני:

למנצח אל הנחילות מזמור לדוד: אמרי
האזינה יי בינה הגיגי: הקשיבה לקול
שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל: יי
בקר תשמע קולי בקר אערוך לך ואצפה: כי לא אל חפץ רשע
אתה לא יגורך רע: לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל
פעלי און: תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יי: ואני
ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך:
יי נחני בצדקתך למען שוררי הושר לפני דרכך: כי אין בפיהו
נכונה קרבם הות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון: האשימם
אלהים יפלו ממועצותיהם ברוב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך:
ישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם ויעלזו בך
אהבי שמך: כי אתה תברך צדיק יי כמגן רצון תעטרנו:

סס

למנצח

בנגינות על השמינית מזמור לדוד:
יי אל באפך תוכיחני ואל בחמתך
תיסרני: חנני יי כי אמלל אני רפאני יי כי נבהלו עצמי:
ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי: שובה יי חלצה נפשי
הושיעני למען חסדך: כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך:
יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ארשי אמסה:
עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי: סורו ממני כל פועלי
און כי שמע יי קול בכיי: שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח:
יבושו ויבהלו מאד כל איבי ישובו יבושו רגע:

שגיון

לדוד אשר שר ליי על דברי כוש בן
יי אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי
והצילני: פן ישרף כאריה נפשי פורק
ואין מציל: יי אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי:
גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם: ירדוף אויב נפשי
וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה: קומה יי
באפך הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט צויתה:
ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה: יי ידין עמים שפטני
יי כצדקי וכתומי עלי: יגמר נא רשעים ותכונן צדיק ובוחן
לבות וכליות אלהים צדיק: מגני על אלהים מושיע ישרי לב:
אלהים שופט צדיק ואל זועם בכל יום: אם לא ישוב חרבו
ילטוש קשתו דרך ויכוננה: ולו הכין כלי מות חציו לדולקים
יפעל: הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר: פיר כרה ויחפרהו
ויפול בשחת יפעל: ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד:
אודה יי כצדקו ואזמרה שם יי עליון:

למנצח

ח

על הגתית מזמור לדוד: יי אדנינו מה
אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך
על השמים: מפי עוללים ויונקים יסדת
עז למען צוריך להשבית אויב ומתנקם: כי אראה שמיך
מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת: מה אנוש כי
תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו: ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד
והדר תעטרהו: תמשילהו במעשה ידיך כל שתה תחת רגליו:
צאן ואלפים כלם וגם בהמות שדי: עפור שמים ודגי הים
עבר ארחות ימים: יי אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ:

למנצח

ט

עלמות לבן מזמור לדוד: אודה יי בכל
לבי אספרה כל נפלאותיך: אשמחה
ואעלצה בך אזמרה שמך
עליון: בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך: כי עשית משפטי
ודיני ישבת לכסא שופט צדק: גערת גוים אבדת רשע שמם
מחית לעולם ועד: האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת
זכרם המה: ויי לעולם ישב כונן למשפט כסאו: והוא
ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים: ויהי יי משגב לדך
משגב לעתות בצרה: ויבטחו בך ידעי שמך כי לא עזבת
דרשיך יי: זמרו ליי ישב בציון הגידו בעמים עלילותיו: כ
דורש דמים אותם זכר לא שכח צעקת ענוים: חנני
יי ראה עניי משנאי מרוממי משערי מות: למען אספרה כל
תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך: טבעו גוים בשחת
עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם: נודע יי משפט עשה
בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה: ישובו רשעים לשאולה
כל גוים שכחי אלהים: כי לא לנצח ישכח אביון תקות ענוים

עמ"פ

ואביר לעד: קומה יי אלי-עזי אתה הכית את-כל-אויבי לחי שני רשעים
יי לישועה על-עמך ברכתך סלה

למה

למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה: בגאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות זו חשבו: כי-הלל רשע על-תאות נפשו ובוצע
נאץ יי: רשע בגבה אפו בל-ידרוש אין-אלהים כל-מזמותיו: יחילו דרכיו בכל-עת מרום משפטיך מנגדו כל-צורריו יפיח
בהם: אמר בלבו בל-אמוט לדור ודור אשר לא-ברע: אלה
פיהו מלא ומרמות ותוך תחת לשונו עמל ואון: ישב במארב חצרים במסתרים יהרוג נקי עיניו לחלכה יצפנו: יארב במסתר
כאריה בסכה יארב לחטף עני יחטף עני במשכו ברשתו: ודכה
ישח ונפל בעצמיו חלכאים: אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו
בל-ראה לנצח: קומה יי אל נשא ידך אל תשכח ענוים: על-מה
נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרוש: ראית כי-אתה עמל
וכעס תביט לתת בידיך עליך יעזוב חילך יתום אתה היית
עזר: שבור זרוע רשע ורע תדרוש רשעו בל-תמצא: יי מלך
עולם ועד אבדו גוים מארצו: תאות ענוים שמעת יי תכין לבם
תקשיב אזנך: לשפט יתום ודך בל-יוסיף עוד לערץ אנוש
מן-הארץ

למנצח

למנצח לדוד בי-חסיתי איך תאמרו לנפשי
הרכם צפור: כי-הנה רשעים ידרכון
קשת כוננו חצם על-יתר להרות במו-אפל
לישרי לב: כי השתות יהרסון צדיק מה-פעל: יי בהיכל קדשו
יי בשמים כסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני-אדם: יי צדיק
יבחן ורשע ואוהב חמס שנאה נפשו: ימטר על-רשעים פחים

אש וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם: כי צדיק יי צדקות אהב
ישר יחזו פניו:

למנצח על השמינית מזמור לדוד: הושיעה יי כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם: שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו: יכרת יי כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות: אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו: משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יי אשית בישע יפיח לו: אמרות יי אמרות טהורות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים: אתה יי תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם: סביב רשעים יתהלכון כרום זלות לבני אדם:

למנצח מזמור לדוד: עד אנה יי תשכחני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני: עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום איבי עלי: הביטה ענני יי אלהי האירה עיני פן אישן המות: פן יאמר אויבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט: ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ליי כי גמל עלי:

למנצח לדוד: אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עליליה אין עשה טוב: יי משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דורש את אלהים: הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד: הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יי לא קראו: שם פחד פחדו כי אלהים בדור צדיק: עצת עני תביישו כי יי מחסהו: מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

טו

מזמור

לדוד: יי מי יגור באהלך מי ישכן
בהר קדשך: הולך תמים ופועל צדק
ודובר אמת בלבבו: לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה
וחרפה לא נשא על קרובו: נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יי
יכבד נשבע להרע ולא ימיר: כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי
לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם:

טז

מכתם

לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: אמרת
ליי אדני אתה טובתי בל עליך: לקדושים
אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם: ירבו עצבותם אחר
מהרו בל אסיך נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: חבלים נפלו לי ב
בנעימים אף נחלת שפרה עלי: אברך את יי אשר יעצני
אף לילות יסרוני כליותי: שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני
בל אמוט: לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכון לבטח:
כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת:
תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות ש
בימינך נצח"

יז

תפלה

לדוד שמעה יי צדק הקשיבה רנתי
האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה: ד
מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים: בחנת לבי
פקדתי לילה צרפתני בל תמצא זמתי בל יעבר פי: לפעולות
אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ: תמוך אשורי
במעגלותיך בל נמוטו פעמי: אני קראתיך כי תענני אל הט
אזנך לי ושמע אמרתי: הפלה חסדיך מושיע חוסים

אשתקומם ביכיניך: שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך
תסתירני: מפני רשעים זושדוני איבי בנפש יקיפו
עלי: חלבמו סגרו פימו דברו בגאות: אשורנו עתה סבבונו
עיניהם ישיתו לנטות בארץ: דמיונו כאריה יכסוף לטרף
וכשחל יושב במסתרים: קומה יי קדמה פניו והכריעהו פלטה
נפשי מרשע חרבך: ממתים ידך יי ממתים מחלדי חלקם
בחיים וצפונך תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרם לעולליהם
אני בצדק אחזה פניך אשבעה כהקיץ תמונתך:

למנצח

יח לעבד יי לדוד אשר דבר ליי את
דברי השירה הזאת ביום הציל יי אותו
מכף כל איביו ומיד שאול: ויאמר יי ארחמך יי חזקי:
יי סלעי ומצודתי ומפלטי אלי
צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי: מהלל אקרא
יי ומן איבי אושע: אפפוני
חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני: חבלי שאול
סבבוני קדמוני מוקשי מות: בצר
לי אקרא יי ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי
ושועתי לפניו תבא באזניו:
ותגעש ותרעש הארץ מוסדי הרים ירגזו ויתגעשו
כי חרה לו: עלה עשן באפו ואש
מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ויט שמים וירד
וערפל תחת רגליו: וירכב על כרוב
ויעף וידא על כנפי רוח: ישת חשך סתרו סביבותיו
סכתו חשכת מים עבי שחקים:
מנגה נגדו עביו עברו ברד וגחלי אש: וירעם בשמים

יי ועלין יתן קולו צרד וגחלי אש: וישלח חציו
ויפיצם וברקים רב ויהמם: ויראו
אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יי מנשמת
רוח אפך: ישלח ממרום יקחני
ימשני ממים רבים: יצילני מאיבי עז ממשנאי כי אמצו
ממני: יקדמוני ביום אידי ויהי יי
למשען לי: ויוציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי: יגמלני
יי כצדקי כבר ידי ישיב לי: כי
שמרתי דרכי יי ולא רשעתי מאלהי: כי כל משפטיו לנגדי
וחקותיו לא אסיר ממני: ואהי תמים
עמו ואשתמר מעוני: וישב יי לי כצדקי כבר
ידי לנגד עיניו: עם חסיד תתחסד
עם גבר תמים תתמם: עם נבר תתבר ועם עקש
תתפתל: כי אתה עם עני תושיע
ועינים רמות תשפיל: כי אתה תאיר נרי יי אלהי
יגיה חשכי: כי בך ארוץ גדוד
ואלהי אדלג שור: האל תמים דרכו אמרת יי צרופה
מגן הוא לכל החוסים בו:
כי מי אלוה מבלעדי יי ומי צור זולתי אלהינו: האל
המאזרני חיל ויתן תמים דרכי
משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני: מלמד
למלחמה ונחתה קשת נחושה
ותתני מגן ישעך וימינך תסעדני: ענותך תרבני: תרחיב צעדי תחתי
ולא מעדו קרסלי: ארדוף אויבי ואשיגם ולא
אשוב עד כלותם: אמחצם ולא יוכלו

וְתַאַזְרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה
תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּי: וְאֹיְבַי נָתַתָּ
לִי עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי אַצְמִיתֵם:
יִשְׁוְעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ עַל יְיָ
וְלֹא עָנָם: וְאֶשְׁחָקֵם כְּעָפָר עַל
פְּנֵי רוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת
אֲרִיקֵם: תְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עָם
תְּשִׂימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא יָדַעְתִּי
יַעַבְדֻנִי: לִשְׁמַע אֹזֶן
יִשְׁמְעוּ לִי בְּנֵי נֵכָר יְכַחֲשׁוּ
לִי: בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם:
חַי יְיָ וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרוּם
אֱלוֹהֵי יִשְׁעִי: הָאֵל הַנֹּתֵן נְקָמוֹת
לִי וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי: מְפַלְּטִי
מֵאֹיְבָי אַף מִן קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי
מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי: עַל
כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְיָ וּלְשִׁמְךָ
אֲזַמֵּרָה: מַגְדִּיל יְשׁוּעוֹת
מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ
לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם:

לַמְנַצֵּחַ

יט

מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד
אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם
יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יְחַוֶּה דָּעַת: אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי
נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ
שָׂם אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא כְּחָתָן יוֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח
מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ:
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי:
פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאַת
יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפְּטֵי יְיָ אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים
מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר
בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם מִזֵּדִים

תשוך עבויך אל יכשלו כי אז אימם ונקתי מפשע רב : יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

למנצח

למנצח מזמור לדוד : יענך יי ביום צרה ישגב
שם אלהי יעקב : ישלח עזרך מקדש :
ומציון יסעדך : יזכור כל מנחתיך ועלתך ידשנ
סלה : יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא : נרננה בישועתך ובש
אלהינו נדגול ימלא יי כל משאלותיך : עתה ידעתי כי הושיע
יי משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו : אלה
ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יי אלהינו נזכיר הממה כרעו
ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד : יי הושיעה המלך יענני
ביום קראנו :

למנצח

למנצח מזמור לדוד : יי בעזך ישמח מלך
ובישועתך מה יגל מאד : תאות לבו נת
ה ואדשת שפתיו בל מנעת סלה : כי תקדמנו ברכות טוב תש
לראשו עטרת פז : חיים שאל ממך נתת לו ארך ימים עולם
ועד : גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו : כי תשיתו
ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך : כי המלך בוטח בי
ובחסד עליון בל ימוט : תמצא ידך לכל איביך ימינך תמצא
שנאיך : תשיתמו כתנור אש לעת פנך יי באפו יבלעם
ותאכלם אש : פריטו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם : כ
נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו : כי תשיתמו שכם
מבתריך תכונן על פניהם : רומה יי בעזך נשירה ונזמרה
גבורתך :

למנצח

כב

על אילת השחר מזמור לד[illegible]
למה עזבתני רחוק מישועתי דב[illegible]
שאגתי: אלהי אקרא יומם ולא תענה לילה ולא דומיה לי: ואתה
קדוש יושב תהלות ישראל: בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו:
אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו: ואנכי תולעת ולא איש
חרפת אדם ובזוי עם: כל רואי ילעיגו לי יפטירו בשפה ינידו
ראש: גל אל יי יפלטהו יצילהו כי חפץ בו: כי אתה גחי מבטן
מבטיחי על שדי אמי: עליך הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי
אתה: אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר: סבבוני פרים
רבים אבירי בשן כתרוני: פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג:
כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך
מעי: יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקחי ולעפר מות תשפתני:
כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: אספר
כל עצמותי המה יביטו יראוני: יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו
גורל: ואתה יי אל תרחק אילותי לעזרתי חושה: חיצילה מחרב
נפשי מיד כלב יחידתי: הושיעני מפי אריה וקרני רמים
ענותני: אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך: יראי יי הללוהו
כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל: כי לא בזה
ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע:
מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו: יאכלו
ענוים וישבעו יהללו יי דרשיו יחי לבבכם לעד: יזכרו וישבו
אל יי כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים: כי
ליי המלוכה ומושל בגוים: אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו
יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה: זרע יעבדנו יספר
לאדני לדור: יבאו וגידו צדקתו לעם נולד
כי עשה

כג

מזמור

לדוד יי רועי לא אחסר: בנאות דשא י
ירביצני על־מי מנוחות ינהלני נפשי י־
ישובב ינחני במעגלי־צדק למען שמו: גם כי־אלך בגיא צלמו
לא־אירא רע כי־אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמוני:
תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה
אך טוב וחסד ירדפוני כל־ימי חיי ושבתי בבית־יי לארך ימי

כד

לדוד

מזמור ליי הארץ ומלואה תבל וישבי בה:
כי־הוא על־ימים יסדה ועל־נהרות יכוננה:
מי־יעלה בהר־יי ומי־יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר־לבב
אשר־לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה
מאת־יי וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דורשיו מבקשי פניך
יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא
מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי עזוז וגבור יי גבור
מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא
הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד
סלה

כה

לדוד

אליך יי נפשי אשא: אלהי בך בטחתי
אל־אבושה אל־יעלזו אויבי לי: גם כל
קויך לא־יבושו יבשו הבגדים ריקם: דרכיך יי הודיעני
ארחותיך למדני: הדריכני באמתך ולמדני כי־אתה אלהי
אותך קויתי כל־היום: זכר רחמיך יי וחסדיך כי־מעולם
המה: חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר־לי־אתה
למען טובך יי: טוב וישר יי על־כן יורה חטאים בדרך:
ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו: כל־ארחות יי חסד
ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו: למען שמך יי וסלחת לעוני

גבר החפץ חיים אהב ימים לראות טוב
נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב
בקש שלום ורדפהו: עיני יי אל צדיקים ואזניו אל שועתם:
פני יי בעשי רע להכרית מארץ זכרם: צעקו וייי שמע
ומכל צרותם הצילם: קרוב יי לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע:
רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יי: שומר כל עצמותיו
אחת מהנה לא נשברה: תמותת רשע רעה וישנאי צדיק יאשמו:
פודה יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו:

לדוד

שפטני יי כי אני בתמי הלכתי וביי בטחתי
לא אמעד: בחנני יי ונסני צרפה כליותי
ולבי: כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך: לא ישבתי עם
מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא: שנאתי קהל מרעים ועם
רשעים לא אשב: ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יי:
להשמיע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך: יי אהבתי מעון ביתך
ומקום משכן כבודך: אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי
דמים חיי: אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד: ואני בתמי
אלך פדני וחנני: רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יי:

לדוד

יי אורי וישעי ממי אירא יי מעוז חיי ממי
אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי
צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו: אם תחנה עלי מחנה לא ייירא
לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בטוח: אחת שאלתי מאת
יי אותה אבקש שבתי בבית יי כל ימי חיי לחזות בנעם יי
ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו
בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה
באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליי: שמע יי קולי אקרא

וחנני וענני : לך אמר לבי בקשו פני את פניך יי אבקש : אל
תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני
ואל תעזבני אלהי ישעי : כי אבי ואמי עזבוני ויי יאספני : הורני
יי דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי : אל תתנני בנפש
צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס : לולא האמנתי לראות
בטוב יי בארץ החיים : קוה אל יי חזק ויאמץ לבך וקוה
אל יי :

לדוד

כז

אליך יי אקרא צורי אל תחרש ממני פן
תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור : שמע
קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך :
אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום עם
רעיהם ורעה בלבבם : תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם
כמעשה ידיהם תן להם השב גמול להם : כי לא יבינו אל
פעלות יי ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם : ברוך יי כי
שמע קול תחנוני : יי עזי ומגיני בו בטח לבי ונעזרתי ויעל
לבי ומשירי אהודנו : יי עוז למו ומעוז ישועות משיחו הו
הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד הע
העולם :

מזמור

לדוד הבו ליי בני אלים הבו ליי כבוד
ועוז : הבו ליי כבוד שמו השתחוו ליי
בהדרת קדש : קול יי על המים אל הכבוד הרעים יי על מים
רבים : קול יי בכח קול יי בהדר : קול יי שובר ארזים וישבר
יי את ארזי הלבנון : וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו
בן ראמים : קול יי חוצב להבות אש : קול יי יחיל מדבר
יחיל יי מדבר קדש : קול יי יחולל אילות ויחשף יערות
ובהיכלו כלו אמר כבוד : יי למבול ישב וישב יי מלך לעולם

יעוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

מזמור

לט

שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך יי כי דליתני ולא שמחת איבי לי: יי אלהי שועתי אליך ותרפאני: יי העלית מן שאול נפשי חייתני מירדי בור: זמרו ליי חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו ערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: יי ברצונך העמדת להרריעז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך יי אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך: שמע יי וחנני יי היה עוזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען יזמרך כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודך:

למנצח

לא

מזמור לדוד: בך יי חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני: הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני: כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני: תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעזי: בידך אפקיד רוחי פדית אתי יי אל אמת: שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יי בטחתי: אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי: ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי: חנני יי כי צר לי עששה בכעס נפשי ובטני: כי כלו ביגון חיי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמי עששו: מכל צוררי הייתי חרפה ולשכני מאד ופחד למיודעי ראי בחוץ נדדו ממני: נשכחתי כמת מלב

זייתי נכלי אבר: כי שמעתי רבים מגור מסביב בהוסדם יוי
עלי לקחת נפשי זמכו: ואני עליך בטחתי יי אמרתי אלהי אתה
בידך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי: האירה פניך על עבדך
הושיעני בחסדך: יי אל אבושה כי קראתיך יבושו רשעים
ידמו לשאול: תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק עתק
בגאוה ובוז: מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים
בך נגד בני אדם: תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם
בסכה מריב לשונות: ברוך יי כי הפליא חסדו לי בעיר מצור:
ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני
בשועי אליך: אהבו את יי כל חסידיו אמונים נוצר יי ומשלם
על יתר עשה גאוה: חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליי:

לדוד

משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ד
אשרי אדם לא יחשוב יי לו עון ואין ברו
רמיה: כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: כי יומם ולי
תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה: חטאתי
אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה
נשאת עון חטאתי סלה: על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת
מצא רק לשטף כים רבים אליו לא יגיעו: אתה סתר לי מצר
תצרני רני פלט תסובבני סלה: אשכילך ואורך בדרך זו
איעצה עליך עיני: אל תהיו כסוס כפרד אין הבין בחגם
עדיו לבלום בל קרוב אליך: רבים מכאובים לרשע והבוטח
ביי חסד יסובבנו: שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל

רננו

שריקים עין לישרים נאוה תהלה: הודו ל
בכנור בנבל עשור זמרו לו שיר חד

תסיבו נגן מטיבו: כי ישר דבר יי וכל מעשהו באמונה: אוהב
צדקה ומשפט חסד יי מלאה הארץ: בדבר יי שמים נעשו ב
וברוח פיו כל צבאם: כונס כנד מי הים נתן באצרות תהומות:
ראו מיי כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי תבל: כי הוא אמר ויהי
הוא צוה ויעמוד: יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: ש
עצת יי לעולם תעמוד מחשבות לבו לדור ודור: אשרי הגוי ב
אשר יי אלהיו העם בחר לנחלה לו: משמים הפיט יי ראה את
כל בני האדם: ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ: היצר
יחד לבם המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע ברוב חיל
גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס לתשועה וברוב חילו לא ל
ימלט: הנה עין יי אל יראיו למיחלים לחסדו: להציל ממות
נפשם ולחיותם ברעב: נפשינו חכתה ליי עזרנו ומגננו הוא:
כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יה חסדך יי עלינו ג
כאשר יחלנו לך:

לדוד

לד

בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך: אברכה את יי בכל עת
תמיד תהלתו בפי: בי תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו: ב
גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו: דרשתי את יי ועננו ומכל
מגורותי הצילני: הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו: זה עני
קרא ויי שמע ומכל צרותיו הושיעו: חונה מלאך יי סביב ס
ליראיו ויחלצם: טעמו וראו כי טוב יי אשרי הגבר יחסה בו: ב
יראו את יי קדושיו כי אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו
ודורשי יי לא יחסרו כל טוב: לכו בנים שמעו לי יראת יי
אלמדכם: מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב: נצור
לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב
בקש שלום ורדפהו: עיני יי אל צדיקים ואזניו אל שועתם:

עני יי׳ פעשי רע להכרית מארץ זכרם׃ צעקו ויי׳ שמע ומכל
צרותם הצילם׃ קרוב יי׳ לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע׃
רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יי׳׃ שומר כל עצמותיו ש
אחת מהנה לא נשברה תמותת רשע רעה ושנאי צדיק
יאשמו׃ פודה יי׳ נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו׃

לדוד׃

ריבה יי׳ את ריבי לחם את לחמי׃ ט
החזק מגן וצנה וקומה לעזרתי׃ וה
חנית וסגור לקראת רדפי אמר לנפשי
ישועתך אני׃ יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסגו אחור ויחפרו
חשבי רעתי׃ יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך יי׳ דוחה׃ יהי דרכם
חשך וחלקלקות ומלאך יי׳ רדפם׃ כי חנם טמנו לי שחת
רשתם חנם חפרו לנפשי׃ תבואהו שואה לא ידע ורשתו
אשר טמן תלכדו בשואה יפלבה׃ ונפשי תגיל ביי׳ תשיש
בישועתו׃ כל עצמותי תאמרנה יי׳ מי כמוך מציל עני מחזק
ממנו ועני ואביון משוללו׃ יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי
ישאלוני׃ ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי׃ ואני
בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפלתי על חיקי
תשוב׃ כרע פאח לי התהלכתי כאבל אם קדר שחותי׃
ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו
ולא דמו׃ חנפי לעגי מעוג חרק עלי שניהמו׃ אדני כמה
תראה השיבה נפשי משואיהם מכפירים יחידתי׃ אודך
בקהל רב בעם עצום אהללך׃ אל ישמחו לי איבי שקר שנאי ש
חנם יקרצו עין׃ כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי
מרמות יחשובון׃ וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח
ראתה עינינו׃ ראיתה יי׳ אל תחרש יי׳ אל תרחק ממני׃

ד ירה והקיאה למשפטי אדני ויל לריבי: שפטני כצדקך
יל אלהי ואל ישמחו לי: אל יאמרו בלבם האח נפשנו אל
יאמרו בלעגנוהו: יבשו ויחפרו יחדו שמחי רעתי ילבשו בשת
וכלמה המגדילים עלי: ירונו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו
תמיד יגדל יל החפץ שלום עבדו: ולשוני תהגה צדקך
כל היום תהלתך:

למנצח

לב

לעבד יל לדוד: נאם פשע לרשע
נקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו:
כי יחליק אליו בעיניו למצוא עונ
לשנא: דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב: אן
יחשוב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב רע לא ימאס:
יל בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים: צדקתך כהרי
א משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יל: מה יקר
חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון: ירוין מדשן
ביתך ונחל עדניך תשקם: כי עמך מקור חיים באורך נראה
אור: משך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב: אל תבואני
רגל גאוה וידרשעים אל תנדני: שם נפלו פעלי און דחו
ולא יכלו קום:

לדוד

לג

אל תתחר במרעים אל תקנא
בעשי עולה: כי כחציר מהרה ימלו
וכירק דשא יבלון: בטח בי ועשה
טוב שכן ארץ ורעה אמונה: והתענג על יל ויתן לך
משאלות לבך: גל על יל דרכך ובטח עליו והוא יעשה:
והוציא כאור צדקך ומשפטיך כצהרים: דום ליל

והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות׃
הרף מאף ועזוב חמה אל תתחר אך להרע׃ כי מרעים יכרתון
וקויי יי המה יירשו ארץ׃ ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על
מקומו ואיננו׃ וענוים יירשו ארץ והתענגו על רוב שלום׃
זמם רשע לצדיק וחרק עליו שניו׃ אדני ישחק לו כי ראה
כי יבא יומו׃ חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני
ואביון לטבוח ישרי דרך׃ חרבם תבא בלבם וקשתותם
תשברנה׃ טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים׃ כי זרועות
רשעים תשברנה וסומך צדיקים יי׃ יודע יי ימי תמימם
ונחלתם לעולם תהיה׃ לא יבושו בעת רעה ובימי רעבון
ישבעו׃ כי רשעים יאבדו ואיבי יי כיקר כרים כלו בעשן כלו׃
לוה רשע ולא ישלם וצדיק חנן ונתן׃ כי מברכיו יירשו ארץ
ומקלליו יכרתו׃ מיי מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ׃ כי יפל
לא יוטל כי יי סומך ידו׃ נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק
נעזב וזרעו מבקש לחם׃ כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה׃
סור מרע ועשה טוב ושכון לעולם׃ כי יי אוהב משפט ולא
יעזב את חסידיו לעולם נשמרו והרע רשעים נכרת׃ צדיקים
יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ צדיק יהגה חכמה לשונו
תדבר משפט׃ תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשוריו׃ צופה
רשע לצדיק ומבקש להמיתו׃ יי לא יעזבנו בידו ולא
ירשיענו בהשפטו׃ קוה אל יי ושמר דרכו וירוממך לרשת
ארץ בהכרת רשעים תראה׃ ראיתי רשע ערין ומתערה
כאזרח רענן׃ ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא׃
שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום׃ ופשעים נשמדו
יחדו אחרית רשעים נכרתה׃ ותשועת צדיקים מיי מעזם
עת צרה׃ ויעזרם יי ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו

לח

מזמור

לדוד להזכיר: יי אל בקצפך תוכיחני
ובחמתך תיסרני: כי חציך נחתו בי
ותנחת עלי ידך: אין מתם בבשרי מפני
זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי: כי עונותי עברו ראשי
כמשא כבד יכבדו ממני: הבאישו נמקו חבורותי מפני אולתי:
עויתי שחותי עד מאד כל היום קדר הלכתי: כי כסלי מלאו
נקלה ואין מתם בבשרי: נפוגותי ונדכיתי עד מאד שאגתי
משהכת לבי: אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה:
לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הם אין אתי: אהבי ורעי
מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחוק עמדו: וינקשו מבקשי נפשי
ודורשי רעתי דברו הוות ומרמות כל היום יהגו: ואני כחרש
לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו: ואהי כאיש אשר לא שומע
ואין בפיו תוכחות: כי לך יי הוחלתי אתה תענה יי אלהי: כי
אמרתי פן ישמחו לי פמוט רגלי עלי הגדילו: כי אני לצלע
נכון ומכאובי נגדי תמיד: כי עוני אגיד אדאג מחטאתי:
ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר: ומשלמי רעה תחת טובה
ישטנוני תחת רדפי טוב: אל תעזבני יי אלהי אל תרחק ממני:
חושה לעזרתי יי תשועתי:

למנצח

לט

לידותון מזמור לדוד: אמרתי אשמרה
דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי
מחסום בעוד רשע לנגדי: נאלמתי
דומיה החשתי מטוב ואכאבי נעכר: חם לבי בקרבי בהגיגי תבער
אש דברתי בלשוני: הודיעני יי קצי וגמדת ימי מה היא אדעה
מה חדל אני: הנה טפחות נתת ימי וחלדי כאין נגדך אך כל
הבל כל אדם נצב סלה: אך בצלם יתהלך איש אך הבל

יהמיון יעבר ולא ידע מי אספם : ועתה מה קויתי אדני תוחלתי
לך היא : מכל פשעי הושיעני חרפת נבל אל תשימני :
נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית : הסר מעלי נגעך
מתגרת ידך אני כליתי : בתוכחות על עון יסרת איש ותמס
כעש חמודו אך הבל כל אדם סלה : שמעה תפלתי יי ו
ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך
תושב ככל אבותי : השע ממני ואבליגה בטרם אלך ואנכי

למנצח

לדוד מזמור : קוה קויתי יי ויט אלי
וישמע שועתי : ויעלני מטיט שאון
מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן
אשורי : ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים ויי
ויבטחו בי : אשרי הגבר אשר שם יי מבטחו ולא פנה
אל רהבים ושטי כזב : רבות עשית אתה יי אלהי נפלאותיך
ומחשבותיך אלינו אין ערוך אליך אגידה ואדברה עצמו
מספר : זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה
לא שאלת : אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי
לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי : בשרתי צ
צדק בקהל רב הנה שפתי לא אכלא יי אתה ידעת : צדקתך
לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא כחדתי
חסדך ואמתך לקהל רב : אתה יי לא תכלא רחמיך ממני
חסדך ואמתך תמיד יצרוני : כי אפפו עלי רעות עד אין
מספר השיגוני עונותי ולא יכלתי לראות עצמו משערות
ראשי ולבי עזבני : ויצוה יי להצילני יי לעזרתי חושה :
יבשו ויחפרו מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור ויכלמו חפצי
רעתי : ישמו על עקב בשתם האומרים לי האח האח :

ישיש וישמחנך כל מבקשיך ואמרו תמיד יגדל יי
אוהבי תשועתך: ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי
ומפלטי אתה אלהי אל תאחר:

למנצח מזמור לדוד: אשרי משכיל אל דל מא
ביום רעה ימלטהו יי: יי ישמרהו
ויחייהו ואשר בארץ ואל תתנהו
נפש איביו: יי יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת
בחליו: אני אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך:
איבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ואם בא לראות
שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר: יחד עלי
יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: דבר בליעל יצוק
בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: גם איש שלומי אשר
בטחתי בו אכל לחמי הגדיל עלי עקב: ואתה יי חנני
והקימני ואשלמה להם: בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא
ירוע איבי עלי: ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם:
ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן

ספר שני

למנצח משכיל לבני קרח: כאיל תערג על מב
אפיקי מים כן נפשי תערג אליך
אלהים: צמאה נפשי לאלהים לאל
מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה לי דמעתי לחם יומם
ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך: אלה אזכרה
ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים
בקול רנה ותודה המון חוגג: מה תשתוחחי נפשי ותהם

והמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פנו : אלהי עלי
נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער :
תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו :
יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי : אמרה
לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב : ברצח
בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך : מה
תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו
ישועות פני ואלהי :

תפלה

ג אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש
מרמה ועולה תפלטני : כי אתה אלהי מעוזי
למה זנחתני למה קודר אתהלך בלחץ
אויב : שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך
ואל משכנותיך : ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי
ואודך בכנור אלהים אלהי : מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי
הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי :

למנצח

מד לבני קרח משכיל : אלהים באזנינו שמענו
אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם
בימי קדם : אתה ידך גוים הורשת
ותשעם תרע לאמים ותשלחם : כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם
לא הושיעה למו כי ימינך ושרעך ואור פניך כי רציתם : אתה
הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב : בך צרינו ננגח בשמך
נבוס קמינו : כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני : כי
הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות : באלהים הללנו כל היום
ושמך לעולם נודה סלה : אך זנחת ותכלימנו ולא תצא

נְעָתְרוֹתֵינוּ: תְּשִׁיבֵנוּ אָחוֹר מִנִּי־עַד וּמִשְׁנְאֵינוּ שָׁפוּ לָמוֹ: תִּתְּנֵנוּ
כְּצֹאן מַאֲכָל וּבַגּוֹיִם זֵרִיתָנוּ: תִּמְכֹּר עַמְּךָ בְּלֹא הוֹן וְלֹא רִבִּית בִּ
מְחִירֵיהֶם: תְּשִׂימֵנוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וְקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ: פ
תְּשִׂימֵנוּ מָשָׁל בַּגּוֹיִם מְנוֹד רֹאשׁ בַּלְאֻמִּים: כָּל הַיּוֹם כְּלִמָּתִי נֶגְדִּי
וּבֹשֶׁת פָּנַי כִּסְּתָנִי: מִקּוֹל מְחָרֵף וּמְגַדֵּף מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: כָּל
זֹאת בָּאָתְנוּ וְלֹא שְׁכַחְנָךְ וְלֹא שִׁקַּרְנוּ בִּבְרִיתֶךָ: לֹא נָסוֹג ע
אָחוֹר לִבֵּנוּ וַתֵּט אֲשֻׁרֵינוּ מִנִּי אָרְחֶךָ: כִּי דִכִּיתָנוּ בִּמְקוֹם תַּנִּים
וַתְּכַס עָלֵינוּ בְּצַלְמָוֶת: אִם שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וַנִּפְרֹשׂ כַּפֵּינוּ לְאֵ
ל: הֲלֹא אֱלֹהִים יַחְקֹר זֹאת כִּי הוּא יֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת לֵב: כִּי עָלֶיךָ
הוֹרַגְנוּ כָּל הַיּוֹם נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה: עוּרָה לָמָּה תִישַׁן אֲדֹנָ
הָקִיצָה אַל תִּזְנַח לָנֶצַח: לָמָּה פָנֶיךָ תַסְתִּיר תִּשְׁכַּח עָנְיֵנוּ וְלַחֲצֵנוּ:
כִּי שָׁחָה לֶעָפָר נַפְשֵׁנוּ דָּבְקָה לָאָרֶץ בִּטְנֵנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה לָ
אַלְּמֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ:

לַמְנַצֵּחַ

מה

עַל־שׁוֹשַׁנִּים לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל שִׁיר
יְדִידוֹת: רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב אֹמֵר
אֲנִי מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר

מָהִיר: יָפְיְפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם הוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֶיךָ עַל־כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים
לְעוֹלָם: חֲגֹר חַרְבְּךָ עַל־יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדְךָ וְהַדָּרֶךָ: וְהַדְרֶךָ צְלַח
רְכַב עַל־דְּבַר אֱמֶת וְעַנְוָה צֶדֶק וְתוֹרֶךָ נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ: חִצֶּיךָ
שְׁנוּנִים עַמִּים תַּחְתֶּיךָ יִפְּלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ: כִּסְאֲךָ אֱלֹהִים
עוֹלָם וָעֶד שֵׁבֶט מִישׁוֹר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ: אָהַבְתָּ צֶדֶק וַתִּשְׂנָא
רֶשַׁע עַל־כֵּן מְשָׁחֲךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶיךָ: מֹר
וַאֲהָלוֹת קְצִיעוֹת כָּל־בִּגְדוֹתֶיךָ מִן הֵיכְלֵי שֵׁן מִנִּי שִׂמְּחוּךָ: בְּנוֹת
מְלָכִים בִּיקָרוֹתֶיךָ נִצְּבָה שֵׁגַל לִימִינְךָ בְּכֶתֶם אוֹפִיר: שִׁמְעִי בַת
וּרְאִי וְהַטִּי אָזְנֵךְ וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ וּבֵית אָבִיךְ: וְיִתְאַו הַמֶּלֶךְ יָפְיֵךְ

כי הוא אדונך והשתחוי לו: ובת צור במנחה פניך יחלו
עם: כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה: ר
לרקמות תובל למלך בתולות אחריה רעותיה מובאות לך
תובלנה בשמחות וגיל תבואינה תהיכל מלך: תחת אבותיך
יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ: אזכירה שמך בכל
דור ודור על כן עמים יהודוך לעולם ועד:

למנצח

מו

לבני קרח על עלמות שיר: אלהים לנ
מחסה ועוז עזרה בצרות נמצא מא
על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט
הרים בלב ימים: יהמו יחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו
סלה: נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדוש משכני עליון: אלהים
בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר: המו גוים מטו
ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ: יי צבאות עמנו משגב
לנו אלהי יעקב סלה: לכו חזו מפעלות אלהים אשר שם
שמות בארץ: משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר
וקצץ חנית עגלות ישרוף באש: הרפו ודעו כי אנכי אלהים
ארום בגוים ארום בארץ: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי
יעקב סלה:

למנצח

מז

לבני קרח מזמור: כל העמים תקעו כ
הריעו לאלהים בקול רנה: כי יי עליון
נורא מלך גדול על כל הארץ: ידבר
עמים תחתנו ולאמים תחת רגלינו: יבחר לנו את נחלתינ
את גאון יעקב אשר אהב סלה: עלה אלהים בתרועה יי בק
שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: כי מלך כל

הארץ אלהים הפרו משכיל: מלך אלהים על גוים אלהים ישב על
כסא קדשו: נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים
מגני ארץ מאד נעלה:

מח

שיר מזמור לבני קרח: גדול יי ומהלל מאד
בעיר אלהינו הר קדשו: יפה נוף משוש כל
הארץ הר ציון ירכתי צפון קריית מלך רב:
אלהים בארמנותיה נודע למשגב: כי הנה המלכים נועדו
עברו יחדו: המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו: רעדה אחזתם שם
חיל כיולדה: ברוח קדים תשבר אניות תרשיש: כאשר
שמענו כן ראינו בעיר יי צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה
עד עולם סלה: דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך: כשמך אלהים
כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך: ישמח הר ציון
תגלנה בנות יהודה למען משפטיך: סבו ציון והקיפוה ספרו
מגדליה: שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו
לדור אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות:

מט

למנצח לבני קרח מזמור: שמעו זאת כל
העמים האזינו כל ישבי חלד: גם בני
אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון: פי
ידבר חכמות והגות לבי תבונות: אטה למשל אזני אפתח
באכור חידתי: למה אירא בימי רע עון עקבי יסבני: הבטחים
על חילם וברוב עשרם יתהללו: אח לא פדה יפדה איש לא
יתן לאלהים כפרו: ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם: ויחי עוד
לנצח לא יראה השחת: כי יראה חכמים ימות יחד כסיל
ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם: קרבם בתימו לעולם

משכנותם לדור ודור קראו בשמותם על אדמות׃ ואדם ביו
קר לין נמשל כבהמות נדמו׃ זה דרכם כסל למו ואחריהם
בפיהם ירצו סלה׃ כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם
ישרים לבקר ויצרם לבלות שאול מזבל לו׃ אך אלהים יפדה
נפשי מיד שאול כי יקחני סלה׃ אל תירא כי יעשיר איש כי
ירבה כבוד ביתו׃ כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו
כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תטיב לך׃ תבוא עד דור
אבותיו עד נצח לא יראו אור׃ אדם ביקר ולא יבין נמשל
כבהמות נדמו׃

מזמור

לאסף אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ
ממזרח שמש עד מבואו׃ מציון מכלל
יפי אלהים הופיע׃ יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל
סביביו נסערה מאד׃ יקרא אל השמים מעל ואל הארץ ל
דין עמו׃ אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח׃ ויגידו שמי
ערקו כי אלהים שופט הוא סלה׃ שמעה עמי ואדברה ישרא
ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי׃ לא על זבחיך אוכיחך
ועולותיך לנגדי תמיד׃ לא אקח מביתך פר ממכלאותיך ע
עתודים׃ כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי אלף׃ ידעתי כל עוף
הרים וזיז שדי עמדי׃ אם ארעב לא אומר לך כי לי תבל
ומלואה׃ האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה׃ זבח
לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך׃ וקראני ביום צרה
אחלצך ותכבדני׃ ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ע
ותשא בריתי על פיך׃ ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחרין
אם ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך׃ פיך שלחת
ברעה ולשונך תצמיד מרמה׃ תשב באחיך תדבר בבן אמך
תתן דופי׃ אלה עשיתה והחרשתי דמית היות אהיה כמוך

אוכיחך ואערכה לעיניך: מבינים זאת שכחי אלוה פן אטרוף
ואין מציל: זובח תודה יכבדנני ושם דרך אראנו בישע
אלהים

למנצח

נא

מזמור לדוד: בבאדואג הבא
ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית
אחימלך: מה תתהלל ברעה הגבור חסד א־ל כל היום: הוות

תחשוב לשונך תשר מלשש עשה רמיה: אהבת רע מדבר נרדן סלה: אמונת כל דברי בלעדי קשקן נדרמה:
נם לא יתנך לנצח יחתך ויסחך מאהל וישרשך מארץ חיים
סלה: יראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו: הנה הגבר לא
ישים אלהים מעזו ויכסה שרוב עשרו יעז בהוותו: ואני
כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד:
אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך:

למנצח

על מחלת משכיל לדוד: אמר נבל
בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו
עול אין עשה טוב: אלהים משמים
השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דורש את אלהים:
כלו סג יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד: הלא ידעו
כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו: שם
פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פזר עצמות חנף
הבישות כי אלהים מאסם: מי יתן מציון ישועות ישראל
בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

למנצח

בנגינות משכיל לדוד: בבוא הזיפים
ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר
עמנו: אלהים בשמך הושיעני
ובגבורתך תדינני: אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי פי:
כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים
לנגדם סלה: הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי:
ישיב הרע לשוררי באמתך הצמיתם: בנדבה אזבחה לך
אודה שמך יהוה כי טוב: כי מכל צרה הצילני ובאויבי ראתה עיני:

נה

למנצח כנגינות משכיל לדוד: האזינה
אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי:
הקשיבה לי וענני אריד בשיחי
ואהימה: מקול אויב מפני עקת רשע כי יטיטו עלי און
ובזעף ישטמוני: לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי: יראה
ורעד יבא בי ותכסני פלצות: ואמר מי יתן לי אבר כיונה
אעופה ואשכנה: הנה ארחיק נדוד אלין במדבר סלה:
אחישה מפלט לי מרוח סוערה מטער: בלע אדני פלג
לשונם כי ראיתי חמס וריב בעיר: יומם ולילה יסובבוה
על חומותיה ואון ועמל בקרבה: והות בקרבה ולא ימיש
מרחובה תוך ומרמה: כי לא אויב יחרפני ואשא לאמשנאי
עלי הגדיל ואסתר ממנו: ואתה אנוש כערכי אלופי ומידעי:
אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש: ישי מות
עליהם ירדו שאול חיים כי רעות במגוריהם בקרבם: אני אל
אלהים אקרא וי יושיעני: ערב ובקר וצהרים אשיחה
ואהמה וישמע קולי: פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים
היו עמדי: ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין חלפות
למו ולא יראו אלהים: שלח ידו בשלמיו חלל בריתו: חלקו
מחמאת פיו וקרב לבו רכו דבריו משמן והמה פתיחות:
השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק:
ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא
יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

נו

למנצח על יונת אלם רחוקים לדוד מכתם
בהאחז אתו פלשתים בגת: חנני
אלהים כי שאפני אנוש כל היום לוחם ילחצני: שאפו שוררי

כָּל הַיּוֹם מְרַגְּזִים לוֹחֲמִים לִי מְרוֹם : יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטָח
בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בֵּאלֹהִים בָּטָחְתִּי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי :
כָּל הַיּוֹם דְּבָרַי יְעַצְּבוּ עָלַי כָּל מַחְשְׁבוֹתָם לָרָע : יָגוּרוּ יִצְפְּנוּ הֵמָּה
עִקְּבִי יִשְׁמֹרוּ כַּאֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי : עַל אֵין פַּלָּט לָמוֹ בְּאַף עַמִּים
הוֹרֵד אֱלֹהִים : נֹדִי סָפַרְתָּה אַתָּה שִׂימָה דִמְעָתִי כְּנֹאדֶךָ הֲלֹא
בְּסִפְרָתֶךָ : אָז יָשׁוּבוּ אֹיְבַי אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה יָדַעְתִּי כִּי אֱלֹהִים
לִי : בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דָּבָר בַּיְיָ אֲהַלֵּל דָּבָר : בֵּאלֹהִים בָּטָחְתִּי לֹא
אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי : עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ אֲשַׁלֵּם תּוֹדוֹת לָךְ :
כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא דַגְלִי מִדֶּחִי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים
בְּאוֹר הַחַיִּים

נז

לַמְנַצֵּחַ

אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי
שָׁאוּל בַּמְּעָרָה : חָנֵּנִי אֱלֹהִים חָנֵּנִי כִּי
בְךָ חָסְיָה נַפְשִׁי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה
עַד יַעֲבֹר הַוּוֹת : אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן לָאֵל גֹּמֵר עָלָי : יִשְׁלַח
מִשָּׁמַיִם וְיוֹשִׁיעֵנִי חֵרֵף שֹׁאֲפִי סֶלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ :
נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לְבָאִים אֶשְׁכְּבָה לֹהֲטִים בְּנֵי אָדָם שִׁנֵּיהֶם חֲנִית
וְחִצִּים וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב חַדָּה : רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ : רֶשֶׁת הֵכִינוּ לִפְעָמַי כָּפְפָה נַפְשִׁי כָּרוּ לְפָנַי שׁוּחָה
נָפְלוּ בְתוֹכָהּ סֶלָה : נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אָשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה :
עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָׁחַר : אוֹדְךָ בָעַמִּים
אֲדֹנָי אֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים : כִּי גָדוֹל עַד שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד
שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ : רוּמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ :

נח

לַמְנַצֵּחַ

אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם : הַאֻמְנָם אֱלֹם
צֶדֶק תְּדַבֵּרוּן מִשְׁרִים תִּשְׁפְּטוּ בְנֵי אָדָם :

אז כלב עוללות תפעלון בארץ חמס ידיכם תפלסון: זרו
רשעים מרחם תעו מדברי כזב: חמת למו כדמות חמת
נחש כמו פתן חרש יאטם אזנו: אשר לא ישמע לקול מלחשים
חבר חברים מחכם: אלהים חרס שניהמו בפימו מלתעות
כפירים נתץ יי: ימאסו כמו מים יתהלכו למו ידרך חציו כמו
יתמללו: כמו שבלול תמס יהלך נפל אשת בל חזו שמש:
בטרם יבינו סירתיכם אתד כמו חרון ישערנו: ישמח
צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע: ויאמר אדם אך
פרי לצדיק אך יש אלהים שפטים בארץ:

למנצח

נט

אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול
וישמרו את הבית להמיתו: הצילני
מאיבי אלהי מקמי תשגבני:
הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: כי הנה ארבו
לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יי: בלי עון
ויכונון עורה לקראתי וראה: ואתה יי אלהים צבאות
אלהי ישראל הקיצה לפקוד כל הגוים אל תחן כל בגדי און
סלה: ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: הנה יביעון
בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שומע: ואתה יי תשחק
למו תלעג לכל גוים: עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי:
אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשוררי: אל תהרגם פן
ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגננו אדני: חטאת
פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו:
כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים מושל ביעקב לאפסי
הארץ סלה: וישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: המה
ינועון לאכל אם לא ישבעו וילינו: ואני אשיר עזך ארנן לבקר

חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צרתי: עזי אליך
אזמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

למנצח

סה

על שושן עדות מכתם לדוד לזמר:
בהשחתו את ארם נהרים ואת ארם צובה
וישב יואב ויך את אדום בגיא מלח
שנים עשר אלף: אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת תשובב לנו:
הרעשת ארץ פצמתה רפה שבריה כי מטה: הראית עמך
קשה השקיתנו יין תרעלה: נתתה ליראיך נס להתנוסס
מפני קשט סלה: למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך
וענני: אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם
ועמק סכות אמדד: לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי
יהודה מחוקקי: מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי
עלי פלשת התרועעי: מי יובלני עיר מצור מי נחני עד אדום
הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו: הבה
לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: באלהים נעשה חיל
והוא יבוס צרינו:

למנצח

סא

על נגינת לדוד: שמעה אלהים רנתי
הקשיבה תפלתי: מקצה הארץ אליך
אקרא בעטף לבי בצור ירוממני
תנחני: כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב: אגורה
באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה: כי אתה אלהים
שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך: ימים על ימי מלך
תוסיף שנותיו כמו דור ודור: ישב עולם לפני אלהים חסד
ואמת מן ינצרוהו: כן אזמרה שמך לעד לשלמי נדרי יום יום:

למנצח

סכ

על ידותון מזמור לדוד: אך אל
אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי:
אך הוא צורי וישועתי משגבי לא
אמוט רבה: עד אנה תהותתו על איש תרצחו כלכם כקיר
נטוי גדר הדחויה: אך כשאתו יעצו לנדיח ירצו כזב בפיו
יברכו ובקרבם יקללו סלה: אך לאלהים דומי נפשי כי ממנו
ישועתי: אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט: על
אלהים ישעי וכבודי צור עזי מחסי באלהים: בטחו בכל
עת עם שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו סלה: אך הבל
בני אדם כזב בני איש במאזנים לעלות המה מהבל יחד:
אל תבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו חיל כי יניב אל תשיתו
לב: אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי כי עז לאלהים: ולך
אדני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו:

מזמור

סג

לדוד בהיותו במדבר יהודה: אלהים
אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי ש
כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים:
כן בקדש חזיתיך לראות עזך וכבודך: כי טוב חסדך מחיים
שפתי ישבחוכך: כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי: כמו
חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהללוך: אם זכרתיך
על יצועי באשמורות אהגה בך: כי היית עזרתה לי ובצל
כנפיך ארנן: דבקה נפשי אחריך כי תמכה ימינך: והמה
לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות ארץ: יגירוהו על ידי
חרב מנת שועלים יהיו: והמלך ישמח באלהים יתהלל כל
הנשבע בו כי יסכר פי
דוברי שקר:

סד

לַמְנַצֵּחַ

מִזְמוֹר לְדָוִד: שִׁמְעָה אֱלֹהִים קוֹלִי בְשִׂיחִי;
מִפַּחַד אוֹיֵב תִּצֹּר חַיָּי: תַּסְתִּירֵנִי מִסּוֹד
מְרֵעִים מֵרִגְשַׁת פֹּעֲלֵי אָוֶן: אֲשֶׁר שָׁנְנוּ
כַחֶרֶב לְשׁוֹנָם דָּרְכוּ חִצָּם דָּבָר מָר: לִירוֹת בְּמִסְתָּרִים תָּם
פִּתְאֹם יוֹרֻהוּ וְלֹא יִירָאוּ: יְחַזְּקוּ לָמוֹ דָּבָר רָע יְסַפְּרוּ לְטַמֵּן
מוֹקְשִׁים אָמְרוּ מִי יִרְאֶה לָמוֹ: יַחְפְּשׂוּ עֲלוֹת תַּמְנוּ חֵפֶשׂ מֻחְפָּשׂ
וְקֶרֶב אִישׁ וְלֵב עָמֹק: וַיִּרְדֹּף אֱלֹהִים חֵץ פִּתְאֹם הָיוּ מַכּוֹתָם:
וַיַּכְשִׁילֻהוּ עָלֵימוֹ לְשׁוֹנָם יִתְגֹּדְדוּ כָּל רֹאֵה בָם: וַיִּירְאוּ כָל אָדָם
וַיַּגִּידוּ פֹּעַל אֱלֹהִים וּמַעֲשֵׂהוּ הִשְׂכִּילוּ: יִשְׂמַח צַדִּיק בַּיְיָ וְחָסָה
בוֹ וְיִתְהַלְלוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב:

סה

לַמְנַצֵּחַ

מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר: לְךָ דוּמִיָּה תְהִלָּה
אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וּלְךָ יְשֻׁלַּם נֶדֶר: שֹׁמֵעַ
תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ: דִּבְרֵי עֲוֹנוֹת
גָּבְרוּ מֵנִּי פְּשָׁעֵינוּ אַתָּה תְכַפְּרֵם: אַשְׁרֵי תִּבְחַר וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן
חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדוֹשׁ הֵיכָלֶךָ: נוֹרָאוֹת בְּצֶדֶק
תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבְטָח כָּל קְצוֵי אֶרֶץ וְיָם רְחוֹקִים: מֵכִין
הָרִים בְּכֹחוֹ נֶאְזָר בִּגְבוּרָה: מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם
וְהֹמִן לְאֻמִּים: וַיִּירְאוּ יֹשְׁבֵי קְצָווֹת מֵאוֹתוֹתֶיךָ מֹצָאֵי בֹקֶר
וְעֶרֶב תְּרַנֵּן: פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ וְתַשְׁקֶקֶיהָ רַבַּת תַּעְשִׁרֶנָּה פֶּלֶג
אֱלֹהִים מָלֵא מָיִם תָּכִין דְּגָנָם כִּי כֵן תְּכִינֶהָ: תְּלָמֶיהָ רַוֵּה נַחֵת
גְּדוּדֶיהָ בִּרְבִיבִים תְּמוֹגְגֶנָּה צַמְחָהּ תְּבָרֵךְ: עִטַּרְתָּ שְׁנַת טוּבֶךָ
וּמַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּן דֶּשֶׁן: יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר וְגִיל גְּבָעוֹת
תַּחְגֹּרְנָה: לָבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאן וְעֲמָקִים
יַעֲטְפוּ בָר יָתִרוֹעֲעוּ אַף
יָשִׁירוּ:

סו

למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל הארץ׃
זמרו כבוד שמו שימו כבוד תהלתו׃
אמרו לאלהים מה נורא מעשיך ברב עזך יכחשו לך אויביך׃ כל
הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו שמך סלה׃ לכו וראו מפעלות
אלהים נורא עלילה על בני אדם׃ הפך ים ליבשה בנהר יעברו׃
נגל שם נשמחה בו׃ משל בגבורתו עולם עיניו בגוים תצפינה
המורים אל ירומו למו סלה׃ ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול
תהלתו׃ השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו׃ כי בחנתנו
אלהים צרפתנו כצרף כסף׃ הבאתנו במצודה שמת מוצקה
בתנינו׃ הרכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים ותוציאנו
לרויה׃ אבא ביתך בעולות אשלם לך נדרי׃ אשר פצו שפתי
ודבר פי בצר לי׃ עולות מחים אעלה לך עם קטרת אילים
אעשה בקר עם עתודים סלה׃ לכו שמעו ואספרה כל יראי אלהים
אשר עשה לנפשי׃ אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני׃ און אם
ראיתי בלבבי לא ישמע אדני׃ אכן שמע אלהים הקשיב בקול
תפלתי׃ ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי׃

סז

למנצח בנגינות מזמור שיר׃ אלהים יחננו ויברכנו
יאר פניו אתנו סלה׃ לדעת בארץ דרכך
בכל גוים ישועתך׃ יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם׃ ישמחו
וירנו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה׃
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם׃ ארץ נתנה יבולה יברכנו
אלהים אלהינו׃ יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ׃

סח

למנצח לדוד מזמור שיר׃ יקום אלהים יפוצו אויביו
וינוסו משנאיו מפניו׃ כהנדף עשן תנדף׃

נהמם רונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים : וצדיקים
ישמחו יעלזו לפני אלהים וישישו בשמחה : שירו לאלהים זמרו
שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו : אבי יתומים ודי
אלמנות אלהים במעון קדשו : אלהים מושיב יחידים בית
מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכני צחיחה : אלהים בצאתך
לפני עמך בצעדך בישימון סלה : ארץ רעשה אף שמים נטפו
מפני אלהים זה סיני מפני אלהי ישראל : גשם נדבות תניף
אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה : חיתך ישבו בה תכין בטובתך
לעני אלהים : אדני יתן אמר המבשרות צבא רב : מלכי צבאות
ידודון ידודון ונות בית תחלק שלל : אם תשכבון בין שפתים
כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ : בפרש שדי
כלכים בה תשלג בצלמון : הר אלהים הר בשן הר גבננים הר בשן
למה תרצדון הרים גבנונים ההר חמד אלהים לשבתו אף יי ישכן
לנצח : רכב אלהים רבותים אלפי שנאן אדני בם סיני בקדש :
למרום שבית שבי לקחות מתנות באדם ואף סוררים לשכון יה
אלהים : ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה : האל לנו אל
למושעות וליהוה אדני לפות תוצאות : אך אלהים ימחץ ראש
איביו קדקד שער מתהלך באשמיו : אמר אדני משבן אשיב
אשיב מבצעות ים : למען תמחץ רגלך בדם לשון כלביך מאיבים
מנהו : ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי מלכי בקדש : קדמו
שרים אחר נוגנים בתוך עלמות תופפות : במקהלות ברכו
אלהים יי ממקור ישראל : שם בנימן צעיר רודם שרי יהודה
רגמתם שרי זבולון שרי נפתלי : צוה אלהיך עזך עזה אלהים
זו פעלת לנו : מהיכלך על ירושלם לך יובילו מלכים שי : גער
חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים מתרפס רצי כסף בזר
עמים חרבות יחפצו : יאתיו חשמנים מן מצרים כוש תרין ידיו

אלהים: ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו סלה: לרוכב בשמי
שמי קדם הן יתן בקולו קול עוז: תנו עז לאלהים על ישראל גאותו
ועזו בשחקים: נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז
ותעצומות לעם ברוך אלהים:

למנצח

סט

על שושנים לדוד: הושיעני אלהים כי באו
מים עד נפש: טבעתי ביון מצולה ואין מעמד
באתי במעמקי מים ושבלת שטפתני: יגעתי בקראי נחר גרוני כלו
עיני מיחל לאלהי: רבו משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי
אילמה שקר אשר לא גזלתי אז אשיב: אלהים אתה ידעת לאולתי
ואשמותי ממך לא נכחדו: אל יבושו בי קווך אדני יהוה צבאות
אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל: כי עליך נשאתי חרפה כסתה
כלמה פני: מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי: כי קנאת ביתך
אכלתני וחרפות חרפיך נפלו עלי: ואבכה בצום נפשי ותהי
לחרפות לי: ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל: ישיחו בי שבי
שער ונגינות שתי שכור: ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברב
חסדך ענני באמת ישעך: הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה
משנאי וממעמקי מים: אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני
מצולה ואל תאטר עלי באר פיה: ענני יי כי טוב חסדך כרב
רחמיך פנה אלי: ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני:
קרבה אל נפשי גאלה למען איבי פדני: אתה ידעת חרפתי
ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי: חרפה שברה לבי ואנושה
ואקוה לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי: ויתנו בברותי ראש
ולצמאי ישקוני חמץ: יהי שלחנם לפניהם לפח ולשלומים
למוקש: תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד: שפך
עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם: תהי טירתם נשמה באהליהם

אל־יהי־ישב׃ כי־אתה אשר־הפית ידפי ואל־מכאוב חללין יספרו׃
הטה־עון על־עונם ואל־יבואו בצדקתך׃ ימחו מספר חיים ועם צדיקים
אל־יכתבו׃ ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני׃ אהללה שם־
אלהים בשיר ואגדלנו בתודה׃ ותיטב ליי משור פר מקרן מפריס׃
ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם׃ כי־שמע אל־אביונים׃
ואת אסיריו לא נזה׃ יהללוהו שמים וארץ ימים וכל־רומש בם׃ כי
אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה׃ וזרע עבדיו
ינחלוה ואהבי שמו ישכנו בה׃

למנצח

לדוד להזכיר׃ אלהים להצילני יי לעזרתי חושה׃
יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסגו אחור ויכלמו׃
חפצי רעתי׃ ישובו על־עקב בשתם האמרים האח האח׃ ישישו
וישמחו בך כל־מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל יי אהבי ישועתך׃ ואני
עני ואביון אלהים חושה לי עזרי ומפלטי אתה יי אל־תאחר׃

בך

יי חסיתי אל־אבושה לעולם׃ בצדקתך תצילני ותפלטני
הטה אלי אזנך והושיעני׃ היה לי לצור מעון לבא תמיד
עזית להושיעני כי־סלעי ומצודתי אתה׃ אלהי פלטני מיד רשע מכף
מעול וחומץ׃ כי־אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מנעורי׃ עליך
נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי בך תהלתי תמיד׃ כמופת הייתי
לרבים ואתה מחסיי׃ ימלא פי תהלתך כל־היום תפארתך׃ אל
תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל־תעזבני׃ כי־אמרו אויבי לי ושמרי
נפשי נועצו יחדו׃ לאמר אלהים עזבו רדפו תפשוהו כי־אין מציל׃
אלהים אל־תרחק ממני אלהי לעזרתי חושה׃ יבשו יכלו שטני נפשי
יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי׃ ואני תמיד איחל והוספתי על
כל־תהלתך׃ פי יספר צדקתך כל־היום תשועתך כי לא ידעתי

סְעוּרוֹת: אֲכֵן גְּבוּרוֹת אֲדֹנָי יְהוֹה אַזְכִּיר צִדְקָתְךָ לְבַדֶּךָ: אֱלֹהִים
לִמַּדְתַּנִי מִנְּעוּרָי וְעַד הֵנָּה אַגִּיד נִפְלְאוֹתֶיךָ: וְגַם עַד זִקְנָה וְשֵׂיבָה
אֱלֹהִים אַל תַּעַזְבֵנִי עַד אַגִּיד זְרוֹעֲךָ לְדוֹר לְכָל יָבֹא גְּבוּרָתֶךָ: פ
וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂית גְּדֹלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ: אֲשֶׁר
הֶרְאִיתַנִי צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת תָּשׁוּב תְּחַיֵּנִי וּמִתְּהֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי:
תָּרֶב גְּדֻלָּתִי וְתִסֹּב תְּנַחֲמֵנִי: גַּם אֲנִי אוֹדְךָ כְלִי נֵבֶל אֲמִתְּךָ אֱלֹהָי אֲזַמְּרָה
לְךָ בְכִנּוֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: תְּרַנֵּנָה שְׂפָתַי כִּי אֲזַמְּרָה לָךְ וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר
פָּדִיתָ: גַּם לְשׁוֹנִי כָּל הַיּוֹם תֶּהְגֶּה צִדְקָתֶךָ כִּי בֹשׁוּ כִּי חָפְרוּ מְבַקְשֵׁי רָעָתִי:

לִשְׁלֹמֹה

אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לַמֶּלֶךְ תֵּן וְצִדְקָתְךָ לְבֶן מֶלֶךְ:
יָדִין עַמְּךָ בְצֶדֶק וַעֲנִיֶּיךָ בְּמִשְׁפָּט: יִשְׂאוּ הָרִים
שָׁלוֹם לָעָם וּגְבָעוֹת בִּצְדָקָה: יִשְׁפֹּט עֲנִיֵּי עָם יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי אֶבְיוֹן וְ
וְדַכֵּא עָשֹׁק: יִירָאוּךָ עִם שֶׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יָרֵחַ דּוֹר דּוֹרִים: יֵרֵד כְּמָטָר
עַל גֵּז מַרְזִיפִים זַרְזִיף אָרֶץ: יִפְרַח בְּיָמָיו צַדִּיק וְרֹב שָׁלוֹם עַד בְּלִי יָרֵחַ:
וְיֵרְדְּ מִיָּם עַד יָם וּמִנָּהָר עַד אַפְסֵי אָרֶץ: לְפָנָיו יִכְרְעוּ צִיִּים וְאוֹיְבָיו עָפָר
יְלַחֵכוּ: מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יָשִׁיבוּ מַלְכֵי שְׁבָא וְסְבָא אַ
שַׁי יַקְרִיבוּ: וְיִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל מְלָכִים כָּל גּוֹיִם יַעַבְדוּהוּ: כִּי יַצִּיל בּ
אֶבְיוֹן מְשַׁוַּע וְעָנִי וְאֵין עוֹזֵר לוֹ: יָחֹס עַל דַּל וְאֶבְיוֹן וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים
יוֹשִׁיעַ: מִתּוֹךְ וּמֵחָמָס יִגְאַל נַפְשָׁם וְיָקַר דָּמָם בְּעֵינָיו: וְיִחִי וְיִתֶּן לוֹ
מִזְּהַב שְׁבָא וְיִתְפַּלֵּל בַּעֲדוֹ תָּמִיד כָּל הַיּוֹם יְבָרְכֶנְהוּ: יְהִי פְּסַת בָּר
בָּאָרֶץ בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן פִּרְיוֹ וְיָצִיצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ:
יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בוֹ כֹּל גּוֹיִם יְאַשְּׁרוּהוּ:
בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְ
עוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: כָּלוּ תְּפִלּוֹת דָּוִד בְּנוֹ:

סְלָם הַסֵּפֶר

מזמור

לאסף אך טוב לישראל אלהים לברי לבב:
ואני כמעט נטיו רגלי כאין שפכה אשורי:
כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה: כי אין חרצבות למו
ובריא אלם: כיעמל אנוש אינמו ועם אדם לא ינגעו: לכן
ענקתמו גאוה יעטוף שית חמס למו: יצא מחלב עינימו עברו
משכיות לבב: ימיקו וידברו ברע עשק ממרום ידברו: שתו
בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ: לכן ישוב עמו הלום ומי
מלא ימצו למו. ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון: הנה
אלה רשעים ושלוי עולם השגו חיל: אך דיק זכיתי לבבי ו
ארחץ בנקיון כפי: ואהי נגוע כל היום ותוכחתי לבקרים:
אם אמרתי אספרה כמו הנה דור בניך בגדתי: ואחשבה
לדעת זאת עמל הוא בעיני: עד אבא אל מקדשי אל אבינה
לאחריתם: אך בחלקות תשית למו הפלתם למשואות:
איך היו לשמה כרגע ספו תמו מן בלהות: כחלום מהקיץ
אדני עירם צלמם תבזה: כי יתחמץ לבבי וכליותי אשתונן: ואני
בער ולא אדע בהמות הייתי עמך: ואני תמיד עמך אחזת
בידימיני: בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני: מי לי בשמים
ועמך לא חפצתי בארץ: כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי
אלהים לעולם: כי הנה רחקיך יאבדו הצמתה כל זונה ממך:
ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדני יהוה מחסי לספר
כל מלאכותיך:

משכיל

לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך
בצאן מרעיתך: זכור עדתך קנית קדם
גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: הרימה פעמיך
למשואות נצח כל הרע אויב בקדש: שאגו צריך בקרב ו
מועדיך שמו אותותם אותות: יודע בסבך למעלה כסבך עץ

קדמות: ועתה פתוחיה יחד בכשיל וכלפות יהלמון: שלחו
אש מקדשך לארץ חללו משכן שמך: אמרו בלבם נינם יחד
שרפו כל מועדי אל בארץ: אותותינו לא ראינו אין עוד נביא
אתנו יודע עד מה: עד מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב
שמך לנצח: למה תשיב ידך וימינך מקרב חיקך כלה:
ואלהים מלכי מקדם פועל ישועות בקרב הארץ: אתה פוררת
בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים: אתה רעצת ראשי
לויתן תתננו מאכל לעם לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה
הובשת נהרות איתן: לך יום אף לך לילה אתה הכינת מאור
ושמש: אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם:
זכר זאת אויב חרף יי ועם נבל נאצו שמך: אל תתן לחית
נפש תורך חית עניך אל תשכח לנצח: הבט לברית כי מלאו
מחשכי ארץ נאות חמס: אל ישוב דך נכלם עני ואביון יהללו
שמך: קומה אלהים ריבה ריבך זכור חרפתך מני נבל כל
היום: אל תשכח קול צורריך שאון קמיך עולה תמיד:

למנצח

אל תשחת מזמור לאסף שיר: הודינו לך עה
אלהים הודינו וקריב שמך ספרו נפלאותיך:
כי אקח מועד אני מישרים אשפוט: נמוגים ארץ וכל ישביה
אני תכנתי עמודיה סלה: אמרתי להוללים אל תהללו
ולרשעים אל תרימו קרן:
אל תרימו למרום קרנכם
תדברו בעתק עתק: כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים:
כי אלהים שופט זה ישפיל וזה ירים: כי כוס ביד יי ויין חמר
מלא מסך ויגר ממזה אך שמריה ימצו ישתו כל רשעי ארץ:
ואני אגיד לעולם אזמרה לאלהי יעקב: וכל קרני רשעים אגדע
תרומם קרנות צדיק:

למנצח

נגינות מזמור לאסף שיר: נודע ביהודה עו

אלהים בישראל גדול שמו: ויהי בשלם סכו ומעונתו בציון: שבר
שפי רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה סלה: נאור אתה אדיר מהרי
טרף: אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו כל אנשי חיל ידיהם
מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס: אתה נורא אתה ומי יעמוד
לפניך מאז אפך: משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה: בקום
למשפט אלהים להושיע כל ענוי ארץ סלה: כי חמת אדם תודך
שארית חמות תחגור: נדרו ושלמו ליי אלהיכם כל סביביו יובלו
שי למורא: יבצר רוח נגידים נורא למלכי ארץ:

למנצח

עה

על ידותון לאסף מזמור: קולי אל אלהים
ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי: ביום
צרתי ידי דרשתי לילה נגרה ולא תפוג מאנה התנחם נפשי: אזכרה
אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה: אחזתה
שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: חשבתי ימים מקדם שנות
עולמים: אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי:
הלעולמים יזנח יי ולא יוסיף לרצות עוד: האפס לנצח חסדו
גמר אמר לדר ודר: השכח חנות א אם קפץ באף רחמיו סלה:
ואמר חלותי היא שנות ימין עליון: אזכור מעללי יה כי אזכרה
מקדם פלאך: והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה: אלהים
בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים: אתה האל עושה פלא הודעת
בעמים עזך: גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה: ראוך מים
אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו תהומות: זרמו מים עבות קול
נתנו שחקים אף חצציך יתהלכו: קול רעמך בגלגל האירו
ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: בים דרכך ושבילך במים רבים
ועקבותיך לא תדעו: נחית כצאן עמך
ביד משה ואהרן:

משכיל

עח

לאסף האזינה עמי תורתי הטו אזנכם
לאמרי פי: אפתחה במשל פי אביעה חידות
מני קדם: אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו: לא נכחד
מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יי ועזוזו ונפלאותיו אשר
עשה: ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו
להודיעם לבניהם: למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקומו ויספרו
לבניהם: וישימו באלהים כסלם ולא ישכחו מעלילות אל ומצותיו
ינצרו: ולא יהיו כאבותם דור סורר ומורה דור לא הכין לבו ולא
נאמנה את אל רוחו: בני אפרים נושקי רומי קשת הפכו ביום קרב:
לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת: וישכחו עלילותיו
ונפלאותיו אשר הראם: נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה
צען: בקע ים ויעבירם ויצב מים כמו נד: ויתחם בענן יומם וכל
הלילה באור אש: יבקע צורים במדבר וישק כתהומות רבה:
ויוצא נוזלים מסלע וירד כנהרות מים: ויוסיפו עוד לחטוא לו
למרות עליון בציה: וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם: וידברו
באלהים אמרו היוכל לערוך שלחן במדבר: הן הכה צור ויזובו
מים ונחלים ישטפו הגם לחם יוכל תת אם יכין שאר לעמו: לכן
שמע יי ויתעבר ואש נשחה ביעקב וגם אף עלה בישראל: כי לא
האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו: ויצו שחקים ממעל ודלתי
שמים פתח: וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן למו: לחם
אבירים אכל איש צדה שלח להם לשובע: יסע קדים
בשמים וינהג בעזו תימן: וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים
עוף כנף: ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנתיו: ויאכלו וישבעו
מאד ותאותם יביא להם: לא זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם:
ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע:
בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו: ויכל בהבל ימיהם

ואמונם בפתלו׃ אם זרעם נכון לפניו וישבו וישחרו׃ ויזכרו
כי אלהים צורם ואל עליון גאלם׃ וידלטהו בפיהם וכלשונם
יכזבו לו׃ ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו׃
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
ולא יעיר כל חמתו׃ ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב׃
כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בישימון׃ וישובו ויתרו אל
ישראל התוו׃ לא זכרו את ידו יום אשר פדם מיד צר׃ אשר שם
במצרים אותתיו ומופתיו בשדה צען׃ ויהפך לדם יאריהם
ונזליהם בל ישתיון׃ ישלח בהם ערוב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם׃
ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה׃ יהרג בברד גפנם ושקמתם
בחנמל׃ ויסגר לברד בעירם ומקניהם לרשפים׃ ישלח בהם
חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים׃ יפלס
נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם ובהמתם לדבר הסגיר׃
ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי חם׃ וישע כצאן
עמו ויטגם כעדר במדבר׃ ויטש לבטח ולא פחדו ואת אויביהם
כסה הים׃ ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו׃
ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם
שבטי ישראל׃ וינסו ויכרו את אלהים עליון ועדותיו לא שמרו׃
וישגו ויבגדו באבותם נהפכו בקשת רמיה׃ ויכעיסוהו בבמותם
בפסיליהם יקניאוהו׃ שמע אלהים ויתעבר ויתאנף מאד בישראל׃
וישש משכן שלו אהל שכן באדם׃ ויתן לשבי עזו ותפארתו
ביד צר׃ ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר׃ בחוריו אכלתה אש
ובתולותיו לא הולל׃ כהניו בחרב נפלו ואלמנותיו לא תבכינה׃
ויקץ כישן אדני כגבור מתרונן מיין׃ ויך צריו אחור חרפת
עולם נתן למו׃ ויכאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר׃
ויבחר את שבט יהודה את הר ציון אשר אהב׃ ויבן כמו רמים

עשׂ

מזמור

אל

המצח

פּ

תַּסִּיעַ הַרְשָׁעִים וְתִטָּעֵם׃ פִּנִּיתָ לְפָנָיו וַתְּשָׁרֵשׁ שָׁרָשָׁיו וַתְּמַלֵּא אָרֶץ׃
כָּסּוּ הָרִים צִלָּהּ וְעַנְפֶּיהָ אַרְזֵי־אֵל׃ תְּשַׁלַּח קְצִירָהּ עַד־יָם וְאֶל־נָהָר יְנִקוֹתֶיהָ׃
לָמָּה פָרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָרוּהָ כָּל־עֹבְרֵי דָרֶךְ׃ יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז שָׂדִי יִרְעֶנָּה׃
אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת׃ וְכַנָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל־בֵּן אִמַּצְתָּה לָךְ׃
שְׂרוּפָה בָאֵשׁ בְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ׃ תְּהִי־יָדְךָ עַל־אִישׁ יְמִינֶךָ
עַל־בֶּן־אָדָם אִמַּצְתָּה לָךְ׃ וְלֹא־נָסוֹג מִמֶּךָּ תְּחַיֵּנוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא׃
יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃

לַמְנַצֵּחַ

פא

עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף׃ הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ
לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים
עִם־נָבֶל׃ תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃ כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־
אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃ הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו
מִדּוּד הַעֲבוֹרָנָה׃ בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֱנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם
אֲבְחָנְךָ עַל מֵי מְרִיבָה סֶלָה׃ שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם
תִּשְׁמַע־לִי׃ לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר׃ אָנֹכִי יְיָ
אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ וְלֹא שָׁמַע
עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי׃ וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ
בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃ לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃ כִּמְעַט
אֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי׃ מְשַׂנְאֵי יְיָ יְכַחֲשׁוּ־לוֹ
וְיִהְיֶה עִתָּם לְעוֹלָם׃ וַיַּאֲכִלֵהוּ מֵחֶלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ׃

מִזְמוֹר

פב

לְאָסָף׃ אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃
עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה׃
שִׁפְטוּ־דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃ פַּלְּטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים

הַעֲלוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי
אָרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם: אָכֵן כְּאָדָם
תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי
אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם:

שִׁיר

מִזְמוֹר לְאָסָף: אֱלֹהִים אַל דֳּמִי לָךְ אַל תֶּחֱרַשׁ וְאַל פג
תִּשְׁקֹט אֵל: כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ
נָשְׂאוּ רֹאשׁ: עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ: אָמְרוּ לְכוּ
וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזָּכֵר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יָחְדָּו עָלֶיךָ
בְּרִית יִכְרֹתוּ: אָהֳלֵי אֱדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגְרִים: גְּבָל וְעַמּוֹן
וְעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם יֹשְׁבֵי צוֹר: גַּם אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ לִבְנֵי
לוֹט סֶלָה: עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן: נִשְׁמְדוּ
בְעֵין דֹּאר הָיוּ דֹמֶן לָאֲדָמָה: שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵימוֹ כְּעֹרֵב וְכִזְאֵב ז
וְכִזַּח וְכִצַלְמֻנָּע כָּל נְסִיכֵימוֹ: אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירָשָׁה לָנוּ אֶת נְאוֹת
אֱלֹהִים: אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַגַּלְגַּל כְּקַשׁ לִפְנֵי רוּחַ: כְּאֵשׁ תִּבְעַר יָעַר
וּכְלֶהָבָה תְּלַהֵט הָרִים: כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרָתֶךָ וּבְסוּפָתְךָ תְבַהֲלֵם: ז
מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן וְיבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְיָ: יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי עַד וְיַחְפְּרוּ
וְיֹאבֵדוּ: וְיֵדְעוּ כִּי אַתָּה שִׁמְךָ יְיָ לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ:

לַמְנַצֵּחַ

עַל הַגִּתִּית לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: מַה יְּדִידוֹת פד
מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה
נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְיָ לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חָי: גַּם צִפּוֹר מָצְאָה
בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת
מַלְכִּי וֵאלֹהָי: אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה: אַשְׁרֵי אָדָם
עוֹז לוֹ בָּךְ מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם: עֹבְרֵי בְעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ
גַּם בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה: יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל חָיִל יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן:

פט

משכיל

לאיתן האזרחי חסדי יי לעולם אשירה
לדר ודר אודיע אמונתך בפי ׃ כי אמרתי
עולם חסד יבנה שמים תכין אמונתך בהם ׃ כרתי ברית לבחירי
נשבעתי לדוד עבדי ׃ עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודר כסאך
סלה ׃ ויודו שמים פלאך יי אף אמונתך בקהל קדושים ׃ כי מי
בשחק יערך ליי ידמה ליי בבני אלים ׃ אל נערץ בסוד קדושים רבה
ונורא על כל סביביו ׃ יי אלהי צבאות מי כמוך חסן יה ואמונתך
סביבותיך ׃ אתה משל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם ׃
אתה דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך ׃ לך שמים אף
לך ארץ תבל ומלואה אתה יסדתם ׃ צפון וימין אתה בראתם
תבור וחרמון בשמך ירננו ׃ לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום
ימינך ׃ צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך ׃ אשרי
העם יודעי תרועה יי באור פניך יהלכון ׃ בשמך יגילון כל היום
ובצדקתך ירומו ׃ כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו ׃
לי מגננו ולקדוש ישראל מלכנו ׃ אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר
שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם ׃ מצאתי דוד עבדי בשמן
קדשי משחתיו ׃ אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו ׃ לא ישיא
אויב בו ובן עולה לא יענהו ׃ וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף ׃
ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו ׃ ושמתי בים ידו ובנהרות
ימינו ׃ הוא יקראני אבי אתה אלי ויצר ישועתי ׃ אף אני בכור
אתנהו עליון למלכי ארץ ׃ לעולם אשמר לו חסדי לברית נאמן
ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים ׃ אם יעזבו בניו תורתי
ובמשפטי לא ילכון ׃ אם חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו ׃ ופקדתי
בשבט פשעם ובנגעים עונם ׃ וחסדי לא אפיר ממנו ולא אשקר

נאמנתי: לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה: אחת נשבעתי
בקדשי אם לדוד אכזב: זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי:
כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: ואתה זנחת ותמאס התעפרת
עם משיחך: נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו: פרצת כל
גדריו שמת מבצריו מחתה: שסוהו כל עברי דרך היה חרפה
לשכניו: הרימות ימין צריו השמחת כל אויביו: אף תשיב צור חרבו
ולא הקמותו במלחמה: השבתה מטהרו וכסאו לארץ מגרת: הקצרת
ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה: עד מתי יי תסתר לנצח תבער
כאש חמתך: זכר אני מה חלד על מה שוא בראת כל בני אדם:
מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה: איה חסדיך
הראשונים יי נשבעת לדוד באמונתך: זכר יי חרפת עבדיך
שאתי בחיקי כל רבים עמים: אשר חרפו אויביך יי אשר חרפו
עקבות משיחך:
ברוך יי לעולם אמן ואמן:

תפלה

למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו
בדור ודור: בטרם הרים יולדו ותחולל ארץ ותבל
עולם ועד עולם אתה א: תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני
אדם: כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה
בלילה: זרמתם שינה יהיו בבקר כחציר יחלף: בבקר יציץ וחלף
לערב ימולל ויבש: כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: שתה עונתינו
נגדך עלימינו למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו
שנינו כמו הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות
שמנים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעופה: מי יודע עז אפך
וכיראתך עברתך: למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה: שובה
יי עד מתי והנחם על עבדיך: שבענו בבקר חסדך ונרננה
ונשמחה בכל ימינו: שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה

יי אלהים עטאות שכינה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה: כוגנו
ראה אלהים והבט פני משיחך: כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי
הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשע: כי שמש ומגן יי אלהים
חן וכבוד יתן יי לא ימנע טוב להולכים בתמים: יי עבאות אשרי
אדם בוטח בך:

למנצח

פה

לבני קרח מזמור: רצית יי ארצך שבת
שבית יעקב: נשאת עון עמך כסית כל
חטאתם סלה: אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך: שובנו
אלהי ישענו והפר כעסך עמנו: הלעולם תאנף בנו תמשך אפך
לדר ודר: הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך: הראנו יי
חסדך וישעך תתן לנו: אשמעה מה ידבר האל יי כי ידבר שלום
אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה: אך קרוב ליראיו ישעו
לשכן כבוד בארצנו: חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו: ב
אמת מארץ תצמח וצדק משקף נשקף: גם יי יתן הטוב וארצנו
תתן יבולה: צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו:

תפלה

פו

לדוד הטה יי אזנך ענני כי עני ואביון אנכי
שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה
אלהי הבוטח אליך: חנני יי כי אליך אקרא כל היום: שמח נפש
עבדך כי אליך יי נפשי אשא: כי אתה כי יי טוב וסלח ורב חסד
לכל קוראיך: האזינה יי תפלתי והקשיבה לקול תחנוניתי: ביום
צרתי אקראך כי תענני: אין כמוך באלהים יי ואין כמעשיך: כל
גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך יי ויכבדו לשמך: כי גדול
אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך: הורני יי דרכך אהלך
באמיתך יחד לבבי ליראה את שמך: אודך יי אלהי בכל לבבי
ואכבדה שמך לעולם: כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול

תחתיה: אלהים הדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא
שמוך לנגדם: ואתה יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת: פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך
עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבושו כי אתה יי עזרתני
ונחמתני:

לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהרי קדש אוהב יי
פז שערי ציון מכל משכנות יעקב: נכבדות מדבר
בך עיר האלהים סלה: אזכיר רהב ובבל לידעי הנה פלשת
ועזר עם כוש זה ילד שם: ולציון יאמר איש ואיש ילד
בה והוא יכוננה עליון: יי יספר בכתב עמים זה ילד שם סלה:
ושרים כחוללים כל מעיני בך:

שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת ליענות משכיל
פח להימן האזרחי: יי אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה
נגדך: תבא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי: כי שבעה ברעות
נפשי וחיי לשאול הגיעו: נחשבתי עם יורדי בור הייתי כגבר אין
איל: בפתים חפשי כמו חללים שוכבי קבר אשר לא זכרתם עוד
והמה מידך נגזרו: שתני בבור תחתיות במחשכים במצלות תהמות:
עלי סמכה חמתך וכל משבריך עניתה סלה: הרחקת מידעי
ממני שתני תועבות למו כלא ולא אצא עיני דאבה מני עוני
קראתיך יי כל יום שטחתי אליך כפי: הלמתים תעשה פלא
אם רפאים יקומו יודוך סלה: היספר בקבר חסדך אמונתך
באבדון: היודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה: ואני אליך
יי שועתי ובבקר תפלתי תקדמך: למה יי תזנח נפשי תסתיר
פניך ממני: עני אני וגוע מנעור נשאתי אמיך אפונה: עלי עברו
חרונך בעותיך צמתותני: סבבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד:

פט

משכיל

לאיתן האזרחי חסדי יי לעולם אשירה ׃
לדר ודר אודיע אמונתך בפי ׃ כי אמרתי ׃
עולם חסד יבנה שמים תכין אמונתך בהם ׃ כרתי ברית לבחירי ׃
נשבעתי לדוד עבדי ׃ עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודר כסאך
סלה ׃ ויודו שמים פלאך יי אף אמונתך בקהל קדושים ׃ כי מי ׃
בשחק יערך ליי ידמה ליי בבני אלים ׃ א נערץ בסוד קדושים רבה
ונורא על כל סביביו ׃ יי אלהי צבאות מי כמוך חסן יה ואמונתך ׃
סביבותיך ׃ אתה משול בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם ׃
אתה דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פזרת איביך ׃ לך שמים אף ׃
לך ארץ תבל ומלואה אתה יסדתם ׃ צפון וימין אתה בראתם ׃
תבור וחרמון בשמך ירננו ׃ לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ׃
ימינך ׃ צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך ׃ אשרי
העם ידעי תרועה יי באור פניך יהלכון ׃ בשמך יגילון כל היום
ובצדקתך ירומו ׃ כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו ׃ כי
ליי מגננו ולקדוש ישראל מלכנו ׃ אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר
שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם ׃ מצאתי דוד עבדי בשמן
קדשי משחתיו ׃ אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו ׃ לא ישיא
אויב בו ובן עולה לא יעננו ׃ וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף ׃
ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו ׃ ושמתי בים ידו ובנהרות
ימינו ׃ הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי ׃ אף אני בכור
אתנהו עליון למלכי ארץ ׃ לעולם אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו ׃
ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים ׃ אם יעזבו בניו תורתי ׃
ובמשפטי לא ילכון ׃ אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו ׃ ופקדתי
בשבט פשעם ובנגעים עונם ׃ וחסדי לא אפיר ממנו ולא אשקר

באמונתי: לא אחלל בריתי וכוצא שפתי לא אשנה: אחת נשבעתי
בקדשי אם לדוד אכזב: זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי:
כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: ואתה זנחת ותמאס התעברת
עם משיחך: נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו: פרצת כל
גדרותיו שמת מבצריו מחתה: שסוהו כל עברי דרך היה חרפה
לשכניו: הרימות ימין צריו השמחת כל אויביו: אף תשיב צור חרבו
ולא הקמותו במלחמה: השבת מטהרו וכסאו לארץ כרגת: הקצרת
ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה: עד מתי יי תסתר לנצח תבער
כאש חמתך: זכר אני מה חלד על מה שוא בראת כל בני אדם:
מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה: איה חסדיך
הראשונים יי נשבעת לדוד באמונתך: זכר יי חרפת עבדיך
שאתי בחיקי כל רבים עמים: אשר חרפו אויבך יי אשר חרפו
עקבות משיחך:

ברוך יי לעולם אמן ואמן:

ספר ד

תפלה

למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו
בדור ודור: בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל
ומעולם ועד עולם אתה א: תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני
אדם: כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה
בלילה: זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלוף: בבקר יציץ ויחלף
לערב ימולל ויבש: כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: שתה עונתינו
לנגדך עלומינו למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו
שנינו כמו הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות
שמנים שנה ורהבם יגעל ואון כי גז חיש ונעופה: מי יודע עז אפך
וכיראתך עברתך: למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה: שובה
יי עד מתי והנחם על עבדיך: שבענו בבקר חסדך ונרננה
ונשמחה בכל ימינו: שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה

אל־עבדיך פעלך והדרך על־בניהם: ויהי נועם יי אלהינו ב
עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו:

יושב

צא

נסתר עליון בצל שדי יתלונן אומר ליי מחסי
ומצודתי אלהי אבטח בו: כי־הוא יצילך מפח
יקוש מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה
וסוחרה אמתו: לא־תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר
באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: יפול מצדך אלף ורבבה
מימינך אליך לא יגש: רק בעינך תביט ושלמת רשעים תראה:
כי־אתה יי מחסי עליון שמת מעונך: לא־תאנה אליך רעה ונגע
לא־יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך:
על כפים ישאונך פן־תגוף באבן רגלך: על־שחל ופתן תדרך
תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי־ידע שמי:
יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: אורך
ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

מזמור

צב

שיר ליום השבת: טוב להודות ליי ולזמר
לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך
ואמונתך בלילות: עלי־עשור ועלי־נבל עלי הגיון בכנור: כי
שמחתני יי בפעלך במעשה ידיך ארנן: מה־גדלו מעשיך יי
מאד עמקו מחשבותיך: איש בער לא ידע וכסיל לא יבין ב
את־זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל־פעלי און ב
להשמדם עדי־עד: ואתה מרום לעולם יי: כי הנה איביך יי
כי הנה איביך יאבדו יתפרדו כל־פעלי און: ותרם כראם קרני
בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים
תשמענה אזני: צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגא: ש

שתולים בבית יי׳ בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה
דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יי׳ צורי ולא עולתה בו:

יי׳ מלך

גאות לבש לבש יי׳ עז התאזר אף תכון תבל
בל תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה:
נשאו נהרות יי׳ נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקולות
מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יי׳: עדותיך
נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יי׳ לארך ימים

אל נקמות

עד

יי׳ אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ
השב גמול על גאים: עד מתי רשעים יי׳
עד מתי רשעים יעלזו: יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פועלי
און: עמך יי׳ ידכאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים
ירצחו: ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: בינו בוערים
בעם וכסילים מתי תשכילו: הנטע אזן הלא ישמע אם יצר
עין הלא יביט: היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: יי׳
ידע מחשבות אדם כי המה הבל: אשרי הגבר אשר תיסרנו יה
ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת:
כי לא ישוש יי׳ עמו ונחלתו לא יעזב: כי עד צדק ישוב משפט
ואחריו כל ישרי לב: מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם
פעלי און: לולי יי׳ עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי: אם
אמרתי מטה רגלי חסדך יי׳ יסעדני: ברב שרעפי בקרבי
תנחומיך ישעשעו נפשי: היחבר כסא הוות יצר עמל על
חק: יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: ויהי יי׳ לי למשגב
ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם
יצמיתם יי׳ אלהינו:

עה

לכו

נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה
בזמירות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל
אלהים: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפת הרים לו: אשר לו הים
והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני
יי עשנו: כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם
בקולו תשמעו: אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: מ
אשר נסוני אבותיכם גם ראו פעלי: ארבעים שנה אקוט בדור
ואומר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: אשר נשבעתי באפי
אם יבואון אל מנוחתי:

עו

ישירו

ליי שיר חדש שירו ליי כל הארץ: שירו ליי ב
ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו: ספרו בגוים
כבודו בכל העמים נפלאותיו: כי גדול יי ומהלל מאד נורא הוא
על כל אלהים: כי כל אלהי העמים אלילים ויי שמים עשה: הו
והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: הבו ליי משפחות עמים הבו
ליי כבוד ועוז: הבו ליי כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו:
השתחוו ליי בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: אמרו בגוים
יי מלך אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים במישרים: ישמחו
השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: יעלוז שדי וכל אשרנו
אז ירננו כל עצי יער: לפני יי כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט
תבל בצדק ועמים באמונתו:

עז

יי מלך

תגל הארץ ישמחו איים רבים: ענן וערפל
סביביו צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו
תלך תלהט סביב צריו: האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ: ה
הרים כדונג נמסו מלפני יי מלפני אדון כל הארץ: הגידו השמים
צדקו וראו כל העמים כבודו: יבשו כל עובדי פסל המתהללים
באלילים השתחוו לו כל אלהים: שמעה ותשמח ציון ותגלנה

בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ׃ כִּי אַתָּה יְיָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד
נַעֲלֵיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים׃ אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד
רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃ אוֹר זָרוּעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה׃ שִׂמְחוּ צַדִּיקִים
בַּייָ וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃

מִזְמוֹר

צח

שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה
לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ׃ הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי
הַגּוֹיִם גָּלָה צִדְקָתוֹ׃ זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אַפְסֵי
אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ הָרִיעוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ׃
זַמְּרוּ לַייָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה׃ בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ׃
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ׃ יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ׃ נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ
כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ׃ לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק
וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃

יְיָ מָלָךְ

צט

רִגְזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ׃ יְיָ בְּצִיּוֹן
גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים׃ יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל
וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃ וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים מִשְׁפָּט
וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ קֹרְאִים
אֶל יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם׃ בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק
נָתַן לָמוֹ׃ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִית לָהֶם וְנוֹקֵם עַל
עֲלִילוֹתָם׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ׃

מִזְמוֹר

ק

לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ עִבְדוּ אֶת יְיָ
בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה׃ דְּעוּ כִּי יְיָ הוּא
אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ׃ בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה
חֲצֵרוֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ׃ כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד
דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ׃

קא לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יי אזמרה
אשכילה בדרך תמים כימתי תבוא אלי אתהלך
בתוך ביתי בקרב ביתי: לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשות
שטים שנאתי לא ידבק בי: לבב עקש יסור ממני רע לא אדע:
מלשני בסתר רעהו אתו אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו לא
אוכל: עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הולך בדרך תמים הוא ישרתני:
לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא יכון
לנגד עיני: לצקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יי כל
פעלי און
קב תפלה לענני כי יעטף ולפני יי ישפך שיחו: יי שמע
תפלתי ושועתי אליך תבא: אל תסתר פניך
ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני: כי כלו
בעשן ימי ועצמותי כמו קד נחרו: הכה כעשב ויבש לבי כי
שכחתי מאכל לחמי: מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: דמיתי
לקאת מדבר הייתי כבוס חרבות: שהרתי ואהיה כצפור בודד
על גג: כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: כי אפר כלחם
אכלתי ושקוי ממסכתי: מפני זעמך וקצפך כי נשאתני
ותשליכני: ימי כצל נטוי ואני כיבש אבש: ואתה יי לעולם
תשב זכרך לדר ודר: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי
בא מועד: כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו: וייראו גוים את שם יי וכל מלכי הארץ את כבודך: כי בנה יי ציון נראה בכבודו: פנה אל תפלת הערער ולא בזה את
תפלתם: תכתב זאת לדר אחרון ועם נברא יהלליה: כי השקיף
ממרום קדשו יי משמים אל ארץ הביט: לשמוע אנקת אסיר
לפתח בני תמותה: לספר בציון שם יי ותהלתו בירושלם
בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבוד את יי: ענה בדרך כחי

קְצַר יָמָי: אֹמַר אֵלִי אֵל תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי יָמָי בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ:
לְפָנִים הָאָרֶץ יָסַדְתָּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמָיִם: הֵמָּה יֹאבֵדוּ וְאַתָּה
תַּעֲמֹד וְכֻלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ כַּלְבּוּשׁ תַּחֲלִיפֵם וְיַחֲלֹפוּ: וְאַתָּה הוּא
וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא תִתַּמּוּ: בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁכֹּנוּ וְזַרְעָם לְפָנֶיךָ יִכּוֹן:

לְדָוִד

קג

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ:
בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ וְאַל תִּשְׁכְּחִי כָּל גְּמוּלָיו:
הַסּוֹלֵחַ לְכָל עֲוֹנֵכִי הָרוֹפֵא לְכָל תַּחֲלוּאָיְכִי: הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת
חַיַּיְכִי הַמְעַטְּרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים: הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֵךְ תִּתְחַדֵּשׁ
כַּנֶּשֶׁר נְעוּרַיְכִי: עֹשֶׂה צְדָקוֹת יְיָ וּמִשְׁפָּטִים לְכָל עֲשׁוּקִים: מוֹ
יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו: רַחוּם וְחַנּוּן יְיָ אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד: לֹא לָנֶצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר: לֹא כַחֲטָאֵינוּ
עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כַּעֲוֹנוֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ: כִּי כִגְבֹהַּ שָׁמַיִם עַל
הָאָרֶץ גָּבַר חַסְדּוֹ עַל יְרֵאָיו: כִּרְחֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ
אֶת פִּשְׁעֵינוּ: כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים רִחַם יְיָ עַל יְרֵאָיו: כִּי הוּא יָדַע
יִצְרֵנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: אֱנוֹשׁ כֶּחָצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן
יָצִיץ: כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ: וְחֶסֶד יְיָ
מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים: לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ
וְלִזְכְרֵי פִקֻּדָיו לַעֲשׂוֹתָם: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל
מָשָׁלָה: בָּרְכוּ יְיָ כָּל מַלְאָכָיו גִּבּוֹרֵי כֹחַ עֹשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל
דְּבָרוֹ: בָּרְכוּ יְיָ כָּל צְבָאָיו מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ: בָּרְכוּ יְיָ כָּל
מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ:

בָּרְכִי

קד

נַפְשִׁי אֶת יְיָ יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד הוֹד וְהָדָר
לָבַשְׁתָּ עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה:
הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ:

עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: יסד ארץ על מכוניה
בל תמוט עולם ועד: תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים:
מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון: יעלו הרים ירדו בקעות
אל מקום זה יסדת להם: גבול שמת בל יעברון בל ישובון לכסות
הארץ: המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון: ישקו
כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם: עליהם עוף השמים ישכון
מבין עפאים יתנו קול: משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך
תשבע הארץ: מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבודת האדם
להוציא לחם מן הארץ: ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים
משכן ולחם לבב אנוש יסעד: ישבעו עצי יי ארזי לבנון אשר
נטע: אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: הרים
הגבוהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים
שמש ידע מבואו: תשת חשך ויהי לילה בו תרמוש כל חיתו
יער: הכפירים שואגים לטרף ולבקש מאל אכלם: תזרח השמש
יאספון ואל מעונתם ירבצון: יצא אדם לפעלו ולעבודתו עד
ערב: מה רבו מעשיך יי כלם בחכמה עשית מלאה הארץ
קנינך: זה הים גדול ורחב ידים שם דמש ואין מספר חיות
קטנות עם גדולות: שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לצחק
בו: כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו: תתן להם ילקטון
תפתח ידך ישבעון טוב: תסתיר פניך יבהלון תוסף רוחם
יגועון ואל עפרם ישובון: תשלח רוחך יבראון ותחדש פני
אדמה: יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: המבים לארץ
ותרעד יגע בהרים ויעשנו: אשירה ליי בחיי אזמרה לאלהי
בעודי: יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביי: יתמו חטאים
מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יי
הללויה

הודו

קה

לי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: ד
התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי: דרשו יי ועזו בקשו
פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו:
זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יי אלהינו בכל הארץ
משפטיו: זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: אשר כרת את
אברהם ושבועתו לישחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית
עולם: לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם: בהיותכם
מתי מספר כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה
אל עם אחר: לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים:
אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: ויקרא רעב על הארץ כל
מטה לחם שבר: שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: ענו
בכבל רגלו בברזל באה נפשו: עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו:
שלח מלך וישיבהו: משל עמים ויפתחהו: שמו אדון לביתו ד
ומושל בכל קנינו: לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: ויבא ישראל
מצרים ויעקב גר בארץ חם: ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו:
הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן
אשר בחר בו: שמו בם דברי אותותיו ומפתים בארץ חם: שלח
חשך ויחשיך ולא מרו את דברו: הפך את מימיהם לדם וימת
את דגתם: שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: אמר
ויבא ערב כנם בכל גבולם: נתן גשמיהם ברד אש להבות
בארצם: ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: אמר ויבא ארבה
וילק אין מספר: ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם:
ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: ויוציאם בכסף וזהב ז
אין בשבטיו כושל: שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם:
פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: שאל ויבא שלו ולחם שמים

ישמיעם: פתח צור ויזובו מים הלכו בציות טהר: כי זכר את דבר
קדשו את אברהם עבדו: ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו:
ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים ירשו: בעבור ישמרו חקיו
ותורותיו ינצרו הללויה:

הללויה:

קו

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו: מי ימלל
גבורות אד ישמיע כל תהלתו: אשרי
שמרי משפט עשי צדקה בכל עת: זכרני יי ברצון עמך
פקדני בישועתך: לראות בטובת בחיריך לשמוח בשמחת
גויך להתהלל עם נחלתך: חטאנו עם אבותינו העוינו
הרשענו: אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו
את רוב חסדיך וימרו על ים בים סוף: ויושיעם למען שמו
להודיע את גבורתו: ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם בתהומות
כמדבר: ויושיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב: ויכסו מים
צריהם אחד מהם לא נותר: ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו:
מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו: ויתאוו תאוה במדבר
וינסו אל בישימון: ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם:
ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יי: תפתח ארץ ותבלע דתן
ותכס על עדת אבירם: ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים:
יעשו עגל בחורב וישתחוו למסכה: וימירו את כבודם בתבנית
שור אוכל עשב: שכחו א מושיעם עשה גדולות במצרים:
נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף: ויאמר להשמידם לולי
משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו משחית: וימאסו
בארץ חמדה לא האמינו לדברו: וירגנו באהליהם לא שמעו
בקול יי: וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: ולהפיל זרעם
בגוים ולזרותם בארצות: ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים:

ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה: ויעמוד פינחס ויפלל
ותעצר המגפה: ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם: ק
ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם: כי המרו את רוחו
ויבטא בשפתיו: לא השמידו את העמים אשר אמר יי להם:
ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם: ויעבדו את עצביהם ויהיו
להם למוקש: ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים: וישפכו
דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף ק
הארץ בדמים: ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם: ויחר
אף יי בעמו ויתעב את נחלתו: ויתנם ביד גוים וימשלו בהם
שנאיהם: וילחצום איביהם ויכנעו תחת ידם: פעמים רבות
יצילם והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם: וירא בצר להם
בשמעו את רנתם: ויזכור להם בריתו וינחם כרב חסדיו: ויתן
אותם לרחמים לפני כל שוביהם: הושיענו יי אלהינו וקבצנו
מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יי
אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה

משלי ספר ד

הודו לי כי טוב כי לעולם חסדו: יאמרו גאולי ק
יי אשר גאלם מיד צר: ומארצות קבצם
מזרח וממערב מצפון ומים: תעו במדבר בישימון דרך עיר
מושב לא מצאו: רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף: ק
ויצעקו אל יי בצר להם ממצוקותיהם יצילם: וידריכם בדרך
ישרה ללכת אל עיר מושב: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני
אדם: כי השביע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב: ישבי
חשך וצלמות אסירי עוני וברזל: כי המרו אמרי אל ועצת
עליון נאצו: ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עוזר: ויצעקו אל
יי בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: יוציאם מחשך וצלמות

יכוסרותיהם ינתק׃ יודו לי׳ חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃ כי שבר
דלתות נחשת וכריחי ברזל גדע׃ אוילים מדרך פשעם ומעונותיהם
יתענו׃ כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות׃ ויזעקו אל׳ בצר
להם ממצוקותיהם יושיעם׃ ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם׃
יודו לי׳ חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃ ויזבחו זבחי תודה ויספרו
מעשיו ברנה׃ יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים׃ המה
ראו מעשי׳ ונפלאותיו במצולה׃ ויאמר ויעמד רוח סערה ותרוממנה
גליו׃ יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג׃ יחגו וינועו
כשכור וכל חכמתם תתבלע׃ ויצעקו אל׳ בצר להם ממצוקותיהם
יוציאם׃ יקם סערה לדממה ויחשו גליהם׃ וישמחו כי ישתקו
ויתחם אל מחוז חפצם׃ יודו לי׳ חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃
וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו׃ ישם נהרות למדבר
ומוצאי מים לציה׃ ארץ פרי לכלחת מרעת יושבי בה׃ ישם מדבר
לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים׃ ויושב שם רעבים ויכוננו עיר
מושב׃ ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה׃ ויברכם
וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט׃ וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון׃
שופך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך׃ וישגב אביון משני
וישם כצאן משפחות׃ יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה׃
מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי י׳׃

קח שיר מזמור לדוד נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה
אף כבודי׃ עורה הנבל וכנור אעירה שחר׃
אודך בעמים י׳ ואזמרך בלאמים׃ כי גדול מעל שמים חסדך
ועד שחקים אמתך׃ רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך׃
למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני׃ אלהים דבר בקדשו
אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד׃ לי גלעד לי מנשה

ואפרים מעוז ראשי יהודה מחוקקי : מואב סיר רחצי על אדום
אשליך נעלי על פלשת אתרועע : מי יבלני עיר מבצר מי נחני
עד אדום : הלא אתה זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו : הבה לנו
עזרת מצר ושוא תשועת אדם : באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו :

למנצח

קט

לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש : כי פי
רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון
שקר : ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם : תחת אהבתי ישטנוני
ואני תפלה : וישימו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי :
הפקד עליו רשע ושטן יעמד על ימינו : בהשפטו יצא רשע ותפלתו
תהיה לחטאה : יהיו ימיו מעטים פקדתו יקח אחר : יהיו בניו
יתומים ואשתו אלמנה : ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם :
ינקש נושה לכל אשר לו ויבזו זרים יגיעו : אל יהי לו משך חסד
ואל יהי חונן ליתומיו : יהי אחריתו להכרית בדור אחר ימח שמם :
יזכר עון אבותיו אל יי וחטאת אמו אל תמח : יהיו נגד יי תמיד
ויכרת מארץ זכרם : יען אשר לא זכר עשות חסד וירדוף איש
עני ואביון ונכאה לבב למותת : ויאהב קללה ותבוא לו ולא חפץ
בברכה ותרחק ממנו : וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו
וכשמן בעצמותיו : תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרה : זאת
פעלת שטני מאת יי והדברים רע על נפשי : ואתה יי אלהים עשה
אתי למען שמך כי טוב חסדך חצלני : כי עני ואביון אנכי ולבי
חלל בקרבי : כצל בנטותו נהלכתי נערתי טארבה : ברכי כשלו
מצום ובשרי כחש משמן : ואני הייתי חרפה להם יראוני ינועון
ראשם : עזרני יי אלהי הושיעני כחסדך : וידעו כי ידך זאת אתה
עשיתה : יקללו המה ואתה תברך קמו ויבושו ועבדך ישמח :
ילבשו שטני כלימה ויעטו כמעיל בשתם : אודה יי מאד בפי :

אלהים

וכתוך רפים אהללנו : כי יעמוד לימין אביון להושיע משפטי נפשו :

ה לדוד מזמור נאם יי לאדני שב לימיני עד אשית איביך
הדום רגליך : משה עזך ישלח יי מציון ורדה
בקרב אויביך : עמך נדבת ביום חילך בהדרי קדש מרחם משחר
לך טל ילדותיך : נשבע יי ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי
מלכי צדק : יי על ימינך מחץ ביום אפו מלכים : ידין בגוים מלא
גויות מחץ ראש על ארץ רבה : מנחל בדרך ישתה על כן ירים
ראש :

קיא הללויה אודה יי בכל לבב בסוד ישרים ועדה : גדולים
מעשי יי דרושים לכל חפציהם : הוד והדר
והדר פעלו וצדקתו עומדת לעד : זכר עשה לנפלאותיו חנון
ורחום יי : טרף נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו : כח מעשיו הגיד
לעמו לתת להם נחלת גוים : מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים
כל פקודיו : סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר : פדות
שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו : ראשית
חכמה יראת יי שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד :

קיב הללויה אשרי איש ירא את יי במצותיו חפץ מאד :
גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך :
הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד : זרח בחשך אור לישרי
חנון ורחום וצדיק : טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו
במשפט : כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק : משמועה
רעה לא ירא נכון לבו בטוח ביי : סמוך לבו לא ירא עד אשר
יראה בצריו : פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד קרנו תרום
בכבוד : רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד :

הללויה

קיג

הללו עבדי יי הללו את שם יי: יהי שם יי
מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש
עד מבואו מהלל שם יי: רם על כל גוים יי על השמים כבודו:
מי כיי אלהינו המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים
ובארץ: מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון: להושיבי עם
נדיבים עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית אם הבנים
שמחה הללויה:

בצאת

קיד

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לועז: ש
היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: ז
הים ראה וינס הירדן יסוב לאחור ההרים רקדו כאלים
גבעות כבני צאן: מה לך הים כי תנוס הירדן תסוב לאחור:
ההרים תרקדו כאלים גבעות כבני צאן: מלפני אדון חולי ש
ארץ מלפני אלוה יעקב ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו
מים:

לא לנו

קטו

לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על
אמתך: למה יאמרו הגוים איתא אלהיהם:
ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה: עצביהם כסף וזהב ש
מעשה ידי אדם: פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון: ידיהם ולא ל
ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם: כמוהם יהיו ז
עושיהם כל אשר בטח בהם: ישראל בטח יי עזרם ומגנם
הוא: בית אהרן בטחו בי עזרם ומגנם הוא: יראי יי בטחו
בי עזרם ומגנם הוא:

קטו

יי זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית
אהרן יברך יראי יי הקטנים עם הגדולים: יסף יי עליכם
עליכם ועל בניכם: ברוכים אתם ליי עשה שמים וארץ: ז

הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיי וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא
כָּל יוֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ

קי״ז

אָהַבְתִּי

כִּי יִשְׁמַע יי אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ
לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וּמְצָרֵי
שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם יי אֶקְרָא אָנָּא יי מַלְּטָה
נַפְשִׁי חַנּוּן יי וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאיִם יי דַּלּוֹתִי וְלִי
יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יי גָּמַל עָלַיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי
מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת
הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל
הָאָדָם כּוֹזֵב:

קי״ח

מַהֹאשִׁיב

לַיי כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא
וּבְשֵׁם יי אֶקְרָא: נְדָרַי לַיי אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה נָּא
לְכָל עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יי הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּא יי כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי
עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יי אֶקְרָא:
נְדָרַי לַיי אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה נָּא לְכָל עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית יי בְּתוֹכֵכִי
יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ

אֶת יי כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ
חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יי לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

מִן

הַמֵּיצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַּמֶּרְחָב יָהּ: יי לִי לֹא אִירָא מַה
יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יי לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב
לַחֲסוֹת בַּיי מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיי מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים:

פלגוים סבבוני בשם יי כי אמילם׃ סבוני גם סבבוני בשם יי כי
אמילם׃ סבוני כדבורים דועכו כאש קוצים בשם יי כי אמילם׃
דחה דחיתני לנפל ויי עזרני׃ עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה׃ קול
רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי עשה חיל׃ ימין יי רוממה ימין
יי עשה חיל׃ לא אמות כי אחיה ואספר מעשה יה׃ יסר יסרני יה
ולמות לא נתנני׃ פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה׃ זה השער
ליי צדיקים יבואו בו׃ אודך כי עניתני ותהי לי לישועה׃
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה׃ מאת יי היתה זאת היא
נפלאת בעינינו׃ זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו׃
אנא יי הושיעה נא׃ אנא יי הצליחה נא׃
ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי׃ אל יי ויאר לנו אסרו חג ב
בעבותים עד קרנות המזבח׃ אלי אתה ואודך אלהי ארוממך׃
הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו׃

אשרי

תכיני דרך החוקים פתורת יי
אשרי נערי עדותיו בכל לב ידרשוהו׃

אף לא פעלו עולה	בדרכיו הלכו׃
אתה צויתה פקודיך	לשמור נאד
אחלי יכונו דרכי	לשמור חקיך
אז לא אבוש בהביטי	אל כל מצותיך
אודך ביושר לבב	בלמדי משפטי צדקך
את חקיך אשמור	אל תעזבני עד מאד׃

במה יזכה נער	את ארחו לשמר כדברך
בכל לבי דרשתיך	אל תשגני ממצותיך
בלבי צפנתי אמרתך	למען לא אחטא לך׃

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃

כִּשְׁפָתֶיךָ סִפַּרְתִּי
כֹּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ׃

בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ
שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל הוֹן׃

בְּפִקּוּדֶיךָ אָשִׂיחָה
וְאַבִּיטָה אׇרְחוֹתֶיךָ׃

בְּחֻקּוֹתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע
לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶיךָ׃

גְּמוֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה
וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶיךָ

גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה
נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ

גֵּר אָנֹכִי בָאָרֶץ
אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃

גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה
אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל עֵת׃

גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים
הַשּׁוֹגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ

גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז
כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי

גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ
עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ

גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי
אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃

דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי
חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ

דְּרָכַי סִפַּרְתִּי
וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ

דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי
וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ

דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה
קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃

דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי
וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃

דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי
מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃

דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ
יְיָ אַל תְּבִישֵׁנִי׃

דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ
כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

הוֹרֵנִי יְיָ דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ
וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב

הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ
וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃

הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃
הטה לבי אל עדותיך ואל אלבצע׃
העבר עיני מראות שוא בדרכיך חייני׃
הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃
הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חייני׃

ויבאני חסדיך יי תשועתך כאמרתך
ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך
ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטיך יחלתי׃
ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד׃
ואתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי׃
ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃
ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃
ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃

זכר דבר לעבדך על אשר ייחלתני׃
זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חייתני׃
זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃
זכרתי משפטיך מעולם יי ואתנחם׃
זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃
זמירות היו לי חקיך בבית מגורי׃
זכרתי בלילה שמך יי ואשמרה תורתך׃
זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃

חלקי יי אמרתי לשמור דבריך

חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך
חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך
חשתי ולא התמהמהתי לשמור מצותיך
חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי
חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך
חבר אני לכל אשר יראוך ולשומרי פקודיך
חסדך יי מלאה הארץ חקיך למדני׃

טוב עשית עם עבדך יי כדברך
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי
טרם אענה אני שוגג ועתה אמרתך שמרתי
טוב אתה ומטיב למדני חקיך
טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצור פקודיך
טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי
טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך
טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃

ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך
יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי
ידעתי יי כי צדק משפטיך ואמונה עניתני
יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך
יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי
יבשו זדים כי שקר עותתני ואני אשיחה בפקודיך
ישובו לי יראיך וידעי עדותיך
יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃

פלטה להשועתך
כלו עיני לאמרתך
כי היית כאד בקיטור
כפה ימי עכידך
פרולי הדים שוחות
כל כיעותיך אסופה
כמעט כלוני בארץ
כחסדך חייני

לעולם יי
לדור ודור אמונתך
למשפטיך עמדה היום
לולי תורתך שעשועי
לעולם לא אשכח פקודיך
לך אני הושיעני
לי קוו רשעים לאבדני
לכל תכלה ראיתי קץ

מה אהבתי תורתך
מאיבי תחכמני מיעותיך
מכל מלמדי השכלתי
מזקנים אתבונן
מכל אדח רע פליתי רגלי
ממשפטיך לא סרתי
מה נמלצו לחכי
מפקודיך אתבונן

נפשי לדברך יחלתי
לאמר מתי תנחמני
חקיך לי שירות
מתי תעשה ברדפי משפט
אשר לא בתורתך
שקר רדפוני עזרני
ואני לא עזבתי פקודיך
ואשמרה עדות פיך

דברך נצב בשמים
כוננת ארץ ותעמוד
כי הכל עבדיך
אז אבדתי בעניי
כי כם חייתני
כי פקודיך דרשתי
עדותיך אתבונן
רחבה מצותך מאד

כל היום היא שיחתי
כי לעולם לא אשכח
כי עדותיך שיחה לי
כי פקודיך בקשתי
לשון אשמר דברך
כי אתה הורתני
אמרתך נרבשה עבדך
עלקן שגאתי כל ארח שקר

נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי
נשבעתי ואקימה לשמור משפטי צדקך
נעניתי עד מאד יי חייני כדברך
נדבות פי רצה נא יי ומשפטיך למדני׃
נפשי בכפי תמיד תורתך לא שכחתי
נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי
נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה
נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃

סעפים שנאתי ותורתך אהבתי
סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי
סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃
סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי
סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד
סלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם
סיגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך׃
סמר מפחדך בשרי ומפשפטיך יראתי׃

עשיתי משפט וצדק בל תניחני לעשקי
ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים
עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך
עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃
עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך
עת לעשות יי הפרו תורתך
על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז
על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃

פלאות עדותיך — על כן נצרתם נפשי
פתח דבריך יאיר — מבין פתאים
פי פערתי ואשאפה — כי למצותיך יאבתי
פנה אלי וחנני — כמשפט לאהבי שמך
פעמי הכן באמרתך — ואל תשלט בי כל־און
פדני מעשק אדם — ואשמרה פקודיך
פניך האר בעבדך — ולמדני את חקיך
פלגי מים ירדו עיני — על לא שמרו תורתך

צדיק אתה יי — וישר משפטיך
צויתה צדק עדותיך — ואמונה מאד
צמיתתני קנאתי — כי שכחו דברי צרי
צרופה אמרתך מאד — ועבדך אהבה
צעיר אנכי ונבזה — פקודיך לא שכחתי
צדקתך צדק לעולם — ותורתך אמת
צר ומצוק מצאוני — מצותיך שעשועי
צדק עדותיך לעולם — הבינני ואחיה

קראתי בכל־לב ענני — חקיך אצרה
קראתיך הושיעני — ואשמרה עדותיך
קדמתי בנשף ואשועה — לדברך יחלתי
קדמו עיני אשמרות — לשיח באמרתך
קולי שמעה כחסדך — כמשפטך חייני
קרבו רדפי זמה — מתורתך רחקו
קרוב אתה יי — וכל מצותיך אמת
קדם ידעתי מעדותיך — כי לעולם יסדתם

ר

רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃
רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃
רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃
רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃
רָאִיתִי בֹגְדִים וְאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃
רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְיָ כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃
רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃
שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וְאֶתְעַבָּה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃
שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
שָׂמְרָה נַפְשִׁי עֵדוֹתֶיךָ וָאוֹהֲבֵם מְאֹד׃
שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדוֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְיָ כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃
תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃
תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃
תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָּחָרְתִּי׃
תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשׁוּעָי׃
תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעְזְרֵנִי׃
תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

למנצח

פלעוט בחרות אפם בנו : אזי המים שטפונו נחלה עבר ע
נפשנו : אזי עבר על נפשנו המים הזדונים : ברוך י אשר
לא נתננו טרף לשניהם : נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים
הפח נשבר ואנחנו נמלטנו : עזרנו בשם י עשה שמים וארץ :

שיר המעלות הבוטחים בי כהר ציון לא ימוט לעולם
ישב : ירושלם הרים סביב לה וי סביב לעמו ה
מעתה ועד עולם : כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים
למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם : הטיבה י לטובים
ולישרים בלבותם : והמטים עקלקלותם יולכם י את פועלי
האון שלום על ישראל :

שיר המעלות בשוב י את שיבת ציון היינו כחולמים
אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו ו
בגוים הגדיל י לעשות עם אלה : הגדיל י לעשות עמנו ה
היינו שמחים : שובה י את שביתנו כאפיקים בנגב : הזרעים
בדמעה ברנה יקצורו : הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא
יבא ברנה נשא אלמותיו :

שיר המעלות לשלמה : אם י לא יבנה בית שוא
עמלו בוניו בו אם י לא ישמור עיר שוא ז
שיר השמר : שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם
העצבים כן יתן לידידו שנה : הנה נחלת י בנים שכר פרי
הבטן : כחצים ביד גבור כן בני הנעורים : אשרי הגבר אשר
מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער :

שיר המעלות אשרי כל ירא י הולך בדרכיו : ש
יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך : א יונק

כגפן פוריה בירכתי ביתך בניך כשתילי זיתים סביב לשלחנך:
הנה כי כן יבורך גבר ירא יי׳ מציון יברכך יי׳ וראה בטוב
ירושלם כל ימי חייך וראה בנים לבניך שלום על ישראל:

מזמור שיר המעלות רבת צרתני מנעורי יאמר נא ישראל: רבת
צרתני מנעורי גם לא יכלו לי: על גבי חרשו חורשים האריכו למעשיהם: יי׳ צדיק קצץ עבות רשעים: יבשו
ויסוגו אחור כל שונאי ציון: יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש:
שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר: ולא אמרו העוברים ברכת יי׳
אליכם ברכנו אתכם בשם יי׳

שיר המעלות ממעמקים קראתיך יי׳: שמעה
בקולי תהיינה אזניך קשובות לקול תחנוני: אם
עונות תשמר יה אדני מי יעמוד: כי עמך הסליחה למען תורא:
קויתי יי׳ קותה נפשי ולדברו הוחלתי: נפשי לאדני משומרים
לבקר שמרים לבקר: יחל ישראל אל יי׳ כי עם יי׳ החסד והרבה
עמו פדות: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

המעלות לדוד יי׳ לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי
בגדולות ובנפלאות ממני: אם לא שויתי ודוממתי
נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי: יחל ישראל אל יי׳ מעתה
ועד עולם:

שיר המעלות זכור יי׳ לדוד את כל ענותו: אשר נשבע
ליי׳ נדר לאביר יעקב: אם אבא באהל ביתי אם
אעלה על ערש יצועי: אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה:
עד אמצא מקום ליי׳ משכנות לאביר יעקב: הנה שמענוהו

כאפרתה מצאנוה כשדה יער: נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם
רגליו: קומה יי למנוחתך אתה וארון עזך: כהניך ילבשו צדק
וחסידיך ירננו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: נשבע
יי לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא לך:
בחר יי בציון אוה למושב לו: זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי
אויתיה: צידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם: וכהניה אלביש
ישע וחסידיה רנן ירננו: שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר
למשיחי: אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו:

אם ישמרו בניך בריתי
ועדותי זו אלמדם גם
בניהם עדי עד ישבו
לכסאך: פ׳ תאר

שיר המעלות לדוד: הנה מה טוב ומה נעים שבת
אחים גם יחד: כשמן הטוב על הראש יורד
על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו: כטל חרמון שיורד
על הרי ציון כי שם צוה יי את הברכה חיים עד העולם:

שיר המעלות הנה ברכו את יי כל עבדי יי העומדים
בבית יי בלילות: שאו ידכם קדש וברכו את
יי: יברכך יי מציון עושה שמים וארץ:

חלילויה

הללו את שם יי הללו עבדי יי
שעומדים בבית יי בחצרות בית אלהינו:
הללויה כי טוב יי זמרו לשמו כי נעים: כי יעקב בחר לו יה
ישראל לסגולתו: כי אני ידעתי כי גדול יי ואדוננו מכל אלהים:
כל אשר חפץ יי עשה בשמים בארץ בימים וכל תהומות:
מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח
מאוצרותיו: שהכה בכורי מצרים מאדם ועד בהמה: שלח
אותות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה ובכל עבדיו: שהכה

534

גוים רבים והרג מלכים עצומים: לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך
הבשן ולכל ממלכות כנען: ונתן ארצם לנחלה נחלה לישראל
עמו: יי שמך לעולם יי זכרך לדור ודור: כי ידין יי עמו ועל
עבדיו יתנחם: עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם: פה להם
ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אזנים להם ולא יאזינו אף אין
רוח בפיהם: כמוהם יהיו עושיהם כל אשר בטח בהם: בית ישראל
ברכו את יי בית אהרן ברכו את יי: בית הלוי ברכו את יי יראי יי
ברכו את יי: ברוך יי מציון שוכן ירושלם הללויה:

הודו

לדוד כי טוב
הודו לאלהי האלהים

הודו לאדני האדנים
לעושה נפלאות גדולות לבדו
לעושה השמים בתבונה
לרוקע הארץ על המים
לעושה אורים גדולים
את השמש לממשלת ביום
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה
למכה מצרים בבכוריהם
ויוצא ישראל מתוכם
ביד חזקה ובזרוע נטויה
לגזר ים סוף לגזרים
והעביר ישראל בתוכו
ונער פרעה וחילו בים סוף
למוליך עמו במדבר
למכה מלכים גדולים

כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:

וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
שֶׁבִּשְׁפָלֵנוּ זָכַר לָנוּ
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם

כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

עַל נַהֲרוֹת

בזכרנו

בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַּם בְּכִינוּ אֶת צִיּוֹן׃ ז
עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כִּנּוֹרוֹתֵינוּ׃
כִּי שָׁם שְׁאֵלֻנוּ שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי שִׁיר וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה שִׁירוּ לָנוּ
מִשִּׁיר צִיּוֹן׃ אִיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְיָ עַל אַדְמַת נֵכָר׃ אִם אֶשְׁכָּחֵךְ
יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי׃ תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם לֹא אֶזְכְּרֵכִי אִם
לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי׃ זְכֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם
אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ׃ בַּת בָּבֶל
הַשְּׁדוּדָה אַשְׁרֵי שֶׁיְּשַׁלֶּם לָךְ אֶת גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ׃ אַשְׁרֵי
שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת עוֹלָלַיִךְ אֶל הַסָּלַע׃

לְדָוִד

אוֹדְךָ בְכָל לֵבָב נֶגֶד אֱלֹהִים אֲזַמְּרֶךָּ׃ אֶשְׁתַּחֲוֶה
אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְאוֹדֶה אֶת שִׁמְךָ עַל חַסְדְּךָ
וְעַל אֲמִתֶּךָ כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ׃ בְּיוֹם קָרָאתִי וַתַּעֲנֵנִי
תַּרְהִיבֵנִי בְנַפְשִׁי עֹז׃ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ כִּי שָׁמְעוּ אִמְרֵי פִיךָ׃
וְיָשִׁירוּ בִּדְרָכֵי יְיָ כִּי גָדוֹל כְּבוֹד יְיָ׃ כִּי רָם וְשָׁפָל יִרְאֶה וְגָבֹהַּ
מִמֶּרְחָק יֵדָע׃ אִם אֵלֵךְ בְּקֶרֶב צָרָה תְּחַיֵּנִי עַל אַף אֹיְבַי תִּשְׁלַח

ידך ותושיעני ימינך יי׳ יגמר בעדי יי׳ חסדך לעולם מעשה
ידיך אל תרף׃

למנצח לדוד מזמור יי׳ חקרתני ותדע אתה ידעת
שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק׃ ארחי ורבעי
זריתה וכל דרכי הסכנתה׃ כי אין מלה בלשוני הן יי׳ ידעת כלה׃
אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה׃ פלאה דעת ממני נשגבה
לא אוכל לה׃ אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח׃ אם אפק
שמים שם אתה ואציעה שאול הנך׃ אשא כנפי שחר אשכנה
באחרית ים׃ גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך׃ ואומר אך
חשך ישופני ולילה אור בעדני׃ גם חשך לא יחשיך ממך
ולילה כיום יאיר כחשכה כאורה׃ כי אתה קנית כליותי תסכני
בבטן אמי׃ אודך על כי נוראות נפלאתי נפלאים מעשיך
ונפשי ידעת מאד׃ לא נכחד עצמי ממך אשר עשית בסתר
רקמתי בתחתיות ארץ׃ גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו
ימים יצרו ולא אחד בהם׃ ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם׃
אספרם מחול ירבון הקיצותי ועודי עמך׃ אם
תקטול אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני׃ אשר אמרוך למזמה
נשוא לשוא עריך׃ הלא משנאיך יי׳ אשנא ובתקומטיך אתקושש׃
תכלית שטאה שטאתים לאיבים היו לי׃ חקרני אלוה ודע לבבי
בחנני ודע סרעפי׃ וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם׃

למנצח מזמור לדוד׃ חלצני יי׳ מאדם רע מאיש
חמסים תנצרני׃ אשר חשבו רעות בלב
כל יום יגורו מלחמות׃ שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב
תחת שפתימו סלה׃ שמרני יי׳ מידי רשע מאיש חמסים
תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי׃ טמנו גאים פח לי וחבלים

פרשו רשת לידי מעגל מוקשים שתו לי סלה׃ אמרתי ליי׳ אלי אתה
האזינה יי׳ קול תחנוני׃ אלהים יהושעי מסתרה לראשי ביום נשק׃
אל תתן יי׳ מאוויי רשע זמתו אל תפק ירומו סלה׃ ראש מסבי עמל
שפתימו יכסימו׃ ימוטו עליהם גחלים באש יפלם במהמרות בל
יקומו׃ איש לשון בל יכון בארץ איש חמס רע יצודנו למדחפות׃
כי ירעתי כי יעשה יי׳ דין עני משפט אביונים׃ אך צדיקים לשמך
יודו ישבו ישרים את פניך׃

מזמור לדוד יי׳ קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי
לך׃ תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת
ערב׃ שיתה יי׳ שמרה לפי נצרה על דלת שפתי׃ אל תט לבי לדבר
רע להתעולל עלילות בפרשי עון ובל אלחם פמעמיהם׃ יהלמני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל יני ראשי כי עוד ותפלתי ברעותיהם׃
נשמטו בידי סלע שפטיהם וישמעו אמרי כי נעמו׃ כפלח פלח ובקע בארץ
נפזרו עצמינו לפי שאול׃ כי אליך יי׳ אדני עיני בך חסיתי אל
תער נפשי׃ שמרני מידי פח יקשו לי ומוקשות פעלי און׃ יפלו
ברשתיו רשעים יחד אנכי עד אעבור׃

משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה׃ קולי אל יי׳ אזעק
אזעק קולי אל יי׳ אתחנן׃ אשפך לפניו שיחי
צרתי לפניו אגיד׃ בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח
זו אהלך טמנו פח לי׃ הפט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס
ממני אין דורש לנפשי׃ זעקתי אליך יי׳ אמרתי אתה מחסי
חלקי בארץ החיים׃ הקשיבה אל רנתי כי דללתי מאד הצילני
מרדפי כי אמצו ממני׃ הוציאה ממסגר נפשי להודות את
שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי׃

יי עוז

את איישים פיעליאן

536

מזמור לדוד

לדוד׳ השמע יי׳ צדקה הקשיבה רנתי
האזינה תפלתי לא בשפתי מרמה׃
מלפניך משפטי תצא עיניך תחזינה מישרים׃
בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמותי
בל יעבר פי׃ לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי
ארחות פעמי בל נמעו אשרי׃ נטה אשוריך במעגלותיך
בל נמוטו פעמי׃ אני קראתיך כי תענני אל
הטה אזנך לי שמע אמרתי׃ הפלה חסדיך מושיע
חוסים מקמים בימינך מאיבי׃ שמרני כאישון בת עין
בצל כנפיך תסתירני׃ פני רשעים אשר שדדוני
אויבי בנפשי יקיפו׃ חלבמו סגרו פיהם דברו בגאוה׃
עתה צעדנו סבבוני עיניהם ישיתו לנטות בארץ׃
דמהו כמו טרף ככפיר יושב במסתרים׃
קומה יי׳ קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע
חרבך מאנשים ידך יי׳ מאנשים מחלד חלקם בחיים
ומצפינך תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרתם
לעולליהם׃ אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ
תמונתך׃

לדוד

בריך יי׳ צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה
חסדי ומעוזי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי
הרודד עמי תחתי׃ יי׳ מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו׃
אדם להבל דמה ימיו כצל עובר׃ יי׳ הט שמיך וירד גע בהרים
ויעשנו׃ פרק ברק ותפיצם שלח חציך ותהמם׃ שלח ידיך מפרום
פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר׃ אשר פיהם דבר שוא
וימינם ימין שקר׃ אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור
אזמרה לך הנותן תשועה למלכים המשיה את דוד עבדו מחרב
רעה׃ פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם
ימין שקר׃ אשר בניהם כנטיעים מגדלים בנעוריהם בנותיהם כזויות
מחטבות תבנית היכל׃ מזוינו מלאים מפיקים כאן ואן צאנינו
מאלפות מרבבות בחוצותינו׃ אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת
ואין צוחה ברחובותינו׃ אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיי
אלהיו׃

תהלה

לדוד ארוממך אלי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד: בכל יום אברכך ואהללה
שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר:
דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו: הדר כבוד הודך
ודברי נפלאותיך אשיחה: ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך
אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום
יי ארך אפים וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו:
יודוך יי כל מעשיך וחסידיך יברכוך: כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר
מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור
ודור: סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל
אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את
ידיך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל
מעשיו: קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת: רצון
יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל
אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל
בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד
עולם הללויה:

הללויה

הללי נפשי את יי אהללה את יי בחיי
אזמרה לאלהי בעודי: אל תבטחו בנדיבים
בבן אדם שאין לו תשועה: תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום
ההוא אבדו עשתנותיו: אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יי
אלהיו: עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השומר
אמת לעולם עושה משפט לעשוקים נותן לחם לרעבים
יי מתיר אסורים: יי פוקח עורים יי זוקף כפופים יי אוהב צדיקים:
יי שומר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות:

ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודור הללויה׃

הללויה

כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה׃
בונה ירושלם יי נדחי ישראל יכנס׃ רופא
לשבורי לב ומחבש לעצבותם׃ מונה מספר לכוכבים לכולם שמות
יקרא׃ גדול אדוננו ורב כח לתבונתו אין מספר׃ מעודד ענוים
יי משפיל רשעים עד ארץ׃ ענו ליי בתודה זמרו אלהינו׃
בכנור׃ המכסה שמים מעבים המכין לארץ מטר המצמיח׃
הרים חציר ונתן לבהמה לחמה לבני עורב אשר יקראו׃ לא
בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה׃ רוצה יי את
יראיו את המיחלים לחסדו׃ שבחי ירושלם את יי הללי אלהיך
ציון׃ כי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך׃ השם גבולך
שלום חלב חטים ישביעך׃ השולח אמרתו ארץ עד מהרה
ירוץ דברו׃ הנותן שלג כצמר כפור כאפר יפזר׃ משליך
קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמוד׃ ישלח דברו וימסם ישב
רוחו יזלו מים׃ מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל׃
לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה׃

הללוהו

הללו את יי מן השמים הללוהו במרומים׃
הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו׃
הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור׃ הללוהו שמי
השמים והמים אשר מעל השמים׃ יהללו את שם יי כי
הוא צוה ונבראו׃ ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור׃
הללו את יי מן הארץ תנינים וכל תהומות אש וברד שלג
וקיטור רוח סערה עושה דברו׃ ההרים וכל גבעות עץ פרי
וכל ארזים׃ החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף׃ מלכי ארץ וכל

537